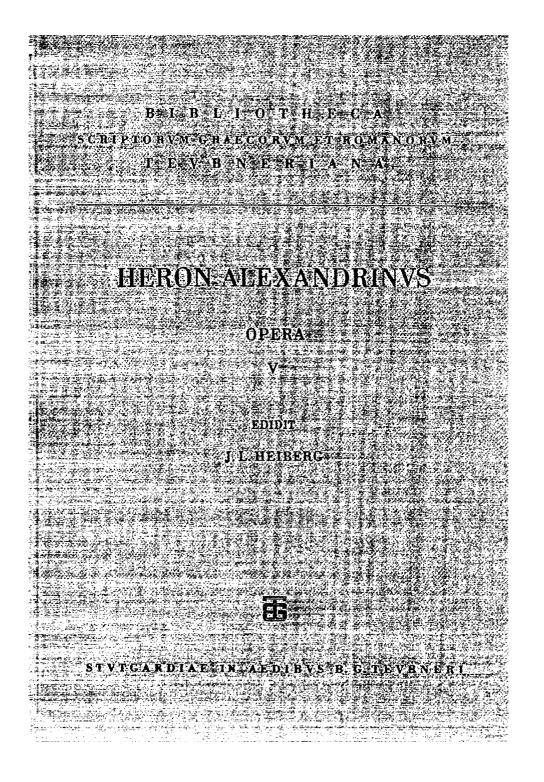
Text created at Gallica Downloaded from Wilbourhall.org

HERONIS ALEXANDRINI

OPERA QVAE SVPERSVNT OMNIA

VOLVMEN V

HERONIS QVAE FERVNTVR STEREOMETRICA ET DE MENSVRIS

COPIIS GVILELMI SCHMIDT VSVS

EDIDIT J. L. HEIBERG

CVM XCV FIGVRIS

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCMLXXVI

Editio stereotypa editionis anni MCMXIV

CIP-Kurztitelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Hero < Alexandrinus> [Samnlung] Heronis Alexandrini opera quae supersunt omnia. - Nachdr. - Stutgardiae [Stuttgart] : Teubner. Vol. 5. Heronis quae feruntur stereometrica et de mensuris / copiis Guilelmi Schmidt usus ed. J. L. Heibërg. - Ed. ster. 1914. - 1976. (Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romano-rum Teubneriana) ISBN 3-519-01417-3

Das Werk ist urheberrechtlich geschützt. Die dadurch begründeten Rechte, besonders die der Übersetzung, des Nachdrucks, der Bildentnahme, der Funksendung, der Wiedergabe auf photomecha-schem oder ähnlichem Wege, der Speicherung und Auswertung in Datenverarbeitungsanlagen, bleiben, auch bei Verwertung von Teilen des Werkes, dem Verlag vorbehalten. Bei gewerblichen Zwecken dienender Vervielfältigung ist an den Verlag gemäß § 54 UrhG eine Vergütung zu zahlen, deren Höhe mit dem Verlag zu vereinbaren ist.

© B. G. Teubner, Stuttgart 1976 Printed in Germany Druck: Julius Beltz, Hemsbach/Bergstr.

PRAEFATIO.

In Stereometric is codicibus ${\tt BCMSV}$ usus sum, de quibus in uniuersum in praefatione uoluminis IV exposui. restat, ut eas eorum partes describam, quae stereometrica continent. sunt igitur hae:

- C fol. 61^r-62^v Stereom. II 43-44 p. 122, 13-124, 8; 45-46 p. 124, 10-126, 21; 48-49 p. 128, 6-16. fol. 96^r-105^r Stereom. I 1-53 p. 2, 1-56, 25. fol. 110^r-117^v Stereom. II 1-29 p. 84, 15-106, 25 (om. 11);
 - 61-69 p. 148, 3-162, 8.
- M-fol. 28^r-65^r Stereom. I 1-53 p. 2, 1-56, 25. Stereom. II 1-29 p. 84, 15-106, 25 (om. II); 61-68 p. 148, 3-160, 14.
- S -- fol. 10° Stereom. I 54 p. 56, 26–58, 5. fol. 12²-17° Stereom. I 3 p. 4^b 1-6^b 7; 55-62 p. 58, 6– 62, 18; 19 p. 18^b 25-20^b 9; 12 p. 10^b 1-17; 18 p. 16^b 1 --18^b 24; 15 p. 12^b 1--14^b 13; 25 p. 24^b 1--19; 28 p. 26^b 1--11; 63-64 p. 62, 19-64, 19; 39 p. 42^b 1--44^b 8; 30 p. 28^b 1-30^b 12; 32 p. 30^b 13-34^b 7; 35 p. 36^b 1-38^b 17; 44 p. 50^b 8-52^b 2; 42 p. 46^b 1--48^b 9; 43, 2 p. 48^b 11 --50^b 4. fol. 18^c -19^c Stereom 1.20 p. 26 0.29^c 9

 - fol. 18⁻¹⁹r Stereom. I 29 p. 26, 9-28, 8. fol. 26^{*} Stereom. I 65-67 p. 64, 20-66, 17.¹) fol. 38^{*}-42^{*} Stereom. I 68-97 p. 66, 18-84, 13, seq. ornamentum finale.
 - fol. 42° —51[°] Stereom. II 1—2 p. 84, 15—86, 19; 21—25 ²) p. 98, 13—102, 5; 3—40 p. 86, 20—118, 25.

1) Ad p. 64, 25 hoc scholium addit S⁸: διὰ τὸ ἀποδείξαι τ) Ατ. β. 02, 20 100 σσαίρα μεγίστου χύλλου τετραπλασίονα είναι την έπιφάνειαν της σσαίρα μεγίστου χύλλου τετραπλασίονα είναι την διάμετρον. quod infra p. 232 addendum.
2) Ita in adparatu ad p. 86, 19 reponendum pro 20-24. eadem repetitio etiam in CM exstat.

PRAEFATIO

- fol. 51^r-54^v Stereom. II 41-53 p. 120, 1-134, 25 (post or-namentum finale, u. p. 118, 25). pars dimidia folii 54^v uacat.
- fol. 55^r-61^r Stereom. II 55-68 p. 136, 18-160, 14.
- V fol. 8^v Stereom. 41 p. 120, 1-7. fol. 9 Stereom. I 63-64 p. 62, 19-64, 19; 39 p. 42^b 1-44^b8; 30 p. 28^b 1-30^b 12. fol. 10^v-11^v Stereom. II 5-9 p. 88, 13-92, 14; 27 p. 102,
 - 22-104, 8.
 - fol. 12 Stereom. II 43-44 p. 122, 13-124, 9 (cfr. app.); I 46
 - 101. 12 Supercoll. 11 43 44 p. 122, 13 124, 5 (Cl. app.), 1 30 p. 52, 7-13. fol. $22^{r} 23^{s}$ Stereom. II 22 25 p. 98, 20 102, 15; 3-4 p. 86, 20 88, 12. fol. 23^{r} Stereom. I 91 p. 80, 6-17. fol. $23^{r} 24^{r}$ Stereom. II 54 p. 136, 1-17; I 76 p. 70^b 1-8; II 52 p. 132 3-134, 25
 - II 53 p. 132, 3-134, 25.
- B-fol. 55-71^x Stereom. I 1-53 p. 2, 1-56, 25. fol. 80^v-94^v Stereom. II 1-29 p. 84, 15-106, 25 (om. 11); 61-69 p. 148, 3-162, 6.

codices CV contulit Guilelmus Schmidt, inspexi ipse. codices BM contulit Fridericus Hultsch, inspeximus Guil. Schmidt et ego. codicem S ipse uel contuli uel descripsi.

codicum CMSV scripturas dedi omnes; B raro commemoraui (p. 16^a 1; 162, 7). BM a C pendent; V ex S descriptus est paucis aliunde additis (II 54, cfr. I 76 p. 70^b 1-8). figuras codicis S omnes recepi.

Libellus De mensuris, pessime habitus non modo librariorum sed etiam ipsius compilatoris culpa, prorsus alia uia ad nos peruenit. exstabat in antiquo codice Archimedeo Georgii Vallae s. IX (u. Janus Lascaris, Centralbl. f. Bibliothekswesen I p. 384-85, Angelus Politianus ap. Fabronium, Vita Laurentii II p. 285), qui ex apographis tribus restitui potest; praeterea legitur in codice giganteo Vaticano 1038 cum Euclide et Ptolemaeo; denique compilator codicis V nostrum quoque libellum excerpsit. ex his codicibus descripti sunt ceteri, qui hunc libellum continent, omnes.

siglis usus sum his:

IV

PRAEFATIO

v

P = codex Georgii Vallae saec. IX restitutus ex LIO.¹)

- L = cod. Laurent. XXVIII 4, membr. s. XV (scripsit Iohannes Scutariota). fol. 1-120 Archimedis opera, fol. 121-170 Eutocii commentaria, fol. 171-177 "Ηφωνος πεφί μέτφων. contulimus Guilelmus Schmidt et ego.
- I == cod. Paris. Gr. 2361, chart., scr. Christophorus Auer a. 1544.
 p. 2 Claudianus in sphaeram Archimedis, p. 3-306 Archimedis opera, p. 307-452 Eutocii commentaria, p. 453-466 "Hewros περί μέτρων. contulit Fridericus Hultsch; hic illic inspexi; u. Corrigenda.
- O == cod. Marcianus Gr. 305, membr. s. XV. fol. 2-153 Archimedis opera et Eutocii commentaria, fol. 154 ⁷Hgωνος περι μέτρων. contuli ipse.²)
- $Q = \text{cod. Vatic. Gr. 1038, membr. s. XIII. fol. 1–129 Euclidis$ opera (u. Euclides edd. Heiberg et Menge V p. V–VI), fol.130–132 "Howvos πεοὶ μέτρων (des. p. 208, 20), fol. 133–136desunt, fol. 137–384 Ptolemaei opera (u. Ptolemaeus ed. Heiberg II p. XXIV). contulit Guil. Schmidt.
- $V = \text{fol. } 14-16^{\circ}$ De mens. 54-59, 2-3, 16-23, fol. $16^{\circ}-19^{\circ}$ De mens. 54-59, 1-10, 12, 14-16, 18, 20-23, 26, 29-31, 35-36, 38. cfr. uol. IV p. VIII. in capitibus 2-3, 16, 18, 20-23, 54-59, quae bis leguntur, scripturas prioris loci proprias sigla V^a notaui. contulit Guil. Schmidt, inspexi ipse.
- K = cod. Paris. Gr. 1642, chartac. s. XV. fol. 233^v-237^v [']H_θωνos στερεωμετρικά, des. p. 208, 20. ex Q descriptus est.³)

de p. 210, 1—218, 16 cfr. Scriptt. Metrol. ed. Hultsch I 83—84 p. 267 sq. et p. 147, unde emendationes Salmasii et Gronouii desumpsi. cum capita 60—61 in Q desint, nec in V uestigia eorum adpareant, non dubito, quin in P demum operi Heroniano adiuncta sint aliunde petita.

Scholia e solo codice S transscripta sunt, in cuius mg.

¹⁾ Ubi differunt, haud raro singulorum scripturas adtuli. sicubi aliquis eorum cum Q consentit contra ceteros duos, is codicem P repraesentare putandus est.

²⁾ Codicis P folium ultimum in fine detritum fuisse, inde adparet, quod I iam p. 218, 10, O uero p. 218, 11 desinit; uersus extremos L solus seruauit, et id quidem lacunosos (p. 218, 13).

³⁾ In apparatu ad p. 206, 3 pro R scribendum L.

PRAEFATIO

ea addidit raro man. 1 (13, 20, 27–28, 36–38), plerumque manus saeculi XV (S^3) ; semel (1) alia manus paullo antiquior occurrit (S^2) .

Indicis materiam congessit Ingeborga Hammer-Jensen, Dr. phil., olim discipula. de codicibus quibusdam nonnulla mecum beneuole communicauerunt E. Betti Venetus, W. Hengstenberg Monacensis, H. Lebègue et H. Omont Parisienses, P. Maas Berolinensis; quibus omnibus ob molestias mea causa susceptas gratias quam maximas ago.

Scr. Hauniae mense Oct. MDCCCCXIII.

J. L. Heiberg.

ΔI

CONSPECTUS CAPITULORUM EDITIONIS HULTSCHIANAE CUM MEIS COMPARATORUM.

ed. Hultschii	ed. meae	ed. Hultschii	
Stereom. I cap. 1, $1-2$ 1, 3 2 3 4 5, $1-3$ 5, $2-3$ 6-37 38, $1-2$ 38, 3 39, $1-2$ 39, 3 40, $1-2$ 40, 3 41, $1-3$ 42, $1-2$ 42, 3 42, $4-5$	= 1, 1 $= 1, 2$ $= 2, 1$ $= 2, 2$ $= 3$ $= 4, 1$ $= 4, 2$ $= 5-36$ $= 37, 1$ $= 37, 2$ $= 38, 1$ $= 38, 2$ $= 39, 1$ $= 39, 2$ $= 40$ $= 41, 1$ $= 41, 2$ $= 41, 3$ $= 41, 4$ $= 42-53$	Stereom. II cap. 8-15 16-31 32, 1-4 32, 5-6 33 34-35 36, 4-5 36, 4-5 36, 4-5 36, 7-9 37, 1-2 37, 3-4 38, 1-2 38, 3-4 38, 5 38, 6-7 38, 8 39-40 41, 1-2 41, 3-6	= 3-10 $= 12-27$ $= 28, 1-4$ $= 28, 5$ $= 29$ $= 61-62$ $= 63, 4$ $= 63, 5$ $= 64, 1-3$ $= 65, 2-3$ $= 66, 1$ $= 66, 2$ $= 66, 3$ $= 66, 5$ $= 67-68$
1, 1	, p. 84, 15-16	meros capitum	
	= 1, 1-2	retinui, paragra	aphos in capp.
2	$= 2^{'}$	23 et 27 omisi.	
37	= 21 - 25		
	ed. Hultschii	ed. meae	

 $\begin{array}{rcl} \text{libri Geepon. cap.} \\ 68 & = & \text{Stereom. II 41} \\ 71-72 & = & \text{Stereom. I 63-64} \\ 73 & = & \text{Stereom. I 39} \end{array}$

VIII CONSPECTUS CAPITULORUM

ed. Hultschii	ed. meae	
libri Geepon. cap.		
74	— Stereom. I 30	
80-84	= Stereom. II 5-9	
85	= Stereom, II 27	
8788	- Stereom. II 43-44	
89	= Stereom, I 46	
96-101	- De mens. 54-59	
104-105	= De mens. 2 -3	
106 - 113	- De mens. 16-23	
114-119	- De mens. 54-59	
120 - 129	= De mens. 1 -10	
130	- De mens. 12	
131	— De mens. 14—16	
134	— De mens. 18	
185—138	De mens. 2022	
139	— De mens. 26	
140 - 142	— De mens. 29—31	
143 - 144	— De mens. 35—36	
145	= De mens. 38	
191 - 194	= Stereom. II 22-25	
195 - 196	= Stereom. II 3-4	
197	= De mens. 49	
198	= Stereom. I 91	
199	= De mens. 52	
200-201	= Stereom. II 54	
202	= Stereom. I 76 (b)	
203-205	— Stereom. II 53.	

.

Cap. I.

De operibus Heronianis in uoll. IV---V editis.

a) DE DEFINITIONIBUS.

Qui sine opinione praeiudicata considerauerit, quo modo Definitiones traditae sint, concedet, inde nihil argumenti peti posse ad eas Heroni abiudicandas. immo, si nemini in mentem uenit de fragmento Anatolii (p. 160, 8) dubitare, cur titulo p. 2, eiusdem prorsus auctoritatis, fidem denegemus? nec ipsa operis natura dubitationem mouere potest, cum nunc constet, opinor, Heronem secundo post Chr. saeculo uixisse (u. I. Hammer-Jensen, Hermes XLVIII p. 224 sqq.), et commentarium eius ad Euclidis Elementa haud ita diuersi generis fuisse, ut ex fragmentis apud Proclum Anaritiumque conservatis adparet. et quod in Definitionibus certa uestigia Posidonii deprehenduntur (u. Guil. Schmidt uol. I p. XV sq.), Heronem earum auctorem esse confirmat; Posidonius enim etiam in Mechanicis eius citatur (I 24). denique hoc quoque commemorandum est, nostrum libellum interpolationes quasdam non adgnoscere, quae iam ante Theonem in codices Euclidis irrepsissent (u. Heiberg, Litterargeschichtl. Studien über Euklid p. 192 sq.).¹) nec causa est, cur putemus, Heronis opusculum a compilatore interpolationibus corruptum esse, nisi quod p. 50, 3-7 aperte scholium est in textum iniuria receptum (cfr. etiam p. 24, 19-21), et quod tituli ab opusculo genuino alieni sunt;

¹⁾ Quod ibi indicaui, uerba $\hat{\eta}$ xaleīrai περιφέρεια Eucl. I def. 15 iam Heroni ob oculos fuisse, falsum est; ex Def. 27 p. 32, 10 concludendum, eum ea non habuisse.

nam saepe orationem continuam inepte interrumpunt; u.p.16, 22; 24, 7; 44, 18, 21; 46, 5, 15, 17; 56, 13 (to on meior refertur ad p. 56, 1); 62, 16; 66, 14; 72, 7 (µέν p. 70, 25 et dé p. 72, 8 inter se respondent); et interdum cum definitione ipsa non concordant (p. 18, 12, 21; 20, 23-24; 44, 15; 54, 9; 70, 8 - nam Def. 115 re uera quattuor definitiones sunt -; 72, 7 debuit esse περί Ισότητος; 74, 16; 78, 3). quod si ita est, sequitur, etiam indicem capitum p. 2, 1-12, 26 postea additum esse; is enim usque ad ely titulos repetit, etiam errores (p. 6, 24, 25; 12, 6).¹) sunt tamen loci, ubi index meliora praebet¹) quam tituli, quales nunc in codd. traduntur; unde colligendum, et indicem et titulos ex archetypo transsumptos, non a librario codicis C interpolatos esse. et hoc extrema parte indicis p. 12, 23-26 confirmatur, unde adparet, cum index componeretur, post Definitiones collocata fuisse Geometr. 2; 3, 22 sq., 23 p. 180, 22 sqq.; 3, 1 sqq., h. e. fragmenta, quae C nunc separatim alio loco alioque ordine praebet fol. 13-14, et Geometriam. F suo arbitrio p. 12, 23-25 omisit, quia haec capita suo loco non iam inuenit, p. 12, 26 mutauit ad Def. 133 significandam, deinde errore titulos ene -ent' repetiuit. itaque in archetypo Definitiones, ut par erat, pro introductione ad Geometriam praemissae erant.

archetypum illud compendiis scriptum fuisse, ostendunt errores p. 24, 20 ($\varepsilon \nu \iota \sigma$); 36, 17, 22 ($\circ \sigma$); 46, 6 ($\mu \eta \eta$), 13 ($\delta \nu$); 50, 18; 52, 25 ($\circ t \oplus$); 66, 10 ($\kappa \sigma \delta \sigma$); 72, 16 ($\kappa \nu$); uidetur hic illic legi non potuisse (p. 70, 20—22). compilator Byzantinus, cui collectionem p. 2—168 de-

х

¹⁾ li igitur in indice corrigendi non sunt. F interdum indicem ex titulis mutauit uel recte (p. 4, 7, 8, 11, 28; 6, 25; 8, 2, 7, 12, 18, 25; 10, 9; 12, 5, 18; cfr. p. 12, 3. p. 10, 18-19 exciderunt, quia p. 64, 19 deest numerus. mirum est p. 4, 19 coll. p. 36, 9) uel secus (p. 2, 20; 4, 12, 15, 20, 25; 6, 10, 13, 15, 23; 8, 1, 11, 26, 27; 10, 1, 2, 8, 17; 12, 12, 13); his enim locis plerumque scripturae indicis praeferendae sunt. haec omnia a librario codicis F suo Marte mutata esse, confirmant coniecturae marginales p. 10, 23; 12, 13.

bemus, opusculum Heronis totum recepit; adest praefatio, qua Hero id Dionysio cuidam, uiro illustrissimo, miserat $(p. 14, 3)^1$, et quod promittit auctor p. 14, 1 sqq., reuera effecit; uocabula technica non modo in Elementis Euclidis sed etiam apud alios mathematicos occurrentia (p. 14, 6 sqq.) explicare uoluit, quae quidem ad geometriam pertinerent; nam arithmetica in alio opere eiusdem generis et eidem Dionysio misso iam antea exposuerat (τὰ πρὸ τῆς ἀριθμητικής στοιχειώσεως p. 76, 23; 84, 18; eo spectat καί p. 14, 1). praeter Euclidis libros I-III, V, X-XI respexit Archimedem (Def. 104), sectiones conicas (Def. 94, cfr. 95 extr.), figuras lineis (Def. 35-38) et superficiebus (Def. 97) curuis comprehensas, prismata diuersa (Def. 112-114), sed etiam geometriam practicam siue agri mensuram (Def. 130-132, quae uix a ceteris separari possunt) expositis mensuris secundum normam tunc temporis ualidam (p. 86, 22-23, cfr. p. 402, 23-25, quibus uerbis significatur p. 184^bsqq.). opusculo Heronis compilator (Def. 133, 1-3) adiunxit Geom. 3, 22-25, non sine causa; nam ad agri mensuram pertinent sicut Definitiones extremae, et in Geometria (3,18-21) praecedunt, quae Definitioni 132 simillima sunt. Def. 133, 4 a compilatore profecta esse nequit; nam πqo είοηται p. 94, 3 non habet, quo referatur; postea addita est in codice aliquo, fortasse ipso C, in quo Definitiones contra rationem Geometriam sequebantur, sicut nunc est in C. deinde (Def. 134) ex Euclide excerpsit postulata communesque notiones, quae apud Heronem deerant. Gemini excerpta (Def. 135) bonae frugis plena unde sumpserit, non constat; parum enim credibile est, opus ipsum Gemini ei ad manus fuisse. sed cum pars excerptorum (135, 10-13) etiam separatim in codicibus nonnullis²) feratur, suspicari licet, ce-

ΧI

¹⁾ De hoc Dionysio coniecturam probabilem proposuit 1. Hammer-Jensen, Hermes XLVIII p. 233 sqq.

²⁾ Praeter G, in quo hoc fragmentum post Damiani Optica collocatum est his uerbis additis f. 1157: $\tau\alpha\delta\tau\alpha$ $\eta\nu$ $\pi\rho\delta$ $\tau\delta\nu$ $\delta\pi\tau\iota\kappa\delta\nu$ E $\delta\kappa\lambda\epsilon$ idov $\kappa\epsilon\mu\epsilon\nu\alpha$, et I, ubi Damiano praemittitur f. 124^{*}, hosce codices noui: a) Damianum sequitur in Angel. 95 (C. 2. 9) s. XVI f. 391^{*}, Barb. I 20 (collat. apud R. Schöne),

tera quoque Geminiana ex simili fonte deriuata esse. quamquam pro certo adfirmari non potest, excerptum de optica reuera partem excerptorum Geminianorum esse; nam hoc quoque fieri potest, ut aliunde petitum seorsum in codices Opticorum receptum sit et e codice eius modi a compilatore demum collectionis Geminianis adjunctum sit. sed cum et toto genere excerptis Geminianis simillimum sit et per 135, 9, quod non habent codices Opticorum, apte cum iis cohaereat, mihi quidem ueri similius uidetur, hoc fragmentum ab initio ad excerpta Gemini pertinuisse indeque in codices Opticorum transsumptum esse. sequuntur excerpta ex Procli in Euclidem commentario 136-37. ne ea quidem compilator ipse composuit, sed a codice aliquo Euclidis transsumpsit; nam non modo in H 136, 1-57, in N 136, 1-58 legitur, sed eadem fere collectio etiam in aliis compluribus codicibus Euclidianis reperitur, uelut in cod. Paris. 2344 s. XII, f. 1-13^r, cuius collationem infra dabo.¹) praeterea 136, 1 in Neap. III C 11 et Paris. 2371 exstat cum Geom. 2 coniunctum sicut in C f. 14-15.2) et quo-

R. Schöne). omnes a G1 pendent. supplementum adnotationis u. infra p. XV sqq.
1) Ab eo pendent Paris. 2350 f. 97^{*}-106^{*} (titulum habet hunc: εls τὰ Εὐαλείδου στοιχεῖα προλαμβανόμενα ἐκ τοῦ Πρό-κλου σποράδην και κατ' ἐπιτομήν; scripsit Ang. Vergecius), Magliab. 13 (XI 53) s. XV f. 1-22^r (cum eodem titulo), Urbin. Gr. 71 s. XVI (cum eodem titulo), Leid. Gr. 7 s. XVI, Paris. 2353 s. XVI f. 16^{-20^r} (pars extrema diuersa est; post p. 150, 7 sequitur p. 114. 26 κανίας-122. 16 πασαλαμβάνεται πολλαγοῦ). 2353 s. XVI f. 16^c-20^c (pars extrema diuersa est; post p. 150, 7 sequitur p. 114, 26 ywwiag-122, 16 παφαλαμβάνεται πολλαχοῦ, Paris. 2345 s. XIV f. 2^v-3 (nonnulla omisit; scripturas eius dedi infra p. XV sqq.), Bodleian. T I 22 (Misc. CC) f. 8^v-17^v (des. δσα δὲ μήτε εἰς πλήθος ε̄ = Proclus p. 72, 19).
2) In Ambros. 919 (C 311 inf.) s. XV-XVI, f. 63^v pro scholio

ХII

I 131 (hos scripsit Angelus Vergecius); Paris. Gr. 2328 s. XVI 1 131 (nos scripsit Angelus Vergecuus); Paris. Gr. 2328 s. XVI (u. Cap. II); b) Damiano praemittitur in Vatic. 1374 s. XVI, Magliab. 11 B (II. III. 36) s. XVI f. 1 (coll. apud R. Schöne), Paris. Suppl. 12 s. XVI f. 1 (coll. apud R. Schöne), Neapol. III C 2 (coll. apud R. Schöne); c) Euclidis Opticis praemittitur (cfr. G) in Ambros. 28 (A 101 sup.) s. XV—XVI f. 25^v (f. 34^v Damiani Optica); d) post scholia ad Optica Euclidis in Ambros. 1051 (I 84 inf.) s. XVI f. 165 (f. 56 Damiani Optica, coll. apud R. Schöne). omnes a GI pendent. supplementum adnotationis u, infra p. XV soc.

niam 137 (excepto 137, 4, quod unde sumptum sit, nescio) eiusdem prorsus generis est, non dubito ei eandem originem tribuere, quamquam extra collectionem nunc non reperitur.¹) excerpta satis neglegenter facta sunt, ita ut interdum sine ope Procli intellegi non possint, uelut p. 120, 9; 122, 18, 26; 124, 8 sq., 18, 21; 126, 6, 16; 128, 20; 134, 20; 136, 2 (fortasse error librarii); cfr. p. 142, 18; quod idem in scholiis recentioribus Euclidianis factum uidemus (u. Heiberg, Om Scholierne til Euklids Elementer p. 23); nec repetitiones euitauit, ut 136, 45, 46; 137, 1, 2, 7, 8.2) alia scholia Euclidiana adhibuit 136, 9, 27, 34, 36 aliosque auctores 136, 31, 37, interdum nobis ignotos (136, 28, 29, 50, 58; 137, 4). errores p. 154, 16, 20 (cfr. p. 121, 16) fortasse iam in suo codice Procli habuit excerptor, quoniam in Procli codice M occurrunt; sed p. 114, 7; 121, 11 cum eo contra ed. pr. consentit, et p. 108, 12 meliorem nominis formam praebet quam codices Procli.

in mg. inf. adscriptum est 136, 1 (des. p. 108, 24 $Ao\chi_{14}\eta\delta ovs$). etiam Vindob. 139 s. XIV f. 250° ante Elementa Euclidis habet 136, 1–13 (des. $\pi\lambda\eta_0\omega\mu\alpha\tau\iota = HN$).

1) Similia leguntur in Monac. Gr. 431 f. 95 (s. XV): είς την 1) Similia leguntur in Monac. Gr. 431 f. 95 (s. XV): εἰς τὴν γεωμετρίαν. ὁ σκοπός ἐστι τῆς πραγματείας ταύτης διττός, κατά τε τὰ πράγματα, περὶ ὡν αὶ ζητήσεις, καὶ κατὰ τὸν μανθάνοντα, des. καὶ ἡ στοιχείωσις, cfr. Proclus p. 70, 19-71, 26. — ἰστέον, ὅτι τῶν θεωσημάτων, des. πρὸς τὰ ἐφεξῆς, cfr. Proclus p. 71, 27-72, 11. — ἕτι τὸ στοιχείον διχῶς λέγεται, des. τῶν στοιχείων διαδων ἔξω πίπτει δυνάμεως, cfr. Proclus p. 72, 23-74, 22. — ἰστέον, ὅτι ἀρχαὶ τῆς γεωμετρίας, des. εὐθυγράμμων σχημάτων ἐπιστήμην, cfr. Proclus p. 76 (hucusque etiam Paris. 2344 f. 14^ν - 16^r, cfr. 2345 f. 3, u. p. XVIII not). — ἰστέον, ὅτι ἐχάστον γεωμετρικοῦ Φεωσήματος. des. ὁ ποοδιοισμός. — Def. 137. 1. γεωμετρικού θεωρήματος, des. ό προδιορισμός, = Def. 137, 1. ίστέον, ότι τὰ μὲν αἰτήματα, des. τὸ ζητούμενον = 137, 2-3. -

XШ

de origine excerptorum¹) ex Anatolio (138, 1-10) nihil constat nec diiudicari potest, utrum Anatolius iam Theonem Smyrnaeum excerpserit (138, 11), an compilator demum hoc caput Anatolianis adiunxerit. opus ipsum Anatolii uix habuit compilator.

Iam de codicibus a me usurpatis uideamus.

de C nihil habeo, quod hic addam.

I cum G semper fere consentit; uno solo loco (p. 102, 17) meliorem scripturam praebet, sine dubio e coniectura; nam p. 102, 11; 106, 7 librarium errorem ceterorum codicum bene corrigentem deprehendimus; in mg. inf. adnotauit: $\tau\alpha\bar{\sigma}r\alpha$ μsr $sye<math>\alpha\phi\eta\sigma\alpha\nu$ $\dot{\sigma}\alpha\lambda\lambda\dot{c}$ $fog\alpha\lambda\mu\dot{e}rov$ $\dot{\sigma}rifo\lambda alov.$ G praeter minutias quasdam ueram scripturam seruauit p. 102, 10 (16-17), 20; 104, 7, 10, 15, 16, 24; 106, 6, 8, 17, 18, 19, 27; 108, 1; sed p. 102, 21; 104, 21, 24, 25, 26, 27; 106, 1-2, 4, 6, 10, 14, 15, 24, 26. communes codicum CG errores inuenimus p. 102, 11, 18, 23; 106, 17; 108, 4.

106, 17; 108, 4. in Def. 136 longe superiores sunt HN (p. 108, 11, 18, 19, 21; in Def. 136 longe superiores sunt HN (p. 108, 11, 18, 19, 21; 100, 14, 13, 14; 112, 9, 17, 24, 25; 114, 5, 10, 16; 116, 17, 18, 19, 20, 21; 118, 18, 22, 26; 120, 1, 7, 12, 13, 18, 19, 21, 22; 122, 6, 8, 10, 14, 22, 27; 124, 3, 7, 10, 21; 126, 2, 4, 11, 20, 23, 25; 128, 8, 12, 13, 26, 27; 130, 2, 5, 6, 11, 14, 16, 20, 23; 132, 8, 12; 134, 15, 19, 21; 136, 4, 11, 17, 20, 21, 22, 26; 138, 6, 8, 18, 18, 19, 20; 140, 2, 9, 10, 11, 18, 20, 20 - 21, 24; 142, 3, 8, 9, 12, 24; 144, 1, 8 - 9, 12, 15; 146, 5, 11, 13; 148, 2, 12, 14, 15; 150, 5, 9, 11, 14, 15, 19, 25; 152, 3, 4, 6, 11, 20, 24; 154, 2, 3, 6, 12, 18, 15, 16, 18; glossema omittumt p. 136, 7-9. orthographica aliasque minutias neglexi)³; multo rarius deteriora praebent quam C (p. 108, 10, 16; 110, 16; 112, 13; 114 (15), 27; 116, 16, 21; 118, 15, 18, 22; 120, 17; 122, 2, 19; 124, 9; 134, 1, 7; 142, 9?, 18, 20; 144, 5; 148, 7). N ut antiquior ita paulto melior est (p. 112, 7; 120, 17; 122, 12, 17; 124, 1, 24; 128, 24; 132, 20; 136, 13-14; 142, 5; 154, 21; cfr. p. 152, 13; 156, 2. librarius recte corrigit p. 108, 12, 19; item manus recentior N³ p. 126, 25, cfr. p. 108, 12); quamquam is quoque sua menda habet (p. 116, 14; 132, 23; 148, 20), plerumque ex compendiis archetypi orta (p. 116, 7; 132, 2, 9; 136, 5; 138, 2, 13; 140, 20; 144, 23; 144, 20; 152, 16). H solus uerum seruauit p. 108, 12;

XIV

¹⁾ Quam explicationem promittit Anatolius p. 164, 17—18, eam addere oblitus est excerptor.

²⁾ Dubium est p. 110, 14, ubi scriptura codicum HN fortasse coniecturae debetur.

112, 5; 120, 15; 130, 15; 138, 11; 142, 2, 5, 18; 144, 13, 21; 148, 4, 22; 154, 7; sed fieri potest, ut hoc interdum acumini librarii debeatur, quoniam haud raro aperte scripturas traditas suo arbitrio mutauit (p. 118, 10; 122, 10; 124, 1, 8; 130, 18, 21; 140, 14; 142, 19; 146, 17; 148, 22; 150, 15, 16).¹) errores proprios habet p. 116, 12, 24, 25; 120, 25; 126, 14; 134, 23-24; 136, 22; 148, 6; 152, 11, lacunas p. 116, 1; 152, 12 (p. 166, 1-5 omisit). omnes codices ad idem archetypum satis corruptum redire, ostendunt errores plurimi communes (p. 110, 11, 13; 112, 22; 114, 7; 116, 15, 17, 22; 118, 1, 3, 24; 120, 5, 7; 11, 16; 122, 3, 26, 27; 124, 2, 18; 126, 4-5, 9, 10; 128, 8; 130, 14, 18, 20; 132, 19; 134, 9, 24; 136, 2, 18, 20; 138, 10, 12, 15, 16, 17, 19, 22, 24; 140, 3, 18; 142, 11, 12, 15, 19, 20; 144, 6; 148, 5, 22; 150, 11, 12, 22, 23; 154, 4, 21. archetypum compendia habuisse, ostendit error p. 108, 16). sed uereor, ne nonnulli horum errorum non librariorum sed ipsius excerptoris neglegentiae debeantur.

supplementi causa hic scripturas codicum Pariss. 2344 (a) et 2345 (b) adferam adjunctis etiam, quas Ambr. C 311 inf. in 136, 1 praebet (c).

- p. 108, 10 μέν] om. abc 11 Θαλῆς] corr. in δ Θαλῆς a τὸν Θαλῆν] τοῦτον bc 12 Μαμέρτιος] μεγέρτνος bc 13 καὶ μετὰ ταῦτα] εἶτα bc 15 post Ἀναξαγόρας ins. ὁ κλαζομν. α 16 pr. ὁ] om. bc Οἰνοπόδης ὁ Χίος e corr. a, οἰνοπόλης ὁ ἄσιος bc καὶ Θεόδωρος ὁ Κυρηναῖος] om. bc 17 μετὰ --19 Ἀθηναῖος] καὶ πρὸ τούτον καὶ μετὰ τοῦτον πολλοὶ ὁ δὲ bc 19 ὁ (pr.)] ins. a Εὐδόξιος ac 20 τρισίν] ταῖς τρισίν bc τρεῖς] om. c προσέθηκεν bc καὶ ἄλλοι πολλοί] om. bc 22 δὲ οὐτος] γὰρ bc 25 οὖτοι--ἦσαν] om. bc²) p. 110, 4 τῆς ψυχῆς b ἀπὸ] om. b 5 τυποῦται ab 6 ante δόξαστ. ins. ἡ a ἐνεγειρομένη b 7 δ' b ἀπ' ἀὐτῆς b et e corr. a 8 ἑαυτὸν b 9 ἑαυτῆ e corr. a 11 προφαινομένη ab δ' ἑκάστη] δὲ ἑκάστην e corr. a, δὲ καὶ αὐτὴ b 12 τῶν] τὸ b et e corr. a 13 δὲ] om. b, ins. a ταῖς] mut. in τῶν a, δὲ ταῖς b 14 μοφωσικαῖς κινήσεσιν] μορφωτικῶν κινήσεων ἀναπιμπλᾶσιν in ras. minore a ci δὲ]
- Θ corr. a 16 έαυτοὺς ἡμῶν] ἐαυτοῦ σημεῖον ab, corr. a 19 ἐν] om. b ἑαυτοῖς ab, corr. a 24 καὶ καθαφώτερα] τῆς ἑτερότητος b
- p. 112, 1 Eis] 'Es b 4 $\alpha \dot{v} \dot{r} \dot{\eta} p$] $\dot{\epsilon} is \tau \dot{\eta} v b$ 5 $\varkappa \alpha \tau \dot{\alpha}$] in ras. a 7 $\varkappa \alpha \dot{i}$] om. a, supra scr. b 11 $\sigma v v \delta \dot{\epsilon} \epsilon \tau \alpha i a$ 13 $i \delta \varrho \dot{\sigma} \sigma \alpha \sigma \alpha$] - α e corr. a 14 $\dot{\epsilon} \xi \dot{v} \sigma \eta v \epsilon$ e corr. a 15—p. 118, 2 om. b

XV

¹⁾ p. 130, 2 et falsam et ueram scripturam in textu habet. 2) Ambr. C 311 inf. igitur hoc fragmentum e Paris. 2345 sumpsit.

17 $de\chi\eta\nu$] mut. in $de\chi\eta\varsigma$ ráku a (= Procl. p. 76, 10) 18 $k\chi\eta$] - η e corr. a 19 $\pi s d \vartheta\eta\tau\alpha\iota$ e corr. a 20 $sv\gamma\chi o$ $e\tilde{\eta}$ e corr. a 22 $\pi eosil\eta\varphi sv$ e corr. a 20 συγχω-

- p. 114, 15 άνατρέψαι] corr. ex άναστρέψαι α 27 δυνάμενα α p. 116, 1 $\tau \varrho[\gamma \omega v o v - 2 \log \omega v (o v)]$ in ras. minore $a = 12 \, d\pi \delta$]
- e corr. a 15 $\pi 00\tau e l \nu e i$ a 16 $e l \eta$] in ras. a $\tau i \nu \tilde{\omega} \nu$] $i \nu \tilde{\omega} \nu \delta \nu o$ a 17 $\delta e \delta \tilde{\nu} \tau \omega_S$] corr. ex $\delta e \delta \nu \tau \omega_S$ m. rec. a 19 $\pi \eta \chi \varepsilon o_S$ a 21 ϵl] postea add. a 22 $\delta \eta \tau \delta \nu$ seq. ras. a $\delta \nu \mu \delta \omega$ μετρον] μέτρον corr. ex μέτρων a
- μετρον] μέτρον corr ex μέτρων a p. 118, 1 άπειρίας a 3 τε] τὸ ab καl] om. b, καὶ τὴν ins. a 4 ἀπὸ] ὁ μὲν ἀπὸ in ras. min. a 5 ἀεὶ μήτε] καὶ ὁμοιό-τητι πρὸς πἄσαν ὁφỡὴν καὶ ὡρισμένην ἀεὶ καὶ τὴν αὐτὴν ἕστωσαν καὶ μήτε in ras. et in mg. a (= Proclus p. 132, 10 sq.) 9 ἕλαττον b 10 ἀπέραντον ἐχούσας κίνησιν] om. b 11 μᾶλλον καὶ ἦττον] om. b 13 τοὺς] τὰς b 15 αἰτίονς] in ras. a, αἰτίας b τὸ (alt.)] τὰ b χείρονα ab, -α eras. a 18 χορηγοῦς] χορηγοὺς ab, corr. a 19 τε] om. b 20 ἐκ-ςάσεως ab 22 καὶ (alt.)] om. ab 23 ἡ] om. b 24 τοῖς δὲ] δὲ τοῖς ab, corr. a ante δξεῖα ins. ἡ a 25 τὸ (alt.)] om. b 26 παύονται b seq. postea ins. et in mg. add. καὶ γὰρ παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ἐψοήσομεν....ἀμέριστον ἀγα-ởόν a = Procl. p. 130, 8-131, 2 $\vartheta \delta \nu \ a =$ Proel. p. 130, 8–131, 2
- **b** a = 1100, p = 100, p =

τῷ πυρία 19 ώς] ώ in ras. maiore α 22 συμπεπληρωμένον a, συμ- postea add.

- p. 122, 2 ἀπολαβοῦσα a 3 τὸ ζητούμενον] corr. ex τοῦ ζητουμένου a 19 προβλήματι] e corr. a 20 γίγνονται a 25 \overline{y} a
- p. 124, 1 ώς] ins. a 2 όντι a 3 έμπληρούντι a νοήσομεν a 8 τὸ ἕν καὶ supra scr. m. rec. a 9 $\tilde{\eta}$] ins. m. rec. α 15 αὐτῷ α 18 συνέχουσαν α
- p. 126, 4 εν 5 έχον] ένοῦται όλον α $5 \tau \eta \nu$] ras. 6 litt. a 9 πρώτην] πο τήν α 10 δς] om. α 11 έχειν α 20 τοῦ] που τοῦ ab, corr. in τόπου a 22 ποιουμβ b 25 δποθέoei ab
- p. 128, 6 $\pi \varepsilon \rho l v \sigma \tilde{v} s]$ om. b 8 $\delta \eta]$ $\delta \varepsilon ab$ 19 $\varepsilon av v \tilde{\eta}]$ corr. ex $\varepsilon av v \tilde{\eta} s$ a, om. b 21 p. 132, 14 om. b p. 130, 2 ante γωνιακάς ras. 7 litt. a 4 post καl ins. τῶν a 6 γωνίαις mut. in αί γωνίαι a ἀποτυποῦνται in ras. a

XVI

om. a lóywr] -w- e corr. a 22 vosçãv] vosçãv slóãv in ras. min. <math>a = Procl. p. 130, 5

- р. 132, 15 'Елтà $\tau \varrho \imath \omega' \nu \omega \nu$] от. b µочовідбі µочовідбі є́сті b 16 'єлі ν] от. b 18— р. 142, 8 от. b 19 їсолів і со $\tau \varrho \imath \omega' \nu \omega \nu \omega a$ 20 їсо v 24 anto $\kappa \alpha l \varepsilon i \tau \alpha i$ supra add. $\kappa \alpha l a$
- p. 134, 1 $\delta \tau \iota$] $\delta \tau \iota$ nal a 7 $\tau \delta$ περιφερόγραμμον a $\delta \sigma a$ in ras. maiore a 9 $\epsilon \varkappa$] $\epsilon \varkappa \tau \delta \varsigma a$ 14 ante πρότασις ins. $\dot{\eta} a$ 18 $\delta' a$ 19 $\dot{\eta}$] in ras. a δ] ins. a 20 $\epsilon \ell \pi \epsilon \nu a$ 23 $\dot{\eta}$] om. a 24 $\tau \phi$] $\tau \delta a$
- p. 136, 3 αὐτῆς a οίων a 7—9 mg. pro scholio a 8 εἰσι] έστι a 13—14 hab. a 14 προς] sic a 18 θέσει] τε φύσει a 20 τομῆς] om. a
- p. 138, 1 έστι a 8 ἀρήτου a 10 μονάδων a 11 αὐτῆς a 12 τούτων a 15 τῶ] τὸ a 16 κύβος a τῶ] τὸ a 17 τετράγωνον a τὸ ὅητῆ] ὅητὴν a 19 αἰ] ins. a 21 σύμμετρα a 22 ỹ] in ras. maiore a ὅητὴν] in ras. a 25 αὐταὶ] αὐταὶ μὲν a
- p. 140, 3 η] om. α 9 όητα] mut. in όητὰς α 13 τῶ] τὸ α 18 πολλαπλασιάσαι α 21 ante πρὸς ins. ή κατὰ πηλικότητα α
- p. 142, 5 $\tau \tilde{\varphi}$] corr. ex rov a $\bar{\eta} \bar{\sigma} \bar{\beta}$] $\hat{\eta} \delta \bar{\beta}$ a 9 åklivovs ab 11 κατιούσα ab 15 μέσον] sic b, μέσα a [18 κινονμένη ab τὰς — p. 144, 16 om. b 19 ἴσα a 20 δρθα] mut. in δρθαῖς a ἴσας] om. a κοινόν] κοινόν ἐστι a
- p. 144, 5 τέμνειν a 6 δέ] ins. a 9 \ddot{a}] ras. 1 litt. a 10 $\ddot{\eta}$] $\ddot{\eta} \neq a$, mg. έναλλάξ άνάλογον ἕσται, δέδοται ὁ αὐτὸς λόγος έν τοῖς τέτρασιν μεγέθεσιν a 18 ψυχῆς πρώτης b 19 καλ την ὁμοιότητα] om. b
- p. 146, 1 148, 8 om. b 146, 7 gvlássei a 20 ro eldos a
- p. 148, 5 τέταφτον] om. a, τε^{ττ} supra ser. m. rec. \tilde{o} ταν] om. a 7 ή] om. a τοῦ] τοῦ μὲν a 13 τὴν βάσιν] mut. in τỹ βάσει a ἀλλήλων a 14 δ ἔχει] ὁ ἔχων mut. in τὸ ἔχον a τὴν βάσιν] mut. in τỹ βάσει a 16 τοῦ] om. a 17 εἰσί a 22 τῷ] τὸ ab ἡττον] τὸ ἦττον ab 23 ἄφα] om. b

1) Sic etiam H.

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

XVII

- p. 152, 2 ξ_{XOV} ξ_{OSG} b 4 δ] eras. a ráživ ξ_{XOV} supra repetit a 6 ξ_{YYOVOS} e corr. a, om. b 7 δ' om. ab 10 rosavra — 11 $\delta_{\mu Oi} \delta_{\tau \eta \tau OS}$] om. b 11 $si\delta \delta_{\sigma V}$] in ras. a 12 rdv — 13 $\delta_{\pi O}\delta_{\delta}\delta_{\sigma \pi s V}$] om. b 14 $si \sigma_{V}$] om. b 15 $ro\delta_{\tau \sigma V}$] rovro b 17 post alt. xal ins. η a 20 ante oinsi ω_S ras. 7 litt. a 21 r ϕ dè mur ϕ b 22 mur dv xal $\delta_{\pi s i \rho OV}$ b 24 avr η_S b $\pi oose si \eta \eta s v$ b
- p. 154, 4 $\tau \tilde{\rho}$] $\tau \delta \ ab$ 5 $\mu \delta \eta \ b$ 8 $\mu \delta \eta \nu \ b$ 10 ante $\varphi \eta \sigma \delta \nu$ ins. $\delta \varsigma$ m. rec. a 11 $\delta \nu \epsilon \tilde{\rho}' | a$ 12 $\alpha \delta \tau \sigma \tilde{\nu} \ ab$ 13 δ'] $\delta \delta b$ 16 $\sigma \nu \nu \nu \epsilon \delta \sigma \epsilon \omega \varsigma \ a, \ \sigma \nu \nu \epsilon \delta \sigma \epsilon \omega \varsigma \ a a b$ 20 $\delta \phi'$] $\delta \phi' \ a b$ 21 $\delta \alpha \nu \tau \delta \nu$] in ras. $a, \delta \alpha \nu \tau \eta' \nu \ b$ $\tau \delta$] om. b 23 des. b
- p. 156, 2 post τῶν ras. 2 litt. a τ̄ς (alt.)] in ras. a 3 ἐστί a 5 des. a.

ex his collationibus adparet, utrumque codicem proxime ad H adcedere (p. 110, 5; 112, 5, 7; 114, 15; 116, 1; 118, 15, 20; 120, 16; 122, 12, 17, 25; 124, 1, 3, 8, 15, 24; 130, 2, 12, 15, 18; 134, 18, 19; 136, 3; 138, 8, 21; 142, 5, 18; 144, 13, 21; 148, 4, 5; 150, 9, 16; 152, 11; 154, 21; de b u. p. 120, 1; 150, 15; 152, 12, 24; 154, 16, 21; cfr. p. 118, 15), sed neuter ex ec descriptus est (u. p. 116, 24, 25; 118, 1, 10; 120, 13, 15, 17; 122, 10; 126, 6, 14, 16, 22; 130, 9, 21; 132, 7, 13, 19; 134, 1-2, 7, 23; 136, 13-14, 22; 138, 11; 140, 14; 142, 19, 24; 144, 20, 21; 146, 8, 17; 148, 6, 16, 22; 130, 15, 23; 152, 2, 22, 24; 154, 15, 16, 19; 156, 1-5; de b u. p. 152, 6, unde simul concludi potest, eum ex a descriptum non esse, quamquam p. 152, 7 in errore proprio consentiunt). cum N concordat a p. 138, 25; 140, 13; 142, 5; 152, 13, 14; 154, 21 (cfr. p. 150, 23), cum C (cfr. p. 152, 20) in corrigendo Proclum ipsum adhibet (p. 110, 11, 14; 112, 17, 22; 118, 4, 5, 24, 26; 120, 22; 122, 3; 130, 6, 22; 144, 6, 14).¹)

1) In H sequuntur (f. 3^{*} lin. $6-8^{r}$) alia ex Proclo excerpta, inc. δ σκοπός έστι τῆς γεωμετρικῆς πραγματείας (cfr. p. XIII not. 1), des. ξδειξε τὰ ἐπὶ τῶν τριγόνων. Paris. 2344 f. 1° mg. sup. habet . . . α τοῦ Εὐπλείδου στοιχεῖα προλαμβανόμενα ἐπ τῶν Πρόπλου σποράδην καὶ κατ' ἐπιτομήν (cfr. p. XII not. 1); in mg. scholia nonnulla addidit, pleraque ex Proclo excerpta, f. $14^{r}-16^{r}$ ὅτι σκοπός ἐστι τῆς πραγματείας, des. ἐπιστήμην, f. 16^{r} διήρηται δὲ τριχῶς τὸ α΄ β' (u. Euclidis opp. ∇ p. XXXIV); figuram p. 156 habet (in prima recta κδ). in Paris. 2345 sequi tur f. 3-5 σκοπός ἐστι τῆς πραγματείας (cfr. p. XIII not. 1), des. δ παιδοτρίβης ποιεῖ. — σκοπός τῆδε τῆ πραγματεία, des. ήτοι ἐξηγητικ. — γεωμετρία ἐστὶ ἐπιστήμη, des. προγνωστικ., aliaque scholia parua.

XVIII

Librarius codicis V scite eligens e Definitionibus, quae ad eius propositum (u. IV p. VIII) faciebant, codice usus est, qui nunc non exstat, non raro meliore quam C (u. p. 30, 23; 32, 25; 34, 12 sq., 18, 21; 38, 20; 40, 5, 11; 42, 15, 22, 24; 44, 14, 19?; 46, 13; 62, 13, 18; 86, 17; 88, 20, 24, 26; 90, 17, 24 et ortho-graphica nonnulla, uelut $\check{\alpha} \varkappa \alpha \imath \varkappa \alpha$ p. 88, 12, 15, 19, 22; cum F conspirat p. 32, 8, 21, cum F mg. p. 32, 15; 38, 7, cum B p. 88, 14). codicem M hic quoque (Def. 138) sicut in ceteris (u. infra) a C pendere et per se ueri simile est et eo confirmatur, quod

a C pendere, et per se ueri simile est et eo confirmatur, quod plerumque errores eius habet, etiam leuissimos (uelut p. 160, 24; pierumque errores eius nabet, etiam leuissimos (uelut p. 160, 24; 162, 5, 10, 13, 21 $\gamma \epsilon \omega \delta i \sigma \tau \eta v$; 164, 1 $\tau \bar{\eta} s$, 14, 15); nec quidquam melius praebet, quod non a Darmario ipso inueniri potuerit, nisi quod partem extremam p. 166, 9 — 168, 12 in C recisam seruauit; aut igitur e C descriptus est, antequam tria illa folia (u. IV p. VI) perierunt, aut Darmarius ipse e Theone hanc par-tem addidit.

codices BF a C derivatos esse, inde pro certo concludi potest, quod desinunt in $\delta\eta\tau\sigma\rho\mu\eta$ p. 166, 9, ubi in C tria folia euulsa sunt; et B saltem lacunam esse intellexit; nam sequens folium uacuum reliquit. et hoc in B his locis¹) confirmatur:

p. 56, 10 tò - xõvos om. B, una linea in C

p. 10, 6 xvlivdoov] xvxlidov B, o supra add. m. 2; in C xvλίνδ8 obscurius scriptum

p. 22, 6 πασῶν] deformatum in C, πάντων B p. 46, 14 κάτω νοουμένη] κ΄τω νοουμένη C; κτωουμένη B, mg.

κάτω νουμένη

p. 58, 6 $\delta \xi v \gamma \delta v v cs]$ comp. C, $\delta \xi v \gamma \delta v v ov B$ p. 76, 20 $\mu s \gamma \delta \vartheta \gamma$] $\mu s \gamma \delta^{\vartheta}$ C, $\mu s \gamma \delta \vartheta v v s B$ p. 82, 20 $\lambda \epsilon \xi o \mu \epsilon v$] λ - ligatura obscuratum C, $\xi \xi o \mu \epsilon v B^{*}$)

p. 108, 16 οἰονοπό' B (u. IV p. 450) p. 116, 20 χρωμένους] comp. C, χρωμένη B p. 124, 4 αὐτοῦ] comp. C, αὐτὰ B p. 126, 1 ἔχει] comp. C, ἔχον B p. 136, 7 'Ρητὰ] 'P rubr. euan. C, ἡ τὰ B

1) De BF iis tantum locis utor, quos Guilelmus Schmidt aut ego inspeximus; sero enim intellexi, collationibus Martini et Hultschii diffidendum esse; u. Corrigenda.

et Huitschil dindehuum esse; d. configenda. 2) $\mathcal{E}_{5\mu\nu\nu}$ F eodem legendi errore. sed ne quis credat, codicem B recentiorem ex F descriptum esse, cfr. p. 50, 25 $\pi z \varrho \iota \rho z \varrho \sigma \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \rho z \varrho c z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \rho z \rho z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \sigma Z = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \varrho \iota \sigma z \sigma S = C$, $\pi z \sigma Z = C$, π consentiunt et semel atque iterum eosdem errores legendi commiserunt.

XIX

stupidissimos errores codicis C fideliter repetit, uelut p. 4,12; 32, 8 (bis); 58,3; 74,9; 76,16; 80,11; 102, $4 \mu \alpha \tau^{\frac{1}{2}}$), uel male corrigere tentat, ut p. 6,25 $\delta \rho \omega r$; 12,3 $\delta \pi \alpha \sigma \rho i \alpha r$; 100, 12 $\kappa \omega \nu \sigma v$; p. 130, 9 iniuria $\kappa \alpha'$ recepit cum C². quae bene correcit, paucissima sunt nec captum librarii uel indocti excedunt (p. 28, 10 $\gamma \omega \nu i \alpha$; 42, 11 habet, sine dubio ex indice petitum; 46, 3 $\delta \sigma \alpha$; 50, 24?; 94, 9 $\kappa \omega \kappa \lambda \sigma \nu$, 24; 108, 21 $\tau \sigma \omega \tau \omega \nu$; cfr. p. 102, 28); sine necessitate scripturam mutauit p. 44, 10; 70, 3. p. 162, 3 ueram scripturam casu ortam in falsam codicis C mutauit. sed utrum haec ab ipso librario profecta an ad archetypum referenda sint, postea uidebimus.

ne in F quidem desunt scripturae, quae eius a codice C originem confirment, ut p. 70, 22, ubi iniuria lacunam statuit, p. 22, 6; 66, 7; 68, 3; 70, 18; 82, 22; 108, 3; 166, 1, 3, ubi litteras in C paullulum deformatas uel obscuratas²) male interpretatus est, p. 50, 1; 76, 20; 108, 16; 116, 20, ubi compendia falso resoluit; saepissime errores codicis C uel conseruauit uel propagauit, ut p. 42, 13-14; 102, 4; 110, 5 *énziootaotsorovoa* C, *énziootaotsorrovoa* F. sed permultos errores exiguos, orthographicos maxime, bene correxit, ut p. 20, 20; 24, 21; 28, 1; 30, 12, 13; 46, 3; 48, 7, 22; 54, 8; 56, 2; 58, 24; 70, 25; 78, 6, 25; 82, 18; 94, 9, 23; 98, 16, 22; 102, 6, 24; 106, 19, 20; 162, 11; 164, 7. haec omnia sine dubio de suo emendauit librarius, sicut ubi postea errorem perspexit et corrigendo sustulit (uelut p. 14, 23; 16, 13; 100, 10 φećατα corr. ex φećατι, 24; 162, 10 *δræqqruxds* e corr.), interdum addito *loog* (p. 22, 6). itaque mirum non est, eum haud raro in corrigendo aberrasse (uelut p. 82, 18; 100, 8; 102, 12; 138, 14 τοῦτο; 162, 13) uel saltem emendationem ad finem non perduxisse (ut p. 20, 4; 26, 16, ubi accentum in *ilartvav* corrigere oblitus est; 50, 8; 100, 12; 102, 21 *éyyzoµévav*; 130, 7 προσιοῦσαι) uel denique aliquando etiam sana tentasse (ut p. 156, 14; 160, 24 et addito *loog* p. 62, 8); cfr. etiam p. X not. 1. uoluntatem corrigendi arguunt puncta illa, quae saepe locis corruptis adposuit (ut p. 22, 6; 28, 2; 30, 23; 36, 19; 68, 3; 70, 18; 74, 20; 80, 23; 86, 17; 102, 4 ad µµáτι; 104, 24 ad sóðstār $\ddot{\eta}$; 114, 12, 14; 120, 12; 124, 13; 136, 7; 148, 12; 150, 5; 154, 4). F² manus ipsius librarii uidetur esse, sed postea alio atramento; interdum archetypum C inspexisse uideri potest,

1) Nunc addo (u. Corrigenda), p. 48, 7 in B legi $\sigma \nu \mu \pi i \pi \tau \alpha$ - $\sigma \iota \nu$ ut in C, nisi ibi σ in similitudinem litterae α deformatum est, et p. 62, 5 $\tau i \vartheta \epsilon \nu \epsilon \iota$ pro $\tau \epsilon \mu \nu \epsilon \iota$, ut in C est teste Guilelmo Schmidt.

2) Addendum p. 100, 24, ubi cum C $(\mu\eta\varrho\iota\nu\vartheta\iota)$ scribendum $\mu\eta\varrho\iota\nu\vartheta\iota$ sed - ι macula obscuratum, unde $\mu\eta\varrho\iota\nu\vartheta$ F.

XX

ut p. 120, 12 et p. 20, 2; 72, 16, ubi scripturam falsam codicis C notauit; sed p. 24, 12 scripturam eius coniectura restituit (low_c).

b) DE GEOMETRICIS.

Repertis Metricis Heronis genuinis (u. uol. III) uetus quaestio de auctoritate Geometriae ab Hultschio editae diiudicata est: qualis nobis tradita est, ab Herone profecta non est, nec ex ea interpolationes plures paucioresue remouendo opus Heronis restitui potest. genere codicum primariorum ÂCS recte perpenso non dubitaueris, quin Geometria nihil aliud sit quam liber computandi non ad agri mensuram solam sed ad uitae usum puerorumque institutionem destinatus. qui liber, sicut in omnibus fere operibus eius modi, ut ita dicam, technicis factum uidemus, ad arbitrium utentium mutationes, additamenta, omissiones subinde passus est; noster quidem ante tempora Byzantinorum hanc in tormam redactus non est (u. IV p. 386, 23; cfr. p. 388, 13), nec, si uerum quaerimus, ubi codices illi inter se dissentiunt, per se causa est, cur uel hunc uel illum praeferamus; nam unusquisque eorum communem materiem suam fecit redigendo et ut proprium opus repraesentat. uerum, cum nec liceat nec operae pretium sit in materia magna ex parte communi singulos codices separatim edere, in partibus communibus codicem C ducem elegi¹) nec ab eo nisi ubi necessarium discessi eique ceteras partes singulorum codicum proprias suis locis subiunxi. sed interest imaginem codicum ex membris disiectis restitutam mente tenere.

C igitur, qui circiter anno 1300 (IV p. VI fol. 150, cfr. p. V fol. 12^{v} et append. 3 p. XVI, ubi annus 1308 indicatur) a monacho quodam Georgio Chumno (IV p. V fol. 4^{r} , cfr. p. VI fol. 162^{v}), fortasse eodem, qui partem codicis Laurent. XXXII 5 scripsit (u. Bandini II p. 128), cum duo-

XXI

¹⁾ C numeros signis scribere solet, A uero plerumque omnibus litteris; in hoc quoque codicem C secutus, nisi quod $\bar{\beta} \gamma'$ cet. posui, non $\beta' \gamma''$ cet., ut ille solet, in apparatu notaui, ubicunque uterque a suo more discedit; sed u. ad p. 202^b 21.

bus aliis librariis confectus est, praeter Heroniana et alia nonnulla, astronomica maxime, septem libros computandi Byzantinos continet, ad quos adcedunt notae minores eiusdem generis (append. 1, 2, 4). tractant de partibus et ualore nummorum ($\dot{\eta}$ νοταρική έπιστήμη), de tocismo, de fractionibus computandis, de usu numerorum Indicorum, et utilitas regularum adfirmatur fol. 159r (cfr. fol. 210 της πραγματευτικής έπιστίμης). si quis aliquando ad studium artis computandi Byzantinorum adcesserit, dignum sane propositum, is in hoc codice materiam uberrimam insignemque inueniet.

nec multo minoris ad hoc studium momenti est codex A.¹) incipit a duobus decretis, Augusti et Alexii I Comneni, de tributo exigendo, quae edidit Montfaucon, Analecta Graeca (ill. Monachi Benedictini, Lutet. Paris. 1688) p. 316-392. sequitur de libra nummaria eiusque partibus (inc. $\tau \dot{\alpha} \ o \beta$) ποιούσι λίτραν μίαν) et tabella divisionum (μερισμός είς πέντε κτλ. usque ad μερισμός των είς δώδεκα, deinde f. 44* τὰ πέμπτα κτλ. usque ad τὰ είκοστά). quae omnia magistratibus inprimis aerario praepositis utilia esse poterant, nec ab hac destinatione abhorret computus paschalis f. 46^v-61^v (inc. δ ένιαυτός έχει μηνας δώδεκα, f. 47* περί της ινδίκτου, f. 48^r περί τοῦ κύκλου τῆς ((, περί τοῦ κύκλου τοῦ ήλίου, f. 48° περί τοῦ βισέξτου, μέθοδος περί τοῦ πῶς δεῖ ψηφίζειν καί συνισταν τό νομικόν φάσχα, f. 49^r περί τοῦ ήμεροευρεσίου, f. 49" έκθεσις της έννεακαιδεκαετηρίδος της σελήνης δηλοῦσα ἐν ἑκάστω κύκλω αὐτῆς τὸ ἐν πόστη²) ἡμέοα τῶν δύο μηνῶν μαρτίου καὶ ἀπριλλίου τὸ νομικὸν εύρίσκεται φάσχα, f. 55° μέθοδος περί της εύρέσεως τοῦ θεμελίου της σελήνης καί τῶν ἐπακτῶν αὐτῆς ἀπό τοῦ ἐνισταμένου ἔτους συμφωνούσα τη παραδόσει και διδασκαλία των άγίων και θεοφόρων πρών καί διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας, f. 55^{v} άλλως εἰς τὸ εύρειν άπό τοῦ ἐνισταμένου σεληνιακοῦ κύκλου τὴν ποσότητα τοῦ

XXII

Fol. 55^r είσι τὰ ἀπὸ πτίσεως κόσμου ἔτη ἕως τοῦ ἐνεστῶ-τος Ξχομᾶ (h. e. annus 1183). unde codicem eo anno scriptum esse pro certo concludi non potest (u. IV p. X not. 1).
 2) Corr. in ποίφ m. rec.

θεμελίου καὶ τὰς ἐπακτὰς τῆς σελήνης, f. 57[°] ἑτέρα μέθοδος περὶ τῆς καθημερινῆς ποσότητος τῆς (ἡ λεγομένη ποιμενική, f. 60[°] μέθοδος εἰς τὸ γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτόν, πόσαι εἰσὶν αἱ τῆς σελήνης ἐπακταί, f. 60[°] τίνες αἰ τοῦ ἡλίου ἐπακταί, f. 61[°] ἕκθεσις ἡλιακοῦ κύκλου τῶν εἰκοσιοπτὰ ἐτῶν τὸ πόσας ἐπακτὰς ἔχει ἐν ἑκάστῷ ἔτει, des. f. 61[°] dιὰ τῶν ἑπτὰ καὶ τὰ λοιπά εἰσιν αἱ ἐπακταί τοῦ ἡλίου).

generis paullum diuersi est codex S. nam quamquam is quoque uitae usum respicit, tamen neque negotiatoribus magistratibusue neque scholae puerorum destinatus esse uidetur, sed potius studiosis adolescentibus, qui in Uniuersitate Cnopolitana (cfr. IV p. XII not.) ad artes architectorum, mechanicorum, agrimensorum se praeparabant; cum his studiis superioribus bene conuenit, quod S solus genuina Metrica Heronis conseruauit, quae magis mathematicam theoreticam sapiunt.

si iam quaerimus, quo modo factum sit, ut nomen Heronis cum his collectionibus Byzantinis coniungeretur, primum omnium tenendum, hoc in codice antiquissimo S nondum factum esse; is enim non paucas partes Geometriae continet sine nomine auctoris, antequam Heronis mentio fit (nam titulus p. 176, 14 in S deest). Geom. 4, 1-13 primum sine nomine praebet cum cap. 3 coniuncta fol. 4 sqq., et ubi repetuntur (fol. 63), "Howvos in rasura est manu recenti (p. 182, 17), unde adparet, a manu 1 aliud uocabulum scriptum fuisse. restat p. 398, 12 "Howvog elsaywyal, qui titulus ad nibil amplius¹) referri potest quam cap. 23 1; et ibi reuera uestigia introductionis ad genuina Metrica Heronis deprehendimus (p. 398, 13-15 = Metr. p. 2, 3-5; p. 398, 25-28 = Metr. p. 2, 5-9). hinc, ubi Heronis nomen non omni fundamento destitutum est, sensim in titulum totius Geometriae irrepsit.²) nec in AC uera rei ratio prorsus euanuit. in A titulus principalis est ἀρχή σὺν Θεῶ

1) Ne scholiasta quidem codicis S omnia Geometrica Heroni adtribuit; u. V p. 224, 10. etiam IV p. XXIII nr. 5 et p. XXV nr. 12 Metrica sub eius nomine citantur.

XXIII

²⁾ V. Tannery, Mém. scientif. III p. 154.

της γεωμετρίας, Heronis nomine non commemorato; sequitur Εύπλείδου περί γεωμετρίας et "Ηρωνος άρχη των γεωμετρουμένων p. 176, 1-13, quod reuera initium est Geometriae Heronis siue Metricorum; tum demum adparet "Howvog eloaγωγαί τῶν γεωμετοουμένων p. 176, 14, ubi ipsa repetitio nominis post paucos uersus interpolationem prodit (p. 176, 14 om. S). in C operi continuo (p. 176, 14 sqq.) antecedit separatim cum Geometr. 22, 1 tum fragmentum Euclidis cum titulo ảozy oùr deg rỹs yewherolas ut in A et deinde p. 176, 1-13, sed interiectis p. 180, 11-182, 16.

adparet igitur, Geometriam ex uariis collectionibus problematum et excerptis Heronianis Euclidianisque coaluisse, quorum partes nonnullae nondum coniunctae adhuc exstant, inprimis in S, sed etiam in C fol. 13-14. nucleus autem eius est opus, cuius initium in Geometr. 3 habemus, et cuius tenor, quamuis additamentis posterioribus nouorum exemplorum problematumque amplificatum sit, adhuc manifesto elucet.¹) quae Geometr. 3, 23 significantur propositiones uel propositionum genera octodecim, reuera in Geometria tractantur, et id quidem eodem paene ordine 2), scilicet τετράγωνον ίσόπλευρον δρθογώνιον cap. 5, τετράγωνον παραλληλόγραμμου δοθογώνιου cap. 6 (p. 206, 17), τρίγωνα δοθογώνια cap. 7 (p. 210, 19), τρίγωνα Ισοσκελή cap. 11 (p. 228, 5), τρίγωνα ἰσόπλευρα cap. 10 (p. 222, 23), τρίγωνα οκαληνά cap. 12 (p. 234, 1)³), δόμβοι cap. 13 (p. 268, 29), δομβοειδή cap. 15 (p. 286, 18), τραπέζια δοθογώνια cap. 16, 1-16, τραπέζια ίσοσκελή cap. 16, 17-30, τραπέζιον όξυγώνιον cap. 16, 31-32, τραπέζιον αμβλυγώνιον cap. 16, 33, κύκλοι cap. 17 (p. 332, 1), άψίδες cap. 18 (p. 352, 1 περί ήμικυκλίων), τμήματα μείζονα ήμικυκλίου cap. 20 (p. 362, 8), τμήματα έλάσσονα ήμικυκλίου cap. 19 (p. 356, 23). et operis finis indicatur p. 388, 11 πεπλήρωται ή των έπιπέδων κατά

XXIV

¹⁾ Cfr. Tannery, Mém. scientif. I p. 193.

 ²⁾ Permutata sunt τρίγωνα ἰσόπλευρα et ἰσοσκελῆ, τμήματα μείζονα ἡμικυκλίου et ἐλάσσονα, et παραλληλόγραμμα ὀσθογώνια etiam post rhombos repetuntur (cap. 16 p. 274, 5).
 3) Τρίγωνα ὀξυγώνια 12, 1-27, ἀμβλυγώνια 12, 28, 33-40.

έκθεσιν "Ηφωνος μέτρησις, quae uerba cum subscripta sunt, Heronis nomen iam in titulum irrepserat. hoc opus agrimensoribus destinatum fuisse, ostendunt uocabula illorum propria κλίματα p. 176, 18, σκόπελος p. 176, 20, κορυφή p. 178, 4 (cfr. p. 176, 22, vertex sive chorauste Cantor, Die röm. Agrimensoren S. 208 § 2), σκέλη p. 178, 5; cfr. omnino Geom. 3, 1 p. 176, 15 sq. et 3, 25 p. 182, 8 sqq.; et operi eius modi aptum est cap. 4 de mensuris, inprimis 4, 14-15. eodem pertinet usus uocabuli névroov p. 372, 27 (aliter p. 178, 9) et τῶν καθέτων ήγουν τῶν πλαγίων πλευφῶν p. 300, 6;1) cfr. etiam 16, 11-12 p. 307 not. quae ratio inter hoc opus satis recens et agrimensores Romanos intercedat, nouis positis fundamentis et horum et illius de integro examinandum est (cfr. Blume, Lachmann, Rudorff, Die Schriften d. röm. Feldmesser II p. 477; Cantor, Die röm. Agrimensoren p. 215 n. 234).²)

ad hoc autem opus, ut diximus, uaria addimenta adcesserunt, quae copia inutilis exemplorum eandem regulam illustrantium manifesto arguit, manifestius etiam diuersitas formularum computandi (u. Tannery, Mém. scientif. I p. 207 sqq., p. 431 sq.) et ratiocinandi peritiae.³) inter fontes etiam Metrica genuina Heronis erant. Hero enim post demonstrationem geometricam plerumque exemplum — $\mu \hat{\epsilon} \vartheta$ odov ipse uocat — dedit, quo modum computandi numeris puris breuiter indicat; ad formam horum exemplorum problemata Geometriae redacta sunt, nisi quod numeris semper adiicitur nomen mensurae ($\pi o \dot{v}_{\varsigma}, \pi \tilde{\eta} \chi v_{\varsigma}, \sigma \chi o i \nu lo \nu, \mu \dot{o} \delta i o_{\varsigma},$ όργυιά), et interdum etiam in re cum Metricis ad uerbum paene concordant, uelut Geom. 11, 5-6 = Metr. p. 10,

XXV

¹⁾ Distinguitur enim κάθετος et κάθετος ποὸς ὀοθάς (p. 176, 1) Distinguitur enim xáteros et xáteros $\pi e \phi s$ ógtás (p. 176, 22), ut in Deff. 68-69; sed p. 300, 17; 302, 1, 16; 304, 3; 306, 3 xáteros idem est quod η $\pi e \phi s$ ógtás, et ita saepius. 2) Alia uestigia operis agrimensorii sunt Geom. 23, 67-68 p. 412, 28 sqq. (V) et Stereom. II 53-54 (SV). 3) Qui Geom. 20, 4-5, 9-11 ita ordinauit, quid rei esset, non intellexit (u. not. p. 867 et p. 371). 17, 35-36 per

fractiones communes computatur. sed haec tota quaestio latius patet, quam ut hic pertractetur.

9 sqq., Geom. 11, 11-12 = Metr. p. 14, 8 sqq.; Geom. 12, 30 = Metr. p. 24, 22 sqq., Geom. 21, 1 = Metr. p. 68, 12 sqq., Geom. 21, 18 = Metr. p. 56, 14 sqq., Geom. 21, 19 = Metr. Comm. 21, 18 — Metr. p. 66, 143qq, 600m. 21, 18 — Metr. p. 58, 9 sqq., Geom. 21, 20 = Metr. p. 60, 4 sqq., Geom. 21, 21 = Metr. p. 62, 8 sqq., Geom. 21, 22 = Metr. p. 62, 26 sqq., Geom. 21, 23 = Metr. p. 64, 29 sqq., Geom. 21, 24 (A) = Metr. p. 66, 1-5¹), Geom. 21, 25 (AC) = Metr. p. 66, 6-12, Geom. 21, 5 p. $376^{b}30 - 378^{b}12(C)^{2} =$ Metr. p. 66, 27 sqq. et quod citatur allo Bibliov "Howvos, Metrica significantur (p. 374, 25 = Metr. p. 66, 19; p. 382, 22 = Metr. p. 52, 9 sqq.)⁸; $\tau \lambda \pi \lambda \delta \tau \eta \tau \sigma \sigma$ Howvos p. 384, 7 idem opus indicat (= Metr. I 19). etiam S, quae propria habet, iam aliunde excerpsit; nam κατά την έκθεσιν p. 332ª, 3-4 (cfr. p. 334^a, 18-19) nunc non habet, quo referatur in S; antecedebat aliquando Metr. I 26 similiaue. fontibus usus est optimis et sine dubio antiquis, unde Geom. 24, 1-2 seruauit, quae studia mathematica temporum doctiorum sapiunt, sicut etiam quae deinde solus praebet 24, 3 sqq. unde nomen Euclidis p. 390, 15 rebus ab eo prorsus alienis inscriptum sit, nescio; ex simili libello pseudepigrapho citatur dimensio circuli παρά Εὐκλείδη p. 332^b, 9.

AC sua uterque bona et mala habent. speciminis causa si Geom. 23, 1-21 comparaueris, ubi S quoque adest, AS consentiunt p. 398, 18, 19, 24, 25; 400, 1, SC uero p. 398, 17; 400, 4 et in omissionibus p. 398, 14-16; 400, 6-7, 9, 10-11; A interpolatus est p. 402, 10, 14, 17, 23-25, C uero p. 398, 20, 22;

1) Metr. p. 66, 4 καl καθόλου τῶν ἐπιφανειῶν omisit A, quia Metr. I, 34 sqq. non habet; pro ἐξῆς — ἐκθησόμεθα p. 66, 5 ἐν τοῖς προλαβοῦσι — ἐξεθέμεθα scripsit p. 386, 14—15, quia σχήματα περιφερῆ tractata sunt cap. 17 sqq.; sed his mutationibus μὲν οὖν p. 386, 16 sensu privatum est (cfr. Metr. p. 66, 6). 2) δείκυνσι p. 376b 30 nunc sensu caret, quia omissum est

 δ αἰτός Ἀρχιμήδης Metr. p. 66, 27. 3) Mirum est ἐν ἄλλφ βιβλίφ p. 382, 31; nam et 21, 16 et 17 ex eodem libro Diophanis sumpta sunt; fortasse tamen hic quoque ad Metrica respicitur, quae p. 384, 7 citantur. quod 21, 16 ex Diophane sumptum est, inde colligi potest, aut ipsum codicem S aut gemellum eius excerptori ad manus fuisse (ceterum ettam Geom. 21, 18-22 e Diophane petita esse possunt).

XXVI

AC meliores sunt quam S p. 398, 18, 21; 400, 25–26, deteriores p. 400, 1, 18, 19–20 (cfr. p. 386, 20, ubi S in Metricis $\pi oin \sigma ai)$; omnes eundem errorem habent p. 398, 26, sed correxit mg. S; p. 402, 10 falsa scriptura codicis S $\pi le \delta ov$ ex compendio orta est, quod seruauit C, at p. 400, 24 $\pi \delta \delta \alpha_S$, quod falso praebet C,

explicatur compendio $\frac{47}{5}$, quod habet S; p. 398, 26 AS idem compendium habent. addo, in A scripturam probam codicis S p. 396, 13 sqq. pro arbitrio mutatam et pessumdatam esse; cfr. p. 394, 29.

p. 594, 29. V ex ipso S descriptum esse, adparet ex p. 208^a, 27; 214^a, 21, ubi V uerba $i\xi\bar{\eta}s\,\dot{\eta}$ xarayeap η , quae in S figuram in sequenti pagina positam esse indicant, sine ratione transscripsit, quamquam figura in eadem pagina est. nec a scripturis codicis S discedit nisi errore librarii; cfr. p. 334^a, 10--11, ubi V significatum litterarum $\alpha - \beta - \gamma$ in S ad ordinem uerborum corrigendum supra scriptarum non intellexit, sed fidelius quam consultius omnia descripsit, qualia ob oculos habebat.

consultius omnia descripsit, qualia ob oculos habebat. D eadem ¹) continet, quae C f. 13-61^r, et eodem ordine, nisi quod p. 304, 31-306, 17; 308, 15-316, 17 eo loco habet, quo A (sed p. 306, 18-308, 14 om. cum C), et p. 340, 18-24 non omittit (sed p. 342, 8-12 omittit cum C), et etiam in scripturis plerumque cum eo consentit; cuius rei ex magna exemplorum copia notabiliora haec elegi: p. 226, 18-21; 242, 17-18; 244, 6, 7, 8-11; 248, 14, 15; 250, 5-6; 268, 28-29; 278, 25-26; 286, 18; 290, 5; 322, 9; 324, 27, 30; 326, 9-10; 342, 17; 346, 15; 348, 3, 15; 350, 30; 356, 23; 366, 13; 368^b, 15; 370^b, 7-12; 332, 21 ($\dot{\xi}\xi\bar{\eta}_S \dot{\eta} \times \pi \pi \alpha \gamma \rho \alpha \varphi \eta$ in C sine ratione ex archetypo transsumptum etiam in D est); ad p. 250, 14 $\vartheta \varepsilon \phi$ - $\rho \eta \mu \alpha$ mg. D, cum in C recte ad lin. 16 adscriptum sit. interdum error codicis C male correctus est in D, uelut p. 248, 14 $\tau \varrho \iota \varphi \omega r \nu \delta \zeta \zeta' \cdot \pi \alpha l \bar{\delta} \zeta \zeta' \tau \bar{\omega} \nu \bar{\varsigma}$] A, om. C, oũ $\pi \delta' \times \alpha l \delta' \zeta' \zeta''$ $\tau \bar{\omega} \nu \bar{\varsigma}$ D; p. 262, 3 $\bar{\varsigma} \pi \alpha l \bar{\varsigma} \zeta \zeta'$] $\pi \alpha l \bar{\varsigma} \zeta \zeta' \Lambda, \varsigma \zeta' \zeta'' C, \varsigma' \pi \alpha l$

XXVII

¹⁾ Incipit E $\dot{v}\lambda\dot{z}\dot{d}\sigma v$ (supra scr. "H $_{0}\omega vo_{5}$) $\pi\epsilon\rho l \gamma\epsilon\omega\mu\epsilon\tau\rho l\alpha_{5}$ (omisit igitur Geom. 22, 1); sequuntur Euclidis I deff. 1—23, Geom. 3, 22—25; 2; Deff. 136, 1 et tum demum Geom. 3 sqq. cum C omittit p. 200, 10—18; 204, 18—22; 210, 1—6; 218, 25—220, 20; 226, 27—228, 1; 264, 15—268, 20; 274, 6—13; 280, 28— 2:52, 2; 378, 1—380, 3; 382, 22—30; 386, 11—15; cum C habet p. 210, 7—10; 226, 18—21; 316, 9—20; etiam p. 350, 30 sqq.; 374, 25 sqq.; 376⁵—378⁵ sequitur C, et p. 382, 1—16 bis habet. ut C. p. 254, 3—9 errore omisit. des. p. 338, 12 omisso additamento p. 388, 13—390, 14; subscripsit *ldov* xal to $\pi\epsilon\rho\alpha_{5}$ $\tau\eta_{5}$ $\dot{\epsilon}\mu\eta_{5}$ $\lambda\epsilon\iota\tau\sigma\upsilon\rho_{7}$ ices.

έξάπις ζ'ζ' D; p. 324, 32 ψπ] Α, π' C, χπ' D; p. 328, 7 έτερον τραπέζιον δρθογώνιον παλ τρίγωνον δρθογώνιον] τραπέζιον έτερον όφθογώνιον και τρίγωνον δοθογώνιον Α, ξτερον τραπέζιον δρ-θογώνιον C, ξτερον τρίγωνον δρθογώνιον D; p. 350, 26 κη'] Α, om. C, κη' κη' D; cfr. p 300, 30 – 302, 2, ubi D cum C omisit θογώνιον C, ξτερον τρίγωνον δρθογώνιον D; p. 350, 26 κη'] Å,
 om. C, κη' κη' D; cfr. p 300, 30 — 302, 2, ubi D cum C omisit
 õρθιος — iβ ή, sed deinde post iš addidit, quae desunt, aliter
 conformata. p. 372, 1 propter leuem errorem orthographicum
 codicis C ex ξξεικοστότριτα fecit εἰκοστότριτα; p. 324, 29 ὀφει λόμενα, scripturam falsam codicis C, in τὰ ὀφειλούμενα muta uit; p. 280, 19 ἐτεροπαραλληλόγραμμα dedit, quia ἕτερα in C
 compendio ambiguo scriptum est. his perpensis de eius cum C
 necessitudine dubitari non potest. sed ex ipso C descriptus
 esse nequit; nam multas lacunas codicis C ita explet, ut cum
 A plane congruat (p. 228, 3—4; 234, 6—7; 272, 7—9; 306,
 10—11; 314, 21—22; 324, 1—2; 340, 18—24; 342, 30—35; 346,
 17—19, 26—27; 366, 11—12), et alibi quoque cum A contra C
 conspirat, uelut p. 264, 10 ὑπεξαιρούμεναι; 270, 11 τε; 278, 6
 κάνετος; 288, 2 αύτοῦ om. sed nihil praebet, quod non aut
 ab A suppeditatum aut a librario non imperito inuenum esse
 possit, ut p. 248, 4, 5; 294, 22; 380, 4 δέη (cfr. A). ubi ab AC
 discrepat, interpolatio semper fere manifesta est, ut p. 176, 13,
 ubi inserta Def. 186, 1 addit: ἰστοροῦσιν οἰ γεωγοάφοι τῆς Βα βνλῶνος τὸν (τὴν Hultsch) μὲν περίμετρον ἔχειν σαδίον ζα΄ ήτοι σταδίων (ἀκαινῶν Hultsch) β΄ ΄ ήγουν πηχῶν ν΄, τῶν δὲ πύρ γων ἑξήκοντα; p. 382, 19—21 inter δἡ et δωδεκάκις inserit haec:
 πάλλιον εἰπεῖν ἑνδεκάκις μετὰ γ΄ ήγουν ποροθείναι καὶ τὰ γ΄
 τῶν σῶε] ὅντος ὅηλαδὴ D; p. 236, 10 μοτάδες — 11 τὸ ιγ΄]
 πό τεξι ν τός δηλαδὴ D; p. 236, 10 μοτάδες — 11 τὸ ιγ΄]
 wide hae emendationes interpolationesque originem duxe rint, in cap. II uidebimus.

rint, in cap. II uidebimus.

1) Hi errores scribendi ostendunt, locum non ab ipso librario interpolatum esse.

2) Haec apertissime e mg. antigraphi errore librarii irrepserunt.

3) Manus posterior in mg. adscripsit $\varkappa \eta' \varkappa \alpha l \ \varrho \xi \eta' \ \varrho \xi \vartheta''$, et in mg. inf. legitur: hic locus totus corruptus est. similia saepius adnotauit possessor codicis, uelut ad p. 204, 17: in alio manuscripto (sc. A) regio haec ita interposita erant; sequitur 5, 6, quod omisit D; ad p. 254, 10: haec deerant in aliis exemplaribus.

XXVIII

in fragmentis metricis Geom. 23, 23-42, 55-62, 63-66 codices BM ab Hultschio in Metrologicis usurpati codicem C sequuntur¹), ut exspectandum erat (errores communes p. 404, 19, 21; 406, 2; 408, 20, 26; 410, 16, 21; 412, 15, 18, 23, 24, 26;

c) DE STEREOMETRICIS.

Quae supra p. XXIII sq. de Geometricis dixi, eadem omnia de Stereometricis ualent. habemus duas collectiones problematum calculandi ad uitae usum compilatas, quarum prior nomen Heronis prae se fert (V p. 2, 2), altera anonyma est et omnino titulo caret (V p. 84, 15); nam quod M in primo problemate "Howvog interpolauit, nullius prorsus est momenti (cfr. p. XXVII not. 1 et ad p. 44, 1; 160, 14). harum collectionum partes nondum coniunctas etiam in S inuenimus Geometricis intermixtas, ita tamen, ut ex Stereom. I nullum problema praeter I 29 iisdem uerbis proponatur, multa desint, eorumque, quae adsunt, ordo diuersus sit, Stereom. II uero tota exstent, sed in tria corpuscula distributa aliis eiusdem generis problematis adiunctis, quae seriem Stereometricorum II interrumpunt ordine problematum non disturbato;⁸) prioris quoque collectionis materiae admixta sunt nonnulla, quae in C non exstant.⁴) quodsi igitur col-

XXIX

¹⁾ Contra S p. 404, 5.

²⁾ De B p. 408, 14 (drouasiai, non drouasias) u. IV p. 450 inter Corrigenda, ovoµacías M, qui in hoc titulo "Howvos interpolauit.

³⁾ In S ordo est: II 1-2=CM [21-25=CM, u. p. XXX not. 1] 3-10 = CM, 11 proprium, 12-29 = CM, 30-40 propria – II 41-42 propria, 43-46 = C, 47 proprium, 48-49 = C, 50-53 propria (capp. 43-49 omisso 47 in C alio loco a religuis separata tradita sunt) — II 55-60 propria, 61-68 = CM. 4) Ordo est: I 54 proprium — I 3 cfr. CM, 55-62 propria, 19, 12, 18, 15, 25, 28 cfr. CM, 63-64 propria, 39, 30, 32, 35, 44, 42, 43 (2) cfr. CM — I 29 = CM — I 65-67 propria — I 68-97

propria.

lectiones illae ex eius modi corpusculis paullatim concreuerunt, facile intellegitur, quo modo factum sit, ut quaedam bis in eas reciperentur ex fontibus diuersis, ut II 4 = II 26, I 2 p. 2, $21 = I 3^{a}$; non pauca etiam in utramque collectionem peruenerunt (II 3 = I 47, II 4-7 = I 48-51, II 9 = I 52, II 51 = I 53, II 55 = I 30, II 56 = I 39, II 58 = I 32, II 61 = I 37, II 62 = I 35).¹) additamenta posteriora sunt p. 6, 6, 12-14; 8, 15, nec I 9-11, 29 in hac collectione locum idoneum habent, quamquam confitendum, ne in Stereom. I quidem seriem problematum, quam CM praebeant, perfecta ratione ordinatam esse. sed tamen aliquatenus ad Geom. 3, 24 respicitur, ubi p. 182, 5-7materies stereometriae enumeratur²): σφαΐοα Stereom. I 1-8, κῶνος 12-14, κῶνος κόλουρος 15-17 (ὀβελίσκος 18), κύλινδρος 19-20 (πίων 21), πύβος 22-24, σφηνίσκος 25-26 (όνυξ 27), μείουρος 28 (πλινθίον 29), πυραμίς έπι τετραγώνου 30-31, πυραμίς κόλουρος έπι τετραγώνου 32-34, πυραμίς έπι τριγώνου 35-37, πυραμίς κόλουρος έπι τριγώνου 38 (πυραμίς έπι τετραγώνου 39, κόγχη 40-41), θέατρον 42-44. iam hinc adparet, inter Stereom. I et artem agri mensurae in Geometr. receptam (u. supra p. XXIV) necessitudinem quandam intercedere, et hoc confirmant loci, quales sunt Stereom. I 2 p. 2, 20 τοῦ ὑποκειμένου ὑποδείγματος τῶν κύκλων (= Geom. 17, 6 sq.), I 18 p. 18⁸, 11–12 τὸ προκείμενου υπόδειγμα των κύκλων (= Geom. 17, 4 sq.); praeterea subscriptio V p. 56, 25 Geometriam et Stereom. I in unum coniungit, et idem Patricius in utraque collectione quaedam

1) Aliter se habet, quod II 21-25 etiam post p. 86, 19 leguntur; hoc enim propter folium archetypi transpositum fac-

tum esse, inde fit uerisimile, quod in S ante II 21 p. 98, 12, ubi in CMS lacuna est, repetuntur p. 86, 11—19 cum figura hic adposita, quae ad cap. 2 pertinet $\overline{\beta} \lfloor \prime \\ \overline{\beta} \rfloor$ error est pro $\overline{\eta} \lfloor \prime \\ \text{etradium significat} \end{pmatrix}$; ibi igitur collocanda erant capp. 21—25. 2) Ordo corporum neque cum S neque cum ceteris codd.

prorsús concordat.

XXX

addidit (V p. 22, 5, ubi $\tau o \tilde{v} \alpha \dot{v} r o \tilde{v}$ ad Geom. 21, 26 respicit). cum mensura theatri atque amphitheatri (42-44) collectio Stereom. I iam orbem corporum mathematicorum transgressa est, et quae sequuntur (45-53), in uasis similibusque rebus mensurandis uersantur; quae omnia praeter 45-46 in Stereometricis II redeunt. haec collectio tota fere ex problematis eius generis composita est nullo certo ordine obseruato, sed adiectum est corpusculum de pyramidibus (61-68)¹), quod in S separatim plenius exstat (55-68 fol. 55-61); denique in C ex eodem fonte, unde De mens. 27, adcessit II 69.

iam si quaerimus, quantum ab Herone genuino collectiones Stereometricorum sumpserint, primum monendum est, Heronem in Metricis de corporibus mathematicis tantum agere et uasa similiaque rarissime commemorare (λουτής et κόγχη Metr. II 12 p. 124, 14-17, καμάρα et θόλος II 13 p. 126, 4 -8, παμάραι έν πρήναις παί βαλανείοις II 15 p. 132, 1-5). itaque extrema pars Stereom. I et tota fere Stereom. II a Metricis quidem deriuata non sunt. sed scripsit Hero etiam librum rov naµaqınov, ad quem saeculo VI Isidorus Milesius commentarium edidit (Eutocius in Archimedem III p. 86, 9 sq.); itaque suspicari licet, quae de concameratione omnis generis leguntur problemata II 28-33, 37, ex eo opere petita esse, et cum problemata de conchis (II 34-35, 38-40) iis immixta sint, et haec et quae I 40-41 de conchis traduntur, eodem rettulerim. expositio horum problematum tam obscura est, ut adpareat, ea ab excerptore codicis S non satis intellecta esse; ideo a compilatore Stereom. I et II pleraque omissa sunt. problemata de conchis egregie explicauit Paulus Tannery (Mém. scientif. I p. 436 sqq.); sed quae nunc e codice S adcesserunt de cameris diuersis, magnopere explica-

XXXI

¹⁾ II 67 errorem corrigit, quem compilator in 63, 4; 64, 3; 66, 5 commisit. omnino multi errores non librariis, sed auctori compilationis debentur, ut in I 38; II 45, alibi. Il 11 computatio corrupta (p. 94, 1) etiam figuram inuasit, sicut etiam in I 75 (p. 70, 14); sed p. 66, 21; 110, 26 figura (codicis S) ueram scripturam seruauit.

tione egent.¹) etiam uocabula noua, quibus corpora et res tractata significantur (uelut p. 64, 1-2; 72, 1, 14; 76, 13; 78, 17; 82, 11; 84, 15; 104, 9; 112, 1, 4, cfr. 184, 16; 130, 13), multum difficultatis adferunt, nec figuris saepe deprauatis aut in rebus difficilioribus (177-79) omnino omissis satis illustrantur. de I 25-27 u. opinio Pauli Tannery Mém. scientif. I p. 405 sqq., qui uocabulis $\sigma \varphi \eta \nu i \sigma \kappa \sigma g$ in his problematis nouam et inauditam significationem adtribuit; quae si uera est, fieri potest, ut haec problemata geometriae superioris ad opus Archimedis Περί πλινθίδων και κυλίνδρων (Hero, Metr. p. 66, 13 sq.) referenda sint. uerum etiam Metrica genuina Heronis adhibita sunt, non modo in S, ubi I 92-93 = Metr. I 34-35 (inde ως προείρηται p. 82, 4 transsumptum est, quod hic non habet, quo referatur; cfr. similis incuria in $\varphi\eta\sigma i$ p. 124, 13), sed etiam a compilatore Stereom. I; ibi enim I, 1 est Metr. II 11 ad uerbum fere repetitum, nisi quod pro $\mu o \nu \alpha \delta \epsilon \varsigma$ substitutum est $\pi \delta \delta \epsilon \varsigma$; praeterea I 17 formula proba Heronis Metr. II 9 (in cono coluro) usurpatur (sicut in II 65 formula Metr. I 21 de latere octogoni). sed ipsa diuersitas formularum usurpatarum (II 28 et bona et falsa utitur), quarum nonnullae pessimae et a ratione mathematica alienae sunt, satis demonstrat, alios quoque fontes adhibitos esse. eius generis nonnulla in notis indicaui Paulum Tannery maxime secutus, sed hanc quaestionem pertractare huius loci non est. neque uero dubito, quin hac uia progressi ad originem collectionum stereometricarum et geometricarum distinguendam peruenire possimus.

restat, ut de codicibus Stereometricorum pauca addamus.

V hic quoque ex S descriptus est; u. p. 104, 7, ubi V extremam partem omisit, quia in S in alia pagina posita est, et p. 124, 9, ubi duo scholia codicis S in textum recepit. ex alio fonte V sumpsit II 54 (cfr. II 53 et de Geom. supra p. XXV not. 2). BM cum C cohaerere, ut per se ueri simile est, inde confirmatur, quod eadem omnia continent, quae C fol. 96^r-105^r

XXXII

¹⁾ De nonnullis consului Paulum Heegaard collegam,

cui etiam explicationem problematum II 45-46 debeo.

(Stereom. I) et 110^r-117^v (Stereom. II 1-10, 12-29, 61-69), nisi quod M Stereom. II 69 omisit; unde sequitur, B ex M descriptum non esse.1) M cum C in erroribus, etiam ineptissimis ut p. 88, 18 τύχοι; 148, 11 ὑσερῶ, plerumque consentire, omnis pagina docet; cfr. praeterea p. 6, 5 ἤγουν] compendio $\mathring{\eta}^5$ C, ἤως M;

pagina docet; cfr. praeterea p. 6, 5 $\eta\gamma\sigma\nu\nu$] compendio η^{5} C, $\eta\omega_{5}$ M; 6, 7 $\varkappa\eta'$] paullo obscurius scriptum C, $\eta\eta''$ M; 92, 20 $\varkappa\alpha\alpha\alpha\lambda$] $\dot{\pi}$ C, $\varkappa\epsilon\rho\lambda$ M. quae correctiona habet, saepius eius modi sunt, ut li-brario non oscitanti tribui possint, uelut p. 2, 12; 4, 3; 6, 7; 8, 16, 27; 10, 1, 6; 12, 14; 14, 8; 50°, 10, 12; 54, 31; 56, 4; 92, 16; 106, 17, 22; 148, 3; 152, 9, et id eo magis, quod interpolationes manifestae haud raro deprehenduntur, uelut p. 2, 16 (cfr. Metr. p. 122, 12); 12, 6; 48, 3; 90, 13, 16; 98, 22 (cfr. M^a); 100, 3 (cfr. M^a). sunt autem, quae demonstrare uideantur, has non ab ipso librario codicis M profectas esse sed, certe ex aliqua parte, iam in archetypo eius exstitisse: uelut p. 4, 5 $\delta\lambda c$] om C. $\delta\lambda c$ M sine in archetypo eius exstitisse; uelut p. 4, 5 ∂_{15}] om C, ∂_{id} M sine sensu; 6, 12 xúxlov] xúxlos C, xúxlovs M cum uestigio ueri; los habuisset, uix ei in mentem uenisset eam his locis mutare.⁸) concludendum igitur, codicem aliquando exstitisse ad codicem S eiusue gemellum hic illic correctum, unde M emendationes illas petierit. ex eodem fonte nonnulla etiam in B fluxerunt; nam p. 106, 8 in lacuna codicis C explenda MS seguitur et p. 90, 13 έστιν δ olvog habet cum M interpolato contra CS (corr. mg.); eodem ducit p. 90, 16, ubi ante $\mathcal{E}\omega_{\mathcal{G}}$ in M inseritur $\ddot{\eta}$ $\dot{\omega}_{\mathcal{S}}$ $\dot{\eta}$ $\delta\iota\dot{\alpha}\mu_{\mathcal{F}\mathcal{T}QOS}$, in B $\dot{\eta}$ \mathcal{G} $\dot{\eta}$ $\delta\iota\dot{\alpha}\mu\varepsilon\tau\rho\sigma\varsigma$; communis archetypus habuit $\ddot{\eta}^{\varsigma}$ (h. e. $\ddot{\eta}\gamma\sigma\upsilon\nu$)

B inter Stereom. I et II interponit Didymum et Geom.
 1-66, prorsus ut C. M duas collectiones Stereometricorum coniunxit; sequentur Geom. 23, 1-66 et Didymus.
 2) Alia res est in iis locis, ubi M errorem uidit, sed minus

recte emendauit, ut p. 2, 13 (fuit είχοστομ); 16, 4; 40, 3-4; hi interpolationem sapiunt. sed p. 52, 4-5 supplementum $\epsilon\pi\epsilon\iota\delta\dot\eta$ τετράκις (pro έπειδή τέσσαρες) ex archetypo, in quo fuerit έπειδή

δ', cum errore desumptum uidetur. de p. 6, 6 dubito. 3) Nullius momenti est p. 152, 23, ubi M casu eundem erro-rem praebet, quem S, sicut B p. 158, 5 casu γ' omisit ut S.

c

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

XXXIII

ή διάμετρος interpolatione aperta.¹) nam B quoque a C originem ducere certissimum est (quo gradu, p. LVI monstrabo); tam religiose omnes minimos scribendi errores codicis C conservat, ut p. 2, 12, 13, 15; 4, 3; 5; 6, 7, 12; 8, 16; 12, 14, 24 (υνα), *2; 14, *1, 8 (δ)ς, om. 7 προσέθηκα — 8 ταῦτα); 16, 4; 24, 1; 26, 4—6 (repetit, τό pr. om. alt. loco), *2; 32, *25; 40, 3—4, 7, 9, 12; 46, 4, 16, *3; 52, 14, 21, 22; 54, 4; 56, 4; 84, 23 (αὐτῆς); 88, 18; 92, 16; 94, 20, 22; 106, 17; 148, 3, 11, 17; 150, 5, 15—16; 158, 2; 162, 5; cfr. praeterea p. 8, 14 κη] η' post ras. C, η'' B; 46, 19 μέφος] με^{Q'} C, μέτρον B; 52, 6 τοίχω] τοί C, τοίχει B (cfr. 5); 90, 4 $\overline{\vartheta}$] ε' in ras. C, ε' B; 92, 20 παφὰ] π΄ C, πε B; 150, 6 περιγεγράφθω] περιγεγράφω C, περιγράφω B, 23 τοὺς] τ' C, τὰ B; 152, 12 ἐκάστη] ἐκάσ^N C, ἕκαστον B; 156, 15, 19, 20, 22, 27 ϑ'] μ'' B, quia litera ϑ in C ad similitudinem litterae μ deformata est. quae correxit, pauca sunt et cuiuis obuia (p. 106, 22 πάχος B; 162, 7); p. 16^{*}, 1 εἰς omisit.

d) DE LIBELLO DE MENSURIS.

In hoc libello uaria problemata geometrica et stereometrica ab imperito compilatore undique²) corrasa sunt sine ordine ac ratione congesta. forma eadem est, quam in collectionibus Pseudo-Heronianis inuenimus, et res plerumque eaedem tractantur; uerbi causa cum 3 cfr. Stereom. I 50; II 6, cum 4 Stereom. II 13, cum 11 Stereom. I 21; II 10-12, cum 12 Stereom. I 45; II 3, cum 16 Stereom. II 31, cum 18 Stereom. II 52, cum 19 Stereom. I 47; II 4, cum 24-25 Stereom. I 42-43, cum 29 Geom. 20, 4, cum 35 Geom. 17, 4, cum 36 Stereom.I 1-4, cum 38 Stereom.I 40, cum 48 Geom. 20, 1-2, cum 49 Stereom. I 91. quibus locis et numeri dati et interdum computationis tenor mutati sunt. rarius problemata in nostris collectionibus ad uerbum repetita inueniuntur; est enim 27 = Stereom. II 69 (C), 30 = Geom. 19, 3 et 8 $(ACS), 32 = Geom. 20, 8^{\circ}(S), 33 = Geom. 19, 6(S), 39 =$ Stereom. I 30 (CMS), 40 = Stereom. II 62 (CMS), 42 =Stereom. I 33, 1-2 (CM); e Metricis genuinis petitum est

2) Cfr. p. 200, 16-17.

XXXIV

Cfr. p. 96, 17 τὰ] C, τὸ B, τὰ τὸ M, ubi communis archetypus τὸ in τὰ correctum uidetur habuisse.

46 = Metr. I 39 p. 90 forma in breuius contracta; praeterea 43 a Metr. I 37, 45 a Metr. I 39, 53 a Metr. I 21 (cfr. Geom. 21, 19) pendet; cum 1 cfr. Geom. 3, 18; 23, 3, cum 6, 7, 8, 9 Didymus 8, 4, 5. alia uero noua et singularia sunt, ut 13, 20-21 (cfr. 23), 28, 50-51, et in 54-59 ne forma quidem Pseudo-Heronianorum seruata est. sicut constat, libellum nostrum etiam temporum librariorumque iniuriam passum esse (cfr. lacunae in 16, 18, 34, 40), ita dubitari non potest, quin bona pars errorum grauissimorum ipsi compilatori tribuenda sit (u. ad 5, 6, 9, 20, 21, 26, ubi iam scholiasta errorem notauit; 28, 2; 32; p. 188, 26 et p. 190, 2, 17-18; p. 198, 9-10, cfr. Stereom. I 33, 3; 45). rubricatori archetypi debentur tituli falsi 9, 27, 28, 45, 46, 47, 48, 52. neglegentiam et imperitiam excerpendi arguit, quod p. 188, 17 προδέδεικται, 19 προεδίδαξα e Geometricis p. 370* 5-8 petita retinuit et p. 200, 19 e Metricis sumpsit, quae ibi tantum iure dici possint.

Codicum optimus est P, quem fidelissime repraesentat L; cod. I a perito librario scriptus est et saepe errores minores correxit,¹) ut p. 174, 2 μυριάδες; 186, 18 τοῖς; 190, 6 ἐτέρου (interdum minus bene, ut p. 188, 19 $\delta \rho \omega$, 25 $\sigma \nu r i \partial \epsilon s$). Q interdum pro arbitrio scripturam mutat, ut p. 202, 2 (ubi ob uestigium ueri seruauit), 18. quod pro μετοήσωμεν constant r μέτρησον scribit,") id non arbitrio tribuerim, sed compendio archetypi non intellecto, ut etiam alibi a librario peccatum uidemus (p.164, 15, 17; 168, 23; 170, 24; 188, 10, 16, 18; 198, 18; 206, 20). raro melior est quam P, ut p. 180, 2, 10. cos ad idem archetypum raro redire, etiam notae in mg. adpositae monstrant (p.166, 10; 174, 16; quae in Q in textum intrusae sunt p. 170, 16; 174, 4, transposita p. 180, 3).³)

XXXV

¹⁾ Itaque interdum, etiam ubi I cum Q consentit contra LO, hi codicem P repræsentare putandi sunt (cfr. p. V not. 1), ut p. 174, 13 $\bar{\beta}$] IQ, $\bar{\varkappa}$ LO; 186, 11 $\tau \mu \eta \mu \alpha \tau \sigma s$] Q, corr. ex $\tau \mu \eta \mu \alpha$ I, $\tau \mu \eta \mu \alpha$ LO. p. 194, 6 $\kappa \alpha$ l delendum; nam in L solo exstat. p. 176, 16 $(\tau \delta)$] I, e corr. L, $\tau \dot{\alpha}$ O) scriptura codicis P incerta est. u. Corrigenda. 2) Ut p. 166, 21; 168, 2, 9, 19; 180, 2; 206, 19, 22; 208, 4, 11,

^{15;} sed p. 208, 8 μετρήσομεν.
3) Cfr. p. 192, 4 διάμετρον] βάσιν ∇, διάμετρον βάσιν PQ θ

correctione ortum.

Quot comparation internal V neque a P neque a Q pendet; nam non raro solus ueram scripturam seruauit (p. 166, 23; 168, 5, 6; 170, 19, 20, 21, 23; 172, 2, 4; 176, 11, 14, 17; 188, 4; 192, 18, 23; p. 204, 5 $\iota\delta'$, 6 δ' in V uidetur esse). cum Q contra P consentit notabiliter p. 166, 12, 20. a libidine mutandi non abstinuit (p. 164, 18; 166, 5-6, 10; 170, 14, 19; 172, 5; 174, 6-7; 176, 5, 8-9, 10; pro $\delta\varphi\epsilon s$ substituit $\delta\varphi\alpha\iota\varphi p$ p. 164, 21; 166, 12, 23; 170, 15, 24; 194, 3). in partibus, quas bis habet (u. p. IV), V* plerumque cum PQ concordat (p. 2, 3; 164, 12, 17; 172, 2, 3, 6), unde concludendum est, has repetitiones ex duobus fontibus diuersis fluxisse (cf. p. 164, 18 V* = P, V = Q).

addendum, codicem D (u. IV p. XII) fol. $155^{r}-158$ haec fragmenta habere: fol. 155 p. 150, 2-182, 23 $\bar{\alpha} \cdot \delta\mu$, fol. 156-157p. 196, 8 $\tau\delta$ $\gamma' \cdot \tau\alpha\bar{\sigma}\tau\alpha - 204, 16$ $\epsilon\phi'$ $\epsilon\alpha\sigma\tau\lambda$, fol. 158 p. 212, 22 $\dot{\alpha}\tau\delta - 216, 21$ $\xi\epsilon\sigma\tau\bar{\alpha}$. descriptus est ex O, ut ex p. 180, 21 satis adparet; ibi enim O: $\xi\chi\epsilon\iota\nu$ $\sigma\phi\ell\lambda\mu\alpha$. $\delta\sigma\epsilon\hbar\iota\epsilon\iota$ $\gamma\lambda\epsilon$ $\tau\delta$ $\mu\delta\nu$ $\mu\eta\mu$

sis l; ἔχει ν ἀφείλει γὰς τὸ μὲν μῆκος διπλα τὰ δὲ βάθρα μὴ L, -ϑς- e corr.).

in excerptis Epiphanianis casu cum collectione Heroniana coniunctis in P solo (60-61) saepius quam hucusque scripturas singulorum codicum LIO adtuli, ubi inter se differunt. cod. I minutias corrigit, plerumque recte (p. 210, 23; 212, 27; 214, 5, 20, 22, 24; 216, 6, 13, 20, 25, 26; 218, 9), interdum uero infeliciter (p. 210, 16, 27; ¹) 212, 25; 214, 6, 7, 11, 17; 216, 15, 18; 218, 8 bis); p. 210, 23 primum scholium e margine recepit, sed deinde de-

XXXVI

¹⁾ Cum h. l. etiam O $\delta \varrho \alpha \chi \mu \eta$ restituit, dubito, an p. 212, 16 $\delta \varrho \alpha \gamma \mu \eta$ (sic L) in P fuerit.

leuit. cod. O multo rarius corrigit (p. 212, 25; 216, 7, 18; 218, 1,8; male p. 212, 21, 24; 216, 26); comparing the function of in-tellegit (p. 212, 21; 216, 15; 218, 8). L semel tantum errorem de suo correxit (p. 210, 25). D (contulit Hultschius, Script. Metrol. I p. 269 sqq.) p. 212, 22 No $\psi\mu\mu\mu$ omisit lac relicta, p. 214, 7 $\delta\gamma\gamma\ell\alpha$ s, 20 τοῖς βασιλεῦσιν, omnia ut O.

Cap. II.

De codicibus Heronianis in hac editione non adhibitis.

Praeter codices ABCDFHIKMNVS, quibus nititur recensio operum Heronianorum uoluminibus IV-V comprehensorum, hosce inuestigauit Guilelmi Schmidt diligentia, qui plerosque aut ipse examinauit aut amicorum opera inspiciendos curauerat (nonnullos ipse inspexi, ubicunque opus esse mihi uisum erat).

1) Ambros. 906 (C 266 inf.), chartac. s. XVI; post Pappum, scholia in Euclidis Elem I, Eutocium in Apollonium habet fol. 256—294 Euclidis I deff., Geometr. p. 176, 1 — 358, 2 τμήματος, fol. 297—316⁻ Deff. p. 160, 8 — 168, 12, deinde Damianum, fragmenta Pneumaticorum Heronis, Anthemium.

The function of the form the form in the form in the form that it is the form the form the form in th

3) Ambros. 581 (N 289 sup.), chartac., inde a fol. 141 s. XVI. post fragmenta Euclidis, Ptolemaei geographiam, Procli Hypo-typoses, Strabonis fragmentum fol. $142-161^{\circ}$ Archimedis Are-narium et Quadraturam parabolae habet, deinde fol. 162 De mensuris 1-3 p. 164, 21 ég $\alpha \delta \tau \omega v$.

4) Magliab. 11 (II. III. 36) A.⁹) chartare. s. XVI. fol. 1-73^r Geom. 2; 3, 1-21; 4, 1-21, 27; 21, 28-30; Stereom. II 43-46, 48-49; C app. 1 (IV p. XIV); Deff. 1-132; Geom. 3, 22-25

XXXVII

¹⁾ Hoc codice (fol. 46-79) usus est Angelus Mai (Iliadis fragmenta, Mediolani 1819); u. Martini & Bassi II p. 1051, Hultsch p. XXIsq.
2) De altera parte codicis (B) u supra p. XI not. 2.

(Deff. 133, 1-3); Deff. 133, 4-138, 8 (des. $\delta \nu \ \delta \eta \tau \sigma \rho \iota \kappa \tilde{\eta}$ p. 166, 9); Stereom. I 1-53. fol. 73^r-75^r Didymus. fol. 75^r-77^r Geom. 23, 1-42, 55-66. fol. 78 Geom. 22, 1 (= C). sequentur Heronis Pneumatica et Automata.

5) Riccard. 42 (K II 3), chartac. s. XVI. fol. 1–76^r Geom. 22, 1 (= C); Eucl. I deff.; Deff. 133, 1–3 (Geom. 3, 22–25); Geom. 2; Deff. 136, 1; Geom. 3–21, 27 (om. 3, 22–25); 21, 28–30; Stereom. II 43–46, 48--49; C app. 1 (IV p. XIV); Deff. 1–132; 133, 1–138, 8 (des. $\pounds p$ $\ell \eta \tau o \rho \iota \tau \eta$ p. 166, 9); Stereom. I 1–53. fol.76^r -78^v Didymus. fol. 78^v-88^v Geom. 23, 1–42, 55–66; Stereom. II 1–10, 12–29, 61–69. sequentur alia manu scholia Planudis ad Diophantum.

6) Marcian. 506, chartac. s. XV. inter multa alia, Libanii, Cabasilae aliorumque, diuersis manibus scripta fol. 364—370[°] habet De mensuris 1—59 (sine titulo).

7) Marcian. 336, chartac. s. XV. fol. 1–6 uaria astronomica. fol. 7^r uacat. fol. 7^v signatura Bessarionis. fol. 8–151^r astronomica Isaaci Argyri et Philoponi (de astrolabio).³) fol. 151^r extr. (alia manu) Geom. 3, 25. fol. 151^v έφημερίδων καταγραφή κατά τον Χρυσοκέφαλον. de foll. 152–153 u. Cap. III. fol. 154 Eucl. I deff.; Deff. 138, 1–2; Geom. 3, 4, 1–10 (= AC). foll. 155–332 astrologica.¹)

8) Marcian. 595, bombyc. s. XIV—XV. post Pediasimum in Nicomachum, Nicomachi arithmeticam, computum paschalem habet fol. 83 manu recenti rà $i\pi ranaudinara;$ fol. 83[°]—90 eadem manu $dq\chi\eta$ sùr $\vartheta\varpi$ trois μ trois μ area if ol. 91 uacat; fol. 92—100 manu antiqua Eucl. I deff.; Geom. 2 p. 176, 1 — II, 3 p. 230, 7; deinde fol. 101—129[°] manu recenti II, 3 p. 230, 7 — 19, 1 p. 358, 2 $\mu\eta\mu\alpha ros$ (fol. 117[°] manus antiqua rursus incipit). sequentur ecclesiastica quaedam et lexica.

9) Mutin. 100 (II D 1), chartac. s. XV. fol. 1^r uacat. fol. 1^v Stereom. I 28 p. 26^a, 1-6 $\vartheta \tau \omega s$; 29 p. 26, 9-12 $\pi \alpha \sigma \vartheta \omega v$. fol. 2 -4^r Eucl. I deff.; Geom. 3, 22-25; 2; Deff. 136, 1; Geom. 4, 1 -11 (= AC) p. 192^b, 15 $\bar{\gamma}$; Deff. 137, 4 (des. p. 158, 1 $\lambda \delta \gamma \sigma v$); 135, 1-3; 137, 6-9; 136, 13 (hue manu Georgii Vallae). sequentur Demetrius de elocutione et Aristoteles de arte poetica (fol. 61^v mg. inf. $\gamma \varepsilon \omega \rho \gamma \delta \alpha \lambda \alpha \tau \delta \beta \iota \beta \lambda (\sigma v \delta \sigma \tau v \sigma \sigma \tau \sigma)$; tum manu Vallae fol. 62 Deff. 135, 12-13. fol. 63^v notae numerales, compendia; fol. 63^v uacat (fol. 64 sqq. alius erat codex).

10) Neapol. Borbon. III C 11, chartac. s.XV—XVI. fol. 1—43 Geom. 2; Deff. 136, 1; Geom. 3, 1—21; 4, 1—13, 15—16 (des. p. 200, 9); 5, 2—21, 23; 21, 25. fol. 44—61^v Deff. 1—137, 9. fol.76^v —82^v Stereom. I 1—38 p. 42, 5 γlνονται (des. cod.).

1) De hac parte u. Catalogus codd. astrolog. Graec. II p.70 sqq.

XXXVIII

11) Neapol. Borbon. II C 33, chartac. s. XV. inter multa alia, ecclesiastica, astronomica, Pselli $\ell \pi i \lambda \ell \sigma \epsilon \iota_s$, fol.465°–469° Geom.2; 3, 1 – 4, 16 p. 200, 9; Eucl. I deff. 1–8 (titulus est $\pi \epsilon \rho l \sigma \eta \mu \epsilon l \omega \nu$ $\gamma \epsilon \omega \mu \epsilon \tau \rho \iota \kappa \omega \nu$). fol. 469°–470° uacant. fol. 472°–474° tabula computatoria. fol. 476° $\ell \gamma \omega l \omega s$ εύτελής $i \epsilon \rho s' / \pi \alpha \mu \rho \sigma v^{e}$?) την παρούσαν βίβλον έγραψα καl ... Γρα έν έτει της έν σαρκl οίκονο-

$\mu las \ \tau o \tilde{v} \ \overline{\varkappa v} \ \dot{\eta} \mu \tilde{\omega} \nu \ \iota \overline{v} \ \overline{\chi v} \ , a v G \tilde{\epsilon}' \ \tilde{\epsilon} \nu \ \mu \eta \nu l \ lo \tilde{v}' \tilde{\epsilon} l \tilde{s}'' \varkappa \gamma'.$

12) Neapol. Borbon. III D 25, chartac. s. XV. fol.1-41"Ηφωνος γεηπονικόν βιβλίον, inc. τίνες αί γενικαί τῶν σχημάτων διαφοραί, des. ἔχει ὁ στερεός πούς. fol. 42-44 uacant. fol. 45-386 Geeponica (inc. προοίμιον τοῦ τῶν γεωπονικῶν βιβλίου. πολλοῖς μὲν, des. τὸ κα βιβλίον τῶν γεηπονικῶν λει^π.

13) Vatic. Gr. 1042, chartac. s. XVI (iussu Dni. Dominici Rainaldi; scripsit Angelus Vergetius; u. Tannery, Mém. scientif. II p. 324). fol. 1-38 (ult.) Eucl. I deff.; Deff. 133, 1-3; Geom. 2; Deff. 136, 1; Geom. 3, 1 - 21, 27 p. 388, 10 προείρηται.

14) Vatic. Gr. 1043, chartac. s. XVI. continet initium Euclidis Elementorum manu Angeli Vergetii (u. Tannery l. c.). in principio inserta sunt duo folia alia manu eiusdem temporis scripta, ubi leguntur Eucl. I deff.; Deff. 133, 1-3; Geom. 2 p. 176, $1-7 \epsilon_{i}$ (syrero.

15) Vatic. Gr. 1727, chart. s. XVI. fol. 1–4 Pediasimus in Nicomachum. fol. 5 uacat. fol. 6–31 Geometr. 2–19, 1 p. 358, 2 τμήματος. fol. 82–33 uacant. fol. 34–80 Γοηγεντίου διάλεξις μετὰ 'Ιουδαίου.

16) Casanat. G IV 3 (1524), chartac. s. XVI. fol. 1-60^r Eucl. I deff.; Deff. 133, 1-3; Geom. 2; Deff. 136, 1; Geom. 3, 1 - 21, 27 p. 388, 10 προείρηται.

17) Taurin. C III 26, chartac. s. XVI. post Heronis Pneumatica et Automata fol. 55-88 Ήφωνος Άλεξανδφέως πεφί τῶν γεωμετφουμένων, Geom. 2 sqq. (Pasini nr. LXXXIII).

18) Taurin. B VI 18, chartac. s. XVI. post Pseudo-Psellum de quattuor scientiis et notas astronomicas grammaticasque fol. 20-26^r ⁷Ιφωνος είσαγωγή τῶν γεωμετφονμένων, Geom. 2 sqq. sequuntur excerpta ex Hippocrate Oppianoque et Synesii epp.;
u. Pasini I p. 363 nr. CCXXVIII.

19) Paris. Gr. 2438, chartac. scr. anno 1594 a Joanne de Sanctamaura. fol. 1-86^r Mechanica; fol. 86^v uacat; fol. 87^r (ad sequentia pertinet) το παφον βιβλίον έστι τοῦ ἐν αἰδισιμωτάτοις καὶ ἀγαυοῖς ῆφωσι κυφίου Λαιλίου τοῦ Ῥουινοῦ τοῦ ἐξ εὐγενῶν τῆς μητφοπόλεως Βονονίας καταγομένου. — ἀντιγραφέν ἕκ τινος κώδικος τῆς Βατικανῆς βιβλιοθήκης δι' ἐμοῦ Ἰωάννου Σαγκταμαύφα τοῦ ἐκ μητφοπόλεως Λευκοσίας τῆς Κύπφου νήσου μηνὶ

XXXIX

σεπτεμβείω ,α^ωφ^ως^ωδ^ω έτει άπό Χειστοῦ. fol. 87^v uacat. fol. 88 -113³⁷ Howros γεηπονικόν βιβλίον.¹) fol. 118-117 uacant. se-quitur Pachymeres de quattuor mathematicis scientiis.

20) Paris. Gr. 2448, bombyc. s. XIV. fol. 1—4 Pseudo-Pselli De musica. fol. 5—24 eiusdem De astronomia. fol. 25—57^r Eu-clidis Data. fol. 57—59^r problema Archimedis II p. 528 sqq. fol. 59^r—70^v Pseudo-Euclidis Catoptrica. fol. 70^v—76^r $\Delta log \pi^{2}$ 10. 35 – 70° Freudendus Catoptica. 10. 70° – 76° 210ga(h. e. $\Delta \iota op \acute{\alpha} \nu v v v$) έπιπεδομετοικά (Tannery, Diophant. II p. 15, 20) –31, 22). fol. 76^{-v} Stereom. I 65–67. fol. 76°–77° Geom. 22, 1^a –2 (Εὐκλείδου εὐθυμετοικά). fol. 77^v–78° Geom. 22, 3–24.³) fol. 78^v–79^v πῶς ἔστιν λόγου ἐκ λόγου ἀφελεῖν. ὅταν ἐπιταττώ-μεθα – ποιεί τὴν τοῦ συνθέντος πηλικότητα. sequentur Auto-lycus de sphaera mota et Theodosii sphaerica.

21) Paris. Gr. 2474, bombyc. s. XIII; u. Omont, Inv. II p. 267. fol. 1-2, chartac. s. XVI, continent "Ηφωνος γεηπονικόν βιβλίου (fragmentum, = Deff. 25-34, 39; des. p. 38, 9 σχημάτων).

22) Paris. Gr. 2371, chartac. s. XVI. fol. 1-84 (ult.) Geom. 2 (titulo p. 176, 1 omisso); Deff. 136, 1; Geom. 3, 1 (*"Howros* p. 176, 14 om.) - 21, 25. p. 374, 2 sqq. idem ordo est problematum, quem C praebet (p. 374, 25 τοῦ αὐτοῦ ὄρος κύκλων).

23) Paris. Gr. 2535, chartac. s. XVI. post Pseudo-Euclidis introductionem harmonices, Pappum aliaque fragmenta similia fol. 41—46 Heroniana quaedam excerpta continet, sed folia per-mutata sunt. quorum ordine restituto (44-46, 41-43) haec habemus: Geom. 3, 1–25; 4, 1–7, 7 (= AC). fol. 48[×] mg. inf. ίστέον δε ώs p. 214, 1. de reliqua parte codicis u. Omont, Invent. II p. 280.

24) Paris. Gr. 2649, chartac. s. XV (ex parte a Iano Lascari scriptus).⁸) post Pollucem et Marcum Aurelium f. $184^{x} \rightarrow 192$ haec habet: Geom. 2 (titulo p. 176, 1 omisso) — 5, 5; 6, 1 (titulo p. 206, 17 omisso) — 9; problemata in nouam formam redacta; II, 1-2 (= AC); I2, 1, 3, 30; noua quaedam. de reliqua parte codicis u. Omont, Invent. III p. 18. collationem foliorum 184^{x} -192 dabo append. 2.

25) Paris. Gr. 2328, chartac. s. XVI. post catalogum quen-dam codd. Graecorum et epistulam Pselli de auro conficiendo

Collationem dedit Hultschius, apud quem est G.
 Collationem partis Heronianae dabo infra append. 1.

3) Ante primum folium in indice adglutinato legitur: "3257. codex hic Lascarinus fuit, ut patet ex chirographo, quod teg-mini inscriptum est $A^{\sigma^{**}}$ (nunc deest). in primo folio manu Iani Lascaris index scriptus est, supra eum "nr. 7 tertie decime No. VII", infra uero "dela sesta cassa".

ХL

habet fol. 27—28^r Deff. 138; fol. 28^v—32^v Damianum; fol. 32^v -35^v Geom. 23, 1—42, 55—66; fol. 36 uacat. de ceteris u. Omont, Inv. II p. 241.

26) Paris. Gr. 1749, chartac. s. XVII. fol. 1-20 rationaria Augusti et Alexii Comneni (= A fol. 3-21, u. IV p. X). fol. 21 -22 Geom. 23, 1-22. fol. 23 uacat. de ceteris u. Omont, Inv. II p. 134.

27) Paris. Gr. 2762, chartae. s. XV; u. Omont, Inv. III p. 37. fol. 13-73 Nicomachi Arithmetica. fol. 74-80 Pediasimus in Nicomachum. fol. 81-89^x officia magnae ecclesiae Cnopol. et lexicon. fol. 89^x-132^x Eucl. l deff.; Geom. 2-19, 1 p. 358, 2 $\tau\mu\eta$ - $\mu\alpha\tau\sigma g$. fol. 133-284 Euclidis Elem. I-IX (e cod. Paris. Gr. 2345 descriptus, u. Hermes XXXVIII p. 182). de extrema parte u. Omont l. c.

28) Paris. Suppl. Gr. 452, chartac. s. XVI.¹) fol. $1-21^{r}$ ⁷Hqwvos yennovindo fifilor, inc. tives al yevinal, des. Exel ó stegedos novos. fol. $21^{v}-22^{v}$ uacant. fol. $22^{v}-39^{v}$ (ult.) Geoponica p. 3, 4-59, 2 snéquara (ed. Beckh).

29) Paris. Suppl. Gr. 682, diuersorum codicum fragmenta,
u. Omont, Inv. III p. 297. fol. 33 (s. XVI) Eucl. I deff.; Geom.
3, 7-4, 13 p. 194, ^b 21 σωκάφιον α.

30) Scorial. T—I—5, chartac. s. XVI. post Serenum habet fol. 64—92 Deff. 1 sqq.; fol. 93—115 Deff. 138 sqq.; fol. 116^r sine titulo $\delta \pi \sigma \delta \gamma \xi \chi \epsilon i \pi \alpha \lambda \alpha \omega \sigma \alpha \gamma \delta \gamma \kappa \tau \lambda$. (fol. 162—246, Archimedis De sphaera et cyl., alius est codex, qui Hurtadi de Mendoza fuit).

31) Scorial. Φ —I—16, chartac. s. XVI (scr. Ioannes Mauromota; fuit Hurtadi de Mendoza). fol. 1—48° anonymi opusculum de caelo. fol. 48°--83° Deff.?. fol. 83°-94° Didymus. fol. 95°-131° ψηφηφορικά ζητήματα καὶ προβλήματα, ἇ δὴ μετὰ τῶν οἰκειῶν μεθόδων ἕκαστον σύγκειται. fol. 132°-157° Ἰνδικὴ ψηφηφορία. fol. 158°-179 ψηφηφορία τοῦ πενταρίου. in fine: τέλος τοῦ παφόντος βιβλίου διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ Μαυορμάτη Κερινομαίου 1548 a di 17 março ,αφμ 8 ἐν μηνὶ μαφτίου ιζ εἰς τὴν Ῥώμην.

32) Scorial. X—I—14, chartac. s. XVI; fuit Hurtadi de Mendoza. post Archimedis opera (fol. 1—211) et Eutocii commentaria (fol. 212—303) habet fol. 304—314 Heronis De mensuris.

33) Scorial. Q-IV-15, chartac. s. XVI (ex parte scripsit

XLI

¹⁾ In folio praemisso: "Mauritii Brescii ex dono Philippi Ptolomæi ciuis Senensis nobilissimi equitis S. Stephani viri omni laude cumulatiss. Senis 1. Decemb. 1589."

Andreas Darmarius). post Andronicum Rhodium (u. Miller p. 490) habet fol. 45-66 Heronis Deff. stereometricas, fol. 67-69 slo- $\alpha\gamma\omega\gamma\dot{\eta}$ two $\gamma\varepsilon\omega\mu\varepsilon\tau\varrho\circ\nu\mu\dot{\varepsilon}\nu\omega\nu$, fol. 70-72 nomina mensurarum et ponderum, fol. 73-89 Stereom. II 1-29, 61-68 (uel 69), fol. 90-95 Didymum, fol. 96-100 Deff. 138, fol. 101-109 Damianum, fol. 110-129 Geometriam, fol. 130-137 Isaaci Argyri chronologica (ab anno mundi 6876).

chronologica (ab anto multi 6516). 34) Berolin, 143 (Phillipp. 1547), chartac. s. XVI. fol. 1–18° Deff. 1–132. fol. 18^{r} –33° Deff. 133–138, 8 p. 166, 9 *év éŋτo- \rho_{1x}\tilde{\eta}*. fol. 34^{r} –44° Stereom. I 1–53. fol. 44° uacat. fol. 45–47° Didymus. fol. 47^{v} –48° Geom. 23, 1–21. fol. 48° Geom. 23, 23 –42. fol. 49°–50° Geom. 23, 55–66. fol. 50°–59° Stereom. II 1–29, 61–69. fol. 59° uacat. fol. 60–67° De mensuris 1–59. fol. 67°–69° De mensuris 60–61 p. 218, 10 *ézei róv reónov*. fol. 69° uacat. fol. 70° Geom. 22, 1 ("Heavos Åležavõeás πsel $\gamma sous reoviéros v$). fol. 70°–119 Euclid. Elem. I deff., Geom. 2–21, 30. seguuntur uaria metrologica; u. Studemund & Cohn p. 60 sqq.

36) Monac. Gr. 269, chartac. s. XVI (scripsit Andreas Darmarius). fol. 1-82 Pediasimus περί μετρήσεως καί μερισμοῦ γῆς. fol. 83-89 Geom. 23, 1-42, 63-66.

37) Monac. Gr. 287, chartac. s XV. praeter alia (u. Hardt I³ p. 198 sqq.) fol. 153^ν—156^ν Geom. 2—3 ([']Hqwvus γεωμέτρου είσαγωγή γεωμετρουμένων), περί μέτρων (= Geom. 4, 1—16), Euclidis Elem. I deff. (περί σημείων γεωμετρικών); fol. 156^ν—157^ν περί λιτρισμοῦ, περί σχημάτων ἀριθμητικῶν; fol. 157^ν περί τῶν έφευρόντων τὰς τέχνας. τίνες ἐφεῦρον τὰς τέχνας. Εὐαλείδης μέν γεωμετρίαν — 'Αρχιμήδης μηχανικήν (cfr. Paroem. Gr. II p. 301).

XLII

38) Monac. Gr. 300, chartac. s. XVI (scripsit Andreas Darmarius). fol. 1–82 Pediasimus $\pi \epsilon \varrho l \mu \epsilon r \varrho \eta \sigma \epsilon \omega \alpha l \mu \epsilon \varrho \iota \sigma \mu o \eta \eta \varsigma$. fol. 83–89 Geom. 23, 1–42, 63–66 ($\epsilon l \sigma \alpha \gamma \omega \gamma \eta \gamma \epsilon \omega \mu \epsilon \sigma \varrho \omega \nu \omega \nu \omega \nu$)

39) Vindobon. Philos. 309, chartac. s. XVI. fol. 1–74 Pediasimus $\pi\epsilon_{\ell}\ell$ $\mu\epsilon\tau_{\ell}\eta\sigma\epsilon\omega_{\sigma}$ xal $\mu\epsilon_{\ell}\sigma\mu\sigma\tilde{\nu}$ $\gamma\eta\varsigma$. fol. 75–80 Geom. 23, 1–42, 55–66 (είσαγωγή "Howvos).

23, 1-42, 55-66 (είδαγωγη Ήφωνος). 40) Vindobon. Philos. 179, chartac. s. XV. post multa astronomica et astrologica (Nessel IV p. 102 sqq.) fol. 111^r-112^r (Hφωνος μèν είδαγωγή τῶν γεωμετφουμένων) Geom. 2-3 (p. 176, 14 om.). fol. 112^r-114^v Geom. 4, 1-13 (= AC), 15-16 p. 200, 9. fol. 114^r-115^v (β΄. περί σημείων γεωμετφικῶν) Eucl. I deff. fol. 115^v τίνες έφεῦφον τὰς τέχνας; Εὐκλείδης γεωμετφίαν ... ἀρχιμήδης μηχανικήν, des. Πάμφιλος ζωγραφίαν, ^πΑργος ναυπηγίαν. fol. 116-117 figurae cum numeris adpositis breuesque computationes. fol. 117^r-119^v astronomica (lacunosa). fol. 120^r-121^r ποίω τρότω ή ψυχή τοῦ σώματος χωρίζεται. fol. 121^v περί τοῦ λιτφισμοῦ. fol. 121^v-122^r figurae cum numeris.

m. 2010 μου. 101. 121 – 122 ngurae cum numeris. 41) Rossianus (Collegii Iesuitarum Vindob.) 36, chartac. s. XVI; u. Eduardus Gollob, Wiener Sitzungsber., phil.-hist. Klasse, 164⁸ p. 92 sq.). fol. 1–24 ^{*H*}θωνος γεηπονικόν βιβλίον, inc. τίνες αί γενικαl, des ^{*E*}χει ό στερεός πούς. fol. 25–187 Geoponica (sine titulo) p. 3, 5–528, 13 ed. Beckh (des. πάτη lac. α τέλος).

42) Rossianus 37, chartae. s. XV; u. Eduardus Gollob I. c. p. 93 sqq. fol. 2^r mg. sup. "1508, Venetiis, Andreae Coneri". fol. 2—6^{*} (sine titulo) Geom. 20, 3 p. 364, 4 $\tau\eta\nu$ diáuztgov — 21, 27 p. 388, 12 (= C). fol. 7 Geom. 21, 28—30 (p. 388, 13 om.); seq. oùx Éori ziveir zrodywvov daidudv rzródywvov (scrib. rzręaywvov) dinládsiov µήτε loonlevgov raywvov dodownov (scrib. rzroaywvov) dinládsiov µήτε loonlevgov raywvov dodownov (scrib. rzroaywvov) dinládsiov µήτε loonlevgov raywvov dodownov (scrib. rzroaywvov) dinládsiov µήτε loonlevgov raywvov dodownov dodownov logica. fol. 9^r—10^r problemata computandi. fol. 10^r—6^s astronomica. fol. 17—18 quadrata magica; Ěrŋ βασιλέων. fol. 19—21^r Deft. 136, 26—37. fol. 21^v—39^v Deft. 1—132. fol. 39^v—40^v Deft. 133, 1—4; 134. fol. 41—52^s Stereom. I 1—53. fol. 52^v de septimestri partu. fol. 53—55 Didymus. fol. 56—58 Geom. 23, 1—21, 23—42, 55—66. fol. 59—68^s Stereom. II 1—29, 61—69. fol. 68^s —70 astronomica. fol. 71^v—72^s έρμηνία τοῦ έξ αναλόγου. fol. 72^r -95 (ult.) astronomica.

43) Leidens. Vossianus Gr. 4to 18, chartac. s. XVI (scripsit Andreas Darmarius); ¹) u. J. L. Sirks, Heronis mathemat. Alexandr. Metrica p. VII sq. ²) continet Geom. 2 (titulo p. 176, 1

1) Omont, Centralbl. f. Bibliotheksw. IV p. 186.

2) Cum descriptio Sirksii interdum obscurior sit, quia ad notas Martini de codd. Parisinis refertur (Hultschii enim editio

XLIII

omisso); Deff. 136, 1; Geom. 3; 4, 1-13 (= AC); 4, 14-21, 24; De mensuris 1-59.

44) Leidens. Scalig. 12, chartac. scr. a. 1547; u. Sirks l. c. p. VIII sq.) continet Deff. 1–138 p. 166, 9 ($\delta\eta\tau o \rho u \eta \eta$); Stereom. I 1–53; Didymum; Geom. 23, 1–42, 55–66; Stereom. II 1–29, 61–68. subscribitur (Sirks p. IX): $\Theta e \tilde{\rho} \ \delta \delta \delta \alpha \ n \alpha l \ \tau \omega \ n \rho \alpha \tau \sigma s}$ els rods aldras tar aldrar duip. télos én zeleds éuco 'Iwárrov rod Mavgouárov é. aqu's 'larvovaglov is'.

45) Londin. Musei Britann. Burneianus 124, chartac. s. XVII. fol. 1—25 Pediasimus $\pi\epsilon\varrho$ $\mu\epsilon\tau\varrho\eta\sigma\epsilon\omega s$ κa $\mu\epsilon\varrho i\sigma\mu v$ $\eta\eta s$. fol. 26 —27 "Howvos $\gamma\epsilon\eta\pi\sigma\nu\mu\delta\nu$ $\betai\beta\lambda i\sigma\nu$ fol. 28—33 Geom. 3 (des. Deff. 132 p. 90, 25 ó dè $\sigma\tau\epsilon\varrho\epsilon\delta s$ $\pi\eta\gamma\nu s$ $\xi\chi\epsilon\iota$ $\pi\delta\delta\alpha s$ η' $\pi\alpha\lambda\alpha\iota\sigma\tau\delta s$ $\delta\zeta\beta'$ $\delta\alpha\pi\tau\delta\lambda\sigma\nu s$ $\bar{\gamma}$ $\beta\psi\delta$). fol. 34—38 Geom. 2 (des. $\kappa\alpha l$ $\xi\xi\epsilon\iota s$ $\delta\delta l\alpha$ - $\sigma\varphi\lambda\lambda\tau\sigma\nu s$ $\tau\delta s$ $\mu\epsilon\vartheta\delta\delta\sigma\nu s$ = Geepon. 164 Hultsch). fol. 39—41 Geom. 22, 1 (SV) sq.; Stereom. II 53, 1—4 (des. $\xi\chi\epsilon\iota$ δ $\sigma\tau\epsilon\varrho\epsilon\delta s$ $\pi\sigma\delta s$). sequuntur commentarius in Cleomedem, Poliorcetica, alia, et fol. 70 excerpta ex Geopon. I—II (u. Catalogue of mss. in the British Mus. I² p. 48).

46) Londin. Musei Britann. Harleian. 5604, chart. s. XV. fol. 1-20 Heronis Geeponica. fol. 20^v sqq. Cassiani Bassi Geoponica. fol. 20^v adnotauit quidam vir doctus "quae deinceps sequentur ad finem usque voluminis sunt Cassiani Bassi γεωrooriad libri 20 de re rustica Constantino Caesari vulgo attributi" (u. Catalog. libror. mss. Biblioth. Harleian. III p. 280).

47) Londin. Musei Britann Sloane 2437, chartac. s. XVII. "Marcus Meibomius hunc codicem descripsi ex bibl. Lugd. Bat. codice Scaligeriano MDCII". Deff. 1—138, 8, des. fol. 29" in $\epsilon\eta$ - $\tau o \rho u \eta$ p. 166, 9.

48) Oxon. Bodleian. Barocc. 161, bombyc. s. XV. post Proclum in Elem. et de motu, Euclidis Catoptrica, Phaenomena, Optica, Data habet fol. 381 Elem. I deff.; fol. 381^v (sine titulo) Geom. 2, des. fol. 394 Geom. 17, 7 p. 336^a, 9; fol. 395-419 Pediasimum in Cleomedem (u. Coxe I p. 276 sqq.).

49) Oxon. Bodleian. Misc. XCII (Auct. F 3. 18), chartac. s. XVI (fuit Christoph. Longolii). continet "Ηφωνος γεηπονικόν βιβλίον et Geoponica.

50) Oxon. Bodleian. Dorvill. X 1. 3, 10, chartac.? fol. 1-2 Elem. I deff. (Εθαλείδου περί γεωμετρίας); Deff. 133, 1-3. fol. 3 --59 Geom. 2-21, 27 p. 388, 10 (τέλος).

51) Oxon. Bodleian. Selden. 16, chartac. s. XV. post opuscula Pselli, astronomica, astrologica (u. Coxe I p. 593 sqq.) ha-

tum non exstabat), est, ubi dubitari possit, quid re uera habeant hi codd. Leidenses.

XLIV

bet fol. 187–194^r Geom. 2 (Howros μèν είσαγωγή τῶν γεωμετουμένων) sqq. fol. 194^v astronomica.

52) Oxon. Bodleian. Selden. 34, chartac. s. XV (olim Iohannis Pricæi, Bononiæ 1637). continet Geom. 2 sq.; des. 21, 27.¹)

53) Hauniens. Bibl. Reg. fund. antiq. 2140, chartac. s. XVII. post Nonnum abbatem habet p. 105-128 Heronis De mensuris 1-59.

54) Cnopolitan. Palat. uet. 10, s. XV; u. E. Abel, Litterar. Berichte aus Ungarn 1878, II p. 565 sqq. sed cfr. infra.

Ex hoc conspectu adparet, quam cupide homines docti saeculi XVI maxime Heroniana opuscula adpetierint, et quanta industria huic corum studio obsecuti sint librarii illius temporis quaestuosi Angelus Vergetius (13, 14), Ioannes Mauromata (31, 34, 44), Andreas Darmarius (M, 33, 35, 36, 38, 43). iam hinc exspectandum est, quales tum erant condiciones rei litterariae, plerosque horum codicum recentium ex paucis uetustis et ex oriente asportatis, qui etiamnunc exstent, originem ducere. nec fallit nos exspectatio.

ne de cod. 47 dicam, qui ipse antigraphum nominat cod. 44, primum omnes codices libri Geeponicorum qui uocatur a V pendere, res ipsa docet; nam hic titulus in ipso V errore aperto inde ortus est, quod in codice sequitur collectio Geoponicorum. etiam in codd. 12, 28, 41, 46, 49 sequentur Geoponica; codd. 28 et 41 inter se cognatos esse, ostendit error communis p. 414, 22 $\overline{\sigma\nu}$ pro $\overline{\sigma\eta}$ (∇), ubi cod. 12 $\overline{\rho\lambda\gamma}$ habet; p. 414, 21 $\overline{\epsilon\nu}$] $\overline{\varkappa}$ 28; p. 414, 13 $\delta\epsilon$] $\delta\epsilon$ xal 28. cum cod. 28 fragmentum tantum Geoponicorum praebeat, cod. 41 inde descriptus esse nequit, antigraphum esse potest. cod. 19, qui solus Geoponica omisit, ipse suam e V originem profitetur (p. XXXIX); neque enim in bibliotheca Vaticana alius codex libri geeponici exstat; et omnes errores codicis V fideliter exprimit nouis adiunctis. etiam cod. 45 librum geepofideliter exprimit nouis adiunctis. etiam cod. 45 librum geepo-nicum habet, nonnullis, ut uidetur, omissis; quae exstant or-dinem codicis V sequuntur, et IV p. 90, 25 $\delta \alpha \beta'$, V p. 134,25 $\pi o \vartheta s$ habet, ut V. quoniam excerpta e Geopon. I—II adiungit, ut cod. 28, fortasse eius apographum est. denique cod. 21 in-itium libelli praebet; p. 34, 12—15 habet ut V; p. 38, 7 αi ha-bet, $\tau o i s$ omisit, p. 32, 4 $s \psi v \vartheta \varepsilon \tau \alpha = 5 \dot{\alpha} v \mu o \gamma \varepsilon v \vartheta v$ omisit, om-nia ut V, sed p. 38, 7 $\dot{\varepsilon} v$ habet; p. 32, 22 $\kappa \alpha \tau \alpha \sigma \tau \alpha \vartheta \eta$. etiam de codicibus, qui libellum De mensuris solum con-tinent, res statim perspicua est. cum cod. 3 in Archimede e

XLV

¹⁾ Praeterea in cod. Saviliano 6 describitur codex nescio quis Definitionum; u. Philol. LV p. 740.

Marciano O descriptus sit, consentaneum est, in Herone quoque rem ita se habere; nec errores codicis L proprios habet p. 164, 15 oűræş (ovroş L), 17 $\overline{\beta}$ (om. L); suos errores habet p. 164, 2 forly om., 12 rosoñrov, 17 dínlæsov, 19 űgsels. idem de cod. 32 dicendum; nam in Archimede ex O descriptus est, et notum dicendum; nam in Archimede ex O descriptus est, et notum est, Hurtadum de Mendoza plerosque codices suos Venetiis sibi comparasse (u. Graux, Essai sur les origines du fonds grec de l'Escurial p. 184 sqq.). cod. 6 ex K descriptus est; nam omnes errores eius repetit (p. 164, 15 et deinceps μετο', 17 ποδός] ποῦς; 176, 14 πολυπλασίασον] πολλαπλασίασον ἐπὶ τὸ ζ΄ μέφος; 180, 10 μέτοησις δτάτρου; 188, 15 μένουσίν μοι] om.; 204, 3 τὸ μῆκος] τὴν τοῦ μήκους) propriosque addit, ut p. 164, 16 δὲ (alt.) om.; 168, 6 ταῦτα] ποίησον λς΄ ταὐτας, 22 κράτει] om.; 174, 7 σύνδες — 8 πρύμναν] πολυπλασίασου τὴν πρώραν ἐπὶ τοὺς τῆς πρύμνης Κ, πολυπλασίασου τῆς πρωτέρας καὶ τοὺς τῆς πρύμνης 6: 196. Κ, πολυπλασίασον της πρωτέρας και τούς της πρύμνης 6; 196, I, abstractional of the momenta for a factor of the momenta for the momenta f 12 σπούτας] ἀσπίδος, 13 έστω — στρογγύλην] ἀσπίδα στρογγύλην 12 σκοθτάς μόπισος, 13 κότω — στρογγύλην ματιόα στρογγύλην μετρήσομεν ούτως; p. 172, 1 μέτρησις στοᾶς καμάρας; 176, 3 μέτρησις δεξαμενήν, 10 έτέρα μέτρη-σις αύτῆς, 11 κιστέρναη τινα δεξαμενήν); semel cum Q congruit (p. 166, 25 μέτρησον); p. 196, 13 recte ών praebet. de codd. 34, 35, 43, ubi libellus noster in corpora quaedam operum Heronianorum receptus est, mox uidebimus. sed ante-quam ad eos ceterosque ampliores adcedimus, minores nonnulli codices expediendi cunt

codices expediendi sunt.

codices expediendi sunt. cod. 9 e C descriptus est, ut exspectandum erat, quoniam uterque Georgii Vallae fuit; sequitur eum cum in universum, ut p. 104, 10; 106, 19, 27 (oò om.); 108, 7; 184^b, 5, 10, 11, 21; 186^b, 7; 188^b, 10; 192^b, 11, tum in erroribus minutis, ut p. 104, 16, 24; 106, 6, 8, 19 ($\delta\pi\sigma\delta\sigma\nu$), 20 (bis), 23, 27 ($\gamma\rho\delta\sigma\mu\nu$); 108, 1; 120, 21, 22; 122, 14; 158, 19, 22; 176, 3, 4; 184^b, 1; 186^b, 19; prae-terea in definitionibus Euclidianis (u. IV p. XI not. 1) p. 6, 12 $\mu\ell\alpha\nu$ $\ell\chi\alpha\nu$; 6, 4 $\tau\rho\iota\alpha\nu$ $\pi\epsilon\rho\iota\epsilon\chi\phi\mu\epsilon\nu\alpha$. p. 108, 12 $i\pi\pi\eta\nu\alpha$; ex $i\pi\pi\bar{\iota}$ - $\nu\alpha\sigma$ correctum habet, 16 $oi\nu\sigma\pi\delta\iota\sigma$; 17 $\nu\nu\rho\iota\nu\alpha\bar{\iota}\sigma$; 18 $\vartheta\delta\sigma\epsilon\sigma\sigma$; 19 δ (pr.) om., $\nu\nu\eta\delta\iota\sigma$; 21 $\nu\epsilon\dot{\alpha}\nu\rho\phi\sigma$; cum C^b conspirat p. 180, 15, 22 ($\ell\pi\kappa\nu\dot{\kappa}\kappa\ell\sigma\nu$ supra ser. $\dot{\eta}\mu$), 22-23 ($\mu\epsilon\ell_{\delta}\sigma\nu$); 182, 8 $o\dot{\nu}$ - $\tau\sigma\iota$, 1) 10, 11, 14 ($\tau\rho\iota\pi\lambda\dot{\alpha}\epsilon\iota\sigma$), 15-16 ($\kappa\dot{\kappa}\kappa\lambda\rho\phi$). p. 184, 26 $\kappao\iota\nu\phi$ -

1) Cum C^b correcto; p. 180, 13 pro $\kappa\alpha$ habet $\xi\chi\sigma\sigma\sigma$ cum eodem. p. 182, 5 C^aC^b (AV) sequitur, nisi quod $\pi\lambda\nu\vartheta$ habet.

XLVI

στομον. p. 96, 13, 17, 22; 98, 3 CF sequitur. V p. 26°, 2 τὰ μέν

 μ_{η}^{χ} prorsus ut C. propria paucissima habet, semper deteriora, ut p. 104, 9 $\delta \pi \tau \iota \chi \eta$; 176, 3 $\delta \iota \alpha \nu o \mu o \iota s$; 188^b, 11 η] $\eta \nu o \nu \nu$; 192, 13 ut p. 104, 5 οπτελή, 110, 5 οπτερμοίς, 180, 11 η ηρουν, 152, 15 δς δη] δςή, 14 έχων (sic saepius pro έχει). p. 160, 1 τοιόνδε scripsit (τοΐον F, τὸν C); p. 180, 11 εἶδη τῆς μετρήσεώς εἰσι πέντε. p. 158, 15 ante ἀρχαὶ ins. Εὕδοξος εἰς τὸν Διονύσιον, post p. 192^b, 15: ὁ παλαιστὴς ἔχων ἔχ δακτύλους δ΄ ἡ σπιδαμὴ ἔχ παθαιστές τουξο δακτύλους μβ΄ παλαιστάς τρείς δακτύλους ιβ'.

a C praeterea pendent codd. 10, 22, 31, 44. in codd. 31 et 44 testis est ipsa rerum series, quae in illo his foliis codicis C respondet: fol. 63-95, 105-107, 118-140, 163-180, 196^r, in hoc foliis 63-117. in cod. 31 certissimum argumentum est, quod praeter Heroniana (stereometrica et fragmentum Geometriae fol. 107^{*}-110 omisit) etiam problemata fol. 118-140 ha triae fol. 107° —110 omisit) etiam problemata fol. 118—140 ha-bet eadem prorsus inscriptione. in cod. 44, praeterquam quod in $\delta\eta\tau\sigma\varrho\iotax\tilde{\eta}$ IV p. 166, 9 desinit cum C mutilato, etiam scrip-turae apud Sirksium 309—347, 353—356 editae (u. ibid. p. VIII et p. 123, p. 126)¹) eius cum C necessitudinem confirmant; uelut cum C in mendis, etiam leuioribus, congruit V p. 2, 13; 4, 5 (δ ls om.); 6, 7 (γ'); 8, 16 (ι'); 12^a, 2; 14^a, 1; 14, 8; 16^a, 4; 40, 8, 4, 7, 9—10 (om.); 42, 8 ($\pi\rho\sigma\tau\rho\rho\iotas$); 46^a, 3; 50^a, 21, cum CM V p. 2, 10, 15 ($\varkappa\rho\beta\eta\sigma\iota\tau\alpha$), 18 ($\sigma\sigma\alpha\ell\rho\alpha$; $\alpha\dot{\tau}\sigma\bar{\upsilon}$); 12, 8, 10, 11; 14, 7, 11; 16, 18; 20, 4, 6; 42^a, 6, ^a19; 50^a, 9. si fides est colla-tioni.²) minora nonnulla correctit, in quo plerumque cum M (i, i) minora nonnulla correxit, in quo plerumque cum M consentit, ut p. 4, 3; 4°, 6 ($\times i \beta \iota \sigma \sigma \nu$); 26, 4—6 (semel); 26°, 2; 32°, 6; 40, 12, 17, 22 ($\mu \eta'$); 50°, 10, °12; paullo maius est p. 20, 16, ubi $\bar{\beta}$ restituit, ut Hultschius, cum quo etiam sine iusta causa p. 2, 9 τα γινόμενα, p. 50°, 22 τοσούτων habet. sunt, quae librarium satis peritum sapiant, si re uera in codice leguntur, uelut p. 8, 14 propter errorem codicis C e coniectura scripsit $x\vartheta'$ et deinde lin. 16 $x\eta'$ in $x\vartheta'$ mutauit, et p. 20, 9 ad sententiam

1) Cfr. p. 106, ubi emendationes suas proposuit. 2) Editor Batauus, cuius opusculum haud inutile immerito obliuioni traditum est, nonnulla sine causa uel infeliciter tentauit, sed sero commentarium eius scrutatus inueni, eum haud paucas coniecturas Hultschii, Schmidtii uel meas praecepisse, quas hic ei restituam. scripsit igitur V p. 2, 18 σφαῖφα, et αὐ-τῆς; 20, 6, 11 ἄξονα; 22, 10 ἐπὶ μὲν deleto πῶς; 36, 11 et 12 τὰ; 40, 4 οὖ ἡ, 7 περιγράφοντος τὸ τρίγωνον; addidit p. 12, 13 ὅτι; 24*, 3 τὸ; 32*, 4 τ̄; deleuit p. 6, 5 ὅακτύλους ἤγουν, 6 τειράχις $-\delta \alpha \pi \tau \delta lovs;$ 16, 17 γ^lνονται λ₅; p. 40, 9–10 lacunam codicis C recte suppleuit, nisi quod lin. 11 pro žξ ών κούφισον scripsit ἀφ' ών ἄφελε. p. 12, 7 et p. 14, 7 τὰ pro τῶν suspicatus est in commentario p. 106; ibidem ἀλλὰ coniecit p. 12, 10.

XLVII

recte sed forma falsa pro $\tau \rho t \tau o \tau$ substituit $\gamma' \varkappa \iota_5$. eiusdem fere generis sunt ceterae scripturäe, quas proprias habet, ut p. 2, 10 molvalaciacavta omisso zai lin. 11; p. 4°, 1 čllaos om.; 6, 7 $\tau o \sigma o \tau \omega \tau$, 9 maqė] dià; 18°, 2 $\gamma t v o \tau \tau \alpha t$ om.; 18°, 5 $\pi l \varepsilon v \varrho \dot{\alpha} v \tau \varepsilon$ - $\tau \rho \dot{\alpha} \gamma \omega \tau o v$; 20, 6 $\pi o d \tilde{\omega} v$, 15 $\dot{\varepsilon} \rho \dot{\varepsilon} d \rho \alpha$, 17 $\pi o d \tilde{\omega} v$; 36, 5 et 17 $\lfloor \prime \rfloor$ rò β'' (h. e. $\tau \partial \lfloor \prime \rangle$; 38°, 11 $\tau \varrho \iota \gamma \dot{\omega} v v \sigma v$ om.; 40°, 23 $\tau \dot{\alpha} \rfloor \tau \dot{\sigma}$, $\pi o d \tilde{\omega} v$; 42, 3 et 8 (bis) $\lfloor \prime$ om. errores sunt p. 26, 8 $i \beta \rfloor \iota \eta'$; 36, 20 $\beta \varkappa \iota \eta'$; 47°, 4 $\tau \tilde{\omega} v \dot{\alpha} \varrho \iota \vartheta \iota \tilde{\omega} v (\tau \partial v \dot{\alpha} \varrho \iota \vartheta \iota \dot{\omega} v Sirks)$; 48, 6 $\dot{\varepsilon} \varkappa t \tau \sigma v \dot{\sigma} \varrho J \varkappa \iota \eta \sigma v$ ab M non pendet; nam neque errores eius p. 10°, 1; 14°, 1-2; 36, 5, 13; 36°, 10; 42, 8 neque interpolationes p. 2, 16; 8, 15; 12, 6; 36°, 8; 48, 3; 50°, 1, °3 neque scripturas a C discrepantes p. 26°, 10; 32°, 24; 36, 14; 38°, 1; 40, 11, 25; 42, 2; 48, 1 habet. p. 16°, 1 $\dot{\varepsilon}$ habet cum CM contra B.

codicis 10 origo eo maxime arguitur, quod IV p. 200, 1 ea sequuntur, quae in C m. rec. in mg. adscripta sunt. praeterea p. 200, 10–18 omisit; 200^b, 1–3 om., 5 και δοθογωνίων om.; 352, 19 κόκλον, omnia ut C; p. 352^b, 2 post sópēiν lacunam reliquit adscripto $\lambda \epsilon i \pi \epsilon \iota$ (cfr. de C IV p. V not. 3); 374, 2 sqq. idem ordo est, qui in C (p. 352, 17 δμοῦ] γίνονται δμοῦ; 382, 21 ἑξής ή καταγραφή om., contra C; p. 206, 12–16 in mg. inf. habet). in Deff. ab F pendet; nam IV p. 70, 22 post προξο δοθας

lacunam habet adscripto $\lambda \varepsilon_{\tau}^{T}$, deinde $\pi \varrho \delta_{\mathcal{S}} \delta_{\mathcal{S}} \delta_{\mathcal{S}} v$, prorsus ut F, et p. 102, 15 $\delta \varrho \tilde{\alpha} \sigma \vartheta \alpha \iota - 16 \gamma \varrho \alpha \mu \mu \dot{\alpha} \varsigma$ in mg. collocauit, ut F; p. 100, 7 $\gamma \varepsilon \omega \delta \varepsilon \sigma \delta \alpha \varsigma = CF$. p. 102, 4 $\pi \varrho \sigma \delta \mu \mu \alpha \tau \sigma \iota$ and praebet, mg. $\delta \sigma \sigma \varsigma \tau \epsilon_{\tau}$; p. 40, 15–17 omisit addito ad lin. 14 $\delta \sigma \sigma \sigma \tau \epsilon_{\tau} \tau \varrho \alpha \gamma \omega \nu \omega \nu$.

τραγωνών. cod. 22 eadem eodem ordine (p. 374, 25 sqq.) praebet, quae C fol.14^{*}—60^{*}. et IV p. 200⁵, 8; 202⁵, 6; 204, 18—22 (om.), 24; 380, 4, 15, 27—31 (om.) cum C congruit. sed titulos de suo interpolauit IV p. 180, 11 περί είδῶν (έστι πέντε] ταῦτα, τετράγωνα — 12 κύκλοι] τρίγωνον... κύκλος), 13 περί διεωρημάτων (κα] ἔχουτα δὲ = A C^{*}V, έστιν τη] δέκα και όπτὰ ταῦτα, τετραγάνον; p. 182, 16 ἐμβαδοκύκλοις τέσσαρσι, u. Geodaes. 3, 25; sequitur περί μέτρων οἰς γεωδαισία χρῆται. εἰσί δὲ και μέτρα τάδε· δάκτυλος.... και ὁ παρασάγητς τέσσαρα = Geodaes. 4); p. 182, 17 ὅπως εῦρηνται τὰ μέτρα (17 ἐξεύρηνται = S⁵; p. 184, 26 κυνόστομον); p. 200⁵, 4—5 περί ἰσοπλεύρων καὶ ὀρθογωνίων τετραγάνων (p. 204, 13 οἶον om.); p. 374, 25 τοῦ αὐτοῦ ὅρος κύκλων; p. 176, 14 "Hρωνος om. cod. 22 igitur ad codicem aliquem Geodaesiae correctus et interpolatus est.

ne cod. 2 quidem a C separari posse, docet rerum series simillima, nisi quod librarius codicis 2 selegit, quae describeret. nam pars prior respondet codicis C foliis 63-117 omissis Deff. 135-138, nec in fragmento Geometriae alterius partis consensus deest, uelut quod post 21, 1-2 sequitur Estos rolvor — μ o-

XLVIII

vaδων ιδ (de C u. p. 351 app.), tum 21, 11-13 et Stereom. II 2 (u. ibid.), et quod post 20, 14 sequitur 21, 8 sqq., omittuntur 21, 6-7, 15-16, 24; ¹) sed omisit initium Geometriae usque ad p. 364, 11 et ad finem addidit fragmentum Def. 136 (26-37). Stereom. II 69 habet ut C (p. 162, 1 δ' alt. om.; p. 162, 5 recte oξα'). IV p. 380, 27-31 omisit, p. 382, 21 έξῆς ή καταγραφή habet, p. 386, 21 rosoiraw, omnia ut C, sed p. 374, 25 õρog] ό λόγος, p. 182, 16 έμβαδοῖς κύκλοις τέσσαφοι. in Stereometricis hace notantur memorabilia: V p. 4, 5 δις] δίσσου (om C, διὰ M); 84, 15 (sine Heronia nomine) μέτοποις τέτσαστένου τετραστάλου haec notantur memorabilia: V p. 4,5 disj dissov (om C, dia M); 84, 15 (sine Heronis nomine) μέτρησις τετραστέγου τετραστόλου ητοι τετραχαμάφου κτλ.; 90, 22 χωφήσει – 23] έστιν ό οίνος (= CM); 102, 27 άναλογίαν] λόγον (= B); 104, 2 εύφέθη (= CM); 160, 29 λέγομεν] λέγομεν στι. in Deff. haec notaui: IV p. 14, 7 ενσυνόπτους (ut conieci); 16, 17 διαφοφαί (= F); 34, 12–15 habet (cum V; 13 έστι τμήμα τοῦ κύκλου, 14 δὲ om., 15 εὐθείας] εὐθείας γε); 36, 2 add. έστι τμήματος κύκλου γουία (= V); 36, 6 τυχοῦσαν] οὐφίαν οὐσαν; 44, 14 φ̃] δ (= CF); 46, 14 κάτω; 94, 5 ζτη) δι ὅῦτος ἀπὸ haνum scripturarum ultima interpolationem άπο] δε ούτως άπο. harum scripturarum ultima interpolationem prae se fert; e p. 36, 6 adparet, codicem V eiusue similem con-sultum fuisse (cfr. p. 34, 12-15; 36, 2). de Deff. 136, 26-37 u. append. 3; scripturae et codicis a C originem et interpolationem emendationemue satis peritam confirmant (cfr. ad p. 134, 15; 136, 26; 138, 12, 21; 140, 20-21; recte p. 140, 18 contra ceteros omnes).

cum cod. 2 artissime coniunctus est cod. 42, qui eadem ounnia continet, sed alio ordine et alienis intermixtis. et sunt, ouma continet, sed ano oraine et anenis intermixiis, et sunt, quae demonstrare uideantur, codicem 2 (s. XVI) e codice 42 (s. XV) descriptum esse, nam primum ita explicatur, cur cod. 2 a Geometr. 20, 4 incipiat; cod. 42 enim in primo folio abrupte incipit Geom. 20, 3 p. 364, $4 \tau \eta \nu \delta i \alpha \mu s \tau \rho \nu$, ita ut librarius co-dicis 2 mutilum caput 20, 3 omisisse uideri possit. deinde idem fragmentum Deff. 136 (26-37) in utroque separatim occurrit. et scripturae codicis 42, ubi notatae sunt, hanc suspicionem confirmant; IV p. 388, 27 enim in utroque hoc additamentum confirmant; IV p. 388, 27 enim in utroque hoc additamentum legitur (Hultsch p. XXII, Gollob p. 93): δοθείσης διαμέτρου τοῦ κύκλου ιγ΄ μονάδων είτα ἀπὸ τούτου θελήσωμεν (θελήσομεν 2) ἀωίδος εὑρείν τὴν βάςιν ἐχούσης κάθετου δ΄. πῶς ἐροῦμεν τοῦτο; ποίησου τὰ ιγ΄ ἐφ΄ ἑαυτά χινίσται ρξθ΄ είτα ἔξελε ἀπὸ καθέτου καθετου ἤγουν ἀπὸ τῶν θ΄ δ΄· λοιπὰ ε΄· ταῦτα ἐφ΄ ἑαυτὰ κε΄· ὅν ἐκβεβλημένων ἀπὸ τῶν φξθ΄ λοιπὰ ρμδ΄. ὡν πλευρὰ τετραγω-νική ιβ΄· τοσούτου ἡ βάςις τῆς ἀψίδος. οῦτω ποίει καὶ οὐκ α̈ν ἀμάρτης; p. 388, 23 θέλω] θέλεις 42, θέλης 2; 390, 8 τῆς

1) His exceptis, quae etiam in C desunt, totum caput 21 exstat (8-10, 1-2, 11-13, 3-5, 14, 17-23, 25-30); 21, 11-13 semel tantum habet (priore loco omisit; de C cfr. p. 383 app.). d

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

XLIX

loiπη̃ς τη̃ς ὑποτεινούσης uterque (= C), ἴσαι] uterque (ἴσα C); V p. 84, 15 μέτρησις τετραστέγου τετραστάου ήτοι τετραπαμάρου πτλ. 42, unde scriptura codicis 2 explicatur. IV p. 374, 3 sqq. ordo idem est in cod. 42, qui in CD et cod. 2. credo igitur, codicem 42, qui Venetiis scriptus est, ubi usque ad annum 1500 erat C. ex hoc descriptum esse, ex cod. 42 rursus cod. 2, cuius librarius alienis omissis permutauit, quae cod. 42 fol. 2— 21^r et fol. 21^v-68^r habet. is utrum ipse tradita emendauerit an emendationes ex cod. 42 transsumpserit, diiudicare non possum, quia de cod. 42 e atantum noui, quae in Catalogo supra citato notata sunt [IV p. 388, 11 πάντη] 2, πάντων 42; p. 142, 8 έπαειμένων] 2 cum NH, έγκειμένων 42 cum CF). ab A pendent codd. 23 et 26. de hoc nullo alio argumento opus est, quam quod rationaria Augusti et Alexii Comneni continet in A solo scenuta.

ab A pendent codd. 23 et 26. de hoc nullo alio argumento opus est, quam quod rationaria Augusti et Alexii Comneni continet in A solo seruata; IV p. 402, 23—25 cum A solo habet et cum eo desinit. de cod. 23 haec satis sint: IV p. 196, 4 $\pi \lambda \acute{\alpha} \tau \sigma c_3$ (et sic deinceps; inde a fol. $46^{\circ} \sigma$ ad-

didit 23, fol. 41^r errorem reliquit); p. 192^b, 1 $H \phi \gamma v t^{\alpha} A$,

 $H \overset{H}{\phi} \gamma \overset{\phi}{v} 23; p. 200^{b}, 4-5 \pi \varepsilon \varrho l \tau \varepsilon \tau \varrho \alpha \gamma \omega \parallel \omega \parallel loo \pi l \varepsilon \dot{v} \varrho \varkappa \dot{l} \delta \varrho \vartheta o^{\widetilde{l} \widetilde{\nu}}$

A, περί τετραγώνην Ισοπλεύ κ, δρθογν 23; p. 212^b, 30-214^b, 4 sic habet A

ἕτεφον τφίγωνον ὀφθογώνιον οδ ή μὲν βάσις σχοινίων ὀκτὼ ήτοι ὀφγῦι ὀγδοήκοντα

ή δε κάθει ήγουν ή πρός δρθάς σχοινίων 🦏

unde haec effecit cod. 23: ἕτερον τρίγωνον ὀρθογώνιον οὖ ἡ μὲν βάσις σχοινίων ὀκτώ ἤγουν ἡ πρὸς ὀρθὰς σχοινίων ϊ ἢ (ἤγουν — ī ἢ del.) ἤτοι ὀργῦι ὀγδοήκοντα ἡ δὲ κάθετο ἤγουν ἡ πρὸς ὀρθὰς σχοινίων 5΄.

codd. 1, 8, 15, 27 inter se adfines esse, iam inde adparet, quod omnes in $\tau\mu\eta\mu\alpha\tau og$ IV p. 358, 2 abrupte desinunt; praeterea codd. 8 et 27 Nicomachi Arithmeticam et Pediasimi in eam commentarium continent, cod. 15 saltem Pediasimum. agmen ducit cod. 8, qui solus in oriente scriptus est. quem cum A aliquo modo coniunctum esse, inde concludi potest, quod opusculum $\pi e \varrho \lambda \iota r \varrho \iota s \mu u \mu$ habet eodem titulo ($d \rho \chi \eta$ sov $\partial \overline{\omega}$ $\tau \alpha \nu$ $\lambda \iota r \varrho \iota s \mu e \mu$ habet eodem titulo ($d \rho \chi \eta$ sov $\partial \overline{\omega}$ $\tau \alpha \nu$ $\lambda \iota r \varrho \iota s \mu e \mu$ habet eodem titulo ($d \rho \chi \eta$ sov $\partial \overline{\omega}$ $\tau \alpha \nu$ $\lambda \iota r \varrho \iota s \mu e \mu$, et s a e pe cum A contra C congruit, uelut IV p. 216, 23, 26 ($\overline{\iota s}$ $\tau \eta s$ $\beta d \sigma \epsilon \infty s, \gamma \iota r \sigma \nu \tau \alpha \iota$ comp. 1), 23, 31; 218, 4 ($\gamma \iota r \sigma \kappa \alpha$ ut s sae pe), 9, 11, 12, 16, 19, 22 (bis); 220, 21, 23 ($\pi \circ \iota \eta \sigma \eta s$), 26, 29 ($\partial t \epsilon \mu \beta \alpha \partial \delta \nu$); 222, 1, 11, 15 ($\overline{\epsilon} \sigma \tau \alpha$), 27 ($d \varrho \iota \mu \omega v, \gamma' \iota'$); 224, 6 ($\pi \alpha \iota$ om., $\mu \iota \alpha s \tau \sigma m \lambda \epsilon \iota \rho \alpha \nu$), 13 ($\overline{\alpha} \kappa \alpha \iota \tau \delta \gamma'$, $v \rho \epsilon \xi \alpha (\rho \epsilon \iota)$), 24 ($\epsilon \iota \alpha \delta \tau \sigma v$), 28 ($\epsilon \iota \alpha \sigma \tau \sigma v$), 28 ($\epsilon \iota \alpha \sigma \sigma \sigma v$), 29, 31; 226, 2 ($\gamma \iota \nu \sigma \tau \alpha \iota \alpha \sigma \delta \sigma \sigma \sigma v$)

 \mathbf{L}

7,8,9 (τὸ δέκατον), 12 (γίνεται $\overline{i\gamma}$), 12–13, 15 (εὑρεῖν τὸ ἐμβαδόν), 16, 17; 228, 1, 3; 230, 2, 5, 7–8,¹) 16–17; 232, 1,4 (σχοινίων, τὸ), 5 (τῆς βάσεως ἐπὶ), 15, 17, 18, 22, 25–26; 234, 2, 6–7, 9, 17 (ἔσται σχοινίων), 22, 28; 236, 1 (γίνεται om.), 2, 3, 8, 9, 9–11 (μονάδες om.), 11, 12, 13, 15, 16–17, 18, 24, 26, 30; 238, 5

(yıνέσθω, sed -ι- e corr.; τη ήμισεία μονάδες), 6, 7 ($\overline{5}$ Γ μονάδες), 7-9, 12 (sed pro τοῦ αὐτοῦ habet έπι τοῦ τοιούτου), 17, 18, 25, 26-27, 28; 240, 4, 5, 6, 9-10, 11, 12-13, 16-28 (om.); 242, 5, 6, 7, 9, 10, 14, 17-18, 19, 24, 25, 28; 244, 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,

d*

 \mathbf{Ll}

¹⁾ In $\tau \epsilon \tau \rho \alpha \gamma \omega$ | desinit manus antiqua fol. 100°; fol. 101° incipit $\tau \epsilon \tau \rho \alpha \gamma \omega \nu \iota \chi \dot{\eta}$ manus recentior, quae saepius quam illa numeros per signą, non omnibus litteris, significat et pro $\gamma \iota \nu o \nu \tau \alpha \iota$, $\gamma \iota \nu \epsilon \tau \alpha$ compendio utitur; sed genus codicis non mutatur. 2) In hac collatione minutias leuesque errores codicis C neglexi.

της βάσεως πολυπλασιασμον, 31 ἔσται; 248, 1 τὸ om., 23 γίνεται oin.; errores apertos habet p. 218, 5 τρισσάκις] τρεῖς (γ΄ Α); 222, 23 om.; 224, 16 τὰ πέντε] την ē, 17 καὶ ἔστιν-18 γ΄ om., ¹) 24 γ΄ om.; 226, 9 τοσούτων-10 ἑμβαδόν om.; 230, 3 εὐρεῖν την κάθετον om., interpolationes p. 224, 1 ἐφ΄] πολυπλασίασον ἐφ΄; 230, 4 ἑαυτήν] ἑαυτην ήγουν τὰ πέντε ἐφ΄ ἑαυτά, 6 ταῦτα] ταῦτα τὰ δεκαἐξ; 236, 9 ē ιγ΄ ιγ΄] λεπτὰ ιγ΄ ιγ΄ ē, 27 λεπτὰ] καὶ λεπτὰ; 238, 9 ἅτινα-11 τοσούτων] ήτοι μμ š· αῦται συντιθέμεναι ταῖς οη γίνονται πδ καὶ δηλοῦσι τὸ ἑμβαδὸν τοῦ τριγώνου (cfr. A).

habemus igitur in cod. 8 recensionem ex AC conflatam; quae sine dubio non in hoc sed in antigrapho eius orta est, quoniam uterque librarius, et antiquior et recentior, eam repraesentant (cfr. p. LI not. 1). nec est, cur statuamus, auctori eius recensionis alios uel meliores fontes quam ipsos AC ad manum fuisse; nam quas modo adtuli scripturas proprias, librarium monstrant consulto mutantem et singularia remouentem, et quae meliora aut sunt aut uideri possunt, omnia tali librario tribui possunt; sunt enim haec tantum: p. 224, 9 $\tau \delta$ (pr.)] habet cum Hultschio; 226, 18 $\xi \tau_1$] $\xi \sigma \tau_1$; 230, 9 $\tau \eta \nu$ $\pi \alpha \vartheta \varepsilon \sigma \sigma$] (om. A, $\tau \eta \varsigma$ $\kappa \alpha \vartheta \varepsilon \sigma \sigma \varsigma$] $\tau \eta \varsigma$ $\pi \alpha \vartheta \varepsilon \sigma \sigma$, ut suspicatus sum. librarius igitur codicem A ob oculos habuisse putandus est, sed hic illic C adhibuisse; et re uera scripturae codicis C certis locis coaceruatae inueniuntur (p. 222, 224, 226, 230, 232).

cod. 27 e cod. 8 descriptus est; nam cun eo consentit p. 248, 3-11 (om., = A), 14 (= A), 14-15 (= A), 15 $\varepsilon \delta \varrho \varepsilon \ell \nu \tau \delta$ $\varepsilon \mu \beta \alpha \delta \delta \nu \tau \sigma \upsilon \tau \varrho \iota \gamma \delta \nu \sigma \upsilon$ (cod 8 solus), 19 (= C), 20 (= C). etiam ubi cod. 8 collatus non est, eandem recensionem mixtam praebet cod. 27; uelut cum A conspirat p. 176, 17; 180, 11 ($\delta \varepsilon$ habet, $\varepsilon \sigma \iota \tau \delta \nu \tau \varepsilon$ om.), 22 sq.; 250, 5-6; 284, 25; 310, 19; 348, 16; 350, 30, cum C uero p. 250, 1; 268, 28; 288, 26; 316, 9-20 (habet); 326, 25; p. 178, 17 cum ACV consentit contra S, p. 180, 18 uero $\delta \varepsilon$ habet cum S solo. suos habet errores p. 180, 13

τετράγωνα; 248, 22 πλευρά—29 λαβὲ om. (29 γίνονται] καὶ γ); 268, 29 ἤτοι—270, 1 δὲ om.; 326, 3 ξ5'-(alt.)] ξα'; 340, 8 έμβαδὸν] ἐπίπεδον.

cod. 15 quoque e cod. 8 descriptus est; nam scripturas eius proprias praebet p. 226, 18 žori, 26 $\overline{x5}$ (pr.)—31 $\overline{\tau \epsilon \tau \rho \alpha \gamma \omega \nu i n \dot{\eta}}$ om.; 228, 3—4 $\tau \circ \dot{\nu \tau \omega \nu} \pi \alpha \dot{\lambda} \iota \nu j$ $\dot{\omega} \tau$; 236, 9 $\lambda \epsilon \pi \tau \dot{\alpha} \iota \gamma' \iota \gamma' \bar{\epsilon}$; 248, 23 $\gamma \dot{\nu} \epsilon \tau \alpha \iota$ om. praeterea cum A et cod. 8 concordat p. 234, 6—7; 236, 1 ($\gamma \dot{\iota} \nu \epsilon \tau \alpha \iota$ om.), 9, 9—11; 248, 14, cum C et cod. 8 p. 236, 1.

1) Antigraphon igitur sine dubio hoc loco codicem C sequebatur.

 \mathbf{LII}

ubi cod. 8 collatus non est, A sequitur p. 272, 1; 278, 25; 286, 26; 306, 10-11; 314, 21-22; 340, 18 sqq.; 348, 15; 350, 30 sqq., codicem C uero p. 252, 17; 268, 28-29; 272, 4; 278, 6 ($\tau \dot{\alpha} \iota \beta$); 300, 3 sqq.; 302, 2 ($\dot{\eta} \delta \dot{\epsilon}$); 332, 1, 2; 340, 12. e cod. 27 descriptus non est; nam p. 248, 22-29 habet (24 × $\alpha \dot{\iota} \delta \dot{\iota} \Delta \omega_{S}$); nec cod. 27 e nostro, quoniam Nicomachum continet cum cod. 8, in cod. 15 omissum. proprias scripturas notaui hasce: p. 234, 1 $\sigma \kappa \alpha \lambda \eta \nu \omega \nu$] $\sigma \kappa \alpha \lambda \eta \nu \omega \nu \delta \dot{\omega} \nu \nu \nu \nu \omega \omega$; 236, 1 $\dot{\alpha} \lambda \lambda \omega_{S}$] xal $\dot{\alpha} \lambda \lambda \omega_{S}$, et in parte cum ceteris non collata p. 286, 28 o $\ddot{\nu} \tau \omega \kappa \dot{\kappa} \dot{\kappa} \lambda \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \delta \lambda \kappa \dot{\kappa} \delta \lambda \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \delta \lambda \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \delta \lambda \kappa \dot{\kappa} \delta \lambda \kappa \dot{\kappa} \delta \lambda \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \delta \lambda \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \kappa \dot{\kappa} \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa} \delta \kappa \dot{\kappa$

cod. 1 denique in hac parte ex eodem fonte derivatum esse, ostendunt hi loci, quibus cum cod. 8 consentit: p. 222, 2 (= C); 224, 7 (= C), 7-9 (= C; lin. 9 pr. $\tau \delta$ habet); 226, 18-21 (habet, = C), 27-31 (om, = C); 228, 3 ($\angle \gamma \ell \nu \tau \tau \alpha \iota$ = A), 3-4 ($\tau o \dot{\nu} \tau \alpha \nu \pi \alpha \dot{\lambda} \nu$] $\delta \nu$ = codd. 8 et 15); 230, 16-17 ($\pi o \lambda \nu \pi \lambda \alpha \dot{\alpha} \sigma \sigma \nu - \dot{\tau} \alpha \nu \pi \alpha \dot{\lambda} \nu$] $\delta \nu$ = codd. 8 et 15); 240, 16-28 (om., = A); 248, 3-11 (om., = A). cum aliae partes codicis a librariis Venetis scriptae sint (u. Martini & Bassi II p. 1020), ueri simile est, antigraphum esse ipsum cod. 8. praeterea codicem A sequitur p. 206, 8-16 (om.); 254, 3-9 (om.), codicem C uero p. 268, 28-29; 300, 3; 316, 9-20 (habet). propria notaui p. 200⁶, 3 $\tau o \iota \eta \sigma \dot{\omega} \varepsilon \varepsilon \tau \varepsilon \varepsilon \vartheta \varepsilon \varepsilon \tau$; 230, 17 $\gamma \dot{\iota} \sigma \nu \tau \alpha \iota - 18 \dot{\varepsilon} \alpha \nu \tau \dot{\alpha}$ on. p. 182, 11-13 = C^b, 14 $\tau \varrho \iota \pi \lambda \alpha \sigma \dot{\alpha} \dot{\varepsilon} \sigma \ell \lambda \alpha \dot{\varepsilon} \dot{\varepsilon} \phi \beta \delta \rho \rho \sigma$; addidit librarius aliunde petitam Def. 138 p. 160, 8-168, 12. errores codicis C habet p. 160, 24; 162, 2, 13, 21 (bis); 164, 4 ($\varepsilon \ell \tau^2$), 12 $\ell \dot{\alpha} \sigma \rho \lambda \sigma \nu^{0}$; 5); p. 164, 4 $\delta \lambda \dot{\ell} \sigma \nu$ for ε , 3 (bis), 8, 10, 12 ($\mu \sigma \ell \rho \varepsilon \beta$); p. 166, 18 $\tau \tilde{\sigma} \dot{\alpha} \varrho \vartheta \eta \tau \iota \kappa \dot{\sigma}$; p. 166, 24 $\dot{\varepsilon} \nu$ corr. ex $\dot{\sigma} \dot{\varepsilon} \nu$, post $\delta \tau \iota$ del. $\varepsilon \dot{\varrho \iota \pi}$; 166, 25 $\pi \rho \tilde{\omega} \sigma \nu$. nihil obstat, quin hanc partem ex C nondum mutilato Venetiis descriptam esse putemus supura p. XVIII statumus. D ad codicem codici A adfinem

supra p. XXVIII statuimus, D ad codicem codici A adfinem hic illic correctum esse. earum emendationum et interpolationum fontem iam inuenimus; neque enim dubitari possit, quin archetypus codicis D eas a codice eius familiae, quam modo examinauimus, sumpserit; nam in cod. 15, qui omnium instar esse potest, supplementa lacunarum eadem inueniuntur p. 234, 6-7; 306, 10-11; 314, 21-22, eaedem interpolationes p. 302, 2; 316, 19 ($\delta\eta\lambda\alpha\delta\eta$), et p. 228, 3-4 scriptura huius familiae propria $\delta\nu$ etiam in D exstat. sed D ex alio quoque fonte hausit; nam interpolationes eius p. 276, 1; 290, 2; 304, 28; 350, 30 sq. in cod. 15 nondum ortae sunt. quem fontem iam inuestigemus.

D aliquo modo cum cod. 16 coniunctum esse, pro certo adfirmari potest; tot menda singularia in utroque occurrunt, quorum haec notaui: IV p. 108, 11 $\Theta \alpha \lambda \tilde{\eta} s$] $\vartheta \alpha \lambda \hat{s}$, 12 $\pi o i \eta \tau \dot{\eta} s$ (mg.

LIII

m. 2 cod. 16: ίσως μαμέφιως ποιητής ὁ στησιχόρου ἀδελφός η̄ ὁ στησιχόρου τοῦ ποιητοῦ ἀδελφός), 21 νεάχορος (ἰσως νεάτερος mg.m. 2 cod. 16); 236, 8 $\overline{\rho\mu}$] $\overline{\rho\mu\delta}$ (ἰσως $\overline{\rho\mu}$ mg. cod. 16); 254, 11 προσθήμης, 17 ἐν τοῖς] τῆς, 20 δικαιότατον (corr.m. 2 cod. 16); 262, 3 Ξ καὶ Ξ] καὶ ἐξάπις; 270, 12 διαγώνου (cfr. C); 278, 4 ἄφων (mg. αἰφω cod. 16), 26 αἰ δ πλευραὶ] ἰδ π̇ cod. 16 (mg. ἐκάστη δὲ), ...δ' πλευραὶ D; 286, 28 ἐχεὶ] Ἐκει (mg. ἔκει cod. 16); 285, 5 αίζως 328, 7 τραπάζιον δαγόγώνιον παὶ οm; 330, 3 ἰσοπελοῦς] ἰσοσθεν δὲ D, ἰσοσθενὲς cod. 16 (mg. ἔκως ίσοσκελοῦς); 338, 1 καὶ om; 366, 19 τε om. imprimis memorabilia haec sunt: p. 176, 13 eadem in cod. 16 sequitur interpolatio, quam p. XXVIII e D adtuli (τὴν μὲν corr. ex τὸν μὲν, τὸ ante μεσσποργίων deletum) ¹); p. 274, 30–276, 1 τοῦ ὀξυγώνου Δ | τοιγώνου cod. 16 (mg. ἴσως τὸ ἐμβαδύν), τοῦ ἀξυγώνου Δ | τουτέσι τοιγώνου cod. 16 mg. ἴσως τὸ ἐμβαδύν), τοῦ ἀξυγώνου Δ | τουτέσι τοιγώνου cod. 16 cum C, habet D ex A, et p. 388, 11–12 (habent CD, om cod. 16). itaque statuendum, illam ex AC mixtam recensionem, quam in cod. 8 incohatam uidimus, postea in alio codice, qui nunc non exstet, latius serpsisse indeque ex parte in D transumptam esse. ceterum cod. 16 testimonio esse potest, quam studiose et perite librarii Graeci doctiores renascentibus litteris Heroniana tractauerint, emendauerint, interpolauerint; scilicet eius modi computationes ea ipsa forma ei se αουτόστομον] 16, mg. ἴως πνόστομον; 254, 13 ἐκτεινάτω] CD, corr. ex ει τάτω 16; 256, 30 καὶ βε΄ε΄ = 1 ε´ ε] CD, om. 16 sed add. mg.m. 2; 270, 28 ῆς] εἶs 16, mg. ής; 388, 8 ποίει= 2 σχοινίων] om. 16 et D, mg. 16: ἴως μῆκις η΄; 388, 8 ποίει= 2 σχοινίων] om. 16 et D, mg. 16: ἴως μῆκις η΄; 388, 8 ποίει= 2 τοινόστου τοὐ τοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ lA, μετά τοῦτον τοῦ ἀπὸ κἰνοξ ἑκάστον τοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ lA, μετά τοῦτον τοῦ ἀπὸ κἰνοξ ἐκάστον τοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ lê suŋna τῆς scripto τοῦ m. 1 et mg. ἰσως μετά τοῦτοι 376, 30 ἐν τῆ] ἐκις κοῦς CD, Λ ἐπλέης 10 μάτη βιμέτρου τὰ ἰδ΄ πολυπλαείασο

LIV

¹⁾ Pro ήγουν πηχῶν π legitur ήγουν πη' Η.

δὲ θέλης τριγώνου ἰσοπλεύρου τὴν κάθετον εὐρεῖν] C, ἐἀν δὲ θέλης κυρίως εὑρεῖν τῆς τριγώνου ἰσοπλεύρου τριγώνου 16 et D, in D τῆς τριγώνου corr. in τὴν κάθετον, mg. ἰσως τὸ ἐμβαδὸν post εὑρεῖν inserendum 16 m. 2; 230, 19 ἤγουν τῶν ē] CD, ἤγουν τῶ 16 et mg. ἴσως τοῦ φ΄. praeter ea, quae iam adtuli, 16 et D eadem lacunarum supplementa habent p. 234, 6-7: 272, 7-9; 306, 10-11; 314, 21-22; 366, 11-12, easdem interpolationes p. 304, 28 παρόντος; 316, 19 ὅντος δηλαδὴ; 382, 19-21 (u. p. XXVIII); cfr. praeterea p. 256, 29 οῦτως] γίνεται οῦτως; 300, 30-302, 2 (u. p. XXVIII); 368, 5, 6 γ΄ ω΄; 182, 9 αἰ] καὶ (corr. in αί 16, in οὐ D); cum A uterque p. 264, 10 ὑπεξαιρούμεναι praebet, p. 340, 18-24 habet (sed p. 340, 25 sqq. omisit cum C), p. 254, 3-9 omisit. archetypum communem fidelissime repraesentare putandus est cod. 16; in D interpolatio amplius pro-

pagata est; u. p. 248, 14 $\tau \rho_{ij} \omega' \rho \sigma'$] A, $\tau \rho'_{ij} \omega' \rho \sigma'$ C, $\tau \rho'_{ij} \omega' \rho \sigma''$ $\tau \rho'_{ij} \omega' \rho \sigma' \rho'$ D; 290, 2 $\dot{\epsilon} r \dot{\sigma}_{s}$] AC et 16, $\dot{\epsilon} r \dot{\sigma}_{s} \dot{\epsilon} \kappa \dot{\sigma} \sigma \sigma \sigma$ D (p. 350, 26 $\pi \alpha \rho \dot{\alpha}$] AC et 16, $\pi \epsilon \rho \dot{\epsilon}$ D e compendio ortum). et archetypus ille e C derivatus erat; cum CD concordat cod. 16 p. 206, 5, 7; 218, 25–220, 21 (om.); 224, 7; 226, 18–21 (habet); 230, 16–17 (om.), 19, 21, 22, 23; 234, 9–11; 236, 8–9; 248, 14–15 (sed $\sigma_{j} \sigma_{i} r \prime \alpha \sigma \sigma_{j} \sigma_{i} \sigma_{i} \sigma_{j} \sigma_{i} \sigma_{j} \sigma_{i} \sigma_{j} \sigma_{i} \sigma_{j} \sigma_{i} \sigma_{i}$

codicis 13 gemellus est cod. 14 ex parte ab eodem Vergetio scriptus. figuras omisit et fragmentum tantum continet; itaque cod. 13 ex eo descriptus non est, sed cod. 14 aut e cod. 13 aut e cod. 16. p. 180, 11 C^b sequitur ut cod. 16; p. 176, 6 xweccore habet ut D.

codicem 50, de cuius aetate nihil constat, e cod. 16 descriptum esse crediderim. eadem enim continent, et IV p. 374, 25 $\dot{\epsilon}\nu \ \ddot{\alpha}\lambda\lambda\eta \ \beta(\beta\lambda\phi \ \tau o\tilde{v} \ H\phi\omega\nu o_S \ o\tilde{v}\tau\omega_S \ in textu habet cod. 50,$ quae cod. 16 in mg. de suo coniecit, sicut etiam in interpola $tione post p. 176, 13 cum cod. 16 correcto <math>\tau \ \eta \ \nu \ \mu \dot{\epsilon}\nu \ \pi se \ell \mu \epsilon r go \nu$

LΥ

praebet, $\tau \delta$ ante $\mu \varepsilon \sigma \sigma \tau v \varrho \gamma \langle \sigma \nu \sigma$ omisit. ubi inspectus est, scripturae uel codicis 16 inueniuntur (IV p. 176, 6 $\chi \sigma \varrho \alpha' | \varphi \iota \alpha$) uel (ubi is collatus non est) codicis D (IV p. 108, 16 olvorālos, 21 $\nu \varepsilon \dot{\alpha} \chi \sigma \varrho \dot{\alpha} \varsigma$; 176, 20 $\sigma \kappa \dot{\sigma} \kappa \varepsilon h \iota \iota$, 26 $\pi \alpha \varrho \alpha \pi \varepsilon \mu \dot{\varepsilon} \eta$) uel codicis C (p. 176, 17 $\gamma \dot{\varepsilon} \eta \eta$; 196, 1—3 om.; 198, 23—31 om.; 268, 28—29; 332, 1; 356, 23; 362, 8); p. 182, 10 in mg. habet eadem, quae C^b, cum quo etiam p. 182, 11—16 consentit. p. 176, 23 $\partial \iota \dot{\alpha} \mu \varepsilon \tau \rho \sigma \rho$.

cod. 52 uero ad familiam codicis A pertinet, quoniam in Geometr. 21, 27 desinit.

iam ad corpuscula illa Heroniana adcedamus, codd. 4, 5, 34, 35, 43.

libellum De mensuris librarius ex Marc. O sumpsit, ut ex his locis adparet: $\nabla p. 180, 10$ Allos $\hat{\eta}$] Allos O, Allos cod. 34; p. 204, 22 éàr $\xi_{\chi\eta}$ µ $\hat{\eta}$ μος ποδῶν ς, πλάτος ποδῶν ς κάθετον] έàr $\xi_{\chi\omega\mu\epsilon\nu}$ πổ ς $\hat{\pi}$ πổ ς κάθετος O, êàr $\xi_{\chi\eta}$ μèr (mg. ἴσως µ $\hat{\eta}$ μος) πổ ς $\hat{\pi}$ (mg. πλάτος) πổ ς κάθετον cod. 34; p. 208, 5

1) IV p. 402, 23—25 om. = C. p. 102, 10 om., 11 συμπεριφερομένου; 104, 15 περί (alt.) om., 16 χρήματα, = C.

LVI

άκαινῶν] κενῶν Ο, κενὴ cod. 34. quod desinit p. 218, 10 τρόπον ut I, casu factum est; omisit uterque librarius, quae mutila et corrupta erant. eodem casu factum est, ut p. 204, 22 cum I paene congruat (ἔχη μὲν πόδας 5΄ πλευρὰ πόδας 5΄ κάθειος I, μέν ortum est ex μ , quod seruauit L). nam ex I descriptus esse nequit; u. p. 208, 5 άχαινῶν om. Ι, 12 και τὰς μέσας τριyévovs om. I, habet 34.

yώνονς om. 1, habet 34. Geometriae pars altera fol. 70—119 respondet fere foliis 13—61 codicis C (omissa tamen Def. 136, 1), et ubi scripturae enotatae sunt, cum eo consentiunt (IV p. 178, 7; 196, 1—3 om.; 206^b, 6; 280, 20; 296, 9 sqq.; 304, 31 sqq.; 306, 18 sqq.; 340, 18—24 om.; 342, 30—35 om.; 374, 1—2 µείζον ἐστίν, µείζον ιε΄, de quo cfr. IV p. 450, ¹) ἕλασσον). ex D descriptus non est, quoniam hic Geom. 22, 1 omisit, quod praemittunt C et 34; cfr. praeterea IV p. 248, 5 \overline{xe}] C, 34, $\pi 5'$ D; 292, 30 $\overline{5\tau}$] C, 34, 5' D; 330, 3 *loosneho*ỹ] C, 34, *loostev* δè D; 338, 1 και ἄλλως] C, 34, άλλως D; 374, 1 ε' non habet D. neque uero archetypus set sociais D. som IV 264, 18 $\delta \alpha$ $\delta \alpha$ $\delta \alpha$ est codicis D; nam IV p. 264, 12 ώς είναι - 14 iθ ε' 2) et p. 340, 18-24, quae omisit cod. 34, habet D.

codd. 4 et 5, quoniam in gnroginy JV p. 166, 9 desinunt, e C deriuati sunt; et concordant cum scripturae tum rerum series.(cod. 4 == C fol. 15-110 omisso Deff. 136, 1 et Geom. 22, 1 ab initio ad finem transposito, cod. 5 = C fol. 13-117). imprimis notandum, additamenta ab Heronianis aliena olxoxu $e^{xy_{EL}} - \mu \alpha \rho r i ov$ C fol. 62" (IV p. V) et append. 1 fol. 62"-63" (IV p. XIV) eodem loco in utroque interponi. praeterea his locis uterque scripturas codicis C proprias praebent: IV p. 4, 12 &; 366, 13-14 om.; 368, 15; 382, 21; 386, 11-15 om.; supplementa codicis D non nouerunt IV p. 316, 11-12; 370^b, 7-12 nec errorem eius p. 368, 6 habent. e cod. 5 his locis cum C consensum notaui: IV p. 4, 7 om., 11 έπιφανείας πέ-δοις, 19; 6, 25 δρον; 14, 2 ὑπόγραφον; 48,8; 100, 8, 10, 13 κό-νου (-s postea add.); 102, 4, 6; ⁵) 368^b, 16-17 om.; 374, 25; ∇ p. 8, 14 η'' post ras.; 90, 16 $\ell\omega_s$; 92, 20 #; 94, 20 (sed $\tau \Delta \delta'' \sigma''$ pro $\tau \Delta \delta''$); 96, 28; 106, 8-9 om.; 150, 6, 15-16 om., 4)

LVII

lbi sic scribendum: 1 μείζων] Α, μεῖζόν ἐστιν C. μεῖζον] μεῖζον j̄ ε' C.
 Nisi errauit Schmidt, qui notauit, haec omissa esse, sed
 268, 18 έπι — 20 exstare. p. 264, 15 — 268, 18 omisit cum CD.
 3) Cum CF p. 100, 5, 7. 14, 17, 20, 24, 25; 102, 1, 5, 10, 11,
 20, 21. p. 100, 24 μηρινθίων habet cum C (u. Corrigenda), sed
 correctum in μηρίνθων.
 4) Cum CM V p. 8, 13; 102, 24, 25 (καὶ πη).

et memorabiliter IV p. 62, 5 τέμνει] τεθένει (τέθενει C, u. Corrigenda); 102, 16 ὑμ^{*}ών (ὑ/τ^{*}ών C, h. e. ὑλίων); 204, 15 τὸ ἐμβαθὸν] τὴν ἑμβαδὸν (del.) τὸ ἐμβαδὸν; 232, 20–31 bis, 30 καὶ ἔστι – 31 om. alt. loco, mg. περιττοῖ; 390, 10 ἀσύστατον τρίγωνον loco figurae relicto; V p. 86, 1–2 καὶ τὸ seq. lac. $\frac{1}{5}$ lin. | lac. $\frac{3}{5}$ lin. πρόσβαλε τοῖς ǭŋ | C, καὶ τὸ seq. lac. $\frac{1}{5}$ lin. | lac. $\frac{2}{5}$ lin. πρόσβαλε τοῖς ǭŋ seq. lac. 5 litt. cod. 5. minutias nonnullas correcti (IV p. 4, 11 ἀνομογενῶν; 94, 23 ἀνισα, utrumque

ut F; 100, 4 γεωδαισία; 184, 26 κδινόστομον, mg. πυνόστομον); cfr. quod p. 202, 1, ubi *litewv* compendio (ut in C) deformato scriptum est, in mg. addidit *ήγουν*. ad IV p. 176,6 adscripsit χωράφια, ut praebet D; cuius interpolationem post p. 176, 13 non habet. p. 180, 11; 182, 16 C^b sequitur. p. 204, 18–22 habet cum A et D mg. (om. C). p. 204, 12 και delet, p. 102, 11 και

-13 ὄψεις omisit; p. 104, 9 mg. addit ὅτι $\frac{α}{γ}$ τὰ γενικώτατα (-ι- e corr.) μέρη τῆς ὀπτικῆς; p. 368, 4 πόσον habet pro πόστον. e cod. 34 descriptus non est, quia hic omisit, quae in C fol. 62-63 leguntur. sed ueri simile est, nostrum codicem arche-

typum esse codicis 34; u. IV p. 102, 19 εἶτε] εἶτ 5, εἶται 34 (et B); 104, 13 ἀνακλάσεις] ita scriptum, ut -ά- litterae ω simile sit 5, ἀνακλώσεις 34 (et B), 15–16 ἀέρι δι'] δ- simile litterae σ 5,

άξο<u>κ</u>οι 34 (et B); p. 4, 19 ante περιφερειῶν deletum ε (ε) in cod. 5, unde 34 (et B) ξπιφερειῶν. cfr. V p. 158, 4 δ'] μ" B, quia δ' in cod. 5 hoc loco et sine dubio etiam in cod. 84, qui alibi hanc formam praebet, litterae μ simile est. IV p. 102, 11 $\varkappa \alpha 2 - 18$ δψεις omisit, p. 368, 4 πόσον habet cod. 34. qui obstare uidentur loci, ubi error codicum 34 et B ex ipso C orti esse uidentur (IV p. 48, 7 συμπίπτουτιν 5, p. 56, 10 habet 5; cfr. supra p. XIX et p. XX not. 1), aliter explicari possunt. cod. 34 igitur Stereom. II uniuit, quae in C et cod. 5 in duas partes dirempta sunt.

e cod. 4 hos praeterea locos notaui, ubi cum C consentit: IV p. 226, 18—21 (habet); 234, 6—7 (om., $q \xi \eta$ cum C²); 236, 9, 9—11 (om.); 248, 14 ($\tau \varrho i \gamma \omega \nu o \nu$); 262, 3; 264, 15—268, 20 (om.); 270, 12 ($\delta \iota \alpha \gamma \omega \nu o \nu$); 272, 4; 278, 6 ($\pi \alpha \delta \iota \nu$ C, π rubro colore; $\frac{1}{4}$ cost lac. cod. 4); 286, 6; 288, 2, 5; 304, 31 sqq.; 340, 18—24 (om.); 348, 15; 368, 5 (δ' , u. Corrigenda). interpolationes codicis D non habet IV p. 276, 1; 290, 2; 304, 28; 316, 19, neque uero supplementa IV p. 314, 21—22; 328, 8, nec errorem IV p. 330, 8. sed IV p. 302, 2 cum D, p. 278, 26 cum A contra C conspirat cum cod. 34. neque tamen ex co descriptus est, quoniam habet, quae in C fol. 62—63 leguntur, nec cod. 34 ex eo, quia Stereom. II tota habet, quorum partem tantum praebet

LVIII

cod. 4. eadem de causa et quia Geom. 22, 1 ad finem reiecit, codicis 5 archetypus esse nequit, qui Geom. 22, 1 cum C in principio habet, in fine uero partem Stereometricorum II in cod. 4 omissam. rursus autem cod. 5 archetypus eius non est; nam IV p. 66, 7 litteras in C casu mutilatas recte rurès legit cod. 5, cum cod. 4 eas ri écri interpretatus sit ut F (ri écrur); cuius apographum cod. 4 non est, quoniam IV p. 40, 17 habet, quae omisit F. IV p. 288, 3 $\pi oi\varepsiloni$ habet pro $\pi oi\omega$, ut cod. 10, p. 236, 9 $\mu ordões$ omisit.

p. 250, 5 µµµvvş önlött. cod. 43 in Geometria codicem C sequitur IV p. 200^b, 8; 204, 2, 3, 4, 7, 14, 16, 18—22 (om.), 24, 25; 206, 1, 2, 4, 8—16 (habet); 210, 7—10 (habet); 212, 7 (*óµoíws tð*] t*d*); 214, 10; 216, 8; 240, 16—28 (habet); 250, 5—6, 16, 19; 254, 10—20 (habet); 264, 15—268, 20 (om.); 270, 29; 278, 25; 284, 34; 290, 6 (sed 'H om.); 306, 18—308, 14 (om.); 312, 26; 314, 6; 322, 23; 324, 5 (*γινόµενα*); 350, 30 (seq. eadem); 368^b, 7; 382, 21; 384, 3, 4, ¹) sed contra C IV p. 254, 3—9 omisit, p. 304, 31 hoc loco collocat, in his omnibus cum D consentiens.²) praeterea non modo interpolationes codicis D habet IV p. 248, 14; 274, 30 sq.; 290, 2, sed etiam in erroribus scribendi constanter cum eo consentit; u. IV p. 272, 1 *isonleigav*; 280, 2 *γñ*s] σ'; 284, 24 τà om.; 290, 24 *γίνεται* om.; 294, 11 *ε*] oi; 298, 7 *ison*] ŏ*cw*; 304, 38 *freqov óqθογάνιον*] *έτερογάνιον*; 322, 5 *έπιβαλλόµενος*; 324, 29 *γίνεται ivœshóµενα έπι τῶν* 5'; 330, 3 *isosθενοvi*; 338, 8 *ποίει*—9 τ*qto σάπιş* om., 11 *λέγειν*; 352, 11 *εbqíσεις* (*εbqíση* D); cfr. p. 202^b, 22 *λιτφῶν δὲ*] *λιτφῶν* C, *ήτοι λιτφῶν* D, *ήγουν λιτφῶν* cod. 43. ex his locis pro certo concludi potest, codicem 43 e D descriptum esse (nam Darmarius iunior est quam Christophorus Auer). sed suo more Darmarius archetypum hic illic mutauit, uelut post IV p. 182, 16 interpolauit Geodaes. 4 (ofr. cod. 22), quod ex ipso D petere poterat, et p. 176, 13 interpolationem codicis D (u. supra p. XXVIII) omisit. praeterea has mutationes ad arbitrium factas notaui: IV p. 202^b, 6 *τετφάγωνον βτεφον isάπλευφον*, 18 *γñ*, 19 μ*ωδίου α' β'' i'' ήγουν λιτφῶν*, 21 *δογυιῶν*] ὑπὸ *δογυιῶν*, 25 τ*δ*] *έστι*; 204, 2 *αὐτα*] *άπτε*, 12 *έφ*'] πολυπλαδιάξ*ε έφ'*, *κα*i om., 15 *ποίησον*, 30 *ποίησον*, 31 *γίνοντα*] *κα*| *γίνοντα*; 206, 5 *ō* —7 *τῶν* om., 10 *ἑαντα*] *έαυτὰ πολυπλαδιάξόμενα*, *τούτων*] το*ό των ή*; 210, 7 *κα*l om., alia. in D Darmario fragmenta libelli De mensuris occurrerunt; inde fort

LIX

¹⁾ Hoc loco Sirks in textu idem de suo posuit, quod in apparatu conieci.

²⁾ Similitudinem horum codicum notauit Sirks p. VII.

22, 23 ποδῶν pro δαπτύλων ($\stackrel{\alpha}{\pi}$ O); p. 166, 24 ταύτας non in ταῦτα mutauit sed in τούτους, ut cod. 19. archetypus est codicis 53; nam V p. 176, 3 μέτοησις δεξαμενης praebet. itaque interpolationes illius (u. p. XLVI) a Darmario profectae sunt.

in cod. 35 Darmarius uaria Heroniana nouo modo compo-suit, sine dubio ut hac uariatione quaestum augeret. librum De mensuris rursus a Marc. O sumpsit; u. V p. 166, 4 $\mu \acute{e}\tau o\eta a_{15}$] $\pi \varepsilon ol$ O, 35; p. 166, 20 $\sigma \tau o \sigma \gamma \phi \acute{lov} O$, 35; p. 180, 21 = O (Éxerv, $\beta \acute{e} \delta \rho \alpha \mu \acute{\eta}$ om. lac. relicta); 208, 20 $\dot{\eta}$ $\check{e} xai va$ om. cum O. ante codicem 43 eum confectum esse, inde concludi posse uidetur, quod p. 166, 24 $\tau a \acute{e} a \kappa a_{15}$ habet et in mg. $\gamma o.$ $\tau o \acute{v} \tau o o v$, cum in cod. 43 haec coniectura in textum recepta sit. suos errores uel mutationes ad arbitrium factas habet p. 164, 18 $\tau o \acute{v} \tau o v$, 19 $\check{v} \varphi \varepsilon \iota$ $\lambda o v$; 170, 24 $\check{v} \varphi \varepsilon \iota \delta z$; 176, 10 $\dot{\eta} \mu \acute{e} \tau \rho \sigma s c$ om., 14 olor] $\check{\eta} \gamma o v v$; 206, 18 $\chi \omega \rho \acute{e} \omega v$. in Definitionibus, quas in duas partes diremit segregatis excerptis Anatolianis, prior pars plerosque errores codicis C exhibet, uelut IV p. 50, 16, 18, 23 ($\tau \varepsilon \pi \tau \sigma v \tau \eta$, 24 ($\tau a \acute{v} \tau \tau \eta \varsigma$, $\alpha i \acute{e} j$). p. 50, 8 $\sigma \tau e g \omega \mu \varepsilon \sigma \varphi v \mu \acute{e} \tau \sigma \sigma \eta j$ $\lambda o \tau \sigma \mu \epsilon \sigma \varphi \mu \acute{e} \tau \sigma \sigma \eta \delta \omega$ (cfr. C^a p. 180, 11), 2 $\check{e} \chi o v \sigma i j$ $\check{e} \chi \sigma \sigma \mu \alpha \ell \acute{e} \tau \sigma \sigma \tau \delta c$ (cfr. C^a p. 180, 13), 14-19 om.; p. 110, 1 $\tau \delta$ habet cum NH contra CF. post p. 160, 7 noua quaedam addit: $\tau \delta \sigma \omega \mu \alpha \lambda \acute{e} \gamma \tau \alpha \iota \sigma \sigma \sigma \mu \phi \omega \eta$ follows in cod. 35 Darmarius uaria Heroniana nouo modo componoua quaedam addit: $\tau \delta \ \sigma \delta \mu \alpha \ \lambda \epsilon \gamma \epsilon \tau \alpha \iota \ \pi \tau \lambda$, u. supra p. XLII. Anatoliana in ea parte codicis leguntur, quae codicis M foliis $70^{\circ}-87^{\circ}$ prorsus respondet (p. 209–242 codicis 35) et ex eodem fonte hausta sunt, ut iam inde adparet, quod extremam partem fonte hausta sunt, ut iam inde adparet, quod extremam partem p. 166, 9 sqq. seruarunt, h. e. sine dubio C nondum mutilato; p. 160, 17 $\mu a \partial \eta \mu \alpha \tau \kappa \sigma \tilde{\sigma}$ praebet (corr. mg.), in C compendium dubium; p. 160, 19, 20 (oddsrdg), ¹) 24; 162, 2, 3, 5, 10, 13 er-rores codicis C occurrunt; p. 162, 2 adrág] alrías, 11 goçãs] goçàv nouos adiunxit. inde a p. 166, 9 hae sunt scripturae discrepantes: 18 rõ áçıdµητικõ, ²) 22 συμβέβηκεν, 24 ἕβδομος; 168, 2 περίοδον, 11 άξωνα, 12 μοῖφες, ròv ἀριθμὸν om.; prae-terea = M p. 166, 9, 13 ἀτομένοις (u. Corrigenda), 21; 168, 3, 4, 8, 9, 10, 11 (in fine: τὰ τοῦ Ἀνατολίον πέρας εἰλήφασιν). in Geometria archetypum habuit initio lacunosum, u. IV p. 176, 15 νεωμετοία] τοια post lacunam cod. 35; 178, 9 ἡ -10 χέντζον] Geometria archetypum habuit initio lacunosum, u. IV p. 176, 15 yeauero(α] row post lacunam cod. 35; 178, 9 $\dot{\eta}$ - 10 névrov]

 $\mathbf{T}\mathbf{X}$

¹⁾ P. 160, 21 loia ut ceteri; scribendum idia, non idias.

²⁾ In mg. "legend. ἀριθμῷ"; ad p. 166, 24: "Εἔδημος leg. ex Clemente Alex. I Stromat. Simplic. in lib. 2 de caelo pag. 119 et aliis." haec Fabricii esse, adparet ex nota ad p. 160, 16 "deest έξεῦρον vel simile". et cum Fabricio concordat cod. Ham-burgeneis p. 168, 2, 3 (συμβαίνει), 11 (ἄξονα Fabr.), 12 (τὸν ἀ ψιθμὸν om.).

 $\begin{aligned} \dot{\eta} | $$ λ lac. μένη η τε καλ, 10 καθιεμένη] lac., 11 ἀλλήλαις om., 12 ὑποτείνουσα - όφθην] την post lac., 14 δε - κα] lac., 15 ξχουσα - 16 κέντρον] lac., 16 ίσας] ob, 17 διάμετρος δε] lac. (μαμλεία] και όξεία, 20 ὅταν - σταθείσα] ῆτις lac. σε ζ1 ποιη - 22 είσιν] lac. eiug generis nullum codicem noui; itaque suspicor, eum fuisse illum codicem deperditum ex S et C mixtum, cuius uestigia et inuenimus (supra p. XXXII) et inueniemus (u. infra de cod. 11 et 24). in Geometria has discrepantias notaui: p. 176, 1 "Ηφωνος γεωμέτρον είσαγωγη γεωμετρουμένων, 2 διδάσκει ό παλαίδς, 6 ἀναβάσει] ἀναβάσει αὐτοῦ, 7 ἐγίγνοτο, 8 οὐκείτ ην] οόκ έα τινων, 14 οm., 15 'H οm., συνέστομεν, κλημάταν (ad 16 mg ίο. σκοπάν); 178, 5 σκέλη δὲ ai] ε. σκέλος δὲ, 9 δὲ om., 16 ἀπαγομένες, 17 κέντρον] κ', 20 μὲν οὖν] γωνία, 22 δύο (= S); 180, 4 δ] ὅπερ. 5 καλείται (= S), 6-7 et 8-10 permutata, 22-23 κύπλοι δ κύπλος ἀψες ήτοι ἡμικύκλιον τμήμα μείζων τμήμα ήττον και μεσαίτατον; 182, 1 καl - 2 ἐπίπεδα] ταῦτα δὲ είδη τῶν ξμβαδομετρικῶν, 8 δομο δὲ της μετφίσεος καίο σύτοι. p. 182, 10 = ACV contra S, 11-14 = C⁶ (nisi quod lin. 14 habet έφέβδομος τὸ ἐμβαδὸν τὸ ἐπι της στο διάμετρον καί της στο και της πράτος, 17 ἀκάπρα (corr. mg.), 21 στάδια, δè om; 404, 5 σπηθεωρ, 5 (αμεταιρίονς, 1π δάτος η πάχος, 16 βμαδὸν σκελῶν δε (ποματίας (στη δ. 11 διάπος) η πάχος, 16 βμαδὸν σκελῶν δ. in extrema parte Geometriae haec notaui: p. 398, 12 om.; 402, 17 πλέπρα (corr. mg.), 21 στάδια, δè om.; 404, 5, 13, 14 (8 φιλεταιρίας, 17 δ΄τ΄). p. 402, 26 mg., 16, 20 σύπ., 9, οχμη, 9 τερτίκα (cort. mg.), 11 πλάτος] πλάτος η πάχος, 16 βίτον-το και μεσαίταιο της, 11 πλάτος πηστφηής, 3404, 5, 13, 14 (8 φιλεταιρίας, 17 δ΄τ΄). p. 402, 26 mg., 16 έμβαδὸν σκελῶν δε στος δείαι σῦτοι φιβατόλου το έπαι της μετον και της προτιώς τοι διαμέτρου τοι διαμέτρου και της πρειμέτου ταδ τό διαμέτρου ταδ της βασι δε της ματοτος τη δέως βαδην σκε-λῶν δ. in extrema parte Geometriae hace notaui: p. 398, 12 om.; 402, 17 πλέπρα (corr. mg.), 11 πλάτος] πλάτος η πάχος, 16 βίματα, ξα, η δ΄ φυρμασίας$

1) P. 106, 17 µείων habet, ut M, sed correctum ex µείζων.

LXI

6, 5; 8, 15; 12, 6; 40, 3-4; 84, 15; 90, 16; 100, 3. a B discrepat p. 6, 6 $\xi_{\chi \varepsilon \iota \nu}$ (om. B); nec interpolationem codicis D post p. 176, 13 agnoscit. propria menda habet p. 56, 22 $\overline{\rho c \beta}$ -23 $\gamma \iota$ - $\nu o \nu \tau \alpha \iota$] om.; 150, 5 $\iota \overline{\beta}$ - $\pi o \delta \tilde{\alpha} \nu$] om.; 154, 11 ν'] $\overline{\gamma}$; cfr. p. 2, 1 ouraywal. ad p. 56, 24 $\kappa \varepsilon \rho \dot{\alpha} \mu \iota o \nu$ in mg. adnotat: $\iota \sigma \omega \varepsilon \tau \delta \pi \lambda o \delta \sigma \nu$. subscriptionem Stereometricorum I (u. ad V p. 56, 25) habet.

eiusdem familiae esse cod. 33, inde concludi potest, quod Deff. 74 sqq. separatas habet et inter Didymum Damianumque Deff. 138 interponit, ut cod. 35. et ex officina Darmarii profectus est.

eodem pertinet etiam cod. 25; nam Damiano praemittit Deff. 138, ut M et cod. 35, et Geom. 21, 1-42, 55-66 separatim continet, ut M (non habet cod. 35); et p. 166, 9 sqq. habet cum urroribus codicum M et 35 (IV p. 168, 3 logs, oupfalveur, 8, 10, 12 μοίρες; p. 166, 11 ὑπόθτεις - 12 κατασκευήν om.; 166, 18 τῷ ἀμθμητικῷ, 24 ἐνδημος). errores codicum CM habet p. 160, 21, 24; 162, 5, 27, 28; 164, 1 δόσιν; bonas scripturas codicis M praebet contra C p. 162, 11 τάχους et p. 412, 27 ή δὲ. p. 162, 1 κονὸν; p. 164, 1 τις] τοῖς (τῆς CM); p. 160, 19 συμπᾶση (συμπᾶσι CM). contra F habet p. 162, 21 δεῖν; 164, 16 καλοόμενον cum CM. emendationes Fabricii in textu habet p. 162, 13 ἐρευνῶν, 26 μαδηματική.

ab M¹) pendet cod. 39 (u. Hultsch, Scriptt. Metrol. I p. 257). errores eius proprios repetit IV p. 412, 13 µèv τιναφίου, 15 δ μοεκτεύς, 20 ἀφτύβων; cum CM consentit p. 412, 18, 24 τὸ, 25 (bis), 26; cfr. p. 412, 23 φοινικὸς = M. cum M contra C p. 412, 19 πτο-

26, on p. 1., 21 μδ, 24 έξα ĝ, 27 ή δè praebet. p. 412, 4 δη coniecturam Hultschii praecepit.

lecturam Hultschil praccepit. cod. 7 primum fol. 151° Geom. 3, 25 postea additum habet; scripturae discrepantes hae sunt: IV p. 182, 8 ɛlol dɛ xal] ɛloiv, 10 µɛralaµβavóµɛvaı, 11-13 = Cb, 14 roırlácios, ἐφέβόρωος, 15 ἑµβadðv τὸ ἀπὸ τῆς διαµέτου xal τῆς πεοιµέτουν μετοόµɛvor ἴoor, 16 = A. deinde fol. 154 Euclidis Elem. I deff. et Deff. 133, 1-2 sive Geometr. 3, 22-24, tum Geometr. 3, 1 p. 176, 14-21 p. 180, 10 et initium Geom. 4 (inde a p. 184^b, 21 alia manu, a p. 188^b, 9 in mg.), plerumque cum C consentiens (p. 176, 17; 178, 6, 10, 18, 19 ἀρθία, 25 ἤroı; 180, 9 xal, 13 ἔχουσι = C^b; 182, 17 µɛlῶν, 18 κονδάλου om.; 184^b, 1, 5, 10, 11; 186^b, 3 κονδύλους ἔξ om., ut semper; 188, 10); sed ad Geodaesiam correctus est (p. 176, 26 προσπαρακειµένη] προσ-del.; 178, 8 γωνιῶν;

LXII

178, 9 η και κέντρον om., 24 τουτέστιν] ηγουν; 184^b, 26 κυνόστομον; cum cod. C Geodaesiae p. 178, 25 όξεία] καλείται όξεία; 188, 11 η ult. om.; cfr. quod p. 180, 19—21 et 18—19 permutauit); contra C Geometriae p. 186, 7 δ. cum S (cfr. Geodaesia) p. 178, 7 τετραγώνοις (contra S p. 180, 8, 23). p. 180, 8 pr. και om.; 182, 18 παλαιστῶν; 186, 18 ἕχει om.; 188, 10 γ΄] γ⁶ γ⁶; 190, 3 τ^{*} [^{''}.

sui generis sunt codd. 20 et 24. de cod. 20 u. append. 1. codicem S sequitur contra A IV p. 394, 1, 23, 25, 27, 29; 396, 2, 9, 11, 13—14, 15, 16, 18, 19—20, 21, 25, 26—27; 398, 2; cum S contra V $\delta \epsilon$ habet p. 392, 4. solus ueram scripturam praebet p. 394, 29 s' et fortasse p. 306, 17 $\tau \delta \nu$. p. 392, 2 coniecturam Hultschii egregie confirmat; nam $\kappa \epsilon l$ omisit; tum adparet, quo modo $\pi \lambda \acute{\alpha} \tau \sigma \left(\frac{\lambda}{\pi}\right)$ ortum sit ex $\frac{\alpha}{\pi} \bar{\alpha}$ in $\frac{\alpha}{\pi} \bar{\lambda}$ corruptun. V p. 64, 20—66,6 cum S solo communia habet, cuius errores repetit p. 64, 23; 66, 11; p. 66, 16 $\tau \sigma s \tilde{\sigma} \tau \sigma \tau \epsilon \kappa$ compendio ambiguo ortum; meliora praebet p. 66, 7, 13 et fortasse p. 64, 24 $\tau \dot{\alpha} t_{\overline{I}\gamma}$; lacunam p. 66, 6 indicat; deterior est p. 66, 7 bis, 13, 16.

de cod. 24 u. append. 2; collectio est excerptorum, qualis est Geodaesia. is quoque interdum cum S consentit, ut IV p. 176, 27–28; 178, 7, 8 àyoµévn, 17, 18; 180, 5, 7; 182, 1, cum C in errore p. 202⁵, 12. p. 226, 18–21 habet, p. 210, 1–6 omisit, ut C; p. 194^b, 7 = Cmg; 182, 11–13 = C^b; p. 210, 7–10 omisit, ut A. ueram scripturam habet p. 184^b, 26; 192^b, 2.

in his igitur duobus codicibus rursus reliquias mixtae illius recensionis deprehendimus, quae iam antea nobis occurrit, et quae Darmario ad manus fuit (u. supra p. XXXIII).¹) eadem etiam in codd. 11, 37, 40 comparet, qui inter se adfines sunt.

de codd. 37 et 40 hoc statim elucet comparanti, quae continent; eadem omnia sunt (nam $\pi \epsilon \varrho l$ μέτρων est Geom. 4, 1—16) et eodem ordine (nam quod in catalogo inuentorum differre uidentur, id ei rei debetur, quod in cod. 40 per columnas ordinati sunt, quae modis diuersis legi possunt). praeterea uterque de finitiones Euclidis inepte inscribunt $\pi \epsilon \varrho l$ σημείων γεωμετρικῶν (cfr. S IV p. 174). collationem codicis 40 ad IV p. 182, 17—198, 31 dedit Fridericus Hultsch, Scriptt. metrol. I p. 187—191, quam hic repetam simul codicis 24 ratione habita.

p. 182, 17 titulus est περί μέτρων. cum AC et cod. 24 consentit p. 180, 15 δè om.; 182, 17 έξεύρηνται, 19 καί λοιπῶν, cum

LXIII

¹⁾ Inter codices Scorialenses in catalogo antiquo (u. Miller, Catal. p. 346 nr. 193) recensetur codex, qui Stereometriam, Didymum, excerpta Anatolii continebat et incendio anni 1671 periisse putandus est. cum Darmarius in Hispania officinam habuerit, hic codex fortasse is est, quem desideramus.

fieri potest, ut codicum 37 et 40 archetypus sit cod. 11, qui in oriente scriptus est. nam non modo definitionibus Euclidianis eundem imposuit titulum $\pi x \rho l$ $\sigma \mu x l a \nu r ca \mu x r q a m r q q a m r q a m r$

178, 5 $\overline{\epsilon}$. σχέλος, αἰ om.; 180, 23 τμῆμα ἡττον καὶ μεσέ^ατον; cfr. p. 182, 1 ταῦτά εἰσι τῶν ἐμβαδομετρικῶν. praeterea haec no-

LXIV

taui: p. 176, 3 ἀποσχολούντων, 8 διακρίνει, 10–11 οὔσης τῆς μετρήσεως, 12 ανον φιλομαθεῖ, 18 χληματα, οὖν οm., 22 σκέλος, 23 διάμετρος] και διάμετρος (ut cod. 7 et Geodaesia), 26 ἑτέρα]

καὶ ἑτέρα, 27 πρὸς (contra C); 178, 4 ἐπιτἶθεμένη καὶ εὐθεῖα, 5 τῶν — 6 ἄκρα om.; 8 ἀπὸ γωνιῶν (cfr. cod. 7 et Geodaesia), ἐρχἀγόμεναι εὐθεῖαι, 9 ή] ἢ ἢ καὶ (contra C), 11 ἴσας] ἴσαις $sq \chi a γ θμεναι ευσειαι, σ η η η και (ολααι σ), 1 και πρώτον$ εύθνμετρικόν, 12–13 om.; 180, 3 Εδθνμετρικόν μέν οὖν] και πρώτονεύθνμετρικόν, 11 είδη δὲ, 13 ἰη (omisso οὕτως cum S); 192^b, 30μόνας om.; 194^b, 11 εύρίσκεσθαι] ἔχειν; et in definitionibus Eu-clidis I p. 2, 1 (ed. meae) οὐθέν, 4–5 έφ' ἑαντῆς om., 5 κεῖται]εὐθείαις κεῖται, 9 ῆτις – 11 ἐστίν om., 13 κλείσης.eiusdem familiae est cod. 51; nam p. 176, 1 habet "Hρω-

νος μέν.

cod. 36 et 38 (cfr. Godofredus Friedlein, Io. Pediasimus p. 3 -4) inter se simillimi sunt et a C pendent; nam IV p. 398, 18, 19, 20 (bis), 22(bis), 25; 400, 24, 25 (ĕzet om.), 26, 27, 28 eius scripturas praebent. et uterque Darmarii est.

cod. 29 rectius inter codices Geodaesiae numerandus erat, quos sequitur p. LXXIII, 7 τοῦ ἔχοου, 10 γωνιῶν, 12 κοουφὴν; p. LXXIV, 1 πῶν om., 7 έξ οὖ και στερεόν, 8 μετρήσεως ταῦτα; p. LXXVII, 22 και καθεξῆς. ab A Geodaesiae pendet; nam ad p. LXXV, 3 ὄροι mg. habet et p. LXXIII, 22 eius additamentum (ἴσας); p. LXXII, 6 μηδέτερα habet omisso ἐπι, p. LXXV, 10 έμβα-ζοκμάτραν τερεσόκου, practeres notaui p. LXX 5 σόθξα: p. LXXV δοκύκλων τεσσάρων. praterea notaui p. LXX, 5 ούθέν; p. LXXIV, 1 ούν οm.; p. LXXV, 3 δοοι δε ούτοι παντός; p. LXXVIII, $\overline{\gamma}$ και καθεξής ώσαύτως. continet Geodaes. 1, 1–19; 3, 7–22; 3, 24 p. LXXIV, 24–6, 2 p. LXXVIII, 1. titulus est "Howvog, postea addited additus.

codd. 17 et 18 cum non enumerentur inter seruatos Rivista di filologia class. XXXII p. 387 sqq., incendio periisse existimandi sunt; nec est, cur id magnopere doleamus. cod. 18 qui-dem codicis 11 apographum erat; nam teste Paulo Tannery (Mém. scientif. II p. 325; ibi enim in signatura erratum est) ut ille continebat Geometr. 2, 3, 4 et tum demum Euclidis Elem. I deff., et IV p. 176, 3 ἀποσχολούντων praebet.

de codd. 30 et 48 (de quo cfr. Euclidis opp. VII p. XXV) nihil ulterius mihi notum est.

cod. 54 dubito an errori originem debeat. apud Abel l. c. numero 10 signatus est, sed Fridericus Blass (Ĥermes XXIII p. 223 not.) adnotat, hunc numerum falsum esse et in numerum 9 corrigendum (nr. 9 in catalogo ab Abelio edito est: quatorze livres sur l'agriculture tirés de différents auteurs, h. e. Geo-ponica; itaque fortasse de codice codici V simili agitur; sae-culo XV scriptus esse fertur).

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

LXV

Cap. III.

De Geodaesia.

Quamquam Geometria, qualis in codicibus AC tradita est, iam magnopere a genuina forma Heroniana defecit et in usum scholae redacta est, tamen ea quoque ludi magistris Byzantinis nimis ampla uisa est. quare inde uaria excerpta confecerunt ad institutionem elementariam aptiora. quorum peruulgatissima erat Geodaesia Heronis quae uocatur, quam edidit Fridericus Hultsch inter Heroniana p. 141 -152. ex Herone in ea tenues tantum restant reliquiae; sed cum ad studia Byzantinorum cognoscenda aliquantum conferat, eam hic repetam ad codices optimos emendatam.

codices eius noui hosce, omnes recentiores:

1) Ambros. Gr. 509 (M 34 sup.), chartac. saec. XV. post Philostratum continet fol. 187–201 Geodaesiam, fol. 202–204 'Isaàu µοναχοῦ τοῦ 'Aqγυροῦ IIῶς ἀν τὰ μὴ ὀθὰ τῶν τριγώνων εἰς ¿θθὰ μεταποιήσαιμεν καὶ περί τινων ἄλλων σχημάτων, fol. 205 —208[°] ἐκ τῆς "Howvos γεωδαισίας (inc. ὁ παλαιστὴς ἔχει δακτύλους δ', des. ἡ διάμετρος); fol. 208[°] sqq. Pediasimum in Cleomedem.

3) Barberin. 260 (II 81), chartac. s. XV-XVI. post Euclidis opera minora (u. Euclidis opp. VII p. XVIII) et Pediasimum in Cleomedem continet fol. 114-123^v Geodaesiam Heronis; sequitur fol. 123^v sqq. 'Isaàx μοναχοῦ τοῦ 'Αργυροῦ Πῶς ἀν τὰ μὴ ὀθὰ xτλ.

LXVI

4) Vatic. Gr. 1871, chartac. s. XV — XVI, uariis manibus scriptus (ex libris Fulvii Ursini). inter multa alia diuersissima fol. 2—5 habet 'Ex $\tau\eta\varsigma$ "Howvos $\gamma \varepsilon \omega \vartheta \varepsilon \delta \iota \alpha\varsigma$ (inc. $\delta \pi \alpha \lambda \alpha \iota \sigma \tau \eta\varsigma$ $\xi \chi \varepsilon \iota$).

5) Vatic. Gr. 1411, bombyc. s. XV, compluribus manibus scriptus. continet ordine turbato multa opuscula Nicolai Rhabda, Isaaci Argyri, Pselli, Philoponi, Pediasimi, Moschopuli, Planudis, Nicomachi Arithm., ex Geographia Ptolemaei excerpta (u. P. Tannery, Mém. scientif. II p. 310 sqq.), inter quae fol. 18" -16" γεωμετρία σύν δω τοῦ Ήρωνος ἤγουν μέθοδος δι' ἧς μετρεῖται ἡ γῆ ἀποδεικνύουσα τόν τε μοδισμὸν καl τὰ κατὰ μέρος, fol. 16" duo quadrata magica, fol. 17-23" Ισαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ ὃς ἐν Πιττακίω τῷ Κολυβᾶ ἐν Μιτυλήνῃ ὅντι καl τὸ τοιοῦτον alτήσαντι, ἔστι δὲ μέθοδος γεωδαισίας τουτέστι μετρήσεως χωρίων ἀσφαλής τε καὶ σύντομος (u. infra).

6) Vatican. Palatin. Gr. 62, chartac. s. XVI, u. Stevenson p. 31 sq. continet inter alia fol. 38 παφάδοσις σύντομος και σαφεστάτη τῆς ψηφοφορικῆς ἐπιστήμης, fol. 41[°] Planudis ψηφηφορία et tabulas computatorias, fol. 59 Pediasimi περί μετρήσεως και μερισμοῦ γῆς, fol. 72[°] Heronis Geodaesiam, fol. 78 '/σαὰκ μοναχοῦ τοῦ 'Αργυροῦ Πῶς ἂν τὰ μὴ ὀθὰ κτλ.

 7) Parisin Gr. 2013, chartac. s. XVI (D. u. IV p. XIsq.). fol. 141
 —151^r Heronis Geodaesia, fol. 151^v—154 et 159 'Ισαάκ μοναχοῦ τοῦ 'Αργυροῦ Πῶς ἂν τὰ μὴ ὀθὰ κτλ.

8) Parisin. Gr. 2428, chartac. s. XVI; u. Omont, Inv. II p. 260. fol. 180-250 eadem fere opuscula Moschopuli, Nicolai Rhabda, Isaaci Argyri continet, quae cod. 5, fol. 201-202 tabulam computatoriam, fol. 203^r (Isaaci Argyri) πῶς ἂν ἐκ μεθόδου προχειρότατα γινώσκοι τις ἀκριβῶς τὴν τῶν συντιθεμένων ἀπὸ μοναδος καὶ ἐφεξῆς ἀριθμῶν γινομένην ποσότητα, fol. 203^v-212^v Heronis Geodaesiam (eodem titulo, quo cod. 5), 212^v duo quadrata magica, fol. 213-225^r Isaaci ad Colybam epistulam.

9) Parisin. Gr. 2509, chartac. s. XV; u. Omont, Inv. II p. 274 sq. inter multa astrologica, astronomica, theologica habet fol. 97 —108 Planudis $\psi\eta\eta\eta\eta\varrho\varrho\ell\alpha\nu$, fol. 109^r—119 Heronis Geodaesiam.

10) Parisin. suppl. Gr. 535, chartac. scr. anno 1652 Petrus D. Huet. fol. 1—19 Heronis Geodaesia, fol. 20—28 Isaac Argyrus $\pi \tilde{\alpha}_S \ \tilde{\alpha}\nu \ \tau \dot{\alpha} \ \mu \dot{\eta} \ \delta_S \vartheta \ \kappa \tau \lambda$. fol. 28^{*}: Ex ms. codice qui manu Friderici Lindenbrogii videbatur exscriptus hunc nostrum habuimus Gottorpiæ 7. Octobr. MDCLII.

11) Parisin. suppl. Gr. 541, chartac. s. XV. fol. 24–30[°] Heronis Geodaesia, fol. 30^v – 33^v Isaac Argyrus $\pi \tilde{\omega}_s \ \tilde{\alpha}_\nu \ \tau \tilde{\alpha} \ \mu \eta$ $\delta \varrho \vartheta \tilde{\alpha} \ \pi \tau \lambda$. de ceteris u. Omont, Inv. III p. 274 sq.

в♥ _

LXVII

12) Coislin. Gr. 158, chartac. s. XVI. tres codices sunt diuersis manibus scripti (u. Omont, Inv. III p. 146), quorum secundus (fol. 50–79) continet fol. $50-57^{\circ}$ Heronis Geodaesiam, fol. 57° —60° Isaac Argyri $\pi \bar{\omega}_{S} \ \ddot{\alpha}_{V} \ \tau \dot{\alpha} \ \mu \dot{\eta} \ \delta \varrho \partial \dot{\alpha} \ \pi \iota \lambda$, fol. 60° —79 Pediasimum in Cleomedem.

14) Oxon. Bodl. Barocc. 70, chartac. s. XV; u. Coxe I p. 111 sqq. post multa alia habet fol. 382 — 393 Heronis Geodaesiam, fol. 393^v sqq. Isaac Argyri πῶς ἂν τὰ μὴ ὀঔὰ κτλ.

15) Oxon. Bodl. Barocc. 111, chartac. s. XV, compluribus manibus scriptus; u. Coxe I p. 181 sqq. fol. 65-72 Heronis Geodaesia, fol. 73 sqq. Isaac Argyri πῶς ἂν τὰ μὴ ὀθὰ κτλ.

16) Bernens. 656, chartac. s. XV (scr. Angelus Vergetius). continet Heronis Geodaesiam. u. Omont, Centralbl. f. Bibliotheksw. III p. 426 nr. 118. fuit Bongarsii.

17) Vindob. Rossian. 16, chartac. s. XV. inter multa alia (u. Gollob l. c. p. 43-65) eadem opuscula Nicolai Rhabda, Planudis, Pediasimi habet, quae codd. 5 et 8, praeterea Nicomachi Arithm. et fol. 105-112 Heronis Geodaesiam cum eodem titulo, quo cod. 5, fol. 113-120 Isaac Argyri epistulam ad Colybam.

18) Monac. Gr. 29, chartac. s. XVI, compluribus manibus scriptus. post multa alia philosophica, astronomica cet. fol. 106^r -107^r habet: ἐμ τῆς "Hewros γεωθεσίας (inc. ὁ παλαιστὴς ἔχει, des. ἀνάλογον προσαγορῆται ὁ Ē cum figura, deinde τέλος); fol.107^v uacat.

19) Guelferb. Gudian. 6, chartac. s. XV. continet fol. 9 sqq. Ίσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ Πῶς ἂν τὰ μὴ ὀθθὰ κτλ. (fol. 11^{*} ἐκ τῆς Ἡρωνος γεωδαισίας), fol. 77-83 Geodaesiam (γεωμετρία σὺν Θεῷ τοῦ Ἡρωνος ἤγουν μέθοδος κτλ., ut cod. 5).

20) Hauniens. Bibl. Reg. fund. antiq. 1799, chartac. s. XVI -XVII. fol. $1-17^{t}$ Heronis Geodaesia, fol. $17^{v}-24$ Isaac Argyri $\pi \bar{\alpha}_{S} \ \bar{\alpha}_{V} \ \tau \dot{\alpha} \ \mu \dot{\eta} \ \delta \varrho \vartheta \dot{\alpha} \ \pi \tau \lambda$. (in fine: $\tau \epsilon \lambda o_{S} \ \sigma \dot{\nu}_{V} \vartheta \varepsilon \phi \ \dot{\alpha}_{V} \ (\phi \ \pi \alpha \dot{\alpha} \ \dot{\alpha} \vartheta \alpha - \nu \dot{\alpha} \tau \phi)$.

ex his codicibus selegi 2, 5, 9, 11, quos totos contuli; cod.7 contulit Hultsch. ad Definitiones Euclidis figuras habent has

LXVIII

desumpsi ex D, sed in ceteris similes sunt. etiam in sequentibus figurae plerumque adduntur.

$$\begin{split} A &= \operatorname{cod.} \text{Vatic. Gr. 1411} \\ B &= \operatorname{cod.} \text{Marc. Gr. 323.} \\ C &= \operatorname{cod.} \text{Paris. suppl. Gr. 541.} \\ D &= \operatorname{cod.} \text{Paris. Gr. 2509.} \end{split}$$

in D minutias nonnullas, orthographicas maxime, neglexi; in ceteris non semper indicaui, numeri utrum uocabulis an signis scripti sint.

LXIX

ΓΕΩΔΑΙΣΙΑ ΣΥΝ ΘΕΩ ΤΟΥ ΗΡΩΝΟΣ ΤΟΝ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΣΑ ΜΟΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ΑΥΤΟΥ

5

11 Σημεϊόν έστιν, οδ μέρος οὐδέν.

2 Γραμμή δὲ μῆκος ἀπλατές. γραμμῆς δὲ πέρατα σημεῖα.

- 3 Ελθεία γραμμή έστιν, ήτις έξ ίσου τοις έφ' έαυτῆς σημείοις κειται.
- 4 Ἐπιφάνεια δέ ἐστιν, ὑ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει. ἐπιφανείας δὲ πέρατα γραμμαί. 10
- 5 Ἐπίπεδος ἐπιφάνειά ἐστιν, ήτις ἐξ ἴσου ταῖς ἐφ' ἑαυτῆς εὐθείαις κεῖται.
- 6 Ἐπίπεδος γωνία ἐστὶν ἡ ἐν ἐπιπέδφ δύο γραμμῶν ἁπτομένων ἀλλήλων καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας κειμένων ποὸς ἀλλήλας τῶν γραμμῶν κλίσις. ὅταν δὲ αί περιέχουσαι τὴν γωνίαν γραμ- 15 μαὶ εὐθεῖαι ὡσιν, εὐθύγραμμος καλεῖται ἡ γωνία. ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῆ, ὀρθή ἐστιν ἑκατέρα τῶν ἴσων γωνιῶν, καὶ ἡ ἐφεστηκυῖα εὐθεῖα κάθετος καλεῖται, ἐφ' ἡν ἐφέστηκεν.

1 γεωμετρία Α.τοῦ] om. C.2 τὸν τῶν σχημάτων]ήγουν μέθοδος δι' ής μετρεῖται ή γῆ Α.3 μοδισμὸν] τόν τεμοδισμὸν Α.4 πάντα] om. A.αὐτοῦ] om. A.deinde add.προλεγόμενα Α.5 sqq. non contuli B.οὐθέν C.6 γραμ-μῆς—σημεῖα] πέρατα δὲ ταύτης σημεῖα C.7 ἐαυτῆς] C, ἑαυ-τοῖς Α, ἑαυτῆδ D.9 μῆκος] μῆκος ἔχει C, καὶ μῆκος D.ἔχει.ἐπιφανείας] ταύτης C.11 ἑαυτῆς] C, e corr. A, ἑαυταῖς D (ἑ- corr.ex αἰ-).13 ἐν ἐπιπέδω] ἐξ ἐπιπέδων C.15 κλίσεις C.16 ή] A, om. CD.18 ποιῆ] A, ποιεῖ CD.ἔσων] A, om. CD.

^{7 &#}x27;Αμβλεῖα γωνία ἐστὶν ἡ μείζων ὀρθῆς, ὀξεῖα δὲ ἡ ἐλάσ- 20 σων ὀρθῆς.

Όρος δέ έστιν, ὅ τινός έστι πέρας.

Σχημα δε τὸ ὑπό τινος ἤ τινων ὄοων περιεχόμενον. Κύκλος έστι σχημα έπίπεδον ύπο μιας γοαμμης περιεχόμε- 10 νον, η καλειται περιφέρεια, πρός ην άφ' ένος σημείου των

5 έντὸς τοῦ σχήματος κειμένων πᾶσαι αί προσπίπτουσαι εὐθεῖαι πρός την του κύκλου περιφέρειαν ίσαι άλλήλαις είσί.

Κέντρον δε κύκλου το σημεΐον καλείται.

11 Διάμετοος δέ έστιν τοῦ κύκλου εὐθεῖά τις διὰ τοῦ κέν- 12 τρου ήγμένη και περατουμένη έφ' εκάτερα μέρη ύπό της τοῦ

10 κύκλου περιφερείας, ήτις και δίχα τέμνει τον κύκλον. Ήμικύκλιον δέ έστι τὸ περιεχόμενον σχημα ὑπό τε της 13

διαμέτρου και ύπο της απολαμβανομένης ύπ' αυτης της του κύκλου περιφερείας.

Τμημα κύκλου έστι το περιεχόμενον σχημα ύπό τε εύθείας 14 15 και κύκλου περιφερείας η μείζονος η ελάττονος ήμικυκλίου.

Σγήματα εύθύγραμμά είσι τὰ ὑπὸ εὐθειῶν περιεχόμενα, 15 τρίπλευρα μέν τὰ ύπὸ τριῶν, τετράπλευρα δὲ τὰ ύπὸ δ, πολύπλευρα δε τὰ ύπὸ πλειόνων ἢ δ εὐθειῶν περιεχόμενα.

Τῶν δὲ τριπλεύρων σχημάτων ἰσόπλευρον μὲν τρίγωνόν 16 20 έστι το τὰς τρεῖς ἴσας πλευρὰς ἔχον, ἰσοσκελὲς δὲ τὸ τὰς δύο μόνον ίσας έχον πλευράς, σκαληνόν δε τό τὰς τρεῖς ἀνίσους έχον πλευράς.

Ετι τε τῶν τοιπλεύρων σχημάτων ὀρθογώνιον μέν τρίγω- 17 νόν έστι τὸ μίαν έχον ὀοθήν γωνίαν, ἀμβλυγώνιον δὲ τὸ ἔχον 25 μίαν ἀμβλείαν γωνίαν, ὀξυγώνιον δὲ τὸ τὰς τρεῖς ὀξείας ἔχον γωνίας.

Τῶν δὲ τετραπλεύρων σχημάτων τετράγωνον μέν έστιν, 18 δ ισόπλευρόν τέ έστι και δοθογώνιον, έτερόμηκες δέ, δ δοθογώνιον μέν ούκ Ισόπλευρον δέ, δόμβος δέ, δ Ισόπλευρον μέν

2 () $\chi \eta \mu \alpha C.$ 4 η] A, $\delta CD.$ 5 τοῦ σχήματος κειμένων] A, κειμένων τοῦ σχήματος CD. 6 πρός—εἰσί] έξ ἴσου φέρον-ται C. 7 om. C. 8 usque ad κέντρου mg. C². $\delta \ell$] om. C². τοῦ κύκλου] om. C², η τοῦ κύκλου AD. τις] C², η τις AD. τοῦ κέντρου] μέσου τούτων C². 9 η γμένη] η τις η γμένη C. 10 η τις καὶ] om. C. 12 $\delta \pi$] καὶ $\delta \pi$ ² C. της (alt.)] AC, om. D. 15 κύκλου περιφερείας] τοῦ κύκλου C.

LXXI

8

9

ούκ δοθογώνιον δέ, δομβοειδές δὲ τὸ τὰς ἀπεναντίον πλευράς τε καὶ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ἔχον, ὑ οὕτε ἰσόπλευρόν ἐστιν οὕτε ὀρθογώνιον· τὰ δὲ παρὰ ταῦτα τετράπλευρα τραπέζια καλοῦνται.

19 Παράλληλοί είσιν, αίτινες έν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῷ οδοαι ἐκ- 5 βαλλόμεναι εἰς ἄπειρον ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη μηδόλως συμπίπτουσιν ἀλλήλαις.

2

Όπως εύρηται ή έπίνοια τῆς μετρήσεως.

Καθώς ήμᾶς ὁ παλαιός διδάσκει λόγος, οί πλεϊστοι τοῖς περί τὴν γῆν μέτροις ἀπησχολοῦντο, ὅθεν και γεωμετρία 10 ἐκλήθη. ἡ δὲ τῆς μετρήσεως ἐπίνοια εὕρηται παρ' Λίγυπτίοις διὰ γὰρ τὴν τοῦ Νείλου ἀνάβασιν πολλὰ χωρία φανερὰ ὄντα τῆ ἀναβάσει ἀφανῆ ἐγίγνετο, πολλὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπόβασιν, καὶ οὐκέτι ἦν δυνατὸν ἕκαστον διακρίνειν τὰ ἰδια 'διὰ τοῦτο ἐπενόησαν οί Λἰγύπτιοι τήνδε τὴν μέτρησιν, ποτὲ μὲν 15 τῷ καλουμένῷ σχοινίφ, ποτὲ δὲ καλάμῷ, ποτὲ δὲ καὶ ἑτέροις μέτροις. ἀναγκαίας τοίνυν τῆς μετρήσεως οὕσης εἰς πάντα ἄνθρωπον φιλομαθῆ περιῆλθεν ἡ χρεία.

3 "Ηρωνος είσαγωγή τῶν γεωμετρουμένων.

- ¹ Ἐπίπεδος γεωμετρία συνέστηκεν ἔκ τε κλιμάτων καὶ σκο- 20 πέλων καὶ γραμμῶν καὶ γωνιῶν, ἐπιδέχεται δὲ γένη, εἴδη καὶ Θεωρήματα.
- 2 Κλίματα μέν οὖν εἰσι $\overline{\delta}$ · ἀνατολή, δύσις, ἄρπτος καὶ μεσημβρία.
- Σκόπελος δὲ εἶς, δ δή ἐστι τὸ λαμβανόμενον σημεῖον. 25
 Γραμμαὶ δἑ εἰσι δἑκα· εὐθεῖα, παράλληλος, βάσις, κορυφή,
 - τείνουσα, πεφίμετοος καί διάμετοος.

 1 ἀπεναντίον] D, ἀπεναντ⁰ν'
 C, ἀπεναντίας A.
 2 ἀλλήλας

 C.
 5 οδσαι] οδσαι και A.
 6 ἑπάτερα] D, comp. A, ἑπα

 τέρω C.
 τῷ μέρει ACD. μηδόλως] CD, ἐπι μηδ^{ξο}
 A.
 8 BCD,

 om. A.
 μετρίσεως D.
 9 καθως] ἰστέον ὅτι καθώς C.
 11 με

 τρίσεως D.
 13 ἐγίνοντο C.
 15 οἰ] om. C.
 16 σχοινείω

 BD.
 18 φυλο[λομαθή D.
 19 εἰσαγωγὲ D.
 27 καί] supra scr. B.

 καλουμένη] D, ή καλουμένη ABC.
 27 καί] είσα
 27 καί] είσα

LXXII

Εὐθεῖα μὲν οὖν ἐστι γραμμή ή κατ' εὐθεῖαν οὖσα. 5 Παράλληλος δὲ εὐθεῖα παρακειμένης καὶ ἑτέρας εὐθείας 6 ἔχουσα ἐν ἄκροις διαστήματα πρός ὀρθὰς γωνίας ἀλλήλοις ἴσα.

Βάσις δὲ εὐθεῖα γραμμὴ τεθεῖσα ἐπιδεχομένη ἑτέραν εὐ- 7 5 θεῖαν.

Κορυφή δέ ἐστιν ἡ ἐπὶ τῆ βάσει ἐπιτιθεμένη εὐθεῖα. 8 Σπέλη δὲ αί ἀπὸ τοῦ ἄπρου τῆς πορυφῆς ἐπὶ τὰ ἄπρα τῆς 9 βάσεως τεταμέναι εὐθεῖαι.

Διαγώνιος δὲ ή ἐν τοῖς τετραγώνοις, τραπεζίοις καὶ τοῖς 10 10 τοιούτοις ἀπό γωνιῶν ἐπὶ γωνίαν ἀγομένη εὐθεῖα.

Κάθετος δὲ ή καὶ πρὸς ὀρθὰς καλουμένη ή ἀπὸ τῆς κο- 11 ρυφῆς ἐπὶ τὴν κορυφὴν καθιεμένη εὐθεῖα ἔχουσα τὰς $\overline{\beta}$ γωνίας ἀλλήλαις ἴσας.

νίας ἀλλήλαις ἴσας. Υποτείνουσα δὲ ἡ ὑπὸ τὴν ὀϱϑὴν γωνίαν τείνουσα εὐθεῖα. 12 Περίμετρος δὲ ἡ κέντρου δοθέντος καὶ διαστήματος περι- 13

15 Περίμετρος δε ή κέντρου δοθέντος και διαστήματος περι- 1. φερομένη γραμμή έχουσα τὰς ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐπ' αὐτὴν ἀγομένας εὐθείας ἴσας.

Διάμετρος δὲ εὐθεῖα ἡ τέμνουσα διὰ τοῦ κέντρου τὴν 14 περίμετρον εἰς β τμήματα ἴσα.

20 Γωνίαι δέ είσι τρεῖς ἀρθή, ἀμβλεῖα καὶ ὀξεῖα. 15 ᾿Ορθη μὲν οὖν ἐστι γωνία, εἴ τις εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν στα- 16 θεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιεῖ τότε αί δύο ἴσαι εἰσὶν ὀρθαί.

Όταν δὲ ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ ἐλάττων, τότε ἡ μὲν μείζων, 17 25 ἤγουν ἡ πλατυτέρα, καλεῖται ἀμβλεῖα, ἡ δὲ ἐλάττων, τουτέστιν στενωτέρα, ὀξεῖα.

Γένη δὲ ἐπὶ μετρήσεων $\overline{\gamma}$ · εὐθυγραμμικόν, ἐμβαδομετρικόν 18 καὶ στερεομετρικόν.

3 ἀλλήλαις ABCD. ἴσα] C, ἴσας ABD. 8 τεταμέναι] A, τεταμμέναι BD, τεταγμέναι C. 10 ἀγομένη] om. C. 12 καθειμένη C. 15 κέντgov] comp. BD. 17 ἴσας] om. D. 19 τμήματα] om. C. 21 εἶ τις] scripsi, ῆτις ABCD. 22 post ποιεϊ add. ὅτε μὲν οἶν εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἰἇ ἀλλήλαις ποιεῖ A. τότε—23 ὀθαί] om. C. 23 εἰσὶν] 'ġά | $\Lambda^{\tilde{T}}$ D. 25 ἀμβλεῖα καλεῖται C. 27 ἐπιμετρίσεων BD. μετρήσεως C. $\bar{\gamma}$] είσι τρία A. εὐθυμετρικόν A.

LXXIII

LXXIV

PROLEGOMENA

- 19 Εύθυγραμμικόν μέν οὖν ἐστι τὸ κατ' εὐθείαν μετρούμενον, ὃ μόνον μῆκος ἔχει, ὃ δὴ καὶ ἀρχὴ καὶ ἀριθμός καλεῖται.
- 20 Ἐμβαδομετοικὸν δὲ τὸ ἔχον μῆκος καὶ πλάτος, ἐξ οὖ καὶ τὸ ἐμβαδὸν γινώσκεται, ὅ καὶ δύναμις καλεῖται. 5
- 21 Στεφεομετφικόν δὲ τὸ ἔχον μῆκος καὶ πλάτος καὶ πάχος, ἐξ οὖ καὶ στεφεὸν γιγνώσκεται, ὅ δὴ καὶ κύβος καλεῖται.
- 22 Είδη δὲ τῆς μετρήσεως ταῦτα τρίγωνα, τετράγωνα, βόμβοι, τραπέζια, κύκλοι.
- 23 Έχουσι δὲ καὶ θεωρήματα δεκαοκτὼ οῦτως· τετραγώνων 10 θεωρήματα β, τετράγωνον ἰσόπλευρον ὀρθογώνιον καὶ τετράγωνον παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον. τριγώνων θεωρήματα ἕξ, τρίγωνον ἰσόπλευρον, τρίγωνον ἰσοσκελές, τρίγωνον σκαληνόν, τρίγωνον ὀρθογώνιον, τρίγωνον ὀξυγώνιον, τρίγωνον ἀμβλυγώνιον. ἑόμβων θεωρήματα β, ἑόμβος καὶ ἑομβοειδές. 15 τραπεζίων θεωρήματα τέσσαρα, τραπέζιον ὀρθογώνιον, τραπέζιον ἰσοσκελές, τραπέζιον ὀξυγώνιον καὶ τραπέζιον ἀμβλυγώνιον. κύκλων θεωρήματα δ, κύκλος, ἑψὶς ἤτοι ἡμικύκλιον, τμῆμα μεῖζον ἡμικυκλίου καὶ τμῆμα ἡττον ἡμικυκλίου.
- 24 Καl ταῦτα μὲν οὖν τὰ εἰδη καl τὰ θεωρήματα ὅσον ἐπl 20 τῶν ἐμβαδομετρικῶν ἐπl δὲ τῶν στερεῶν προστιθεμένου ἑκάστου τῆ μετρήσει καl τοῦ πάχους ἐξαίρετα εὑρήσεις θεωρήματα ἐπl τῶν στερεῶν εἰσl δέκα οῦτως σφαῖρα, κῶνος,

βάθος C. 8 είδη] είσι BD. μετρίσεως BD. $\nabla \Box$ BD. 10 και] om. A. οῦτω A, om. C. τετραγώνων] τετραγώνων οὖν C. 11 $\overline{\beta}$, τετράγωνον] δύο, πρῶτον τετραγώνων τὸ C, τετράπ↓εγργωνον D. και τετράγωνον] δεύτερον τὸ C. 12 τριγώνων—13 ξξ] om. BD. 12 δεωρήματα ξξ] δὲ ταῦτα C. 13 τρίγωνον] om. ter C. 14 τρίγωνον] om. ter C. 15 ζόμβων— $\overline{\beta}$] A, om. BCD. και] om. C. 16 τραπεζίων—τέσαφα] A, om. BCD. τραπέζιον (alt.)] έτερον C. 17 τραπέζιον (utr.)] έτερον C. και] om. C. 20 και (pr.)] om. C. τὰ (utr.)] οm. C. öσον ἐπι] om. C. 22 τῆ] C, om. ABD. 23 ἐπι τῶν στερεῶν] άτινα C. οῦτως] BD, οῦτω A, om. C.

¹ εύθυμετρικόν Α. μέν] om. C. 5 δ] δ δή Α. 6 πάχος]

LXXV

όβελίσκος, κύλινδρος, κύβος, σφηνίσκος, μείουρος, κίων, πλινδίς, πυραμίς.

Είσι δε και δροι της μετρήσεως τετηρημένοι οίδε. παντός 25 τριγώνου αί δύο πλευραι της λοιπης μείζους είσι πάντη με-5 ταλαμβανόμεναι, και παντός τριγώνου δρθογωνίου αί περι την δρθην γωνίαν δύο πλευραι της λοιπης της ύποτεινούσης ίσαι είσιν έφ' έαυτας πολυπλασιαζόμεναι, και παντός κύκλου ή περίμετρος της διαμέτρου τριπλάσιός έστι και έφέβδομος, και έμβαδόν τό άπό της διαμέτρου και της περιμέτρου τοῦ 10 κύκλου μετρούμενου ίσον έστιν έμβαδοῖς κύκλων τεσσάρων.

Eloi δὲ καὶ μέτρα τάδε δάπτυλος, κόνδυλος, παλαιστή, 4 διχάς, σπιθαμή, πούς, πῆχυς, βῆμα, οὐργυιά, σωκάριον, πλέθρον, ἰούγερον, δίαυλος, στάδιον, ἄπενα, μίλιον, σχοῖνος καὶ παρασάγγης. τὸ πλέθρον [σχοινία] σωκάρια ὰ Ψ΄ [ιε΄],

15 tò ἰούγερον $\overline{\gamma}$ γ' , ὁ δίαυλος στάδια $\overline{\beta}$, τὸ στάδιον κL'', ἡ ἄκενα σπιθαμὰς $\overline{\iota_5}$, τὸ μίλιον στάδια $\overline{\xi}L'$, ὁ σχοῖνος μίλια δ καὶ ὁ παρασάγγης δ.

Τὰ δὲ μέτρα ἐξεύρηνται ἐξ ἀνθρωπίνων μελῶν, δακτύλου, 5 1 παλαιστοῦ, σπιθαμῆς, ποδός, πήχεως, βήματος, οὐργυιᾶς καὶ 20 λοιπῶν.

Πάντων δὲ ἐλαχιστότερόν ἐστιν ὁ δάκτυλος, ὅστις καὶ 2 μονὰς καλεῖται ἱ διαιφεῖται δὲ ἔσθ' ὅτε μὲν [yàq] καὶ εἰς ῆμισυ καὶ εἰς τρίτον καὶ εἰς τέταρτον καὶ εἰς λοιπὰ μόρια.

1 πλινθνό¹ A. 3 õçoı mg. A. μετρίσεως BD. 4 μείζονες A. 6 τῆς (alt.)] om. C. 7 κύκλου] Α, τριγώνου BCD. 10 ξμβαδοϊς κύκλων] ξμβαδο lac. 2 litt. κύκλων A, ξμβαδοκύκλων BCD. δ' BD. 11--17 BCD, om. A. 12 οὐργυιά] om. C. 14 σχοινία] σχοινεῖα BD, σωκάρια $\overline{x\beta}$ (κ- in ras.) \overline{s}^{ov} C. σωκάρια] comp. BD, σωκάριον C. $\overline{\alpha}$ ω'] BD, σύργυιάς C, $\alpha' L'' \overline{s}''$ Hultsch. $\iota s'$] BD, $\iota \overline{\beta}$ C, del, Hultsch. $\iota 5 \overline{\gamma} \gamma'$] BD, πλέθρα δύο (in ras.) τὸ στάδιον πλέθρου τὸ \overline{q}'' C. $\tau \eth - L''$] om. C. $\kappa L'''$] BD, corruptum; ι' σωκάρια Hultsch. 16 στάδια $\xi L'$] C, $\xi' \delta' ω' \varepsilon'$ BD, $\xi' L'''$ στάδια Hultsch. δ] B, om. CD. 19 πήχεος A. 21 έλάχιστον C. έστιν] om. C. 22 διαιρεῖταιμὲν] ἕστι δὲ ὅτε διαιρεῖται C. ὅτε] ὁ τὸ D. γὰρ] A, om. BCD. LXXVI

PROLEGOMENA

- 3 Μετὰ δὲ τὸν δάκτυλον, ὅστις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον πάντων, ἔστιν ὁ παλαιστής, ὃν καὶ τέταρτόν τινες καλοῦσι διὰ τὸ τέσσαρας ἔχειν δακτύλους· ἡ γὰρ σπιθαμὴ τρία τέταρτα ἔχει, ὁ δὲ ποὺς δ.
- 4 Ἡ διχὰς παλαιστὰς β ἔχει ἤγουν δακτύλους η καὶ καλεῖται 5 δίμοιρον σπιθαμῆς. διχὰς δὲ λέγεται τὸ τῶν β δακτύλων ἄνοιγμα, τοῦ ἀντίχειρος λέγω καὶ τοῦ λιχανοῦ· τοῦτο καὶ κυνόστομον καλοῦσί τινες.
- 5 Η σπιθαμή έχει παλαιστάς γ ήγουν δακτύλους ιβ.
- 6 Ο ποὺς ἔχει σπιθαμὴν μίαν καὶ γ' ἤγουν παλαιστὰς $\overline{\delta}$ 10 ἤτοι δακτύλους $\overline{\iota_{\Xi}}$.
- 7 Ο πῆχυς ἔχει πόδας β ἤγουν σπιθαμὰς β δίμοιουν ἢ παλαιστὰς η ἢ δακτύλους λβ.
- 8 Τὸ βῆμα τὸ ἁπλοῦν ἔχει σπιθαμὰς γ γ' ἤγουν πόδας β L' ἢ παλαιστὰς ι ἢ δακτύλους μ.
- 9 Τὸ βῆμα τὸ διπλοῦν ἔχει πόδας ε ἤγουν σπιθαμὰς Ξ Ψ΄ ἢ παλαιστὰς κ ἢ δακτύλους π.
- 10 Ο πῆχυς δ λιθικός ἔχει σπιθαμάς β ἢ πόδα α ποὸς τῷ L' ἢ παλαιστὰς Ξ ἢ δακτύλους κδ· ὡσαύτως καὶ τοῦ πριστικοῦ ξύλου.
- 11 Η δργυιά, μεθ' ής μετρείται ή σπόριμος γη, έχει σπιθαμας βασιλικάς θό' ήγουν πόδας ξ και σπιθαμην αδ' ή παλαιστάς ήτοι γρόνθους xζ και αντίχειρα, τουτέστι τους μέν

1 δστις] δς C. 2 ἕστιν] om. A. ή παλαιστή C. 3 ή -4 $\bar{\delta}$] om. C. 5 διχάς] ABCD. ἕχει παλαιστάς β΄ C. και -8 τινες] post lin. 9 C. καλ-6 δίμοιρον] ή διχάς οὖν δίμοιρόν ἕστι τῆς C. 6 $\bar{\beta}$] om. C. 7 τοῦτο] δ C. κυνόστομον] C, κοινόστομον ABD. 10 °Ο] δ δὲ C. ἤγουν] AC, ἤτοι BD. 11 ἤτοι] AC, ἤγουν BD. 12 $\bar{\beta}$ (alt.)] δύο και C. $\tilde{\beta}$] ἤγουν C. 13 $\tilde{\eta}$] ἤτοι C. 14 γ΄] καὶ $\bar{\gamma}^{0ν}$ C. ἤγουν πόδας] παίδας C. 15 $\tilde{\eta}$ (utr.)] om. C. 16 ἤγουν] om. C. 17 $\tilde{\eta}$ (utr.)] om. C. 18 $\tilde{\eta}$] ἤτοι C. πεφος τῷ] om. C. 19 $\tilde{\eta}$ (pr.)] $\tilde{\eta}^{4}$ C. $\tilde{\eta}$ (alt.)] [#]Y C. 21 praemittit ἀπὸ τῆς ὅποπτικῆς γεωμετρίας A. ούργυιά C. 22 ἤγουν] ἢ D. $\tilde{\eta}$] [#]Y C. 23 ἤτοι] ἢ C. τουτέστι-p. LXXVII, 2 χειρός] ὅ ἑστι τρεῖς δάπτυλοι C.

x̄ς ἐσφιγμένης οὔσης τῆς χειφός, τὸν δὲ τελευταῖον ἢ πφῶτον ἡπλωμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ δακτύλου τῆς χειφός, ὅς δὴ καὶ δ΄ λέγεται σπιθαμῆς, ἔχει δὲ δακτύλους γ. μεθ' ὅ [δὲ] ποιήσεις ὀφγυιὰν ἐν καλάμῃ ἢ ἔν τινι ξύλω. μετὰ τοῦτο ὀφείλεις ποιῆσαι

5 σχοινίον ἤγουν σωκάριον ι οὐργυιῶν καὶ οῦτω μετρεῖν, ὃν μέλλεις μετρῆσαι τόπον τὸ γὰρ σωκάριον τῆς σπορίμου γῆς ι ὀργυιὰς ὀφείλει ἔχειν, τοῦ δὲ λιβαδίου ιβ.

Καὶ μετὰ μὲν τοῦ δεκαοργυιαίου σχοινίου ἔχει ὁ τόπος 12 τοῦ μοδίου ὀργυιὰς διακοσίας καὶ μόνας, μετὰ δὲ τοῦ δω-

10 δεκαοργυιαίου έχει όργυιάς σπ. πλην οί βραχύτατοι και πε- 13 δινοι τόποι μετά τοῦ δεκαοργυιαίου σχοινίου ὀφείλουσι μετρεῖσθαι, οί δὲ περιορισμοι τῶν προαστείων τῶν όλογύρως μετρουμένων μετά τοῦ δωδεκαοργυιαίου σχοινίου διὰ τὸ εύρίσκεσθαι ἔσωθεν τῶν περιορισμῶν αὐτῶν πολλάκις ξηροχει-

15 μάρρους καί φύακας καί λόχμας καί άχρήστους τόπους. εί δὲ καί μετὰ τοῦ δεκαοργυιαίου μετρηθῶσιν, ὀφείλουσιν ὑπεξαιφεῖσθαι είτε ἀπὸ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τῶν σωκαφίων κατὰ ī σωκάρια ā είτε ἀπὸ τοῦ μοδισμοῦ κατὰ ī μόδια μόδιον Ἐν διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας.

20 Χρή δὲ γινώσκειν, ὅτι δ σπόριμος μόδιος ἔχει λίτρας μ̄· μία 61 δὲ ἐκάστη λίτρα σπείρει γῆν ὀργυιῶν ε̄.

Πλάτος γὰο καὶ μῆκος ὀογυιῶν $\bar{\epsilon}$ ποιοῦσι λίτραν $\bar{\alpha}$, καὶ 2 καθεξῆς

Πλάτος καὶ μῆκος ὀργυιῶν τ ποιοῦσι λίτρας δύο.

2 τῆς χειρὸς τοῦ δακτύλου BD. ὡς δὴ] ὡ C. 3 ἔχει $-\overline{\gamma}$] om. C. ὅὲ] οὖν C. 4 οὐργυιὰν BCD. ἕν τινι] om. C. τούτου BD. 5 σχοινείου BD. οὑργυιὰν] corr. ex δργυιῶν A. οῦτως BD. μετρεῖν] A, μετρῆσαι BCD. 6 μετρεῖν BCD. 8 δεκαοργυαίου B, δεκαουργιαίου C. σχονείου BD. 9 οὐργυιὰς C. δωδεκαουργιαίου C. 10 δργυιὰς] om. C. 11 δεκαοργαίου B, δεκαουργιαίου C. 10 δργυιὰς] om. C. 11 δεκαοργαίου B, δεκαουργιαίου C. σχοινείου BD. 13 δωδεκαουργιαίου C, δεκαοργιαίου C. σχοινείου BD, om. C. ante διὰ del. ὀφείλουσι μετρεϊσθαι οἱ δὲ D. 15 λόχμους C, λόχμω D. 16 καὶ] A, om. BCD. δεκαουργιαίου C. μετρηθῶσι B. 17 σωκάρια] C, comp. BD, σωκάριου A. 18 τ -μοδιου] μόδια τ C. 20 Χρὴ] A, δετ BCD. δὲ] supra ser. D. 21 οὐργυιῶν BCD. 22 οὐργυιῶν BCD, et sic deinceps.

LXXVII

LXXVIII PROLEGOMENA Πλάτος καὶ μῆκος ὀργυιῶν τε ποιοῦσι λίτρας γ. Πλάτος και μηκος δογυιών \bar{x} ποιούσι λίτρας $\bar{\delta}$. Πλάτος καί μηκος δογυιών πε ποιούσι λίτρας ε. Πλάτος καί μήκος δογυιών λ ποιούσι λίτρας 3. Πλάτος και μηκος δογυιών λε ποιούσι λίτρας ζ. 5 Πλάτος καί μηκος δογυιών μ ποιούσι λίτρας η. Πλάτος και μηκος δογυιών με ποιούσι λίτρας θ. Πλάτος καί μηχος δογυιών ν ποιούσι λίτρας τ. Πλάτος και μηκος δογυιών νε ποιούσι λίτρας τα. Πλάτος καί μηκος δργυιών ξ ποιούσι λίτρας ιβ. 10 Πλάτος καί μηκος δογυιών ξε ποιούσι λίτρας τη. Πλάτος και μηκος δογυιών ο ποιούσι λίτρας ιδ. Πλάτος και μηκος δογυιών σε ποιούσι λίτρας τε. Πλάτος καί μηκος δργυιών π ποιούσι λίτρας τς. Πλάτος καὶ μῆκος ὀογυιῶν πε ποιοῦσι λίτρας ιζ. 15 Πλάτος καί μῆκος ὀργυιῶν Ğ ποιοῦσι λίτρας τη. Πλάτος καί μηκος δογυιών σε ποιούσι λίτρας ιθ. Πλάτος καί μηκος δογυιών ο ποιούσι λίτρας κ ήτοι μό-3 SLOV L'. Πλάτος καί μηκος δογυιών σ ποιούσι λίτρας μ ήτοι μό- 20 διον α. Πλάτος καί μηκος δυγυιών τ ποιούσι λίτρας ξ ήτοι μό- $\delta \iota o \nu \ \overline{\alpha} \ \underline{L}'.$ Πλάτος καὶ μῆκος ὀογυιῶν \overline{v} ποιοῦσι λίτρας $\overline{\pi}$ ἤτοι μόδια β. 25 Πλάτος καί μηκος δογυιών φ ποιούσι λίτρας ο ήτοι μόδια $\bar{\beta}$ L'. Πλάτος και μηκος δογυιών γ ποιούσι λίτρας σκ ήτοι μόδια γ. Πλάτος και μηχος δογυιών ψ ποιούσι λίτρας ομ ήτοι μό- 30 δια y L'.

18 $\eta\tau\sigma\sigma$] ABCD. $\mu\sigma\delta'\sigma\sigma$ $\eta\mu\sigma\sigma\sigma$ A. 20 η C, et sic deinceps. 24 $\eta\tau\sigma\sigma$] A, η BCD, et sic deinceps.

PROLEGOMEN	A
------------	---

LXXIX

7

Πλάτος καί μηκος δογυιών ω ποιούσι λίτοας οξ ήτοι μόδια δ.

Πλάτος καὶ μῆκος ὀογυιῶν 🕱 ποιοῦσι λίτρας ǫπ ἤτοι μόδια δ L'.

5 Πλάτος καὶ μῆκος ὀργυιῶν , α ποιοῦσι λίτρας σ ἤτοι μόδια ε.

Πλάτος καί μηκος δογυιών β ποιούσι λίτρας υ ήτοι μόδια τ.

Πλάτος καὶ μῆκος ὀορνιῶν $\bar{\gamma}$ ποιοῦσι λίτρας $\bar{\chi}$ ἤτοι μό-10 δια $\bar{\iota\epsilon}$.

Πλάτος καὶ μῆκος ὀργυιῶν ,δ ποιοῦσι λίτρας ῶ ἤτοι μόδια κ.

Πλάτος καὶ μῆκος ὀογυιῶν , Ε ποιοῦσι λίτρας , Α ήτοι μόδια πε.

15 Πλάτος καὶ μῆκος ὀργυιῶν , $\overline{\varsigma}$ ποιοῦσι λίτρας , $\overline{\alpha\sigma}$ ἤτοι μό · δια $\overline{\lambda}$.

Πλάτος καὶ μῆκυς οργυιῶν ζ ποιοῦσι λίτρας , αῦ ἤτοι μόδια λε.

Πλάτος καὶ μῆκος ὀργυιῶν ,
 $\bar{\eta}$ ποιοῦσι λίτρας ,
ਕ χ ἤτοι μό-20 δια $\bar{\mu}.$

Πλάτος και μηκος δργυιών θ ποιούσι λίτρας σω ήτοι μόδια με.

Πλάτος καὶ μῆκος ὀργυιῶν ä ποιοῦσι λίτρας $\bar{\beta}$ ἤτοι μό-δια $\bar{\nu}$.

25

'Αρχὴ τῶν σχημάτων τῆς γεωμετ**ρίας.** Περὶ τετραγώνων ἰσοπλεύρων καὶ ὀρθογωνίων.

Τούτων ούτως έχόντων την μέτρησιν των θεωρημάτων 1 ποιησόμεθα ούτως. έστω τετράγωνον ίσόπλευρόν τε καί ίσογώνιον, οὖ έκάστη πλευρά οὐργυιῶν τ΄ εύρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμ-30 βαδόν. ποίει οὕτως τὰς τζ ἐπὶ τὰς τ΄ γίνονται ϙ΄ τοσούτων

25 τῶν] τῆς μετρήσεως τῶν Α. τῆς γεωμετρίας] om. Α. 28 ποιησώμεθα C. τε] om. Α. δρθογώνιον Α. 29 δργυιῶν Α, et sic deinceps. 30 οῦτω Α.

ούργυιών έστι τὸ ἐμβαδόν. τούτου τὸ ε΄. γίνονται π. καὶ ἔστι λιτρών π ἤγουν μοδίου τὸ ζ΄.

- 2 Τετράγωνον Ισόπλευρόν τε καὶ ὀρθογώνιον, οὖ τὸ ἐμβαδὸν οὐργυιῶν ῷ· εὐρεῖν αὐτοῦ, πόσων οὐργυιῶν ἐστιν ἑκάστη πλευρά. ποίει οὕτως λάμβανε τῶν ῷ πλευρὰν τετράγωνον καὶ 5 ἔστι ἶ· τοσούτων οὐργυιῶν ἐστιν ἑκάστη τῶν πλευρῶν.
- 3 ⁽²Ετερου σχήμα τετράγωνου ἰσόπλευρόυ τε καὶ ὀρθογώνιου, οὗ ἑκάστη πλευρὰ ἀνὰ οὐργυιῶν ἰη εὐρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόυ. ποίει οὕτω· πολλαπλασίασου τὴν μίαν τῶν βάσεων ἐπὶ τὴν μίαν τῶν καθέτων ἤγουν τὰ ἰη ἐπὶ τὰ ἰη, καὶ γίνονται τπδ · 10 καὶ ἔστι τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ οὐργυιῶν τπδ. ὧν μέρος σ΄ γίνεται $\overline{\alpha} extsf{L}'$ ι΄ καὶ ν΄· καὶ ἔστι γἦς μοδίου $\overline{\alpha} extsf{L}'$ καὶ λιτρῶν $\overline{\delta} extsf{L}'$ ε΄ ί· τοῦ γὰρ μέτρου τοῦ μοδίου ὑπὸ οὐργυιῶν σ παραλαμβανομένου ἤγουν λιτρῶν μ ἐπιβάλλουσι μιῷ ἑκάστη λίτρα οὐργυιαὶ ε, ἑκάστη δὲ οὐργυιά ἐστι ε΄ λίτρας. 15
- 4 Έτερον τετράγωνον Ισόπλευρον και δρθογώνιον, οδ έκάστη πλευρά οὐργυιῶν λζ. αὖται ἐφ' ἑαυτὰς πολλαπλασιαζόμεναι γίνονται , ασοςς· τοσούτων οὐργυιῶν ἐστι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τοιούτου τετραγώνου. ὧν μέρος σ΄ γίνονται ξ δ΄ η΄ ι΄ σ΄· καὶ ἔστι γῆς μοδίων ξ καὶ λιτρῶν ιῶ ε΄· αί γὰρ , ασ οὐργυιαὶ ὑπεξαι- 20 ρούμεναι ἐπὶ τὰ σ ποσοῦνται εἰς γῆν μοδίων ξ, αί δὲ λοιπαὶ αξς ὑπεξαιρούμεναι ἐπὶ τὰ ε ποσοῦνται εἰς γῆν λιτρῶν ιῶ καὶ οὐργυιᾶς α.

LXXX

¹ οὐqυιῶν] οὖν οὑqυιῶν C. γίνεται A. 2 ἤγουν] comp. BCD, ἤτοι A. 3 τε] om. A. 4 αὐτοῦ] om. A. έστι C. ἑκάστη] ἑκάστη αὐτοῦ A. 5 λαβὲ A. 6 ἔστι] γίνονται A. οὑqυιῶν] οὖν οὑqυιῶν C. ἐστιν] BD, e corr. A; ἑστι AC. 7 τε] om. A. 8 εὐgεῖν] εὐgεῖν δὲ A. 9 οὕτως BD. πολυπλασίασον A. 10 τὰ (utr.)] τὰς C. 11 αὐτοῦ] τοῦ αὐτοῦ τετραγώνου A. 12 μοδίου] Hultsch, μοδίων ABD, μό διον C. ∠' (tert.)] A, om. BCD. 14 ἤτοι A. οὐqυιὰς πέντε C. I6 ἐκάστη πλευρὰ] αἰ δ΄ πλευραί ἀνὰ A. 17 πολυπλασιαζόμεναι A. 18 χῶσζξ] in mg. transit in C. τοσούτων.--19 ι΄σ΄] om. C. 19 γίνονται] B, comp. A, om. D. ι΄σ΄] Hultsch, ιγ΄ AB, ιζ΄ D. 20 μόδια C. λίτραι C. ὁqνιαὶ BD. 21 ἐπὶ] C, ὅπὸ ABD. αἰ--22 λι-] supra scr. B. 22 τὰ] τὸν D.

Καί οῦτω μέν ἐπὶ τοῦ μέτρου τῶν οὐργυιῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ 5 μέτρου των σχοινίων ποίει ούτω την μίαν των πλευρών πολλαπλασίαζε έφ' έαυτήν ών το ζ' και έστιν δ μοδισμός. οἶον έστω τετράγωνον ισόπλευρον και δρθογώνιον, οδ έκάστη τῶν 5 πλευρών σχοινίων 5' εύρεῖν τὸ ἐμβαδόν. ποίησον οῦτως τὰ ξ έπὶ τὰ ξ. γίνονται λς. καὶ ἔστι τὸ ἐμβαδὸν σχοινίων λζ.

ών το ζ γίνεται τη και έστι γης μοδίων τη.

Έτερον τετοάγωνον ισόπλευρόν και δρθογώνιον, ού έκάστη 6 πλευοὰ σχοινίων ίζ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτὰ πολλαπλασιαζόμενα γί-10 νονται συς καί έστι το έμβαδον σχοινίων τοσούτων. ών το L' σχη· και έστι γης μοδίων τοσούτων.

Έτερον τετράγωνον ισόπλευρον και δρθογώνιον, οὗ έκά- 7 στη πλευρά σχοινίων κε. ταῦτα ἐφ' ἑαυτὰ πολλαπλασιαζόμενα ποιούσι γκε τοσούτων αύτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ὧν τὸ L' τιβ L' καὶ 15 έστι γῆς μοδίων τοσούτων.

Έτερον τετράγωνον ισόπλευρον και δρθογώνιον, οδ έκά- 8 στη των πλευρών σχοινίων ιβ και ούργυιων 5. εύρειν αύτου τὸ ἐμβαδόν, ποίησον οὕτως ἀνάλυσον καὶ τὰ σχοινία εἰς ούργυιάς, και γίνονται διά τε σχοινίων και ούργυιών وκς. αί-20 τινες έφ' έαυτας πολλαπλασιαζόμεναι γίνονται α . τωος. έστι τοίνυν τὸ ἐμβαδὸν οὐργυιῶν τοσούτων. ὧν μέρος σ΄ γίνεται οθ δ' η' σ' και έστι γης μοδίων οθ και λιτρῶν Γε ε' αί γάρ ά εω ούργυιαί ύπεξαιρούμεναι έπι τα σποιούσι γην μοδίων

Heronis op vol. ∇ ed. Heiberg.

LXXXI

² σχοινείων Β. οῦτως BD. 3 xal] 1 οῦτως BD. οm. C. 4 των πλευφων] πλευφά D. 6 γίνονται λς] οm. C. σχοινείων B, om. C. 7 τδ] τῷ BD. ιη' γίνεται C. γῆς] om. C. 8 καl] om. C. 9 σχοινείων BD, ἀνὰ σχοινίων A. om. C. 8 και] om. C. Construction D and τοσούτων αύτοῦ] καὶ ἔστι Α. ἐμβαδόν] ἐμβαδὸν σχοινίων τοσούτων Α. 15 τοσούτων τιβ [΄ Α. 17 τῶν] supra scr. D. 19 γίνονται] Α, γίνεται BCD. $\overline{\rho\pi5}$] δογυιαί $\overline{\rho\pi5}$ Α. 20 έφ'] ύφ' C. πολυπλασιαζόμεναι Α. γίνονται] συμποσοῦνται εἰς Α. ἔστι τοίνυν] καὶ ἔστι Α. 22 μοδίων] comp. D, μόδια ABC. έστι τοίνυν] καὶ ἔστι Α. λιτοῶν] ΔC, λεπτῶν BD. f

 $\overline{o\vartheta}$, aí dè loimal $\overline{o\varsigma}$ úπεξαιοούμεναι ἐπὶ τὰ $\overline{\epsilon}$ ποιοῦσι λίτρας $\overline{\iota\epsilon}$ και οὐργυιὰν $\overline{\alpha}$.

8

Περί τετραγώνων παραλληλογράμμων.

- 1 Τετράγωνον παραλληλόγραμμον καὶ ὀρθογώνιον, ὃ δὴ καὶ ἐτερόμηκες καλεῖται, μετρεῖται οῦτως. ἔστω τετράγωνον παρ- 5 αλληλόγραμμον καὶ ὀρθογώνιον, οὖ τὸ πλάτος σχοινίων γ̄, τὸ δὲ μῆκος ῆ εὐρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποίησον οῦτως: πολλαπλασίασον τὸ πλάτος ἐπὶ τὸ μῆκος γίνονται κδ. καὶ ἔστι τοσούτων σχοινίων τὸ ἐμβαδόν. ὧν τὸ ∠΄ ιβ. καὶ ἔστι γῆς μο- δίων τοσούτων.
- 2 Έτερον τετράγωνον παραλληλόγραμμον και δρθογώνιον, δ και έτερόμηκες καλείται, οδ το μεν πλάτος ούργυιών ιε, το δε μηκος κ. εδρείν αύτου το εμβαδόν. ποίει ούτως πολλαπλασίασον τας κ επί τας ιε. γίνονται τ. τοσούτων ούργυιών εστι το εμβαδόν. ών το ε΄. γίνονται ξ. και έστι μόδιον α ζ. 15
- 3 Τετράγωνον παραλληλόγραμμον δοθογώνιον, οὗ τὰ μὲν μήκη οὐργυιῶν π, τὸ δὲ πλάτος ξ΄ εὐρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποίει οὕτως πολλαπλασίασον τὰς π τοῦ μήκους ἐπὶ τὰς ξ τοῦ πλάτους καὶ γίνεται τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ ,δῶ. ὧν μέρος σ΄ γίνονται κδ καὶ ἔστι γῆς μόδια κδ.

Έτερον τετράγωνον παραλληλόγραμμον δρθογώνιον, δ δή και έτερόμηκες καλειται, οδ τό μέν μηκος σχοινίων η, τό δέ

2 ούογυιὰ D. 3 A, om. BCD. 7 $\overline{\eta}$] σχοινίων $\overline{\eta}$ A. οῦτω C. 8 πολυπλασίασου A. μῆκος] μῆκος ἤγουν τὰ $\overline{\gamma}$ ἐπλ τὰ $\overline{\eta}$ A. 9 τοσούτων—έμβαδόν] τὸ ἐμβαδὸν τοῦ αὐτοῦ παφαλληλογφάμμου σχοινίων $\overline{x\delta}$ A. $\lfloor '] \lfloor ' \overset{i}{y}$ A. 10 τοσούτων] $\overline{\iota\beta}$ A. 12 τὸ] τὰ A. πλάτος] πλάτη ἀνὰ A. τὸ] τὰ A. 13 μῆκος] μήκη ἀνὰ δο A. οῦτω C. πολυπλασίασου A. 14 γίνεται C. 15 ἔστι] ἔστι λιτφῶν ξ̄ ἤτοι A. 16 τὸ C. 17 μῆκος C, μήκη ἀνὰ A. τὸ (pr.)] τὰ A. πλάτος] πλάτη ἀνὰ δο A. εδφεῖν—19 πλάτους] οπ. C. 18 ποίει οῦτως] A, om. BD. πολυπλασίασον A. 19 αὐτοῦ] τοῦ παφαλληλογφάμμου δο A. γίνονται] γίνεται A, καὶ γίνονται C. 22 τὸ (pr.)] τὰ A. μῆκος] μήκη ἀνὰ A.

.

LXXXII

ἐμβαδὸν μ. εύρεῖν αὐτοῦ τὸ πλάτος. ποίησον οῦτως. λαβὲ τῶν μ τὸ η΄ γίνεται ε. καὶ ἔστι τοσούτων σχοινίων τὸ πλάτος. τὸν δὲ μοδισμὸν εὐρεῖν. οῦτως. πολλαπλασίασον τὰ ε τοῦ πλάτους ἐπὶ τὰ η τοῦ μήκους. γίνονται μ. ὡν τὸ ζ΄ π. καὶ ἔστι γῆς 5 μοδίων τοσούτων.

Περί τριγώνων δοθογωνίων.

"Εστω τρίγωνον ὀρθογώνιον, οὗ ἡ βάσις σχοινίων δ ἤγουν 1 οὐργυιῶν μ, ἡ κάθετος δὲ ἡ πρὸς ὀρθὰς σχοινίων γ ἤγουν οὐργυιῶν λ, ἡ δὲ ὑποτείνουσα σχοινίων ε ἤγουν οὐργυιῶν 10 ν. εὑρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ἐπὶ μὲν τῶν σχοινίων ποίει οὕτως. λάμβανε τὸ ζ΄ τῆς βάσεως ἤγουν τὰ β σχοινία καὶ πολλαπλασίαζε ἐπὶ τὰ γ τῆς καθέτου οὕτως. δὶς τὰ γ ξ. καὶ ἔστι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ξ. ὧν τὸ ζ΄ γ. καὶ ἔστι γῆς μοδίων γ. ἐπὶ δὲ τῶν οὐργυιῶν λάμβανε ὁμοίως τῆς βά- 2

15 $\sigma \epsilon \omega_{S}$ tò $\angle i$ ήγουν tàs $\bar{\varkappa}$ καὶ πολλαπλασίαζε ἐπὶ tàs $\bar{\lambda}$ οῦτως: κ' $\bar{\lambda}$ $\bar{\chi}$. καὶ ἔστι tò ἐμβαδὸν τοῦ ὀφθογωνίου τοιγώνου οἀργυιῶν $\bar{\chi}$. ὧν μέρος σ΄ γίνονται $\bar{\gamma}$. καὶ ἔστι γῆς μοδίων $\bar{\gamma}$. ἐν 3 παντὶ γὰρ μέτρω, εἰ μὲν μετὰ σχοινίου γίνεται ἡ μέτρησις, τὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ σχοινία ἡμισυαζόμενα ἀποτελοῦσι τὸν

20 μοδισμόν, εί δὲ μετὰ οὐργυιῶν, αί τοῦ πολλαπλασιασμοῦ οὐργυιαὶ ὑπεξαιρούμεναι ὑπὸ τὰ σ ἀποτελοῦσι τὸν μοδισμόν μ γὰρ οὐσῶν λιτρῶν τῷ ἑνὶ μοδίφ οὐργυιῶν τε σ ἐπιβάλλουσι μιῷ ἑκάστῃ λίτρα οὐργυιαὶ ε.

f*

9

LXXXIII

LXXXIV

PROLEGOMENA

- 4 Έτερον τρίγωνον όρθογώνιον, οὖ ή μὲν βάσις σχοινίων η ἤτοι οὐργυιῶν π, ἡ δὲ κάθετος ἡ πρὸς ὀρθὰς σχοινίων ξ ἤγουν οὐργυιῶν ξ, ἡ δὲ ὑποτείνουσα σχοινίων ϊ ἤγουν οὐργυιῶν ϱ. εὖρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποίησον οῦτως. ἐπὶ τῶν σχοινίων λαβὼν τὸ L' τῆς βάσεως ἤγουν τὰ δ σχοινία πολλαπλασίασον ἐπὶ τὰ ξ τῆς καθέτου οῦτως. δ' ξ κδ. καὶ ἔστι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου σχοινίων κδ. ὧν τὸ L' ίβ.
- 5 καὶ ἔστι γῆς μοδίων ιβ. ἐπὶ δὲ τῶν οὐργυιῶν οὕτως. λαβὼν τὸ L' τῆς βάσεως ἤγουν τὰς μ οὐργυιὰς ἐπὶ τὰς ξ τῆς καθέτου πολλαπλασίασον. γίνονται βυ. τούτων μέρος σ΄ γίνονται 10 ιβ. καὶ ἔστι γῆς μοδίων τοσούτων.
- ⁶ [']Ιστέον, δτι παντός όρθογωνίου τριγώνου οί πολλαπλασιασμοί τῶν β πλευρῶν τῆς ὀρθῆς γωνίας ἴσοι εἰσὶ μετὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς λοιπῆς τῆς ὑποτεινούσης. οἶον ὡς ἐν ὑποδείγματι ἔστωσαν τριγώνου ὀρθογωνίου αί β πλευραὶ τῆς 15 ὀρθῆς γωνίας ἡ μὲν σχοινίων η, ἡ ἐπὶ τῆς βάσεως ὅηλαδή, ἡ δὲ σχοινίων ξ ἤγουν ἡ πρὸς ὀρθάς ἀπὸ τούτων εὑρεῖν τὸν ἀριθμὸν τῆς ὑποτεινούσης. ποίησον οῦτω· πολλαπλασίασον τὰ η τῆς βάσεως ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ξδ· καὶ τὰ ξ τῆς πρὸς ὀρθὰς ἐφ' ἑαυτά· γίνονται λς. σύνθες ταῦτα μετὰ τῶν ξδ τῆς 20 βάσεως· γίνονται ο. τούτων λαβὲ τετραγωνικὴν πλευράν· καὶ ἔστι ῖ, καὶ αῦτη ἐστὶν ἡ τετραγωνικὴ πλευρὰ ἡ καὶ ὑποτείνουσα.

² ήτοι] ήγουν C. ή] ήγουν ή A. 3 ήγουν] ήτοι A. $\overline{\xi}$] e corr. A. ήγουν] ήτοι A. 4 αὐτοῦ] δὲ A. ποίησον οῦτως] om. A. 5 σχοινίων] σχοινίων ποίησον οῦτως A. πολυπλασίασον A. 6 οῦτω C. $\overline{\varsigma}$] $\overline{\varsigma} \stackrel{i}{\gamma}$ A. 7 τριγώνον] om. C. $\overline{\delta}$ ν] τούτων A. $\lfloor '] \lfloor \stackrel{i}{\gamma} \stackrel{i}{\gamma}$ A. 8 οῦτως] ποίησον οῦτως A. 9–10 πολυπλασίασον ἐπὶ τὰς $\overline{\xi}$ τῆς καθέτου A. γίνονται (alt.)] comp. A. 11 γῆς—τοσούτων] καὶ οῦτω μỗ $i\overline{\beta}$ A. 12 δτι] δτι $\overline{\delta}$ ς A. πολυπλασίασον A. 20 γίνονται] om. C. τῶν] om. C. 21 πλευρὰν τετραγωνικήν A. καὶ ἕστι-23] γίνεται ī καὶ ἕστιν ή ὑποτείνουσα τοσαὐτη A. 22 ἕστι] ἔστιν BD.

Έκερον τρίγωνον δοθογώνιον, οὗ ή μὲν βάσις σχοινίων 7 τς, ή δὲ πρός δοθὰς ιβ΄ εύρεῖν τὸ ἐμβαδόν. ποίει οὕτως, τὰ τς τῆς βάσεως ἐπὶ τὰ ιβ τῆς πρὸς ὀρθάς γίνονται ǫςβ. τούτων τὸ ζ΄ γίνονται ζς, τοσούτων σχοινίων ἐστὶ τὸ ἐμβαδόν. 5 τὸν δὲ μοδισμὸν εὑρεῖν λαβὲ τὸ ζ΄ τοῦ ἐμβαδοῦ καὶ ἔστι μη, καὶ ἔστι γῆς μοδίων τοσούτων. ἐὰν δὲ θέλῃς τὴν ὑποτείνου-8 σαν εὑρεῖν, ποίει οῦτω· τὰ ις τῆς βάσεως ἐφ' ἑαυτά· γίνονται σνς· καὶ τὰ ιβ τῆς πρὸς ὀρθὰς ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ǫμδ· ὁμοῦ ν. ὦν τετραγωνική πλευρὰ κ· τοσούτων σχοινίων ἐστὶν ἡ ὑπο-

- 10 τείνουσα. ἐὰν δὲ θέλης τὴν ποὸς ὀθὰς εύοεῖν, ποίει οῦτω⁹ τὰ κ τῆς ὑποτεινούσης ἐφ' ἑαυτά[·] γίνονται ῦ[·] ἐξ αὐτῶν λαβὲ τὰ ις τῆς βάσεως, ἅτινα ἐφ' ἑαυτὰ γίνονται σνς[·] λοιπὰ ομδ. ὧν πλευρὰ τετράγωνος γίνεται ιβ[·] τοσούτων ἔσται ἡ πρὸς ὀρθάς. ἐὰν δὲ θέλης τὴν βάσιν εύοεῖν, ὁμοίως λαβὲ ἀπὸ τῶν 10
- 15 ῦ τὰ τῆς πρός ὀρθὰς ιβ, ἅτινα γίνεται ἐφ' ἑαυτὰ ομδ' λοιπὰ σῦς. ὧν πλευρὰ τετράγωνος γίνεται ἰς' τοσούτων σχοινίων ἔσται ἡ βάσις. καὶ ἄλλως τὴν πρός ὀρθὰς εύρεῖν. ποίει οῦτως' 11 τρὶς τὰ κ τῆς ὑποτεινούσης' γίνονται ξ' τούτων τὸ ε' γίνονται ιβ' καὶ ἔστι τοσούτων σχοινίων ἡ πρὸς ὀρθάς.

20 Τρίγωνον ὀρθογώνιον, οῦ τὸ ἐμβαδὸν οὐργυιῶν $\overline{\chi}$, ἡ δὲ 12 κάθετος οἰργυιῶν λ΄ τούτου τήν τε βάσιν καὶ τὴν ὑποτείνουσαν εὑρεῖν. ποίει οὕτως διπλασίασον τὰ $\overline{\chi}$ τοῦ ἐμβαδοῦ γίνονται ,ας ταῦτα μέρισον παρὰ τὸν λ, καὶ τὰ γινόμενα μ

2 ιβ] σ_{χ}^{0l} $i\overline{\beta}$ A. οῦτω C. 3 ϱςβ] ϱ- in ras. C, ins. D. 4 γίνεται C, comp. AB. 5 τοῦ---μη] τῶν $\overline{\varsigma}\beta$ καὶ $\overset{i}{\gamma}$ μη A. 6 τοσούτων] μη A. 7 οῦτως BD. 9 πλευϱὰ τετραγωνική A. $\overline{\varkappa}$] $\overset{i}{\gamma}$ $\overline{\varkappa}$ A, $\overline{\mu}$ C. ἕσται A. 10 ποίησον D. οῦτως BD. 13 $\delta\nu$] om. B. πλευρὰ] $\overset{i}{\pi}$ BD, πλευρ^à A, πλάτος C. τετράγῶ BD, τετράγωνον AC. γίνεται] BD, γίνονται C, comp. A. τοσούτων] τοσούτων σχοινίων A. 14 άτδ--15 όρθλς] τὰ τῆς όρθῆς C. 17 οῦτω C. 18 γίνονται (pr.)] C, comp. A, γίνεται BD. γίνονται (alt.)] BD, γίνεται AC. 19 καλ--τοσούτων] τοσούτων έστι A. 21 τε] AB, om. CD. 22 διπλασίασον] AC, δίπλασον BD. 23 ταῦτα--λ̄] παρὰ τὸν λ̄ μέρισον αὐτά C.

LXXXV

14 Μέθοδος Πυθαγόρου περί τριγώνων δρθογωνίων.

'Έαν ἐπιταγῆς τρίγωνου ὀφθογώνιου συστήσασθαι κατὰ τὴν τοῦ Πυθαγόρου μέθοδου ἀπὸ πλήθους περιττοῦ, ποίει οῦτως δεδόσθω τῆ καθέτω ἀριθμὸς ὁ τῶν ἐ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται κε· ἀπὸ τούτων ἄφελε μονάδα α' λοιπὰ κδ. ὧν 10 τὸ ∠΄ ιβ· ταῦτα ἡ βάσις. πρόσθες τῆ βάσει μονάδα μίαν, καὶ γίνονται ιγ· τοσούτων ἡ ὑποτείνουσα.

5

- 15 'Εάν δὲ ἐπιταγῆς τρίγωνον ὀφθογώνιον συστήσασθαι κατὰ Πλάτωνα ἀπὸ πλήθους ἀρτίου, ποίει οῦτως· δεδόσθω τῆ καθέτω ἀριθμὸς ὁ τῶν ῆ. τούτων τὸ ∠΄ δ· ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γί- 15 νονται ἰξ. ἀφαίρει ἀπὸ τούτων μονάδα ā· λοιπὰ ἰξ· τοσούτων ἡ βάσις. πρόσθες τῆ βάσει δυάδα· γίνονται ἰζ· ταῦτα ἀπόδος τῆ ὑποτεινούση, καὶ συνίσταται.
- 16 Τὸ δὲ ἐμβαδὸν εὐρεῖν. οῦτως πολλαπλασίαζε ἀεὶ τὸ ∠΄ τῆς βάσεως ἐπὶ τὴν κάθετον ἤγουν τὴν πρὸς ὀρθὰς ἢ τὸ ∠΄ 20 τῆς πρὸς ὀρθὰς ἐπὶ τὴν βάσιν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε συναγόμενον γίνωσκε εἶναι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου. οἶον ἔστω τρίγωνον ὀρθογώνιον, οὖ ἡ βάσις σχοινίων π, ἡ κάθετος ἤγουν ἡ πρὸς ὀρθὰς σχοινίων ῖε καὶ ἡ ὑποτείνουσα κε΄ εὐρεῖν οὖν

LXXXVI

τὸ ἐμβαδόν. ποίει οῦτως τὸ L' τῆς βάσεως ἤγουν τὰ ι ἐπὶ τὰ τῆς καθέτου τὰ ιε. γίνονται οῦν τοσούτων σχοινίων ἐστὶ τὸ ἐμβαδόν. ὦν τὸ L'. γίνονται οῦ. καὶ ἔστι γῆς μοδίων οῦ.

- Δύο τρίγωνα όφθογώνια ήνωμένα, ὧν αί βάσεις σχοινίων 17 5 τ καὶ αί ὑποτείνουσαι ἀνὰ σχοινίων τγ, ἡ δὲ πρὸς ὀρθὰς κοινὴ οὖσα τῶν δύο τριγώνων σχοινίων ιβ' εὐρεῖν δὲ αὐτῶν τὸ ἐμβαδόν. ποίει οὕτως τὰ τ τῆς βάσεως ἐπὶ τὰ ιβ τῆς πρὸς ὀρθάς γίνονται ǫκ. ὦν τὸ L'ξ. τοσούτων σχοινίων ἐστὶ τὸ ἐμβαδόν. ὦν τὸ L'λ. καὶ ἔστι γῆς μοδίων λ. εἰ ὀὲ θέλεις ἀπὸ 18
- 10 τῆς βάσεως τὴν κάθετον εύφεῖν, ποίει οῦτως. τῶν τ τῆς βάσεως τὰ L΄ γίνονται ε. ταῦτα ἐφ' ἑαυτὰ κε. καὶ τὰ ἰγ τῆς ὑποτεινούσης ἐφ' ἑαυτὰ ϱξθ. ἐξ ὧν λαβὲ τὰ κε. λοιπὰ ϱμδ. ὧν πλευρὰ τετράγωνος ιβ. τοσούτων σχοινίων ἔσται ἡ κάθετος.

Περί τριγώνων ίσοπλεύρων.

15 Παντός τριγώνου ἰσοπλεύρου τὸ ἐμβαδὸν εύρεῖν. ποίει 1 οῦτως πολλαπλασίαζε τὴν μίαν τῶν πλευρῶν ἐφ' ἐαυτὴν ἀεἰ καὶ τῷ ἀναβιβαζομένῷ ἀριθμῷ ἀπὸ τοῦ τοιούτου πολλαπλασιασμοῦ λάμβανε μέρος γ΄ καὶ ι΄ καὶ ἔστι τοσοῦτον τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἰσοπλεύρου τριγώνου. οἶον ὡς ἐν ὑποδείγματι ἔστω 2 20 τριγώνου ἰσοπλεύρου ἑκάστη τῶν πλευρῶν σχοινίων τ. τὰ τ οὖν τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἐφ' ἑαυτά γίνονται ǫ. ὧν τὸ γ΄ γί-

1 οῦτω C. 2 τῆς] iε τῆς A. τὰ iε] πολυπλασίασον καὶ A. 3 γίνονται] D, comp. C, γίνεται AB. μοδίων γῆς C. 6 δὲ] supra ser. D. 7 οῦτω C. τὰ (alt.)] om. C. 8 τὸ (pr.)] AD, τὰ B, τὰ C. 9 $\overline{\lambda}$ (pr.)] $\overline{?}\lambda$ A. 10 οῦτω C. τῶν \overline{i} — 12 ἑαυτὰ] τὰ $\lfloor '$ τῆς βάσεως ἤγουν τὰ $\overline{ε}$ ἑφ' ἑαυτὰ πολλαπλασίασον καὶ γίνονται πε εἶτα τὰ $i\overline{γ}$ τῆς ὑποτεινούσης καὶ γίνονται C. 12 έφ'] $\overline{?}$ ἐφ' A. τὰ—13 πλευφὰ] φμδ τούτων C. 13 πλευφὰ] $\overline{α}$ BD, πλευφ' A. τετφάγωνον C. $i\overline{β}$] $\overline{?}$ $i\overline{β}$ A. 16 οῦτω C. πολυπλασίαζε A, πολλαπλασίασον BD, πολλαπλασίαζον C. τὴν] ἀεὶ τὴν A. ἐπ' BD. ἀεὶ] om. A. 18 γ΄ καὶ ι΄] $i\overline{γ}^{\circ ν}$ C. τοσούτων BC. 20 ἑκάστη] A, ἕκαστον C, ἑκάστον B et e corr. D. 21 γίνονται (alt.)] comp. A, γίνεται C.

10

LXXXVII

LXXXVIII

PROLEGOMENA

νονται λη η'· καὶ τὸ ι'· γίνονται ι· δμοῦ μη η'· τοσούτων σχοινίων ἐστὶ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἰσοπλεύρου τριγώνου.

- 3 Τριγώνου δὲ ἰσοπλεύρου τὴν κάθετον εὐρεῖν. ποίει οὕτως ὕφελε ἀεὶ τὸ ι΄ καὶ τὸ λ΄ τῆς μιᾶς τῶν πλευρῶν καὶ τὸ λοιπὸν γίνωσκε εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῆς καθέτου. εἶτα πολλαπλα- 5 σίαζε τὸ L΄ τῆς βάσεως ἐπὶ τὴν κάθετον, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ πολ-4 λαπλασιασμοῦ συναγόμενόν ἐστι τὸ ἐμβαδόν. οἶον ὡς ἐν ὑποδείγματι ἔστω τριγώνου ἰσοπλεύρου ἐκάστη τῶν ἴσων πλευρῶν σχοινίων τ, μιᾶς δὲ ἑκάστης πλευρᾶς τὸ ι΄ α καὶ τὸ λ΄ γ΄.
- ταῦτα Ϋγουν τὸ ā καὶ τὸ γ' ὑπεξαίρει ἀπὸ τῶν ī· λοιπὰ η καὶ 10 5 Ψ'· τοσούτου ἀριθμοῦ ἐστιν ἡ κάθετος. τὸ δὲ ἐμβαδὸν εὑρεῖν. ποίει οῦτως· τὸ Ĺ' τῆς βάσεως ἤγουν τὰ ε̄ σχοινία πολλαπλασίασον ἐπὶ τὰ η Ψ' τῆς καθέτου· καὶ γίνονται μγ γ'· ὧν τὸ L' ἐστιν κα Ψ'· καὶ ἔστι γῆς μοδίων κα καὶ λιτρῶν κξ Ψ'.
- Έτεφον τρίγωνον ἰσόπλευρον, οὖ ἑκάστη τῶν πλευρῶν 15 σχοινίων ιβ. εύρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποίει οῦτως· τὰ ιβ τῆς μιᾶς ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ρμδ· τούτων τὸ γ' γίνεται μη, καὶ τὸ ι΄ ιδ γ' ι' καὶ ε'· ὁμοῦ ξβ γ' ι' καὶ ε'· καὶ ἔστι τὸ ἐμβα-7 δὸν τοσούτων σχοινίων. τὴν δὲ κάθετον αὐτοῦ εὐρεῖν. ποίησον οῦτως· ἄφελε ὁμοίως τὸ ι΄ καὶ τὸ λ΄ τῆς μιᾶς τῶν πλευρῶν, 20 καὶ τὸ λοιπὸν ἔσται ὁ ἀριθμὸς τῆς καθέτου. οἶον ἔστω ἑκάστη τῶν πλευρῶν, ὡς εἶπομεν, σχοινίων ιβ, μιᾶς δὲ πλευρᾶς τὸ ι΄ α ε΄, καὶ τὸ λ΄ γίνεται γ΄ ι΄ καὶ ε΄. ταῦτα συνθεἰς εὑρήσεις ᾶ

1 γίνονται] comp. A, γίνεται BCD. 4 ὕφειλε C. 5 πολυπλασίαζε A. 6 πολυπλασιασμοῦ A. 8 ἴσων] om. C. 9 ἑκάστης] C, ἑκατέφας BD, om. A. τὸ ι'] ὑπεξαίφει τὸ τ̄^{Ον} C, τὸ ι' ỷ A. ᾱ] om. C. γ'] ỷ γ' A, om. C. 10 ταῦτα— 11 κάθετος] καὶ τὸ ἐναπολειφθέν ἑστιν ἡ κάθετος ἐναπελείφθη δὲ $\overline{\eta}$ καὶ (ins.) Ψ' C. 10 ᾱ] λ̄ BD. γ'] τρίτον A. ὑφεξαίφει A. καὶ (alt.)] om. A. 12 οῦτω C. πολυπλασιάσας A. 13 $\overline{\eta}$] $\overline{\eta}$ καὶ C. γίνονται] comp. A, γίνεται BCD. 14 ἐστιν] ỷ A. $\overline{\kappa \alpha}$ (alt.)—Ψ'] τσσούτων C. λιτφῶν] λεπτῶν comp. BD. 16 οῦτω C. 18 ι' (sec.)] om. C. 12 αῦτω C. 18-19 τσσούτων τὸ ἐμβαδὸν σχοινίων C. 23 ᾱ ε'] ABD, om. C. γ'-ε'] αγ'' ε'' ι'' C. καὶ ε'] ε' A. ταῦτα--p. LXXXIX, 1 ιε'] A, om. BCD.

L ι ταῦτα ὑπεξαίζει ἐπὶ τῶν ιβ · λοιπὰ ϊ γ΄ ιε΄ τοσούτων σχοινίων ἐστὶν ἡ κάθετος. εἶτα πολλαπλασίασον τὸ L' τῆς βάσεως ἐπὶ τὴν κάθετον ἡγουν τὰ ζ ἐπὶ τὰ ῖ γ΄ ι΄ καὶ ε΄ γίνονται καὶ οῦτως ξβ γ΄ ι΄ καὶ ε΄ καὶ ἔστι τὸ ἐμβαδὸν σχοι-5 νίων τοσούτων. ὦν τὸ L΄ γίνονται λα ε΄ καὶ ἔστι γῆς μοδίων

λα και λιτρῶν η.

Έτερον τρίγωνον ἰσόπλευρον, οὗ ἑκάστη τῶν πλευρῶν ἀνὰ 8 σχοινίων λ΄ εύρεῖν δὲ τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ. ποίει οὕτως τὰ λ ἐφ' ἑαυτά γίνονται Α΄ ταῦτα πολλαπλασίασον ἐπὶ τὰ ἰγ, καὶ ¹⁰ γίνονται ἂ ῶψ. ὡν τὸ λ΄ γίνονται τς τοσούτων σχοινίων ἐστὶ τὸ ἐμβαδόν. κατὰ δὲ τὴν ἄνω μέθοδον οῦτως τὰ λ ἐφ' ἑαυτά γίνονται Α΄ ὡν τὸ γ΄ καὶ τὸ ι΄ γίνονται τς τοσούτων σχοινίων ἐστὶ τὸ ἐμβαδόν. ἐὰν δὲ θέλης εύρεῖν καὶ 9 ἄλλως τὸ ἐμβαδόν, ποίει οῦτως λαβὲ τῶν λ τὸ γ΄ καὶ τὸ ι΄. ¹⁵ καὶ γίνονται Γ. ταῦτα ἐπὶ τὰ λ. γίνονται τς τοσούτων ἔσται

σχοινίων τὸ ἐμβαδόν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως εἶφεῖν τὸ ἐμβαδόν. 10 λαβὲ τὰ λ τῆς μιᾶς τῶν πλευρῶν καὶ πολλαπλασίασον ἐπὶ τὰ κς τῆς καθέτου καὶ γίνονται ψπ. ὧν τὸ L' γίνονται τς τοσούτων σχοινίων ἔσται τὸ ἐμβαδόν. ἐὰν δὲ θέλης τριγώνου 11 ²⁰ ἰσοπλεύρου τὴν κάθετον εύρεῖν, οὖ ἑκάστη πλευρὰ σχοινίων

LXXXIX

¹ έπὶ] scr. ἀπὸ. ιε'] ι"ε' Α. 2 ἐστὶν] om. Α. πολυπλασίασον Α. 3 ἐπὶ τὴν κάθετον] om. C. τ̄] Α, om. BD, ᾱ καὶ C. ι' καὶ ε'] ι"ε" Α. γίνονται] καὶ γίνονται C, γίνεται ABD. 4 καὶ (pr.)] om. C. ι' καὶ ε'] BD, ι"ε" Α, καὶ ε' C. 5 γίνονται] om. C. ε'] ζ" BD. καὶ-6 η̄] κ' καὶ ξ' καὶ τοσούτων μοδίων ἐστίν C. 8 αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν Α. οῦτω C. 9 ταῦτα-12 $\overline{>}$] om. A. 11 ἄνωθεν D. οῦτω C. 12 γίνονται (alt.)] γίνεται C, comp. A. 13 ἐστὶ σχοινίων Α. Ρουτ ἐμβαδόν add. ἐὰν δὲ δέλης καὶ ἄλλως εὑρεῖν, ποίησον οῦτως· τὰ λ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται $\overline{>}$. ταῦτα πολυπλασίασον ἐπὶ τὰ iγ· καὶ γίνονται ἀ αψ. ὡν τὸ λ"· γίνονται τ̄ς· τοσούτων ἔσταισχοινίων τὸ ἐμβαδόν Α. ἐἀν -16 ἑμβαδόν] om. C. 13 καὶἀλλως εὑρεῖν Α. 14 τὸ ι'] τὰ ι' D. 17 τῶν πλευςῷυ] πλευφᾶς Α. πολυπλασίασον Α. 18 καὶ] om. C. 19 ἔσται σχοινίων Α, σχοινίων ἐστὶ C. 20 οδ] ἔστι δὲ Α.

 $\overline{\lambda}$, ποίει οῦτως τὴν $\overline{\alpha}$ πλευράν ἐφ' ἑαυτήν γίνονται $\overline{\lambda}$. ὦν τὸ δ' σπε λοιπὰ χοε. ὦν πλευρὰ τετράγωνος σύνεγγυς πς καὶ ἔσται ή κάθετος σχοινίων πς, ταῦτα πολλαπλασίασον ἐπὶ τὴν βάσιν, τουτέστιν ἐπὶ τὰ $\overline{\lambda}$. γίνονται ψπ. ὦν τὸ L' γίνεται τζ, τούτων δὲ τὸ L' γίνεται $\overline{\varrho_{\mathsf{GE}}}$. καὶ ἔστι γῆς μοδίων τος- 5 ούτων.

11

Μέθοδος ἐπὶ παντὸς τριγώνου σκαληνοῦ. Παντὸς τριγώνου σκαληνοῦ δοθέντος, μὴ μέντοι δρθο-

γωνίου, εδοίσκειν την κάθετον. ποίει οὕτως δεῖ δη ποότερον εδρίσκειν τὰς ἐπί τῆς βάσεως γινομένας διὰ τῆς καθέτου 10 ἀποτομὰς ἀνίσους οὕσας, την μὲν μείζουα, την δὲ ἐλάσσονα, ποιεῖν δὲ οῦτως πολλαπλασίαζε ἐκάστης πλευρᾶς ἀριθμὸν ἀπογραφόμενος ίδία καὶ ίδία τάξας πρότερον την μὲν τῶν πλευρῶν βάσιν, την δὲ μείζονα ὑποτείνουσαν, την δὲ ἐλάσσονα ὑποτείνουσαν΄ τοῦτο δ' ἔσται σοι δῆλου, είπερ δ ἀπὸ τοῦ 15 πολλαπλασιασμοῦ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἀριθμὸς μείζων ἐστὶ τοῦ

2 ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν λοιπῶν β πλευρῶν. τὴν μείζονα τῶν πλευρῶν τάττε βάσιν, καὶ εἰ μὲν βούλει τὴν μείζονα εδρίσκειν ἀποτομήν, συντίθει τὸν ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς βάσεως γινόμενον μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς 20 μείζονος ὑποτεινούσης καὶ ἀπὸ τῶν γινομένων ἀφαίρει τὸν ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἐλάττονος ὑποτεινούσης καὶ τῶν καταλειπομένων τὰ ἡμίση μέριζε παρὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς βάσεως, καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ μερισμοῦ γινόμενον γίνωσκε είναι

1 ποίει οῦτως] Α, ποίει οῦτω C, ἔστι καὶ ἄλλως ποιῆσαι BD.

τὴν-ἑαυτήν] τὰ $\overline{\lambda}$ ἐφ' ἑαυτά C. 2 σκε] $\overline{\dot{v}}$ σκε A. σύνεγγυς] ὡς σύνεγγυς γ A. καl-3 $\overline{\kappa \varsigma}$] om. C, καὶ ἔστι τοσοῦτον ἡ κάθετος mg. 3 πολυπλασίασον A. 4 ἐπὶ] ins. A. τὸ [] μέρος C. γίνεται] ABD, om. C. 5 $\overline{\tau \varsigma}$ -γίνεται] A, om. BCD. τοσούτων] ἑκατὸν ἐνενήκοντα πέντε A. 7 σχαλινοῦ C. 8 σκαλινοῦ C. μέντοι] μέντοι γε A. 9 οῦτω C. 11 τὴν μὲν] τουτέστι τὴν μὲν A. 12 ποίει C. οῦτω C. πολυπλασίαζε A. πλευρᾶς] π̂ AB, πλευρῶν D. 13 ἀπογραφόμενον C, έφ ἑαυτὸν ἀπογραφόμενος A. 14 ἐλάττονα BD. 15 ὑποτείνουσαν] ομ. C. deinde add. πλὴν εἴπερ ἐστι τὸ τρίγωνον ἀμβλυγώνιον A. δὲ C. ἔστω BD. 18 τῶν] οὖν τῶν C. βούλει] comp. D, βούλλει B. 19 πολαπλασιασμοῦ A. 21 ἀπὸ] om. A. 22 ἐλάσσονος A. 23 []' C.

xc

την μείζονα ἀποτομην της βάσεως. εἰ δὲ την ἐλάσσονα θέλεις 3 εύρίσκειν ἀποτομήν, τὸ ἀνάπαλιν ποίει ΄ συντίθει τὸν ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ της βάσεως μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ της ἐλάσσονος ὑποτεινούσης καὶ ἀπὸ τῶν γινομένων 5 ἀφαίρει τὸν ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ της μείζονος ὑποτειυράσα καὶ τῶν ματρίνων ἰώμους ἰφισους τὸ ἡμίση κοὶ ταῦτ

- νούσης καί των καταλειπομένων λάμβανε τὰ ἡμίση καὶ ταỡτα μέριζε παρὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς βάσεως, καὶ τὸν ἐκ τοῦ μερισμοῦ γινόμενον γίνωσκε εἶναι τὴν ἐλάσσονα ἀποτομήν. εὑρίσκοντι 4 οὖν σοι τὰς τοιαύτας ἀποτομὰς ῥάδιον ἔσται σοι καὶ τὴν κάθε-
- 10 τον θηρασθαι η γὰρ ἀφαιρῶν τὸν ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς μείζονος ἀποτομῆς ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς μείζονος ὑποτεινούσης ἕξεις τὴν κάθετον ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἐλάττονος ἀποτομῆς ἀφαιρῶν ἐκ τοῦ τῆς ἐλάττονος ὑποτεινούσης.
- 15 "Εστω δὲ καὶ δι' ὑποδείγματος σαφηνείας χάριν τρίγωνον ὅ σκαληνόν, οὖ αί πλευραί ζ Ξ ἰα. τούτων τὰ ἰα τάττω βάσιν διὰ τὸ ἀμβλυγώνιον εἶναι τὸ τοιοῦτον τρίγωνον · ὁ γὰρ ἀπὸ ταύτης τῆς πλευρᾶς ἤγουν τῆς ἐχούσης ἰα πολλαπλασιασμὸς μείζων ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν λοιπῶν δύο πλευρῶν.
- 20 τὰ Ξ ἐλάσσονα ὑποτείνουσαν καὶ τὰ ζ μείζονα. τούτων τῶν πλευρῶν ἐκάστην πολλαπλασιάζω ἐφ' ἑαυτήν, καὶ γίνονται βάσεως μὲν ǫκα, ἐλάττονος ὑποτεινούσης λ̄ς, μείζονος δὲ μϑ. ϑέ- ថ λω δὲ εὑρεῖν τὴν μείζονα ἀποτομήν. συντίθημι τὸν τῆς βάσεως πολλαπλασιασμὸν μετὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς μείζο-25 νος ὑποτεινούσης' γίνονται ὁμοῦ ǫο. τούτων ἀφαιρῶ τὸν πολ-

XCI

λαπλασιασμὸν τῆς ἐλάττονος ὑποτεινούσης ἤγουν τὰ λς· λοιπὰ

 $\overline{\rho\lambda\delta}^*$ τούτων τὸ $L' \frac{5}{5\zeta}$. ταῦτα μερίζω παρὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς βάσεως ἡγουν τὰ τα, καὶ γίνονται Ξ ια' καὶ ἔστιν ἡ μείζων ἀποτομὴ Ξ ια'. λοιπὴ ἄρα ἡ ἐλάττων ἀποτομὴ ἔσται δ καὶ τ 7 ια'. εἰ δὲ θέλω τὴν ἐλάττονα εύρεῖν πρότερον ἀποτομήν, συν-

- τίθημι τὸν τῆς βάσεως πολλαπλασιασμὸν μετὰ τοῦ πολλα- 5 πλασιασμοῦ τῆς ἐλάττονος ὑποτεινούσης· γίνονται ὁμοῦ ονζ. τούτων ἀφαιρῶ τὸν ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς μείζονος ὑποτεινούσης ἤγουν τὰ μθ· λοιπὰ ϱη· τούτων τὰ ζ΄ νδ. ταῦτα μερίζω παρὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς βάσεως ἤγουν τὰ ῖα, καὶ γίνονται δ καὶ ι ἐνδέκατα· καὶ ἔστιν ἡ ἐλάσσων ἀποτομή. λοιπὴ 10 ἅρα ἡ μείζων ἀποτομὴ ἔσται 5 καὶ α ἑνδεκάτου, καὶ ἔστιν ἡ
- 8 τῶν ἀποτομῶν εῦρεσις ἀμφοτέρωθεν σύμφωνος, εἶτα λαβὼν τὸν ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ μιᾶς τῶν ἀποτομῶν καὶ ἀφαιρῶν τοῦτον ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ μιᾶς τῶν ὑποτεινουσῶν τῆς τῆ ἀποτομῆ ἀναλογούσης καὶ τοῦ καταλιμπανομένου τε- 15 τράγωνον λαμβάνων πλευρὰν ἔχω τὴν κάθετον.

12 Μέθοδος ἐπὶ παντὸς τριγώνου εύρίσκειν τὸ ἐμβαδόν.

Παντός τριγώνου δοθέντος εύρίσκειν τὸ ἐμβαδόν. ποίει ούτως· συντίθει τὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν πλευρῶν ὁμοῦ καὶ τῶν συναγομένων λάμβανε τὸ L΄ καὶ ἀπὸ τούτων πάλιν ἀφαί- 20

ad lin. 17 mg. και έπι δοθογωνίου τριγώνου δυνατόν έστι ποιήσαντας κατά την μέθοδον και δποθεμένους την ύποτείνουσαν ώς βάσιν συμπεραίνεσθαι το προκείμενον. άλλ' έπει το δρθογώνιον τρίγωνου αυτόθεν έχει την κάθετον, ώς ούκ άναγκαίου όντος έτέραν ζητεῖν κάθετον διά τοῦτο οὐ παραλαμβάνεται Α.

1 $\overline{\rho\mu\sigma}$ C. τδ] τὰ A. 2 γίνονται] A, comp. C; γίνεται BD. ια'] corr. ex iā D, iā και ἐν (in ras.) C. και (alt.)] in ras. C. 3 post ια' supra scr. και ἐν C. και] om. C. τ ια'] BD, τ ἐνδεκάτων A, tā και τ C. 5 πολλαπλασιασμόν] πολλαπλασιασμοῦ BD. 10 $\overline{\delta}$ - ἐνδέκατα] $\overline{\delta}$ iā και τ C. 11 ή (pr.)] om. D. και ā ἐνδεκάτου] tā και ἕν C. α] ἐνός A. 11-12 ή ἀμφοτέφωδεν τῶν ἀποτομῶν εὕοεσις A. 13 τδν] τὴν BD, om. C. ἀπό τοῦ] om. C. 14 ἀποτεινουσῶν D. 15 τῆς] A, και BCD. ἀναλογούσης τῆ ἀποτομῆ A. και-16 πλευφὰν] εἶτα λαμβắ' τὸ καταλιμπανόμενον τετράγωνον C. 15 τετραγωνικὴν A. 20 τούτων πάλιν] τούτου αὐθις A.

XCII

1

QEI έκάστης πλευρᾶς ἀριθμὸν καὶ τῶν ὑπολιμπανομένων τιν μὲν τῆς μιᾶς πλευρᾶς πολλαπλασίαζε ἐπὶ τὸν ∠΄ τοῦ ἀπὸ τῆς συνθέσεως τῶν πλευρῶν, τὸν δὲ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὸν γεγονότα ἀπὸ τοῦ προτέρου πολλαπλασιασμοῦ, καὶ αὖθις τὸν τῆς λοι-

5 πῆς πλευρᾶς ἐπὶ τὸν γεγονότα ἀπὸ τοῦ δευτέρου πολλαπλασιασμοῦ καὶ τοῦ γεγονότος λαβὲ τὴν τετραγωνικὴν πλευράν καὶ τοῦτο ἔσται τὸ ἐμβαδόν.

Οίου ώς ἐν ὑποδείγματι ἔστω τρίγωνον, οὖ αί πλευφαί $\overline{\gamma}$ 2 $\overline{\delta}$ ε̄, ὅπες καὶ ὀφθογώνιον τςίγωνόν ἐστιν. δ ἐκ τῶν τςιῶν 10 πλευφῶν συντιθέμενος ἀςιθμὸς γίνεται ιβ' $\overline{\gamma}$ γὰς καὶ $\overline{\delta}$ ζ̄, καὶ $\overline{\zeta}$ καὶ ε̄ $\overline{\beta}$ ' τούτων τὸ \angle' $\overline{\varsigma}$ ' ὧν ἀφαιςουμένης ἑκάστης πλευφᾶς καταλείπονται μιᾶς ἑκάστης πλευφᾶς τῆς μὲν $\overline{\gamma}$, τῆς δὲ $\overline{\beta}$, τῆς δὲ ᾱ. τούτων ἡ μὲν $\overline{\gamma}$ πολλαπλασιασθεἰς ἐπὶ τὸν $\overline{\varsigma}$ ποιεῖ τὸν ιῆ, δ δὲ $\overline{\beta}$ ἐπὶ τὸν ῖη ποιεῖ τὸν λΞ, ἡ δὲ μονὰς ἐπὶ τὸν 15 λΞ ποιεῖ πάλιν τὸν αὐτὸν λΞ. τούτων πλευφὰ τετφάγωνος δ Ξ' καὶ ἔστι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τοιούτου τοιγώνου Ξ. καὶ τοῦτο δῆλον καὶ ἀπὸ τῆς ἑτέςας μεθόδου τῆς περὶ τῶν ὀφθογωνίων τςιγώνων' τὰ γὰς $\overline{\gamma}$ τῆς καθέτου ἐπὶ τὰ ἡμίση τῆς βάσεως, τουτέστι τὰ $\overline{\beta}$, πολλαπλασιαζόμενα ποιοῦσι τὸν $\overline{\varsigma}$. πεπείςαται 20 δὲ αῦτη ἡ μέθοδος καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς πᾶσι τςιγώνοις καὶ ἔστιν ἀσφαλεστάτη.

XCIII

² $\pi o \lambda \lambda \alpha \pi \lambda^{\overline{e}}$ BD; $\pi o \lambda \lambda \alpha \pi \lambda \alpha \sigma (\lambda \alpha \sigma v, -60 - in ras., C. \tau \delta v]$ AB, $\tau \delta$ CD. $\eta \mu (\sigma \eta A. \tau \sigma v)$ BA, $\tau \delta v$ BD, $\tau \delta v$ C. 4 $\kappa \alpha \lambda -5 \pi \sigma \lambda - \lambda \alpha \pi \lambda \alpha \sigma (\alpha \sigma \mu \sigma v)$] om. C. 6 $\tau \eta v$] om. A. $\pi \lambda \varepsilon v \rho \delta v$ $\tau \varepsilon \tau \varepsilon \rho \alpha \gamma \omega v \iota n \eta v$ A. $\pi \lambda \varepsilon v \rho \delta v$] des. D, uno folio exciso. 8 $\omega \varsigma$] om. C. 9 $\tau \varrho \iota \delta v$ $\tau \varrho \iota \delta v$ ov C. 10 $\dot{\alpha} \varrho \iota \delta \mu \delta \varsigma$] comp. A, om. BC. $\overline{\gamma} - \Pi \iota \beta$] om. C. $\Pi [\overline{\varsigma} \kappa \alpha \iota]$ A, om. B. δv] $\dot{\alpha} \rho' \delta v$ A. $\dot{\alpha} \sigma \alpha \varepsilon \rho \sigma v \mu \delta v$ $\tau \omega v$ comp. C. 12 $\dot{\epsilon} \kappa \alpha \sigma \tau \eta \varsigma$] $\mu \dot{\epsilon} v$ A. $\tau \eta \varsigma \mu \dot{\epsilon} v$] om. A. $\tau \eta \varsigma$] $\dot{\epsilon} \tau \dot{\epsilon} \rho \alpha \varsigma$ A. 13 $\tau \eta \varsigma$ $\delta \dot{\epsilon}$] $\kappa \alpha \dot{\epsilon} \sigma \tau \eta \varsigma$ $\dot{\epsilon} \dot{\epsilon} \varepsilon \delta \varsigma \alpha \varsigma$ A 14 $\tau \delta v$ (ult.)] $\dot{\epsilon} \tau \sigma v E$. 15 $\pi \sigma \iota \varepsilon \tau$] om. A. $\pi \alpha \lambda \iota v$] om. B. $\tau \delta v$] om. C. $\tau \varepsilon - \tau \rho \alpha \gamma \omega v \iota n \eta$ A. 18 $\overline{\gamma}$] A, $\overline{\varsigma}$ BC. 19 $\tau \delta v \overline{\varsigma}$] $\iota \beta \delta v \prime \tau \tau \dot{\alpha} \overline{\varsigma}$ C. 20 $\pi \alpha \delta \iota$] A, $\alpha \lambda \lambda \omega \varsigma$ B.

Geodaesia igitur ex prima parte Geometriae Heronianae, unde nomen Heronis transsumpsit, excerpta est, sed intra problemata maxime elementaria stetit, de quadratis, rectangulis, triangulis, ut hic conspectus docet:

Geodaes.	Geodaes.
1 = EuclidisElem.Ideff.	8, 1-3 = Geom. 6, 1-3
(de AC u. IV p. XI	8,4 = Geom.6,5
not. 1)	9, 1-13 = Geom.7, 1-17
2 = Geometr. 2	9,14 = Geom.8,1
3 — Geometr. 3	9,15-18 = Geom.9,1-5
4 cfr. Geometr. 20, 1	10, 1-7 = Geom. 10, 1-8
5-6 = Geometr. 4	10, 8-9 = Geom, 10, 9-10
7, 1 = Geometr. 5, $1-2$	$10, 10 = \text{Geom}. 10, 11^{\text{b}}$
7,2 = Geometr. 6,4	10, 11 = Geom. 10, 12 - 13
7, 3 == Geometr. 5, 3	11 cfr. Geom. 12, 1-18
7, 4-8 = Geometr. 5, 4-8	12 cfr. Geom. 12, 30-36.

excerpta plerumque ad uerbum fere cum Geometriae codiexcerpta plerumque ad uerbum fere cum Geometriae codi-cibus AC congruent; noua sunt, quantum ad formam adtinet, capita 4, 11, 12. excerptor neque A neque C Geometriae con-stanter sequitur, uelut 7, 1; 7, 6; 8, 3 cum A IV p. 200^b, 1--3; 204, 18--22; 210, 1--6 concordat, sed 7, 2; 9, 6; 9, 8; 9, 15; 10, 10; 10, 11 cum C p. 210, 7--18; ¹) 216, 10--11; 216, 19; 220, 21; 226, 18--21; 226, 22 sq. ex apparatu critico statim elucet, duas recensiones Geo-daesiae exstare, alteram codicis A, alteram codicis B, quorum discrepantia iam in titulo adparet. codicem B maxime secutus sum, quia A ad Geometriam correctus uidetar. Jujus rei imprimis

sum, quia A ad Geometriam correctus uidetur. huius rei imprimis documento est p. LXXXVI, 13, ubi titulum addidit, qui in ceteris omissus est, sicut in C Geometriae IV p. 220, 21; etiam p. LXXXIX, 13 additamentum suum e Geometriae IV p. 220, 21; etam p. LXXXIX, 13 additamentum suum e Geometria p. 226, 15—17 petiuit, et cap. 4, in ceteris corruptius traditum, cum Geometria omisit; etam in singulis (cripturis codicem A, ubi a ceteris dissen-tiat, Geometriam sequi, quaeuis pagina docet; u. uerbi causa p. LXXX, 1, 16; LXXXII, 13, 17; LXXXIX, 9 sq., ne plura; quare etiam quae solus recte praebet, ut p. LXXX, 12; LXXXVIII, 23; XC, 5 supnecta sunt

etiam quae solus recte praebet, ut p. LXXX, 12; LXXXVIII, 23; XC, 5, suspecta sunt. C multa licenter nec imperite mutauit; interpolatio manifesta est in locis corruptis p. XC, 2; XCIII, 19. menda codicum deterio-rum habet p. LXXXI, 6, 7; LXXXII, 17; LXXXV, 13; LXXXIX, 3. codd. 8 et 17, qui eundem titulum habent, quem A, ex eo descriptos esse, iam ex iis rebus, quas continent, satis adparet.

1) Hanc paragraphum suo loco habet Geodaesia, falso C Geométriae.

XCIV

de cod. 8 demonstrauit Paulus Tannery, Mém. scientif. II p. 312 sq.; nam fol. 203° mg. habet ut A: $\xi\eta\tau\epsilon\iota$ καl ξτερον τοῦ Κυδώνη πρὸ φύλλων $i\overline{c}$, quod in eo non habet, quo referatur, in A uero habet. et in omnibus minimis rebus, uelut in usu ac forma compendiorum, prorsus cum A conspirat.¹) cod. 17 non modo cap.4 omittit, sed etiam notam codicis A ad p. XCII, 17 in mg. habet et p. LXXVIII, 24 sqq. $\eta\tau o\iota$ κτλ. (u. Gollob l. c. p. 46). cod. 8 ex eo descriptus non est, quoniam 7, 5—8 in cod. 17 desunt, sed in cod. 8 leguntur, neque uero cod. 17 e cod. 8; nam p. LXXIX, 25 τῆς μετρήσεως habet cum A, μετρήσεως cod. 8, et fol. 236° duo problemata (5—6 in Nicomacho ed. Hoche p. 152) habet (Gollob p. 53), quae in cod. 8 desunt; desunt illa quidem hodie etiam in A, sed cum probl. 1—4 eiusdem collectionis in eo exstent, excidisse putanda sunt (cfr. Tannery l. c. p. 310 sqq.). itaque uterque codex ex ipso A descriptus est.

eodem pertinet cod. 19; nam tituli formam eam habet,
quam praebet A, p. LXXIX, 25 ἀρχή τῆς μετρήσεως τῶν σχημάτων, p. LXXX VI, 13 titulum μέθοδος Πλάτωνος πτλ. inserit; ad
p. LXX, 4 adscripsit προλεγόμενα (προσλεγόμενα codd. 8 et 17).
subscriptionem non habet. porro ex apparatu adparet, codicem
9 (D) ita cum B consentire, ut concludi possit, eum illius apographum esse.

etiam cod. 1 a B pendet; cum eo habet p. LXXIV, 8 siol,

α α μετρίσεως Δ΄ [], omisit ib. lin. 12—13 τριγώνων θεωρήματα ξξ. in Argyro titulum έκ τῆς Ήρωνος γεωδαισίας habet = B. manus recens in mg. nonnulla adscripsit e Geometria petita, uelut. ad titulum: έν άλλω "Ηρωνος περί γεωμετρουμένων δου έκ τών Εύκλείδου στοιχείων, ad p. LXXII, 8: έν άλλω Ήρωνος άρχη τών γεωμετρουμένων, ad p. LXXIV, 6 είδη, ad p. LXXXVI, 13 μέθοδος Πλάτωνος περί τριγώνου όρθογωνίου.

a cod. 1 rursus derivatus est cod. 7; nam plerique eius errores stolidi iam in cod. 1 sed nondum in B orti sunt. paucos adferre satis sit: p. LXXV, 3 αντός cod. 1 littera initiali omissa, άντός cod. 7; p. LXXX, 29; LXXX, 5 πλευρά] comp. B, πήχη codd. 1 et 7; p. LXXX, 2 μόδιον, 12 μόδια, λυτρών, 21 τά σ] τάς, πεσοῦνται, 22 πεσοῦνται, p. XCIII, 4 καὶ αὐθυς—5 πολλαπλασιασμοῦ om. uterque.

cod. 7 vero archetypus est codicis 20; nam in titulo p. LXX omittunt sdv $\vartheta \epsilon \tilde{\omega}$, subscriptionem addunt rélos $\tau \tilde{\eta}_S \tau o \tilde{v}$ "Howvos Aležavdoéws' vacodacolas contra cod. 1; p. XC, 9 ποίειν, 17 $\beta \beta$, 18 εί] ή uterque.

XCV

¹⁾ Post p. LXXVI, 20 habet άπο τῆς ὑποπτικῆς γεωμετρίας = cod. 5; in mg. manus posterior addidit: ἴσως αἰγυπτικῆς.

denique e cod. 20 descriptus est cod. 10; nam cod. 20 Got-torpiensie est (cfr. supra p. LXVII), et in libello Argyri hanc notam habet: "Videtur deesse folium in Msto", quam repetit cod. 10 eodem loco: "videtur deesse fol. in Ms. haec adscripta erant in cod. ead. man." p. XCI, 7 uterque aquoudr, in cod. 7 compendio male reddito depictum, ulterius corruperunt in $\overline{\xi \tau \iota}$. a B praeterea pendet cod. 6. cum eo semper fere $\sigma \chi o \iota v e lo v$

habet, p. LXXIV, 8 ɛlol, µετρίσεως, $\bigtriangledown \alpha \square$, p. LXXXVII, 16 ἐπ' έαυτήν, p. XCII, 15 τῆς] καὶ; XCIII, 2 τοῦ] τῶν, et saepius ipsos

ductus eius imitatur, ut p. LXXV, 16 δ rubro colore; 21 ἐλαχιστο⁴,
23 εἰς δ⁴; XCIII, 2 πολλαπλ⁵. a codice 1 non pendet, quoniam
p. XCIII, 4 καl αύθις sqq. habet.
cod. 3 uero a cod. 1 deriuatus est; omittit enim p. XCIII, 4

cou. s uero a cod. 1 derinatus est; omitti enim p. XCII, 4 $\kappa \alpha \lambda \delta \vartheta \iota_S$ sqq. et p. LXXVI, 9 pro $\iota \overline{\beta}$ (sic B) cum eo habet $\overline{\iota s}$. praeterea p. LXXIV, 8 $\epsilon i d$, p. XCII, 15 $\kappa \alpha \lambda$ (pro $\tau \eta s$) habet cum B et cod. 1 et p. XC, 11 $\mu \epsilon i \zeta \circ \nu \alpha \tau \eta \nu \delta \delta$ omittit cum cod. 7 (et sine dubio etiam cod. 1). crediderim, C ex hoc codice descriptum esse; memorabiliter enim in his scripturis concordant: p. LXXIII, 19 $\tau \mu \eta \mu \alpha \tau \alpha \circ m$; LXXVI, 7 $\kappa \nu \nu \delta \circ \tau \circ \mu \nu \kappa \delta \vartheta \circ \tau \circ \lambda \delta$ adscripsit $\pi \lambda \delta \pi \omega \nu \circ s$; ib. 20 $\delta \pi \lambda \eta \nu \kappa \delta \vartheta \circ \tau \circ \lambda \delta \delta \delta \delta$ contra B (et cod. 1). interpolationibus codicis C caret. eodem pertinet cod 13. nam ed p. LXXVI 13 adscripsit

eodem pertinet cod. 13; nam ad p. LXXXVI, 13 adscripsit πλάτωνος. subscriptionem codicum 7, 10, 20 non habet. libelli Argyri prior tantum pars in eo exstat; quare nullus ceterorum codicum adfinium ex eo deriuatus est.

cod. 12 cum B eiusque progenie coniunctus est et interdum cum cod. 7 mire consentit, uelut p. XC, 12 et 23 compen-dium uocabuli $\alpha_{\ell\ell}\vartheta_{\mu}\partial_{\nu}$ iisdem modis inter se diuersis deformatum est $(\bar{\xi}^{0\,\nu}$ et $\bar{Q}^{\nu})$; cfr. p. XCIII, 13 πολλαπλασιας $\dot{\eta}_{S}$ cod. 12, πολλαπλασιαστ $\dot{\eta}_{S}$ cod. 7. sed cum neuter ex altero descriptus esse possit -- cod. 12 enim in titulo ovv Deg habet, subscriptionem uero non habet, et rursus cod. 7 habet p. XCIII, 14 $\dot{\eta}$ — 15 $\lambda \overline{s}$, quae omisit cod. 12 (add. m. 2) —, haec concordantia ad communem archetypum referenda est, h. e. ad cod. 1. cum eo habet p. XCIII, 16 5] JE. p. XC, 23 κατά habet pro παρά, p. XCI,

11 bis μ elícovos (alt. loc. μ eiícovos cod. 7), p. XC, 11 μ elícova the δè omisit cum cod. 7.

codd. 4 et 18 adfines esse, inde suspiceris, quod soli idem fragmentum continent cum eodem in titulo errore (yewdeolas); subiuncti (u. infra). deinde cod. 18 in illo additamento pro-

XCVI

sequitur — ad Heronianam igitur Geodaesiam non proprie per-tinet —, cod. 4 uero Geodaesiae Heronianae capp. 1—6 addit, omisso tamen cap. 4 cum A. nec dubitari potest, quin ex eo sit descriptus; tanta constantia eum sequitur (p. LXXII, 25 sis] sis, ad p. LXXVI, 21 ἀπὸ τῆς ὑποπτικῆς γεωμετρίας; cfr. p. LXXV, 10 ἐστι ἐμβαδῷ κύκλων cod.4) ductus quoque initatus (p. LXX, 7 ἐφ' ⁽⁾ εάντ^{*}; LXXII, 6 μηδε^{τ⁽}; LXXVI, 19 $\angle f_{*}^{st}$; p. LXXVII, 17 ex σωκ^{*} codicis 5 fecit σωμ[°]_Xⁱ). de suo errores nonnullos addidit, uelut p. LXXII, 19 om.; LXXIV, 15 ἀμβλυγώνιον om., mg. ἀμβλιγώνιον; LXXVII, 3 ποιήσης, 6 σπορίμ, 7 λιβανίον, 8 δεκαοργυέον. ad p. LXX, 4 προλεγόμενα adscripsit. de codd. 14 et 15 hoc tantum adfirmari potest, eos ad B per-tinere, quoniam eandem tituli formam prae se ferunt et opusculum Argyri tale praebent, quale in B exstat. et Venetiis oriundi sunt. cod. 16 fortasse cum C coniunctus est, quia ii soli Geodae-siam ab Argyro separatam continent. de cod. Paris. suppl. Gr. 541 (C) u. supra p. XCVI.

STEMMA CODICUM GEODAESIAE

Vat. 1411 (A)	Marc. 323 (B)
Paris. 2428 Ross. 16 Vat. 1371 Gud. 6	Ambr. 509 Palat. 62 Paris. 2509 Barocc. 70 Barocc. 111 Bern. 656?
Paris. 2013	Coisl 158 Barb. 260
Haun. 1799	Cromwell. 12? Paris. suppl. 541
l I	
Paris. suppl. 5	35
	T TOOLTH CUT AND COMPANY

CONSPECTUS CAPITUM HULTSCHII CUM MEIS COMPARA-TORUM A TT. 14. . 1. 22 . . A ۰. **、**..

ed. Hultschii ed. meae	ed. Hultschii ed. meae
1 - 4 = 1 - 4	12, 1-5 = 9, 14-18
5 = 5 - 6	13, 1-2 = 10, 1-2
6, 1-8 = 7, 1-8	14, 1-3 = 10, 3-5
6, 9-12 = 8, 1-4	15, 1-2 = 10, 6-7
7, 1-4 = 9, 1-3	16, 1-4 = 10, 8-11
8, 1-3 = 9, 4-5	17, 1-5 = 11, 1-4
9 = 9, 6	18, 1-4 = 11, 5-8
10, 1-5 = 9, 7-11	19, 1-2 = 12, 1-2
11, 1-2 = 9, 12-13	
Heronis op. vol. V ed. Heiberg.	g

XCVII

Praeter Geodaesiam, quae inde a saeculo fere XIV Byzantii ferebatur, alia quoque compendia eius artis in manibus iuvenum studiosorum ultimae aetatis Byzantinae erant. alius prorsus generis est Geodaesia, quae cum Poliorceticis tradita est in cod. Vatic. 1605 s. XI fol. 42-58 (u. K. K. Müller, Rhein. Mus. 1883, XXXVIII p. 454 sqq.; edidit eam ex apographis codicis Vaticani a. 1858 Vincent, Not. et extr. XIX² p. 348 sqq.); ea enim ad belli usum adcommodata est et dioptra utitur. sed ea excepta omnia compendia Geodaesiae, quae uidimus, ab Heronianis pendent. hoc Joannes Pediasimus, cuius libellum Σύνοψις περί μετρήσεως καί μερισμοῦ γῆς edidit Gotofredus Friedlein Berolini 1866,1) ipse confitetur; u. I 3 p. 7, 15 δ γαο της μετοήσεως ταύτης ήγησάμενος "Ηρων σοφῶς ἅμα καὶ σαφῶς περὶ τούτων διδάσκει. όθεν δομώμενος συνοψίσω σοι τόν περί τούτων λόγον, εί τι που και παραλελειμμένον έκείνω έστι, συντόμως ἀναπληρῶν. utitur Geometria Heroniana, cuius locos diligentissime indicauit Friedlein. nouit etiam Stereometrica (p. 11, 16 olov φρέατος και κινστέρνης; cfr. 60 p. 40).

nomen Isaaci Argyri, monachi docti saeculi XIV, iam saepius nobis occurrit cum Geodaesia Heroniana coniunctum. eam in duobus opusculis suis excerpsit, de quibus hic breuiter disputabimus sperantes fore, ut tandem aliquando aliquis historiae mathematices studiosus et eum et omnino studia mathematica Byzantinorum curet, quae immerito neglecta iacent.

primum opusculo $\Pi \tilde{\omega}_S$ av tà $\mu \eta$ dodà tãv toivávav tês dodà µeranoihoaiµev nal negí tivav ällav ognµátav (codd. 1, 2, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 19, 20; inc. $\dot{\eta}$ tãv yeaµergov-µévav gagéav µéronais, des. Éfeis nal tòv tãv toivávav ágið-µóv) nonnulla alia adnexuit,²) scilicet, post notam de Brysonis quadratura circuli, cum titulo 'Ex thg 'Heavos yeadataías (codd. 1, 2, 12, 14, 15, om. 11, 20; de ceteris non constat) breuem

1) Hunc libellum saepius iam in codicibus Geodaesiae inuenimus. codices eius enumerat Dom. Bassi, Rendic. d'Istit. Lomb. 2ª ser. XXXI (1898) p. 1413 sq. 2) Hoc ipsum significat illud ἕλλων σχημάτων tituli. quod

etsi habet cod. 13 quoque, tamen in reiyovov deisuit.

XCVIII

1

mensurarum notitiam (inc. $\delta \pi \alpha \lambda \alpha \iota \sigma \tau \eta s \not \xi_{ZEI} \delta \alpha \kappa \tau \iota \lambda \delta v s \delta'$, des. $\pi \lambda \ell \vartheta \varrho \alpha \ \gamma' \delta'')$,) unam propositionem (sine numeris) de area et diagonali quadrati computandis, Geometr. 6^a, 1-2; 7^a, 1-3, 5-6; 11^a, 1-2; 24, 31-36; 17^a, 4-6, 8, 7, quae cum SV concordant. et cum ordinem codicis V prorsus sequatur (u. IV p. VIII), concludendum, Argyrum codice V ipso aut archetypo eius usum esse. quod confirmant scripturae etiam in uitiis concordes: IV p. 228^a, 10 $\tau \varrho (\gamma \omega \nu \upsilon \nu (i \delta \sigma \sigma \kappa \ell \lambda \xi_{S})$; 334^a, 3 $\dot{\phi}$, 10-11 $\mu \varepsilon \varrho (i - \xi_{\omega} \nu \gamma (i \nu \upsilon \tau \alpha \alpha \xi_{S}), 10 \tau \rho (i \gamma \omega \nu \upsilon \nu (i \delta \sigma \sigma \kappa \ell \lambda \xi_{S}); 334^a, 3 <math>\dot{\phi}$, 10-11 $\mu \varepsilon \rho (i - \xi_{\omega} \nu \gamma (i \nu \upsilon \tau \alpha \alpha \xi_{S}), 10 \tau \rho (i \gamma \omega \nu \nu \nu (i \delta \sigma \sigma \kappa \ell \lambda \xi_{S}); 334^a, 3 <math>\dot{\phi}$, 10-11 $\mu \varepsilon \rho (i - \xi_{\omega} \nu \gamma (i \nu \upsilon \tau \alpha \alpha \xi_{S}), 10 \tau \rho (i \gamma \omega \nu \nu \nu (i \delta \sigma \sigma \kappa \ell \lambda \xi_{S}); 334^a, 3 \dot{\phi}, 10-11 \mu \varepsilon \rho (i - \xi_{\omega} \nu \gamma (i \nu \sigma \upsilon \tau \alpha \zeta_{S}), 10 \tau \rho (i \gamma \omega \nu \nu \nu (i \delta \sigma \sigma \kappa \ell \lambda \xi_{S}); 334^a, 3 \dot{\phi}, 10-11 \mu \varepsilon \rho (i - \xi_{\omega} \nu \gamma (i \nu \sigma \upsilon \nu \tau \alpha \zeta_{S}); 334, 17 \tau \alpha \tau \lambda \zeta' \varepsilon \ell S \tau \alpha \mu \beta', 20 \mu \iota \kappa \rho \nu, 25 \eta$ om., $\mu \varepsilon \rho (i \sigma \sigma \kappa \ell \lambda \xi_{S}; 334, 17 \varepsilon \delta \varrho \varepsilon \vartheta \eta \delta \sigma \varepsilon \tau \alpha \ldots m deprehendi: p. 228^a, 1$ $(<math>\tau \varrho (\mu \omega \nu \nu)$) (i \sigma \sigma \kappa \varepsilon \ell \xi_{S}; 334, 17 \varepsilon \delta \varrho \varepsilon \vartheta \eta \delta \varepsilon \tau \alpha \ldots m S; 438, 17 \eta habet = S. hanc partem solam ex opere Argyri excerpsit cod. 18, sed in fine aliquid addidit de proportione (cum figura).

deinde in epistula ad Colybam idem Isaac de geodaesia 2 tractat (codd. 5, 8, 17). incipit: 2) 'Ισαὰκ μοναχοῦ τοῦ Άργυροῦ, δς ἐν Πιττακίω, τῷ Κολυβῷ ἐν Μιτυλήνη ὄντι καὶ τὸ τοιοῦτον αἰτήσαντι· ἔστι δὲ μέθοδος γεωδαισίας, τουτέστι μετρήσεως χωρίων ἀσφαλής τε καὶ σύντομος.

φιών αυσμαλης τε και συντόμος. ή τῶν γεωμετφουμένων χωρίων μέτφησις και τὰ ἐν αύτοις διάφορα σχήματα κτλ.; deinde opusculum, quod modo commemoraui, repetit totum uerbis hic illic paullulum mutatis (des. Εξεις και τὸν τῶν τριγώνων μοδισμόν); tum adiungit: ταῦτά σοι εί και ἐκ πολλῶν όλίγα δεδήλωται, άλλὰ σὸ νουνεχης ῶν δύνασαι και ἐξ ὀνύχων περί τοῦ λέοντος στοχάσασθαι· σχεδον γὰρ πάντα τὰ μετφούμενα χωρία ἐν τούτοις τοῖς ἐπεθείσι περιέχονται, και είπερ γυμνάσεις σεαυτὸν ἐν τούτοις, οὐδὲν τῶν ἄλλων διαδράμοι ἄν σου τὴν σύνεσιν. ἐρρωμένος διαβιώης.

sequuntur in cod. 5 fol. $17^v - 21^v$ excerpta ex Geometria, 3) 3 scilicet IV p. 176, 15–23; 178, 19; 180, 1–2, 11–23; 4) Geodaes. 4 (µέτρα δέ έστι ταῦτα δάκτυλος – και ὁ παρασάγγης δ̄); τούτων οῦτω λεχθέντων ἐξῆς ἐπι τὸ ἐμβαδὸν τῶν θεωφημάτων χωρήσωμεν (cfr. ĨV p. 200^b, 1–3) και ὅπως τούτων ἕκαστον κατασκενάζεται. τὸ ἰσόπλευρον τετράγωνον οῦτω γίνεται: ἐὰν τέτταρας κύκλους διαγράψης.... (computatur τὸ ἐμβαδὀν); τὴν δὲ διαγώνιον τούτου εἰ βούλει εὑρεῖν, διπλασίασον τὸ ἐμβαδὸν τμηθέντος δὲ

2) Descripsi e cod. 5 et Marc. 336.

3) Quae in sequentibus dedi, ex adcurata descriptione codicis 17 apud Gollob l. c. p. 46 sq. meisque de codd. 5 et 8 notis conflata sunt.

4) P. 180, 22: ημικύκλιον ήτοι άψίς.

g*

IC

¹⁾ Edidit Hultsch, Scriptt. Metrol. I p. 196 nr. 13 e cod. 7, de cuius foliis transpositis u. ibid. p. 50 not.

μέσον τοῦ ἰσοπλεύουτὸ δὲ ἰσόπλευρον τρίγωνον οὕτω συνἰστασθαι πέφυκε (computatur τὸ ἐμβαδόν); ἐἀν δὲ ἀπὸ μόνου τοῦ ἐμβαδοῦ ζητεῖς μαθεῖν τὴν τοῦ ἰσοπλεύρου τριγώνου πλευρὰντὴν δὲ κάθετον εὑρήσεις οῦτως πολλαπλασίασον μίαν τῶν πλευρῶν ἐφ ἑ ἀυτὴν ἐἀν δὲ ἐντὸς τριγώνου ἰσοπλεύρου βοόλει διαγράψαι τετράγωνον ἰσόπλευρον καὶ θέλεις μαθεῖν, πόσου ἕσται ἐκάστη πλευρά καὶ ἐν τοῖς σκαληνοῖς τριγώνοις οῦτω γίνεται τὸ δὲ ἰσοπελὲς οῦτω συνίσταται ...τὸ δὲ ὁρθογώνιον τρίγωνον οῦτω συνίσταται ...τὸ ἰσόπλευρον τετράγωνον, δ δίχα τεμεῖς ... καὶ ἰσόπλευρον τρίγωνον, καὶ ἐἀν ἐντός μίαν δὲ τῶν τούτου πλευρῶν ἀσιίαν ἑθέλεις εὐρεῖν εὐρήσεις οῦτως ...εἰ δὲ τὴν βάσιν βούλει εὐρεῖν τοἰ δέ τὴν ὑποτείνουσαν ζητεῖς ἐἀν δὲ ἀπὸ μότης τῆς ὑποτεινούσης ζητεῖς γνῶναι τὴν βάσιν καὶ τὴν κάθετον τρίπλωσον αὐθτς εἰὰν δὲ τῶν πλήθους περιττοῦ τρίγωνον ὁρθορώνιον βούλει συστήσασθαι εἰ δὲ ἀπὸ πλήθους ἀσίου θὲ ἡ τῶν ὁρθογωνίων τριγώνων γένεσις οῦτω γίνεται ἐἀν ἀτος τρίγωνον αὐθτως ὑρθογώνιον σείγωνου ποίησαι μαθόλου δὲ ἡ τῶν ὁρθογωνίων τριγώνων γένεσις οῦτω γίνεται ἐἀν ἀτος τρίγωνιου καὶ δξυγωνίου τὸ ἐμβαδον κατὰ τὰς προλαβούσας μεθόδους ἐφίσμοῦ θέλεις τρίγωνου ἀρθογώνιον ποιῆσει γώρισμα δὲ οροδηποτοῦν τριγώνων τρίγώνου ποιῆσει γώρισμα δὲ σαφιξ τοῦ ὀθογωνίου τρίγώνου ποιῆσει έὰν ἐντὸς τοῦ οἰουδηποτοῦν τριγώνου θελήσης κύπλον διαγράφαι ἐἰ δύμβος ἀχριβης διαμινώσκεται, ἐῶν δύο συνάψης ἰσόπλευρα τρίγωνα, όμβουν δὲ της μαβαδον κααληνῶ τός μβαδόσας μεθόδους τοῦ οἰουδηποτοῦν τριγώνου τριγώνου τοι ζωμβούσας μεθτόλους τοῦ οἰουδηποτοῦν τριγώνου τοι μβαδιον τοι τός διαμβανότος τρίβάμβος ἀχριβης διαμινώσκεται, ἐῶν δύο συνάψης ἰσόπλευρα τρίβάμβος ἀχριβης διαμινώσκεται, ἐῶν δύο συνάψης ἰσόπλευρα τρίβάμβος ἀχριβης διαμινώσκεται, ἐῶν δύο τουτάψης ἰσόπλευρα τρίβάμβος τοι οἰρθογώνιου τοι τριφῶνου τοι κρίριου το ἐμβαδον εὐρεῖν ξοὐ δέλεις ἀπὸ τῆς καθέτου και τῆς περιμέτου το διμβαδόν εὐρεῖν τοῦ δὲ δέλεις ἀπὸ της καθέτο

С

Hic alicubi (cod. 8 fol. 220°): τεσσάφων δὲ ἴσων ὁμοίως κύκλων ἀλλήλοις ἐφαπτομένων εὐρεῖν τοῦ μέσου σχήματος τὸ ἐμβαδόν.

²⁾ Ex his satis adparet, in hac quoque parte aliquam certe cum Geometria necessitudinem adesse, maxime cum S cap. 24, sed multa noua sunt et re et uerbis.

βαδόν (progreditur usque ad dodecangulum), τὸ δ' έξεις τὸ ἐμβαδόν. Όσα δὲ τῶν πολυπλεύρων καὶ πολυγωνίων σχημάτων οὔκ είσιν Ισόπλευρα καὶ Ισογώνια, ἀλλὰ ἄνισα, ταῦτα είς τρίγωνα κατατεμνόμενα καί διαιρούμενα καταμετρείται, καί ασφαλώς το τούτων διαγινώσκεται εμβαδόν. 1) δοθέντος χωρίου άνισα πλάτη έχοντος και είς πολλαπλάσιον μηκος έκτεινομένου εύρειν τούτου το έμβαδον κατά Πατρίκιον. σύνθες τα πλάτη, δσαπερ εύροις, είτε τρία είσιν είτε τέσσαρα είτε πλείονα, και τοσούτον μέρος άπὸ τούτων λαβών κατὰ τὸν τῆς συνθέσεως λόγον άρίθμει τοῦτο έπι τὸ μῆκος, και τὸ γινόμενον ἔσται τοῦ χωρίου τὸ ἐμβαδόν. ἤγουν, εἰ μὲν τοία συνθήσεις, λάβε τὸ γ', εἰ δὲ δ̄, τὸ δ', εἰ δὲ ẽ, τὸ ε', καὶ ἐξῆς ὁμοίως κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. *) 'Ιστέον δέ, δτι των τα τετραγώνων ίσοπλεύρων το έμβαδον τδ ποιεῖ κύχλων ἐμβαδόν, τὰ τη ἰσόπλευφα τετράγωνα λ τρίγωνα ποιοῦσι ἰσόπλευφα, τὰ δὲ πέντε τετράγωνα γ πεντάγωνα, τὰ τη τετράγωνα πέντε έξάγωνα, τὰ μγ τετράγωνα ιβ έπτάγωνα, τὰ κθ τετράγωνα 5 όκτάγωνα, τὰ να τετράγωνα ι έννεαγώνια, τὰ ιξ τετράγωνα δύο δεκάγωνα. και άλλως δε πάλιν άκριβέστερον τὰ λη τετράγωνα πέντε δεκάγωνα, τὰ ξ5 τετράγωνα ζ ένδεκάγωνα, τὰ τετφάγωνα πέντε δεκάγωνα, τα ξ5 τετφάγωνα ζ ένδεκάγωνα, τὰ δὲ με τετφάγωνα δ δωδεκάγωνα. ταῦτα Λοχιμήδης ἀπέδειξεν ὁ μηχανικότατος.⁵) ταῦτα μὲν οὖν τὰ εἰδη καὶ τὰ θεωφήματα, δσον ἐπὶ τῶν ἐμβαδομετφικῶν ἐπιπέδων· ἐπὶ δὲ τῶν στερεῶν πορστιθεμένου ἐκάστη μετφήσει καὶ τοῦ πάχους ἐξαίρετα γίνον-ται θεωφήματα. εἰσι δὲ στεφεῶν εἰδη δέκα· σφαίρα κῶνος ὀβε-λίσκος κύλινθος κύβος σφηνίσκος μείουφος κίων πλινθὶς καὶ πυφαμίς.⁴) τὰ δὲ μέτρα κὰν τοῖς στεφεοῖς τὰ αὐτὰ μέλλεις χφη-σθαι, ὰ καὶ ἐν τῆ τῶν ἐπιπέδων ἀρχῆ ἐδηλώσαμεν. ὁ γοῦν διὰ τῆς ἡμετέφας χειφός ἐν τετραγώνο στεφεὸς παλαιστής ἕλκει σίτου καθαφοῦ λίτφαν (comp.) ā καὶ ψ΄, κριθῆς δὲ λίτφαν ā καὶ (lac. 4 lìt.), καὶ κόντοου λίτραν α καὶ ἐξάνια λν. deinde fol. 21[×]-23[×] 4 litt.), και κέγχοου λίτραν $\bar{\alpha}$ και έξάγια $\bar{\lambda}\eta$. deinde fol. $21^{v}-23^{z}$ Περί στερεομετρίας. Αλλ' έπι το έμβαδον τῶν στερεῶν χωρήσωμεν. σφαίρας τὸ ἐμβαδὸν εὐρεῖν. ποίει οῦτως· τὴν διάμετρον ἐφ' ἐαυ-τὴν καὶ... (sequitur de cono, περὶ ὀβελίσκου, περὶ κυλίνδρου, την και ... (sequitar de cono, περί ομεκιοκο, περί κοινοξιώς, περί κόβου, περί πυραμίδος), περί μειούρου, περί κίονος, περί πλινθίδος, περί πυραμίδος); dos. τῶν δὲ πυραμίδων διαφόρων οὐσῶν διάφοροι καί αὶ τούτων μετρήσεις εἰσίν αἰ μὲν γὰρ αὐτῶν έπι τετραγώνου είσι βεβηκυΐαι και πολυπλεύρων και τού-των αύθις αί μέν είς όξυ λήγουσιν όβελίσκου δίκην, αι είσι κω-

CI

¹⁾ Cfr. Geometr. 21, 14-24 p. 382, 17-386, 15. 2) Cfr. Geometr. 21, 26-27 p. 386, 23-388, 10. 3) Cfr. Geometr. 21, 25 p. 386, 16-18; Diophant. pseudepigr. II p. 22, 3-17. 4) Cfr. Geometr. 3, 24 p. 182, 1-7.

voridrig, àllai toanrioridrig nal étreai nólovooi, dv énástyg lóyov noosýnovra éndýsourv (sed nihil ulterius exstat.¹) epistula ad Colybam cum eodem excerpto etiam in cod. Vatic. 193 leguntur teste Paulo Tannery (Mém. scientif. II p. 313 not.), et in cod. Bodleian. Auct. T IV 4 (Misc. CC, e bibliotheca Saibantiana)²) fol. 18–24 idem excerptum inuenitur initio mutilum (inc. ágele tdv týz básews nollanlasiasµdv nal tov loinov láße nlevodv teroavovinýv, nal éžsis týv nádetov, fol. 22° nal névzov lítoav ā nal éžávia \overline{ln} . neol steroeverolas. áll'ént to éµbaddv tav steroev zweyňsourv, des. ngosnavívous éndýsourv.

denique cod. Marcian. Gr. 336 fol. 153° epistulam ad Colybam habet ('Ισαὰα μοναχοῦ τοῦ Άργυροῦ μέθοδος γεωδαισίας ήγουν τῆς καταμετρήσεως τῆς γῆς ἀκριβής τε καὶ σύντομος). sequuntur fol. 153° excerpta Heroniana, sed alia atque in codicibus hucusque commemoratis: ἔστω τετράγωνον ἐτερόμηκες — τδν μοδιομον ἑκατέρων; ἔτερον τετράγωνον παραλληλόγραμμον — τσν μοδιομον έκατέρων; ἔτερον τετράγωνον παραλληλόγραμμον — τσν μοδιαμέτον τόν αραλληλόγραμμον μότον τοι τον μοδιομον έκατέρων; ἔτερον ταντός κύκλον ή περίμετρος τῆς σίαμέτρον τούτου εὐρήσεις οῦτως καντός κύκλον ή περίμετρος τῆς διαμέτρον τοῦς νεωμετρονμένοις ἀντὶ σημείον λαμβάνομεν σκόίοπα, τουττότοι τοις γεωμετρουμένοις ἀντὶ σημείον λαμβάνομεν σκόίοπα, τουττότοι τοις γεωμετρον, ἀφ' οῦ μετρεῖν ἀρχόμεθα, είτονν τὸ ξύλον τὸ έμωπησζο όμενον, ἀφ' οῦ μετρεῖν ἀρχόμεθα, είτονν τὸ συκίον τὸ σιωτίον τὸ σεκασύργυιον, ἀντὶ δὲ γραμμῆς αὐτὸ τὸ σωκάριον, ἀντὶ δὲ τοῦτο καὶ σκόπελον όνομάζουσιν ἐν τρὰς τοῦς τωτες δύλον τὸ του τὸ σύλοψ ἀνυποδιαίρετος έστιν, ὅστεο καὶ τὸ σημείον έμβαδόν. ἀλλ' ὁ μὲν σιόλοψ ἀνυποδιαίρετος έστιν, ὅστεο καὶ τὸ σμείον τὰ τος τραφαίον τὸ τως τοῦς ταις τῶν χωραφίον ἐμβαδόν. ἀλλ' ὁ μὲν σιλοψά κυποδιαίρετος τοις κάπεο κοις, ὅτι τὸ τοῦ χωραφίον ἐμβαδόν. ἀλλ' ὁ μετρες τινὲς δὲ τοῦτο καὶ σκόπελον όνομάζουσιν ἐν τὸς τανες δὲ τοῦτο κει δυκδελον όνομάζουσιν ἐν τὰρους ἡ μῶς σύνομα, +; ἕτερος κύκλος, οῦ ἡ περίμμετρος οὐργυιῶν μῶ — τούτων τὸ ιδ' ἕσται τὸ έμβαδόν; Geom. Β, 25; ◊ ἀψίδα μετρῆσαι, ῆς ἡ διάμετρος οὐργυιῶν ιό' ἡ δὲ κάθτο

1) Cfr. Stereometr. I.

2) Subscriptio est: ξ_{rei} $\overline{\chi v}$ σωτήρος αφογ τήνδε την βίβλον ανέγγω Κλαύδιος δ Ναυλωτός Κοιλαδεός Αδαλλωναΐος και Αίδουος. Anno Christi seruatoris 1573° hunc legens agnovit librum Cl. Naulot du Val.

Naulot du Val. 3) Scripturae discrepantes hae sunt: p. 182, 10 μεταλαμβανόμεναι, 11 τὰ ἀπὸ τῶν] αἰ, 12 πλευοῶν—ἀπὸ] πλευοαι τῆς λοιπῆς, 13 τετραγώνῷ] μείζονές εἰσι (πάντη μεταλαμβανόμεναι del.) ἐφ' ἑαντὰς πολλαπλασιαζόμεναι, 14 τριπλάσιος, τῷ ζ΄ μείζων] ἐφέβδομος, 15 ἕνδεκα τετράγωνα] ἐμβαδὸν τὸ, τοῦ κόκλου] καὶ τῆς περιμέτρου μετρούμενου, ἴσον, 16 δεκατέτρασι κύκλων] κύκλων τεσσάφων. cfr. p. CXIII.

CII

4

ετος ούργυιῶν ζ΄ εὐρεῖν αὐτῆς τὸ ἐμβαδόν. ποίει οῦτως τὴν διάμετρον ἐφ' ἑαυτήν | (inc. fol. 154^r alio atramento, u. p. XXXVIII; in mg. sup. Ιστέον ὅτι ἐπὶ παντὸς προβλήματος ε΄ — καὶ συμ-πέρασμα, cfr. Deff. 137, 1 p. 156, 6—8).

idem cod. Marc. 336 fol. 152 geodaesiam quandam habet 5 sine auctoris nomine:

Γεωδαισία έστιν έπιστήμη των έν τοις αίσθητοις σώμασι μεγεθών και σχημάτων, διαιρετική δε και συνθετική.1) έτυμολογείται δε από του δαίω το μερίζω.2) της γαρ γης έστι μερισμός. ὄργανα δε αὐτῆς ῆ τε διόπτρα καὶ κανόνες καὶ σταθμαί και γνώμονες, έξοχῶς δὲ οὐργυιαί και σχοινία, οἶς δή τὸ τηνικάδε οἱ πλείους μάλιστα χρῶνται πρὸς σχημάτων ἀπάρτησιν.⁸) εῦρηται δὲ αῦτη παρ' Αἰγυπτίοις διὰ τὴν τοῦ Νείλου χύσιν. ἐπειδή γὰρ ἐκχυθέντος τοῦ ποταμοῦ, ὡς ή φυσική τοῦτον καταναγκάζει κίνησις, τῶν δοίων, ἇ τοῖς χωρίοις περίκεινται, ών μέν ἀφάνεια ών δὲ μετάθεσις γίνεται διὰ τὴν βιαίαν τούτου δομὴν καὶ τὴν αἰφνήδιον⁴) ἔκχυσιν. περί γάο θερινάς τροπάς πληθύνεται καί έκχειται πασαν άπλῶς ἀρδεύων τὴν Αἴγυπτον ἡ τῆς γεωδαισίας ἐπιστήμη έφεύρηται έκάστω το ίδιον παρασχείν δυναμένη,5) και πάσι καθάπαξ εἰρήνης καὶ ἀσυγχύτου διαγωγῆς εὑρεθεῖσα πρόξενος σχοινίοις τε μετοάσθαι τεθεσμοθέτηται και ούογυιαις, αίς δητ' άκριβέστερον ή ταύτης επιδείκνυται έννοια. ών ή μεν ούογυιά παλαισταίς συνίσταται όκτώ το ελάχιστον πρός τοις είποσί τε παί ήμισυ εί δε βραγύ το μέγεθος του παλαιστου παί ύπόμικοον, καί μέγοι τριάκοντα πρόεισι, καθόσον έλλείπει τοῦ μεγέθους ό παλαιστής, τοσοῦτον ή οὐργυιὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κη' ύπερβαίνουσα κατὰ βραχύ διερχομένη την διαφοράν της μεσότητος. παλαιστής δέ έστι τὸ τῶν δ΄ δακτύλων διάστημα, λέγεται δε από του παλαίω το αγωνίζομαι, καλειται δ' ούτω καὶ μέτρον τι γεωμετρικόν. τὸ δὲ σχοινίον οὐργυιαὶ δέκα τὸ κάλλιστον, δ δή και σωκάριον λέγεται.6) είδεναι τοίνυν χρεών, ώς οὐ κατὰ τὸν τῆς Αἰγύπτου λόγον τὰ καθ' ἡμᾶς ταῦτα

5) Cfr. Geom. 2.

CIII

²⁾ Pediasimus 2, 1. 1) Deff. 135, 7.

³⁾ απάφτισιν? cfr. Deff. 135, 8.

⁴⁾ Scr. αἰφνίδιον. 6) Cfr. Geom. 4, 11.

μετρούνται χωρία λιπαρά και πιώδη τυγχάνοντα και δγρότητος μέτοχα. ψαμμώδη γάρ έκεῖνα καὶ ἁπλᾶ καὶ ξηρότητι συγκεκραμένα άλλα καθόσον προέχει ταύτης ή καθ' ήμας τῆ πιότητι, κατά τοσούτον έλαττούσθαι των ούργυιων του πόσου τοῦ μέτρου¹) πεφύκασι.²) τὸ πρότερον γὰο καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς περὶ ταῦτα σοφοί, καὶ μέχρι αὐτοῦ τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ, ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἀγόμενοι διαγνώσεσι διακοσίαις οὐογυιαῖς ἐμέτρων τὸν μόδιον,²) ὅς δὴ λίτρας χωρεῖ μ,³) μὴ πάνυ τῆς άληθείας ίέναι είς πέρας σπουδάσαι θελήσαντες ήμιν δ' άκριβέστεφου έξητακόσι την περί αὐτῶν μέθοδον μη διακοσίαις ἀλλ' έκατὸν ἔδοξεν οὐργυιαῖς μετρᾶσθαι τὸν μόδιον, ὅς δ', ὡς ἔφημεν, λίτρας χωρεί μ. όθεν τοις προσήπουσιν αίτίοις παλής άποδειχθείσης της διακρίσεως έτάχθη πασι τοις καθ' ήμας ταύτη τη μεθόδφ και τφ τοιούτφ μοδίφ χρησθαι τφ δια μ μέν λιτοών συνισταμένω, δι' έκατον δε ούργυιών μετρουμένω. ίστέον μέντοι και τούτο. ού β εύθείαι κατ' Εύκλείδην4) γωρίου, δ δή και σχήμα λέγεται, περιέχουσιν, άλλα τρείς το ελάχιστου. εύθεία δέ έστιν ή κατ' ίσότητα άγομένη γραμμή, γραμμή δε μήκος άπλατές.⁵) τῶν δε σχημάτων είδη Ες, τρίγωνον τετράγωνον δόμβος δομβοειδές παραλληλόγραμμον κύnlog, nal að τῶν τριγώνων Ισόπλευρον Ισοσπελές δρθογώνιον άμβλυγώνιον όξυγώνιον σκαληνόν, δμοίως και τῶν τετραγώνων τό τε ισόπλευρον και έτερόμηκες και τα παραπλήσια τούτων.6) τοιγαροῦν καλῶς διηρμοσμένων δέον και περί σχημάτων, όπως τε κάπί ποία μεθόδω ταῦτα μετοᾶσθαι χοεών, βραγέα διαλαβεῖν.

sequentur XIII exempla cum figuris: ἔστω τοίνυν τετράγωνου — λίτρας ε΄ έγγύς; ἕτερου τετράγωνου — αί β πλευραί; έτερου τετράγωνου άλλεπάλληλου — παρά οὐργυιὰν α [...; ἕτερου τετράγωνον — μοθ β' και δ" | 152" | έτερον τετράγωνον — μοδ.

Geom. p. 198, 14.
 Euclid. Elem. I def. 4, 2.

4) Elem. I now. Evv. 7.
6) Cfr. Geom. 3, 22-23.

CIV

¹⁾ Scr. τὰ μέτρα.

²⁾ Cfr. Geom. 4, 12-13.

σκαληνόν — πολλαπλασιάζομεν; έτερον τρίγωνον όξυγώνιον χ΄ ζζ; (ξ)τερον τρίγωνον — κε'.

Haud dissimilis est Geodaesia Georgii geometrae nescio 6 cuius, quam seruauit cod. Paris. Gr. 2419 (bombyc. s. XV, scripsit Georgius Midiates; u. Omont, Inv. II p. 256 sq.), fol. 195^{*}-197^{*}:

Ι εωργίου γεωμέτρου περί γεωδεσίας.1)

Γεωδεσία έστιν έπιστήμη κτλ. = Deff. 135, 7 p. 100, 4-6.

έτιμολογείται δὲ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μερίζω· τῆς γὰρ γῆς έστιν μερισμός. δοκεῖ δὲ παρ' Αἰγυπτίων αὐτὴν εὐρεθῆναι διὰ τὴν τοῦ Νείλου χύσιν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκχυθέντος τοῦ ποταμοῦ, ὡς αἰτισίως⁸) εἴωθεν γίνεσθαι· περὶ γὰρ θερινὰς τροπὰς πληθύνει τε καὶ ἔκχυται πᾶσαν ἁπλῶς ἀρδεύων τὴν Αἴγυπτον· τὰ δίκην δρίων τιθέμενα τοῖς χωρίοις σημεῖα πρὸς τὸ διαιρεῖν ἀπ' ἀλλήλων τὰ χωρία καὶ ἑκάστη διαφυλάττειν τὸν ἴδιον ἁ μὲν παντελῶς ἀφανίζονται, ὰ δέ πη καὶ μετατίθονται διὰ τὴν βεβαίαν τοῦ ποταμοῦ πλημύραν τε καὶ φοράν, τῆ γεωδεσία οἱ ἐκεῖσε ταῦτα διορθοῦν ἐπινευόηνται ταύτην μόνον, ὡς ἔοικεν, ὑπολειφότες³) ἑκάστω τὸ ἴδιον παρασχεῖν ἀνελειπῶς δυναμένην καὶ πᾶσιν καθάπαξ εἰρήνης καὶ ἀσυγχύτου διαγωγῆς πάντων εἶναι μάλιστα πρόξενον.⁴)

συνέστηκεν δὲ αῦτη ἕκ τε κτλ. = Geom. 3, 1 p. 176, 15-21, p. 180, 10; ⁵) είδη δὲ τοῦ μὲν εόθυμετρικοῦ· τί δ⁵ ἂν εἴη, δ μόνον μῆκος ἔχειν, εἰ μὴ τὸ σημεῖον είπει τις καὶ τὴν γραμμήν; σημεῖον δέ ἑστιν, οῦ μέρος οὐθέν, γραμμὴ δὲ μῆκος ἀπλατές,

1) In hoc opusculo infimae aetatis nihil mutaui.

2) Η. e. έτησίως. 3) Η. e. ύπειληφότες.

4) Huc e praecedenti compilatione excerptum est paucis mutatis.

5) Hanc notaui scripturae discrepantiam: p. 176, 17 γένη = C, 18 άνατολη–19 μεσημβρία] έν οἶς προς άλλήλους διαφόρως διαφέρουσιν και την ηην δεί μετρασθαι άνατολη δέ ταθτα άρκτος και δύσις και μεσημβρία, 20 σκόπελοι, post σημείον add. η τι απεραντι σημείον τιθέμενοι την άρχην έκειθεν της μετρήσεως ποιούμεν, 23 και διάμετρος, 24 ή] ήτις έξ ίσου τοις έφ έαυτοίς σημείοις κείται ήγουν, 26 έστιν έτέρα; p. 178, 5–6 om., 16 ίσας om., 17 τμηθήσα.

CV

γοαμμής δὲ πέρατα σημεῖα.¹) άλλ' οὐ περί τούτων νῦν ὁ λόγος, ὥσπερ οὐδ' ἐπὶ τῶν ἐνβαδομετρικῶν ὁ περὶ αἰτιῶν λόγος καὶ τῶν τοιούτων· περὶ γὰρ τούτων ἄλλος³) ἀρκούντως εἰρηται· ἡμεῖς δὲ καθόσον μόνον διασαφῆσαι, τἱ ἐστιν ταῦτα, τῶν τοι-ούτων ἀψώμεθα, ἤτι³) ὅτι ἐπιφάνειά ἐστιν, δ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει, ἐπιφανείας δὲ πέρατα γραμμαί, καὶ ὅτι ἐπίπεδος μὲν ἐπιφάνεια κτλ. = Eucl. Elem. Ι deff. 7-14.⁴) ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐν παρόδφ εἰμῖν εἰρηται· (τ)οῦ δὲ ἐμβασομετρικοῦ εἰδη εἰσιν ταῦτα εἰδη καὶ σχήματα καλῦντο⁵) καὶ τετράγωνα κτλ. = Geom. 3, 22-23 (des. καὶ τμήματα κάνλου μείζου τε καὶ ἔλαττου): τοῦ δὲ στεοεο-(des. xal tµúµara xabbro) xal tretagyaba xt... \Rightarrow (des. xal tµúµara xáxlov µείζον τε xal ἐλαττον); τοῦ δὲ στερεο-μετρικοῦ εἰδη ταῦτα copaiça xtl. \Rightarrow IV p. 182, 5–7 (AC). se-quuntur Eucl. Elem. I deff. 22–23 paucis mutatis, 15–18, def. segmenti, 20–21, 19. tum τοῦ δὲ στερεομετρικοῦ · σφαίρα μέν ἐστιν ἅχρος στρονγκύλον εἰς τε ἐχ τοῦ μέσου παντία⁶) ἶδας ἔχειν τὰν ἀστερετόςται tum doßniuntur μῶρας μάμαρος μάβος στρ τάς άποστάσεις. tum definiuntur χώνος, κύλινόρα, κύβος, σφη-νίσκος, κίων, πλινθύς, πυσμής, μείουοος, όκτάεδοα adhibitis etiam Definitionibus Heronis; des. και είκοσάεδοα τί ἂν άλλο είσιν ἢ σώματα στεφεὰ ὑπὸ πόλων ἢ και τῶν είσημένων γωνιῶν ໆ πεφιεχόμενα, ὥσπεφ και πρίσματα τὰ ἀπὸ βάσεως εὐθυγράμμου⁸) κετές σύνθεσια ποδες και ποτοματά τα από μασώς συνάγτραμμου άλλα περί μέτα τούτων άλλοις ήμιτ δε περί γεωδαισίας πρό τεθήσιν ¹⁰) είπειν περί των μέτρων αύτης φητέον. sequitar Goom. 4, 1 sqq., aliquantum mutata, des. ή οὐογνιὰ ἔχει βήματα $\overline{\beta} \angle \widetilde{}$. τὰ μὲν οὖν μέτρα τοσαῦτα εῦρει δ' ἄν τις καὶ πλείω ἴσως ἀκρι-βέστερον περί τοὐτων [δὲ] έξετακώς ήμῖν δὲ πρὸ ἡμῶν στοιχεῖ ...¹) περί τῆς γεωδεσίας μεθό^θ και τὰ πλεῖα τούτων παραλέληπτε· ἡ¹²) γὰο μετὰ τὸν "Ηρωνα μικροῦ πάντες¹³) οὐογιὰς καὶ σχοινία έχρῶντο δέκα οὐογιῶν ποσότητος ἀριθμῶν ἀποσώζουσιν,¹⁴) σω-κάρια δὲ — ὅ, τι δέ ἐστιν παλαιστὴς καὶ οὐργία, περί μέτρων

2) H. e. *ällos* (alibi). 1) Eucl. Elem. I deff. 1-3.

 H. e. ήτοι.
 P. 2, 10 (ed. meae) ξαυτοῖς, 11 γωνία] εὐθεῖα, 16 ἐπ' εύθείας, σταθείσα] σταθείσα ώς άνωτέρω δεδήλωται; p. 4, 2–3 κάθετος καλείται] έστιν ην είπομεν κάθετον, 4–5 om., 6 δρος] καί δτι δρος.

και στι οφος. 5) Η. e. καλοϊντο. 6) Η. e. άκφως στφογγύλον ὥστε ἐκ τοῦ μέσου παντοίας (πάντη Hero); cfr. Deff. 76 p. 52, 16.

Non intellego.
 In cod. εὐθύγραμμα uidetur esse.

9) Cfr. Deff. 105. 10) Н. е. протедейсич.

11) Videtur scriptum esse $\sigma \tau \sigma \chi \epsilon \delta^{\alpha} \mu^{\alpha t}$, sed non intellego. 12) H. e. $\pi \alpha \rho \alpha \lambda \epsilon \lambda \epsilon \iota \pi \tau \alpha \iota$ oi. 13) In cod. $\pi \alpha \nu \tau \delta \varsigma$.

12) H. e. $\pi \alpha \rho \alpha \lambda \epsilon \lambda \epsilon \iota \pi \tau \alpha \iota^{-}$ ol. 14) Hic aliquid turbatum.

CVI

λέγουσιν ημίν εξοηται. τὴν δὲ Αἰγόπτιον γῆν μετοᾶσθαί φασιν οὐογιὲς¹) — καὶ δὴ ἀπὸ τῶν τετραγώνων ἀρκτέον τὸ α΄. γινωσκέτω, ὅτι μετὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν — καί ἐστιν ἡ γῆ μοδίων ἰβ. sequentur problemata computandi de quadratis, rectangulis, triangulis, circulo, semicirculo. tum: εἰδέναι, ὅτι ὡς παντὸς τριγώνου — ἐφ' ἑαυτὰς²) πολλαπλασιαζόμεναι, καὶ παντὸς κτλ. = Geometr. 3, 25 p. 182, 9–16 (des. ἐμβαδοῖς κύπλων τεσσάφων).

fol. 197^v sequitur Argyri opusculum Πῶς ἂν τὰ μὴ ὀθὰ κτλ. (titulus est Ίσαὰ Χάργυροῦ), inc. ἡ τῶν γεωμετρουμένων, des. ἔξεις και τὸν τῶν τριγώνων μοδισμόν (cfr. p. IC); est igitur eiusdom ad Colybam epistula omisso initio; finis uero adest (fol. 198^r, inc. ταῦτά σοι, des. ἐρωμένος διαβιώσεις), et sequuntur problemata (inc. γινωσκέτω, ὅτι μετὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ — καί ἐστιν ἡ γῆ μοδίων iβ, cfr. supra; des. mutilum fol. 198^v:

xal πολλαπλασιασθέντα τὰ $\overline{\mu}$ μετὰ $\overline{\mu}$, α $\overline{\pi\epsilon}$). Cod Vindob Gr Phil 225 x XV fol 1531-1547 haec habe

Cod. Vindob. Gr. Phil. 225 s. $X\nabla$, fol. 153^r—154^v haec habet 7 ex compluribus operibus Heronianis excerpta paucis mutatis:

Deff. 137, 6-9; Geometr. 3, 23 p. 180, 22-23, ³) 18-19, 21, 20; 4, 11-12, 15 p. 196, 4-7, 16 p. 200, 8-9; 5, 2 p. 200^b, 6-202^b, 2; 5, 5 p. 204, 13-17; 5, 10; 6, 1 p. 206^b, 4-208^b, 3; 10, 1-2; 3, 25 p. 182, 13-16; ⁴) Deff. 62-63, 65-69, 76, ⁵) 77-80; p. 308, 14; Geometr. 17, 2 (inc. έαν θέλης άπο τῆς περιμέτρου μόνης τὸ ἐμβαδὸν, in fine add. τοῦτο ἐκ τῆς περιμέτρου καὶ διαμέτρου ἕλαθε δέ), 3 (inc. ἐκ δὲ τῆς περιμέτρου μόνης εὑρεῖν ἔστιν οῦπως) 4 (= AC); Deff. 136, 1 p. 108, 10-13 (des. ὁ Hυθαγώρας καὶ ἅλλοι μετ' αὐτοὺς πολλοί); ⁶) figurae stereometricae nominibus adscriptis, inter quas: ὅτι ἀπὸ ὅσρας ἕ ἕως ὅραζ ϗ̄ πλησίον δένδρου ῆ κίονος εἰ δήσει τις ξαῦδον ἕσην, διπλασίονα εὑρήσει τὴν σκιάν· οῦτω δὴ καὶ δένδρου καὶ κίονος πρὸς τὴν ἑαντῶν σκιάν (cfr. Stereom II 27); sequuntur problemata computandi alius generis, inc. καβαλλάριοι διερχόμενοι εὖρον μηλέαν, des. λοιπὸν ἦσαν ἀρχὴν ὅλα ξ.

2) In cod. έαναντάς. cfr. Geodaes. 3, 25.

 Bes. τμήμα μείζον ήμικυκλίου και τμήμα (e corr.) ήττον ήμικυκλίου.

4) P. 182, 14—16 τριπλάσιον και ξ^{ον} και έμβαδον άπο της διαμέτρου έπι του κύκλου μετρούμενον τετράγωνον ίσον έστιν έμβαδοζς κύκλοις τέσσαρσιν.

5) P. 52, 13 τῶν-14 κειμένων] om.

6) P. 108, 12 $i\pi\pi i\nu\alpha\varsigma = C$.

CVII

¹⁾ H. e. ούργιαῖς.

Cod. Vindob. Gr. iur. 10 (olim 18) s. XII-XIII (codici A Geo-8 metriae similis) post leges nonnullas aliaque iuridica fol. 85" habet:

Μέθοδος τής γεωμετρίας.

Καθώς ήμας ό παλαιός λόγος διάδακει, οἱ πλεϊστοι τῶν γεω-μετοίῶν κὰ Ί) διανομήν ἀπασχολουμένων ἐν τούτῷ καὶ γεωμέτραι ἐκλήθησαν. ἡ δὲ τῆς μέτρας ἐπίνοια εῦοηται πας' Λίγυπτίοις· διὰ τὴν τοῦ Νείλου διάβασιν πολλὰ χωρία ἀπώλωντο, πλεϊστα δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀντιστροφήν αὐτοῦ, καὶ οὐκέτι ἦν δυνατὸν Ἐκαστον ἐπιγινώσκειν τὰ ίδια· ἐν τούτῷ ἐπενύησαν οἱ Διγύπτιοι ἐκαστον ἐπιγινώσκειν τὰ ίδια· ἐν τούτῷ ἐπενύησαν οἱ Διγύπτιοι Επαστον έπιγινώσκειν τὰ ίδια έν τούτφ έπενόησαν οἱ Αἰγύπτιοι τὴν ἀναμέτρησιν τῆς γῆς ποτὲ μὲν μετὰ καλάμου ποτὲ δὲ μετὰ σχοινίου ἤγουν τοῦ σωκαρίου ποτὲ δὲ μετὰ καλάμου ἤγουν τῆς όργυιᾶς. ἀναγκαίας γὰρ οὕσης τῆς μέτρας εἰς πάντας τοὺς τό-πους περιῆλθεν ἡ χρεία (= Geom. 2); Geom. 3, 1-2 (inc. ἡ οἶν ἐπίπεδος), 15-16 p. 178, 21 ποιεῖ (corruptum), 18-19, 21 (des. κύκλος == V); 4, 1 (inc. τὸ δὲ μέτρον εὕρηται ἐξ ανῶν' δακτύλου κονδύλου²) παλαιστῆς κυνοστόμου σπηθαμῶν), 2 p. 184, 1-3;³) δεύτερος δὲ τούτου ὁ κύνδυλος δς ἔχει δακτύλους δύο; 4, 3 (inc. τρίτος ὁ παλαιστός, ὅντινα παλαιστὸν τέταρτον καλοζιν τινες, 13 ῆ-14 ποδός ομ.), 4 (διχὰς, 26 κυνόστομον), 5-6; ὁ πῆχυς ἔχει πόδας α ∠΄ ἤγουν παλαιστὰς ἕξ ἤτοι σπηθαμὰς δύο κον-δύλους ἰδ δακτύλους κῶ (cfr. 6. 10): τὸ βῆμα τὸ ἀπλοῦν ἕνει πάδύλους ιβ δακτύλους κδ (cfr. 6, 10); τὸ βημα τὸ ἁπλοῦν ἔχει πόδας $\overline{\beta}$ [' ήτοι πήχυν μίαν και πόδα $\overline{\alpha}$ (cfr. 6, 8); τὸ βήμα τὸ διπλοῦν ἔχει πόδας $\overline{\epsilon}$ ήγουν σπηθαμὰς $\overline{\varsigma}$ [' (cfr. 6, 9); tum sequitur:

ή πρώτη ποιότης της γης έστιν ή μελίγαλος γη, ήτις παρά πασαν την γην έπαινουμένη. της οὖν μελιγάλου ταύτης καί λιπαράς ποταμιαίας καί πυρογαίου μαυρογαίου τε καί βαθυγαίου ταύτας έν ίσω μέτοω μετρείν και πιπράσκειν, Π 3) γην μοδίου ένός. την δε υπόποτον και υποψαμμίζουσαν τραχεϊάν τε καὶ ἀμμώδη λογίζου ὡς δευτέρας ποιότητος, καὶ όφείλεις πιπράσκειν τῷ Π μοδίους δύο. την άλσώδη και πάντη ἄχρηστον νομαδιαίαν τε οδσαν και ού λιβαδιαίαν άλλα πετρώδη δφείλεις πιπράσκειν τῷ νομίσματι γην μοδίων τριῶν. ποό(σ)σχες δε άκοιβώς, όταν δφείλεις μετοήσαι κατά πεοιορισμόν η χωρίον η τόπιόν τινα η χωράφιον, καν τάχα στρογ-

CVIII

¹⁾ Possis coniicere yeaustqiav nal, sed ne sic quidem constat sententia.

 ²⁾ κόνδυλος semper respicitur, ut in A. cum A etiam
 p. 184, 1 πάντων δὲ τῶν μέτοων consentit.
 3) H. e. ὀβολῷ.

γύλον οὕκ ἐστιν οὕτε μήν τετράγωνον οὕτε πάλιν τρίγωνον, άλλά ποτέ μέν άναβαίνει ποτέ δε καταβαίνει και διέρχεται είς δυάκια και άλσώδεις τόπους κρημνώδεις τε και πετρώδεις και κακουονών, όφείλει είναι τό τοιούτον σχοινίον του περιμέτρου ήγουν τοῦ τοιούτου περιορισμοῦ δωδεκαούργιον, 1) και είσελθών περιώρησου του τόπου, και όσα σχοινία εύρεθωσιν έ[σ]σωθεν τούτου άπαντα ένώσας αποδεκάτωσον ταῦτα ὑφεξαιοῶν κατά δέκα σχοινία σχοινίον εν είς τύπον των σκωπέλων, όυαπίων και κακεργιών και τό καταλειφθέν τετραγώνισον κατ' ίσώτητα, είθ' ούτως διώξας τὸ ζ" τῶν σχοινίων, τὰ δὲ ἕτερα ήμισυ ποίησον μέρη δύο, μήχος και πλάτος, και έρώτησον τό μηπος ποός τὸ πλάτος ή τὸ πλάτος ποὸς τὸ μηπος, καὶ ὅσα σχοινία άναβιβασθώσιν, εί μέν έστι τὸ περίμετρον διὰ σχοινομετρίου, πάλιν όφείλεις μετά την έρώτησιν τοῦ μήκους καί τοῦ πλάτους διῶξαι ἐκ τοῦ ποσοῦ τὸ ἥμισυ, καὶ τὰ κατα-λειφθέντα ζ" ἐκεῖ ἐστιν ὁ μοδισμὸς τοῦ περιορισθέντος τόπου. ἐπὶ δὲ τῶν οὐογιῶν οὐχ οῦτως ὀφείλεις κόψαι δισσῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν σχοινίων, ἀλλ' ἅπαξ. καὶ πῶς; ἄκουσον. ἀφ' ὅτου μετρήσεις το χωράφιον η το άμπελον η άλλο τι μετα της ούογιας, τὰς συναχθείσας ἁπάσας οὐογιὰς τοῦ περιμέτρου οίου δή τινος τόπου έκ τῶν τεσσάρων μερῶν, ἀνατολῆς δύσεως ἄρκτου καί μεσημβρίας, κόπτε μέσον την δμαδόν των άμφοτέρων, τὰς δὲ περιλειφθείσας έτέρας ημισυ, ἀπὸ τοῦ ποσοῦ ποίησου μύρας²) δύο, πλάτος καὶ μῆκος, καὶ ἐρώτησου πρός άλλήλας, τὸ μῆκος πρὸς τὸ πλάτος, καὶ τὸ ἀναβιβασθέν ποσὸν ώς έκ τῆς τοιαύτης έρωτήσεως οὐ δεῖ κόπτειν μέσον, ὡς καὶ έπι τοῦ σχοινισμοῦ,³) ἀλλ' ἐᾶν ταύτας και ποιεῖν τὸν μοδισμόν. καταλογίζειν όφείλεις τὰς διακοσίας οὐργιὰς γῆν μοδίου ένός. όταν δε όφείλεις μετρήσαι υπεργον γήν σπόριμόν τε καί λιβαδιαίαν είς πρώτην ποιότητα, μετά δεκαουργίου σχοινίου ποίησον την άναμέτρησιν έχούσης μιας εκάστης ούογιας σπηθαμάς βασιλικάς⁴) έννέα τέταρτον μετά τοῦ τετάρτου τῆς χειρὸς ἢ παλαιστὰς εἰκοσιοκτώ καὶ ἀντίχειρος τὸν γὰρ

CIX

¹⁾ Cfr. Geom. 4, 11-13. 2) H. e. μοίρας.

^{3) -5-} e corr. cod. 4) Cfr. Geom. 4, 11 p. 192^b, 1 sq.; Pediasimus 8,2 p. 12,4 sq.

αὐτὸν ἀντίχειοα ἐχαρίσατο ὁ βασιλεὺς τοῖς ἔχουσι δημόσια.1) πρόσεχε δε ακριβώς. όταν μετρήσης τι έν κατατομαίς καί ποιήσης πέντε ή έξ μέρη και ένώσεις τα πλάτη τούτων ίδίως και τὰ μήκη τούτων ίδίως, τριπλασίως²) πληθύνεται ή γη έσό είδ5^{',3}) όταν δφείλεις ποιήσαι μέτρον ούργιας είς καλάμην η είς ξύλον, μη τίθου τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν σου ἀλλεπαλλήλως το γας έσωθεν των δακτύλων, ως έπίστασαι, καλείται άφή,4) και εί μετοηθη ούτως ή οὐογιά, ώς εἴοηται, λαμβάνει το καθ' εν τέταρτον δάκτυλον περισσόν, και γίνεται σφαλερά ή οὐργιά ἀλλὰ τῆς μετρουμένης παρὰ σοῦ ταύτης ούργιας ασ δρώσι³) κατ' ίσότητα άμφότερα τα κότζια των δακτύλων σου ήγουν των δύο σου χειρων, και ούτως μετρηθείσης της οὐογιᾶς ἔστιν ἀκοιβής καὶ ἀσφαλής τοῦτο γὰο λέγεται αντίχειο μεθ' δ κρατήσης το ξύλον ή τον κάλαμον τον είς τύπον ούργιας μέλλοντα μετρηθηναι. έν πρώτοις τον μέγαν δάκτυλον της μιας χειρός σου στησον όρθιον. αὐτὸς γὰρ καλεῖται ἀντίχειρ, ὡς καὶ προείπομεν τῶν δ' ἄλλων ἀπάντων είκοσι έπτα παλαιστών μετοηθέντων άνευ τοῦ δηλωθέντος αντίχειοος μετά δε ταύτης της ούργιας ποίησον σχοινίον δεκαούργιον. γίνωσκε δε και τοῦτο μη έστω το σχοινίον, δ μέλλεις ποιήσαι είς μέτρον δεκαούργιον η δωδεκαούργιον, τρίχινον πτλ. sequentur pauca exempla computationis, quorum speciminis causa hoc adfero:

σχοι. α JY01. σχοι. α

τὸ παρὸν τόπιον εύρέθη ἔχον πρὸς μὲν τῆ ια πεφαλή σχοινίον α, ποός δε του πόδα σχοινίου έ ἕν· δμοῦ⁵) σχοινία $\overline{\beta}$. τὸ \underline{L}' τούτων σχοινίον ἕν. ώσαύτως εύρέθη και τό εν πλάγιον 6) έχον σχοινίων β και το έτερον πλάγιον⁶) δμοίως σχοινίων $\overline{\beta}$. $\delta\mu$ οῦ⁵) σχοινία $\overline{\delta}$. τὸ \underline{L} τούτων σχοι-

νία β. είθ' ούτως έρώτησον τὰ β σχοινία τῶν β πλαγίων

2) reinla, cod. de re cfr. Geom. 21, 26-27.

3) Sic cod., non intellego.

5) 🛠 cod.

4) ἀφή cod.
6) πλά et πλα cod.

CX

¹⁾ δημί? cod.

μετὰ τοῦ ἑνὸς σχοινίου τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ποδὸς εἰπὼν δἰς μίαν β', τὸ ἥμισυ τῶν δύο ἕν. καί ἐστιν ὁ τοιοῦτος τόπος γῆ μοδίου ἑνὸς.

desinit fol. 88"; sequentur rursus iuridica.

ceterum et hanc Geodaesiae institutionem et eam, quam supra (nr. 6) e cod. Paris. 2419 excerpsi, edidisse fertur Uspenskij (Odessae 1888, russice); u. Krumbacher, Gesch. d. byz. Lit.² p. 625. ego eum librum inuenire non potui.

Cod. Vindob. Gr. med. 27 fol. 105° habet: 'Εξήγησις τοῦ 9 Πυρόπουλου περί τῶν σταθμῶν τῶν νῦν διαγόντων ἐπὶ τὰς χώρας καὶ πόλεις τὰς ἡμετέρας.

denique moneo, compilationes, quales in libello De mensuris, in Diophane (Diophantus ed. Tannery II p. 15sqq.), in codicibus V, Parisin. 2649 exstent, toto genere his de Geodaesia collectionibus adfines esse.

CXI

1. COLLATIO CODICIS PARISINI GR. 2448.

fol. 76^{r-v} Stereom. I 65-66.

 V p. 64, 20 ποδῶν] om.
 22 γίνονται (alt.)] om.
 23 $, \overline{\alpha \varrho \nu}$
 $, \overline{\alpha \varrho \lambda}$ $L' \delta'$] om.
 $r \sigma \sigma o \delta \tau \omega \nu$ $r \sigma \sigma \delta \sigma \nu$]
 $r \sigma \sigma \delta \tau \nu$ $23 \ \overline{\iota \gamma}$] $\tau \dot{\alpha} \ \overline{\iota \gamma}$

 27 γίνονται
 om.
 $r \sigma \sigma o \delta \tau \omega \nu$ $r \sigma \sigma \delta \sigma \nu$]
 $r \sigma \sigma \delta \tau \nu$

p. 66, 1 $\pi o \delta \tilde{\omega} v$] om. 4 η'] $\delta \gamma \delta o v$ $\tau o \sigma o v \tau \omega v$ — $\xi \sigma \tau \alpha l$ $\tau o \sigma o v \sigma \sigma \delta \xi \alpha v \tau \alpha'] \delta \alpha v \tau \alpha' \gamma l v o v \tau \alpha \iota$ seq. spatium uacuum 1 lineae $7 \overline{\lambda \varsigma}$] $\overline{\lambda}$ $\tau \rho \iota \sigma \sigma \alpha' \iota \varsigma$] sic $\overline{\rho \eta}$] om. 11 $\overline{\omega \varsigma \alpha}$] $\overline{\omega \varsigma}$ $\tau \sigma \sigma \sigma v \tau \sigma v$ 12 $\lfloor ']$ $\eta' \mu \iota \sigma v$ 13 $\xi \alpha v \tau \delta$] sic $\xi \alpha v \tau \eta' v$] $\xi \alpha v \tau \alpha'$ 16 $\gamma l v o v \tau \alpha \iota$] om. $\tau \sigma \sigma \sigma v \tau \sigma v$ om. τοσουτον

fol. 76^{*}-78^r Geom. 22, 1^{*}-24 (p. 390, 15 habet).

IV p. 390°, 2 τάδε] om. 3 δάκτυλος – 7 δε] δν 7 έστι] om. 8 έχει – παλαιστής] ό παλαιστής έχει 10 δε] om. έχει] om. 11 $\delta \alpha \varkappa \tau \upsilon lovs i \beta$] om. 12 δk] om. 13 $\delta \alpha \varkappa \tau \upsilon \iota \delta v v s i \overline{s}$] om. 14 $\tilde{k} \varkappa \epsilon \iota$] om. 15 $\tilde{k} \varkappa \epsilon \iota$] om.

 p. 392^a, 2 ἔχει] om. δ] δ' ἤτοι 3 ἄκαινα ἔχει] om.
 β] β' 5 ἔχει] om. 6 β] β' 7 ἔχει] om. 9 ἔχει] or.
 11 ἔχει] om. 12 .εν] .γν' 9 Ezei] om.

p. 392, 1 έστιν] om γ] τρία εύθυμετρικόν έπίπεδ 2 στερέ εύθυμετρικόν μέν] om. καί] om. 4 δέ] habet τούτου — 5 καταμετρεΐται] om. 6 πούς] om. ποδός $\overline{\alpha}$ (alt.)]

τουτου — 5 καταμετρείται j οπ. 6 πους j οπ. πυσος α (αι..., j ένός 7 τούτου — καταμετρείται j οπ. 9 άριθμῷ $\overline{i5}$] \vec{a} ρις' 11 τὰ $\overline{i7}$] τὸ ι' καὶ γ' λ'] τὸ τριακοστόν p. 394, 1 [/] ημισυ 7.—8 δὲ] οπ. 9 αὐτοῦ οπ. τετρα-γώνου] τετραγώνου εὑρεῖν 11.—12 δὲ] τοῦ ἑτερομήκους δὲ 13 τοῦ — ἐτερομήκους] εὐρεῖν 14 τετραγωνικὴ 16 πεντάγω-νον 18 ἑξαγῶ 19 ι'] δέκατον 20 ἐπτάγωνον 21 ιβ'] δω-γν εὑρεῖν τὸ ἐμβαδόν 24 ἐννα' 25 η'] έσται 26 δεκαγώ 27 [] w 29 ε] sic δγδοον έστί **30 ένδεκαγώ΄ 31 ζ] ξβδομον**

p. 396, 1 δωδεκαγώ΄ 2 τὰ] τ' 6 τριπλασίαζε 7 καὶ ξξεις τὴν περίμετρον] om. 9 ξβδομον 10 ποίει] om. 13 ἀπὸ] ἀπὸ δὲ 15 χωρῆσαι 17 τὰ] τὸν 19 [] ήμισυ 21 om. ad 23 sq. mg. m. 1: ἀπὸ τῆς περιμέτρου τὸ ξμβαδὸν εὐρεῖν. τὴν περίμετρον ἐπὶ τὰ ξ΄ ὡν δ΄ ἔσται τὸ ἐμβαδόν 23 ἐνδεκάκις ἔστω] om. 27 iδ] ζ̄ in ras. ἡ διάμετρος] διάμετρον

p. 398, 2 ἕστω] om. 5 γινομένων ad 6 sq. mg. m. 1: ἀπὸ τοῦ ἐμβαδοῦ τὴν περίμετρον εύρεῖν. τετράκις τὸ ἐμβαδόν ῶν τὸ ζ ἡ περίμετρος 8 διάμετρον] περίμετρον 9 καὶ (pr.)] om.

2. COLLATIO CODICIS PARISINI GR. 2649.

IV p. 176-204, 17.

p. 176, 1 om. 5 εῦρηται 6 χωρία πολλὰ 7 ἐγίγνοντο 9 διαμέτρησιν 10 καλάμοις 14 εἰσαγωγὴ 15 H] om. 17 γένη καὶ] γένη 21 γραμαὶ 22 σκέλη] mg. m. 1 27–28 πρὸς ὀθὰς] sic 28 ἀλλήλαις ἴσαις

p. 178, 1 τεθείσα | τεθείσα ὑποδεχομένη 2 έάν-3] om. 4 δὲ] δὲ έστιν 5-6 σκέλος δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς βάσεως τεταμένη εὐθεία 7 τετραγώνοις] sic 8 έπἰ] εἰς ἀγομένη] sic 10 ἀπὸ] ἡ ἀπὸ 11 περί αὐτὴν] om. ἀλλήλας 13 εὐθεία] γωνία 14 έκ] om. κέντρω 16 ἐπ'] ὡς ἴσας] οὕσας 17 τέμνουσα] ἡ τέμνουσα 18 τμήματα] sic 19-25 om.

p. 180, 2 στεφεομετρικόν καὶ ἐμβαδομετρικόν 3 μὲν] om. ἐστι εὐθεῖαν 5 καλεῖται] sic 8-10 et 6-7 permutat 7 δη] corr. ex δὲ 8 στεφεο-] in ras. 9 πᾶν τδ] om. γινώσκεται 11 ἐστι πέντε] om. τρίγονα 13 καὶ] ἔχουσι δὲ ἕστιν] om. 14 τετράπλευρον 15 δὲ] om. 16 τρίγωνον (alt.)] om. 16-18 ἰσοπελές σκαλην δοθογώνιον ἀμβλυγώνιον 18 δὲ] om. 20 δέ εἰσιν] θεωρήματα 21 ὀξυγώνιον] ᠔ξυγώνιον καὶ 22 δὲ] om. ἀψίς] ἀψίς ἤτοι ἡμικύκλιον ἡμικυκλίου] om. 23 ἡμικυκλίου ἡττον] om.

p. 182, 1 μέν] sic έστι] om. τὰ ἐπίπεδα] ὅσον ἐπὶ τῶν έμβαδομετρικῶν 3 είσι] om. 4 δέκα] είσι δέκα α̃ – δείκυται] om. 5 κύλινδοος – 6 σφήν] κῶνος ὀβελίσκος κύλινδρος κύβος σφηνίσκος 6 μείουρος – 7 θέατρον] ἡμίουρος κύων πληθύς καὶ πυραμίς 10 μεταλαμβανόμεναι 11 τὰ ἀπὸ τῶν] αί 12 πλευραι τετράγωνα – 13 τετραγώνω] τῆ λοιπῆ τῆ ὑποτεινούσι Ισαι είσιν ἐφ' ἑαυτὰς πολλαπλασιαζόμεναι 14 τριπλάσιος τῶ ζ΄ μείζων] ἐφέβομος 15 ἕνδεκα – 16 κύκλων] ἐμβαδὸν τὸ ἀπὸ τῆς διαμέτρου καὶ τῆς περιμέτρου τοῦ κύκλου μετρούμενον ἴσον έστιν ἐμβαδῷ κύκλων τεσσάφων 17 ἐξεύρηνται 18 πήχεος 19 ὀρυιᾶς] οὐρυιᾶς καὶ λοιπῶν

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

h

CXIII

p. 184^b, 2 ésti] éstiv ó 4 dè] om. ⁱ $\pi o \mu \acute{e} \nu i$] $\mu \acute{e} \nu$ 5 yàq] om. $\tilde{\eta} \mu \iota s \upsilon$] els $\tilde{\eta} \mu \iota s \upsilon$ 6 $\lambda o \iota \pi \dot{a}$] tà $\lambda o \iota \pi \dot{a}$ 8 dáxt $\upsilon \lambda o \upsilon] - o \nu$ in ras. maiore 9 ős ésti | ős ésti $\mu \acute{e} \rho o s$] $\mu \acute{e} \tau \rho o \nu$ 11 πa - $\lambda o v s \iota v$ 12 éstiv téssaças 13 $\tilde{\eta}$ - 16 stiva $\mu \acute{h} \rho o s$] om. 17 yàq] dè 19-20 $\pi a \lambda a \iota s \tau \dot{a} s$ dio éxel 22 $\lambda \iota \chi \dot{a} s$] () $\iota s \chi \dot{a} s$ dè] om. 23 dio] om. 25 πa] supra scr. $\lambda \iota \chi a \nu o \vartheta$] $\chi a \lambda \check{\iota} \nu o \vartheta$, corr. mg.

26 κυνόστομον] sic

p. 186^b, 1 ^gxei] om. 2 τρεῖς] om., mg. $\overline{\delta}$ 7 μίαν καὶ τρίτον τέσσαρας 8 τουτέστι δακτύλους δεκαέξ 18 $\overline{\beta}$ w] δύο και δίμοιρον $\overline{\eta}$ 20 δακτύλους] $\overline{\eta}$ δακτύλους 21 τριακονταδύο

p. 188^b, 10 τρεΐς και τρίτον ήγουν] bis 11 δύο ήμισυ ζ] όκτω 15 W] και σ΄ είκοσιν 16 όγδοήκοντα p. 190^b, 2 δύο πόδα 3 τῷ] τὸ 4 ἕξ ἢ] ἢ δακτύλους

έξ η, mg. κονδύλους ιβ είκοσικαιτέσσαρας 5 δ] om.

p. 192^b, 1 ή] om. δργιά 2 μετοείται] sic 4 έννέα καλ
 τέταρτον 5 μίαν και τέταρτον 6 ήτοι κζ 7 άντίχειρα
 9 τόν] τό 12 μεγάλου] om. 13 λέγεται τέταρτον] τρίτον λέ-

 β του του του μεγαλού ομ. Το πεγελά τετάξεου τετάξεου τετάξεου του του γεται 14 ἕχει δε γάο ἕχει 15 $\bar{\gamma}$] τέσσαρας 16 ποιούσης 18 τοῦτου mut. in τούτου όφε(λης 20 δέκα οὐργυιῶυ 21 μέλ-λεις] ἂν ἐθέλεις 22 τόπου] ξένου 25 καί] ομ. 26 δώδεκα 27 δεκαουργίου 31 δωδεκαουργίου

p. 194^b, 3 δεκαουργίου 6-7 και τῶν χωρίων] om. 7 624p. 194°, 5 δεκαουργίου 6-1 και των χωριων 6... 1 ολιγόρως
β δεκαουργίου 16 δεκαουργίου 17 σχοινίου 0m.
μετρηθῶσι 18 ὑπεξαίρεσθαι e corr. 19 ἀνιβασμοῦ 20 σωκάρια 0m. 22 μεδισμοῦ 23 μόδια μοδίων
p. 196, 1 και τοῦτο 0m. 2 μ 3 οὐργϋῶν 5 μίαν μίαν

καl καθεξής 7 – p. 200, 18] al οὐργυιαλ \bar{x} λίτρας $\bar{\delta}$, al $\bar{x}\bar{s}$ λίτρας \overline{e} , αί $\overline{\lambda}$ λίτρας \overline{s} , αί $\overline{\lambda e}$ λίτρας $\overline{\xi}$ et sic deinceps, αί $\overline{\rho}$ λίτρας \overline{x} ήγουν μοδίου το ήμισυ και αί \overline{o} ποιοῦσιν μόδιον εν ήτοι λίτρας μ, αί τ λίτρας ξ ήτοι μόδιον εν ημισυ, αί τ λίτρας π ήτοι μόδια $\overline{\beta}$ et sic deinceps, αί $\overline{\omega}$ λίτρας $\overline{\varrho \xi}$ ήγουν μόδια $\overline{\delta}$, αί \mathfrak{H} λίτρας $\overline{\varrho \pi}$ ήτοι μόδια $\overline{\delta} \underline{\ell}''$, αί , $\overline{\alpha}$ λίτρας $\overline{\sigma}$ ήγουν μόδια $\overline{\epsilon}$ et sic deinceps, αί τ λίτρας $\bar{\beta}$ ήτοι μόδια $\bar{\nu}$, (n)αί διαπόσιαι οδογειά είσι τόπος μοδίου ένός, ώσπες έφημεν, αί τριαπόσιαι μοδίου ένος ήμισυ καί αί τετρακόσιαι μοδίου $ar{m{eta}}$ (in ras. maiore), αί $ar{m{\phi}}$ μοδίων $\overline{\beta}$ \angle " xal xade $\xi \eta_S$ eq' anavrov outos.

p. 200^b, 1—3] habet 3 ποιησόμεθα 6 τε-4-5] om. 4--0] υπ. 10 τὰς (utr.)] τὰ τράγωνον] έστω τετράγωνον 8 ούργυιῶν 10 τὰς (utr.)] τὰ τ] δέκα 11 τοσούτων] και έστι τοσούτων 12 έστι] οπ. 13 τούτου τὸ πέμπτον γίνεται

CXIV

p. 202^b, 1-2 ήτοι μοδίου τὸ [". seq. τετράγωνον ἰσόπλευ-οου καὶ ὀρθογώνιον, οὖ τὸ ἐμβαθὸν οὖργημα ǭ· εὐρεῖν ἀὐτοῦ πόσων οὐργυιῶν ἐστιν ἐκάστη πλευρά. ποίει οῦτως: λαβὲ τῶν ἑκατὸν πλευρῶν τὸ τετράγωνον· γίνεται δέκα. τοσούτων οὐρ γυιῶν ἐστιν ἐκάστη τῶν πλευρῶν¹) 7 ὀργογώνιον 9 αὐτοῦ δὲ ἀὐτοῦ 10 ἐμβαδὸν] ἐμβαδόν· ποίει οῦτως 12 καθέτων] inter έ et τ ras. 13 τὰς (utr.)] τὰ 14 γίνονται] καὶ γίνονται 15 αὐτοῦ τοῦ 17 δ¨ γίνεται 18 ν'] γ΄΄ γῆ 19 ἐνὸς ῆμισυ 22 παφαλαμβανόμενον λιτιῷν ἀξὶ ἤτοι λιτο. 23 ἐπιβάλουσι p. 204, 2 οὐργυιῶν 2 πολλαπλασιαζόμεναι 4 τοῦ τετρα-γώνου] οm. διακοσιοστὸν] οm. 5 ἔστι γῆ 6 ἐπι] ὑπὸ διακοσίων 10 οῦτως 11 τῶν μέτρων 12 καὶ] οm. 15 τὸ]

 $\gamma \dot{\omega} v o v$] om. $\delta \iota \alpha v o \delta \iota o \sigma \tau \delta v$] om. $5 \ \vec{k} \sigma \tau i \ \gamma \tilde{\eta} \ 6 \ \vec{k} \pi l$] $\delta \pi \delta \delta \iota \alpha v o \delta \iota \omega v$ $\delta \iota \alpha v o \sigma (\omega v \ 10 \ o \tilde{v} \tau \omega \varsigma \ 11 \ \tau \tilde{\omega} v \ \mu \dot{\epsilon} \tau \rho \omega v \ 12 \ \kappa a l$] om. $15 \ \tau \delta$] $\alpha \dot{v} \tau o \tilde{v} \ \tau o \delta \iota \iota$] corr. ex $\pi \epsilon \tilde{\iota} \ 16 \ \vec{k} \sigma \tau \iota \ \gamma \dot{v} v \epsilon \tau \alpha \iota \ 17 \ \overline{\iota \eta} - \gamma \tilde{\eta} \varsigma$] $\gamma \tilde{\eta}$

(p. 204, 18 – 206, 16 om.) IV p. 206^b, 1 – 216, 11 (p. 206, 17 om.)

p. 206^b, 1 τετράγωνον] (τ)δ τετράγωνον 4 ἔστω] om. 9 πο-λαπλάσιον 12 τοσούτων — 13 παραλληλογράμμου] om.

p. 208^b, 1 ημισυ 2 γίνεται μοδίων τοσούτων] γης μοp. 200, r quive 2 yivetat µootav todovtav] $\gamma\eta_5$ µo-dlav i β 17 odovviav (et sic deinceps) 18 to dè πλάτος 20 ποίει 21 είχοσι 23 έστι] έπι 24 γίνεται 25 µodlav p. 210, 1–10] om. 11 δεθογάνιον] om. d η] om. 13 $\overline{\eta}$ το] αὐτοῦ τὸ 14 ποίει $\overline{\eta}$ γίνεται] καὶ ἕστι τοσούτων] καὶ ἕσται τοσούτων 15 έστι] om. 17 δv] οδ΄ ἕστι γ η_5] γίνεται $\gamma\eta$ 18 είκοσι 19] om. b τρίγωνον δεθογώνιον 2 d] aὐ η 3 τεσσάσων 5 τουΞη μουτον 10 -31 -3. 2 ή] οῦ ή 3 τεσσάρων 5 τριῶν ἤγουν 10 τὸ] τὰ 11 $\overline{\beta}$] $\overline{\beta}$ σχοινία 12 πολαπλασίαζε

p. 212^b, 1 γίνονται — 4 ξ] οΰτως δlς τρlς ξ 5 γίνεται γη p. 212-, 1 γινονται — 4 5] ουτως οις τοις 5 5 γινεται γη 6 τριών 9 πολλαπλασίασον 11 γίνονται] ούτως και είκοσά-κις τὰ $\overline{\lambda}$ 13 έξακοσίων 14 $\overline{\sigma}$ " 15 και ούτως] om. 16 γη 18 γίνεται] γίνεται ή μέτρησις 19 πολλαπλασιασμοῦ ήμισμα-ζόμενα 22 πολλαπλασιασμοῦ 24 έπι] ὑπό διακοσίων 26 δὲ] γὰρ λίτρας τῷ — 27 \overline{o}] τὸ Ἐν μο καὶ οὐργυιαὶ διακόσιαι 28 μιῷ] δὲ μιῷ λίτρας 29 ὀργυιαὶ \overline{c} 30 — p. 214^b, 28] om.

p. 214, 1 ώς] ότι τριγώνου] om. πολλαπλασιασμολ 2 δύο γωνίας] γωνίας και τῆς βάσεως 3 τῷ] μετὰ τοῦ σιασμοῦ, deinde del. τῶν δύο πλευρῶν πολλαπλα-

p. 216, 1 παραδείγματι 2 δύο μείζων] om. 3 3] σχοινίων ξ 5 ποίησον ούτως] om. πολλαπλάσιον 6 της καθέτου] om. 7 είτα — 9 $\overline{15}$] καl 9 πλεθοών τετραγωνικόν 10 γίνεται] και έστι τὰ σχοινίων — 11 ποίει] om. seq. (έ) αν

1) Cfr. Geodaes. 7, 2.

h*

CXV

δε ή δποτείνουσα μόνη η σχοινίων \bar{x} και θέλεις (scrib. θέλης) έκ ταύτης εύρειν την βάσιν και την πρός όρθάς, ποίει ούτως. τὰ π τῆς ὑποτεινούσης τετράκις. γίνονται ὀγδοήκοντα. ὧν τὸ ξ γίνεται ιζ. τοσούτον (scrib. τοσούτων) ἔσται σχοινίων ἡ βάσις. όμοίως και την ποός όρθας εύρειν. τοις τξ. τούτων τό πέμπτον ιβ. τοσούτων έσται σχοινίων ή πρός όρθάς. εί δε θέλεις τον ήρ. Γουστιών εστάν χώρετων ή περο σύστες. Ετο στικόν άπο της βάσεως την κάθετον εύρειν, έστω τρίγωνον έχον την μέν βάσιν ούργνιων τ, αί δέ έτεραι δύο πλευραί άνα ούργυιων τγ, και ήχθω κάθετος έπι την βάσιν, και τα μετά ταύτην(?) δίχα. ταύτην εί θέλεις εδοείν, όπόσων οδογυιών έστι, λαβέ τὰ ήμισυ της βάσεως ήτοι τὰ ε και ποίησον αύτὰ έπ' αύτά γίνονται πε. και τα τη της μιας των υποτεινόντων (mg. υποτεινουσων m. 1) πλεύφων και γίνονται έφ' έαυτα φξθ. έφ' ών άφελε τα είκοσι πάντα (scrib. πέντε). λοιπά <u>φμ</u>θ ων πλεύρον τετράγωνον γίνεται ιβ. καί ξσται τοσούτων ούργυιῶν ή κάθετος.

παντός ¹) Ισοπλεύρου τριγώνου εδρίσκειν τὸ ἐμβαδόν. ποίει οῦτως· τὴν μίαν τῶν πλευρῶν πολλαπλασίαζε ἐφ' ἑαυτήν· καὶ τὸ (scrib. τοῦ) γινομένου τὸ τρίτον καὶ τὸ δέκατον συμπονούμενον (3011), 100) γιομενού το τρίταν και το σκατο σκατο σκατο τράπονο μετο ποιεϊ το έμβαδόν. οίου έστω τρίγωνου έχου τας πλευράς πάσας άνὰ ούργυιῶν δέκα. πολλαπλασιασθείσα ἡ μία ἐφ' ἑαυτον (scrib. ī καl τριακοστόν τής μιας πλευρας (mut. in των πλευρών), καλ τὸ λοιπὸν γίνωσκε εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῆς καθέτου. είτα πολλα-πλασίασε (scrib. πολλαπλασίασον) τὴν κάθετον ἐπὶ τὸ ῆμισυ τῆς βάσεως, καὶ τὸ συναγόμενόν (συν- e corr.) ἐστι τὸ ἐμβαθόν.

έστι δὲ καὶ ἄλλως²) εύρεῖν τὸ ἐμβαδόν. ἔστω τρίγωνον ἰσόπλευφον, αί πλευφαί άνὰ λ οὐογυιῶν. λαβὲ τὰ λ τῆς μιᾶς πλευφᾶς και πολλαπλασίασον έπι τὰς (scrib. τὰ) $\overline{\kappa \varsigma}$ τῆς καθέτου και γίνονται $\overline{\psi \pi}$. ων τὸ \angle $\overline{\tau \varsigma}$. και έστι τοσούτων μοδίων.

Portal on an to L ty. kat est tooortar portar. IV p. 228⁵, 1 — 230⁵, 2 (p. 228, 5 om.) p. 228⁵, 1 To(ywror) τδ 2 το(ywror 3 losserloös] losser-lès ξχον έκάστην 4 lowr) om. 5 ή — 6 \vec{z}] om. 6 την] δὲ την 8 πολλαπλασίασον 9 lowr] om. 11 ημισυ 12 έφ ἑαυτὰ] om. 13 ἄφελε 15 τετράγωνος 22 ξστι αὐτοῦ] om.

p. 230^b, 1 γίνεται vñ

IV p. 234, 2-30 (p. 234, 1 om.)

p. 234, 2 "Εστω] ()ξέ δξύγωνον 3 ήττον ή δε βάσις σχοινίων τδ post τε lin. 4 5 πολλαπλασίασον 6 έαυτήν

1) Cfr. Geom. 10, 1-5.

2) Cfr. Geom. 10, 11 p. 226, 18-21.

CXVI

καὶ] οm. 9 πολλαπλασιασμὸν 11 πολλαπλασιασμὸν 12 $\lfloor ']$ τό $\lfloor ' παρὰ]$ περὶ 14 γίνεται 15 πολλαπλασιασμοῦ 17 ἔσται 18—25] om. 27 γίνεται $\tilde{\xi}$ —28 γίνονται] bis 27 πολλαπλασίασον (utroque loco) 28 γίνεται (utr. loc.) ἔσται] ἔσται σχοινίων 29 ῆμισυ γίνεται 30 γῆ

IV p. 248, 13-23 (p. 248, 12 om.)

p. 248, 13 τριγώνου οἰουδηποτοῦν μέτρησις οἶου] om. 14 τριγώνου] om. τῶν πλευρῶν ἡ μὲν σχοινίων] om. σχοινίων] om. 15 σχοινίων] om. εύρεῖν — 16 γίνονται] ὁμοῦ μετὰ 17 τούτων] ὡν ῆμισυ ἀπὸ — 18 ἄφελε] ἀφαίρει ἀπὸ τῶν τῶτ 19 $i\delta$] -δ e corr. πολαπλασίασον 20 οὖν δι' ἀλλήλων] δὲ οῦτως 23 τοσούτων] καὶ ἔστι τοσούτων γίνεται] om. seq. ὑμοίως καὶ ἐπὶ ἰσόπλευρον (scrib. ἰσσπλεύρου) τριγώνου καὶ ἰσοσκελοῦς καὶ σκαληνοῦ καὶ ὀθθογώνου πάντοτε ποίει.

τοῦ κύκλου ἡ περίμετρος σχοινίων πβ καὶ ἡ διάμετρος σχοινίων ζ. ποίησον τὰ ζ τῆς διαμέτρου ἐπὶ τὰ κβ (-β e corr.) τῆς περιμέτρου: γι^{ντ} ρνδ. ὡν τὸ δ' λη ζ... τοσούτων σχοινίων τὸ ἐμβαδὸν τοῦ κύκλου.¹)

τὸ τοῦ κύκλου ἐμβαδὸν ἔστιν εὐρεῖν καὶ οῦτως· τὰ ῆμισυ τῆς περιφερείας πολλαπλασίασον ἐπὶ τὰ ῆμισυ τῆς διαμέτρου, καὶ τὸ γινόμενόν ἐστι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ κύκλου. οἶον τὰ κῶ ἐπὶ τὰ 7 L''· γίνονται λη L''. καὶ ἔστι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ κύκλου τοσοῦτον· ή γὰρ περίμετρος τοῦ κύκλου ἐστιν κβ καὶ ἡ διάμετρος ζ, εἶτε οὐργυιὰς εἶποις είτε σχοινία είτε ἅλλο τι τοιοῦτον³) τέλος.

3. COLLATIO CODICIS AMBROSIANI D 316 inf.

IV p. 132, 15 - 142, 8.

p. 132, 15 μονοειδές 19 Ισοπλεύοου τριγώνου δοθογωνίου (= CF) 20 Ισον (= CFH) (23 = CH) 24 δέ] δέ και καλείται και καλείται

p. 134, 3 αὐτῷ 6 ποιθανῶν 7 τὰ] τὸ (9 = NH) έκτὸς (= CFN) 10-11 ή δὲ seq. lac. | μετὰ seq. lac. περίμετρος seq. lac. τῆ βάσει seq. spat. 2 lin. 15 λέγειν (= CF, sed corr.) 16 ὅτε (= F) ἀμφότερον 24 τῷ] τὸ (omnes) 25 seq. spat. 1 lin.

p. 136, 4 τετραπλεύρων] και τετραπλεύρων 5 έξῆς] έξ ῆς απαντα πέρατι] παρά τι 6 άπειρία] seq. spat. ¹/₃ lin. 8 άλογά είσι] άλογα και άροητα λέγεται είοι δε 10 και – μέγεθος] μέγεθος και άλογον 11 νοούμενα συγκρινόμενα (= CF)

1) = Geom. 17, 1. 2) Cfr. Geom 17, 2.

CXVII

12 ral] om. (13–14 habet = N) 17 $\sigma \nu \mu \nu \tau \rho (\alpha \nu \ 18 \ \vartheta \epsilon - \sigma \epsilon \iota] \ \varphi \dot{\sigma} \sigma \epsilon \iota \ \text{post lac.}$ (21 = NH) 23 $\dot{\epsilon} \sigma \tau \iota \ (26 = \text{NH}, \text{deinde } \rho \frac{\delta}{2} \nu)^{-1}$)

p. 138, 1 έστι 3 τετραγωνικής (6 αυ = NH) ή] τῆ (= CF) 8 τουτέστι λόγου (= CF) 10 μουάδα] μερίδων 11 αὐτῆς (= CFN) 12 τούτων, -ν del. 13 κατὰ (= CF) 14 τούτων (= CHN) 15 τῆ] τὸ (omnes) 16 κύβης 16-17 τὸ ἀπὸ ὅητῆς κύβης τετράγωνον 17 τὸ ὅητῆ] ὅητὴν (omnes) 18 ἀποσύμμετροι (= CF) 19 συμμετρίας (= CF) αὐταὶ αἰ] αὐ ταὶ 20 σύμμετροι (= CF) ἀπ' αὐτῶν] ἅπαντα 21 ἑτέρα ὅταν] ὅταν αὐταὶ ἐὐθτεῖαι ἀσύμμετροι ὅσιν τὰ] om. 22 εἶη (= CF) 24 καὶ ἕλογοι] αἰ δὲ ἕλογοι (omnes) bis

p. 140, $(2 = \text{NH}) = \frac{3}{7}$] om. (omnes) 9 έντιδασι (= CF) 10 έρταλ] έρτην πήχεος (cfr. CF) 11 έκαστη πόθεν (= CF) 16 έστι (18 πολλαπλασιάζεσδαι) 20 λόγος – 21 άλληλα] άλλα των όμογενων έστι (cfr. CF) (24 αί = NH)

p. 142, 1 al] ral 2 $\xi_{\chi ovoiv}$ (= CF) 3 $\mu \eta$] $\mu \eta \tau \varepsilon$ (cfr. CF) 4 $\delta \rho ov$] $\delta \rho ovs$ 5 $\tau \tilde{\rho}$] $\tau o \tilde{v}$ (= CFN) $\sigma v v \varepsilon \chi \varepsilon \tilde{i} \varsigma$ (= CFH) $\delta i \varepsilon \chi \varepsilon \tilde{i} \varsigma$ (= H) 6 $\bar{\eta}$] $\bar{\beta}$ 8 $\tau \tilde{\omega} v$] ε . $\tau \tilde{\omega} v$ ($\xi \kappa \kappa \varepsilon \mu \ell v \omega v =$ NH)

4. METROLOGICA ANECDOTA.

1. E cod. Vatic. Gr. 1164, membr. s. XI, fol. 10^{*}.

Περί μέτρων.

Ο παλαιστής έχει δακτύλους δ, δ ποὺς ἔχει παλαιστὰς δ ήτοι δακτύλους τς, δ πῆχυς ἔχει πόδας α ζ΄ ήτοι δακτύλους $\langle x\overline{\delta} \rangle$, τὸ βῆμα ἔχει πῆχυν α καὶ πόδα α, δ ἐστι πόδες β ζ΄, ήτοι παλαιστὰς τ, ή ὀργυιὰ ἔχει βήματα β καὶ πόδα α ήτοι πήχεις δ ἤτοι πόδας ζ ἤτοι παλαιστὰς πδ, ή ἄκευα ἔχει ὀργυιὰν α ζ΄ καὶ πόδα α ἤτοι βήματα κδ (scrib. δ) ἤτοι πήχεις ς καὶ πόδα α ἤτοι πόδες (scrib. πόδας) τ ἤτοι παλαιστὰς μ, τὸ πλέθρου ἔχει ἀκένας τ ἤτοι δογυιὰς τς καὶ πόδα δ ἤτοι βήματα μ ἤτοι πήχεις ξδ (scrib. ξς) καὶ πόδα α ἤτοι πόδας ῷ ἤτοι παλαιστὰς υ.

2. E cod. Vatic. Gr. 1056, bombyc. s. XIV, fol. 5^v-6^r.

CXVIII

¹⁾ Pertinet ad p. 138, 6.

Περί μέτρων ήθωνος.

Δάκτυλος, παλαιστής, λιχάς, σπιθαμή, πούς, πυγών, πηχυς, βημα, ξύλον, δογυιά, κάλαμος, ἄκαινα, κέπεδον, ἄμμα, πλέθουν, σχοινίον, ἄφουφα, ἰούγεφον, στάδιον, δίαυλον, μίλιον καὶ δόλιχος.

τὸ ἄμφοδον ἔχει κατὰ μῆκος τὸ ἀπὸ ἀπηλιωτοῦ ἐπὶ λίβα, ὅ ἐστιν ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς, πήχεις σ, τὸ δὲ πλάτος τὸ ἀπὸ νότου ἐπὶ βοوᾶν πήχεις ϙ, οῦ ποιοῦσιν ἐμβαδὸν μυφιάδας δύο.

 δ μèν οὖν δάπτυλος πρῶτον είδος καὶ ἐλάχιστον, δ παλαι- 10 στης ἔχει δαπτύλους τέσσαρας, η λιχὰς ἔχει δαπτύλους ὀπτὰ παλαιστὰς ∂ύο, η σπιθαμη δαπτύλους δώδεκα, παλαιστὰς τρεῖς λιχάδας ā L', δ ποὺς δ Ίταλικὸς καὶ Νικομηδήσιος δαπτύλους τη γ' παλαιστὰς $\overline{\gamma}$ δ'' ιβ'', δ ποὺς δ βασιλικὸς καὶ Φιλεταιρικὸς καὶ Πτολεμαικὸς καὶ Ῥωμαικὸς δαπτύλους τς παλαιστὰς $\overline{\delta}$ λι- 15 χάδας δύο σπιθαμην ā γ'', δ πυγὰν δαπτύλους π παλαιστὰς $\overline{\epsilon}$ λιχάδας $\overline{\beta}$ L' σπιθαμην ā ψ'' πόδα Φιλεταιρικὸν ā δ'', δ πῆχυς δ εὐθυμετρικὸς καὶ βασιλικὸς καλούμενος δαπτύλους πδ παλαιστὰς $\overline{\varsigma}$ λιχάδας $\overline{\gamma}$ πόδα Φιλεταιρικὸν ā δ'', δ πῆχυς δ εὐθυμετρικὸς καὶ βασιλικὸς καλούμενος δαπτύλους πδ παλαιστὰς $\overline{\varsigma}$ λιχάδας $\overline{\gamma}$ πόδα Φιλεταιρικὸν ā L' πυγόνα ā ε'' πόδα 'Ιταλικὸν ā L' δ'' κ'' σπιθαμὰς $\overline{\beta}$, δ πῆχυς δ Νειλομετρικὸς δακτύλους πη παλαιστὰς $\overline{\zeta}$ λιχάδας $\overline{\delta}$ πόδας Φιλεταιρικοὺς δώο σπιθαμὰς $\overline{\beta}$ ψ'' πυγόνα ā L' ι'', δ πῆχυς δ Θρακικὸς δακτύλους λ $\overline{\delta}$ παλαιστὰς $\overline{\eta}$ Lιχάδας $\overline{\delta}$ δ'' πόδας Φιλεταιρικοὺς β η'' σπιτος $\overline{\delta}$ παλαιστὰς $\overline{\delta}$ δ'' πόδας Φιλεταιρικοὺς δαπτύλους

1 cfr. Geom. 23, $4 \operatorname{sqq.} 2 \pi v \gamma \delta v$. $3 \varkappa \ell \pi \varepsilon \delta \sigma v$? $4 \varkappa \eta' - \chi'$ $\lambda \iota o v$. $6 \, \dot{\alpha} \pi \iota \lambda \iota \omega \tau o \tilde{v}$. $7 \pi \eta \chi v \varsigma$. $8 \pi \eta$. $12 \pi \alpha \lambda \alpha \iota \sigma \tau \dot{\alpha} \varsigma$ (pr.)] $\pi \alpha \lambda \varepsilon i \sigma$. $13 \lambda \iota \chi \dot{\alpha} \varsigma$. $i \tau \tau \alpha \lambda \iota n \dot{\alpha}$. $14 \pi \alpha'$. $\iota \beta''$] $\iota \varsigma''$. $15 \pi \alpha \lambda \varepsilon i \sigma$. $13 \lambda \iota \chi \dot{\alpha} \varsigma$. $i \tau \tau \alpha \lambda \iota n \dot{\sigma}$. $14 \pi \alpha'$. $\iota \beta'''$] $\iota \varsigma''$. $15 \pi \alpha \lambda \varepsilon i \sigma$. $16 \pi \alpha \lambda \varepsilon i \sigma$. $17 \lambda \iota^{\chi}$. w''] γ'' . $18 \pi \alpha'$. $19 \lambda \iota \chi \varepsilon i \sigma$. $20 i \tau \tau \alpha \lambda \iota n \dot{\sigma} v$. π''] η'' . $\pi \eta \chi v \varsigma$] $-v - e \operatorname{corr.}$ $21 \pi \alpha'$. $\lambda \iota \chi \alpha \delta$. $22 i \sigma \tau o \nu \iota n \dot{\varsigma}$. $23 \pi \alpha \lambda \lambda \iota^{\chi}$. 24 w''] \varkappa . $\mathcal{F} \varrho \alpha \chi_{\gamma}^{\varsigma}$. $25 \pi \alpha \lambda$ et $\lambda \iota \chi$ ut saepius.

CXIX

Φαμὰς $\overline{\beta} L' \gamma''$, τὸ βῆμα δακτύλους μη παλαιστὰς $i\overline{\beta}$ λιχάδας $\overline{\varsigma}$ πόδας Φιλεταιφικούς $\overline{\gamma}$ πήχεις $\overline{\beta}$ σπιθαμὰς $\overline{\delta}$ πυγόνας $\overline{\beta} \delta'' i'' x''$,τὸ ξύλον δακτύλους $\overline{\rho}$ παλαιστὰς $i\eta$ λιχάδας $\overline{\vartheta}$ πόδας Φιλεταιφικούς $\overline{\delta} L'$ πήχεις $\overline{\gamma}$ σπιθαμὰς $\overline{\varsigma}$ πυγόνας $\overline{\gamma} L' i''$, η όρ-5 γυιὰ δακτύλους $\overline{4\varsigma}$ παλαιστὰς $\overline{\kappa\delta}$ λιχάδας $i\overline{\beta}$ πόδας $\overline{\varsigma}$ πήχεις $\overline{\delta}$ σπιθαμὰς $\overline{\eta}$ πυγόνας $\overline{\delta} L' \delta'' x''$, δ κάλαμος δακτύλους $\overline{\varphi}$ παλαιστὰς $\overline{\lambda}$ λιχάδας $i\overline{\epsilon}$ πόδας $\overline{\zeta} L'$ πήχεις $\overline{\epsilon}$ σπιθαμὰς \overline{i} πυ-

ή ἄκαινα καὶ τὸ κέπεδον ἀπὸ δακτύλων $\overline{\varrho\xi}$ παλαιστῶν $\overline{\mu}$ 10 λιχάδων κ ποδῶν ī πήχεων ξ Ψ΄ σπιθαμῶν τη γ΄ πυγόνων η, τὸ ἄμμα δακτύλους σ παλαιστὰς ν λιχάδας κε πόδας ιβ ζ΄ πήχεις η γ΄ σπιθαμὰς τξ Ψ΄ πυγόνας Γ, τὸ πλέθρον δακτύλους , πχ παλαιστὰς ῦ λιχάδας σ πόδας $\overline{\varrho}$ πήχεις ξζ Ψ΄ σπιθαμὰς $\overline{\varrho\lambda\gamma}$ γ΄ πυγόνας π, τὸ σχοινίον καὶ ή ἄρουρα ἀπὸ δακτύ-

15 λων , βυ παλαιστῶν χ λιχάδων τ ποδῶν ου πήχεων ο σπιθαμῶν σ πυγόνων οκ πλέθρου ...α ζ, τὸ σχοινίον τὸ νι... καὶ ἡ ἄρουρα δακτύλους , βτδ παλαιστὰς φος λιχάδας σπη πόδας ομδ πήχεις ςς, τὸ ἰούγερον δακτύλους , γσ παλαιστὰς ῶ λιχάδας ῦ πόδας σ πήχεις ολγ γ΄ σπιθαμὰς σξς ω΄ πυγόνας οξ

30 βήματα ξ5 ω" ξύλα μδ γ" θ" δογυιάς λγ γ" καλάμους π5 ω" άκαίνας π άμματα τ5 πλέθρα β σχοινίον α γ", τὸ στάδιον ἔχει δακτύλους ,θχ παλαιστὰς ,βυ λιχάδας ,ασ πήχεις ῦ πυγόνας ῦπ βήματα σ δογυιάς ϱ, τὸ δίαυλον ἔχει δακτύλους ά,θσ παλαιστὰς ,δω λιχάδας ,βυ πόδας ,ασ πήχεις ῶ πυγό-25 νας Σξ βήματα ῦ δογυιάς σ στάδια β, τὸ μίλιον δακτύλους ζ,β παλαιστὰς ἅ, η πόδας ,δφ πήχεις ,γ βήματα ,αφ δογυιάς

CXX

CXXI

 $\overline{\psi v}$ στάδια $\zeta L'$ διαύλους $\overline{y} L' \delta''$, δ δόλιχος δαπτύλων τα μυοιάδας, $\overline{\epsilon \sigma}$ πόδας, $\overline{\zeta \sigma}$ πήχεις, $\overline{\delta \omega}$ βήματα, $\overline{\beta v}$ δογυιὰς, $\overline{\alpha \sigma}$ στάδια $\overline{\epsilon \beta}$ μίλιον $\overline{\alpha} L' \epsilon''$.

5. DE NUMERIS SCRIBENDIS ET DE INTER-PUNCTIONE QUAESTIUNCULAE.¹)

In numeris significandis rationem codicum antiquiorum secutus sum, quam seruauit cod. S: $\bar{\gamma} = 3$, $\gamma' = \frac{1}{3}$, quae, ubi eae tantum fractiones usurpantur, quae numeratorem habeant 1, uix unquam dubitationem uel errorem generare potest. sed ubi aliae quoque fractiones adhibentur, per se incertum est, utrum $\overline{\gamma} \zeta'$ significet $3\frac{1}{7}$ an $\frac{3}{7}$ (cfr. ∇ p. 12, 8, 11); uerum sic quoque omnis dubitatio excluditur, si alius numerus antecedit, uelut $\tau\lambda\vartheta \ \overline{\gamma} \xi'$ nihil aliud signicare potest quam $339\frac{3}{7}$; si nihil antecedit, dubitatio manet; remouetur, si scribitur $\overline{\gamma} \zeta' \zeta'$ uel $\zeta' \zeta' \overline{\gamma} = \frac{3}{7}$, ut in Geom. 16, 34-35; 17, 26. interdum lineola transuersa in numeris deest; in chiliadibus myriadibusque plerumque non ponitur $(\alpha \overline{\varphi} \overline{n\gamma})$. postea demum ea ratio praeualuit, quam praetulit Fridericus Hultsch codicem A secutus; ibi enim (saec. XII) sicut in C semper fere scribitur $\gamma' = 3$, $\gamma'' = \frac{1}{3}$, quamquam non desunt uestigia rationis antiquioris; sic igitur $\gamma' \xi'' \xi''$ est 3.

quod γ' fractionem $\frac{1}{3}$ (rò $\tau \varrho/\tau o \nu$) significat, eius rei causa est, quod numeri ordinales plerumque ita scribuntur ($\gamma' = \tau \varrho/\tau o \varsigma$), quamquam haud ita raro eodem modo significantur, quo cardinales, aut supra addita terminatione, uelut $\bar{\gamma}^{0\varsigma} = \tau \varrho/\tau o \varsigma$, $\bar{\epsilon}^{0\nu} = \pi \ell \mu \pi \tau o \nu$, $\bar{\varsigma}^{\alpha} = \tilde{\epsilon} \pi \tau \alpha$. praeterea monendum, δ' uel $\bar{\delta}$ saepe significare $\tau \epsilon \tau \varrho \ell \pi \iota \varsigma$ ($\delta^{\pi \iota \varsigma}$), uelut IV p. 422, 19 sq.; 424, 10 sq. in S, $\bar{\delta}$ in AC IV p. 322, 31 al., quod interdum in errorem inducere potest.

chiliades in codd. ACS semper significantur lineola infra anteposita (α, γ) , myriades uero in S lineola supposita

¹ δακτύλ. 3 μήλ. ι''] om.

¹⁾ Cfr. Richardus Hoche, N. Jahrb. XCI (1865) p. 463 sq.

($\underline{\alpha} \beta$, ut V p. 18, 13, 21), in AC punctis superpositis ($\dot{\alpha} \ddot{\gamma}$, ut \overline{V} p. 22, 22).

semis ubique scribitur sigla \angle' uel \angle'' uarie formata (est littera η in formam cursiuam redacta). praeter fractiones solitas in omnes codicibus admittitur $\frac{8}{3}$, quae in S scribitur \mathscr{P} , in AC w' uel w''; de singulari huius fractionis forma in cod. Vatic, 1056 u. supra p. CXIX---XX.

De interpunctione saepe locus est dubitandi, nec semper mihi constiti. codicum in hac re auctoritas nulla est.

primum in locutionibus, quales sunt ravra ent rà iy ylνονται α , αψ (IV p. 226. 16), ante γίνονται interpungendum esse, certum est; adparet ex locis, qualis est IV p. 226, 24 την μίαν πλευράν έφ' έαυτήν; 356, 19, 20 cet. intellegitur πολυπλασίασον. eadem prorsus ratione dicitur σύνθες την βάσιν καί την κάθετον γίνονται IV p. 356, 26 al. tum ueri simile est, eadem ratione ante ylvovrai interpungendum esse, ubi legimus τούτων τὸ δ΄ γίνονται (uelut IV p. 356, 16; intellegitur $\lambda\alpha\beta\acute{\epsilon}$, cfr. IV p. 380, 26), et hoc confirmatur loco, qui est IV p. 328, 20 πάλιν το ήμισυ των κβ [.'. γίνονται $i\alpha$ δ', ubi interpunctio necessaria est. hinc transitus fit ad formulam simillimam wv ro nn' vivovrai (IV p. 356, 21), ubi ante ylvovrai interpungendum esse intellecto uerbo λαβέ ostendit IV p. 370, 3 ών αεί το ιδ' γίνονται. idem ualet de formula rà no énránic vívovrai (IV p. 338, 3). incertior est res iis locis, ubi in hac formula omittitur articulus, uelut IV p. 360, 2, 4 ών [γίνονται πόδες τ; ibi plerumque interpunctionem omisi locis perpensis, quales sunt IV p. 392, 11 ών λ' έστω τὸ ἐμβαδόν (cfr. p. 394, 6, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31); sed est, ubi necessaria sit, ut V p. 154, 2 ών Entov, énel 5' nolopatog' ylvovtal. rursus, etiam ubi articulus additur, est, ubi interpungi non possit, ut IV p. 356, 10 ww τὸ 🕹 ἔσται δ μοδισμός (cfr. p. 359, 20; 364, 1).

cum hac quaestione alia connexa est, de formis ylverau et ylverau. ne in hac quidem re codicibus quidquam tribuendum, quia plerumque compendium ambiguum aut scriptum est aut in archetypo scriptum fuisse potest, ut hodie quoque in S paene constanter factum esse uidemus. post

CXXII

interpunctionem semper posui γίνονται, si sequitur πόδες similiaue uel numerus maior quam 1 (siue fractio adest siue non); ubi uero non interpungitur, uelut post ἇν ημισυ, praetuli γίνεται, etiamsi sequitur numerus pluralis (πόδες, δύο κτλ., ut IV p. 350, 7). de plurali cfr. IV p. 302, 13, 17 γίνονται q̄ τ καὶ δηλοῦσι; 374, 22 ἅπεφ εἰσι τὸ ἐμβαδόν; de singulari uero IV p. 378^a, 13; ^b7, 10 ἔστι δὲ μονάδες; cfr. p. 378, 4; 380, 2; p. 378, 8, 15 ὅ ἐστι μονάδες. post ἇν πλευφὰ τετφάγωνος non interpunxi; quare γίνεται ibi scribendum fuit, ut IV p. 320, 20; 324, 9, 21; et hoc confirmat V p. 84, 18–19 ἇν πλευφὰ τετφαγωνική ἐστι ποδῶν ιξ. uerum potuisse etiam interpungi, adparet ex IV p. 394, 10 (at ibidem lin. 14 ἇν πλευφὰ τετφάγωνος ἔστω ἡ διαγώνιος). in loco modo adlato V p. 84, 19 in hac locutione ser-

uatum est $\pi o \delta \tilde{\omega} v$, nec dubito, quin compendium π , quod codices plerumque praebent (ut V p. 194, 16), locis eius modi ita resoluendum sit; cfr. V p. 46, 3.

in formula denique σύνθες δμοῦ γίνονται νβ (V p. 70, 11; 74, 26; 76, 3; 84, 4; 120, 5; 142, 5, 10, 23; 144, 5) dubitari potest, quo pertineat δμοῦ. interpunctio ante δμοῦ commendatur locis, quales sunt V p. 32, ^b21; 70, 5; 84, 9; 98, 15—16; 116, 18; 118, 3; 140, 19—20, 25, et σύνθες sic nude ponitur V p. 96, 19. rursus δμοῦ cum σύνθες necessario coniungendum est V p. 114, 15; 138, 21 δμοῦ σύνθες · γίνονται; cfr. V p. 74, 16; 90, 17; 154, 14.

CXXIII

CORRIGENDA.

- IV p. X addendum, Geometriae 4, 1-6 p. 200, 3 et 23, 1-22 iam a Montefalconio edita esse Parisiis 1688 (Cotelerii ec-clesiae Graecae Monumenta IV, Analecta Graeca p. 308-15) e codice A.
 - p. XI lin. 8 inter 21, 27 et 23 inserendum: 22, 3-24.
 - cod. D adcuratius describitur V p. XXVII not.
 - p. 113 apparat. 15] scrib. 25
 - p. 118 infra textum addendum: 25 sqq. Proclus p. 133, 12 sqq.

 - p. 126, 20 apparat. scrib. 31, 15 (pro 31, 5) p. 160, 21 *ἰδίως*] scrib. *ἰδία* p. 185 apparat. ^b10 in scriptura codicis A addendum ό post είτα

 - stra p. 210, 17 post alt. $\gamma i rovral$ excidit \overline{x} p. 251 not. *) et p. 321 not. **) delendae sunt (monente Paulo Heegaard collega); nam (s a) + (s b) + (s c) = s. p. 272 apparat. 1 post $\sigma_{\chi o l r} i \omega r$ addendum: (alt.) p. 318 apparat. 8 scrib. 312, 10 pro 312, 11. p. 392, '3 mal] scrib. xal p. 392, 2 conjectura Hultschii recipienda erat; u. V p. LXIII. in apparat. 4 ante δc ponendum. ante $\pi l \dot{\alpha} c \sigma c$ delendum est.

 - in apparat. 4 ante δb ponendum, ante $\pi k \alpha rog$ delendum est. de emendationibus nonnullis Sirksio restituendis u. V p. XLVII not. 2.
 - de bonis quibusdam scripturis codicum in apparatu non adhibitorum ∇ p. LXIII. in interpretatione initio hic illic errore Rauminhalt posui pro
 - Flächeninhalt.
- V p. 21 apparat. 15 scrib.: C, core

 - p. 53 not. +) scrib.: Kubikfuß. p. 86 apparat. 19 scrib.: capp. 21 -25 p. 98 apparat. 20 scrib.: πιθοειδοῦς SV, p. 149 not. *) scrib.: 1 37. p. 151 not. *) scrib.: 1 35.

 - p. 184 apparat. addendum: cap. 28 om. V. p. 206 apparat. 3 pro R scribendum L

 - De scripturis e codicibus in apparatu enotatis haec addo: Η IV p. 130, 9 xαl] έν (non om.) H. p. 150, 9 τδ] om. H.

CORRIGENDA

G IV p. 102, 19 εἶτε] εἰ G. S IV p. 178, 8 ἐπὶ] εἰς S. F¹) IV p. 66, 14 δὲ] comp. F (non ἐστι) p. 98, 12 λογικῆς 13 λογικὴ 23 λογικῆς F p. 100, 13 λογικῆς F

- p. 100, 10 κογκη 1 p. 102, 21 έγχεομένων F άπορρέονται F 23 είτε] F, non obτε εί

- p. 104, 2 γωνίαν αὐτὴν γίνεσθαι σύνευσιν ἐπειδὰν F 21 τῶν] τὸ F 24 εὐθεῖα F (= C, non εὐθεῖαν) p. 106, 10 ὑάλοις F (= C, non ὑέλοις) 27 γράφειν F (= C, non γράφει)
- p. 108, 3 έν] σύν F 7 κατὰ F (= C, non κατὰ τὴν) 12 στι-σιλώρου F

p. 110, 5 έπείσοδιωδευττοῦσα F p. 112, 12 habet αὐ, non ών

- p. 114, 27 habet δύνανται, ut C, non δύναται p. 120, 3 habet καθέτου, non καθέτων
 - - 14 habet ἀπόδοσιν, non ὑπόδοσιν 16 habet καὶ ταὐτὸν, non καὶ ταὐτὸ
 - 18 habet άναπόδεικτος, non άνυπόδεικτος
- 18 παυεί αναπόδεικτος, που άνυπόδεικτος
 ας
 p. 130, 7 προσιούσαι F, corr. Hultsch (cod. Procli προσιούσας)
 9 όμοφυᾶ F, ut C, non και όμοφυᾶ
 p. 132, 13 κυκλικᾶς F, non κυκλωτικᾶς
 p. 138, 14 τοῦτο F, non τούτφ (τούτων q Scholl. p. 430, 16)
 p. 140, 12 habet γνωρίμην, non γνωρίμων
 22 habet σχέσις, non σχέσεις
 p. 160, 17 δὲ] comp. F, non ή
 p. 162, 8 habet τὸν μαθηματικόν, non τὴν μαθηματικήν
 10 θεωρητικός F, sed e corr.

- 10 δεωρητικος r, seu e con. 2 σχη 12 σφμάτων F 12 τε F, ut C, non δὲ 21 γεωδίστην F, ut C p. 164, 11 δὲ περὶ F, ut C, non μὲν πρὸς 13 λογική F 15 μουσικὸν F, ut C, non μουσικῆς M IV p. 166, 13 ἀτόμοις] ἀτομένοις M C IV p. 48, 7 συμπίπτουσιν] -ου- simile litterae α C. IV p. 100, 24 reponendum μηρινθίων (pro μηρίνθων); ita enim C, sed littera -ι- macula obscurata (μηρίνθων F) p. 340, 18 apparat. scrib.: 18-24 om. C. nam quamquam Guilelmus Schmidt bis adfirmat, etiam p. 340, 25-342, 12 deesse, teste Henrico Omont adsunt (p. 340, 25 Ext] εἶτι C; p. 342, 12 τοσούτων σχοινίων] τοσούτων σχοινίων έστὶ C). p. 342, 12 τοσούτων — σχοινίων] τοσούτων σχοινίων έστι C). p. 368 apparat. 5 scrib.: $\bar{\gamma}$] γ' D, δ'' A C.
- 1) Orta de collatione Hultschii dubitatione codicem denuo inspexi

CXXV

CXXVI

CORRIGENDA

p. 374 apparat. 1 scrib.: μείζων] Α, μεῖζόν ἐστιν C. μεῖζον] μεῖζον j̄ ε' C. (nam etiam IV p. 450 erratum est).
J V p. 210 apparat. 8 scrib.: ἡσ| J (non ἦν)
p. 212 apparat. 27 delendum: μάρις J; habet μάρης.
p. 214, 5 ἐτυμολογεῖται J, sed -v- e corr.
11 καρποῦ J delendum; habet «καρπῶν.
p. 216, 6 ἢ omisit etiam J; correxit Hultsch.
7 Ῥωμαίοις habet J, non Ῥωμαίος.

8 μ8 habet J.

- 5 μο παυεί 3.
 p. 218, 2 in app. addendum: 2 συγκείμενον J.
 Q V p. 174, 7 in app. addendum: 7 σύνθες 8 πούμναν] πολυ-πλασίασου τήν ποώραν έπι τοὺς τῆς πούμνης Q.
 p. 180 apparat. 21 delendum: om. Q; habet ταῦτα, ut P.
 L V p. 180, 21 in app. scribendum: Post ν add. σφάλμα (om. L)
- - όφείλει (ώφείλει L) γὰρ τὸ μὲν μῆμος διπλά (L, διπλῶσαι J, διπλόν Ο) τὰ δὲ βάθρα μὴ Ρ (βάθρα μὴ om. lac. relicta O). p. 202, 1 in app. delendum: μείζονος τμήματος σφαίρας L; bobot & mun. delendum: μείζονος τμήματος σφαίρας L; habet O supra scripto xóxlov.
 - De formis ylverai ylvorrai haec nunc addere possum:
 - De formis *piverau pivorau* haec nunc addere possum: A cum editione consentit IV p. 320, 20, 24; 322, 9, 22, 23, 29; 324, 5, 9, 20, 23; 324, 29, 33; 326, 2, 12, 18, 19, 20, 21, 26, 27,31, 32, 33, 34; 328, 12 bis, 13, 14, 18, 19; 330, 5, 14, 19 pr.; 332, 5 bis, 10, 14 pr., ^{b4}, 5; 334, ^{b1}0, 19; 336, ^{b5}, 7; 338, 4 pr., 9, 10; 840, 1, 6, 21 pr., 27; 342, 5, 11, 16, 22, 26, 33, 34, 85; 344, 2, 3 bis, 13, 19, 20, 27 bis, 28; 346, 2, 3 bis, 10, 11, 12, 24, 25, 26, 31, 32; 348, 1, 5, 6, 7, 9, 16, 18, 19, 22, 30, 33, 36;350, 4, 5, 6, 7, 9, 21, 26.compendium habet IV p. 322, 10, 11, 28 bis; 324, 15 bis, 19,

850, 4, 5, 6, 7, 9, 21, 26.
compendium habet IV p. 322, 10, 11, 28 bis; 324, 15 bis, 19, 21; 326, 13; 328, 11 bis, 12, 19 alt.; 332, 14 alt.; 340, 7, 10, 15, 16 bis, 21 alt., 23, 29.
ylwstau habet, ubi ylwowtau posui, IV p. 322, 12; 328, 2, 21, 24; 330, 7, 28; 332, 15, ⁵7; 334, ⁵11, 20.
C in Stereometricis semper fere compendium habet (V p. 4, 1 bis, 2, 8, 5, 6, ⁵7, 9, 10, 11; 6, 3 bis, 4, 5, 16, 17 bis, 20, 21 bis, 22, 23; 8, 1, 2, 3, 14 bis; 84, 17, 18, 20, 21, 22 bis, 26 bis; 86, 2 pr., 4, 5, 6, 10, 11 bis, 12, 16, 17, 18; 88, 10, 11, 16, 17, 18, 20 bis; 90, 1, 2, 4, 6 bis, 7, 8. ylwstau V p. 8, 16.

Nunc addo, aliam de Dionysio illo (cfr. V p. XI not. 1) opi-nionem proposuisse A. Stein, Hermes XLIX p. 154 sqq., et De-finitiones Heroni abiudicasse fallacibus argumentis usum Carolum Sass, De Heronis Alexandrini quae feruntur Definitionibus geometricis, Stralesundiae 1913.

STEREOMETRICA

I.

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ ΤΩΝ ΣΤΕΡΕΟΜΕΤΡΟΥΜΕΝΩΝ ΗΡΩΝΟΣ.

- Σφαίφας δοθείσης τῆς διαμέτφου ποδῶν ϊ εύφεῖν
 1 Τὸ στεφεόν. Ἀρχιμήδης ἐν τοῖς Περὶ σφαίφας καὶ κυλίνδφου δείκνυσιν, ὅτι ὁ κύλινδφος ὁ βάσιν μὲν ἔχῶν s ἴσην τῷ μεγίστῷ τῶν ἐν τῆ σφαίφα κύκλῶν, ὕψος δὲ ἴσον τῆ διαμέτφῷ τῆς σφαίφας, ἡμιόλιός ἐστι τῆς σφαίφας. ὥστε κατὰ τοῦτον τὸν λόγον δεῖ τὰ ĩ ἐφ' ἑαυτὰ λαβεῖν, καὶ τῶν γινομένῶν ἐπὶ τὰ ῖα [ὧν] τὸ ιδ', καὶ ταῦτα ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ κυλίνδφου πολυπλασιασθέντα, 10 τουτέστιν ἐπὶ τὰ ῖ, καὶ τῶν γινομένῶν λαβεῖν τὸ ∠΄ ૬΄ καὶ ἀποφέφεσθαι ἐπὶ τὸ τῆς σφαίφας στεφεόν· εἰσὶ δὲ
 2 πόδες ড়πν καὶ ιξ εἰκοστομόνα. κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον δείκνυται, ὡς ῖα κύβοι ἀπὸ τῆς διαμέτφου τῆς σφαί
 - οας ίσοι γίνονται πα σφαίοαις. ώστε δεήσει τὰ τ πυ- 15 βίσαντα. ἔστι δὲ ,α. τούτων λαβεῖν τὸ ἐνδεκάκις κα'. καὶ τοσοῦτον γίνεται τὸ στεοεὸν τῆς σφαίοας.
- 2 Σφαίρα, ής ή περίμετρος ποδῶν κβ· εύρεῖν αὐτῆς τὸ στερεόν. ποίει οῦτως· λαβὲ ἀπὸ τῆς περιμέτρου τὴν διάμετρον ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ὑποδείγματος τῶν 20 κύκλων· καὶ ἔσται ἡ διάμετρος ποδῶν ζ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά·

² στερεομετρουμένων] Hultsch, στερεωμετρουμένων CM. 5 δ (alt.)] addidi, om. CM. 9 των γινομένων] CM, τὰ γινί-

I. HERONS EINLEITUNG

IN DIE STEREOMETRIE.

Wenn der Durchmesser einer Kugel gegeben ist = 10 1 Fuß, den Rauminhalt zu finden. Archimedes beweist in 1 5 den Büchern von Kugel und Zylinder [1, 34 coroll.], daß der Zylinder, der die Basis dem größten Kreis der Kugel, die Höhe aber dem Durchmesser der Kugel gleich hat, 3/2 der Kugel ist; danach muß man also nehmen 10 > 10 = 100, $(100 \times 11) \times \frac{1}{14}$, dies mit der Höhe des Zylinders multi-10 pliziert, d. i. $(1100:14) \times 10$, davon $\frac{1}{2} + \frac{1}{6}$, und dies auf

den Rauminhalt der Kugel übertragen; macht 52317 Fuß. Entsprechend wird bewiesen, daß 11 Kuben des Durch- 2 messers der Kugel = 21 Kugeln; man muß also nehmen $10^3 = 1000$, davon $\frac{11}{21}$. So groß wird der Rauminhalt der 15 Kugel.

Eine Kugel, deren Umkreis = 22 Fuß; zu finden deren 2 Rauminhalt. Mache so: berechne aus dem Umkreis den Durchmesser nach dem vorliegenden Beispiel des Kreises; es wird der Durchmesser = 7 Fuß sein. $7 \times 7 = 49$,

μενα Hultsch. δv] CM, deleo. 10 χυλίνδου] scripsi, χύ-χλου CM. 12 στεφεόν] M, στεφούν C. 13 είκοστομόνα] scripsi, είκοστόμοιοα C, είκοστόποωτα M. 15 γίνονται] Hultsch, γένονται CM. $\overline{\kappa \alpha}$] C, και M. χυβίσαντα] χυβήσαντα CM, κυ-βίσαι Hultsch. 16 $\overline{\alpha}$] C, $\overline{\alpha}$ ταῦτα ἐπι τὰ $i\overline{\alpha}$ M. ἐνδεκάκις] ια" C, om. M. 18 σφαίφα] scripsi, σφαίφας CM. αὐτῆς] Hultsch, αὐτοῦ CM.

- · -**-** · · ·

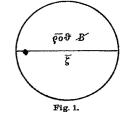
1*

HERONIS

γίνονται $\overline{\mu \vartheta}$. ταῦτα πάλιν ἐπὶ τὰ ξ΄ γίνονται $\overline{\tau \mu \gamma}$. καὶ ταῦτα δεκάκις καὶ ἅπαξ γίνονται ,γψογ. ταῦτα ἀνάλυσον παρά τά πα γίνονται σοθ ω'. τοσούτων έσται 2 ποδῶν τὸ στερεὸν τῆς σφαίρας. τὴν δὲ ἐπιφάνειαν εύρήσομεν ούτως άει δις την διάμετρον γίνονται ιδ. 5 ταῦτα δεκάκις και ἅπαξ γίνονται σνδ. τοσούτων ἔσται ποδῶν ή ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας.

"Αλλως. Σφαίοα, ής ή 3 διάμετρος, τουτέστιν δ άξων, ποδῶν ξ. εύρεῖν αὐτης το στερεόν. ποίει ουτως τὰ ξ τῆς διαμέτρου 5 ρεόν. ποιῶ οῦτως τὴν διάκύβισον, τουτέστιν αὐτὰ έφ' έαυτά γίνονται μθ. καί ταῦτα πάλιν ἑπτάκις. γίνονται τμγ. ταῦτα ἀεὶ δεκάκις και απαξ. γίνον- 10 ται <u>γψογ</u> δυ το κα' γίνονται 00θ ω'. τοσούτων έσται ποδῶν τὸ στερεὸν τῆς σφαίρας.

Σφαίζαν μετοήσομεν, 8 ής ή διάμετοος ποδών ζ, ή δε περίμετρος ποδῶν πβ. εύρεῖν αὐτῆς τὸ στεμετρον έφ' έαυτήν γίνονται μθ. ταῦτα ποιῶ πάλιν

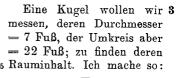
15 έπι την διάμετοον των ξ. γίνονται πόδες τμγ. ταῦτα πολυπλασιάζω ένδεκάκις. γίνονται πόδες , γψογ. ταῦτα μερίζω παρά τόν πα. 20 γίνονται οοθ β. τοσούτου έστὶ τὸ στερεὸν τῆς σφαίoας.

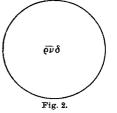
την δε έπιφάνειαν της

STEREOMETRICA.

 $7 \times 49 = 343, \ 11 \times 343 = 3773, \ 3773 : 21 = 179\frac{2}{3}.$ So viel Fuß wird der Rauminhalt der Kugel sein. Die 2 Oberfläche aber werden wir folgendermaßen finden: immer $2 \times \text{Durchmesser} = 14, 14 \times 11 = 154$. So viel Fuß 5 wird die Oberfläche der Kugel sein.*)

Auf andere Weise. Eine Kugel, deren Durchmesser, d. h. die Achse, = 7 Fu β ; zu finden deren Rauminhalt. = 22 Fuß; zu finden deren Mache so: erhöhe 7 des Durch- 5 Rauminhalt. Ich mache so: messers in die dritte Potenz, d. h. $7 \times 7 = 49, 7 \times 49$ $\begin{array}{c} \text{a. n. } 1 \times 1 \times 1 \times 343 = 3773, \\ = 343; 11 \times 343 = 3773, \\ \frac{1}{21} \times 3773 = 179\frac{2}{3}. \text{ So viel} \\ \text{Fuß wird der Rauminhalt } 10 \end{array}$ der Kugel sein.

15 Durchmesser >> Durchmesser = 49, wiederum 49 > 7 des Durchmessers = 343 Fuß. $11 \times 343 = 3773$ Fuß, $3773 : 21 = 179^{2}_{3}$. So 20 viel ist der Rauminhalt der Kugel.

Die Oberfläche aber der-

*) Die Formel 2d > 11 ist falsch für $\frac{22}{7}d^2$, das Ergebnis richtig, weil in dem gegebenen Fall $d = \frac{d^2}{7}$.

____.

3 τοσούτων] Μ, τοσοῦτον C.	5 dis] Hultsch, dià M, om. C.
6 κύβισον] Hultsch, κύβησον	S fol. 12 ^r .
CM. 7 έφ'] C, άφ' M.	17 ένδεμάμις] ī <i>ῶ</i> S.

 $\mathbf{5}$

HERONIS

αὐτῆς σφαίρας εὐρήσομεν οῦτως. πάντοτε τὴν διάμετρον τῶν ζ ἐπὶ τὴν περίμετρον τῶν κβ. γίνονται 5 πόδες ονδ. τοσούτου ἔσται ἡ ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας, ποδῶν ονδ.

 Σφαίφας ή διάμετφος ποδῶν ι. εύφειν αὐτῆς τὴν
 ἐπιφάνειαν. ποιῶ οῦτως, τὴν διάμετφον ἐφ' ἑαυτήν, γίνονται ῷ. ταῦτα καθολικῶς ποίησον ἐνδεκάκις, γίνονται ῷ. τούτων λαβὲ τὸ ιδ'. γίνονται ὅῆ L' ιδ'. ταῦτα καθολικῶς ποίησον [δακτύλους ἤγουν] τετφάκις 5 [τετφάκις εἶπεν διὰ τὸ τὸν παλαιστὴν ἔχειν δ δακτύλους]. γίνονται τιδ δ' κη'. τοσούτου γίνεται ή ἐπι-2 φάνεια τῆς σφαίφας, ἐποίησα δὲ τὰ γενόμενα τετφάκις παφὰ ταύτην τὴν αίτίαν. δείκυυσι γὰφ ἀρχιμήδης, ὅτι ή ἐπιφάνεια τῆς σφαίφας τετφαπλάσιον ἑνὸς μεγίστου 10 κύκλου.

[Κύκλου ἐπιπέδου διδάσκει τὸ ἐμβαδὸν τετραπλούμενον ποιεῖν σφαίρας ἐπιφάνειαν. μέγιστος δὲ κύκλος ἐστὶν ὁ αὐτὸ τὸ κέντρον ἔχων τῆς σφαίρας.]

- 5 "Αλλως μετοήσαι την έπιφάνειαν. ποίησον ούτως. 15 την διάμετρον έφ' έαυτήν. γίνονται ο. ταῦτα ποίησον έπι τὰ μδ. γίνονται δυ. τούτων λαβὲ τὸ ιδ΄. γίνονται τιδ δ΄ κη΄. τοσούτων ποδῶν [ή περιφέρεια εἶτουν] ή ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας.
- 6 "Άλλως. ποίησου τὴν διάμετρου δίς γίνουται x. 20 ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνουται ῦ. ταῦτα ἑυδεκάκις γίνουται δυ. τούτων τὸ ιδ΄ γίνουται τιδ δ΄ κη΄. τοσούτων γίνεται ἡ ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας.
- 7 Πάλιν σφαίρας τὸ στερεὸν εύρήσομεν οῦτως ή

STEREOMETRICA.

selben Kugel werden wir finden folgendermaßen: immer 7 des Durchmessers >> 22 des Umkreises = 154 Fuß. 5 So viel wird die Oberfläche der Kugel sein, also 154 Fuß.

Der Durchmesser einer Kugel = 10 Fuß; zu finden ihre 4 Oberfläche. Ich mache so: Durchmesser × Durchmesser 1 = 100. Mache allgemein 11 × 100 = 1100, $\frac{1}{14}$ × 1100 = 78 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{14}$. Allgemein 4 × 78 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{14}$ = 314 $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{28}$. So viel ist 5 die Oberfläche der Kugel. Ich multipliziere das Ergebnis 2

mit 4 aus folgendem Grund: Archimedes beweist nämlich [$\Pi \epsilon \rho i \ \sigma \varphi$. nai nvi. I, 33], daß die Oberfläche der Kugel das Vierfache eines größten Kreises ist.

[Er lehrt den Flächeninhalt eines ebenen Kroises ver-10 vierfacht der Oberfläche der Kugel gleich zu setzen. Ein größter Kreis aber ist ein solcher, der eben das Zentrum der Kugel hat.]

Auf andere Weise die Oberfläche zu messen. Mache so: 5 Durchmesser \times Durchmesser $= 100, 100 \times 44 = 4400,$

 $_{15}^{1} \times _{14} \times _{4400} = 314_{428}^{11}$. So viel Fuß ist die Oberfläche der Kugel.

Auf andere Weise. 2 \times Durchmesser = 20, 20 \times 20 6 = 400, 11 \times 400 = 4400, $\frac{1}{14} \times$ 4400 = 314 $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{28}$. So viel ist die Oberfläche der Kugel.

20 Wiederum werden wir den Rauminhalt einer Kugel 7 finden folgendermaßen: der Durchmesser = 10 Fuß. Erhebe

5 δακτύλους ἤγουν] del. Hultsch. ἤγουν] C, ἤως M. 6 τετφάκις εἶπεν--δακτύλους] del. Hultsch. τετφάκις] scripsi, $\delta^{t'}$ M, δις C, δακτύλους Hultsch. εἶπεν] C, εἶπε M. τὸ] C, om. M. παλαιστὴν] Hultsch, παλαιστὸν CM. 7 δ΄] M, γ΄ C. πή΄] C, ηη΄ M. 12 κύκλου-14 σφαίφας] del. Hultsch. 12 κύκλου] Hultsch, κύκλος C, κυκλους M. 14 τῆς σφαίφας] CM, τῆ σφαίφα Hultsch (sed tum scribendum erat τὸ αὐτὸ). 18 η περιφέφεια εἶτουν] CM, deleo. 21 ἑνδεκάκις] M, ια⁴ C.

HERONIS

διάμετοος ποδῶν ī. κύβισον τὰ ī· ἐφ' ἑαυτὰ γίνονται ǭ· ταῦτα πάλιν ἐπὶ ī· γίνονται ,ā. ταῦτα ποίησον ἑνδεκάκις καὶ τούτων λαβὲ τὸ κα'· καὶ γίνεται τὸ στεǫεὸν φκγ καὶ ἰζ κα'. ἐποιήσαμεν δὲ τὰ γενόμενα ἑνδεκάκις καὶ [ὧν] τὸ κα' ἐλάβομεν διὰ ταύτην τὴν 5 αἰτίαν· δείκνυσιν Ἀρχιμήδης, ὅτι τα κύβοι ἴσοι γίνονται κα σφαίραις.

8 ²Αλλως. σφαίρας ή διάμετρος ποδῶν $\overline{\delta}$. ποίει οὕτως· μέτρει κύκλον· γίνεται ἄρα ἀπὸ τῆς διαμέτρου τὸ ἐμβαδὸν ποδῶν $i\overline{\beta}$ L' ιδ'· γίνεται καὶ ή βάσις τοῦ περι- 10 λαμβάνοντος κυλίνδρου τὴν σφαῖραν τὸ αὐτό. πολυπλασιάζω οὖν τὰ $i\overline{\beta}$ L' ιδ' ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ κυλίνδρου τοῦ περιλαμβάνοντος τὴν σφαῖραν, τουτέστιν ἐπὶ τὰ $\overline{\delta}$ · γίνονται $\overline{\nu}$ δ' κη'· τοσούτου γίνεται δ αὐτὸς κύλινδρος [ἡμιόλιος γάρ ἐστι τῆς σφαίρας]. καὶ ἐλάβριμεν [τὸ 15 ω' μέρος] τὰ β μέρη τῶν $\overline{\nu}$ δ' κη'· καὶ τοσούτου γίνεται τὸ στερεὸν τῆς σφαίρας· ἔστι δὲ $\overline{\lambda_{\gamma}}$ L' μβ'.

9 "Αξων σφαίρας τί έστιν; εὐθεῖα διὰ κέντρου ἠγμένη καὶ περατουμένη ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη ὑπὸ τῆς σφαίρας, ἀμετακίνητος, περί ἡν ἡ σφαῖρα κινεῖται καὶ στρέφεται. 20

10 'Eàu σφαίρα τμηθή, ή τομή κύκλος γίνεται. τῶν δὲ ἐν τῆ σφαίρα κύκλων οἱ μὲν διὰ μέσου τὴν σφαϊραν τέμνουσιν, οἱ δὲ οὕ· οἱ μὲν οῦν διὰ μέσου τέμνοντες καλοῦνται μέγιστοι καὶ πάντες ἀλλήλοις ἴσοι εἰσίν, οἱ δὲ οὐ διὰ μέσου οὐ πάντες πᾶσιν ἴσοι, ἀλλά 25 τινές τισι. καὶ ἔτι τῶν ἐν τῆ σφαίρα κύκλων οῦ μέν εἰσιν ὀρθοὶ πρὸς τὸν ἄξονα, οῦτοι ἑαυτοῖς παράλληλοί εἰσιν· παράλληλοι δέ εἰσιν οἱ τὸ αὐτὸ ἀεὶ διάστημα μεταξὸ ἔχοντες ἑαυτῶν καὶ μήτε μεῖζον μήτε ἔλαττον.

STEREOMETRICA.

10 in die dritte Potenz: $10 \times 10 = 100$, $10 \times 100 = 1000$. 11×1000 und davon $\frac{1}{21}$; es wird der Rauminhalt $523\frac{17}{21}$. Wir haben aber das Ergebnis mit 11 multipliziert und davon $\frac{1}{21}$ genommen aus folgendem Grund: Archimedes 5 beweist [*Hzed op. xal xul.* I, 34 coroll., *Kúxl. µéro.* 3], daß

11 Kuben = 21 Kugeln.

Auf andere Weise. Der Durchmesser einer Kugel = 4 8 Fuß. Mache so: miß einen Kreis; aus dem Durchmesser berechnet sich der Flächeninhalt = $12\frac{1}{2}\frac{1}{14}$; ebenso groß wird

10 auch die Grundfläche des die Kugel umschließenden Zylinders. 12¹/₂ ¹/₁₄ × die Höhe des die Kugel umschließenden Zylinders, d. i. 12¹/₂ ¹/₁₄ × 4, = 50¹/₄ ¹/₂₈. So viel wird derselbe Zylinder. Wir nehmen ³/₃ × 50¹/₄ ¹/₂₈; so viel wird der Rauminhalt der Kugel; gibt 33¹/₂ ¹/₄₂.
¹⁵ Was ist Achse einer Kugel? Eine Gerade durch das Zentrum

¹⁵ Was ist Achse einer Kugel? Eine Gerade durch das Zentrum 9 gezogen und auf beiden Seiten von der Kugel begrenzt, unbeweglich, um welche die Kugel sich bewegt und dreht [Def. 78].

Wenn eine Kugel geschnitten wird, wird der Schnitt 10 ein Kreis [Def. 80]. Von den Kreisen der Kugel aber schnei-

20 den einige die Kugel durch die Mitte, andere nicht; die durch die Mitte schneidenden nun werden größte Kreise ge nannt und sind alle unter sich gleich, die nicht durch die Mitte schneidenden aber sind nicht alle allen gleich, sondern einige einigen. Ferner sind von den Kreisen auf der Kugel die,

25 welche auf die Achse senkrecht stehen, unter sich parallel; parallel aber sind die, welche immer denselben Abstand unter sich haben und weder einen größeren noch einen kleineren.

Hultsch. 5 δv] CM, deleo. 7 $\sigma \varphi a [a \alpha s]$ comp. ambig. M, $\sigma \varphi \alpha \bar{i} \rho \alpha i C$. 9 $\gamma i v \varepsilon \tau \alpha i$] comp. C, $\gamma i v \upsilon \tau \alpha i$ M. 13 $\tau \dot{\alpha}$] Hultsch, $\tau \delta v$ CM. 14 $\gamma i v \upsilon \tau \alpha i$] comp. C, $\gamma i v \upsilon \tau \alpha i$ M. $\pi \gamma$] M, η'' post ras. C. $\gamma i v \varepsilon \tau \alpha i$] comp. C, $\gamma i v \upsilon \tau \alpha i$ M. 15 $\dot{\eta} u \iota \dot{0} \iota cos$ $-\sigma \varphi a [a \alpha s]$ CM, deleo. $\tau \dot{0} w' u \dot{\epsilon} \varrho \sigma s$] C, $\tau \dot{0} w' \mu \dot{\epsilon} \varrho \sigma s$ $\eta' \dot{0} s$ M; deleo. 16 β] M, ι' C. $\gamma i v \varepsilon \tau \alpha i$] C, $\gamma i v \upsilon \tau \alpha i$ M. 17 $\dot{\varepsilon} \sigma \tau i$] CM, $\varepsilon i \sigma i$ Hultsch. 19 $\pi \varepsilon \rho \alpha \tau \circ \nu u \dot{\varepsilon} \eta r v \sigma \tau \alpha i$ M. 17 $\dot{\varepsilon} \sigma \tau i$] CM, $\varepsilon i \sigma i$ Hultsch. 19 $\pi \varepsilon \rho \alpha \tau \circ \nu u \dot{\varepsilon} \eta r v \sigma \tau \alpha i$ M. 17 $\dot{\varepsilon} \sigma \tau i$] CM, $\varepsilon i \sigma i$ Hultsch. 29 $\pi \varepsilon \rho \alpha \tau \circ \nu u \dot{\varepsilon} \eta r r v \sigma \tau \sigma i$ M. 26 $\dot{\varepsilon} \tau i$] scripsi, $\dot{\varepsilon} \pi i$ CM. σi] oi C, εi M. $\mu \dot{\varepsilon} \gamma$ fort. delendum. 27 $\ddot{\varepsilon} \varepsilon \sigma \alpha i$ Hultsch, $\ddot{\varepsilon} \varepsilon \sigma \alpha c$ CM. $\dot{\varepsilon} \alpha \upsilon \tau \sigma \tilde{\varsigma}$] M, $\dot{\varepsilon} \alpha \upsilon \tau \eta s$ C. 28 $\varepsilon i \sigma \iota v$ (pr.)] C, $\varepsilon i \sigma \iota$ M.

HERONIS

- 11 Ορίζων κύκλος έστίν, δς καὶ αὐτὸς διὰ μέσου τέμνει τήν σφαίραν είς τε τὸ ἀφανὲς καὶ τὸ φαινόμενον, ἀφ' ού και δρίζων έκλήθη. διαφοραί δε των δριζόντων πλείους. δ μέν γάρ ἔστι διά τῶν πόλων τῆς σφαίρας, ό δε όρθός πρός τόν άξονα καί όσαι είσι διαφοραί 5 τῶν δριζόντων, τοσαῦται διαφοροί και θέσεις τῆς σφαίρας τυγχάνουσιν.
- СМ CM 'Oξύς κῶνος, οὖ ή μὲν διάμετοος της βάσεως ποδων ζ, ή δε άπο της χορυφης κάθετος ποδων λ. εύρείν αύτοῦ τὸ στερεόν. 5 λ. εύρειν αὐτοῦ τὸ ἐμβαποίει ούτως ωσπερ έπι των κύκλων από των ζ της διαμέτρου έσται το έμ- $\beta \alpha \delta \delta \nu \pi o \delta \tilde{\omega} \nu \overline{\lambda \eta} L' \kappa \alpha \delta$ λαβὲ ἀπὸ τῶν λ τοῦ ὕψους, 10 δὸν ποδῶν λη ζ΄ καὶ λαμτουτέστι της καθέτου, τὸ γ' γίνονται τ. ταῦτα ἐπὶ τὰ λη ζ' γίνονται τπε. τοσούτων ἔσται ποδῶν τὸ στεοεόν τοῦ κώνου.

Κῶνον μετρήσομεν, ού s ή διάμετρος της βάσεως ποδῶν ζ, ή δὲ ἀπὸ τῆς κορυφης κάθετος ποδων δόν. ποιῶ οῦτως ώσπεο καὶ ἐπὶ τῶν κύκλων ἀπὸ τῶν ξ ποδῶν τῆς διαμέτρου [καί] ἔστω τὸ ἐμβαβάνω άπὸ τῶν λ ποδῶν τοῦ ὕψους ἢ τῆς χαθέτου τὸ γ'· γίνονται τ. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὰ λη ζ΄ γίνον-15 ται πόδες τπε. τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ στερεὸν τοῦ χώνου.

1 Όρίζων] C, δ δρίζων Μ. δς] M, δ C. τέμνει] Hultsch, τέμνειν CM. 4 δ] Hultsch, οἱ CM. τῶν πόλων] Schmidt, τὸν πόλον CM. 5 ἄξονα] Hultsch, ἄξωνα CM. 6 δριζόν-των] M, δριζόντων πλείους C. τοσαῦται] C, τοσαῦτα M.

1 ή] C, om. M. 7 τῶν κύκλων] scripsi cum S, τόν κύ-κλον CM, τοῦ κύκλου Hultsch.

S fol. 14^r. 5 έμβαδόν] immo στερεόν.

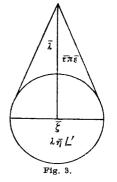
9 xal] deleo. 12 $\ddot{\eta}$] om. S. 17 $\dot{\epsilon}\xi\eta_S$, $\dot{\eta}$ xarayeagh S (fig. seq. fol. 14^{*}).

STEREOMETRICA.

Horizont ist ein Kreis, der ebenfalls die Kugel durch die 11 Mitte schneidet in den unsichtbaren und den sichtbaren Teil, weshalb er eben "begrenzender" genannt worden ist. Es gibt aber mehrere Unterschiede der begrenzenden Kreise; 5 einer geht nämlich durch die Pole der Kugel, ein anderer steht senkrecht auf die Achse; und so viel Unterschiede der begrenzenden Kreise, so viel Unterschiede und Lagen gibt es auch für die Kugel.

Ein spitzer Kegel, dessen Durchmesser der Grundfläche = 7 Fuß, die Senkrechte vom Scheitelpunkt = 30 Fuß; zu finden dessen Rauminhalt. 5 Mache so: wie bei den Kreisen berechnet man aus den 7 des Durchmessers den Flächeninhalt = $38\frac{1}{2}$ Fuß. $\frac{1}{3}$ × 30 der Höhe, d. i. der Senk- 10 rechten, = 10, 10 × $38\frac{1}{2}$ = 385. So viel Fuß wird der Rauminhalt des Kegels sein.

Einen Kegel wollen wir 12 messen, dessen Durchmesser der Grundfläche = 7 Fuß, die Senkrechte aber vom Schei-5 telpunkt = 30 Fuß; zu finden dessen Flächeninhalt. Ich mache so: wie auch bei den

Kreisen sei aus den 7 Fuß des 15 Durchmessers der Flächeninhalt berechnet = $38\frac{1}{2}$ Fuß. Ich nehme $\frac{1}{3}$ der 30 Fuß der Höhe oder der Senkrechten = 10, 10 $><38\frac{1}{2}$ = 385 Fuß. 20 So viel Fuß wird der Rauminhalt des Kegels sein.

HERONIS

^{CM} ^{TAllws} δ αὐτὸς κῶνος ὀξυγώνιος. μετρήσωμεν οῦ-¹³ ^{TAllws} δ αὐτὸς κῶνος ὀξυγώνιος. μετρήσωμεν οῦ-¹ τως. ἔστω ἡ διάμετρος τοῦ περὶ τὴν βάσιν κύκλου ποδῶν Ξ, δ δὲ ἄξων ποδῶν ιβ, ὅ ἐστιν ῦψος ἢ μῆκος. εὑρεῖν τὸ στερεόν. ποιῶ οῦτως. ἔλαβον τοῦ κύκλου τὴν διάμετρον. τὸ ἐμβαδὸν ποιήσας. ἐφ' ἑαυτὰ τὰ Ξ 5 καὶ τὰ γινόμενα ἑνδεκάκις καὶ τὸ ιδ', καὶ γίνονται $\overline{κη}$ δ' κη'. ταῦτα ἐπολυπλασίασα ἐπὶ τὰ ιβ. γίνονται τλθ $\overline{γ}$ ζ'. τοσοῦτον γίνεται τὸ στερεὸν τοῦ κυλίνδρου.

2 ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑπόκειταί μοι κυλίνδρου μέτρησιν εύρεῖν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλὰ κώνου, ἕλαβον τὸ γ' τῶν 10 τλϑ γ ζ'· γίνονται ǫιγ ζ'. τοσούτου γίνεται τὸ στερεὸν τοῦ κώνου· δέδεικται γὰρ ἐν τῆ στοιχειώσει Εὐκλείδου, ὅτι πᾶς κῶνος τρίτον μέρος ἐστὶ κυλίνδρου τοῦ τὴν αὐτὴν βάσιν ἔχοντος καὶ ὕψος ἴσον.

- 14 "Εστι κῶνον μετρῆσαι ἀπό τε κλιμάτων καὶ τῆς περὶ 15
 1 τὸν κύκλον διαμέτρου οὕτως· τὰ κλίματα ἀνὰ ποδῶν κ, τῆς δὲ βάσεως ἡ διάμετρος ποδῶν κδ· εὑρεῖν τὴν κάθετον καὶ τὸ στερεόν. ποιῶ οῦτως· ἐλαβον τῆς διαμέ- τρου τὸ L΄· γίνονται ιβ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ομδ. καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κλίματος κ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ῦ. 20 ἀπὸ τούτων ἄρον τὰ ομδ· λοιπὰ σν5. τούτων λαβὲ πλευρὰν τετραγωνικήν· γίνονται ιξ· τοσούτου γίνεται
- 2 ή κάθετος. ΐνα δὲ καὶ τὸ στερεὸν εὕρω, ἐμέτρησα ἀπὸ τῶν κδ τὸν κύκλον· γίνεται τὸ ἐμβαδὸν ῦνβ ζ΄ ιδ΄. τούτων λαβὲ τὸ γ΄· γίνεται τοῦ κώνου τὸ στερεὸν 25 μετὰ τοῦ πολυπλασιασμοῦ τῆς καθέτου.
- ^{CM} Κῶνος κόλουρος ὁ καὶ ["]Εστω κῶνος κόλουρος, s
 ^Aτέλεστος, οὖ ἡ μὲν μεί- οὖ ἡ διάμετρος ἡ μείζων
 ζων διάμετρος ποδῶν ĩ, ἡ ποδῶν ĩ, ἡ δὲ ἤττων πο-

2 ἔστω] C, ἔσται Μ. 6 ιδ΄] C, ιδ΄ λαβεῖν Μ. 7 τὰ]

STEREOMETRICA.

Auf andere Weise ein ebenfalls spitzwinkliger Kegel. 13 Wir messen ihn folgendermaßen: es sei der Durchmesser des 1 um die Basis beschriebenen Kreises = 6 Fuß, die Achse, d. h. die Höhe oder Länge, = 12 Fuß? zu finden den Raum-

- 5 inhalt. Ich mache so: ich nehme den Durchmesser des Kreises; nachdem ich daraus den Flächeninhalt gefunden $(6 \\ \leq 6 \\ 11: 14 \\ = 28\frac{1}{4}\frac{1}{28})$, nehme ich $12 \\ \geq 28\frac{1}{2}\frac{1}{28} \\ = 339\frac{3}{7}$. So groß wird der Rauminhalt des Zylinders. Da es 2 nun in der vorliegenden Aufgabe nicht mein Ziel ist die
- Vermessung eines Zylinders zu finden, sondern die eines Kegels, nehme ich $\frac{1}{3} > 339\frac{3}{7} = 113\frac{1}{7}$. So viel wird der Rauminhalt des Kegels; denn in den Elementen Euklids [XII, 10] ist bewiesen, daß jeder Kegel $\frac{1}{3}$ eines Zylinders ist, der dieselbe Basis und gleiche Höhe hat.
- 15 Es ist möglich einen Kegel mittels der Seitenlinien und 14 des Durchmessers im Kreise zu messen folgendermaßen: die 1 Seitenlinien je = 20 Fuß, der Durchmesser der Basis = 24 Fuß; zu finden die Senkrechte und den Rauminhalt. Ich mache so: $\frac{1}{2} >$ Durchmesser = 12, 12 > 12 = 144; 20
- ²⁰ der Seitenlinie $> 20 = 400, 400 \div 144 = 256, \sqrt{256} = = 16$; so viel wird die Senkrechte. Um aber auch den 2 Rauminhalt zu finden, messe ich mittels der 24 den Kreis; der Flächeninhalt wird $= 452\frac{1}{9}\frac{1}{14}$. Davon $\frac{1}{5}$; das gibt mit der Senkrechten multipliziert den Rauminhalt des Kegels.

Ein abgestumpfter oder unvollkommener Kegel, dessen größerer Durchmesser = 10 Fuß, der klei-

Schmidt, $\tau \bar{\omega} \nu$ CM. $8 \bar{\gamma} \xi'] \gamma'' \xi''$ CM. $\gamma i \nu \epsilon \tau \alpha \iota]$ C, $\gamma i \nu \sigma \tau \alpha \iota$ M. $\tau o \bar{v} - 11 \sigma \epsilon \epsilon \rho \epsilon \delta \nu]$ bis M. 10 $\ell \lambda \lambda \dot{\alpha}$] scripsi, $\tilde{\alpha} \mu \alpha$ CM. 11 $\bar{\gamma} \xi'] \gamma'' \xi''$ CM. $\gamma i \nu \sigma \sigma \tau \alpha \iota \overline{\rho \iota \gamma} \xi']$ om. M^{*}. $\xi']$ Hultsch, $\vartheta'' \kappa \alpha''$ CM^b. $\tau \sigma \sigma \delta \tau \sigma \nu]$ C, $\tau \sigma \sigma \delta \bar{\nu} \tau \sigma v$ M. 13 $\delta \tau \iota]$ addidi, om. CM. $\tau \sigma \bar{v}]$ C, om. M. 14 $\bar{\epsilon} \chi \sigma \nu \tau \sigma \varsigma]$ M, $\bar{\epsilon} \chi \sigma \nu \tau \epsilon \varsigma$ C. 24 $\tau \delta \nu$ $\kappa \nu \pi \lambda \delta \nu$ Scripsi, $\kappa \nu \pi \lambda \delta \nu$ C, $\kappa \nu \kappa \lambda \omega \nu$ M. $\overline{\nu \nu \beta}]$ M, $\overline{\nu \nu \alpha}$? C.

2 μείζων] Μ, μεϊζον C.

S fol. 14^v.

14

HERONIS

- M δε ήττων ποδών δ, το δε δων δ, καί τὸ μῆκος πο- 8 μήκος ποδών λ. εύρειν δων λ. εύρειν αύτου τό στερεόν. ποίει οῦτως σύναύτοῦ τὸ στερεόν. ποίει ούτως σύνθες τὰς δύο θες τὰς β διαμέτρους τὰ διαμέτοους τὰ $\overline{\iota}$ καί $\overline{\delta}$. γί- 5 $\overline{\iota}$ καί τὰ $\overline{\delta}$. γίνονται $\overline{\iota\delta}$. $\overline{\omega}$ ν L' γίνεται $\overline{\zeta}$, $\widetilde{\delta}$ έστι νονται ιδ. ών το ['. γίνονται ζ, δ έστιν ή διάμετρος, διάμετρος. τοσούτου το έμώς είναι τὸ ἐμβαδὸν ἀκοβαδον γίνεται, ποδων λη ζ. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τοὺς λ τοῦ λούθως τοίς προγεγραμμένοις κύκλοις ποδων λη 10 μήκους · γίνονται πόδες , αρνε. τοσούτων ποδων L'. ταῦτα ἐπὶ τὰ λ τοῦ μήκους γίνονται , αρνε. έστι τὸ στερεὸν τοῦ κώνου, τοσούτων έσται ποδῶν τὸ ποδών , αρνε. στερεόν τοῦ κώνου. CM
- ^{OM} 16 "Αλλως. κῶνον δὲ κόλουρον μετρῆσαι καὶ εύρεῖν τὸ στερεὸν ἀπό τε τῶν διαμέτρων καὶ καθέτου. ἔστω ἡ διάμετρος τοῦ μείζονος κύκλου ποδῶν Ξ, τοῦ δὲ ἐλάττονος ποδῶν β, ἡ δὲ κάθετος ποδῶν δ. ποιῶ οῦτως· τὰ Ξ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται λς· καὶ τὰ β ἐφ' 5 ἑαυτά· γίνονται δ· ὁμοῦ μ. καὶ τὰ ζ ἐπολυπλασίασα ἐπὶ τὰ β· γίνονται ἰβ· καὶ ταῦτα προσέθηκα τοῖς μ· γίνονται νβ. ταῦτα τετράκις, τουτέστιν ἐπὶ τὴν κάθετον· γίνονται σῆ. ποίησον ἑνδεκάκις· γίνονται βσπη. τούτων τό μβ΄· γίνονται νδ καὶ π μβ' μβ', τουτέστι 10 νδ γ' ζ΄. τοσούτου ἐστιν ἄρα τὸ στερεόν.
- 17 "Ετι μετοήσωμεν κῶνον κόλουρον ἀπό τε διαμέτρου 1_____

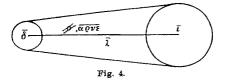
6 $\gamma(i\nu\varepsilon\tau\alpha i]$ comp. S, ut semper. 7 $\tau\sigma\sigma\sigma'\tau\sigma\nu$] $\tau\sigma\sigma'$ S; fort. $\tau\sigma'\tau\sigma\nu$ (sc. $\tau\sigma\sigma'$ $x'\sigma'$ xlov). 10 $\tau\sigma\sigma'$, ut semper.

¹ ήττων] Μ, ήττον C. τὸ δὲ--2 ἶ] C, om. M. 4 δύο] C, β΄ M. 10 κύκλοις] del. Schmidt.

STEREOMETRICA.

10 Fuß, der kleinere aber -4 Fuß, die Länge = 30 Fuß; zu finden dessen Rauminhalt. Mache so: addiere die beiden

nere=4Fuß, und dieLänge**) = 30 Fuß; zu finden dessen Rauminhalt. Mache so: addiere die beiden Durchmesser, Durchmesser 10 + 4 = 14; 5 10 + 4 = 14; $\frac{1}{2} \times 14 = 7$,

¹/₂ >> 14=7, was der[mittlere] Durchmesser ist, so daß der Flächeninhalt entsprechend den früher behandelten Kreisen [2, 13] 38¹/₂ Fuß wird. 10 Fuß ist der Rauminhalt des $38\frac{1}{2} \times 30$ der Länge = 1155. So viel Fuß wird der Rauminhalt des Kegels sein.*)

was der Durchmesser ist. Dann wird der Flächeninhalt $= 38\frac{1}{2}$ Fuß. $38\frac{1}{2} > 30$ der Länge = 1155 Fuß. So viel Kegels, nämlich 1155.

Auf andere Weise. Einen abgestumpften Kegel aus den 16 Durchmessern und der Senkrechten zu finden. Es sei der Durchmesser des größeren Kreises = 7 Fuß, des kleineren aber = 2 Fuß, die Senkrechte = 4 Fuß. Ich mache so: $6 \times 6 = 36, 2 \times 2 = 4, 36 + 4 = 40. 6 \times 2 = 12,$ 12 + 40 = 52. 52×4 der Senkrechten = 208, 11×208 = 2288, $\frac{1}{42} \times 2288 = 54\frac{20}{42} = 54\frac{1}{3}\frac{1}{7}$. So viel ist also der Rauminhalt.***)

Messen wir ferner mittels des Durchmessers und der 17

*) Nach der falschen Formel $h > \left(\frac{D+d}{2}\right)^2 \pi$: 4. Richtig

1225⁵₇. **) D. h. Höhe, weil der Kegel liegend gedacht ist, wie

***) Formel $\frac{11}{42}h(D^2 + d^2 + Dd)$.

7 τά] scripsi, τῶν CM. 8 ταῦτα] Μ, ταῦτα δίς C. 11 vo y' 5'] addidi, om. CM.

HERONIS

καὶ ἀπὸ τῶν κλιμάτων, οὖ ἐστι τῆς κορυφῆς ἡ διάμετρος ποδῶν δ, τὰ δὲ κλίματα ἀνὰ ῖε, ἡ δὲ τῆς βάσεως διάμετρος ποδῶν κη. εὐρεῖν τὸ στερεόν. ποιῶ οῦτως ὑφεῖλον κορυφὴν ἀπὸ τῆς βάσεως. λοιπὰ πδ. τούτων τὸ L'. γίνονται ιβ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά. γίνονται 5 ρμδ. καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κλίματος ἐφ' ἑαυτά. γίνονται σ. τοτραγωνικὴ γίνεται δ. τοσούτου γίνεται ἡ κάθετος.
2 τὸ δὲ στερεὸν εὐρήσομεν οῦτως. συνέθηκα κορυφὴν

- καὶ βάσιν γίνονται λβ. τούτων τὸ L' γίνονται ιξ. 10 μετοῶ νῦν κύκλον, οὖ ἡ [μὲν] διάμετοος ποδῶν ιξ ποιῶ τὴν διάμετοον ἐφ' ἑαυτὴν καὶ τὰ γενόμενα ένδεκάκις. ὧν τὸ ιδ' καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν με τὸ ἐμβαδὺν [καὶ] πάλιν ἀφεῖλον κοουφὴν ἀπὸ τῆς βάσεως. λοιπὰ κδ. τούτων τὸ L' γίνονται ιβ. ἀπὸ τούτων κά- 15 λιν ἐμέτοησα τὸν ἐλάχιστον κύκλον, καὶ ὅταν εὕφω τὸ ἐμβαδόν, τῶν γινομένων λαμβάνω τὸ γ' [γίνονται λς]. ταῦτα προσθεὶς τῷ τοῦ μείζονος κύκλου ἐμβαδῷ τὰ γενόμενα ἐπολυπλασίασα ἐπὶ τὴν κάθετον. καὶ τοσοῦτον γίνεται τὸ στεφεὸν τοῦ κώνου.
- см 18 'Οβελίσκος ἔχων εἰς τὴν "Εστω χῶνος ὁ λεγόμενος 🕺 1 βάσιν κύκλον, οὗ ή μεν δβελίσκος και έχέτω την διάμετοος ποδῶν μβ, αί δὲ βάσιν κύκλον, οὗ ή διάπλευραί αύτοῦ έγχεχλιμέμετρος ποδῶν μβ, τοῦ δὲ ναι ούσαι άνά ποδων σε. 5 κώνου αί πλευραί αί έγεύρειν αύτου την κάθετον. κεκλιμέναι ἔστωσαν ἀπὸ ποίει ούτως λαβε της βάποδων σε τούτου την σεως τὸ ήμισυ γίνονται κάθετον εύρήσομεν ούτως. πα. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γιλαμβάνω τούς σε πόδας νονται υμα· καί μίαν πλευ- 10 τῆς πλευρᾶς ἐφ' ἑαυτούς. 10 γίνονται (alt.)] M, comp. C. 11 $\mu \hat{\epsilon} \nu$] CM, deleo.

STEREOMETRICA.

Seitenlinien einen abgestumpften Kegel, dessen Durchmesser der Scheitelfläche = 4 Fuß, die Seitenlinien je = 15 Fuß, der Durchmesser der Grundfläche = 28 Fuß; zu finden den Rauminhalt. Ich mache so: ich subtrahiere von der Basis

s die Scheitellinie,*) gibt 24; $\frac{1}{2} \times 24 = 12, 12 \times 12 = 144.$ Die Zahl der Seitenlinie mit sich selbst multipliziert, gibt 225; $225 \div 144 = 81$, $\sqrt{81} = 9$. So viel wird die Senkrechte. Den Rauminhalt aber werden wir finden folgendermaßen: 2 Basis + Scheitellinie*) = $32, \frac{1}{2} \times 32 = 16$. Dann messe

10 ich den Kreis, dessen Durchmesser = 16 Fuß (Durchmesser \times Durchmesser \times 11:14), und nachdem ich dessen Flächeninhalt gefunden habe, subtrahiere ich wieder die Scheitellinie von der Basis,*) gibt 24; $\frac{1}{2} \times 24 = 12$. Damit messe ich wieder den kleinsten Kreis, und wenn ich den Flächen-

15 inhalt gefunden habe, nehme ich von dem Ergebnis $\frac{1}{8}$; dies zum Flächeninhalt des größeren Kreises addiert, multipliziere ich das Ergebnis mit der Senkrechten; so groß wird der Rauminhalt des Kegels.**)

Ein Obeliskos mit einem Kreis als Basis, dessen Durchmesser = 42 Fu β , die schrägen Seiten aber je = 75 Fuß; zu finden dessen Senkrechte. 5 schrägen Seiten aber des Ke-Mache so: $\frac{1}{2}$ > Basis = 21, 21 > 21 = 441; eine Seitenlinie des Kegels mit sich multipliziert = 5625, 5625 :

1

Es sei ein Kegel, sogenann- 18 ter Obeliskos****), und er habe 1 als Basis einen Kreis, dessen Durchmesser = 42 Fuß, die gels seien je = 75 Fuß; dessen Senkrechte werden wir finden folgendermaßen: 75 Fuß der Seitenlinie > 75

*) D. h. die Durchmesser der beiden Kreise. **) Formel $\left(\frac{11}{14}\left(\frac{D+d}{2}\right)^2 + \frac{11}{14}\left(\frac{D+d}{2}\right)^2 \times \frac{1}{3}\right)h.$ ***) Spitzer Kegel.

14 xai] CM, deleo. 17 γίνονται 25] CM, deleo; debuit esse

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

2

- ΟΜ ράν τοῦ κώνου γενομένην γίνονται εχχε και της βά- в έφ' έαυτήν γίνονται εχχε. σεως τὸ ζ΄ γίνονται πα. έξ ών υσειλε τὰ μα ποός ταῦτα ποίει ἐφ' ἑαυτά· γίτοῖς υ. λοιπά ερπδ. ών νονται υμα, ατινα άφελε άει πλευρά τετράγωνος. γίs άπὸ τῶν , εχχε· λοιπὸν μένει εοπό δυ πλευρά τενονται 0β. τοσούτων ἔσται 2 ποδών ή κάθετος. ἐάν δὲ τραγωνική γίνεται ποδών θέλης τοῦ αὐτοῦ ὀβελίσχου οβ. τοσούτου έσται ή κάθετος τοῦ κώνου, ποδῶν τό στερεόν εύρειν, ποίει ούτως · λαβέ της βάσεως 10 οβ. εύρειν και το έμβαδον 2 τὸ ἐμβαδὸν κατὰ τὸ προποδῶν , ατπς. ταῦτα ἐπὶ τὸ γ' τῆς καθέτου, ἐπὶ τὰ κείμενον ύπόδειγμα των κύκλων καὶ τὰ γενόμενα πδ. γίνονται πόδες γ, γσξδ. πολυπλασίασον έπι το γ' τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ της καθέτου. τοσούτων 15 στερεόν του κώνου. εύ- 3 έσται ποδών τὸ στερεόν οείν αύτοῦ καὶ τὴν ἐπιτοῦ δβελίσκου. φάνειαν. τῆς βάσεως τὸ L'· γίνονται πα. ταῦτα ἐπὶ την κάθετον, έπι τὰ οβ. 20 γίνονται αφιβ. ταῦτα ἐπὶ τὰ πβ. γίνονται γ γσξδ. τούτων τὸ ζ΄ γίνονται δψνβ. τοσούτων ή έπιφάνεια τοῦ κώνου. 19 Κύλινδρος, ού το μέν 25 Κύλινδρον μετρήσομεν, μηχος ποδών ν, ή δε περιού το μήκος ποδων ν, ή φέρεια ποδών χβ. εύρειν δε διάμετρος ποδών ζ, καί 3 Speile] CM, Spele Hultsch. 3 ποίει] ποιεῖς S. 4 vμα] 11 [0175] 5 γίνονται] comp. C, γίνεται M. corr. ex μα S.
 - απ5 S. 14 ποδών] πο S.

= 5625. $\frac{1}{2}$ × Basis = 21, 21 × 21 = 441, 5625 ÷ 441 = 5184, immer $\sqrt{5184}$ = 72. So viel Fuß wird die 2 Senkrechte sein. Wenn du $441 = 5184, \sqrt{5184} = 72$ aber den Rauminhalt dessel-Fuß. So viel ben Obeliskos finden willst, ⁵ wird die Senkmache so: nimm den Flächenrechte des Keinhalt der Basis nach dem δĒ gels sein, nämgegebenen Beispiel der Kreise lich 72 Fuß. Zu $\mathbf{2}$ und multipliziere das Ergebōβ finden auch den nis mit $\frac{1}{3}$ der Senkrechten. 10 Flächeninhalt So viel Fuß wird der Raum- [der Basis]; [der Basis]; inhalt des Obeliskos sein. gibt 1386. $1386 \times \frac{1}{3}$ der μβ Senkrechten, 15 d. h. 1386 🗙 24 = 33264 Fuβ. So viel Fig. 5. Fuß wird der Rauminhalt des Kegels sein. Zu finden auch 3 20 dessen Oberfläche.*) $\frac{1}{2} \times Basis = 21, 21 \times 72$ der Senkrechten = 1512, 1512 $> 22 = 33264, \frac{1}{7} > 33264$ =4752. So viel die Ober-25 fläche des Kegels.

Ein Zylinder, dessen Länge = 50 Fuß, der Umkreis aber - 22 Fuß; zu finden dessen Einen Zylinder wollen wir 19 messen, dessen Länge = 50Fuß, der Durchmesser = 7

19

*) Formel $\frac{1}{2}hd\pi$, $\pi = \frac{32}{7}$.

19 κάθετον] κάθετ S. 23 $[\overline{\delta\psi\nu\beta}]$ $[\overline{\delta\psi\nu}$ S. 25 S fol. 14^r.

2*

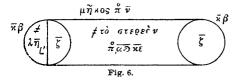
- ή περιφέρεια ποδων πβ. s CM αὐτοῦ τὸ στερεόν. ποίει ούτως λαβε από της περιεύρομεν από της περιφεφερείας ώς καὶ ἐπὶ τῶν *φείας ώς και έπι τῶν κύ*κλων, καὶ ἔστω τὸ ἐμβακύκλων τὸ ἐμβαδόν γίνονται λη ζ΄. ταῦτα ἐπὶ 5 δόν ποδων λη ζ΄. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὸ μῆκος τῶν ν. τὰ ν. γίνονται α αλκε. τοσγίνονται πόδες αλχε. τοσούτων ἔσται ποδῶν τὸ στεοεόν τοῦ κυλίνδρου. ούτων ποδών έσται τὸ στεοεόν τοῦ κυλίνδρου. ом 20
- Kύλινδρον μέτρει ούτως, οὖ ή διάμετρος τοῦ κύ-¹ κλου ποδῶν Ξ, ὁ δὲ ἄξων, τουτέστι τὸ μῆκος, ποδῶν ιβ· εὐρεῖν τὸ στερεόν. ποιῶ οὕτως· ἐμέτρησα κύκλον, οὖ ή διάμετρος ποδῶν Ξ, καθὼς πρόκειται· γίνεται τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ ποδῶν ẍη δ΄ κη΄. ταῦτα ἐπολυπλασίασα s ἐπὶ τὸν ἄξονα· γίνονται πόδες τλθ καὶ γζ΄ζ΄. τοσού-
- 2 των γίνεται τὸ στερεὸν τοῦ κυλίνδρου. τὴν δὲ ἐπιφάνειαν αὐτοῦ εὑρήσεις οὕτως. ποίησον τὴν διάμετρον τρὶς καὶ ζ΄, ἐπειδὴ τῆς διαμέτρου ἡ περίμετρος τριπλάσιός ἐστιν καὶ ἐφέβδομος, καὶ προσάγαγε τὰ γενό- 10 μενα ἐπὶ τὸν ἄξονα, τουτέστιν ἐπὶ τὰ ιβ τοῦ ὕψους. καὶ τοσούτου ἐστὶν ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κυλίνδρου.
- Kίων, οὗ τὸ μῆκος ποδῶν κα΄ λαμβάνω τούτου τὸ
 Kίων, οὖ τὸ μῆκος ποδῶν κα΄ λαμβάνω τούτου τὸ
 ζ΄ καὶ τὸ η΄, ἐπειδὴ ἡ ἕδρα τοῦ κίονος κατὰ διάμετρόν ἐστιν τὸ ζ΄ καὶ ἡ ἔφεδρος τὸ η΄. μίξας τὰς δύο δια-15 μέτρους κράτει τὸ L΄ γίνονται β L΄ δ΄ ι5΄. ἀπὸ τούτων ποίει κύκλου τὸ ἐμβαδόν· γίνονται πόδες ξιε΄ qγ΄. ταῦτα ἐπὶ τὸ μῆκος· γίνονται πόδες ǫμζ L΄. τοσούτων

⁴ γίνονται] comp. C, γίνεται Μ. εῦρωμεν. fort. τὴν βάσιν εῦρωμεν.

^{4 5]} addidi, om. CM. 6 άξονα] Hultsch, άξωνα CM.

Rauminhalt. Mache so: berechne aus dem Umkreis den Flächeninhalt wie bei den

Fuß, und der Umkreis = 22Fuß. Aus dem Umkreis finden wir die Grundfläche, wie

Kreisen; gibt $38\frac{1}{2}$. $38\frac{1}{2}$ der Rauminhalt des Zylinders sein.

auch bei den Kreisen, und es 50 = 1925. So viel Fuß wird 5 sei der Flächeninhalt $= 38\frac{1}{3}$ Fuß. Dies > 50 der Länge = 1925 Fuß. So viel Fuß wird der Rauminhalt des Zylinders sein.

Einen Zylinder, dessen Durchmesser des Kreises = 6 Fuß, 20 die Achse aber, d. i. die Länge, = 12 Fuß, sollst du fol-¹ gendermaßen messen: zu finden den Rauminhalt. Ich mache so: ich messe einen Kreis, dessen Durchmesser = 6 Fuß, wie 5 angegeben; dessen Flächeninhalt wird = $28\frac{1}{4}\frac{1}{28}$ Fuß. $28\frac{1}{4}\frac{1}{28}$ \sim die Achse = $339\frac{1}{7}$ Fuß. So viel wird der Rauminhalt des Zylinders. Dessen Oberfläche aber wirst du finden fol- 2 gendermaßen: $3\frac{1}{7}$ \times Durchmesser, weil der Umkreis = $(3 + \frac{1}{7})$ Durchmesser; multipliziere das Ergebnis mit der 10 Achse, d. h. mit 12 der Höhe; so viel ist die Oberfläche des

Zylinders.

Eine Säule, deren Länge = 21 Fuß; davon nehme ich 21und $\frac{1}{8}$, weil die untere Fläche der Säule im Durchmesser 1 ¹/₇ ist, die obere ¹/₈. Addiere die beiden Durchmesser, davon ¹⁵/₂ = $2\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{16}$. Berechne daraus den Flächeninhalt eines Krei-ses; gibt $7\frac{1}{15}\frac{1}{93}$ Fuß.*) $7\frac{1}{15}\frac{1}{93}$ × Länge = $147\frac{1}{2}$.*) So viel

*) Diese beiden Zahlen sind falsch.

9 τρίς] scripsi, τρίτον CM. ή] C, om. M. 10 έστιν] C, έστι M. 11 άξονα] Hultsch, άξωνα CM. 15 έστιν] C. έστι M. M. 11 άξονα] Hults 16 β] Hultsch, ιβ CM.

 $\mathbf{21}$

- ^{CM} ἕσται ποδῶν τὸ στερεὸν τοῦ κίονος. εἰ δὲ θέλεις τὴν ² ἐπιφάνειαν μετρῆσαι, λαβὲ ἕδρας καὶ ἐφέδρας τοὺς κύκλους καὶ μίζας ἆρον τὸ ∠΄· ἐπὶ ταῦτα τὸ μῆκος· καὶ τοσούτου ἡ ἐπιφάνεια ἕσται τοῦ κίονος.
- 3 'Η τοῦ κίονος ἔκθεσις τοῦ αὐτοῦ Πατρικίου δι- 5 όρθωσις· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰς δύο διαμέτρους οὐκ ἔμιξαν.
- 22 Κύβον μετοῆσαι, τουτέστι σχῆμα στερεὸν περιεχόμενον ὑπὸ τριῶν διαστάσεων, μήκους, πλάτους, ὕψους ἀκολούθως ἢ βάθους· καὶ πῶς; ἐπὶ μὲν τῶν σχημάτων 10 ῦψος, ἐπὶ δὲ τῶν ὀρυγμάτων βάθος. ἔστω οὖν κύβος μῆκος πηχῶν ῆ, πλάτος πηχῶν ῆ καὶ ὕψος πηχῶν ῆ εὑρεῖν, πόσων τὸ στερεὸν πηχῶν γίνεται ὁ κύβος. ποιῶ τοὺς ῆ τοῦ μήκους ἐπὶ τοὺς ὀκτὰ τοῦ πλάτους· γίνονται ξδ· τούτους ἐπὶ τοὺς ῆ τοῦ ῦψους· γίνονται 15 ϖιβ. ἔσται ὁ κύβος πηχῶν ψιβ.
- 23 Κύβος τετράγωνος Ισόπλευρος, οὖ ἡ μὲν βάσις ποδῶν ī, τὸ μῆχος ποδῶν ī, τὸ ὕψος ποδῶν ī· εὑρεῖν αὐτοῦ τὸ στερεόν. ποίει οῦτως· τὰ ī τῆς βάσεως έξηκοντάκις· γίνονται χ. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὰ ī τοῦ μήχους· 20 γίνονται ζ. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὰ ī τοῦ ὕψους· γίνονται ξ. ὧν [τούτων] τὸ ξ΄· γίνονται ,ā. τοσούτων ἔσται ποδῶν τὸ στερεὸν τοῦ χύβου.
- 24 Κύβος παραλληλόγραμμος, οὖ ή παράλληλος ποδῶν x̄, ή δὲ ἐπιζευγνύουσα ποδῶν ī, τὸ δὲ ὕψος πο- 25 δῶν λ̄. εὑρεῖν αὐτοῦ τὸ στερεόν. ποίει οὕτως. τὰ x τῆς παραλλήλου ἐπὶ τὰ ī. γίνονται ö, ὅπερ ἐστὶν ἐμβαδόν. ταῦτα ἐπὶ τὰ λ̄ τοῦ ὕψους. γίνονται ζ. τοσούτου ἔσται τὸ στερεὸν τοῦ χύβου.

 $\mathbf{22}$

¹⁰ ἀχολούθως] CM, del. Hultsch. πῶς;] CM, del. Hultsch.

Fuß wird der Rauminhalt der Säule sein.*) Wenn du aber 2 die Oberfläche messen willst, so nimm die Kreise der unteren und der oberen Fläche, addiere sie und nimm davon $\frac{1}{8}$, dies × Länge; so viel wird die Oberfläche der Säule sein.**)

5 Die Darstellung der Säule ist eine Verbesserung desselben 3 Patrikios [Bd. IV S. 386, 23]; die Alten addierten nämlich nicht die beiden Durchmesser.

Einen Würfel zu messen, d. h. eine körperliche Figur 22 von drei Dimensionen umschlossen, Länge, Breite und Höhe

10 oder Tiefe, je nachdem (wie aber? bei den Figuren Höhe, bei den Graben Tiefe). Es sei also ein Würfel der Länge nach 8 Ellen, der Breite nach 8 Ellen, der Höhe nach 8 Ellen; zu finden, wie viel Ellen der Würfel an Rauminhalt wird. 8 der Länge > 8 der Breite = 64, 64 > 8 der 15 Höhe = 512. Der Würfel wird sein = 512 Ellen.

Ein viereckiger, gleichseitiger Würfel, dessen Basis = 23 10 Fuß, Länge = 10 Fuß, Höhe = 10 Fuß; zu finden dessen Rauminhalt. Mache so: 10 der Basis $\times 60^{***}$) = 600, 600×10 der Länge = 6000, 6000×10 der Höhe = so 60000, $\frac{1}{60} \times 60000 = 1000$. So viel Fuß wird der Raum-inhalt des Würfels sein.

Ein Würfel mit parallelen Seiten +), dessen parallele Seite 24 = 20 Fuß, die [die parallelen] verbindende = 10 Fuß, die Höhe = $30 \text{ Fu}\beta$; zu finden dessen Rauminhalt. Mache so: so 20 der parallelen Seite > 10 = 200, was der Flächeninhalt

[der Basis] ist; 200×30 der Höhe = 6000. So viel wird der Rauminhalt des Würfels sein.

*) Nach der falschen Formel $\frac{11}{14} \left(\frac{D+d}{2}\right)^2 > h.$ **) Formel $\left(\frac{D+d}{2}\right) \pi > h.$ xúxlovs Z. 3 ist Umkreis. ***) Diese Multiplikation hat nur Sinn, wenn die Größen in Sexagesimalbrüchen gegeben sind. †) D. h. ein Paralleleningdor

†) D. h. ein Parallelepipedon.

 $[\]epsilon \pi i \ \mu \epsilon \nu$] Hultsch, $\mu \epsilon \nu$ CM. 14 $\overline{\eta}$] C, $\overline{\nu}$ M. 15 $\overline{\eta}$] C, $\delta \pi \iota \omega$ M. 18 $\tau \delta$ (pr.)] C, $\tau \delta$ $\delta \epsilon$ M. 22 $\tau o \dot{\tau} \tau \omega \nu$] CM, del. Hultsch.

СМ Σφηνίσκος, ού το μέν $\mathbf{25}$ μηχος ποδῶν πε, τὸ δὲ πλάτος τὸ μείζον ποδῶν ζ, τὸ δε ήττον ποδών ε, το δε πάχος τὸ μεῖζον ποδῶν Ξ, 5 πάχος τὸ μεῖζον ποδῶν Ξ, τὸ δὲ ἦττον ποδῶν δ. εύρείν αύτοῦ τὸ στερεόν. ποίει ούτως σύνθες τὰ β πλάτη, τουτέστι τὰ ζ καί τὰ $\overline{\epsilon}$. γίνονται $\overline{\iota\beta}$. δv τὸ 10 νονται $\overline{\iota\beta}$. δv τὸ L'. γί-L' γίνονται \overline{s} . δμοίως καί τὰ δύο πάχη, τουτέστι τὰ Ξ καί τὰ δ. γίνονται τ. ών καί αὐτῶν τὸ ζ΄ γίνονται $\overline{\epsilon}$. ταῦτα ἐπὶ τὰ $\overline{\varsigma}$. 15 γίνονται πόδες $\overline{\lambda}$. καὶ ταῦγίνονται λ. και ταῦτα πάλιν έπὶ τὰ πε. γίνονται ψν. τοσούτων ἔσται ποδων τὸ στερεὸν τοῦ σφηνίσκου. 20

Σφηνα μετρησαι, ού το в μημος ποδων πε, τὸ δὲ πλάτος τὸ μεῖζον ποδῶν ζ, τὸ δε μικρότερον ποδών ε, τὸ δὲ ἦττον ποδῶν δ. εύοείν αύτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποιω ούτως σύνθες τα β πλάτη τὰ ξ καί τὰ ε. γίνονται 5. όμοίως και τά β πάχη τὰ \overline{s} καὶ τὰ $\overline{\delta}$. γίνονται ϊ ών ζ γίνονται ε. ταῦτα ἐπὶ τὰ 5. τα έπι τὰ πε τοῦ μήκους. γίνονται πόδες ψν. τοσούτων ποδών έστι τὸ στερεὸν τοῦ σφηνός, ποδῶν ψν.

СМ "Αλλως. ἔστω σφηνίσκος, δς καλεῖται ὑπό τινων 26 όνυξ, έχων τὸ μὲν ἀπὸ κεφαλῆς δακτύλων ἕξ, τὸ δὲ άλλο δακτύλων τ, τὸ πάχος δακτύλων η εύρειν αὐτοῦ τό στερεόν. ποιῶ οῦτως συντιθῶ τὰ β πλάτη γίνονται τ5 έπὶ τὸ πάχος γίνονται σπη. ἐπὶ τὸ μῆχος 5 ταῦτα τῶν $\overline{\eta}$ · γίνονται , αχδ. τούτων τὸ δ'· γίνονται

Ι σφήνα] mut. in σφήναν S^{*}. ού τό] corr. ex αύτό S. 3 τό (pr.)] supra scr. S^{*}. 7 έμβα-δόν] immo στερεόν.

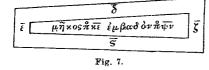
 $\mathbf{24}$

³ το (pr.)] addidi, om. CM. 8 β] C, δύο M. 14 γίνονται] comp. C, γίνεται M.

S fol. 15^r.

Ein Spheniskos*), dessen Länge = 25 Fuß, die größere Breite = 7 Fuß, die kleinere = 5 Fuß, die größere Dicke = 6 Fuß, die kleinere = 4 5 größere Dicke = 6 Fuß, die Fuß; zu finden dessen Rauminhalt. Mache so: addiere die

Einen Keil zu messen, des- 25 sen Länge = 25 Fuß, die größere Breite = 7 Fuß, die kleinere aber $= 5 \text{ Fu}\beta$, die kleinere aber = 4 Fuß; zu finden dessen Rauminhalt.

beiden Breiten, 7 + 5 = 12; $\frac{1}{6} \times 12 = 6$. Ebenso die beiden Dicken, 6 + 4 = 10; 10 $\frac{1}{2} > 12 = 6$. Ebenso auch ebenfalls $\frac{1}{2} > 10 = 5$. 5> $6 = 30, \ 30 \times 25 = 750.$ So viel Fuß wird der Rauminhalt des Spheniskos sein.

Ich mache so: addiere die beiden Breiten, 7 + 5 = 12; die beiden Dicken, 6 + 4 $= 10; \frac{1}{2} \times 10 = 5.5 \times 6$ = 30 Fuß, 30 × 25 der Länge = 750 Fuß. So viel 15 Fuß ist der Rauminhalt des Keils, nämlich = 750 Fu β .

Auf andere Weise. Es sei ein Spheniskos, von einigen 26 auch Nagel genannt, dessen Scheitelgröße = 6 Zoll, die andere = 10 Zoll, die Dicke = 8 Zoll [die Länge = 8 Zoll]; zu finden dessen Rauminhalt. Ich mache so: ich addiere s die beiden Breiten, gibt 16; $16 \times \text{Dicke} = 128, 128 \times 8$

*) Eine niedrige, schief abgestumpfte Pyramide mit einem länglichen Paralleltrapez als Grundfläche. Die Formel ist eine grobe Annäherung.

· · ·· -- · · --- ----

1 ἔστω] scripsi, ἔσται CM. σφηνίσχος] M, σφοινίσχος C. 2 κεφαλῆς] κεφαλῆς πλάτος susp. Hultsch. δακτύλων] comp. ambig. CM. 3 τ] Hultsch, ζ΄ CM. Post $\overline{\eta}$ excidit τὸ μῆχος δακτύλων $\overline{\eta}$. 4 $\overline{\beta}$] C, δύο M. 6 $\overline{\eta}$] C, ἀκτώ M.

ομ σν5. τοσούτων χυδαίων δακτύλων. ταῦτα μερίζω ὡς τὸ τετράγωνον.

- 27 "4λλως. έστω όνυξ έχων το μέν μηκος δακτύλων ι, πλάτος δακτύλων 5, πάχος δακτύλων ε. εύρειν αὐτοῦ τό στερεόν. ποιῶ οῦτως πολυπλασιάζω τὸ πλάτος και 5 τὸ πάχος. γίνονται λ. ταῦτα ἐπὶ τὸ μῆκος. γίνονται τ. τούτων λαμβάνω τὸ ζ΄ γίνονται σν. ταῦτα μερίζω ώς τό τετράγωνον γίνονται στερεοί δάκτυλοι τβ δ'.
- СМ Μείουρον τὸ προεσχαρι-Σφηνα μείουρον μετοή- s 28 φευμένον, ού το μεν μηκος σομεν, ού το μηπος ποδων ποδῶν λ, τὸ δὲ πλάτος πολ και το πλάτος ποδών ξ δῶν Ξ, τὸ δὲ πάχος ποδῶν καί τὸ πάχος ποδῶν δ. εύ- δ ·εύρειν αύτοῦ τὸ στερεόν. 5 ρειν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποίει οὕτως· τὰ 5 έπὶ τὰ ποιω ούτως τὰ 5 έπι τὰ δ. γίνονται κδ. ών το ζ. δ. γίνονται πόδες χδ. ών γίνονται ιβ. ταῦτα ἐπὶ τὰ τὸ L' γίνονται ιβ. ταῦτα λ. γίνονται τξ. τοσούτων έπι τὰ λ. γίνονται πόδες ἔσται ποδῶν τὸ στερεόν. 10 τξ. τοσούτων ποδῶν ἔσται τό στερεόν τοῦ σφηνός, τξ.

OMS

Το δε πλινθίον συνέστηκεν έκ τωνδε των άριθμων $\mathbf{29}$

 $\bar{s}, \bar{\eta}, \bar{\vartheta}, \iota \bar{\beta}, \delta \mu \epsilon \nu \bar{\eta} \pi \rho \delta \bar{s} \bar{s} \epsilon \nu \epsilon \pi \iota \tau \rho \iota \tau \phi \lambda \delta \gamma \phi, \kappa \alpha \vartheta'$ 10 Ϋν ή διὰ τεσσάρων έστιν άρμονία, ό δε θ πρός τόν 5 ... έν διπλασίω, καθ' ην η δια πασων ... έξεων

εύρετν-6 1. M, 2 τὸ μὲν μῆχος] Μ, τὰ μὲν S fol. 15^r.

5 έμβαδόν] immo στερεόν.

9-p. 28, 8 exstant etiam apud Diophantum pseudepigr. II p. 17, 14 ed. Tannery et S fol. 18" (u. uol. IV p. XVIII). 11 3 SCM, $\overline{\iota\beta}$ Dioph. 12 Lac. pr. ita suppleri potest: $\overline{\varsigma} \langle \hat{\epsilon}\nu \ \eta \mu \iota o \lambda l \varphi$, xa9' ην ή διὰ πέντε, ὁ δὲ ιβ προς τον 5>, cfr. Aristot. Problem.

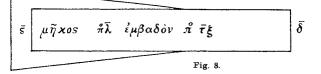
 $\mathbf{26}$

der Länge = $1024, \frac{1}{4} \times 1024 = 256$. So viel gewöhnliche Zoll. Dies teile ich wie ein Quadrat.*)

Auf andere Weise. Es sei ein Nagel, dessen Länge = 2710 Zoll, Breite = 6 Zoll, Dicke = 5 Zoll; zu finden dessen 5 Rauminhalt. Ich mache so: Breite \times Dicke = 30, 30 \times Länge = 300, $\frac{1}{2} \times 300 = 150$. Dies teile ich wie ein Quadrat; gibt $12\frac{1}{4}$ Kubikzoll.**)

Wir wollen einen scharf 28 Ein vorn abgeflachtes Mei-

uron, ***) dessen Länge zulaufenden Keil messen, des-30 Fuß, die Breite = 6 Fuß, sen Länge = 30 Fuß, die Breite = 6 Fuß, die Dicke die Dicke = 4 Fuß; zu finden

dessen Rauminhalt. Mache so: 5 = 4 Fu β ; zu finden dessen $6 > 4 = 24, \frac{1}{2} > 24 = 12$, Rauminhalt. Ich mache so: 12 > 30 = 360. So viel Fuß wird der Rauminhalt sein.

 $6 > 4 = 24, \frac{1}{2} > 24 = 12,$ 12 > 30 = 360 Fuß. So viel Fuß wird der Rauminhalt 10 des Keils sein, nämlich 360.

Ein Plinthion ist zusammengesetzt aus den Zahlen 6, 8, 9, 12, 8:6 = 4:3, wonach die Harmonie der Quarte 10 bestimmt wird, 9:6 [= 3:2, wonach die Quinte, 12:6] 29

*) D. h. ich nehme $\sqrt{256}$ (= 16); vgl. Z. 7-8. So wird aber die Formel ganz unverständlich. Der Körper ist eine abgestumpfte Pyramide.

) $(12 + \frac{1}{4})^2 = 150\frac{1}{16}$. Bis auf die Wurzelausziehung be-rechnet wie ein dreiseitiges Prisma (s. zu 28). *) Ein langes, schmales, dreiseitiges Prisma. Die Formel

b > c $\frac{b}{2} > a$ ist richtig, die Figur undeutlich.

X1X, 23. διπλασίω] ήμιολίω S². έξεων] Dioph., έξαιῶν CM lac. statuit Tannery.

- CMS έλέγχει καὶ τὰς ἀναλογίας πάσας ἀ ἀιθμητικὴ μέν ἐστιν ἐν ξ καὶ ϑ καὶ ἰβ οἶς γὰ◊ ὑπε◊έχει ὁ μέσος τοῦ πρώτου τρισίν, ὑπε◊έχεται ὑπὸ τοῦ τελευταίου γεωμετǫικὴ δὲ ἡ τῶν τεσσά◊ων ὃν γὰ◊ λόγον ἔχει τὰ ἢ πο◊ς τὰ ξ, τοῦτον τὰ ἰβ πρ◊ς τὰ ϑ, ὁ δὲ λόγος ἐπίτριτος. ἁǫ- 5 μονικῆς ἀναλογίας διττὴ κ◊ίσις, μία μέν, ὅταν, ὅν λόγον ἔχει ὁ ἔσχατος πο◊ς τὸν πρῶτον, τοῦτον ἔχῃ ἡ ... ὑπε◊έχεται ὑπὸ τοῦ τελευταίου
- CM Πυραμίς έπὶ τετραγώ-Πυραμίδα έπι τετραγώ- sv 30 νου βεβηκυῖα, ἧς ἑκάστη νου βεβηχυΐαν μετοήσομεν τῶν πλευρῶν ἀνὰ ποδῶν ούτως, ἧς έκάστη τῶν πλευκδ, τὸ δὲ κλίμα ἀνὰ ποοῶν τῆς βάσεως ἀπὸ ποδων τη· εύρειν αύτης το 5 δων κδ και το κλίμα της στεφεόν. ποίει ούτως τα πυραμίδος ποδών τη εύκδ έφ' έαυτά γίνονται φος. **ρείν** αὐτῆς τὴν κάθετον ών τὸ ζ' γίνονται σπη. τὰ καί τὸ στερεόν. ποιῶ οῦιη έφ' έαυτά γίνονται τηδ. τως. τὰ πδ τῆς βάσεως ἐφ' έξ ὦν ὕφειλε τὰ σπη· λοι- 10 έαυτά γίνονται πόδες φος. πὰ λ5. ὧν πλευρὰ τετράών το ζ' γίνονται πόδες σπη. καὶ τὰ τη τοῦ κλίγωνος γίνεται 5. τοσούτων ποδῶν ἔσται ή κάθετος. ματος ποιῶ ἐφ' ἑαυτά· γίλαβέ τοίνυν της καθέτου νονται πόδες τηδ. άοτι τὸ γ'· γίνονται β. ταῦτα 15 ὑφαιρῶ ἀπὸ τούτων τὰ έπι τὰ φος γίνονται αρνβ. σπη· λοιπόν μένουσι πόδες

 $\mathbf{28}$

¹ ἀφιθμητική] ἀφιθμητικής Dioph., ἄλλως καὶ ἀφιθμητική mg. S², γεωμετφική SCM. 3 ὑπεφέχεται] Dioph., ὑπεφεχέτω CM. ὑπό] addidi, om. CM et Dioph. 5 τοῦτον] S, τοὐτων CM. 6 μέν] CM, om. S. δν λόγον] CM, τὸν λόγον δν S. 7 ἔσχατος] CM, μέσος S. ἔχη] Hultsch, ἔχει SCM. ή] ἢ CM, δν S. Lac. sic expleri possunt: ἡ<ὑπεφοχή, ἦ ὁ μέσος⟩ et τελευταίου ⟨πφδς τὴν ὑπεφοχήν, ἦ ὑπεφέχει τοῦ πφώτον⟩; cfr. Nicomachus Scriptt. mus. p. 250, 20; ibid. p. 251, 3 adparet, quae sit altera πρίσις hic omissa.

= 2:1, wonach die Oktave bestimmt wird. Es bestimmt auch durch die Verhältnisse [dieser Zahlen] sämtliche Proportionen; 6, 9, 12 ergeben eine arithmetische; denn 9 ∴ 6
= 3 = 12 ÷ 9; alle 4 Zahlen aber eine geometrische; denn 5 8:6 = 12:9 = 4:3. Für die harmonische Proportion gibt es zwei Kriterien, erstens wenn die letzte Zahl sich zur ersten verhält wie die Differenz zwischen der letzten und der mittleren zur Differenz zwischen der mittleren und der ersten, [zweitens wenn die Summe der äußeren Glieder mit dem 10 mittleren multipliziert doppelt so groß ist als das Produkt der äußeren; beides trifft für 6, 8, 12 zu].

Eine Pyramide auf quadratischer Basis, deren Seiten je = 24 Fuß, die Kante = 18 Fuß; zu finden deren Rauminhalt. Mache so: 24 5 $\times 24 = 576$, $\frac{1}{2} \times 576 =$ 288; 18 \times 18 = 324, 324 $\therefore 288 = 36$, $\sqrt{36} = 6$. So viel Fuß wird die Senkrechte sein. $\frac{1}{3}$ der Senkrechten = 2, ¹⁰ $2 \times 576 = 1152$. So viel

Eine Pyramide auf qua- **30** dratischer Basis werden wir messenfolgendermaßen, wenn jede Seite der Basis = 24

 $\overline{29}$

 $\vec{x}\delta$ $\vec{x}\delta$ $\vec{x}\delta$ $\vec{x}\delta$ $\vec{x}\delta$ $\vec{x}\delta$ $\vec{x}\delta$

Fuß und die Kante der Pyramide = 18 Fuß; zu finden deren Senkrechte und Raumis inhalt. Ich mache so: 24 der Basis × 24 = 576 Fuß, ¹/₂ × 576 = 288 Fuß. 18 der

8 γίνονται] comp. C, γίνεται Μ. 10 ΰφειλε] C, ΰφελε Μ. 12 γίνεται] comp. CM. S fol. 16^r, V fol. 9^v. 3 τῶν] S², ἀπὸ SV.

CM τοσούτων ἔσται ποδῶν τὸ στερεὸν τῆς πυραμίδος.

λς. ών πλευφά τετφαγω- sv νική γίνεται ποδῶν ς. τοσούτου ἔσται ή κάθετος τῆς πυφαμίδος. ἐπειδή οὖν ή 5 κάθετος ποδῶν ς, εὕφωμεν τὸ στεφεόν. ποιῶ οὕτως. τὸ γ΄ τῆς καθέτου. γίνονται πόδες β. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὰ φος. γίνονται πό-10 δες , αφνβ. τοσούτου ἐστὶ τὸ στεφεὸν τῆς πυφαμίδος, ποδῶν , αφνβ.

CM

31 "Αλλως. ἔστω πυραμίς τετράγωνος, ης τὰ κλίματα
1 ἀνὰ ποδῶν τη, αἱ δὲ τῆς βάσεως πλευραὶ ἀνὰ ποδῶν τς.
τς. δεῖ δὲ ταύτης τὴν κάθετον καὶ τὸ στερεὸν εὐρεῖν.
ποιῶ οὕτως. πολυπλασιάζω μίαν πλευρὰν ἐφ' ἑαυτήν
γίνονται πόδες σνς. ταῦτα δίπλασον. γίνονται φιβ.
τούτων λαβὲ τὸ δ΄. γίνονται ρπη. καὶ πολυπλασίασον
τὰ κλίματα ἐφ' ἑαυτά. γίνονται πόδες τκδ. ἀπὸ τού-των ὑφεῖλον τὰ ρκη. λοιπὰ ρος. ὅν πλευρὰ τετράγω2 νος γίνεται τδ. τοσούτων γίνεται ἡ κάθετος. τὸ δὲ

- 2 νος φινειαι το. τουσσιων φινειαι η παυτιός. το σε στερεδυ εύρήσομεν ούτως έπολυπλασίασα πάλιν τὰ ἀπὸ 10 τῆς βάσεως τὰ τξ έφ' έαυτά γίνονται πόδες συς. τού-των τὸ γ' γίνονται πόδες πε γ'. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον. γίνονται , αρζε. τοσούτου ἔσται καὶ τὸ στερεὸν τῆς αὐτῆς πυραμίδος.
- Πυραμίς κόλουρος τε- Πυραμίς κόλουρος τε- s
 θραυσμένη τετράγωνος, ης τράγωνος, ης αί πλευραί
 αί πλευραί τῆς βάσεως ἀνὰ 15 τῆς βάσεως ἀπὸ ποδῶν ī
 ποδῶν ī, τὰ δὲ κλίματα καὶ αί πλευραὶ τῆς κορυ ἀνὰ ποδῶν θ̄, αί δὲ πλευ- φῆς ἀπὸ ποδῶν β̄, τὸ δὲ

Fuß wird der Rauminhalt der Pyramide sein. Kante > 18 = 324 Fuß. Darauf $324 \div 288 = 36$ Fuß, $\sqrt{36} = 6$ Fuß. So viel wird die Senkrechte der Pyramide 5 sein. Da nun die Senkrechte = 6 Fuß, finden wir den Rauminhalt. Ich mache so: $\frac{1}{3}$ der Senkrechten = 2 Fuß, 2 > 576 = 1152 Fuß. So 10 viel ist der Rauminhalt der Pyramide, nämlich 1152 Fuß.

Auf andere Weise. Es sei eine Pyramide auf quadratischer Basis, deren Kanten je = 18 Fuß, die Seiten der ¹ Basis je = 16 Fuß; deren Senkrechte und Rauminhalt sind zu finden. Ich mache so: ich multipliziere eine Seite mit $_{5}$ sich selbst, macht 256 Fuß. $2 \times 256 = 512$, $\frac{1}{4} \times 512$ = 128. Kante \times Kante = 324 Fuß, $324 \div 128 = 196$,

 $\sqrt{196} = 14$. So viel wird die Senkrechte. Den Rauminhalt 2 aber werden wir so finden: ich multipliziere wiederum die Zahl der Basis 16 mit sich selbst, macht 256 Fuß; $\frac{1}{3} \times$ 10 256 = $85\frac{1}{3}$ Fuß, $85\frac{1}{3} \times$ die Senkrechte = 1195.*) So viel wird auch der Rauminhalt derselben Pyramide sein.

1 Eine abgestumpfte Pyramide auf quadratischer Basis, deren Seiten der Basis je = 10 Fuß, die Kanten je = 9 Fuß, die Seiten der Scheitelfläche 15 telfläche je = 2 Fuß, die Kante

*) Genau 1194 $\frac{2}{3}$.

	2 γίνεται ποδῶν] compp. SV. 5 εῦρωμεν] Hultsch, εῦρομεν SV.
1 ἔστω] C, ἔσται M. 4 ούτου] C, τοσούτων M.	ποιώ] C, ποιών M. 13 τοσ-
13 τεθραυσμένη] CM ² , τε- θρασμένη M ¹ .	S fol. 16 [*] . 16 αi] om. S.

οαί της χοουφης άνά ποδῶν β. εύρεῖν αὐτῆς τὸ στε**ξεόν.** ποίει ούτως ύφειλε τὰ β τῆς χορυφῆς ἀπὸ τῶν τῆς βάσεως λοιπὰ η. ταῦτα έφ' έαυτά γίνονται ξδ. ών τὸ ζ΄ γίνονται λβ. καὶ τὰ 🗟 ἐφ' ἑαυτά γίνονται πα. ἀπὸ τούτων ὕφειλε τὰ λβ. λοιπά μθ. ών πλευρά 10 κλίματος έφ' έαυτά γίνοντετράγωνος γίνεται ξ. τοσούτων έσται ποδῶν ή κάθ-

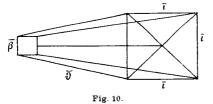
2 ετος. καὶ σύνθες τὰ β τῆς κοουφης και τὰ τ της βάσεως γίνονται ιβ. ών το 15 δων ζ. τοσούτου έσται ή L'· γίνονται 5. ταῦτα ἐφ' έαυτά γίνονται λ5. εἶτα ύφειλε τὰ δύο τῆς χορυφης από των τ. λοιπά η. ών τὸ L'· γίνονται $\overline{\delta}$. ταῦτα 20 καὶ τοὺς $\overline{\iota}$ πόδας τῆς βάέφ' έαυτά γίνονται τς. ών τὸ γ' Ξ γ'. ταῦτα πρόσθες τοίς λ5. γίνονται μα γ'. ταῦτα ἐπὶ τὰ $\overline{\zeta}$ τῆς καθέτου. γίνονται σπθ γ'. τος- 25 λον από των ι ποδων της ούτων ἔσται ποδῶν τὸ στερεόν τῆς πυραμίδος.

κλίμα ποδών θ εύρειν αὐτῆς τὴν κάθετον καὶ τὸ στερεόν. ποιῶ οῦτως ὑφείλον τὰ β τῆς κοουφῆς ἀπὸ 5 τῶν Γ ποδῶν τῆς βάσεως. λοιπον μένουσι πόδες π. ταῦτα ποιεῖ έφ' ἑαυτὰ πόδας ξδ. ών ζ' γίνονται πόδες $\lambda \overline{\beta}$. καί τὰ $\overline{\vartheta}$ τοῦ ται πόδες πα. ἀπὸ τούτων ύφειλον τὰ λβ. λοιπόν μένουσι πόδες μθ . ών πλευοὰ τετοαγωνική γίνεται ποκάθετος. έπει οὖν έστιν ή 2 κάθετος ποδων ζ, εύρωμεν τὸ στερεόν οῦτως σύνθες τούς β πόδας της χοουφης σεως · όμοῦ γίνονται πόδες *ιβ*· ών ∠΄ γίνονται 5. ταῦτα ποίει έφ' έαυτά γίνονται πόδες λ5. πάλιν ύφεικοουφής τούς β πόδας. λοιπὸν μένουσιν η πόδες. ών ζ' γίνονται δ. ταῦτα έφ' έαυτά γίνονται πόδες 30 15. ών γ' γίνονται πόδες ε γ'. ταῦτα πρόσθες τοῖς

 $je = 2 Fu\beta$; zu finden deren Rauminhalt. Mache so: 10 der Basis \div 2 der Scheitelfläche = 8, $8 \times 8 = 64, \frac{1}{2}$ $81 \div 32 = 49, \ \sqrt{49} = 7.$ So viel Fuß wird die Senk-2 rechte sein.*) 2 der Scheitel-

= 9 Fuß; zu finden deren Senkrechte und Rauminhalt. Ich mache so: 10 Fuß der $Basis \div 2$ der Scheitelfläche $\times 64 = 32$. $9 \times 9 = 81$, 5 = 8 Fuß, $8 \times 8 = 64$ Fuß, $\frac{1}{2} \times 64 = 32$ Fuß. 9 der Kante $\times 9 = 81$ Fuß, 81 $\div 32 = 49$ Fuß, $\sqrt{49} = 7$

33

fläche + 10 der Basis = 12, Fuß. So viel wird die Senk- $\frac{1}{2} \times 12 = 6, 6 \times 6 = 30.$ 10 recurses Darauf 10 :- 2 der Scheitel-nun = 7 Fuß ist, finden wir fläche = 8, $\frac{1}{2} \times 8 = 4, 4$ den Rauminhalt folgender- $\times 4 = 16, \frac{1}{3} \times 16 = 5\frac{1}{3}$. maßen: 2 Fuß der Scheitel- $36 + 5\frac{1}{3} = 41\frac{1}{3}, 41\frac{1}{3} \times 7$ fläche + 10 Fuß der Basis der Senkrechten = $289\frac{1}{3}$. So 15 = 12 Fuß, $\frac{1}{2} \times 12 = 6, 6$ wiel Fuß wird der Raumin-Fuß = 2 Fuß der Scheitel- $\frac{1}{2}$ > 12 = 6, 6 > 6 = 36. 10 rechte sein. Da die Senkrechte 2 balt der Pyramide sein.**) $Fu\beta \div 2 Fu\beta$ der Scheitel-

*) Nach der exakten Formel $h = \sqrt{k^2 \div \frac{(S \div s)^2}{2}}$. **) Nach der exakten Formel $h > \left(\left(\frac{S+s}{2}\right)^2 + \frac{1}{3} \left(\frac{S-s}{2}\right)^2 \right)$. Stereom. II 58. Vgl. Stereom. II 58.

4 τῶν] CM, τῶν 7 Hultsch. 6 ξδ] M, iδ C. 19 λοιπά] M, $\lambda o \iota^{\pi}$ C. 20 $\delta \nu - 21 \iota_{5}$ C, bis M. 21 $i\bar{z}$] corr. ex λz M^b. 24 $\tau \dot{\alpha}$] C, $\tau o \dot{v} s$ M. 25 $\bar{\sigma} \pi \vartheta$]Hultsch, $\sigma \vartheta$ C, $\sigma' \overset{o}{\pi}$ M. Heronis op. vol. V ed. Heiberg. 2 αὐτῆς] αὐτοῦ S. 7 ποιεῖ ἐφ' ἑαυτὰ] scrib. ποίει ἐφ' ἑαυ-τά (γίνουται). πόδας] comp. S; scrib. πόδες. 14 γίνεται ποδῶν] compp. S. 17 εῦφωποδῶν] compp. S. μεν] εῦξομεν S.

λ5. γίνονται όμοῦ πόδες μα γ'. ταῦτα πολυπλασιάζω έπὶ τοὺς ζ πόδας τῆς καθέτου γίνονται πόδες 5 σπθ γ'. τοσούτων ποδῶν έσται τὸ στερεὸν τῆς πυραμίδος.

Αλλως. πυραμίς τεθραυσμένη είτουν χόλουρος έστω 33 1 έπι της κορυφης άνὰ ποδῶν δ, τὰ δὲ κλίματα άνὰ ποδῶν τε, αί δὲ τῆς βάσεως πλευραί ἀνὰ ποδῶν πη· εύ*φεῖν αὐτῆς* τὸ στεφεόν. ποιῶ οῦτως· ἄφελε κοφυφήν άπὸ τῆς βάσεως λοιπὰ Χδ. τούτων τὸ ζ΄ γίνονται 5 *ιβ.* ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται <u>φμδ</u>. καὶ πάλιν πολυπλασίασον τὰ ἀπὸ τοῦ κλίματος ἐφ' ἑαυτά· γίνονται σπε. από τούτων ύφαιρω τα ομδ. λοιπα πα. τοσού-2 του γίνεται ή κάθετος τοῦ τετραπεδίου δυνάμει. καὶ πάλιν ἄφελε πορυφήν ἀπὸ τῆς βάσεως. λοιπὰ πο. ών 10 τὸ ζ' γίνονται τβ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται <u>φμδ</u>. καί ἄφελε την τοῦ τετραπεδίου κάθετον τὰ πα ἀπὸ τῶν ομδ. λοιπά ξγ. τούτων τετραγωνική πλευρά γί-3 νεται η παρά ι5'. τοσούτων ἔσται ή κάθετος. τὸ δὲ στερεόν εύρήσομεν ούτως. σύνθες πορυφήν και βάσιν. 15 γίνονται λβ. ών το ζ΄ γίνονται τς. έφ' έαυτα γίνονται συς. πάλιν ἀφείλον χορυφήν ἀπὸ τῆς βάσεως λοιπὰ πδ. δν το ζ΄ γίνονται ιβ. έφ' έαυτα γίνονται ομό. τούτων τὸ γ΄ γίνονται μη. ταῦτα προσάγαγε τοῖς συς. γίνονται τδ. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον γίνονται βυιγ. 20 τοσούτων γίνεται το στεφεόν της πυραμίδος.

34 Έστω πυραμίς έτερομήκης δμοίως και κόλουρος ¹ είτουν ήμιτελής, ης αί μèν $\overline{\beta}$ πλευραί άνα ποδών $i\delta$, αί δὲ ἄλλαι ἀνὰ ποδῶν π, τὰ δὲ κλίματα ἀνὰ ποδῶν

34

CM

fläche = 8 Fuß, $\frac{1}{2} \times 8 = 4$, $4 \times 4 = 16$ Fuß, $\frac{1}{3} \times 16$ $= 5\frac{1}{3}$ Fuß. $36 + 5\frac{1}{3} = 41\frac{1}{3}$ Fuß. $41\frac{1}{3} \times 7$ Fuß der Senk- 5 rechten = $289\frac{1}{3}$ Fuß. So viel Fuß wird der Rauminhalt der Pyramide sein.

Auf andere Weise. Eine verstümmelte oder abgestumpfte 33 Pyramide sei an der Scheitelfläche je 4 Fuß, die Kanten je 1 = 15 Fuß, die Seiten der Basis je = 28 Fuß; zu finden deren Rauminhalt. Ich mache so: Basis ÷ Scheitelfläche*) $_{5} = 24, \frac{1}{2} \times 24 = 12, 12 \times 12 = 144$. Multipliziere ferner die Zahl der Kante mit sich selbst, gibt 225. 225 - 144 = 81. So viel wird die Senkrechte des Vierecks**) im Quadrat. Wiederum Basis : Scheitelfläche*) = 24, $\frac{1}{2} \times 2$ 24 = 12, 12 > 12 = 144, 144 : 81 der Senkrechten des

10 Vierecks ***) = 63, $\sqrt{63} = 8$: $\frac{1}{16}$. So viel wird die Senkrechte sein. Den Rauminhalt aber werden wir so finden: 3 Scheitelfläche + Basis^{*}) = 32, $\frac{1}{2} \times 32 = 16$, 16×16 = 256. Ferner Basis : Scheitelfläche^{*}) = 24, $\frac{1}{2} \times 24$ $= 12, 12 \times 12 = 144, \frac{1}{3} \times 144 = 48. 256 + 48 = 304,$

15 304 > Senkrechte = 2413. So viel wird der Rauminhalt der Pyramide. †)

Es sei ebenfalls eine abgestumpfte oder unvollständige 34 Pyramide ++) auf rektangulärer Basis, deren 2 Seiten je = 1 14 Fuß, die anderen je = 20 Fuß, die Kanten je = 26 Fuß,

*) D. h. ihre Seiten.
**) D. h. einer der Seitenflächen, die Paralleltrapeze sind.
***) Müßte sein 81 -- 144. Die Zahlen sind so gewählt, daß
die Höhe imaginär wird, die Figur also unmöglich.
+) Formel wie in 32.
++) Keine eigentliche Pyramide; Basis und Scheitelfläche

sind nicht ähnlich.

4 αὐτῆς] Hultsch, αὐτοῦ CM. ἐφεφῶ Μ, ἀφαιφῶ Hultsch. 8 ύφαι ω] ύφερω C,

3*

 \mathbf{CM} $\overline{\mathbf{x5}}$ ral $\dot{\eta}$ roquy $\dot{\eta}$ $\dot{\eta}$ µèv ratà µ $\ddot{\eta}$ ros ποδ $\tilde{\omega}v$ $\overline{\delta}$, $\dot{\eta}$ δè ratà πλάτος ποδων β. εύρειν το στερεόν. ποιω ούτως άφελε κορυφήν από της βάσεως παράλληλον από παραλλήλου τὰ β ἀπὸ τῶν ιδ · λοιπὰ ιβ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά · γίνονται $\overline{\rho\mu\delta}$. $\delta\nu$ L' pluoutai $\overline{o\beta}$. Rai duolws tà $\overline{\delta}$ and two \overline{x} . 5 λοιπά τ5. έφ' έαυτα γίνονται σν5. ών το ζ. γίνονται σχη. καί τὰ οβ. γίνονται δ. τούτων ἄφελε τὸ ζ' γίνονται σ. πολυπλασίασον τὰ κλίματα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται χοτ.
 άφ' ὦν ΰφειλε τὰ ǫ. λοιπὰ φο5. τούτων λαβὲ τετραγωνικήν πλευράν γίνονται κδ. τοσούτου γίνεται ή 10 2 κάθετος. σύνθες οὖν τὰς παραλλήλους βάσεις τὰ $\overline{\delta}$ καὶ τὰ π. γίνονται πδ. ὡν τὸ ζ΄ γίνονται ιβ. πάλιν σύνθες τὰ $\overline{\beta}$ και τὰ $\overline{\iota\delta}$. γίνονται $\overline{\iota\delta}$. δυ το L'. γίνονται η. ταῦτα ἐπὶ τὰ ιβ. γίνονται ς5. ἄφελε νῦν χοουφήν ἀπὸ τῆς βάσεως, τουτέστι τὰ δ ἀπὸ τῶν κ. 15 λοιπά τς. ών το ζ' γίνονται η. δμοίως και τα β άπο τῶν $\overline{i\delta}$. λοιπὰ $\overline{i\beta}$. $\delta \nu \perp'$ γίνονται 5. ταῦτα ἐπὶ τὰ $\overline{\eta}$. γίνονται μη. καθόλου λάμβανε το γ' γίνονται τ. ταῦτα προσάγαγε τοῖς ς̄ς γίνονται ριβ. ταῦτα ἐπὶ την κάθετον, τουτέστιν έπι τα κδ. γίνονται βχπη. 20 τοσούτων γίνεται τὸ στερεὸν τῆς έτερομήχους πυραμίδος. СМ Πυραμίς έπι Ισοπλεύρου Πυραμίδα έπὶ ἰσοπλεύ- 8 R5 1 τριγώνου βεβηχυΐα, ἦς έχά- ρου τριγώνου βεβηχυΐαν στη πλευρά τῆς βάσεως μετρήσομεν οὕτως, ἧς έκάάνὰ ποδῶν λ, τὸ δὲ κλίμα στη πλευρὰ τῆς βάσεως ποδών \overline{x} . εύρει αὐτῆς τὸ 5 ἀπὸ ποδών $\overline{\lambda}$ καὶ τὸ κλίμα στερεόν. ποίει ούτως τα ποδῶν π. εύρειν αὐτῆς τὴν λ έφ' έαυτά γίνονται 🕱 κάθετον. ποιῶ οῦτως τὰ ών το γ'τ. και τα κέφ' λ έφ' έαυτά γίνονται 🛣 έαυτά γίνονται \overline{v} έξ ών ών γ' γίνονται $\overline{\tau}$. καί τά

ύφείλον τὰ τ΄ λοιπὰ $\overline{\varrho}$. ών 10 $\overline{\varkappa}$ έ φ ' έαυτά γίνονται $\overline{\upsilon}$.

und die Scheitelfläche an Länge = 4 Fuß, an Breite = 2 Fuß; zu finden deren Rauminhalt. Ich mache so: ziehe die parallele Seite der Scheitelfläche von der parallelen der Basis ab, $14 \div 2 = 12$; $12 \times 12 = 144$, $\frac{1}{2} \times 144 = 72$. Ebenso s $20 \div 4 = 16$, $16 \times 16 = 256$, $\frac{1}{2} \times 256 = 128$. 128 + 72 = 200, $\frac{1}{2} \times 200 = 100$. Kante \times Kante = 676, 676 100 = 576, $\sqrt{576} = 24$. So viel wird die Senkrechte.*) Addiere nun die parallelen Seiten 4 + 20 = 24; $\frac{1}{3} \times 24$ 2 = 12; und wiederum 2 + 14 = 16, $\frac{1}{2} \times 16 = 8$. 8×12 10 = 96. Ferner Basis \div Scheitelfläche**), d. h. $20 \div 4 = 16$, $\frac{1}{2} \times 16 = 8$. Ebenso auch $14 \div 2 = 12$, $\frac{1}{3} \times 12$ = 6, $6 \times 8 = 48$. Davon allgemein $\frac{1}{3}$, gibt 16. 96 + 16 = 112, 112×24 der Senkrechten = 2688. So viel wird der Rauminhalt der Pyramide auf rektangulärer Basis.***) 1 Eine Pyramide auf einem Eine Pyramide auf einem **35**

Eine Pyramide auf einem 5 gleichseitigen Dreieck als Bais, deren jede Seite der Basis = 30 Fuß, die Kante = 20 Fuß; zu finden deren Raum-= 900, $\frac{1}{3} \times 900 = 300$. = 100, $\sqrt{100} = 10$. So viel Fuß wird die Senkrechte 10 $400 \div 300 = 100$ Fuß, $\sqrt{100}$

*) Formel
$$h = \sqrt{k^2 \div \frac{1}{2} \left(\frac{(S \div s)^2}{2} + \frac{(S_1 \div s_1)^2}{2} \right)}$$
.
**) D. h. ihre Seiten.
***) Formel $h \left(\frac{S+s}{2} \times \frac{S_1+s_1}{2} + \frac{1}{3} \times \frac{S \div s}{2} \times \frac{S_1 \div s_1}{2} \right)$.

5 γίνονται] comp. C, γίνεται Μ. όμοίως] C, τὸ μῆμος Μ. 6 [exn] M, -x- e corr. C. II βάσεις] immo πλευρὰς. τὰ] Hultsch, τὰς CM. 12 τὰ] Hultsch, τὰς CM. 13 $[\overline{\delta}]$ C, $[\overline{\rho}$ M. 14 ἄφελε] C, ἄφειλε M.

5 εύφείν] C, και εύφείν M. S fol. 17^r.

8 $\overline{\tau}$] C, $\gamma \tau$ M. 10 $\overline{\tau}$] C, τM .

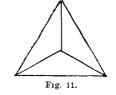
- άπὸ τούτων ὑφεῖλον τὰ τ΄ s CM πλευρά τετράγωνος γίνελοιπόν μένουσι πόδες ö. ται τ. τοσούτων ἔσται πο-2 δων ή κάθετος. ποίει ούών πλευρά τετραγωνική τως νῦν τὰ λ ἐφ' ἑαυτά. γίνεται ποδων τ. τοσούγίνονται 🔊 ών το γ' 5 των ποδων έστιν ή κάθετος, ποδῶν ι. ἐπεὶ οὖν 2 καί τὸ ι΄· γίνονται τς· έστιν ή κάθετος ποδῶν ί, ών το γ' γίνονται ολ. ταῦτα ἐπὶ τὰ τ τῆς καθεύρήσομεν τὸ έμβαδὸν οῦτως. λαβέ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ έτου γίνονται ατ. τοσούτων έσται ποδών τὸ στε- 10 τριγώνου τῆς βάσεως. τὰ οεόν της τοιγώνου πυοαλ έφ' έαυτά γίνονται 🔊 ών γ' και ι' γίνονται πόμίδος. δες τζ. τούτων το γ' γίνονται ολ. ταῦτα ἐπὶ τὰ 15 ε. γίνονται <u>ατ</u>. τοσούτου έσται τὸ στερεὸν τῆς πυοαμίδος, ποδῶν , ατ.

 $\mathbf{38}$

τετράγωνος] C, mg. M² (γε.),
 τετράγωνική Μ. γίνεται]comp.
 γίνοτται Μ.
 4 γίνεται ποδῶν] · t/ π S.
 8 έμβαδὸν] immo στερεὸν.

2 sein.*) Mache dann so: 30 $>30=900, (\frac{1}{3}+\frac{1}{10})>900$ = 390, $\frac{1}{3}>390=130, 130$ \times 10 der Senkrechten = 1300. So viel Fuß wird der 5 Rauminhalt finden folgender-Rauminhalt sein der Pyramide auf dreieckiger Basis.**)

= 10 Fuß. So viel Fuß ist die Senkrechte, nämlich 10 Fuß. Da nun die Senkrechte 2 = 10 Fuß, werden wir den maßen: nimm den Flächen-

inhalt des Dreiecks der Basis, $30 \times 30 = 900$, $(\frac{1}{3} + \frac{1}{10})$ \$\times 900 = 390 Fuß. $\frac{1}{3} \times$ \$10 390 = 130, 130 \$\times 10 = 1300. So viel wird der RauminhaltderPyramide sein, nämlich = 1300 Fuß.

Auf andere Weise. Es sei eine Pyramide auf einem 36 gleichseitigen Dreieck als Basis, deren Kanten je = 13 Fuß, 1 die Seiten der Basis je = 12 Fuß; man soll finden ihre Senkrechte und den Rauminhalt. Ich mache so: 12 > 12 $5 = 144, \frac{1}{3} \times 144 = 48$. 13 der Kante $\times 13 = 169, 169$ \div 48 = 121, $\sqrt{121}$ = 11. So viel wird die Senkrechte.*) Den Rauminhalt aber werden wir finden folgendermaßen: 2 mittels der 12 der Basis messe ich die Fläche des gleichseitigen Dreiecks; es ist der Flächeninhalt = $62\frac{1}{3}\frac{1}{30}$ Fuß.***)

*) Formel $h = \sqrt{k^2 \div \frac{1}{3}s^2}$. **) Also $b = (\frac{1}{3} + \frac{1}{10})s^2$; $\frac{1}{4}\sqrt{3} = \frac{1}{3} + \frac{1}{10}$, $\sqrt{3} = \frac{26}{15}$. ***) Genauer $62\frac{1}{3}\frac{1}{15}$.

2 βάσεως] CM, βάσεως πλευραί Hultsch. 6 ρπα] C, ρπα Μ. 7 γίνεται (pr.)] comp. C, γίνονται Μ. τοσούτου] C, τοσούτων Μ. 9 ἀπὸ τῶν] Hultsch, τὰ ἀπὸ CM. 10 δὲ] C, om. M.

CM γίνονται σχη L' 5' G'. τοσούτου γίνεται τὸ στερεὸν τῆς πυραμίδος.

- 37 "Αλλως. πυραμίς ἔχουσα τὴν βάσιν τρίγωνον ὀρ¹ δογώνιον, οὖ ἡ κάθετος ποδῶν ξ, ἡ δὲ βάσις ποδῶν η, ἡ δὲ ὑποτείνουσα ποδῶν ī, αί δὲ πλευραὶ τῆς πυρα- 5 μίδος ἀνὰ ποδῶν īγ· εὑρεῖν αὐτῆς τὴν κάθετον. ποίει οὕτως· πρῶτον λαβὲ τὴν διάμετρον τοῦ κύκλου τοῦ περιγράφοντος τὸ τρίγωνον· γίνονται ī· ὧν τὸ L΄· γίνονται ε. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται xē. καὶ τὰ īγ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται φξθ· ἐξ ὧν κούφισον τὰ xē· λοιπὰ φμθ· ὧν 10
- πλευφά τετφάγωνος γίνεται ιβ. τοσούτων έσται ποδών 2 ή κάθετος. έαν δε θέλης το στεφεόν εύφειν, ποίει ούτως· πφωτον ζήτει του τριγώνου το έμβαδόν· γίνονται κδ· καί λαβε της καθέτου το γ΄· γίνονται δ. ταυτα πολυπλασίασον έπι το έμβαδόν, τουτέστιν έπι τα κδ· 15
- γίνονται G5. τοσούτων ἔσται τὸ στερεὸν τῆς πυραμίδος. 38 Έστω πυραμίς τρίγωνος ἰσόπλευρος τεθραυσμένη
- ¹ είτουν κόλουρος, ής αί πλευραι της κορυφης άνα ποδων β, τα δε κλίματα άνα ποδων τγ, αι δε της βάσεως πλευραι άνα ποδων τδ. εύρειν το στερεόν. ποιω ούτως. 20 άφελε κορυφην άπο της βάσεως. λοιπα τβ. ταυτα έφ' έαυτά. γίνονται ρμδ. τούτων το γ΄. γίνονται μη. και τα άπο του κλίματος [γίνονται πόδες] τγ έφ' έαυτά γίνονται ρξθ. άπο τούτων άρου τα μη. λοιπα σκα. ών τετραγωνική πλευρα γίνεται τα. τοσούτου γίνεται 25 2 ή κάθετος. το στερεον μετρήσωμεν ούτως. συνέθηκα

³ δρθογώνἶον] M, om. C. 4 οῦ ή] Hultsch, ή M, οῦ ή δρθογώνίος C. 7 περιγράφοντος τὸ τρίγωνον] Hultsch coll. Stereom. II, 34; περιγρέ^τ τριγώ M, περιτριγώνου C. 8 γίνονται] comp. C, γίνεται M. γίνονται] comp. C, γίνεται M. 9 χαι-10 \overline{xe}] M, om. C. 11 τετράγωνος] C, τετραγωνική M. 12 θέλης] M, θέλεις C. 14 γ΄] M, τρίτον C. 17 τεθρανσμένη] M,

 $62\frac{1}{3}\frac{1}{30}$ × die Senkrechte = $686\frac{1}{30}$, $\frac{1}{3}$ × $686\frac{1}{30}$ = $228\frac{1}{2}\frac{1}{6}\frac{1}{90}$. So viel wird der Rauminhalt der Pyramide.*)

- Auf andere Weise. Eine Pyramide mit einem recht- 37winkligen Dreieck als Basis, dessen Kathete = 6 Fuß, ¹ 5 die Grundlinie = 8 Fuß, die Hypotenuse = 10 Fuß, die Kanten aber der Pyramide je = 13 Fuß; zu finden deren Senkrechte. Mache so: nimm zuerst den Durchmesser des das Dreieck umschließenden Kreises = 10; $\frac{1}{2} \times 10 = 5$, $5 \times 5 = 25$. $13 \times 13 = 169$, $169 \div 25 = 144$, $\sqrt{144}$
- 10 = 12. So viel Fuß wird die Senkrechte sein. Wenn du 2 aber den Rauminhalt finden willst, mache so: suche zuerst den Flächeninhalt des Dreiecks = 24; $\frac{1}{3}$ der Senkrechten $= 4, 4 \times 24$ des Flächeninhalts = 96. So viel wird der Rauminhalt der Pyramide sein.
- ¹⁵ Es sei eine abgebrochene oder abgestumpfte Pyramide ³⁸ nit einem gleichseitigen Dreieck als Basis, deren Seiten der ¹ Scheitelfläche je = 2 Fuß, die Kanten je = 13 Fuß, die Seiten der Basis je = 14 Fuß; zu finden den Rauminhalt. Mache so: Basis ÷ Scheitel^{**}) = 12, 12 × 12 = 144, ²⁰ $\frac{1}{3} > 144 = 48$. 13 der Kante > 13 = 169, 169 ÷ 48
 - $= 121, \sqrt{121} = 11$. So viel wird die Senkrechte.***) Den ² Rauminhalt werden wir messen folgendermaßen:†) Basis +
 - *) Vgl. S. 39 **). **) D. h. deren Seiten. ***) Formel $\sqrt{k^2 \div \left(\frac{S \div s}{3}\right)^2}$. †) Die Formel $h\left(\left(\frac{S+s}{2}\right)^2 \left(\frac{1}{3} + \frac{1}{10}\right) + \frac{1}{3}\left(\frac{S \div s}{2}\right)^2 \left(\frac{1}{3} + \frac{1}{10}\right)\right)$

ist richtig für $\sqrt{3} = 26:15$, die Rechnung voller Fehler (des Verfassers); S + s = 16, nicht = 26, der Flächeninhalt des ersteren Dreiecks (angenommen S + s = 26) = $73\frac{1}{6}\frac{1}{15}$, nicht = $73\frac{1}{2}\frac{1}{3}\frac{1}{15}$, der des zweiten = $15\frac{1}{3}\frac{1}{5}\frac{1}{15}$, nicht = $62\frac{1}{2}\frac{1}{15}$.

τεθρασμένη C. 22 γίνονται (alt.)] comp. C, γίνεται Μ. μη] Μ. μα΄ C. 23 γίνονται πόδες] CM, del. Hultsch. 25 τοσούτον] C, τοσούτων Μ.

CM χορυφήν και βάσιν γίνονται π5. ὧν το ζ΄ γίνονται τγ. έμέτρησα από τούτων τρίγωνον ίσόπλευρον. γίνεται τὸ ἐμβαδὸν ποδῶν ογ ζ' γ' ιε'. ταῦτα ἐξεθέμην. καὶ πάλιν ποουφήν ἄφελε ἀπὸ τῆς βάσεως λοιπὰ ιβ. ὧν L' γίνονται 5. έμέτρησα ἀπὸ τούτων ἐλάχιστον τρί- 5 γωνον Ισόπλευρον, ού γίνεται το έμβαδον ξβ γ' ιε'. τούτων το γ' γίνονται π ζ' δ' κ'. ταῦτα προσάγαγε τοῖς πρότερον ἐκτεθεῖσιν ογ ζ' γ' ιε'· γίνονται 4δ ζ' ε' ώς ἕγγιστα. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον καὶ τοσούτων γίνεται το στερεόν ήγουν ,αμα ζ ε'. см

1

Πάλιν ἔστω πυραμίς Έστω πυραμίς βάσιν ^{sv} 89 ι έχουσα την βάσιν τετοάέχουσα τετράγωνον, καί γωνον, ής έκάστη πλευρά έχέτω έκάστην πλευράν άνὰ άνὰ ποδῶν ĩ, τὰ δὲ κλίποδῶν ĩ, ή δὲ πυραμίς ματα άνὰ ποδῶν $\overline{\iota\gamma} L'$ εύ- 5 έχέτω τὰς πλευρὰς άνακεοείν αὐτῆς τὴν κάθετον κλιμένας ἀπὸ ποδῶν τη ζ΄. καί τὸ στερεόν. ποίει οῦεύφειν της πυραμίδος την τως. λαβέ τοῦ τετραγώνου κάθετον καί τὸ στερεόν. πλευράν γενομένην έφ' ποιῶ οῦτως πολυπλασιάζω έαυτήν γίνονται ο. ών το 10 τοῦ τετραγώνου την πλευο αν έφ' έαυτήν γίνονται \mathcal{L}' · γίνονται $\overline{\nu}$. καί τὰ $\overline{\iota\gamma}$ L' τῆς πλευρᾶς ἐφ' ἑαυτά, σ. τούτων τὸ L'· γίνονται
 λέγω δή τοῦ κλίματος γίν. καὶ τὰ τừ ζ΄ ἐφ' ἑαυτά. νονται οπβ δ' έξ ών ΰφειγίνονται πόδες οπβ δ'. αίφω $\lambda \varepsilon$ tà \overline{v} . $\lambda o_{i}\pi \lambda$ $\overline{\rho\lambda\beta}$ δ' . δv 15 å $\pi \delta$ to v ta \overline{v} . $\lambda o_{i}\pi \delta v$ πλευρά τετράγωνος γίνεμένουσι πόδες ολβ δ' ών ται τα ζ΄. τοσούτων έσται πλευρά τετραγωνική γίνε-2 ποδῶν ή κάθετος. ἐὰν δὲ ται ποδών τα ζ. το δέ 2 θέλης καί τὸ στερεὸν αὐστερεόν εύρίσκεται ούτως.

² γίνεται τὸ] C, γίνονται τὰ Μ. 4 ἄφελε] CM, ἀφείλ. Hultsch. 5 [/] C, ῆμισυ Μ. γίνονται] comp. C, γίνεται Μ. 4 άφελε] CM, άφείλον

Scheitel*) = 26, $\frac{1}{2} \times 26 = 13$. Mittels dieser messe ich ein gleichseitiges Dreieck; es wird der Flächeninhalt -Find the set of the s Rauminhalt, nämlich 1041_{215}^{1} .

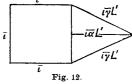
Es sei wiederum eine Pyramide mit quadratischer Basis, deren jede Seite $= 10 \operatorname{Fu}\beta$, die Kanten je $= 13\frac{1}{2}$ Fuß; zu finden deren Senkrechte und Rauminhalt. Mache so: nimm die Seite des Quadrats mit sich selbst multipliziert, gibt 100; $\frac{1}{2} > 100 = 50$. 13 $\frac{1}{2}$ der Seite, d. h. der Kante, 10 2 rechte sein. Wenn du aber

1

habe jede Seite = 10 Fuß, die Pyramide aber habe die 5 Seiten geneigt je $= 13\frac{1}{5}$ Fuß; zu finden die Senkrechte und den Rauminhalt der Pyramide. Ich mache so: ich mulī

Es sei eine Pyramide mit 39

quadratischer Basis, und diese 1

auch deren Rauminhalt finden 15

tipliziere die Seite des Quadrats mit sich selbst, gibt $100; \frac{1}{2} > 100 = 50. \ 13\frac{1}{2}$ $> 13\frac{1}{2} = 182\frac{1}{4}$ Fuß. $182\frac{1}{4}$ $20 \div 50 = 132\frac{1}{4}$ Fuß, $\sqrt{132\frac{1}{4}}$ = $11\frac{1}{2}$ Fuß. Der Raumin- 2 halt aber wird gefunden fol-

**) Ist genau; vgl. S. 41 +). *) D. h. deren Seiten. $\overline{v\gamma} - \iota \varepsilon'] C, \tau \delta \gamma'' \gamma'' \varepsilon'' ch. 10 \eta v v O', \eta \delta S M.$ S fol. 16^r, V fol. 9^r.8 πρότερον] comp. M, προτέροις C. σ M. 9 ώς έγγιστα] CM, del. Hultsch. 6 αὐτῆs] Hultsch, αὐτοῦ CM. 19 αὐτῆς] M, αὐτοῦ C.

17 yiveral ποδῶν] · $n_{f} \stackrel{o}{\pi} SV$. 19 οῦτως] om. V, supra scr. S².

CM τῆς εύρεῖν, λαβὲ τοῦ τετραγώνου τὸ ἐμβαδόν γίνονται ο. ταῦτα ἐπὶ τὸ γ' τῆς καθέτου, τουτέστιν έπὶ τὰ γ ζ γ' γίνονται τπγ γ'. 5 νονται πόδες τπγ γ'. τοστοσούτων έσται ποδών το στεφεόν της πυραμίδος.

τοῦ τετραγώνου τὸ ἐμβα- sv δον γίνεται ποδών ο. ταῦτα πολυπλασιάζω έπὶ τὸ γ' μέρος τῆς καθέτου γίούτων ποδών έστι τὸ στερεὸν τῆς πυραμίδος, ποδῶν τπγ γ'.

CM

Κογχίων μετρήσεις διάφοροι.

- Κόγχη, ἧς ἡ βάσις μὲν ποδῶν ἡ, ἡ δὲ κάθετος 40 ποδών $\overline{\delta}$, και ή έσω έλκουσα ποδών $\overline{\delta}$. εύρειν αὐτῆς την έπιφάνειαν. μέτρει κύκλον, ού ή διάμετρος ποδων η εύρειν αύτοῦ τὸ έμβαδόν. ποίει οὕτως τὰ $\overline{\eta}$ τῆς s διαμέτρου έφ' έαυτά γίνονται ξδ. ταῦτα δεχάχις χαὶ *άπαξ* γίνονται ψδ. ών το ιδ' γίνονται ν δ' κη'. τοςούτου γίνεται τῆς χόγχης ἡ ἐπιφάνεια. κύχλος δὲ μετρεϊται, όταν ή κάθετος και ή έσω έλκουσα ίσαι άλλήλαις ὦσιν, καὶ αί δύο ποιῶσι [τὴν] διάμετρον μίαν 10 ίσην έαυταῖς.
- Άλλως. κόγχη μετοηθήσεται τον τρόπον τούτον. 41 1 ἔστω τῆς κόγχης ή μέν βάσις ποδῶν ιβ, ή δὲ κάθετος ποδών δ , ή δε έσω έλκουσα ποδών $\overline{\gamma}$. ποίει ούτως. λαβὲ τῶν ιβ τὸ ζ΄ γίνονται Ξ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνον- 15 ται λ5. καί τὰ δ έφ' έαυτά γίνονται τ5. ταῦτα προσάγαγε τοῖς 15 · γίνονται νβ. καὶ προσάγαγε αὐτοῖς τὸ ἴδιον L'· γίνονται ση. καὶ τὰ γ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ϑ. προσάγαγε τοις ση γίνονται πζ. ταῦτα ποίησον ἐπὶ τὴν ἔσω ύποτείνουσαν, τουτέστιν έπὶ τὰ γ. γίνονται σξα. ὧν 20 τὸ L' γίνονται ολ L'. ταῦτα ένδεκάκις γίνονται , αυλε. ών το κα' γίνονται ξη γ'. τοσούτων γίνεται το στε-

willst, so nimm den Flächeninhalt des Quadrats, gibt 100. $100 > \frac{1}{8}$ der Senkrechten, d. h. $100 > 3\frac{1}{2}\frac{1}{3} = 383\frac{1}{3}$. inhalt der Pyramide sein.

gendermaßen: der Flächeninhalt des Quadrats = 100Fuß, $100 \times \frac{1}{3}$ der Senkrech-ten = $383\frac{1}{3}$ Fuß. So viel Fuß So viel Fuß wird der Raum- s ist der Rauminhalt der Pyramide, nämlich 383¹₃ Fuß.*)

Verschiedene Messungen von Konchen.**)

Eine Konche, deren Basis = 8 Fuß, die Senkrechte = 404 Fuß, die innere Spannweite = 4 Fuß; zu finden deren Oberfläche. Miß einen Kreis, dessen Durchmesser = 8 Fuß; 5 zu finden dessen Flächeninhalt. Mache so: 8 des Durchmessers $\times 8 = 64$, $11 \times 64 = 704$, $\frac{1}{14} \times 704 = 50\frac{1}{4}\frac{1}{28}$. So viel wird die Oberfläche der Konche. Ein Kreis wird aber gemessen, wo die Senkrechte und die innere Spannweite unter sich gleich sind, und die Summe der beiden 10 einem Durchmesser gleich ist.

Auf andere Weise. Eine Konche wird gemessen in folgen- 41 der Weise: es sei die Basis der Konche = 12 Fuß, die Senk- 1 rechte = 4 Fuß, die innere Spannweite = 3 Fuß. Mache so: $\frac{1}{2} \times 12 = 6, 6 \times 6 = 36.$ $4 \times 4 = 16, 16 + 36 = 52,$ $1552 + \frac{1}{2} \times 52 = 78.$ $3 \times 3 = 9, 78 + 9 = 87.$ Multipliziere dies mit der inneren Spannweite, d. h. 87 > 3 $= 261; \frac{1}{2} \times 261 = 130\frac{1}{2}, 11 \times 130\frac{1}{2} = 1435, ***) 1435 \\ \times \frac{1}{21} = 68\frac{1}{3}.$ So viel wird der Rauminhalt mit dem Hohl-

 *) Vgl. Stereom. II 56.
 **) Eine Konche oder Muschel ist eigentlich ein Viertel einer Kugel (wie in 40), dann jeder ähnlich gebildete Teil einer solchen. Die "innere Spannweite" ist ihre größte Tiefe an der Mitte der Grundfläche gemessen.

***) Genau 1435¹₂.

 1 τὸ ἐμβαδὸν] οῦτως τὸ ἐμ-βαδὸν VS, οῦτως del. S².
 1 διάφοροι] Hultsch, διάφοραι C, διάφοροι ῆρωνος Μ. 3 $\overline{\sigma}$ (pr.)] M, λ' C. $\varepsilon \dot{v} \varrho \varepsilon \bar{v} - 5 \overline{\eta}$ (pr.)] del. Hultsch. 5 $\alpha \dot{v} \tau \sigma \tilde{v}$ (sc. $\tau \sigma \tilde{v} \varkappa \dot{v} \lambda \delta \sigma v$) C, $\alpha \dot{v} \tau \tilde{\eta} s$ M. 8 $\varkappa \dot{v} \lambda \delta s - 11 \dot{\varepsilon} \alpha v \tau \sigma \tilde{z}_{\tilde{s}}$] del. Hultsch. 9 $\dot{\varepsilon} \sigma \alpha i$] scripsi, $\varkappa \alpha i$ CM. 10 $\dot{\sigma} \sigma \iota v$] C, $\dot{\sigma} \sigma i$ M. $\pi \sigma \iota \tilde{\sigma} \sigma i$] scripsi, $\pi \sigma \iota \sigma \tilde{v} \sigma i$ CM. $\tau \dot{\eta} v$] deleo. 13 $\tau \tilde{\eta} s \varkappa \delta \gamma \chi \eta s$] Hultsch, $\dot{\eta} \varkappa \delta \gamma \chi \eta$ CM. 14 $\overline{\gamma}$] M, $\tau \varrho \iota \tilde{\omega} v$ C. 18 \angle{i}] C, $\ddot{\eta} \mu \iota \sigma v$ M.

^{CM} 2 φεόν σύν τῷ κενώματι. ἀφ' ὧν χρη ἆφαι τὸ κένωμα ὑμοίως μετφήσαντας. ἐχέτω γὰφ ἡ κόγχη τὸ πλάτος τῆς βάσεως τοῦ οἰκοδομήματος ποδῶν β΄ λοιπὸν ἡ βάσις τοῦ ἐσωφώτου εἶτουν τοῦ κενώματος ποδῶν ι, ἡ δὲ πρός

3 όφθάς ποδῶν \overline{p} , ή δὲ ἔσω τείνουσα ποδῶν $\overline{\beta}$. γίνεται 5 οὖν τοῦ κενώματος όμοίως μετρουμένου κατὰ τὰ προλεχθέντα τῶν \overline{i} τῆς διαμέτρου τὸ \underline{L} $\overline{\epsilon}$. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται $\overline{\kappa\epsilon}$. καὶ τὰ \overline{p} ἐφ' ἑαυτά γίνονται $\overline{\vartheta}$. όμοῦ γίνονται $\overline{\lambda\vartheta}$. οἶς προσάγαγε τὸ ἴδιον ἥμισυ γίνονται να. καὶ τὰ $\overline{\beta}$ ἐφ' ἑαυτά γίνονται $\overline{\delta}$. προσάγαγε 10 τοῖς να γίνονται ν $\overline{\epsilon}$. ταῦτα ἑνδεκάκις γίνονται $\overline{\chi\epsilon}$. ών τὸ κα' γίνονται $\overline{\kappa\eta}$ καὶ τζ κα' κα'. τοσούτου τὸ στερεὸν τοῦ κενώματος. ταῦτα ἄφελε ἀπὸ τῶν ξη γ' λοιπὰ $\overline{\lambda\vartheta}$ γ' ζ' κα'. τοσούτου καταλείπεται τὸ στερεὸν τῆς οἰκοδομῆς, τῆς κόγχης δηλονότι.

4 Τμήματος σφαίρας, τουτέστιν ίσαρίθμου, πάντα ποίησον δι' ἀλλήλων, καὶ τῶν γενομένων καθόλου τὸ L' καὶ τὸ μβ', ἐπειδήπερ πάσης σφαίρας τοῦ κυβισθέντος τῆς διαμέτρου μέρος L' καὶ μβ' ἶσον ἐστὶ τῆ σφαίρα. 20

^{CM} Θέατρον, οὖ ἡ μὲν μεί- Μαθεῖν θέατρον, πόσους s
 ^{SQN} περιφέρεια ποδῶν ῦκ, χωρεῖ ἀνδρας, οὕτως· με ἡ δὲ ἐλάττων ποδῶν ǫκ, τρηθὲν τὸ ἀνώτερον βά αἱ δὲ βαθμίδες εἰσὶ τῷ θρον ἔσχεν πόδας ῦκ, καὶ
 ἀριθμῷ ὅπ· εὑρεῖν, πόσους 5 τὸ κατώτερον ἔσχεν πόδας

² μετρήσαντας] C, μετρήσαντος M. 4 έσωφάτου] Hultsch, έσω φάτου M, έσοφάτου C. 5 $\overline{\gamma}$] M, τριῶν C. 11 ένδεκάκις] M, ια' C. 12 γίνονται] comp. C, γίνεται M. 14 λοιπὰ] M, λοί C. 15 τῆς κόγχης δηλονότι] del. Hultsch. 16–26 del. Hultsch. 16 ίσαρίθμου] M, ίσορίθμου C. 18 \angle] C, ήμισυ M. τοῦ κυβισθέντος τῆς διαμέτρου] scripsi, τὸ κυβισθέν CM.

raum.*) Hiervon müssen wir den Hohlraum abziehen, nach- 2 dem wir ihn auf dieselbe Weise gemessen haben. Es habe nämlich die Konche die Breite der Basis im Aufbau -2 Fuß;**) es bleibt also als Rest die Basis der inneren 5 Lichtung oder des Hohlraums = 10 Fuß, die Senkrechte - 3 Fuß, die innere Spannweite - 2 Fuß. Wenn wir nun 3 den Hohlraum auf dieselbe Weise messen, wird nach dem Vorhergesagten $\frac{1}{2} \times 10$ des Durchmessers = 5, 5 \times 5 = 25, $3 \times 3 = 9$, 25 + 9 = 34, $34 + \frac{1}{2} \times 34 = 51$; 2×2 $10 = 4, 51 + 4 = 55, 55 \times 11 = 605, \frac{1}{21} \times 605 = 28\frac{17}{21}$. So viel der Rauminhalt des Hohlraums.***) $68\frac{1}{3} - 28\frac{17}{21}$. $= 39\frac{1}{3}\frac{1}{7}\frac{1}{21}$. So viel bleibt als Rest der Rauminhalt des Aufbaus, der Konche nämlich. Bei einem Kugelsegment, d. h. wenn alle Dimensionen 4 15 gleich sind, +) multipliziere sie alle unter sich, von dem Er-

gebnis $\frac{1}{2} + \frac{1}{42}$, weil in jeder Kugel $(\frac{1}{2} + \frac{1}{42})$ des Kubus des Durchmessers = der Kugel.

Ein Theater, dessen grö-Zu untersuchen ein Theater, 42 Berer Umkreis = 420 Fuß, wie viel Personen es faßt, der kleinere = 180 Fuß, die folgendermaßen: nach Mes-Stufen 280 an Zahl; zu finsung hat die oberste Stufe den, wie viel Personen es 5 420 Fuß, die unterste aber

*) Formel (b Breite, h Höhe, r Spannweite) $\left(\frac{3}{2}\left(\left(\frac{b}{2}\right)^2 + h^2\right) + r^2\right)\frac{r}{2} > \frac{11}{21}$ (schlechte Annäherung). **) Die Wand der Konche also 1 Fuß dick, der von der Senkrechten und der Spannweite ebenfalls abgeht.

***) Nach der Formel in Anm. 1, indem $\frac{r}{2} = 1$.

†) Wie oben in 40. Der Rauminhalt wird also $\frac{11}{21} > \frac{1}{4} b^3$ $=\frac{1}{4}$ der Kugel, deren Rauminhalt $=\frac{11}{21}b^3=(\frac{1}{2}+\frac{1}{42})\times b^3$. Das ergibt sich auch aus der Formel in Anm. 1, wenn b = 2r = 2h.

^{19 []} Μ, ημισυ C. τη σφαίφα] Hultsch, της σφαίφας C, σφαί-φας Μ.
3 έλάττων] Μ, έλαττον C. S fol. 17^{*}.
4 τῷ ἀφιθμῷ] C, τὸν ἀφιθμὸν Μ.

CM άνδρας χωρεί. ποίει ούτως· σύνθες την μείζονα και την έλάττονα, τουτέστι τὰ υχ καί τὰ $\overline{\rho\pi}$. γίνονται $\overline{\chi}$. δv τὸ ζ' γίνονται τ. ταῦτα 5 τὰ τ. γίνονται πόδες α ξ. πολυπλασίασον έπὶ τὰς βαθμίδας γίνονται η δ. τοσούτους άνδρας χωρεί · έκαστος γάρ πούς ἕνα ἄνδρα χωρεῖ. 10

οπ. όμου γίνονται χ πόδες. s ών το ζ΄ γίνονται τ. τά δε βάθρα έστιν άριθμῶ $\overline{\nu}$. ταῦτα πολυπλασιάζω ἐπὶ τοσούτους άνδρας χωρήσει. έκάστου γάρ ἄνδρός δ τόπος ποδός α έστι τοῦ πλάτους.

CM "Αλλο θέατρον, ού είσιν αί βαθμίδες, εί τύχοι, σν, 48 $\frac{1}{1}$ λαμβάνει δὲ δ ποῶτος βαθμὸς δ κάτω ἄνδοας $\overline{\mu}$, δ δὲ άνω σχ. εύρειν, πόσους άνδρας χωρεί. ποίει ούτως. σύνθες τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κάτω βαθμοῦ καί τοῦ ἄνω· γίνονται $\overline{\mathfrak{o}\xi}$ · $\overline{\mathfrak{o}}$ ν τὸ L'· γίνονται $\overline{\pi}$. ταῦτα 5 έπι τούς σν βαθμούς γίνονται β. τοσούτους άνδρας χωρεί το θέατρον.

СМ Έαν δε από τοῦ πρώτου 2 βαθμοῦ ἕως τοῦ ὑστέρου εls τὸ ὕστερον λαμβάνει πλείους άνδρας ε, θέλεις δε γνώναι, δ ύστερος βα- 15 άριθμον ε, έχει δε βαθμούς θμός, τουτέστιν δάνώτερος, πόσους άνδρας χωρεί λαμβάνοντος τοῦ πρώτου βαθμού, τουτέστι τού κατωτέρου, άνδρας μ, έχοντος 20 ν μονάδα α. λοιπόν μέτοῦ θεάτρου βαθμούς σν, ποίει ούτως · ύφειλε από 5 γίνονται] scripsi, γίνεται CM.

'Εάν δε είπη τις, ότι s ἕκαστος βαθμός έκ τοῦ ύστέρου βαθμοῦ λαμβάνει πλέον τοῦ ἑτέρου ἄνδρας άριθμῷ ν, μ δε λαμβάνει ό ύστερος βαθμός ό πρωτος βαθμός πόσους χωρεί; ποιῶ οῦτως· αἴρω ἀπὸ τῶν νουσι μθ. έπι τὰ ε. γίνονται άρα σμε. πρόσθες 3 ἀριθμ S, comp. e corr. 8 ποδός] π S.

faßt. Mache so: der größere Umkreis + der kleinere, d. h. $420 + 180 = 600, \frac{1}{2} > 600$ = 300, 300 > die Stufen = 84000. So viel Personen faßt es; denn jeder Fuß faßt eine Person.*)

 $\mathbf{2}$

hat 180 Fuß; zusammen 600 Fuß. $\frac{1}{9} > 600 = 300$. Die Stufen aber sind an Zahl 50; 50 > 300 = 15000 Fuß. 5 So viel Personen wird es fassen; denn der Platz jeder Person ist = 1 Fuß an Breite.

Ein anderes Theater, dessen Stufen z. B. 250, die erste 43 Stufe von unten faßt 40 Personen, die oberste 120; zu finden, 1 wie viel Personen es faßt. Mache so: addiere die Zahl der Personen der untersten und der obersten Stufe, gibt 160; $_{5\frac{1}{2}} \times 160 = 80, 80 \times 250$ Stufen = 20000. So viel Per-

sonen faßt das Theater. Wenn es aber von der ersten bis zur letzten Stufe nach hinten je 5 Personen mehr 10 an gerechnet, an Zahl 5 Perfaßt, und du wissen willst, wie viel Personen die letzte, d. h. die oberste, Stufe faßt, wenn die erste, d. h. die unterste, 40 Personen faßt, und 15 viel faßt die erste (oberste) das Theater 250 Stufen hat, mache so: 250 Stufen --- 1 $= 249, \ 249 > 5 = 1245,$ 1245 + 40 der ersten Stufe -

Wenn aber einer sagt, daß 2 jede Stufe, von der untersten sonen mehr faßt als die vorhergehende, und es hat 50 Stufen an Zahl, von denen die unterste 40Personen faßt; wie Stufe? — mache ich so: $50 \div 1$ $=49, 49 \times 5 = 245, 245$ + 40 der untersten Stufe 285. So viel Personen

*) Es wird also der Durchschnitt aller Sitzreihen genommen.

3 ex] C, ävdeas ex M. 1 "Allo] C, allos M. 5 ylvovται (alt.)] comp. C, γίνεται M.

13 $\epsilon i \varsigma \tau \delta$] M, $\epsilon i \sigma C$. $\epsilon i \varsigma \tau \delta$ $\tilde{v}\sigma \tau \epsilon \rho \sigma \sigma$] del. Hultsch. $\lambda \alpha \mu \beta \dot{\alpha}$ - $v \epsilon i$] CM, $\lambda \alpha \mu \beta \dot{\alpha} v \eta$ Hultsch. 14 $\bar{\epsilon}$, $\vartheta \epsilon \lambda \epsilon \epsilon s \varsigma$] C, $\ell \vartheta \epsilon \lambda \epsilon \epsilon s$, M, $\bar{\epsilon}$ $\vartheta \epsilon \lambda \eta \varsigma$ Hultsch. 22 $\tilde{v} \varphi \epsilon \iota \lambda \epsilon$] CM, $\tilde{m} \kappa \epsilon k$ Hultsch. õφείε Hultsch.

τος $\beta \alpha \vartheta \mu \delta \varsigma$] addidi, om. S. 21 Post $\mu \vartheta$ ins. $\tau \alpha \tilde{\upsilon} \tau \alpha S^2$. 22 $\tilde{\alpha} \varrho \alpha$] fort. $\tilde{\alpha} \upsilon \delta \varrho \epsilon \varsigma$. 4

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

CM τῶν βαθμῶν α· λοιπά σμθ. ταῦτα ἐπὶ τὰ ἕ· γίνονται ,ασμε. και πρόσθες τους μ τούς τοῦ πρώτου βαθμοῦ. γίνονται ασπε. τοσούτους 5 άνδρας χωρεί δ ύστερος βαθμός ό ἄνωθεν.

44 Άμφιθέατρον, ού το μέν μηχος ποδῶν σμ, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν ξ. εύρειν αὐτοῦ 10 σμ, τὸ δὲ πλάτος ξ. εύρειν την περίμετρον. ποίει ούτως· τὰ σμ τοῦ μήχους ἐφ' έαυτά γίνονται ἕ ζχ. καὶ τὰ ξ τοῦ πλάτους έφ' έαυτά · γίνονται , γχ. καὶ τὸ πλά- 15 ἀεἰ πολυπλασιάζω ιῶ· γίτος έπὶ τὸ μῆχος. γίνονται α ,δυ. και σύνθες τους τρεῖς άριθμούς γίνονται ζ έχ. τούτων ἀεὶ λάμβανε πλευοαν τετραγωνικήν· γίνον- 20 έμβαδόν. την δε περίμεται σοε. ταῦτα δὲ δίς γίνονται φν. τοσούτου έσται [ποδῶν] ή περίμετρος.

τούτοις τὰ μ τοῦ ύστέρου s βαθμοῦ γίνονται σπε. τοσούτους χωρήσει άνδρας δ α' βαθμός.

Έστω άμφιθέατρον καί έχέτω τὸ μὲν μῆχος ποδῶν αύτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποιῶ ούτως πολυπλασιάζω τὸ μηχος έπι το πλάτος γίνονται πόδες α δυ. ταυτα νονται πόδες ιε , ηυ. τούτων μερίζω τὸ ιδ΄ γίνονται πόδες α , ατιδ δ' κη'. τοσούτων ποδών ἔσται τὸ τρον εύρήσομεν ούτως πολυπλασιάζω τὸ μῆχος τὰ σμ έκ διπλού. γίνονται πόδες υπ. προστιθῶ νῦν 25 τὸ πλάτος τοὺς ξ πόδας καί τὸ ἕκτον μέρος τοῦ πλάτους· γίνονται τ. δμοῦ γίνονται πόδες ō. ταῦτα πφοστιθῶ τοῖς υπ ποσὶ τοῦ 30 διπλού μήχους γίνονται πόδες φν. τοσούτων πο-

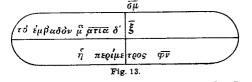
= 1285. So viel Personen faßt die letzte Stufe oben.

Ein Amphitheater, dessen Länge = 240 Fuß, die Breite = 60 Fuß; zu finden dessen 5 Fuß, die Breite = 60; zu fin-Umkreis. Mache so: 240 der Länge > 240 = 57600, 60

wird die erste (oberste) Stufe fassen.***)

51

Es sei ein Amphitheater, 44 und es habe die Länge = 240den dessen Flächeninhalt. Ich mache so: Länge > Breite

der Breite \times 60 = 3600, Breite > Länge = 14400, 2 > 275 = 550. So viel wird der Umkreis sein.**)

= 14 400 Fuß. Immer 11 $\times 14400 = 158400$ Fuß, $57600 + 3600 + 14400 \text{ 10} \frac{1}{14} \times 158400 = 11314\frac{1}{428}$ = 75600, $\sqrt{75600} = 275,*$ Fu8.†) So viel Fu8 wird der Flächeninhalt sein. Den Umkreis aber werden wir finden folgendermaßen: 2 > 24015 der Länge = 480 Fuß. 60 Fuß der Breite $+\frac{1}{6}$ > Breite = 60 + 10 = 70 Fuß. 70 + 480 der doppelten Länge = 550 Fuß. So viel Fuß ist

) Formel $2\sqrt{D^2+d^2+Dd}$, empirisch. Annähernd. * Nach der Formel der arithmetischen Progression $a_n = a + (n \div 1)d.$

†) Berechnet als ein Kreis mit dem Durchmesser \sqrt{LB} , d. h. als Ellipse mit den Achsen L, B.

d. n. als Ellipse mit den Acht $\overline{1 \ \overline{\alpha}}$] C, $\overline{\alpha} \ \varkappa \alpha l$ M. 3 rods $\overline{\mu}$ rods] C, rois $\overline{\mu}$ rofs M. 8 $\dot{\alpha}\mu$ - $\varphi_i\partial_{\delta}\dot{\alpha}\tau gov$] C, corr. ex $\dot{\alpha}\mu\varphi\sigma$ - $rie (\omega\vartheta v M. 9 \tau \delta \delta l$] Hultsch, om CM. 10 $\alpha \dot{v} \tau \sigma \dot{v} \tau \eta p$] M, $\alpha \dot{v} \tau \eta v$ C. 12 rd] M, rds C. 21 δl] C, om. M. 22 rosodrov] CM, rosodraw Hultsch. 23 πo - $\delta \tilde{\alpha} v$] CM, deleo. S fol. 17^r. 9 τὸ μἐν] om. S. 15 ιά] h. e. ἐνδεκάκις. 24 προστιθῶ] scrib. συντιθῶ.

4 **

δῶν ἐστιν ή περίμετρος s τοῦ ἀμφιθεάτρου.

- ^{CM} Τρίκλινος, οὖ τὸ μὲν πλάτος ποδῶν κς L', τὸ δὲ μῆκος ποδῶν λα, τὸ δὲ ὕψος ποδῶν λη, διὰ τοίχου βδ'. τὸ ἐν τοίχω ἐπὶ τὰ λα· γίνονται ξϑ L' δ'. ταῦτα ἐπὶ τὰ λη τοῦ ὕψους· γίνονται ,βχν L'. ταῦτα τετράκις, ἐπειδὴ τέσσαρές εἰσι τοῖχοι· γίνονται ä χβ. τοσούτων ἔσται 5 ποδῶν τοῦ τρικλίνου τὰ ἐν τοίχω.
- Τρίκλινος ήτοι ώρεῖον, οὖ τὸ μὲν μῆκος πηχῶν κ,
 Τρίκλινος ήτοι ὡρεῖον, οὖ τὸ μὲν μῆκος πηχῶν κ,
 τὸ δὲ πλάτος πηχῶν ιε, τὸ δὲ ὕψος πηχῶν ξ΄ εύρεῖν,
 πόσους μοδίους χωρεῖ. ποίει οὕτως τὰ κ τοῦ μήκους
 ἐπὶ τὰ ιε τοῦ πλάτους γίνονται τ΄ καὶ ταῦτα ἐπὶ τὰ 10
 ξ τοῦ ὕψους γίνονται μόδιοι α΄ θωπα L' δ' κβ' μδ'.
 τοσούτους μοδίους λαμβάνει ὁ τρίκλινος.
- CM Κολυμβήθρας και φρέατος και γουβικῶν ἀνοιγμάτων και τοίχων και λίθων και πηλῶν και δοκῶν και 15 οίωνδηποτοῦν σχημάτων ἐἀν μάθης τὸ μῆκος και τὸ πλάτος και τὸ βάθος ἢ τὸ ὕψος, θέλης δὲ γνῶναι, πόσα κεράμια χωρεί, ἢ πόσοι πόδες στερεοι γίνονται, ποίει οὕτως πολυπλασίαζε τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος και τὰ γινόμενα ἐπὶ τὸ βάθος ἢ τὸ ὕψος. και τοσαῦτα 20 κεράμια ἔσονται ἢ πόδες στερεοί.
- 48 Κολυμβήθοα, ἦς τὸ μῆκος ποδῶν κε, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν ιβ, τὸ δὲ ὕψος ἢ τὸ βάθος ποδῶν ε· εὐρείν, πόσα κεράμια χωρεῖ, ἢ πόσοι πόδες στερεοὶ γίνονται.

der Umkreis des Amphitheaters.*)

Ein Speisezimmer, dessen Breite 26¹/₂ Fuß, die Länge 45 = 31 Fuß, die Höhe = 38 Fuß, die Mauerdicke = $2\frac{1}{4}$. Die Mauerdicke \times 31 = $69\frac{1}{2}\frac{1}{4}$, $69\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ \times 38 der Höhe = $2650\frac{1}{2}$. $4 \times 2650\frac{1}{2}$ (weil die Mauern 4 sind) = 10602. So viel

5 Fuß wird der Inhalt der Mauern des Speisezimmers sein.**) Ein Speisezimmer oder Scheune, dessen Länge = 2046Ellen, die Breite = 15 Ellen, die Höhe = 6 Ellen; zu finden, wieviel Scheffel es faßt. Mache so: 20 der Länge >> 15 der Breite = 300, 30 × 6 der Höhe = 1800. Immer 1800 10 × $11\frac{1}{23}$ = 19881 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{22}$ $\frac{1}{44}$ Scheffel. So viel Scheffel faßt das Zimmer.***)

.

Wenn du an einem Bassin oder Brunnen oder gruben- 47 ähnlichen Vertiefungen, an Mauern, Steinen, Pfeilern, Balken und überhaupt jedem Körper Länge, Breite und Tiefe

15 oder Höhe kennst, und wissen willst, wie viel Amphoren+) es faßt, oder wie viel Kubiktuß herauskommen, mache so: multipliziere Länge mit Breite und das Ergebnis mit Tiefe oder Höhe; so viel Amphoren oder Kubikfuß werden es sein. Ein Bassin, dessen Länge = 25 Fuß, Breite = 12 Fuß, 48

20 Höhe oder Tiefe = 5 Fuß; zu finden, wie viel Amphoren+) es faßt, oder wie viel Kubikfuß herauskommen. Mache so:

*) Empirische Annäherung $2L + \frac{7}{6}B$. **) Jede der 4 Mauern ist als ein Parallelepipedon berechnet = $D \times L \times H$, das ganze $4D \times L \times H = 2D \times L \times H$ + $2D \times B \times H + 4D^2H$ (L und B inwendig genommen), also nur richtig, wenn $B = L \div 2D$. ***) Eine Kubikelle zu 11 Scheffeln kömmt sonst nicht son

***) Eine Kubikelle zu $11\frac{1}{22}$ Scheffeln kommt sonst nicht vor (statt 10 oder genau $10\frac{1}{6}$). †) Ein $\varkappa \epsilon_0 \dot{\alpha} \mu \iota_0 \nu = 1$ Kubikfuß.

12 ä] CM, om. V. $\delta' - \mu \delta'$] CM, $\kappa \alpha i \ \overline{\eta} \overline{\iota}$ V. 13 des. V. 14 åνοιγμάτων] M, άνιγμάτων C. 15 τοίχων] C, τειχῶν M. $\pi \eta \lambda \overline{\omega} \nu$] C, πυλῶν M. 16 οίωνδηποτοῦν] Hultsch, οἰοδηποτοῦν CM. 17 θέλης] Hultsch, θέλεις CM. 18 πόδες] Hultsch, om. CM. 21 η̃] M, oi C. 22 $\overline{\kappa \epsilon}$] M, $\overline{\kappa}$ C.

CM ποίει ούτως· πολυπλασίαζε τὰ ιβ ἐπὶ τὰ κε· γίνονται τ. ταῦτα ἐπὶ τὰ ε τοῦ βάθους ἢ τοῦ ὕψους· γίνονται ,αφ. τοσαῦτα κεράμια χωρεῖ ἡ κολυμβήθρα.

- 49 Κολυμβήθρα, ής τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ī, τὸ δὲ
 ¹ ὕψος ἢ τὸ βάθος ποδῶν δ καὶ τὸ πλάτος ποδῶν ε̄: 5 εύρεῖν, πόσους πόδας μαρμάρων συνάγει. ποίει οὕτως: σύνθες τὰ ī τοῦ μήκους καὶ τὰ ε τοῦ πλάτους² γίνονται īε. ταῦτα δίς² γίνονται λ. ταῦτα ἐπὶ τὸ βάθος ἤτοι τὸ ὕψος² γίνονται φκ. τοσούτους πόδας μαρμάρων
 2 συνάγει ἡ κολυμβήθρα. ἐὰν θέλης καὶ τὸ ἔδαφος τῆς 10 κολυμβήθρας εύρεῖν, ποίει οὕτως² πολυπλασίαζε τὸ πλάτος ἐπὶ τὸ μῆκος² γίνονται ν. τοσούτους πόδας μαρμάρων συνάγει τὸ ἔδαφος. τούτους πρόσθες τοἰς φκ. γίνονται ὁμοῦ φο. τοσοῦτοι πόδες μαρμάρων εἰσὶ τῆς κολυμβήθρας.
- 50 Φρέαρ, οὖ ἡ διάμετρος ποδῶν ε̄ καὶ περιοικοδόμημα τῶν τοίχων ἐχόντων πλάτος ποδῶν β̄, τὸ δὲ βάθος αὐτοῦ ποδῶν κ̄: εὐρεῖν, πόσων ποδῶν ἐστιν ὁ τοῖχος. τοῦ τοίχου τὸ πλάτος δίς· γίνονται δ̄. ταῦτα προστίθει τοῖς ε̄ τῆς διαμέτρου· γίνονται δ̄, ὡς εἶναι τὴν διά- 20 μετρον τοῦ τε φρέατος καὶ τῶν τοίχων ὁμοῦ ποδῶν Ͽ̄. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται πα· ἐξ ὡν ἄφελε τὴν διάμετρον τοῦ φρέατος γενομένην ἐφ' ἑαυτήν· γίνονται κεὶ λοιπὰ νς. ταῦτα δεκάκις καὶ ἅπαξ· γίνονται χις. τούτων ἀεἰ τὸ ιδ΄· γίνονται μδ. ταῦτα πολυπλασίασον 25 ἐπὶ τὰ κ̄ τοῦ βάθους· γίνονται ῶπ. τοσούτων ἔσται ποδῶν ὁ τοῖχος τοῦ ὅλου φρέατος.
- 51 Κοῦπα, ἦς ἡ κάτω διάμετρος ποδῶν ε̄, ἡ δὲ ἄνω ¹ ποδῶν γ̄, τὸ δὲ ὕψος αὐτῆς ποδῶν η̄. ἔχει δὲ οἶνον, εἰ τύχοι, ποδῶν 5. εύρειν, πόσα κεράμια χωρει. ποίει 30 οῦτως. ὕφειλε τὰ τρία τῆς ἄνω διαμέτρου ἀπὸ τῶν ε̄

 $12 \times 25 = 300$, 300×5 der Tiefe oder Höhe = 1500. So viel Amphoren faßt das Bassin.

Ein Bassin, dessen Länge = 10 Fuß, Höhe oder Tiefe 49 = 4 Fuß, Breite = 5 Fuß; zu finden, wie viel Fuß Marmor 1 5 es gibt. Mache so: 10 der Länge + 5 der Breite = 15, 15 × 2 = 30, 30 × Höhe oder Tiefe = 120. So viel Fuß Marmor gibt das Bassin. Wenn du aber auch den Boden 2 des Bassins finden willst, mache so: Breite × Länge = 50. So viel Fuß Marmor gibt der Boden. 120 + 50 = 170. 10 So viel Fuß Marmor gehen auf das Bassin.

Ein Brunnen, dessen Durchmesser = 5 Fuß, die Um- 50 fassung aus Mauern zu 2 Fuß Dicke, seine Tiefe aber = 20 Fuß; zu finden, wie viel Fuß die Mauer ist. 2 × Breite der Mauer = 4, 4 + 5 des Durchmessers = 9, so daß der 15 Durchmesser des Brunnens und der Wände zusammen = 9 Fuß. 9 × 9 = 81; subtrahiere davon den Durchmesser des Brunnens mit sich selbst multipliziert, $81 \div 25 = 56$; 11× 56 = 616; immer $\frac{1}{14}$ × 616 = 44, 44 × 20 der Tiefe = 880. So viel Fuß wird die Mauer des ganzen Brunnens 20 sein.*)

Ein Eimer, dessen unterer Durchmesser = 5 Fuß, der 51 obere = 3 Fuß, die Höhe = 8 Fuß, er enthält aber z. B. 1 Wein bis zu 6 Fuß; zu finden, wieviel Amphoren er faßt. Mache so: 5 des unteren Durchmessers \div 3 des oberen = 2,

*) Berechnet als Differenz zweier Zylinder, $\frac{11}{14}T > (D^2 \div d^2)$.

4 $\mu \delta \nu$] M, om. C. 5 η $\tau \delta$] C, η M. 8 $\beta \delta \partial \sigma \sigma$ $\eta \tau \sigma \iota \tau \delta$] M, om. C. 16 $\pi \epsilon \rho \iota \sigma \iota \sigma \sigma \delta \delta \mu \eta \mu \alpha \tau \sigma \nu$] Hultsch, $\pi \epsilon \rho \iota$ $\sigma \iota \sigma \sigma \delta \sigma \mu \eta - \mu \alpha \tau \sigma \nu$ CM. 20 $\tau \eta \sigma$] Hultsch, $\tau \sigma \tilde{\nu}$ C, $\tau \sigma \tilde{\iota} \sigma$ M. 23 $\delta \alpha \nu \tau \eta \nu$] Hultsch, $\delta \alpha \nu \tau \alpha$ CM. 24 $\tilde{\alpha} \pi \alpha \delta$] Hultsch, α' CM. 30 $\chi \omega \rho \delta \tilde{\iota}$] C, $\delta \sigma \delta \iota \nu \sigma \sigma$ M. 31 $\tau \eta \sigma$] M, $\tau \sigma \tilde{\nu}$ C.

- ^{CM} τῆς κάτω· λοιπὰ β. ταῦτα ἐπὶ τὰ š· γίνονται ιβ. τούτων τὸ η'· γίνεται α L'. ὕφειλε τὴν α L' ἀπὸ τῶν ε̄· λοιπὰ γ L'. τοσούτων ἔσται ποδῶν τὸ πλάτος, ἕως
 ² ὅπη ὁ οἶνος ἐτύγχανε. σύνθες τοίνυν τὰ γ L' καὶ τὰ
 - $\overline{\mathfrak{s}}$ γίνονται $\overline{\eta}$ \underline{L}' ών τὸ \underline{L}' γίνονται $\overline{\mathfrak{d}}$ δ'. ταῦτα ἐφ' s έαυτά γίνονται $\overline{\iota\eta}$ ις'. ταῦτα δεκάκις καὶ ἄπαξ. γίνονται $\overline{\varrhoq\eta}$ \underline{L}' η' ις'. τούτων τὸ ιδ'. γίνονται $\overline{\iotad}$ ζ' κη' $\varrho\iota\beta'$ σκδ'. ταῦτα ἐπὶ τὰ ξ τοῦ ὕψους. γίνονται πε ζ'. τοσαῦτα κεφάμια χωφεῖ ἡ κοῦπα.
- 52 Βούτης, ης ή άνω διάμετρος ποδῶν ς, ή δὲ κάτω 10 ποδῶν η, τὸ δὲ ὕψος ποδῶν ι. εὐρεῖν, πόσα κεράμια χωρεί. ποίει οὕτως. σύνθες τὴν ἀνω διάμετρον καὶ τὴν κάτω γίνονται ιδ. ὡν τὸ L'. γίνονται ζ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται μθ. ταῦτα δεκάκις καὶ ἅπαξ. γίνονται φλθ. τούτων τὸ ιδ'. γίνονται λη L'. ταῦτα 15 ἐπὶ τὰ ι τοῦ ῦψους. γίνονται τπε. τοσαῦτα κεράμια χωρεῖ ή βούτης.
- 53 Πλοΐον, οὖ τὸ μὲν μῆχος ποδῶν χδ, ἡ δὲ βάσις πηχῶν ϛ, ἡ δὲ χάτω βάσις πηχῶν δ· εὐφεῖν, πόσα κεφάμια χωφεῖ. ποίει οὕτως· τὴν βάσιν ἐπὶ τὴν βάσιν· 20 γίνονται κδ. ταῦτα πάλιν ἐπὶ τὰ κδ τοῦ μήχους· γίνονται φος. τούτων ἀεὶ τὰ γ΄· γίνονται φϚβ. ταῦτα σύνθες μετὰ τῶν φος· γίνονται ψξη· ἅπεφ εἰσὶ χεφάμια. χωφεί δὲ τὸ κεφάμιον μοδίους ī· γίνονται μόδιοι ζζηπ. τοσούτους μοδίους χωφεῖ τὸ πλοΐον. 25
- 54 Εἰ δὲ στεφεομετρίαν οἰκοδομῆς ἡμικυκλίου ἤγουν 54 ἀψίδος θέλης μετρῆσαι, ἦς ἡ διάμετρος ποδῶν Ξ, ἡ δὲ

¹ λοιπά]Μ, λοιC.2 γίνεται] comp. C, γίνονταιM.4 δπη]Μ, δπειC.9 χωρεῖ ή κοῦπα]C, ἐστιν ὁ οἰνοςM.10 κάτω]Μ, om. C.14 ἐφ'-15 γίνονται] bis C, seddel.18 ποδῶν]CM, πηχῶν Hultsch.20 τὴν βάσιν (alt.)]M, τοῦ μήκουςC.22 τὸ γ']Hultsch, bis CM.

Ein Faß, dessen oberer Durchmesser = 6 Fuß, der untere 52 = 8 Fuß, die Höhe = 10 Fuß; zu finden, wieviel Amphoren es faßt. Mache so: der obere Durchmesser + der untere = 14,

10 $\frac{1}{2} \times 14 = 7$, $7 \times 7 = 49$, $11 \times 49 = 539$, $\frac{1}{14} \times 539$ $= 38\frac{1}{2}$, $38\frac{1}{2} \times 10$ der Höhe = 385. So viel Amphoren faßt das Faß.***)

Ein Schiff, dessen Länge = 24 Fuß, die Basis = 6 Ellen, 53 die untere Basis = 4 Ellen; zu finden, wieviel Amphoren es

15 faßt. Mache so: Basis \times Basis = 24, wiederum 24 \times 24 der Länge = 576; immer $\frac{1}{3} \times 576 = 192$, 192 + 576 = 768, was Amphoren sind. Eine Amphora†) aber faßt 10 Scheffel; gibt 7680 Scheffel. So viel Scheffel faßt das Schiff.††)

20 Wenn du aber das Volumen des Aufbaues eines Halb- 54 kreises oder Apsis messen willst, deren Durchmesser = 6 Fuß,

*)
$$x = \frac{h \ge \frac{1}{2}(D \div d)}{H}, \quad d' = D \div 2x = d$$

 $D : \frac{h \ge (D \div d)}{H},$
**) Genau $85\frac{1}{7}\frac{1}{112},$
***) Berechnet als ein Zylinder mit Durch-
 $D + d'$
Fig. 14.

messer $\frac{D+a}{2}$.

†) Wenn S. 56, 19 πηχῶν in ποδῶν geändert wird, ist wie in 47, 48, 51, 52 περάμιον = 1 Kubikfuß = 3 Scheffeln. Dazu stimmt aber das Folgende nicht (1 Kubikelle = 10 Scheffeln). ††) Daten und Rechnung unklar. βάσις ist die Breite. Wiederholt Stereom. II 51.

οςα΄ Μ. 23 γίνονται] Μ., om. C. 25 ⁷Ηφωνος γεωμετρική είτουν έπίπεδος μέτρησις και ή των στερεών έν διαφόροις θεωρήμασιν ήδη πεπλήρωται C. 26 sqq. S fol. 10°. 27 μετρήσαι -- p. 58, 4 έτερον] ex parte maculis obscurata in S.

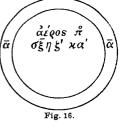
- ⁵ κάθετος ποδῶν γ καὶ τὸ πάχος τοῦ τοίχου ποδὸς α, πρόσθες τοῖς Ξ ποσὶ τῆς διαμέτρου τὸν α πόδα τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ πάχους τοῦ τοίχου. γίνονται πόδες ζ. ῶν ἡ περίμετρος ἕτερον αὐτῶν ζ΄ δ΄ μέρος. γίνονται πόδες ια. τούτους ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς οἰκοδομῆς.
- 55 Εἰ θέλεις σκηνῶσαι τὸν ἀέρα τῆς σφαίρας, μέτρησον κατὰ τὴν προγεγραμμένην μέθοδον τῆς σφαίρας χωρίς τοῦ πάχους τῶν τοίχων. οἶον ἔστω ἡ διάμετρος τοῦ ἐμφώτου τῆς σφαίρας ποδῶν ῆ, τὸ δὲ πάχος τῶν β τοίχων ποδῶν β. πολυπλασιάζεις τοὺς ῆ πόδας τοῦ 10 ἐμφώτου ἐφ' ἑαυτούς· γίνονται πόδες ξδ. τούτους πάλιν πολυπλασιάζεις ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ῆ πόδας τῆς διαμέτρου· γίνονται πόδες φιβ. τούτους πολυπλασιάζεις ἑνδεκάκις· γίνονται πόδες σξη ζ΄ κα΄. τοσοῦτον ἔστω τὸ 15 σκήνωμα τοῦ ἀέρος τῆς σφαίρας.
- 56 'Ημισφαίζιον μετζήσομεν κατὰ τὴν μέθοδον τῆς σφαίζας τὰ συναγόμενα παζὰ τὸν μβ μεζίζοντες. οἶον ἔστω ἡ διάμετζος ποδῶν ζ, ἡ δὲ πεζίμετζος ποδῶν κβ· εύζεῖν τούτου τὸ στεζεόν. ποιῶ οὕτως· τοὺς ζ πόδας 20 τῆς διαμέτζου ἐφ' ἑαυτούς· γίνονται μθ. τούτους πά- λιν ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ζ τῆς διαμέτζου· γίνονται τμγ' ταῦτα πολυπλασιάζω ἐπὶ τὸν τα καὶ μεζίζω παζὰ τὸν μβ· γίνονται πθ ζ' γ'. τοσούτου ἔσται τὸ στεζεὸν τοῦ ἡμισφαιζίου.
- 57 Σκήνωσιν μετοησαι άέρος ήμισφαιρίου. μέτρησον κατά την προγεγραμμένην μέθοδον της μετρήσεως τοῦ

⁶ εqq. S fol. 12^v εqq. 10 πολυπλασιάζεις] corr. ex πολυπλασίασον S. 14 ένδεκάκις] $\overline{\iota}\alpha$ S. 15 γίνονται—κα'] om. S, sed v. fig. 23 έπλ—μερίζω] supra scr. S². 26 Σκήνωσιν] σ- add. S².

die Senkrechte = 3 Fuß, die Dicke der Mauer = 1 Fuß, addiere zu den 6 Fuß des Durchmessers den 1 Fuß des einen Teils der Mauerdicke; gibt 5 7 Fuß*).... $\frac{1}{2}\frac{1}{4}$; gibt 11 Fuß. 11 $\overline{\alpha}$ × die Höhe des Aufbaus.

Wenn du den Hohlraum der Kugel überdachen willst, 55 so miß ihn nach der vorher beschriebenen**) Methode für die Kugel ohne die Dicke der Wände.

- 10 Es sei z. B. der Durchmesser des Hohlraumes der Kugel = 8 Fuß, die Dicke der 2 Wände = 2 Fuß. 8 Fuß des Hohlraumes > 8 = 64 Fuß, wiederum 64 >> 8 Fuß des Durchmessers
- $_{15} = 512 \text{ Fu}\beta$. $11 > 512 = 5632 \text{ Fu}\beta$, $5632:21 = 268\frac{1}{7}\frac{1}{21}$ Fuß. So groß sei die Überdachung des Hohlraumes der Kugel.***)

Ÿ

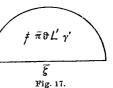
ŝ

Fig. 15.

Eine Halbkugel werden wir nach der Methode für die 56 20 Kugel messen, indem wir das Ergebnis mit 42 dividieren.

Es sei z. B. der Durchmesser = 7 Fuß, der Umkreis = 22 Fuß; zu finden deren Rauminhalt. Ich mache so: 7 Fuß des Durchmessers > 7 = 49, $_{25}$ wiederum 49 > 7 des Durchmessers

 $= 343. 343 \times 11: 42 = 89\frac{1}{2}\frac{1}{3}.$ So viel wird der Rauminhalt der Halbkugel sein.

Zu messen die Überdachung des Hohlraumes einer Halb- 57 30 kugel. Miß sie nach der vorher beschriebenen Methode der

*) Das Folgende ist verschrieben, die Rechnung unver-ständlich. 11 Fuß ist die Differenz der äußeren und inneren Grundfläche, die mit der Höhe multipliziert das gesuchte Vo-(introduction), the limit der Hone maniphatore das former ergibt. **) D. h. 3^b, das in S unmittelbar vorangeht. ***) Formel $\frac{\pi}{6} d^3$.

ā

- s στεφεοῦ τοῦ ἡμισφαιφίου χωφίς τοῦ πάχους τῶν τοίχων. οἶον ἔστω ἡ διάμετφος τοῦ ἐμφώτου τοῦ ἡμισφαιφίου ποδῶν ῖ, τὸ δὲ πάχος τῶν β τοίχων ποδῶν δ. τοὺς ῖ πόδας τῆς διαμέτφου τοῦ ἐμφώτου καὶ μόνους πολυπλασιάζεις ἐφ' ἑαυτούς· γίνονται ϙ. τὰ ϙ ἐπὶ 5 τοὺς αὐτοὺς ῖ· γίνονται ,ā. ταῦτα πολυπλασιάζεις ἑνδεκάκις· γίνονται α,ā. τούτων τὸ μβ'· γίνονται πόδες σξα ζ΄ γ' ιδ'. τοσούτων ἔστω ποδῶν τὸ σκήνωμα τοῦ ἀἑφος τοῦ ἡμισφαιφίου.
- 58 'Επιφάνειαν ήγουν έμβαδον η χώρησιν τοῦ αὐτοῦ 10 ήμισφαιρίου τοῦ ἔχοντος διάμετρον ποδῶν ī, περίμετρον ποδῶν λα δ' ζ' κη', μετρήσομεν πάντοτε οῦτως: την διάμετρον τῶν ī ἐπλ τοὺς λα δ' ζ' κη' τῆς περιμέτρου: γίνονται τιδ δ' κη': ὧν τὸ L': γίνονται πόδες σνζη' ν5'. τοσούτου ἔσται τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἡμισφαιρίου, 15
- 59 Κόγχην ήγουν τεταρτημόριον μετρήσομεν κατά την μέθοδον τοῦ ήμισφαιρίου τὰ συναγόμενα μερίζοντες παρὰ τὸν πδ. οἶον ἔστω ή διάμετρος τῆς κόγχης σὺν τοῖς β πάχεσι τῶν τοίχων ποδῶν ιδ. τούτους ἐφ' ἑαυτούς γίνονται ǫςς. ταῦτα πάλιν ἐπὶ τὰ ιδ τῆς αὐτῆς 20 διαμέτρου γίνονται , βψμδ. ταῦτα ἑνδεκάκις γίνονται γ ǫπδ. τούτων τὸ πδ΄ γίνονται πόδες τνθ γ΄. τοσούτων ἔστω τὸ στερεὸν τῆς κόγχης δλόμαζον.
- 60 Σκήνωσιν μετοήσαι ἀέρος τῆς αὐτῆς κόγχης ἤγουν τεταρτημορίου καὶ εὑρεῖν τὴν στερεομετρίαν τῆς οἰκο- 25 δομῆς, μέτρησον κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον τοῦ όλομάζου τῆς κόγχης χωρίς τοῦ πάχους τῶν τοίχων. οἶον τοὺς

⁶ ένδεκάκις] ιώ S. 7 μβ'] μβ S. 8 σκήνωμα] κήνωμα S. 10 χώρησιν] χρίστ S, supra scr. ω et η, sed del. 11 τοῦ] om. S. περ(μετρ^ο S. 21 ένδεκάκις] ιῶ S. 22 $\gamma [\overline{\rho \pi \delta}] [\overline{\rho \pi \delta} S.$ 24 σκήνωσιν] σ- postea add. S.

Vermessung des Rauminhaltes der Halbkugel ohne die Dicke der Wände. Es sei z. B. der Durchmesser des Hohlraumes der Halb-

 $_5$ kugel = 10 Fuß, die Dicke der 2 Wände = 4 Fuß. 10 Fuß des Durchmessers des Hohlraumes für sich > 10 = 100, wiederum 100 $\times 10 = 1000. 11 \times 1000 =$

10 11 000, $\frac{1}{42}$ >< 11 000 = $261\frac{1}{2}\frac{1}{3}\frac{1}{14}$. So viel Fuß sei die Überdachung des Hohlraumes der Halbkugel.

Halbkugel, deren Durchmesser $_{15} = 10 \, \mathrm{Fu}\beta, \mathrm{der}\, \mathrm{Umkreis} = 31^{1}_{4} \, {}^{1}_{7} \, {}^{1}_{28}$

Fuß, werden wir in allen Fällen messen folgendermaßen: 10 des Durchmessers $> 31\frac{1}{4}\frac{1}{7}\frac{1}{28}$ des Umkreises $= 314\frac{1}{4}\frac{1}{28}, \frac{1}{2}>>314$ r_{Fig} $\frac{1}{4}\frac{1}{28} = 157\frac{1}{8}\frac{1}{56}$ Fuß. So viel wird der Flächeninhalt der Halbkugel sein.*)

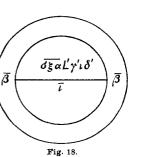
Eine Konche oder Viertelkugel werden wir messen nach 59 der Methode für die Halbkugel, indem wir das Ergebnis mit 84 dividieren.

25 Es sei z.B. der Durchmesser der Konche mit den 2 Dicken der Wände - 14 Fuß. 14 > 14 = 196, wiederum 196 >14 desselben Durchmessers = 2744.

 $11 \times 2744 = 30184$, $\frac{1}{84} \times 30184$ so sei der ganze Rauminhalt der Konche.

Zu messen die Überdachung des Hohlraumes derselben Konche oder Viertelkugel und den Rauminhalt des Baues zu finden. Miß nach derselben Methode für das Ganze der

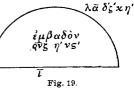

61

Oberfläche oder Flächeninhalt oder Umfang derselben 58

tò έvτò τυθγ ā B B Fig. 20

=
$$359\frac{1}{3}$$
 Fuß. So viel

$$\begin{array}{c}
\overline{\beta} \\
\overline$$

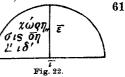
- s ī πόδας τῆς διαμέτρου τοῦ ἐμφώτου ἐφ' ἑαυτούς· γίνονται ϙ. τὰ ϙ πάλιν ἐπὶ τοὺς ῖ· γίνονται ,α. τὰ ,α ἑνδεκάκις· γίνονται α,α. τούτων τὸ πδ'· γίνονται πό-δες ϙλ L' γ' ιβ' κη'. τοσούτων ποδῶν ἔστω ὁ ἀὴρ τῆς κόγχης· οῦς ἄφελε ἀπὸ τῶν προγεγραμμένων τνϑ γ' πο- 5 δῶν τοῦ ὁλομάζου· καὶ οἱ λοιποὶ πόδες σκη δ' η' τῆς οἰκοδομῆς.
- 61 Χώρησιν μετρήσαι ήγουν έμβαδόν τῆς αὐτῆς κόγχης. τοὺς ϊ πόδας τῆς διαμέτρου ἐφ' ἑαυτούς· γίνονται ǫ. τούτους ἑνδεκάκις· γίνονται ,αǫ. τούτους παρὰ τὸν 10 ιδ· γίνονται πόδες οη ∠΄ ιδ΄. τοσούτων ἔστω ποδῶν ἡ χώρησις ήγουν τὸ ἐμβαδὸν τῆς κόγχης..
- 62 Εί θέλεις εύφειν και δια τῆς πεφιμέτφου τὴν ἐπιφάνειαν τῆς κόγχης, ποιήσεις οῦτως· ἔστω ἡ διάμετφος ποδῶν ζ, ἡ δὲ πεφίμετφος ποδῶν ια. τὴν διάμετφον 15 τῶν ζ ἐπὶ τὴν πεφίμετφον τῶν ια. γίνονται οζ. τούτων τὸ L΄· γίνονται πόδες λη L'. τοσούτων ἔστω ποδῶν ἡ ἐπιφάνεια τῆς κόγχης.
- Πυραμίδα μετρήσομεν, ής τὸ μῆκος ποδῶν κ καὶ
 τὸ πλάτος ποδῶν κ καὶ τὸ ὕψος ποδῶν τ̄ς. εὑρεῖν 20 αὐτῆς τὰς ὑποτεινούσας πλευρὰς ἑκάστου τοίχου ἔχοντος πάχος ποδῶν β. ποιῶ οῦτως. ἐπειδὴ ἡ πλευρὰ ἔχει ἔξωθεν πόδας κ, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν ἐμφώτου ἕως τοῦ μεσοκέντρου, ὡς προείπον, τὸ ῦψος ποδῶν τ̄ς, ποίησον οῦτως. τὰ τς τοῦ ῦψους ἐφ' ἑαυτά. γίνονται 25 σνς. καὶ τὰ τ, τουτέστι τὸ L' τῆς πλευρᾶς, ἐφ' ἑαυτά.

 $\mathbf{62}$

³ ἐνδεκάκις] ιῶ S. 8 Χώρησιν] corr. ex χρῆσιν S. 10 ἐνδεκάκις] ιῶ S. 11 ιδ] ιδ S. 12 χώρησις] corr. ex χρῆσις S. 18 des. S fol. 14^r. 19 S fol. 15^r, V fol. 9^r.

Konche ohne die Dicke der Wände. Z. B. 10 Fuß des Durchmessers des Hohlraumes > 10 = 100, wiederum 100 > 10 $= 1000. \ 11 \times 1000 = 11000, \ \frac{1}{84} \times 11000 = 130\frac{1}{2}\frac{1}{3}\frac{1}{12}\frac{1}{28}$ Fuß. So viel Fuß sei der Hohlraum der Konche. $359\frac{1}{3}$ Fuß 5 des Ganzen $\therefore 130\frac{1}{3}\frac{1}{3}\frac{1}{12}\frac{1}{28} = 228\frac{1}{4}\frac{1}{8}$ Fuß*) des Baues. Den Umfang oder Flächeninhalt

derselben Konche zu messen. 10 Fuß des Durchmessers $\times 10 = 100, 11$ $\times 100 = 1100, \ 1100: 14 = 78\frac{1}{2}\frac{1}{14}$ 10 Fuß. So viel Fuß sei der Umfang oder

63

Flächeninhalt der Konche. Wenn du die Oberfläche der Konche auch mittels des 62

Umkreises finden willst, wirst du so machen: es sei der Durchmesser = 7 Fuß, 15 der Umkreis = 11 Fuß.**) 7 des Durch-

- messers > 11 des Umkreises = 77, $\frac{1}{2}>$ $77 = 38\frac{1}{2}$ Fuß. So viel Fuß sei die Öberfläche der Konche. Wir wollen eine Pyramide messen,
- 20 deren Länge = 20 Fuß, die Breite = 20 Fuß, die Höhe = 16 Fuß; zu finden deren Hypotenusen ***), indem jede Wand die Dicke = 2 Fuß hat. Ich mache so: da \bar{x} die Seite auswendig = 20 Fu β , und die

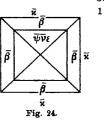
25 Strecke vom äußeren Hohlraum zum Mittelpunkt oder die Höhe \dagger) = 16 Fuß, wie gesagt, mache so: 16 der Höhe > 16= 256, 10 der halben Seite > 10 = 100,

*) Genau $228\frac{1}{4}\frac{11}{84}$. **) $\pi\epsilon_{\theta}\ell\mu\epsilon\tau_{\theta}\sigma_{s}$ ist also der Kreisbogen der Halbkugel $= d\pi : 2.$

zum Mittelpunkt der Basis. -----

 $\begin{array}{c} 20 & \pi o \left[\tilde{\omega} v \right] \left(\text{alt.} \right) \right] \pi o S. \end{array}$ $\tilde{v}_{\tilde{\omega}\nu}$ (alt.)] πo^{d} S. 23 dè] om. SV. $\dot{\epsilon}\mu\varphi\dot{\omega}\tau ov$] S, $\dot{\alpha}\mu\varphi\dot{\omega}\tau ov$ 28 y($\nu\epsilon\tau\alpha\iota$ ποδ $\tilde{\omega}\nu$] compp. SV. V.,

- 88 ἔσται ἡ ὑποτείνουσα πλευφὰ τοῦ ἑνὸς σπέλους ἕως τοῦ 2 μεσοκέντφου. εἰ δὲ θέλεις τὸ στεφεὸν τῶν τοίχων εὑφεῖν, ποίει οὕτως· τὴν ὑποτείνουσαν ἐπὶ τὰ τ΄ γίνονται πόδες <u>φπη</u> L' δ'. τούτων τὸ L'· γίνονται Qδ δ' η'. ταῦτα ἐπὶ τὸ πάχος, ἐπὶ τοὺς β πόδας· γίνονται φπη _ε L' δ'. τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ στεφεὸν τοῦ τοίχου τῆς ā πλευφᾶς. ἀλλὰ ἐπειδὴ δ πλευφὰς ἔχει ἡ πυφαμίς, γίνονται τῶν δ πλευφῶν πόδες ψνε. τοσούτων ποδῶν ἕσται τὸ στεφεὸν τῶν τοίχων τῆς πυφαμίδος.
- 64 Εἰ δὲ θέλεις εύρεῖν τῆς στέγης τὸν μόλιβδον ἢ τὸν 10 χαλκὸν ἢ τὸν κέραμον τῆς αὐτῆς πυραμίδος, ποιεῖς οῦτως τὴν ὑποτείνουσαν, τουτέστι τὰ ἰη ∠΄ δ΄ η΄, ἐπὶ τοὺς ῖ πόδας γίνονται πόδες ǫπη ∠΄ δ΄. τούτων ὑφαιρῶ τὸ ∠΄. λοιπὸν μένουσι πόδες འδ̄ δ΄ η΄. τοσούτων ποδῶν ἐστιν ἡ ἐπιφάνεια τῆς στέγης τῆς ā πλευρᾶς. ἀλλ' ἐπειδὴ 15 δ̄ πλευρὰς ἔχει ἡ πυραμίς, ὁμοῦ γίνονται τῶν δ̄ πλευρας στές γης τοῦ μολίβδου ἢ τοῦ χαλκοῦ ἢ τοῦ κεράμου τῆς στέγασται ἡ πυραμίς.
- 5 Σφαίρας ή διάμετρος ποδῶν τν· εύρειν αὐτῆς τὸ 20 στερεόν. ποιῶ οὕτως· τν αὐβισον· γίνονται , βράζ. ταῦτα ἐνδεκάκις· β ,δρξζ γίνονται. τούτων τὸ κα΄· γίνονται , αρν ζ΄ δ΄ κα΄ πδ΄. τοσούτων ποδῶν τὸ στερεόν. εύρειν δὲ αὐτῆς καὶ τὴν ἐπιφάνειαν. ποίει οὕτως· τν ἐφ ἑαυτά· γίνονται φξθ. ταῦτα καθόλου τετράκις· γίνονται 25 χος. ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται ,ζυλς. τούτων τὸ ιδ΄· γίνονται φλα ζ΄. τοσούτων ποδῶν ἔσται ή ἐπιφάνεια.

 $\begin{array}{c} \hline 7 \ \overline{\alpha}] \ (h. \ e. \ \mu \iota \widetilde{\alpha} s) \ \pi \varrho \acute{\omega} \tau \eta s \ SV. 8 \ \overline{\psi} \nu \overline{e}] \ \overline{\psi} o \overline{e} \ SV. 10 \ \mu \acute{o} \iota \iota \beta - \\ \delta \sigma \nu] \ S. \ \mu \acute{o} \iota \nu \beta \delta \sigma \nu \ V. 13 \ \delta'] \ Hultsch, \ \delta \eta' \ SV. 15 \ \overline{\alpha}] \ \pi \varrho \acute{\omega} \tau \eta s \ SV. \\ \dot{\epsilon} \pi \epsilon \iota \delta \eta] \ corr. \ ex \ \dot{\epsilon} \pi \iota \ S. \ \overline{\delta}] \ supra \ scr. \ V^2. 17 \ \overline{\tau o \varsigma}] \ \tau \delta \ \overline{\varsigma} \ V. \\ 19 \ \overline{\tau o \varsigma}] \ \tau \delta \ \overline{\varsigma} \ V. \ \overline{\gamma}] \ \gamma' \ SV. \ Des. \ V \ fol. 9^*, \ S \ fol. 15^*. 20 \ sqq. \ S \ fol. \\ 26^*. 22 \ \dot{\epsilon} \nu \delta \epsilon \varkappa \acute{\omega} \kappa \iota \varsigma] \ \iota \hat{\alpha} \ S. \ 23 \ \underline{\ell}' \ \delta'] \ om \ S. \ 26 \ \dot{\epsilon} \nu \delta \epsilon \varkappa \acute{\omega} \kappa \iota \varsigma] \ \iota \hat{\alpha} \ S. \end{array}$

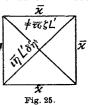
 $256 + 100 = 356, \sqrt{356} = 18\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}$ Fuß.*) So viel Fuß wird die Hypotenuse der einen Seitenfläche sein.**) Wenn 2 du aber den Rauminhalt der Wände finden willst, mache so:

die Hypotenuse $> 10 = 188\frac{1}{5}\frac{1}{4}$ Fuß, $\frac{1}{5} > 188\frac{1}{5}\frac{1}{4} = 94\frac{1}{4}\frac{1}{8}$. 5 $94\frac{1}{4}\frac{1}{8} > 2$ Fuß der Dicke $= 188\frac{1}{5}\frac{1}{4}$. So viel Fuß wird der Rauminhalt sein der Wand der einen Seite. Da aber die Pyramide 4 Seiten hat, ergeben sich für die 4 Seiten 755 Fuß. So viel Fuß wird der Rauminhalt der Wände der Pyramide sein.***)

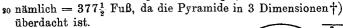
Wenn du aber das Blei oder Kupfer oder Ziegel des 64 10 Daches derselben Pyramide finden willst, machst du so:

 $18\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}$ der Hypotenuse $> 10 = 188\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ Fuß, davon die Hälfte $= 94\frac{1}{4}\frac{1}{8}$ Fuß. So viel Fuß ist die Oberfläche des Daches

15 der einen Seite. Da aber die Pyramide 4 Seiten hat, ergeben sich für die 4 Seiten zusammen $377\frac{1}{2}$ Fuß. So viel wird die Oberfläche sein des Daches der Pyramide von Blei oder Kupfer oder Ziegel,

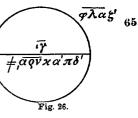

65

Der Durchmesser einer Kugel = 13 Fuß; zu finden deren Rauminhalt. Ich mache so: $13^3 = 2197, 11 > 2197$

 $25 = 24167, \frac{1}{21} \times 24167 = 1150\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{2184}.$ So viel Fuß der Rauminhalt. Zu finden auch die Oberfläche. Mache so: 13 > 13 = 169, immer 4 > 169 $=676, 11 \times 676 = 7436, \frac{1}{14} \times 7436$

 $s_0 = 531\frac{1}{7}$. So viel Fuß wird die Oberfläche sein. ++

Annähernd.

**) δως τοῦ μεσοκέντρου ist unverständlich, auch σκέλους
 eine sonderbare Bezeichnung.
 ***) Berechnet als 4 dreiseitige Prismen ohne Rücksicht auf

die Ecken.

 +) Soll wohl heißen, daß die Grundfläche nicht gerechnet wird. Auf der Figur steht die Größe der "Hypotenuse" falsch bei der Kante.
 ++) Vgl. 68, 72. bei der Kante.

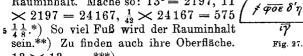
Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

- ⁸ Ημισφαίφιον μετρήσαι, οὖ ή διάμετφος ποδῶν τγ εὑφείν αὐτοῦ τὸ στεφεόν. ποίει οὕτως· τὰ τγ κύβισον· γίνονται βροζ. ταῦτα ἐνδεκάκις· γίνονται β δοξζ. τοῦ αὐτοῦ μβ΄ γίνονται φοε δ΄ η΄. τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ στεφεόν. εὑφείν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιφάνειαν. τὰ τγ 5 ἐφ΄ ἑαυτά
- 67 λ5. ταῦτα τρισσάκις. γίνονται ση. καὶ τὴν κάθετον ἐφ' ἑαυτήν. γίνονται πα. σύνθες ὁμοῦ. γίνονται σπθ. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον, ἐπὶ τὰ δ̄. γίνονται ,αψα. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται α΄,ηψια. τούτων 10
- 2 τὸ κα΄ γίνονται ωςα. τοσούτων ἔσται τὸ στερεόν. εὑρεῖν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιφάνειαν. τῆς βάσεως τὸ L' ἐφ' ἑαυτό γίνονται λ̄ς. καὶ τὴν κάθετον ἐφ' ἑαυτήν γίνονται πα. ὁμοῦ γίνονται οιζ. ταῦτα τετράκις γίνονται υξη. ταῦτα ἑνδεκάκις γίνονται ,ἔρμη. τούτων τὸ 15 ιδ΄ γίνονται τξζ L'. τοσούτου ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μείζονος τμήματος τοῦ ἡμισφαιρίου.
- 68 Σφαίρας ή διάμετρος ποδῶν τη· εύρειν αὐτῆς τὸ στερεόν. ποίει οὕτως· κύβισον τὴν διάμετρον· γίνονται ,βρςζ. ταῦτα ἑνδεκάκις β ,δρξζ. τούτων τὸ κα΄· 20 γίνονται , αρν β κα΄. τοσούτων ἔσται τὸ στερεόν.
- 69 Ἡμισφαιρίου ἡ διάμετρος ποδῶν τψ εύρειν αὐτοῦ τὸ στερεόν. ποιῶ οῦτως κύβισον τὴν διάμετρον γίνονται ,βρςζ. ταῦτα ἐνδεκάκις γίνονται β δοξζ. τούτων τὸ μβ΄. γίνονται φοε δ΄ ιδ΄.
- 70 Tμ ημα μείζον ημισφαιρίου, οὖ η διάμετρος ποδῶν 3 ἑνδεκάκις] ἰά S. 4 μβ'] μβ S. 6-7 lac. indicani.7 τρισσάκις] τρισάκις S. 10 ἑνδεκάκις[ιά S. 11 κα'] corr.ex πα S. ωζα] ωζ S. 13 ἑαντό] ἑαντά S. 15 ἑνδεκάκις]ιά S. 16 γίνονται] comp. supra scr. S. τοσούτου] τοσοῦ S.17 des. S fol. 26^{*}. 18 S fol. 38^{*}. 20 ἑνδεκάκις] ιά S. 21 κα']

25 $\mu\beta'$] $\mu\overline{\beta}$ S.

om. S, sed u. fig. 28. 24 ένδεκάκις] ιά S.

Eine Halbkugel zu messen, deren Durchmesser = 13 Fuß; zu finden deren Rauminhalt. Mache so: $13^3 = 2197, 11$ $\times 2197 = 24167, \frac{1}{42} \times 24167 = 575$

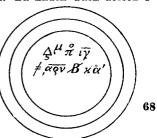

 $13 > 13 \dots ***)$ +) 36. $3 \times 36 = 108$; die Kathete mit sich 67 selbst multipliziert = 81, 108 + 81 = 189, 189×9 der

10 Kathete = 1701, 11 > 1701 = 18711, $\frac{1}{21} > 18711 = 891$. So viel wird der Rauminhalt sein. Zu finden auch dessen 2

Oberfläche. $\frac{1}{2}$ Basis $\times \frac{1}{2}$ Basis = 36, die Kathete \times die Kathete $= 81, 36 + 81 = 117, 4 \times 117$ $_{15} = 468, \ 11 > 468 = 5148, \ \frac{1}{14}$

- $> 5148 = 367\frac{1}{2}$. ++) So viel die Oberfläche des Segments, das größer ist als die Halbkugel. Der Durchmesser einer Kugel
- 20 = 13 Fuß; zu finden ihren Rauminhalt. Mache so: $13^3 = 2197$, $11 > 2197 = 24167, \frac{1}{21} > 24167$ $= 1150_{\frac{2}{3}\frac{1}{21}}^{\frac{2}{3}\frac{1}{21}}$ (+++) So viel wird der Rauminhalt sein.
- Der Durchmesser einer Halbkugel 25 = 13 Fuß; zu finden deren Rauminhalt. Ich mache so: $13^3 = 2197$, $11 > 2197 = 24167, \frac{1}{42} > 24167$ $= 575\frac{1}{4}\frac{1}{14}.*+)$ Ein Segment größer als eine

iq

- 30 Halbkugel, dessen Durchmesser = 12 Fuß, die Senkrechte
 - *) Genau $575\frac{17}{42} = 575\frac{1}{3}\frac{1}{14}$. ***) Vgl. 73. (**) Vgl. 73. (**) Genau $367\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14}$; vgl. 74. (***) Genau $1150\frac{1}{2}\frac{1}{4184}$; vgl. 65. (***) Genau $575\frac{1}{5}\frac{1}{14}$; vgl. 66.

**) Vgl. 69. †) Vgl. 70.

67 τ<u>ξ</u>ξĽ ⁶⁶

- ⁸ $i\overline{\beta}$ καὶ ἡ κάθετος ποδῶν $\overline{\vartheta}$. εύρεῖν τὸ στερεόν. ποιῶ οῦτως. τῆς διαμέτρου τὸ L'. γίνονται $\overline{\varsigma}$. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά. γίνονται $\overline{\lambda \varsigma}$. ταῦτα καθόλου ἐπὶ $\overline{\gamma}$. γίνονται $\overline{\varrho \eta}$. καὶ τὴν κάθετον ἐφ' ἑαυτήν. γίνονται πα. σύνθες ὁμοῦ. γίνονται $\overline{\varrho \pi \vartheta}$. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον. γίνονται 5 αψα. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται <u>α</u>, ηψία. τούτων τὸ κα'. γίνονται <u>ωq</u>α. τοσούτων ἔσται.
- 71 Τμήμα ήττον ήμισφαιρίου, οὖ ή διάμετρος ποδῶν ιβ καὶ ή κάθετος ποδῶν δ̄· εὐρεῖν τὸ στερεόν. ποιῶ οὕτως· τῆς διαμέτρου τὸ L΄· γίνονται ξ. ταῦτα ἐφ' 10 ἑαυτά· γίνονται λ̄5. ταῦτα καθόλου ἐπὶ τὰ γ̄· γίνονται ǫŋ· καὶ τὴν κάθετον ἐφ' ἑαυτήν· γίνονται ῑ5. σύνθες δμοῦ· γίνονται ϙκδ. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον, ἐπὶ τὰ δ̄· γίνονται ῦς5. ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται ,ευν5. τούτων τὸ κα΄· γίνονται σνθ β ζ΄.
- 72 Σφαίρας ή διάμετρος ποδῶν τψ. εύρειν αὐτῆς τὴν ἐπιφάνειαν. ποιῶ οὕτως. τὰ τψ ἐφ' ἑαυτά γίνονται φξ̄θ. ταῦτα ἐπὶ τὰ δ. γίνονται χος. ταῦτα ἐνδεκάκις. γίνονται ζυλς. τούτων τὸ ιδ΄ γίνονται φλα ζ΄. τοςούτου ἔσται.
- 78 'Ημισφαιρίου ή διάμετρος ποδῶν τγ΄ εὐρεῖν τὴν ἐπιφάνειαν. ποιῶ οῦτως τὰ τγ ἐφ' ἑαυτά γίνονται φξθ. ταῦτα τετράκις γίνονται χος. ταῦτα ποίει ἑνδεκάκις γίνονται ζυλς. τούτων τὸ κη΄ γίνονται σξε ζ΄ ιδ΄.

⁶ ένδεκάκις] ιά S. 14 ένδεκάκις] ιά S. 18 ένδεκάκις] ιά S. 23 τετράκις] δ΄ S. ένδεκάκις] ιά S.

= 9 Fuß; zu finden den Rauminhalt. Ich mache so: $\frac{1}{2} >$ Durchmesser = 6, 6 > 6 = 36; allgemein 3 > 36 = 108, 9 der Senkrechten >> 9 5 = 81, 108 + 81 = 189, 189 >> 9 der Senkrechten = 1701, 11 >> 1701=18711, $\frac{1}{21}$ >> 18711=891. So viel wird er sein.*)

Ein Segment kleiner als eine 10 Halbkugel, dessen Durchmesser = 12 Fuß, die Senkrechte = 4 Fuß; zu finden den Rauminhalt. Ich mache so: $\frac{1}{2} >$ Durchmesser = 6, 6 > 6 = 36; allgemein 15 3 > 36 = 108, 4 der Senk-

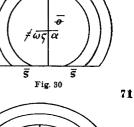
15 $3 \times 36 = 108$, 4 der Senkrechten $\times 4 = 16$, 108 + 16= 124, 124×4 der Senkrechten = 496, $11 \times 496 = 5456$, $\frac{1}{21} \times 5456 = 259\frac{2}{3}\frac{1}{7}$.*)

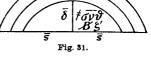
²⁰ Der Durchmesser einer Kugel = 13 Fuß; zu finden ihre Oberfläche. Ich mache so: 13×13 = 169, $4 \times 169 = 676$, $11 \times 676 = 7436$, $\frac{1}{14} \times 7436 = 531\frac{1}{7}$. ²⁵ So viel wird sie sein.**)

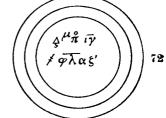
Der Durchmesser einer Halbkugel = 13 Fuß; zu finden die Oberfläche. Ich mache so: $13 \times 13 = 169$, $4 \times 169 = 676$, 11so $\times 676 = 7436$, $\frac{1}{28} \times 7436 = 265\frac{1}{214}$.**)

*) Formel
$$\left(\left(\frac{d}{2}\right)^2 \times 3 + h^2\right) h \times \frac{11}{21}$$

**) Formel $4d^2 \times \frac{\pi}{4}$.

≠σ<u>ξ</u>εĽιδ

Fig. 32.

- 8 74 Τμημα μείζον [ή υποτείνουσα] ήμισφαιρίου, ού ή διάμετρος ποδῶν $i\overline{\beta}$ καὶ ή κάθετος ποδῶν $\overline{\vartheta}$. εύρειν την έπιφάνειαν. ποιώ ούτως το ζ΄ της διαμέτρου έφ' έαυτό γίνονται λ5. και την κάθετον έφ' έαυτην γίνονται $\overline{\pi \alpha}$. σύνθες όμοῦ $\overline{\rho \iota \xi}$. ταῦτα ἐπὶ τὰ $\overline{\delta}$. γίνον- 5 ται υξη. ταῦτα ένδεκάκις γίνονται ξομη. τούτων τὸ ιδ'· γίνονται τξζ L' ζ' ιδ'.
- Τμημα ήττον ήμισφαιρίου, ού ή διάμετρος ποδών 75 $\overline{\iota\beta}$, η dè xádetos ποdão $\overline{\delta}$. εύρειν την έπιφάνειαν. ποιώ ούτως. το ζ΄ της διαμέτρου έφ' έαυτό. γίνονται 10 λ5. και την κάθετον έφ' έαυτην γίνονται ι5. σύνθες όμοῦ γίνονται νβ. ταῦτα καθολικῶς ἐπὶ τὰ δ. γίνονται πόδες ση. ταῦτα ένδεκάκις γίνονται πόδες βσπη. τούτων τὸ ιδ' γίνονται σξη γ' ιδ' μβ'.
- 8 76 Φοῦρνον μετρησαι, οὗ τὸ ἔμφωτον ποδῶν ϊ καὶ τὸ πάχος τῆς οἰχοδομῆς πο- $\delta \tilde{\omega} \nu \beta$ · εύρειν αύτου τὸ στερεόν. ποίει ούτως σύν- 5 ένδεκάκις τούτων το μβ'. θες τὰ β πάχη γίνονται ιδ. ταῦτα κύβισον γίνονται βψμδ. έκ τούτων άρον τὸ ἔμφωτον κυβίσας γίνονται ,α. λοιπόν 10 , αψμδ. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται α θοπδ. τούτων το μβ'. γίνονται υνς ζ ξ' ιδ'.

Μέτρησις φούρνου. φοῦρ- 🔨 νον μετοήσωμεν ούτως, ού τό έμφωτον μοδίων ϊ· ταῦτα τὰ ϊ κυβίσεται· ταῦτα τὸ δὲ βησαλικόν σύνθες την διάμετρον και τα πάχη. ταῦτα κύβισον.

l μείζον μείζων S. ή ὑποτείνουσα] deleo (glossema ad ή διάμετρος). 4 ἑαυτό] ἑαυτά S. 6 ἑνδεκάκις] ιά S. 13 ἑν-δεκάκις] ιά S. γίνονται] comp. ins. postea S. 14 μβ'] κβ' S.

Ein Segment größer als eine Halbkugel, dessen Durchmesser = 12 Fuß, die Senkrechte = 9 Fuß; zu finden die Oberfläche.

5 Ich mache so: $\frac{1}{2}$ Durchmesser $\times 6 = 36, 9$ der Senkrechten $\times 9 = 81, 36 + 81 = 117,$ $4 \times 117 = 468, 11 \times 468 =$ $5148, \frac{1}{14} \times 5148 = 367\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14}^{*}$

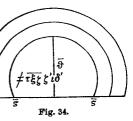

Fig. 35.

5148, $\frac{1}{14} \times 5148 = 367 \frac{1}{2} \frac{1}{7} \frac{1}{14} \cdot *$) 10 Ein Segment kleiner als eine Halbkugel, *) dessen Durch- 75 messer = 12 Fuß, die Senkrechte = 4 Fuß; zu finden die Oberfläche. Ich mache so: $\frac{1}{2}$ Durchmesser $\times 6$ = 36, 4 der Senkrechten $\times 4 = 16$, $\bar{i}\beta$

= 36, 4 der benkteonten / 1 10,15 36 + 16 = 52; allgemein 4×52

 $\begin{array}{l} = 208 \; {\rm Fu}{\rm B}, \; 11 > 208 = 2288 \; {\rm Fu}{\rm B}, \; \frac{1}{14} > 2288 = 163\frac{1}{3}\frac{1}{14}\frac{1}{43}. \\ {\rm Einen \; Ofen^{**}) \; zu \; messen, \\ {\rm dessen \; Hohlraum = 10 \; Fu}{\rm B}, \; {\rm Vermessung \; eines \; Ofens. \; 76} \\ {\rm dessen \; Hohlraum = 10 \; Fu}{\rm B}, \; {\rm Einen \; Ofen, \; dessen \; Hohlraum } \\ {\rm des \; Bauerwerks \; = 10 \; Fu}{\rm B}, \; {\rm werden \; wir \; so} \\ {\rm messen: \; 10^{3} > 11:42. \; Das} \\ {\rm Rauminhalt. \; Mache \; so: \; die \; 5 \; Mauerwerk \; aber \; so: \; Durch- \\ {\rm beiden \; Dicken \; = 4, \; 10 + 4 } \\ {\rm messer + \; Dicken, \; dies \; in \; der \\ {\rm ditten \; Potenz. } \\ 1000, 2744 \div 1000 = 1744, \\ 11 > 1744 = 19184, \; \frac{1}{42} > \\ 19184 = 456\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14}. \\ \end{array}$

*) Formel
$$\left(\left(\frac{d}{2}\right)^2 + h^2\right) > 4 > \frac{11}{14}$$
.

) Berechnet als Differenz zweier Halbkugeln mit den Durchmessern 14 und 10: $(D^3 \div d^5) > \frac{\pi}{12}$. *) Es fehlt $\frac{1}{21}$.

6 πάχη] lac. indicaui; desunt: γίνονται $\overline{\delta}$. πρόσθες τὴν διάμετρον τοῦ ἐμφώτου uel τὸ ἔμφωτον. 10 $\overline{\alpha}$] $\overline{\alpha}$ S. 11 ἑνδεκάκις] ια΄ S. V fol. 23^{*}. 3 μοδίων] ⁰ V; immo ⁰ (ποδῶν). 4 κυβίσεται] κυβήσεται V, κυβισθήσεται Hultsch. ταῦτα ἐνδεκάκις] Hultsch, τὰ ῖα V. 8 κόβισον] Hultsch, κύβησον V.

74

- ⁸ Άστερίσχον μονοείλητον μετρήσαι, ού τὸ ἔμφωτόν ἐστι ποδῶν δ, τὸ δὲ πάχος ἀνὰ ποδὸς ῶ, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν γ. εὐρεῖν αὐτοῦ τὸ στερεόν. ποιῶ οὕτως. σύνθες ἐκατέρωθεν τὸν ἕνα πόδα ὁμοῦ γίνονται 5. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά. γίνονται λξ. ἀρον τὸ ἔμφωτον ἐφ' ἑαυτό. γί- 5 νονται ιξ. λοιπὸν ϰ. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἕν, ἐπὶ τὸ ὕψος. γίνονται κ. ταῦτα ἐπὶ τὸ πλάτος, ἐπὶ τὰ γ. γίνονται ξ. ταῦτα ἑνδεχάχις. γίνονται χξ. ὡν ιδ' γίνονται μξζ.
- 79 Άστερίσκου διπλοείλητου μετρήσαι, οὗ ή διάμετρος ποδὸς α καὶ τὸ πλάτος ποδῶυ γ καὶ τὸ ὕψος ποδῶυ 15 β· εὑρεῖυ αὐτοῦ τὸ στερεόν. ποίει οὕτως· [σύνθες] τὴυ διάμετρου ἐπὶ τὰ β· γίνουται η. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνουται ξδ. ἇρου τὸ ἔμφωτου ἐφ' ἑαυτό· γίνουται ις· λοιπὸυ γίνουται μη. ταῦτα ἐπὶ τὸ πλάτος, ἐπὶ τὰ γ· γίνουται ρμδ. ταῦτα ἑυδεκάκις· γίνουται ,αφπδ· ὧυ τὸ 20 ιδ'· γίνουται ριγ ζ'.
- 80 Κόγχης ή διάμετρος ποδῶν x, τὸ δὲ κέντρον ποδῶν ϛ L'· εύρεῖν, ἀπὸ ποίου κύκλου τὸ τμῆμα ἢ ἀπὸ ποίας διαμέτρου. ποίει πάντοτε τῆς βάσεως μέρος L' έφ' ἑαυτό· γίνονται ξ. ταῦτα μέρισον παρὰ τὸν ξ L' 25 τοῦ κέντρου· γίνονται ιξ γ'. νῦν πρόσθες καὶ τὸ κέντρον πόδας ξ L'· καὶ γίνεται κα L' γ' ἡ διάμετρος.

Zu messen einen einfachen Asteriskos, dessen Hohlraum 77 = 4 Fuß, die Dicke je = 1 Fuß, die Breite = 3 Fuß; zu finden dessen Rauminhalt. Ich mache so: addiere 1 Fuß zu beiden Seiten, gibt 6; $6 \times 6 = 36$, 4 des Hohlraums $\times 4$ $_{5} = 16$, $36 \div 16 = 20$, 20×1 der Höhe = 20, 20×3 der Breite = 60, $11 \times 60 = 660$, $\frac{1}{14} \times 660 = 47\frac{1}{7}$.*)

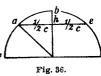
Und wiederum auf andere Weise: addiere den Hohlraum 78 und 1 Breite, gibt 5; $5 \times 22 = 110, 110 \times 1$ der Höhe = 110, $\frac{1}{7} \times 110 = 15\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14}, 15\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14} \times 3$ der Breite = $47\frac{1}{7}$.**)

¹⁰ Zu messen einen doppelten Asteriskos, dessen Durch-**79** messer = 4 Fuß, die Breite = 3 Fuß, die Höhe = 2 Fuß; zu finden dessen Rauminhalt. Mache so: 4 des Durchmessers \times 2 der Höhe = 8, 8 \times 8 = 64, 4 des Hohlraums \times 4 = 16, 64 \div 16 = 48, 48 \times 3 der Breite = 144, 11 \times ¹⁵ 144 = 1584, $\frac{1}{14} \times 1584 = 113\frac{1}{7}$.***)

Der Durchmesser einer Koncha = 20 Fuß, die Spann- 80 weite = $6\frac{1}{2}$ Fuß; zu finden, welchem Kreis das Segment gehört oder welchem Durchmesser. Immer $\frac{1}{2}$ Basis $\times \frac{1}{2}$ Basis = 100, 100 : $6\frac{1}{2}$ der Spannweite = $15\frac{1}{3}$; $\frac{1}{7}$) $15\frac{1}{3} + 6\frac{1}{2}$ 20 der Spannweite = $21\frac{1}{2}\frac{1}{3}$. So viel der Durchmesser. $\frac{1}{7}$

*) Die Gestalt des Körpers unbekannt. Die (nicht homogene) Formel $((d + 2m)^2 \div d^2) > h > b > \frac{\pi}{4}$ deutet auf ein zylindrisches Rohr. Die Höhe = die Dicke (m) ist nicht aufgegeben. **) Formel $(d + m) > h > b > \pi$, identisch mit der vorigen, weil m = 1. ***) Gestalt des Körpers unbekannt, die Rechnung außerdem unsicher wegen des unklaren Textes; Dicke nicht aufgegeben und nicht gerechnet. Formel vermutlich $((dh)^2 \div d^2) > b > \frac{\pi}{4}$. $\frac{1}{\sqrt{2}c} = \frac{b}{h} \frac{1}{\sqrt{2}c} e$

†) Genau $15\frac{5}{13}$. ††) Es sei *abe* die Basis der Koncha, *fbg* der Halbkreis mit dem Radius *r*. Dann ist $r^2 = (\frac{1}{2}c)^2 + (r \div h)^2$, $2r = \frac{(\frac{1}{2}c)^2}{h} + h$.

- 82 Τεταρτημορίου κόγχης ή διάμετρος ποδῶν τ, κέντρον ποδῶν ζ, κάθετος ποδῶν Ξ΄ εύρειν τὸ στερεὸν τῆς ὑφαιρέσεως. ποιῶ τῆς διαμέτρου τὸ L' ἐφ' ἑαυτό γίνονται κε. καὶ τὰ š τῆς καθέτου ἐφ' ἑαυτά γίνονται κ. καὶ τὰ ζ ἐφ' ἑαυτά κούτοις πρόσθες τὸ L'. γί- 15 νονται ζα L'. καὶ τὰ ζ ἐφ' ἑαυτά γίνονται μθ. δμοῦ πρόσθες. γίνονται ǫμ L'. ταῦτα ἀεὶ ἐπὶ τὰ γ. γίνονται ται υχα L'. ὡν τὸ L'. γίνονται σι L' δ'. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται , βτιη δ'. ὡν τὸ κα'. γίνονται ǫτ δ' ή.
- 83 Τεταφτημοφίου χόγχης ή διάμετφος ποδῶν $i\overline{\beta}$, τὸ δὲ κέντφον ποδῶν $\overline{\gamma}$, ή δὲ κάθετος ποδῶν $\overline{\delta}$ εύφεῖν τὴν ἐπιφάνειαν. ποίει οὕτως τὸ L' τῆς βάσεως ἐφ' ἑαυτό γίνονται $\overline{\lambda_5}$ καὶ τὰ $\overline{\delta}$ ποοσλάμβανε ἐφ' ἑαυτὰ τῆς καθέτου γίνονται $\overline{\iota_5}$ ὁμοῦ $\overline{\nu\beta}$. ὡν τὸ L' γίνονται 25 π5. καὶ τὰ $\overline{\gamma}$ τοῦ κέντφου ἐφ' ἑαυτά γίνονται $\overline{\vartheta}$. σύνϑες ὁμοῦ γίνονται $\overline{\lambda_5}$. ταῦτα ἐπὶ τὰ $\overline{\gamma}$ γίνονται $\overline{\varrho_5}$. ταῦτα ἑνδεκάκις γίνονται , αφνε. ὡν τὸ κα' γίνονται $\overline{\nu_5}$. τοσούτου ή ἐπιφάνεια.
- 84 Τεταρτημορίου κόγχης ή διάμετρος ποδῶν ι, κέν- 30 τρον ποδῶν ζ, κάθετος ποδῶν Ξ· εύρειν την ἐπιφά-

Der Durchmesser einer Viertelkonche = 12 Fuß, die 81 Spannweite = 3 Fuß, die Höhe = 4 Fuß; zu finden den Rauminhalt der Höhlung. Mache so: $\frac{1}{2}$ Basis $> \frac{1}{2}$ Basis = 36. Ebenso Höhe \times Höhe = 16; 36 + 16 = 52. 52 $s + \frac{1}{2} \times 52 = 78$. Ferner 3 der Spannweite $\times 3 = 9, 78$ + 9 = 87 Fuß. Immer $3 \times 87 = 261, \frac{1}{2} \times 261 = 130\frac{1}{9}$. $11 \times 130\frac{1}{2} = 1435\frac{1}{2}, \frac{1}{21} \times 1435\frac{1}{2} = 68\frac{1}{3}.*$) So viel der Rauminhalt der Höhlung**)

Der Durchmesser einer Viertelkonche = 10 Fuß, die 82 10 Spannweite = 7 Fuß, die Höhe = 6 Fuß; zu finden den Rauminhalt der Höhlung. Ich mache $\frac{1}{2}$ Durchmesser $> \frac{1}{2}$ Durchmesser = 25, 6 der Höhe $\times 6 = 36$, 25 + 36 = 61. $\begin{array}{l} \text{for the second second$

Der Durchmesser einer Viertelkonche = 12 Fuß, die 83 Spannweite = 3 Fuß, die Höhe = 4 Fuß; zu finden die

Oberfläche. Mache so: $\frac{1}{2}$ Basis $\times \frac{1}{2}$ Basis = 36, 4 der 20 Höhe $\times 4 = 16$, 36 + 16 = 52, $\frac{1}{2} \times 52 = 26$. 3 der Spannweite $\times 3 = 9$, 26 + 9 = 35. $3 \times 35 = 105$, $105 \times 11 = 1155$, $\frac{1}{21} \times 1155 = 55$. So viel die Oberfläche.***) Der Durchmesser einer Viertelkonche = 10 Fuß, Spann- 84

weite = 7 Fuß, Höhe = 6 Fuß; zu finden die Oberfläche.

*) Weggeworfen ¹/₂: 21 = ¹/₄₂.
) S. oben 41. ἀεἰ τρισσάκις Ζ. 8 ist Mißverständnis; es sind die 3 Fuß der Spannweite. Also stimmt die Rechnung hier zufällig zur Formel S. 45.) Aber in 82 bewirkt das Mißverständnis einen groben Fehler, indem mit 3 statt mit 7 multiplicier wird. multipliziert wird.

***) Empirische Formel
$$\left(\frac{(\frac{1}{2}b)^2+h^2}{2}+r^2\right) > 3 > \frac{\pi}{4}$$
.

s νειαν. ούτως· των ī τὸ ζ' γίνονται ε. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται πε. καί τὰ 5 έφ' έαυτὰ τῆς καθέτου. γίνονται λς. σύνθες όμοῦ γίνονται ξα το L' γίνονται $\overline{\lambda}$ L'. καί τὰ $\overline{\zeta}$ τοῦ κέντρου έφ' ἑαυτά γίνονται $\overline{\mu \vartheta}$. σύνθες δμοῦ γίνονται οθ ζ΄. ταῦτα ἀεὶ ἐπὶ τὰ γ. γι- 5 νονται σλη ζ'. ταῦτα ένδεχάχις γίνονται , βχχγ ζ' δν το κα' γίνονται σπό ζ' γ' ιδ' μβ'. τοσούτου ή έπιφάνεια. 85 Τεταρτημορίου κόγχης λαβείν τὸ στερεὸν τοῦ σκηνώματος. ποίει ούτως την διάμετρον κύβισον αὐτήν έφ' έαυτήν ταυτα ένδεκάκις ών πδ' γίνονται πόδες. 10 'Εάν δὲ ήμισφαιρίου, τῆ αὐτῆ μεθόδφ παρὰ τὸ μβ. 2 γίνονται πόδες. ἐάν δὲ σφαίρας, ὧν κα' γίνονται πόδες. 86 Τὸ ἐξεχίγωνον ἐὰν ἔχη διαμέτρου πόδας Γ, μήκους 1 πόδας τ, καθέτου πόδας ε, πόσου τὸ στερεὸν τῆς ύφαιρέσεως; ποιῶ ούτως· τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος· γί- 15 νονται ο. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον γίνονται φ. ταῦτα έννεακαιδεκάκις. γίνονται 🕉 δυ το κα΄ γίνονται πόδες υνβ γ' κα'. τοσούτου έσται τὸ στερεὸν τῆς ὑφαι**ο**έσεως. 2 Καὶ πόσου ἡ ἐπιφάνεια; ποίει οῦτως τῆς διαμέ- 20

τρου τὰ τ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ϙ. ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται αο. ὡν κη' γίνονται πόδες λϑ δ' κη'. ταῦτα ἐπὶ τὰ τ τοῦ μήκους· γίνονται πόδες τςβ ζ δ' η'. τοσούτου ἔσται ἡ ἐπιφάνεια.

Kal έἀν ἕχη τὸ αὐτὸ ἔξεχίγωνον διαμέτοου πόδας 25
i, μήκους ιε, καθέτου πόδας ε, ποίει οὕτως· τὰ ἰ ἐπὶ τὰ ιε· γίνονται ον. ταῦτα ἐπὶ τὰ ε τῆς καθέτου· γί-νονται ψν. ταῦτα ἐννεακαιδεκάκις· γίνονται α ,δσν· ὧν κα' γίνονται πόδες χοη ζ' ιδ'. τοσούτου τὸ στεφεὸν τῆς ὑφαιφέσεως.

6 ένδεκάκις] ιά 8. 9 αὐτὴν έφ' ἑαυτήν] αὐτὰ έφ' ἑαυ-

So: $\frac{1}{2} \times 10 = 5$, $5 \times 5 = 25$, $6 \times 6 = 36$, 25 + 36 = $61, \frac{1}{2} \times 61 = 30\frac{1}{2}$. 7 der Spannweite $\times 7 = 49, 30\frac{1}{2}$ + 49 = $79\frac{1}{2}$. Immer $3 \times 79\frac{1}{2} = 238\frac{1}{2}$; $11 \times 238\frac{1}{2} = 2623\frac{1}{2}, \frac{1}{21} \times 2623\frac{1}{2} = 124\frac{1}{2}\frac{1}{3}\frac{1}{14}\frac{1}{42}$. So viel die Obersfläche.*)

Den Rauminhalt des Hohlraums einer Viertelkonche zu ⁸⁵ en. Mache so: dritte Potenz des Durchmasser dies 11 1 finden. Mache so: dritte Potenz des Durchmessers, dies > 11, davon $\frac{1}{84}$; gibt so und so viel Fuß **)

Wenn aber den einer Halbkugel, nach derselben Methode 2 10 mit 42 dividieren; gibt so und so viel Fuß. Und wenn den

einer Kugel, sagt man: davon $\frac{1}{21}$; macht so und so viel Fuß. 86 Wenn ein Gebäude mit vorspringenden Ecken***) 10 Fuß 1 Durchmesser, 10 Fuß Länge, 5 Fuß Höhe hat, wie viel ist

der Rauminhalt der Höhlung? Ich mache so: Länge 🔀 Breite = 100, 100 × Höhe = 500, 19 × 500 = 9500, $\frac{1}{21}$ × 9500 = 452 $\frac{1}{3}\frac{1}{21}$. So viel wird der Rauminhalt der Höhlung sein.

Und wie viel die Oberfläche? Mache so: 10 des Durch- 2 messers $\times 10 = 100, \ 11 \times 100 = 1100, \ \frac{1}{28} \times 1100 =$ 20 $39\frac{1}{4}\frac{1}{28}$, $39\frac{1}{4}\frac{1}{28} > 10$ der Länge $= 392\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}$. \ddagger) So viel wird die Oberfläche sein.

Und wenn dasselbe Gebäude 10 Fuß Durchmesser hat, 87 Fuß Länge 5 Fuß Höhe mache so: 10 \times 15 - 150 1 15 Fuß Länge, 5 Fuß Höhe, mache so: 10 × 15 = 150, 150 × 5 der Höhe = 750, 19 × 750 = 14250, $\frac{1}{21}$ × 25 14250 = 678 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{14}$. So viel der Rauminhalt der Höhlung.

*) Wie 83. **) Hier ist die Konche $\frac{1}{4}$ Kugel, vgl. 40; 41, 4. ***) Das Wort ist neu; nach den Rechnungen scheint es ein rektanguläres Gebäude mit gewölbter Decke zu sein; vgl. 89. Formel für den Rauminhalt $\frac{19}{21}lbh$, also ein Parallelepipedon etwas verkleinert, für die Oberfläche (nicht homogen)

$$\frac{11}{28}b^2l = b^2l \times \frac{\pi}{8}.$$

†) Genau $392\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{14}\frac{1}{28}$.

τά S. 10 ένδεκάκις] ιά S. 17 έννεακαιδεκάκις] i \$ 8. 21 ένδεκάκις] ιά S. 28 έννεακαιδεκάκις] ιθ S. 30 ιδ'] δ'η' S.

^S Καὶ πόσου ἡ ἐπιφάνεια; οῦτως· τῆς διαμέτρου τὰ ² τ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ο. ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται , <u>αρ</u>· ὡν κη' γίνονται λϑ δ' κη'. ταῦτα ἐπὶ τὰ τε τοῦ μήκους· γίνονται πόδες φπϑ. τοσούτων ποδῶν ἔστω ἡ ἑπιφάνεια.

 ⁸⁸ Καὶ ἐἀν ἔχῃ τὸ αὐτὸ ἐξεχίγωνον διαμέτρου πόδας
 ¹ τ̄, μήκους πόδας τε, καθέτου πόδας ζ, πόσου τὸ στερεόν; ζήτει, καθώς προγέγραπται, τῆ αὐτῆ μεθόδω. καὶ πόσου ἡ ἐπιφάνεια; ζήτει, καθώς προγέγραπται.

2 Και έαν ἔχη διαμέτρου πόδας τ, μήχους πόδας τε, 10 καθέτου πόδας γ, πόσου τὸ στερεὸν τῆς ὑφαιρέσεως; ποδῶν υζ ζ΄. ζήτει, καθώς προγέγραπται. και πόσου ἡ ἐπιφάνεια; ζήτει, καθώς προγέγραπται.

3 Όμοίως καὶ τὸ τετρακάμαρον τῆ αὐτῆ μεθόδω μετρεῖται, τό τε στερεὸν καὶ τὸ κένωμα.

89 Χρή εἰδέναι, ὅτι ἐν τῆ μετρήσει αὐτῶν τῶν εἰλημάτων ἡμισφαιρίου ἤτοι ἐξεχιγώνου ὅτι λαμβάνει τις τὸ μῆχος καὶ τὸ πλάτος τοῦ σχήματος καὶ συντίθησι καὶ ποιεῖ τὸ L', τουτέστι ī καὶ ῆ· ὧν τὸ L'. γίνονται Φ. καὶ πάλιν τὴν διαγώνιον λαβών, τουτέστι πόδας 20 τ̄γ, σύνθες μετὰ τῶν Đ· γίνονται πόδες κῶ· ὧν τὸ L'. γίνονται τῶ. ἔστω ἡ διάμετρος κοινῷ λόγῷ ποδῶν τα.

90 Τετρακάμαρον μετρήσαι. ποίει ούτως· ἔστω τὸ μῆκος ποδῶν ī καὶ τὸ πλάτος ποδῶν ī, τὸ δὲ ὕψος ποδῶν ε. ποίει τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος· γίνονται πόδες 35 ǫ. ταῦτα ἐπὶ τοὺς ε τοῦ ὕψους· γίνονται πόδες φ ἐξ ὧν ὑφαιρῶ τὸν ἔσωθεν ἀέρα, μῆκος ποδῶν ῆ, πλάτος ποδῶν ῆ· γίνονται πόδες ξδ. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθ-

 $\mathbf{78}$

² ένδεκάκις] τα S. 10 διαμέτρου] ή διάμετρος S. 12 ξ'] η' S. προγέγραπται] προγέγραπται η S. 15 τε] om. S.

Und wie viel die Oberfläche? So: 10 des Durchmessers 2 $> 10 = 100, 11 > 100 = 1100, \frac{1}{28} > 1100 = 39\frac{1}{4}\frac{1}{28}.$ $39\frac{1}{4}\frac{1}{28} > 15$ der Länge = 589 Fuß.*) So viel Fuß sei die Oberfläche.**)

- ⁵ Und wenn dasselbe Gebäude 10 Fuß Durchmesser, 15 88 Fuß Länge, 7 Fuß Höhe hat, wie viel der Rauminhalt? ¹ Suche ihn, wie vorher angegeben, durch dieselbe Methode. Und wie viel die Oberfläche? Suche sie, wie vorher angegeben.
- ¹⁰ Und wenn es 10 Fuß Durchmesser, 15 Fuß Länge, 2
 ³ Fuß Höhe hat, wie viel der Rauminhalt der Höhlung?
 ^{407¹/₇} Fuß. Suche ihn, wie vorher angegeben. Und wie viel die Oberfläche? Suche sie, wie vorher angegeben.

Äbnlich wird auch das Viergewölbe nach derselben Me- 3 15 thode gemessen, sowohl Rauminhalt als Hohlraum.

Man muß wissen, daß bei der Vermessung der Aufrollung 89 allein einer Halbkugel oder eines Gebäudes mit vorspringenden Ecken nimmt man die Länge und die Breite der Figur, addiert sie und nimmt $\frac{1}{2}$ davon, d. h. $(10 + 8) > \frac{1}{2} = 9$. 20 Ferner nimmt man die Diagonale, d. h. 13 Fuß, und 13

+9 = 22 Fuß, $\frac{1}{2} \times 22 = 11$ Fuß. Es sei der Durchmeser allgemein = 11 Fuß.***)

Ein Viergewölbe zu messen. Mache so: es sei die Länge 90 = 10 Fuß, die Breite = 10 Fuß, die Höhe = 5 Fuß. Länge >> Breite = 100 Fuß, 100 >> 5 der Höhe = 500 Fuß. Davon subtrahiere ich den inneren Hohlraum: Länge 8 Fuß, Breite 8 Fuß, 8 >> 8 = 64, 64 >> 4 Fuß der Höhe†)

*) Weggeworfen ²/₇.
**) Vgl. 86.
***) Es handelt sich offenbar von der gewölbten Decke des Gebäudes, aber die Angaben sind unvollständig und unverständlich. 13 ist etwas zu groß als Diagonale von 10 und 8, aber doch die zunächstliegende ganze Zahl. 8 für die Breite kommt in 86-88 nicht vor.

†) Die Mauer ist also 1 Fuß dick.

16 őτι] delendum? τῶν] om. S. 21 σύνθες] και σύνθες S. 23 τδ] om. S.

s ετον, έπι τοὺς $\overline{\delta}$ πόδας. γίνονται πόδες $\overline{\sigma v \varsigma}$. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὰ $\overline{\iota \vartheta}$. γίνονται πόδες $\overline{\delta \omega \xi \delta}$. ἄρτι μερίζω. ῶν τὸ κα΄ γίνονται πόδες $\overline{\delta \iota a}$ L'ιδ' κα'. ἆρον ἀπὸ τῶν $<math>\overline{\phi}$ ποδῶν τῆς μάσσης. λοιπὸν γίνονται πόδες $\overline{\delta \xi \eta}$ ς' $\xi'ιδ'$.

5

- Tετράσειρον μετρήσομεν, οὗ τὸ μῆκος ποδῶν Ξ καὶ
 1 τὸ πλάτος ποδῶν Ξ καὶ ἡ κάθετος ποδῶν γ· εὐρεῖν
 αὐτοῦ τὸ στερεόν. ποιῶ οῦτως· τὴν διάμετρον ἐπὶ τὸ
 μῆκος· γίνονται λς· ταῦτα ἐνδεκάκις· γίνονται τςς· ὧν
 ιδ' γίνονται κη δ'. ταῦτα ἐπὶ τὰ γ τῆς καθέτου· γίνον- 10
 ται πόδες πδ L' δ'· καὶ τὰ τη δ'· ὁμοῦ γίνονται πόδες
 φγ. τοσούτων ποδῶν τὸ στερεὸν τοῦ κενώματος.
- 2 Καὶ πόσου ἡ ἐπιφάνεια τοῦ αὐτοῦ τετρασείρου; ποιῶ οῦτως λάμβανε τὴν περίμετρον ἀπὸ τῆς διαμέτρου γίνονται πόδες τɨν παρὰ τὸ ζ΄. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ 15 τὴν κάθετον τῶν γ ποδῶν γίνονται ν̄ς ζ΄ ιδ΄. τοσούτων ἔστω ἡ ἐπιφάνεια τοῦ τετρασείρου.
- 92 "Ελλειψιν μετρήσομεν, ῆς ὁ μὲν μείζων ἄξων ποδῶν τς, ὁ δὲ μικρότερος ποδῶν ιβ. ἐπειδὴ οὖν ἐν τοῖς Κωνοειδέσιν ὁ Ἀρχιμήδης δείκνυσιν, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν 20 ἀξόνων δύναται τὸ ἀπὸ κύκλου διαμέτρου ἴσου τῆ ἐλλείψει, ποίει οὕτως· πολυπλασίαζε τὰ ιβ ἐπὶ τὰ τς· γίνονται πόδες ǫςβ. ταῦτα ποιῶ ἑνδεκάκις· γίνονται πόδες ,βοιβ· ὦν ιδ' γίνονται πόδες ǫν ζ΄ δ΄ ιδ΄ κη΄. καὶ ἕξεις τοσούτων ἀποφαίνεσθαι τὸ τῆς ἐλλείψεως 25 ἐμβαδόν.
- 98 "Εστω δή παραβολήν μετρήσαι την ΑΒΓ, ής ή μέν ΑΓ βάσις ποδῶν ιβ, δ δὲ ΒΔ ἄξων ποδῶν ε. ἐπ-

³ $\overline{\sigma l\alpha}$] $\overline{l\alpha}$ S. 6 V fol. 23^r (post $\Pi \epsilon \varrho l \mu \epsilon \tau \varrho$. 49). $\tau \epsilon \tau \varrho \alpha \epsilon$ $\sigma \epsilon \iota \varrho \circ \nu \mu \epsilon \tau \varrho \eta \sigma \sigma \rho \mu \epsilon \nu$] S, $\alpha \ell l \eta \mu \epsilon \tau \varrho \eta \sigma \iota s \tau \epsilon \tau \varrho \alpha \sigma \epsilon \iota \varrho \circ \nu$ V. 9 $\epsilon \nu \delta \epsilon$ - $\kappa \alpha \kappa \iota s$] $\iota \alpha$ SV. 10 $\iota \delta$] S, $\tau \delta \iota \delta$ V.

= 256 Fuß. 256 > 19 = 4864 Fuß. Darauf dividiere ich: $\frac{1}{21} \times 4864 = 231\frac{1}{3}\frac{1}{14}\frac{1}{21}$ Fuß. 500 Fuß der Masse \div $231\frac{1}{2}\frac{1}{14}\frac{1}{21} = 268\frac{1}{6}\frac{1}{7}\frac{1}{14}$ Fuß.*) Einen viereckigen Speicher werden wir messen, dessen 91

5 Länge = 6 Fuß, die Breite = 6 Fuß, die Höhe = 3 Fuß; 1 zu finden dessen Rauminhalt. Ich mache so: Durchmesser × Länge = 36, $11 \times 36 = 396$, $\frac{1}{14} \times 396 = 28\frac{1}{4}$.**) $28\frac{1}{4} \times 3$ der Höhe = $84\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ Fuß; $84\frac{1}{2}\frac{1}{4} + 18\frac{1}{4}$ ***) = 103. So viel Fuß der Rauminhalt des Hohlraums.

Und wie viel die Oberfläche desselben Speichers? Ich 2 10 mache so: nimm den Umkreis mittels des Durchmessers, gibt $19 \div \frac{1}{7}$ Fuß. $(19 \div \frac{1}{7}) > 3$ Fuß der Höhe = $56\frac{1}{2}\frac{1}{14}$. So viel sei die Oberfläche des Speichers. †)

Eine Ellipse wollen wir messen, deren größere Achse 92 $_{15} = 16$ Fuß, die kleinere = 12 Fuß. Da nun Archimedes in den Konoiden [prop. 5] beweist, daß das Quadrat des Durchmessers eines der Ellipse gleichen Kreises dem Rechteck der Achsen gleich ist, mache so: 12 > 16 = 192 Fuß, 192 >11 = 2112 Fuß, $\frac{1}{14} > 2112 = 150\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{14}\frac{1}{28}$ Fuß. Und so 20 groß wirst du den Flächeninhalt der Ellipse angeben können.++)

Es sei nun die Aufgabe die Parabel ABI zu messen, 98 deren Grundlinie $A\Gamma = 12$ Fuß, die Achse $B\Delta = 5$ Fuß.

*) Der Hohlraum wird wie ein έξεχίγωνον (86) berechnet, die Masse als ein Parallelepipedon.

) Genau 28²/₇. *) Wo diese Zahl herstammt, ist mir unerfindlich.

†) Vgl. Π sel µére. 49. Es wird ein Halbzylinder berechnet auf quadratischer Grundfläche (die Seite = 6, die Höhe = 3); für den Rauminhalt wird die unbegreifliche Korrektur $18\frac{1}{4}$ hinzuaddiert; für die Oberfläche ist das Ergebnis richtig, es sollte aber so gerechnet werden: $((19 \div \frac{1}{7}): 2) > 6$. ††) = Heron, Μετρικά Ι 34.

15 vo] Hultsch, 18 Elliwir S. 23 ένδεκά-24 $\overline{\varrho \nu}$] $\overline{\varrho \nu \beta}$ S. 26 Koro] & S. *15] 1ά S.

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

6

- ^S εξεύχθωσαν αί AB, BΓ· τὸ ἄφα ἐμβαδὸν τοῦ ABΓ τριγώνου τὸ Ĺ΄ ἐστιν τοῦ ὑπὸ AΓ, BΔ, τουτέστι ποδῶν λ. ἀπέδειξεν δὲ ὁ Ἀρχιμήδης ἐν τῷ Ἐφοδικῷ λόγῳ, ὡς προείρηται, ὅτι πᾶν τμῆμα περιεχόμενον ὑπὸ εὐθείας καὶ ὀρθογωνίου κώνου τομῆς, τουτέστι παφα- 5 βολῆς, ἐπίτριτον τοῦ τριγώνου τοῦ τὴν βάσιν ἔχοντος αὐτοῦ καὶ ὕψος ἴσον, τουτέστιν τοῦ ABΓ τριγώνου. τοῦ δὲ ABΓ τριγώνου τὸ ἐμβαδὸν ποδῶν λ· τὸ ἄφα τοῦ τμήματος τοῦ περιεχομένου ὑπὸ τῆς παφαβολῆς ἔσται ποδῶν μ.
- 94 Ονυχα μετρήσομεν, οὗ ή κάθετος ποδῶν ζ καὶ ή βάσις ποδῶν ζ καὶ ή κοίλη ποδῶν ιῶ· εὐρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποιῶ οῦτῶς τῆς κοίλης οὐκ ἀναγκαίας οὕσης μετρεῖσθαι· τὰ οὖν ζ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται πόδες μθ. ταῦτα διὰ παντὸς ἐπὶ τὰ γ· γίνονται πόδες 15 ομζ. τούτῶν τὸ ιδ'· γίνονται πόδες ι ζ. ἔστῶ τὸ ἐμβαδὸν ποδῶν ι ζ. λοιπόν, ἐὰν ἦ στερεόν, ποίει ταῦτα τὰ τοῦ ἐμβαδοῦ ἐπὶ τὸ πάχος· γίνονται. ἐὰν δὲ θέλης τὴν κοίλην τοῦ ὄνυχος εὐρεῖν, πάντοτε τῆ καθέτῷ πρόστιθε τὸ ἰδιον ζ΄ καὶ τὸ ιδ'· δμοῦ γίνονται πόδες ιῶ. 20
- 95 Διόνυχα μετρήσομεν, οὖ ή διάμετρος ποδῶν ιδ καὶ ἡ κάθετος ποδῶν ζ. εὐρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποίει οῦτως. τὴν κάθετον ἐπὶ τὴν βάσιν, τὰ ζ ἐπὶ τὰ ιδ. γίνονται द̄η. ταῦτα ἀεὶ ἐπὶ τὰ γ. γίνονται πόδες σζδ. τούτων τὸ ιδ΄. γίνονται πόδες κα. τοσούτου τὸ ἐμ- 26 βαδόν. ἐὰν δὲ ἦ στερεόν, ποίει τὸ ἐμβαδὸν ἐπὶ πάχος, καὶ ἕξεις τὸ στερεόν.

2 $\dot{v}\pi\dot{v}$ $A\Gamma$, $B\Delta$] $AB\Gamma\Delta$ S. $\pi o\delta \tilde{a}v$ $\bar{\lambda}$] $\pi o\delta \dot{o}s$ $\dot{s}v \dot{o}s$ S. 5 τo - $\mu \eta s$] $\tau \mu \eta \mu \alpha \tau o s$ S. $\tau ov \tau \dot{e} \sigma \tau i$] $\tau o \ddot{v} \tau o s$ S. 7 $\tau o \ddot{v}$] om. S. 8 $\tau o \ddot{v} \delta \dot{s}$ $AB\Gamma$ $\tau \varrho_{i}\gamma \dot{\omega} v o v$] om. S et hic et Metric. p. 84, 17–18. $\check{\alpha} \varrho \alpha$] \angle S; cfr. Metr. p. 84, 18. 15 $\pi \dot{o} \delta s_{S}$] $\pi \dot{\delta}$ S. 17 $\dot{\eta}$] ε_{i} S. 26 $\pi \dot{\alpha} \chi o s$] $\pi \dot{\alpha} \chi \eta$ S.

Es seien *AB*, *BI*' gezogen; der Flächeninhalt des Dreiecks $AB\Gamma$ ist also $=\frac{1}{2}A\Gamma > B\Delta = 30$ Fuß. Nun hat aber Archimedes in der Methodenlehre, wie vorhin gesagt,*) bewiesen, daß jedes von einer Geraden und einem Schnitt des

- 5 rechtwinkligen Kegels, d. h. einer Parabel, umschlossenes Segment $\frac{4}{3}$ ist des Dreiecks, das seine Grundlinie und gleiche Höhe hat, d. h. des Dreiecks *ABI*'. Der Flächeninhalt aber des Dreiecks *ABI*' ist = 30 Fuß; also ist der des von der Parabel umschlossenen Segments = 40 Fuß.
- ¹⁰ Wir werden einen Nagel messen, dessen Höhe = 7 Fuß, 94 die Grundlinie = 7 Fuß, die Hohle = 11 Fuß; zu finden dessen Flächeninhalt. Ich mache so, indem die Hohle nicht gemessen zu werden braucht: $7 \times 7 = 49$ Fuß. Immer $3 \times 49 = 147$ Fuß. $\frac{1}{12} \times 147 = 10\frac{1}{2}$ Fuß. Es sei der
- 3 > 49 = 147 Fuß. $\frac{1}{14} > 147 = 10\frac{1}{2}$ Fuß. Es sei der 15 Flächeninhalt $= 10\frac{1}{2}$ Fuß. Ferner, wenn er ein Körper ist, multipliziere diesen Flächeninhalt mit der Dicke; gibt so und so viel. Wenn du aber die Hohle des Nagels finden willst, addiere zur Höhe immer $\frac{1}{2} + \frac{1}{14}$ ihrer selbst; gibt zusammen 11 Fuß.**)
- Wir werden einen Doppelnagel messen, dessen Durch-95 messer = 14 Fuß, die Höhe = 7 Fuß; zu finden seinen Flächeninhalt. Mache so: Höhe > Grundlinie, d. h. 7 > 14 = 98. Immer 3 > 98 = 294 Fuß. $_{14}^{1} >$ 294 = 21 Fuß. So viel der Flächeninhalt. Wenn er aber ein Körper ist,

25 multipliziere Flächeninhalt mit Dicke, so wirst du den Rauminhalt haben.***)

*) Herübergenommen aus Heron, Merquxá I 35 p. 84, 13, woher 93 stammt.

***) Unter "Nagel" ist hier (anders als in 27-28) eine Fläche zu verstehen, die wirklich die Gestalt eines menschlichen Nagels hat; die "Hohle" (nümlich Grundlinie) scheint der bogenförmige untere Rand zu sein, die "Grundlinie" seine Sehne; dagegen spricht jedoch, daß die "Hohle" aus der Höhe berechnet wird; das ist aber wahrscheinlich nur ein Irrtum, veranlaßt dadurch, daß hier Höhe = Grundlinie. Berechnet wird der Flächeninhalt als ein Rechteck mit der Korrektur $> \frac{3}{14}$. Wenn man Dicke hinzudenkt, bezeichnet "Nagel" eine Art von Prisma. ***) Wie 94.

6*

- Τρίκεντρον μετρήσομεν, οὗ ή βάσις ποδῶν η καλ 96 ή κάθετος ποδῶν θ. εύρεῖν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποιῶ ούτως· τὰ $\overline{\eta}$ ἐπὶ τὰ ϑ · γίνονται $\overline{\rho}$ · ὧν L' γίνονται $\overline{\lambda_5}$. τούτων το γ' γίνονται πόδες ιβ. σύνθες δμου γίνονται πόδες μη. τοσούτου τὸ ἐμβαδόν ἐστιν. τινὲς δὲ 5 ούτως έμέτοησαν ώς παραβολήν.
- 97 "Αλλως δε πάλιν μετρήσομεν, οὗ ή βάσις ποδων η καί ή κάθετος ποδῶν θ' εύρεῖν τὸ ἐμβαδόν. ποιῶ ούτως. σύνθες βάσιν και κάθετον. όμου γίνονται πόδες $\overline{\iota \zeta}$ · \tilde{b} ν L' γίνονται πόδες $\overline{\eta}$ L'. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά, bς 10 έπι των κύκλων γινονται πόδες οβ δ'. ταῦτα ένδεκάκις· γίνονται πόδες ψGδ [' δ'. άρτι μερίζω· ών ιδ' γίνονται πόδες $\overline{\nu 5}$ \angle' δ' $\nu 5'$.

П.

OSM Μέτοησις τετραστόου ήτοι τετρακαμάρου έπὶ τετρα- 15 1 γώνου βάσεως ούτως.

- "Εστω ή πλευρά ποδῶν ιβ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνον-1 ται πόδες ομδ. ταῦτα δίς γίνονται σπη ών πλευρά τετραγωνική έστι ποδών τζ παρά τὸ σύνεγγυς. τοσούτου ή διάμετρος. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται σπη. 20 ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον, ἐπὶ τὰ η ζ΄ γίνονται βυμη. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται β, 5 Άκη. ὧν κα' γίνονται
- 2 ,ασπβ 5 κα'. τοσούτου έστιν ή ύφαίρεσις. έτι έκ τῆς ύφαιζέσεως διάζαι τα δ τμήματα των κογχων ούτως. ή ήμίσεια τῶν πλευρῶν ἐστι ποδῶν 5. ταῦτα ἐφ' ἑαυ- 25 τά γίνονται $\overline{\lambda_5}$ ταῦτα ἀεὶ καὶ πάντοτε ἐπὶ τὰ $\overline{\gamma}$. γί-

δ'] seq. ras. 1 litt. S. ἐνδεκάκις] ιῶ S.
 I4 C fol. 110^r, S fol. 42^r.
 I5 Μέτρησις] CS, "Ηρωνος μέτρησις Μ. τετραστόου] CS (-ό- in ras. C), τετραστέγου Μ.
 17 ποδῶν] S, om. CM.
 19 ποδῶν] CS, πόδας Μ.
 22 ἐνδε-

Wir werden ein Trikentron*) messen, dessen Grundlinie 96 = 8 Fuß, die Höhe = 9 Fuß; zu finden seinen Flächeninhalt. Ich mache so: $8 \times 9 = 72$, $\frac{1}{2} \times 72 = 36$, $\frac{1}{3} \times 36 = 12$ Fuß; addiere: 36 + 12 = 48 Fuß. So viel ist der Flächens inhalt. Einige messen es aber als eine Parabel.

Und wieder auf andere Weise wollen wir das Trikentron 97 messen, dessen Grundlinie = 8 Fuß, die Höhe = 9 Fuß; zu finden dessen Flächeninhalt. Ich mache so: Grundlinie + Höhe = 17 Fuß, $\frac{1}{2} \times 17 = 8\frac{1}{2}$ Fuß, $8\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$, wie bei 10 den Kreisen, = $72\frac{1}{4}$ Fuß, $11 \times 72\frac{1}{4} = 794\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ Fuß. So-dann dividiere ich: $\frac{1}{14} \times 794\frac{1}{2}\frac{1}{4} = 56\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{156}$ Fuß.**)

11.

Vermessung einer Halle mit 4 Säulenreihen oder eines 1 15 Viergewölbes auf quadratischer Basis***) folgendermaßen:

Es sei die Seite = 12 Fuß. 12 > 12 = 144 Fuß, 1 $2 \times 144 = 288$, $\sqrt{288} = 17$ Fuß annähernd. So viel der Durchmesser. $17 \times 17 = 288$, $288 \times \text{die Senkrechte, d. h.}$ $288 \times 8\frac{1}{2} = 2448$, $11 \times 2448 = 26928$, $\frac{1}{21} \times 26928$ $20 = 1282\frac{6}{21}$. So viel ist der Hohlraum. †) Ferner sind vom Hohl- 2

raum abzuziehen die 4 Konchensegmente folgendermaßen: $\frac{1}{2}$ die Seite = 6 Fuß, $6 \times 6 = 36$, immer und unter allen Umständen $3 \times 36 = 108$ Fuß. Das Quadrat der

*) Ein sphärisches Dreieck, dessen Seiten verschiedenen Kreisen angehören, berechnet als Dreieck mit einer Zulage. **) Berechnet als ein Kreis mit Durchmesser == Grundlinie Höhe: 2. +

+ Hone: 2. ****) Die Rechnung zeigt, daß mit dieser wenig treffenden Bezeichnung eine Halbkugel gemeint ist, worin 4 gleich große Säulenreihen, die 4 Konchen abschneiden. †) $d^2 > \frac{1}{2} d > \frac{11}{21} = \frac{d^3\pi}{12}$, d. i. die Halbkugel.

κάκις] ια΄ CSM. Δν] S, Δν τὸ CM. γίνονται] M, comp. CS. κα΄] CSM, κα΄ κα΄ Hultsch. 23 τοσούτου] S, τοσούτων CM. έκ τῆς] SM, corr. ex αὐτῆς C.

CSM νονται πόδες ǫη. καὶ τὸ ἀπὸ τῆς καθέτου, τουτέστιν ἀπὸ τῶν β L'. γίνονται 5 δ'. πρόσβαλε τοῖς ǫη. γίνονται πόδες ǫιδ δ'. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον, ἐπὶ τοὺς β L' πόδας. γίνονται πόδες σπε L' η'. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται πόδες ,γομα. ὡν κα' γίνονται πόδες ǫμθ L' η'. καῦτα δίς. γίνονται πόδες σσθ δ'. λοιπὸν ౫πβ L' δ'.
 2 Εἰς σωαίοαν θέλω ἐμβαλεῖν κύβον τετοάνωνον.

- 2 Εἰς σφαῖφαν θέλω ἐμβαλεῖν κύβον τετφάγωνον.
 1 εἰπέ μοι, πόση ἐκάστη πλευφὰ τοῦ κύβου. ποιῶ οῦτως:
 ἐὰν ἦ ἡ διάμετφος τῆς σφαίφας ποδῶν ιζ, ποιῶ τὸ L'.
 τῆς διαμέτφου: γίνονται πόδες ῆ L'. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά: 10
 γίνονται πόδες οβ δ'. ταῦτα δίς. γίνονται πόδες φμδ L'.
 ῶν πλευφὰ τετφαγωνικὴ γίνεται ποδῶν ιβ. τοσούτων
- 2 ποδῶν ἐστιν ἑκάστη πλευρὰ τοῦ κύβου, ποδῶν ιβ. τὴν δὲ διαγώνιον εύρεῖν τοῦ αὐτοῦ κύβου, ῆτις ἐστὶ διάμετρος τῆς σφαίρας. ποιῶ οῦτως· τὴν μίαν πλευρὰν 15 τοῦ κύβου, ῆτις ἐστὶ ποδῶν ιβ, ποίει ἐφ' ἑαυτήν· γίνονται πόδες ǫμδ. ταῦτα δίς· γίνονται σπη· ὧν πλευρὰ τετραγωνικὴ γίνεται ποδῶν ιζ. τοσούτου ἐστὶν ἡ διαγώνιος τοῦ κύβου, ῆτις ἐστὶ διάμετρος τῆς σφαίρας.
- CSMV Κολυμβήθρας καὶ φρέατος καὶ κούππας καὶ κίονος 20
 καὶ τοίχων καὶ λίθων καὶ πηλῶν καὶ τῶν δοκῶν οίονδηποτοῦν σχῆμα ἐάν τις εἴπῃ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος

1 πόδες] $\stackrel{o}{\pi}$ S, om. CM. άπδ – 2 δ'] suppleui praeeunte Paulo Tannery; lac. 2 litt., mg. – S; lac. magn. CM. 2 γίνονται (alt.) – 4 πόδας] S, om. CM. 4 γίνονται (pr.) – ένδεκάκις] SM, om. C. ένδεκάκις] M, ια' S. 7 Els] SM, εἰ εἰς C. 12 γίνεται] comp. CS, γίνονται M. ποδῶν] $\stackrel{o}{\pi}$ S, om. CM. 13 έστιν] SC, έσται M. ποδῶν $i\overline{\rho}$] S, om. CM. 14 τοῦ αὐτοῦ] S, αὐτοῦ τοῦ CM. 15 ποιῶ] S, ποίει CM. 16 ποδῶν] $\stackrel{o}{\pi}$ S, πόδες C, πόδας M. έφ'] SC, ἀφ' M. ἑαυτήν] Hultsch, ἑαυτά CMS. 17 $\overline{σπη}$] S, φπη' C, φπο' M. 18 γίνεται] comp. CS, γίνονται M. ποδῶν] $\stackrel{o}{\pi}$ S, om. CM. 19 seq. capp. 20–24 CMS.

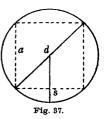
Senkrechten*), d. h. $(2\frac{1}{2})^2 = 6\frac{1}{4}$, $108 + 6\frac{1}{4} = 114\frac{1}{4}$ Fuß, dies × die Senkrechte, d. h. $114\frac{1}{4} > 2\frac{1}{3} = 285\frac{1}{3}\frac{1}{8}$ Fuß, $\begin{array}{c} 11 \times 285_{\frac{1}{2}\frac{1}{8}} = 3141 \text{ Fu}\beta, \ \frac{1}{21} \times 3141 = 149\frac{1}{2}\frac{1}{8} \text{ Fu}\beta \text{.**} \\ 149\frac{1}{2}\frac{1}{8} \times 2 = 299\frac{1}{4} \text{ Fu}\beta, \text{ Rest } 982\frac{1}{2}\frac{1}{4} \text{.***} \end{array}$

- In eine Kugel will ich einen quadratischen Würfel hinein- 2 5 setzen; sage mir, wie groß jede Seite des Würfels ist. Ich 1 mache so: wenn der Durchmesser der Kugel = 17 Fuß, nehme ich $\frac{1}{2}$ × Durchmesser = $8\frac{1}{2}$ Fuß, $8\frac{1}{2}$ × $8\frac{1}{2}$ = $72\frac{1}{4}$
- Fuß, $2 > 72\frac{1}{4} = 144\frac{1}{2}$ Fuß, $\sqrt{144\frac{1}{2}} = 12$ Fuß.+) So viel 10 Fuß ist jede Seite des Würfels, nämlich 12 Fuß.++) Zu 2 finden die Diagonale desselben Würfels, die Durchmesser der Kugel ist. Mache so: multipliziere eine Seite des Würfels mit sich selbst, 12 Fu $\beta > 12 = 144$ Fu β , 2 > 144=288, $\sqrt{288}=17.$ ⁺) So viel ist die Diagonale des Würfels, 15 die Durchmesser der Kugel ist.

Wenn man Länge, Breite und Tiefe oder Höhe eines 3 Bassins, eines Brunnens, eines Eimers, einer Säule, von Mauern, Steinen, Pfeilern und Balken jedweder Form aufgibt

*) D. h. die Spannweite (wie Z. 3) $s = \frac{1}{3} d \div \frac{1}{2} a.$ **) Ungenau statt $3141\frac{7}{8}$ und $149\frac{3}{7}$, genau wäre $149\frac{1}{4}\frac{1}{7}\frac{1}{24\frac{1}{28}}$. Auch der Rest

ist ungenau, statt 983 $\frac{1}{28}$, indem gerechnet wird 1282 \div 299 $\frac{1}{4}$ statt 1282 $\frac{6}{21}$ \div 299 $\frac{1}{4}$. ****) Nach der exakten Formel für 1 Konche $\left(3\left(\frac{\alpha}{2}\right)^2 + s^2\right)s > \frac{\pi}{12}$.

†) Annähernd.
†) Es handelt sich von derselben Aufgabe wie in Kap. 1.
Also ist der Würfel in einer Halbkugel, nicht in einer Kugel, eingeschrieben, und Z. 14 ist die Diagonale der Basis, nicht des Würfels, gemeint.

²⁰ seqq. V fol. 22⁷. κούππας] SV, κούπας CM. 21 τοίχων] CSV, τείχων Μ. πηλῶν] C, θ corr. V; πηχῶν SV, πυλῶν Μ. οἰονδηποτοῦν] CM, οἰονδήποτε οὖν SV. 22 εἴπη] SV, εἴποι CM. 21 τοίχων]

- CSMV καί τὸ βάθος ἢ τὸ ὕψος, ἐάν τις ζητήση, πόσα κεφάμια χωρεῖ, ἢ πόσοι πόδες στερεοί γίνονται, εὐρήσομεν οὕτως· πολυπλασιάζω τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος καὶ τὰ γινόμενα ἐπὶ τὸ βάθος ἢ ἐπὶ τὸ ὕψος· καὶ τοσαῦτα κεφάμια ἔσται ἢ πόδες στερεοί.
 - 4 Οἶον ἔστω κολυμβήθρα καὶ ἐχέτω τὸ μῆκος ποδῶν κε, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν ιβ, τὸ δὲ ὕψος [ἤτοι τὸ βάθος] ποδῶν ε̄· εὑρεῖν, πόσα κεράμια χωρήσει, ἢ πόσοι στερεοὶ γίνονται πόδες. ποίει οὕτως· πολυπλασιάζω τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος ἤγουν τὰ κε ἐπὶ τὰ ιβ· γίνονται τ. 10 ταῦτα ἐπὶ τὸ βάθος, ἐπὶ τὰ ε̄· γίνονται , αφ. τοσαῦτα χωρήσει κεράμια.

5

- 5 "Εστω κολυμβήθοα και έχέτω το μηκος ποδών τ, το
- ¹ δε πλάτος ποδῶν ε καὶ τὸ βάθος ποδῶν δ, καὶ μεμαρμαρώσθω. ζητῶ, πόσους πόδας συνάγει. ποίει οὕτως. 15 συντιθῶ τὰ ι καὶ τὰ ε. γίνονται ιε. ταῦτα ποιῶ δίς. γίνονται λ. ταῦτα ἐπὶ τὸ βάθος, ἐπὶ τοὺς δ πόδας. γίνονται σκ. γενήσονται οἱ τοῖχοι τῆς κολυμβήθρας
- 2 Qx. ἔστω νῦν καὶ τὸ ἔδαφος τῆς κολυμβήθρας εύρειν. ποίει οὕτως πολυπλασιάζω τὸ πλάτος ἐπὶ τὸ μῆκος 20 γίνονται πόδες ν. ταῦτα προστίθημι τοις Qx. γίνονται QO. ἔσται ποδῶν QO.
- 6 "Εστω φρέαρ και έχέτω διάμετρον ποδῶν ε, και περιοικοδομείσθω τοῖχος ἔχων πλάτος ποδῶν β, τὸ δὲ βάθος ποδῶν κ. εύρειν, πόσων ποδῶν γίνεται δ τοῖχος. 25

1 ζητήση]MSV., ζητήσειC.2 χωρεί] χωρήSV, χωρήσειCM.6 ξστω]SV, ξσται CM.τό]CMS, om. V.7 ήτοι8 $\bar{\epsilon}$ CM., $\pi \bar{\epsilon}$ ήτοι τὸ βάθοςSV; ήτοι τὸ βάθος deleuerim.9 ποίει]SV, ποιῶCM.10 ήγουν]CSV, η ὡς Μ.τὰ $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}-\bar{\iota}\bar{\beta}$]CM, τὰ $\bar{\iota}\bar{\beta}$ ἐπὶ τὰ $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ SV.13 sqq. V fol. 10°.14 μεμαρμαρώσθω]Hultsch, μεμαρμαρούσθωCMSV.17 πόδας] πSV, om. CM.18 τοῖχοι]SV, τύχοιCM.19 ξστω-πολυμβήθρας]CSV, om. M.

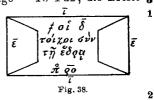
und dann fragt, wieviel Amphoren es faßt, oder wieviel Kubikfuß herauskommen, werden wir es finden folgendermaßen: ich multipliziere die Länge mit der Breite und das Ergebnis mit der Tiefe oder Höhe; so viel Amphoren oder 5 Kubikfuß werden es sein.*)

Es sei z. B. ein Bassin, dessen Länge = 25 Fuß, die 4 Breite = 12 Fuß, die Höhe = 5 Fuß; zu finden, wieviel Amphoren es faßt, oder wieviel Kubikfuß herauskommen. Mache so: ich multipliziere die Länge mit der Breite, 25 10 > 12 = 300, 300 > 5 der Tiefe = 1500. So viel Am-

phoren wird es fassen.**)

Es sei ein Bassin, dessen Länge = 10 Fuß, die Breite 5 5 Fuß die Tiefe = 4 Fuß, und \overline{i}

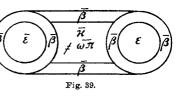
= 5 Fuß, die Tiefe = 4 Fuß, und es sei mit Marmor bekleidet; ich 15 suche, wieviel Fuß es ergibt. Mache so: 10 + 5 = 15, 2 > 15 = 30, 30 > 4 Fuß der Tiefe = 120. Es werden die Wände des Bassins = 120 sein. Dann sei auch der

20 Fußboden des Bassins zu finden. Mache so: Breite > Länge = 50 Fuß. 120 + 50 = 170. Es wird sein 170 Fuß.

Es sei ein Brunnen, dessen Durchmesser = 5 Fuß, und **6** darum werde eine Wand

gebaut, deren Breite = 25 2 Fuß, die Tiefe aber sei = 20 Fuß; zu finden, wieviel Fuß die Wand ist. Mache so: 2 × die Breite der Wand = 4, 4 + 5 des

*) In besserer Gestalt I 47. **) Kapp. 4-7 = I 48-51.

εύρεῖν] addidi, om. CMSV. 20 ποίει] SV, ποιῶ CM. 23 ποδῶν] $\overset{\circ}{\pi}$ SV, πόδας CM. 24 περιοιχοδομείσθω] MSV, περιοιχοδομήσθω C. ἕχων] CSV, ἕχον Μ. ποδῶν] Μ, $\overset{\circ}{\pi}$ SV, πόδας C. 25 ποδῶν (pr.)] CM, $\overset{\circ}{\pi}$ S, πόδας V. πόσων] CMV, πόσω S. γίνεται ὁ τοῖχος] CSV, ὁ τοῖχος γίνεται Μ.

- **CSMV** ποίει ούτως: τοῦ τοίχου τὸ πλάτος δίς: γίνονται $\overline{\delta}$. ταῦτα προστίθημι τῆ διαμέτοφ τοῖς $\overline{\epsilon}$: γίνονται πόδες $\overline{\vartheta}$ · ἔστω ἡ διάμετρος τοῦ τοίχου καὶ τοῦ φρέατος ποδῶν $\overline{\vartheta}$. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά: γίνονται πα· καὶ ἀφαιρῶ ἀπὸ τῶν πα τὴν διάμετρον τοῦ φρέατος τὰ $\overline{\epsilon}$ ἐφ' ἑαυτά: 5 γίνονται κε· λοιπὸν νς. ταῦτα ἀεὶ ἑνδεκάκις· γίνονται $\overline{\chi}$ ίς. τούτων ἀεὶ τὸ ιδ΄ γίνονται μδ. ταῦτα πολυπλασιάζω ἐπὶ τὸ βάθος· γίνονται ῶπ. ἔσται ὁ τοῖχος στερεῶν ποδῶν ῶπ.
 - ⁷ "Εστω κοῦππα καὶ ἐχέτω τὴν κάτω διάμετρον πο- 10
 ¹ δῶν ἐ, τὴν δὲ ἄνω ποδῶν γ̄, τὸ δὲ ὕψος ποδῶν η̄, καὶ ἐχέτω τὸν οἶνον ἕως ποδῶν ς̄· πόσα οὖν κεράμια χωρήσει; ποιῶ οὕτως· ἀφαιρῶ τὰ γ̄ ἀπὸ τῶν ε̄· λοιπὸν β. ταῦτα ἐπὶ τὰ ζ̄· γίνονται ιβ. τούτων τὸ η'· γίνε- ται ᾱ L'. καὶ ἀφαιρῶ τὴν ᾱ L' ἀπὸ τῶν ε̄· λοιπὸν 15 γ̄ L'. ἔσται οὖν τὸ πλάτος, ἕως ὅπου ὁ οἶνος ἀνέβαινεν,
 - 2 ποδῶν $\overline{\gamma}$ L'. καὶ ποιῶ τὰ $\overline{\gamma}$ L' καὶ τὰ $\overline{\epsilon}$ όμοῦ· γίνονται πόδες $\overline{\eta}$ L'. ὧν L' γίνονται $\overline{\delta}$ δ'. καὶ ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται πόδες $\overline{\iota\eta}$ ις'. ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται $\overline{\varrho c \eta}$ L' η' ις'. τούτων μερίζω τὸ ιδ'· γίνονται πόδες $\overline{\iota\delta}$ 20 ζ' κη' $\varrho_i\beta'$ σκδ'. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὸ ὕψος, ἐπὶ τοὺς $\overline{\varsigma}$. γίνονται πόδες πε ζ' $\varrho_i\beta'$. τοσαῦτα κεράμια χωρήσει, πε ζ' $\varrho_i\beta'$.
 - 8 "Εστω κοῦππα καὶ ἐχέτω τὴν ἄνω διάμετρον ποδῶν š καὶ τὴν κάτω διάμετρον ποδῶν η, τὸ δὲ ὕψος 25 ποδῶν ī εὐρεῖν, πόσα κεράμια χωρήσει. ποιῶ οὕτως. συντίθημι τὴν ἄνω διάμετρον καὶ τὴν κάτω. γίνονται īδ. ὧν τὸ L'. γίνονται ξ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά. γίνονται

Durchmessers = 9 Fuß. Es sei der Durchmesser der Wand und des Brunnens = 9 Fuß. $9 \times 9 = 81$. 5×5 des Durchmessers des Brunnens $= 25, 81 \div 25 = 56$; immer $11 \times 56 = 616$, immer $\frac{1}{14} \times 616 = 44$, $44 \times die$ Tiefe 5 = 880. Es wird die Wand = 880 Kubikfuß sein.

Es sei ein Eimer, dessen unterer Durchmesser = 5 Fuß, 7 der obere = 3 Fuß, die Höhe = 8 Fuß, 1 und er enthalte Wein bis zu 6 Fuß; wieviel Amphoren wird er fassen? Ich mache 10 so: $5 \div 3 = 2, 2 \times 6 = 12, \frac{1}{8} \times 12 = 1\frac{1}{8},$ 10 So: $5 \div 3 = 2, 2 \times 6 = 12, \frac{5}{8} \times 12 = 1\frac{5}{9},$ $5 \div 1\frac{1}{2} = 3\frac{1}{2}$. Es wird also die Breite da, bis wohin der Wein reicht, $= 3\frac{1}{2}$ Fuß sein. $3\frac{1}{2} + 5 = 8\frac{1}{2}$ Fuß, $\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2} = 4\frac{1}{4}, 4\frac{1}{4} \times \frac{1}{4} \times \frac{1}{4} = 18\frac{1}{16}, 11 \times 18\frac{1}{16} = 198\frac{1}{2}\frac{1}{8}\frac{1}{16}, \frac{1}{14} \times \frac{1}{7\frac{1}{28}\frac{1}{112}\frac{1}{224}}$ 15 $198\frac{1}{2}\frac{1}{8}\frac{1}{16} = 14\frac{1}{7}\frac{1}{12}\frac{1}{121}\frac{1}{224}$ Fuß, $14\frac{1}{7}\frac{1}{28}\frac{1}{112}\frac{1}{224}$ $\times 6$ der Höhe $= 85\frac{1}{7}\frac{1}{112}$ Fuß. So viel Amphoren wird er forsten nämlich 851 1 $\mathbf{2}$

fassen, nämlich $85\frac{1}{7}\frac{1}{112}$.

Es sei ein Eimer, dessen oberer Durchmesser = 6 Fuß, 8 der untere Durchmesser = 8 Fuß, die Höhe = 10 Fuß; zu 20 finden, wieviel Amphoren er faßt. Ich mache so: ich addiere

5 ε] SV, ε γενόμενα Hultsch 6 γίνονται (pr.)] SV, om. CM. SV, om. CM. 5 ε SV, ε γενόμενα Hultsch 6 λοιπόν] SV, λοιπά CM. ένδεκάκις] CM, ια' coll. p. 54, 23. SV. $\gamma i \nu \sigma \nu \tau \alpha \iota$ (alt.)] comp. CSV, $\gamma i \nu \varepsilon \tau \alpha \iota$ M. MSV, \tilde{c} C. 9 $\pi \sigma \delta \tilde{\omega} \nu$] π SV, om. CM. 8 γίνονται] comp. 10 κοῦππα] SV, κοῦπα CM. ποδῶν] $\stackrel{o}{\pi}$ SV, πόδας CM. 11 $\overline{\gamma}$] MSV, τριῶν C. κουπα CM. ποσων] π SV, ποσας CM. II $\overline{\gamma}$] MSV, τρίων C. 13 χωρήσει] CSV, έστιν ὁ οἶνος M. $\overline{\gamma}$] MSV, τρία C. 14 γί-νεται] comp. CSV, γίνονται M. 15 τὴν] SV, τὸ CM. 16 ἕσται οὖν] SV, τοσούτων ἕσται ποδῶν CM. ἕως] CSV, ἢ ὡς ἡ διά-μετρος ἔως M. ἀνέβαινεν—17 ποιῶ] SV (ἀνέβαινε V), ἐτύγχανε σύνθες τοίνυν CM. 17 ὁμοῦ] S, om. CMV. γίνονται πόδες η L'] γίνονται ῆ L' CM, ῆ L' γίνονται πόδες SV. 18 ὧν] SV, ὧν τὸ CM. 19 πόδες] $\overset{o}{\pi}$ SV, om. CM. ἑνδεχάχις] CM, ια' SV. 22 χωρήσει—23 ριβ΄] SV, ἐστιν ὁ οἰνος CM. 24 χοῦππ. 24 χοῦππα SV, κοῦπα CM. 27 γίνονται ιδ-28 ξ. ταῦτα] CM, om. SV

- CSMV πόδες μθ. ταῦτα ἐνδεκάκις· γίνονται φλθ. τούτων τὸ ιδ΄· γίνονται πόδες λη ζ΄. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὸ ὕψος, ἐπὶ τοὺς ϊ πόδας· γίνονται τπε. τοσαῦτα κεράμια χωρήσει, τπε.
 - Έστω βούττις καὶ ἐχέτω τὴν ἄνω διάμετουν ποδῶν s
 τὴν δὲ μέσην ποδῶν ῆ, τὸ δὲ ὕψος ποδῶν ῖ εύοεῖν,

 πόσα κεράμια χωρεῖ. ποιῶ οὕτως· συντιθῶ
 τὴν μέσην διάμετρον καὶ τὴν ἄνω· δμοῦ γίνονται πόδες ιδ· ὧν ζ΄ γίνονται πόδες ξ.
 ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται πόδες μθ. ταῦτα 10 ἑνδεκάκις· γίνονται πόδες φλθ. ἄρτι μερίζω·
 ῶν ιδ΄· γίνονται πόδες λη ζ΄. ταῦτα ποιῶ
 ἐπὶ τὸ ὕψος τοὺς ῖ πόδας· γίνονται τπε.

- οms τοσαῦτα κεράμια χωρεῖ ή βούττις.
- 10 "Εστω κίων, οὖ μῆχος ποδῶν χδ, διάμετρος ἡ ἐν 15 τῆ δίζῃ ποδῶν γ, ἡ δὲ ἐν τῷ αὐχένι ποδῶν β ζ΄ δ΄. ποιῶ οὕτως· σύνθες τὰς δύο διαμέτρους· γίνονται $\overline{\epsilon}$ ζ΄ δ΄· ὧν ζ΄ γίνονται β ζ΄ δ΄ η΄. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται πόδες η δ΄ ξδ΄. ταῦτα ποίει ἑνδεκάκις· γίνονται \overline{c} ζ΄ δ΄ η΄ λβ΄ ξδ΄· ὧν ιδ΄ γίνονται \overline{s} ζ΄ παρὰ ις΄. 20 ταῦτα ἐπὶ τὸ μῆχος· γίνονται $\overline{ρνs}$. τοσούτων ποδῶν ἔσται.
- 11 Από δε περιμέτρου έστω κίων, ού το μεν μηκος

 $\begin{array}{c} 1 \ \pi \acute{o}\delta \epsilon_{S}] \stackrel{o}{\pi} SV, \ om. CM. \quad \acute{e}v\delta \epsilon \pi \acute{a} \kappa \epsilon_{S}] \ M, \ \imath \widetilde{\alpha}^{\acute{G}} \ C, \ \imath \alpha' SV. \\ 4 \ \overline{\tau \pi \epsilon}] \ SV, \ \tau e \iota \alpha \kappa \acute{o} \iota \alpha \ \acute{o} \gamma \delta \circ \acute{n} \kappa \circ \nu \tau \alpha \ \pi \acute{e} \nu \tau \epsilon \ CM; \ del. \ Hultsch. \\ 5 \ \beta \circ \acute{v} \tau \iota \epsilon_{S}] \ SV, \ \beta \circ \acute{v} \iota \epsilon_{S} \ CM. \ 9 \ \pounds'] \ SV, \ \tau \delta \ \pounds' \ CM. \ \pi \acute{o}\delta \epsilon_{S}] \ \pi \\ SV, \ om. CM. \ 11 \ \acute{e} \nu \delta \epsilon \kappa \acute{a} \kappa \epsilon_{S}] \ M, \ comp. \ C, \ \iota \alpha' \ SV. \ 12 \ \delta \nu] \ SV, \\ \delta \nu \ \tau \delta \ CM. \ 13 \ \pi \acute{o}\delta \alpha c_{S}] \ \pi \ SV, \ om. \ CM. \ \tau \pi \widetilde{\epsilon}] \ SV, \ \pi \acute{o}\delta \epsilon_{S} \ \overline{\tau \pi \epsilon} \\ CM. \ 14 \ Des. \ V \ fol. \ 11^{\vee}. \ 16 \ \overline{\gamma}] \ SM, \ \tau e \iota \alpha \nu \ C. \ \tau \widetilde{\rho}] \ SM, \ \tau \widetilde{\eta} \ C. \\ 17 \ \pi o \iota \widetilde{\alpha}] \ S, \ \sigma \acute{o} \iota cM. \ 18 \ \delta \nu - 19 \ \acute{s} \delta'] \ CS, \ om. \ M. \ 18 \ \delta \nu] \ S, \\ \delta \nu \ \tau \delta \ C. \ \gamma \acute{l} \nu \sigma \nu \tau \alpha] \ comp. \ S, \ om. \ C. \ 19 \ \acute{e} \nu \delta \epsilon \kappa \dot{\alpha} \kappa \varsigma] \ CM, \ \iota \alpha' \ S. \\ 20 \ \overline{q} - \ \acute{s} \delta' \ CM, \ \overline{q} \ \acute{e} \ \acute{L}' \ \varsigma' \ S. \ \delta \nu'] \ S, \ \delta \nu \ \tau \delta \ CM. \ \pi \alpha e \acute{d} \ S, \end{array}$

den oberen und den unteren Durchmesser, gibt 14; $\frac{1}{2} \times 14 = 7$, $7 \times 7 = 49$ Fuß, 11 $\times 49 = 539$, $\frac{1}{14} \times 539 = 38\frac{1}{2}$ Fuß, $38\frac{1}{2} \times 10$ Fuß der Höhe = 385. So viel 5 Amphoren wird er fassen, nämlich 385.*) Es sei ein Faß,**) dessen oberer Durchmesser = 6 Fuß, der mittlere =8 Fuß, die Höhe = 10 Fuß; zu finden, wieviel Amphoren es faßt. Ich mache so: 10 ich addiere den mittleren und den oberen Durchmesser, gibt zusammen 14 Fuß; $\frac{1}{2} \times 14 = 7$ Fuß, $7 \times 7 = 49$ Fuß, 11 \times 49 = 539 Fuß; dann teile ich: $\frac{1}{14}$ \times $539 = 38\frac{1}{2}$ Fuß; $38\frac{1}{2} > 10$ Fuß der Höhe 15 = 385. So viel Amphoren faßt das Fa β .*)

Es sei eine Säule, deren Länge = 24 Fuß, der Durch- 10 messer an der Wurzel = 3 Fuß, der am Halse = $2\frac{1}{8}\frac{1}{4}$ Fuß. Ich mache so: addiere die beiden Durch-

$$\frac{\mu\eta^2}{\bar{r}\delta} \frac{\bar{r}\delta}{\bar{r}\delta}$$

$$\overline{(\overline{v},\overline{v})} \neq \overline{v}\overline{v}\delta$$
 $\overline{(\overline{v},\overline{v})}$

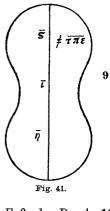
 $\begin{array}{c} \text{masser, gibt } 5\frac{1}{2}\frac{1}{4}; \quad \frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}\frac{1}{4} = \\ 20 \text{ messer, gibt } 5\frac{1}{2}\frac{1}{4}; \quad \frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}\frac{1}{4} = \\ 2\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}, \quad 2\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8} \times 2\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8} = 8\frac{1}{4}\frac{1}{64}\text{ FuB,} \\ 11 \times 8\frac{1}{4}\frac{1}{64} = 90\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{32}\frac{1}{2}\frac{1}{64}, \quad \frac{1}{14} \times 90\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{32}\frac{1}{64} = 6\frac{1}{2}\div\frac{1}{16}, ***) \\ 6\frac{1}{2} \times \text{Lange} = 156. \text{ So viel FuB wird sie sein.} +) \\ \hline \end{array}$

Aus dem Umkreis aber so: ++) es sei eine Säule, deren 11

*) Berechnet als ein Zylinder mit dem Durchmesser $\frac{D+d}{2}$. Die Figur ist ungeschickt gezeichnet; gemeint ist sie so: ***) In besserer Gestalt I 52. ***) $\frac{1}{16}$ ist unrichtig, genau $\frac{5}{896} = \frac{1}{224} \frac{1}{896}$. +) Formel $\frac{\pi}{4} \left(\frac{D+d}{2}\right)^2 > h$, vgl. Anm. *) ++) Formel $\left(\frac{D\pi + d\pi}{2}\right)^2 > \frac{1}{4\pi} > h = \frac{\pi}{4} \left(\frac{D+d}{2}\right)^2 > h$. Fig. 44.

comp. C, περί Μ. ις΄] CM, τὸν ιβ΄ S. ποδῶν ἔσται] S, ἔσται ποδῶν CM. 21 evs] CM, ev &' S.

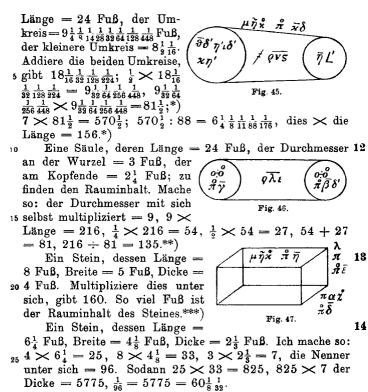

s ποδῶν $\overline{x\delta}$, ή δὲ περίμετρος ποδῶν $\overline{\vartheta}$ δ' η' ιδ' $x\eta'$ λβ' ξδ' ρ $x\eta'$ υμη', ή δὲ ἐλάσσων ποδῶν $\overline{\eta}$ L' ις'. σύνθες τὰς $\overline{\beta}$ περιμέτρους· γίνονται $\overline{\imath\eta}$ ις' λβ' ρ $x\eta'$ σ $x\delta'$ · ὧν L' γίνονται $\overline{\vartheta}$ καὶ μ² λβ' ξδ' σνς' υμη'. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται $\overline{\pi \alpha}$ L'. ταῦτα ἑπτάκις· γίνονται πόδες s $\overline{\varphi o}$ L'. μέρισον εἰς τὸν $\overline{\pi \eta}$ · γίνονται $\overline{\varsigma}$ δ' η' ια' $\pi \eta'$ ρος'. ταῦτα ἐπὶ τὸ μῆκος· γίνονται $\overline{\varrho v \overline{s}}$.

- CMS Κίων, ού τὸ μῆχος ποδῶν κδ, διάμετρος ή μὲν πρὸς ῥίζη ποδῶν γ, ή δὲ πρὸς χορυφὴν ποδῶν β δ΄. εύρεῖν τὸ στερεόν. ποίει οὕτως· τὴν διάμετρον ἐφ' 10 ἑαυτήν· γίνονται Φ. ἐπὶ τὸ μῆκος· γίνονται σις· ὡν δ΄ γίνονται νδ· ὡν ζ΄ γίνονται κζ· ὁμοῦ γίνονται πα. ἇρον ἀπὸ τῶν σις τὰ πα· λοιπὸν ρλε.
- 13 Λίθου μήκος ποδῶν η, πλάτος ποδῶν ε, πάχος ποδῶν δ. ποίει δι' ἀλλήλων· γίνονται οξ. τοσούτων 15 ποδῶν ἐστι τὸ στερεὸν τοῦ λίθου.
- 14 $\Lambda i \partial o \upsilon \mu \eta \chi o g \pi o \delta \tilde{\omega} \upsilon \bar{\varsigma} \delta', \pi \lambda \dot{a} \tau o g \pi o \delta \tilde{\omega} \upsilon \bar{\delta} \eta', \pi \dot{a} \chi o g \pi o \delta \tilde{\omega} \upsilon \bar{\beta} \gamma'. \pi o i \tilde{\omega} o \tilde{\upsilon} \tau \omega g \cdot \tau \dot{a} \bar{\varsigma} \delta' \epsilon l g \bar{\delta} \cdot \gamma l \upsilon o \upsilon \tau a i \pi \epsilon \cdot \chi a l \tau \dot{a} \delta \eta' \epsilon l g \bar{\eta} \cdot \gamma l \upsilon o \upsilon \tau a i \bar{\lambda} \gamma' \cdot \chi a l \tau \dot{a} \bar{\beta} \gamma' \epsilon l g \bar{\gamma} \cdot \gamma l \upsilon o \upsilon \tau a i \bar{\chi} \tau \dot{a} i \tau \dot{a} \bar{\delta} \eta' \epsilon l g \bar{\eta} \cdot \gamma l \upsilon o \upsilon \tau a i \bar{\lambda} \gamma' \cdot \chi a l \tau \dot{a} \bar{\beta} \gamma' \epsilon l g \bar{\gamma} \cdot \gamma l \upsilon o \upsilon \tau a i \bar{\zeta} \cdot \chi a d \tau \dot{a} \mu \epsilon g \eta \delta i' \dot{a} \lambda \lambda \eta' \lambda \omega \upsilon \tau \sigma i \bar{\zeta} \cdot \chi o \upsilon \upsilon \tau a i \bar{\zeta} \cdot \chi u \sigma \sigma \pi \epsilon \cdot \chi a l \epsilon \dot{c} \tau \dot{a} \tau \dot{c} \tau \dot{c}$

95

*) Sehr ungenau. **) Formel $D^2h \div (\frac{1}{4}D^2h + \frac{1}{8}D^2h) = \frac{5}{8}D^2h$, die $(\pi = \frac{22}{7})$ exakt ist für $d: D = 6\sqrt{22} \div 11:22$, aber nicht für d: D = 3:4. ***) Entsprechende Figuren auch in Kap. 14-16.

ήγουν τὰ λεπτὰ τὸ δ΄΄ ἐπὶ τὸ η΄΄ γι. $\lambda\beta'$ καὶ τὸ γ΄΄ ἐπὶ τοῦτο C. 22 $\overline{\mathfrak{suos}}$ MS, \mathfrak{sos}' C. γίνονται] M, comp. S, om. C. 23 $\overline{\xi} \eta' \lambda\beta'$] S, ἑξήκοντα ὄγδοον καὶ τριακοστὸν δεύτερον CM.

- ^{CMS} ¹⁵ λ (ϑ ov μ \eta nos π od $\bar{\psi}$ $\bar{\zeta}$ ζ' , $\pi\lambda$ átos π od $\bar{\omega}v$ $\bar{\delta}$ ε' , $\pi\dot{a}$ - χ os π od $\bar{\omega}v$ $\bar{\beta}$ ϑ' . π olei o v tas $\bar{\zeta}$ ζ' ε is $\bar{\zeta}$. p(vovtai \bar{v} . nal tà $\bar{\delta}$ ε' ε is $\bar{\varepsilon}$ p(vovtai $\bar{n}a$. nal tà $\bar{\beta}$ ϑ' ε is $\bar{\vartheta}$ p(vovtai $i\vartheta$. nal tà μ éqn δ i' $d\lambda$ / η / $\lambda \omega v$. p(vovtai $\bar{t}\bar{t}\bar{\varepsilon}$. π olunladla $\xi\varepsilon$ v v tà \bar{v} $\bar{\varepsilon}\pi$ i tà $\bar{n}a$. p(vovtai $\bar{n}v$. nal tà $\bar{\varepsilon}\pi$ i tà $i\vartheta$. p(vovtai $\bar{a}, \bar{\vartheta}$) $\bar{\chi}v$. μ équ $\xi\varepsilon$ π aqà tà $\bar{\tau}\bar{i}\varepsilon$. p(vovtai $\bar{\xi}p$ p'. τ ogovt ωv π od $\bar{\omega}v$ $\bar{\varepsilon}$ otai tò σ teqed v to λ (ϑ ov.
- 16 Aldov µ˜ηχος ποδῶν $\overline{\epsilon}$ η', πλάτος ποδῶν $\overline{\gamma}$ L' δ', πάχος $\overline{\beta}$ ις'. ποίει οὕτως· τὰ $\overline{\epsilon}$ η' εἰς $\overline{\eta}$ · γίνονται $\overline{\mu \alpha}$ · 10 καὶ τοὺς $\overline{\gamma}$ L' δ' εἰς $\overline{\delta}$ · γίνονται $\overline{\iota \epsilon}$ · καὶ τοὺς $\overline{\beta}$ ις' εἰς $\overline{\iota \varsigma}$ · γίνονται $\overline{\lambda \gamma}$ · καὶ τὰ μόρια δι' ἀλλήλων· γίνονται $\overline{\varphi \iota \beta}$. νῦν πολυπλασίαζε τὰ $\overline{\mu \alpha}$ ἐπὶ τὰ $\overline{\iota \epsilon}$ · γίνονται $\overline{\chi \iota \epsilon}$ · καὶ ἐπὶ τὰ $\overline{\lambda \gamma}$ · γίνονται $\overline{\beta}$ σζε· ὧν φιβ' γίνονται $\overline{\lambda \vartheta}$ L' η' ογ'.
- 17 Αίθου μειούοου τὸ μῆχος ποδῶν η, πλάτος τὸ μεῖζον ποδῶν γ, τὸ δὲ ἐλασσον ποδῶν β. ποίει τὰ μείζω πάχη δι' ἀλλήλων· γίνονται δ· καὶ τοὺς β δι' ἀλλήλων· γίνονται δ. σύνθες· γίνονται τγ· ὧν L' γίνονται $\overline{5}$ L'· καὶ ἐπὶ τὸ μῆχος· γίνονται νβ. τοσούτου τὸ στεφεὸν 20 τοῦ λίθου.
- 18 Σκούτλης μῆκος ποδῶν $\overline{\eta}$ L' δ', πλάτος ποδῶν $\overline{\epsilon}$ L' \overline{s}' . ποίει οὕτως τοὺς $\overline{\eta}$ L' δ' εἰς $\overline{\delta}$. γίνονται $\overline{\lambda s}$. καὶ τοὺς $\overline{\epsilon}$ L' \overline{s}' εἰς \overline{s} . γίνονται $\overline{\lambda \delta}$. καὶ τὰ μόρια δι' ἀλλήλων. γίνονται $\overline{\kappa \delta}$. νῦν πολυπλασίαζε τὰ $\overline{\lambda s}$ ἐπὶ τὰ 25 $\overline{\lambda \delta}$. γίνονται $\overline{\kappa q q}$, ὦν πδ' γίνονται $\overline{\mu \vartheta}$ L' ιβ'. τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ στερεὸν τῆς σπούτλης.
- 19 Σκούτλης τριγώνου όξείας μηκος ποδων ζγ', πλά-

¹ ξ-ποδῶν] CS, om. M. πάχος] CM, πάχους S. 2 ποο δῶν] π S, om. CM. είς] CS, είς τὰ M. 3 τὰ (pr.)] MS,

Ein Stein, dessen Länge = $7\frac{1}{7}$ Fuß, Breite = $4\frac{1}{5}$ Fuß, 15 Dicke = $2\frac{1}{9}$ Fuß. Mache so: $7 \times 7\frac{1}{7} = 50$, $5 \times 4\frac{1}{5} = 21$, $9 \times 2\frac{1}{9} = 19$; die Nenner unter sich = 315. Sodann 50 $\times 21 = 1050, 1050 \times 19 = 19950. 19950: 315 = 63\frac{1}{8}.$ 5 So viel Fuß wird der Rauminhalt des Steines sein.

Ein Stein, dessen Länge $= 5\frac{1}{8}$ Fuß, Breite $= 3\frac{1}{2}\frac{1}{4}$, 16 Dicke $= 2\frac{1}{16}$. Mache so: $8 \times 5\frac{1}{8} = 41$, $4 \times 3\frac{1}{2}\frac{1}{4} = 15$, $16 \times 2\frac{1}{16} = 33$; und die Nenner unter sich = 512. So-dann $41 \times 15 = 615$, $615 \times 33 = 20295$, $\frac{1}{519} \times 20295$ $10 = 39\frac{1}{2}\frac{1}{8}\frac{1}{73}.*)$

Ein abgeschmälerter Stein, dessen Länge = 8 Fuß, die 17 größere Breite = 3 Fuß, die kleinere $\hat{\pi}\bar{\eta}$ = 2 Fuß. Die größeren Dicken**) Åß

unter sich multipliziert = 9, 2 > 215 = 4, 9 + 4 = 13, $\frac{1}{2} \times 13 = 6\frac{1}{2}$, $6\frac{1}{2} \times L$ änge = 52. So viel der Rauminhalt des Steines.***) πγ

Eine Raute†), deren Länge ==

Fig. 48 18

_ _ . . . _ . . . _

 $8\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ Fuß, die Breite $=5\frac{1}{2}\frac{1}{6}$ Fuß. Mache so: $4 \times 8\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ 20 $=35, 6 \times 5\frac{1}{2}\frac{1}{6} = 34$; und die Nenner unter sich =24. Sodann $35 \times 34 = 1190$, $\frac{1}{24} \times 1190 = 49\frac{1}{2}\frac{1}{12}$. So viel Fuß wird der Rauminhalt der Raute sein.

Eine spitze dreieckige Raute, deren Länge = $7\frac{1}{3}$ Fuß, 19

- -

*) Genau $\frac{1}{2} \frac{1}{8} \frac{1}{128} \frac{1}{256} \frac{1}{512}$. **) D. h. die gleichen Seiten des dicken Endes. ***) Berechnet wie eine abgestumpfte Pyramide auf qua-dratischer Basis nach der empirischen Formel $\frac{1}{2}(B^2 + b^3) > h$. †) Wie ein Rechteck, in Kap. 19 wie ein Dreieck, be-rechnet, indem die geringe Dicke nicht beachtet ist.

om. C. $\overline{\varepsilon}$] S, $\varepsilon'' \varepsilon''$ CM. 9 $\lambda l \partial \sigma v$] S, $\lambda l \partial \sigma_s$ CM. 10 $\overline{\eta}$] $\overline{\eta} \gamma'$ S, $\eta'' \eta'''$ CM. 11 $\tau \sigma \dot{v}_s$ (pr.)] S, om. CM. $\tau \sigma \dot{v}_s$ (alt.)] S, $\tau \dot{\alpha}$ CM. 12 $\overline{\lambda \gamma}$] MS, corr. ex $\lambda \alpha'$ C. 16 $\mu \varepsilon \iota \sigma \dot{v} \varepsilon v$] S, $\mu \upsilon \sigma \dot{\nu} \sigma v$ CM. 17 $\ell \lambda \alpha \sigma \sigma \sigma v$] CS, $\ell \lambda \alpha \tau \tau \sigma v$ M. $\tau \dot{\alpha}$] CS, $\tau \dot{\alpha} \tau \dot{\sigma}$ M. 18 $\pi \alpha \dot{\alpha} \eta$] S. $\pi \dot{\alpha} \chi \cos CM$. $\vec{\beta}$] S. $\delta \dot{\nu} o$ CM. 20 $\tau \sigma \sigma \dot{\sigma} \dot{\nu} \sigma v$] S. $\tau \sigma \sigma \sigma \ddot{\nu} \tau \sigma r$ CM. 24 \vec{z}] CS. γ'' M. 25 $\dot{\epsilon} \pi \dot{\iota}$] CS. $\dot{\epsilon} \pi \dot{\sigma}$ M. $\tau \dot{\alpha}$ (alt.)] S. $\tau \tilde{\sigma} \nu$ CM. 28 $\tau \varrho \iota \gamma \dot{\omega} \nu \sigma v$] MS. $\tau \varrho \dot{\iota} \gamma \omega \nu \sigma s$ C. $\delta \xi \epsilon \iota \sigma s$] CM. $\delta \xi \iota \sigma s$ S. 7 Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

- CMS TOS RODËV $\overline{\delta}$ δ' . ROLEL OÜTEG: TOÙS $\overline{\xi}$ γ' ÊRÌ TÀ $\overline{\gamma}$. γl vontal $\overline{n\beta}$. Ral ToùS $\overline{\delta}$ δ' ÊRÌ TÀ $\overline{\delta}$. $\gamma l'nontal <math>\overline{l\xi}$. Én \underline{L}' plnontal $\overline{\eta}$ \underline{L}' . Ral TÀ μόςια δι' ἀλλήλων. plnontal $\underline{l\beta}$. Vũn Rolunlaslason tà $\overline{n\beta}$ ÊRÌ TÀ $\overline{\eta}$ \underline{L}' . plnontal $\overline{\rho\pi\xi}$. μέςιζε παρὰ τὰ $\overline{l\beta}$. plnontal $\overline{l\epsilon}$ γ' δ' . Tosoútwn 5 ποδῶν ἔσται.
- 20 "Εστω κίων τετράγωνος, οὗ αἰ περὶ τὴν βάσιν πλευραὶ ἐκ ποδῶν δ̄, αἱ περὶ τὴν κορυφὴν ἐκ ποδῶν $\overline{\gamma}$, μῆκος ποδῶν λ̄· εὑρεῖν αὐτοῦ τὸ στερεόν. ποίει οὕτως· τοὺς ἐν τῆ βάσει πόδας δι' ἀλλήλων· γίνονται $\overline{\iota_5}$ · 10 δμοίως καὶ τοὺς ἐν τῆ κορυφῆ δι' ἀλλήλων· γίνονται $\overline{\eth}$...
- 21 ³Ωατον δὲ μετρήσαι, οὖ ή κάτω διάμετρος ποδῶν ε καὶ ή ἄνω διάμετρος ποδῶν γ̄· εὐρεῖν, πόσους κυάθους χωρήσει. ποίει οὕτως· σύνθες τὰς δύο διαμέτρους· 16 δμοῦ γίνονται πόδες η̄· ὧν L' γίνονται πόδες δ. ταῦτα κύβισον· γίνονται πόδες ξδ. ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται πόδες ψδ. τούτων τὸ μβ΄· γίνονται πόδες ις L'ζ' ιδ' κα'. τοσούτους κυάθους χωρήσει.
- CMSV 22 Πιθοειδές σχήμα μετρήσομεν, οὖ ή μέν μείζων διά- 20 μετρος ποδῶν δ̄, ή δὲ μικροτέρα ποδῶν γ̄ εύρεῖν, πό- σους χωρήσει ἀμφορέας. ποίει οὕτως συντιθῶ τὰς β̄

¹ δ'-2 δ'] CM, om. S. 4 πολυπλασίασον] S, πολυπλασίαζε CM. 5 $i\bar{\rho}$] MS, δώδεκα C. $\bar{\iota\epsilon}$] CM, $\bar{\epsilon}$ S. 8 αi] S, αi δè CM. $\bar{\gamma}$] MS, τριῶν C. 10 ἐν τῆ βάσει] CS, ἐκ τῆς βάσεως M. 11 δμοίως] S, om. CM. γίνονται $\bar{\sigma}$] CM (lacunam ind. Hultsch); om. S, in quo seq. p. 86, 11 <u>ταῦτα</u>-19 (11 \angle om., 15 μίαν] πρώτην, 16 ἑαυτήν] ἑαυτά, 17 $\overline{\rho\mu}\bar{\sigma}$ --18 ποδῶν] om.). Capp. 21-25 et hoc loco CMS et p. 86, 19 (C^{*}M^{*}S^{*}, ubi

differunt). 13 "Darov] . arov C^a. xára] CSM^a, xáderos M. 14 xal $\dot{\eta}$] CSM^a, $\dot{\eta}$ dè M. diámerços] C^aM^aS, om. CM. $\overline{\gamma}$] reiv-

die Breite = $4\frac{1}{4}$ Fuß. Mache so: $3 \times 7\frac{1}{3} = 22$, $4 \times 4\frac{1}{4}$ = 17, $\frac{1}{2} \times 17 = 8\frac{1}{2}$; und die Nenner unter sich = 12. Sodann $22 \times 8\frac{1}{2} = 187$, $187:12 = 15\frac{1}{3}\frac{1}{4}$. So viel Fuß wird sie sein.

- Es sei eine quadratische Säule, deren Seiten an der 20 5 Basis je = 4 Fuß, die 8 am Kopfende je = 3 Fuß, $\overline{\delta}$ δ λ $\overline{\gamma}$
 - die Länge = 30 Fuß; zu Fig. 49. finden derenRauminhalt.
- 10 Mache so: die 4 Fuß der Basis > 4 = 16, ebenso die 3 des Kopfendes $> 3 = 9 \dots *$

Eine Tonne zu messen, deren unterer Durchmesser = 21 5 Fuß, der obere Durchmesser = 3 Fuß; zu fin-

- den, wieviel Kyathoi sie fassen wird. Mache so: is addiere die beiden Durchmesser, gibt zusammen 8 Fuß; $\frac{1}{2} \times 8 = 4$ Fuß, $4^8 = 64$ Fuß, 11×64 = 704 Fuß, $\frac{1}{42} \times 704 = 16\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14}\frac{1}{21}$ Fuß. So viel Kyathoi wird sie fassen.**) ŧxsĽ
- 5' 18' 28 Wir wollen eine pithosähnliche Figur messen, -3-
- 20 deren größerer Durchmesser 4 Fuß, der klei-Fig. 50. nere = 3 Fuß; zu finden, wieviel Amphoren sie

*) Behandelt wie eine abgestumpfte Pyramide auf quadratischer Basis; vgl. Kap. 17.

- **) Berechnet als eine Halbkugel mit dem Durchmesser $\frac{D+d'}{2}.$

C[•]. 15 χωρήσει] χωρέισει S[•], mg. η. 16 dv] CMS, dv τὸ C[•]M[•]. γίνονται (alt.)] om. S[•]. 17 κύβισον] S, κύβησον CM. ένδεκάκις] CM, ια' S. 18 ιδ'] CSM[•], δ'' M. 19 κυάθους] C[•]MS, κυάθια C. 20 sqq. V fol. 22^r. 20 πιθοειδές] CM, πιθοειδοῦς S, ιθοειδὲς mut. in λιθοειδὲς C[•]. μετρήσομεν] SM, 22 χωρίσει V. άμφομετοήσωμεν CM[•]V. 21 7] τριῶν C[•]. φέας] C^{*}M^{*}S^{*}V, άμφοφεῖς CMS. ποίει] S^{*}V, ποιῶ CMS, ποιήσωμεν C^{*}M^{*}. οῦτως] CSVM^{*}, οῦτως τὸ ῦψος ποδῶν $\overline{\mathfrak{S}}$ M. $\overline{\beta}$] SVC^{*}, δύο ΜC.

99

- ΟΜΕΥ διαμέτρους. γίνονται ζ. ών L' γίνονται γ L'. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά. γίνονται ιβ δ'. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται πόδες φλε. ών τὸ ιδ'. γίνονται πόδες Φ L' ζ'. τοσούτους ἀμφοφέας χωφεῖ. ἔχει δὲ ὁ ἀμφοφεὺς ξέστας Ἰταλικοὺς ἀφιθμὸν μη.
 - 23 Πίθου σφαιροειδοῦς ἡ πρὸς τὸ χεῖλος διάμετρος ποδῶν ε, τὸ δὲ βάθος ποδῶν η εὐρεῖν, πόσους ἀμφορέας χωρεῖ. ποιῶ οὕτως τῆς διαμέτρου τὸ L' γἰνονται πόδες β L'. ταῦτα ποιῶ τρισσάκις γίνονται πόδες ξ L'. τούτοις προστιθῶ τὸ βάθος δμοῦ γίνον-10 ται πόδες ιε L'. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται πόδες σμ δ'. ταῦτα ἑνδεκάκις γίνονται πόδες , βχμβ L' δ'. ἄρτι μερίζω ὡν κα' γίνονται πόδες οκε L' γ' πδ'. τοσούτους ἀμφορέας χωρήσει, διότι ὁ ποὺς ὁ στερεὸς χωρεῖ ἀμφορίσκον α.
 - 24 "Allov πίθου ή κάτω διάμετρος ποδῶν $\overline{\beta}$ L', ή δὲ ἄνω ποδῶν $\overline{\gamma}$, τὸ δὲ βάθος ἔχει πόδας $\overline{\varsigma}$. εύρεῖν, πόσους ἀμφορέας χωρεῖ. ποιῶ οὕτως: σύνθες τὰς $\overline{\beta}$ διαμέτρους: γίνονται πόδες $\overline{\epsilon}$ L'. ὧν L' γίνονται $\overline{\beta}$ L'δ'. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά: γίνονται πόδες $\overline{\zeta}$ L' ις'. ταῦτα ἐπὶ 20 τὸ βάθος, ἐπὶ τοὺς $\overline{\varsigma}$ πόδας: γίνονται με δ' η'. ταῦτα ἑνδεκάκις: γίνονται πόδες νηθ η'. ἄρτι μερίζω. ὧν ιδ'

¹ L' (pr.)] τὸ L' C^a, τὸ ημισον M^a. L' (alt.)] MC^aS^a, L' πόδες CSV. 2 $i\beta$] C^aM^aSV, πόδες $i\beta$ CMS^a. ένδεκάκις] ια' SV. 3 πόδες (pr.)] SVM^a, om. CM. τὸ] CMS^aV, om. S. ξ'] CM^aSV, ξ'' ταῦτα πρὸς τὸ ῦψος ἀναλόγως τοῦ ở πς' $L'' \xi''$ M. 4 χωρεῖ CMS, χωρήσει M^aS^aV. ἰτταλικοὺς C. 5 ἀριθμὸν] C^aM^aS^aV, dριθμῶ CS, ἀριθμῶν M. iπ] CMS, $\bar{\mu}$ C^aM^aS^aV. ἐξῆς ἡ κ'_{τ} hoc loco S (fig. in pag. seq.). 6 Πίθον] CMSV, *iθου* mut. in λ lθου C^a. 8 χωρεῖ SV, χωρήσει CM. L'] CSV, ημισυ C^aM. 9 τρισσάπις] CM, τριάκις M^a, γ' C^aSV. 10 πόδες] C^aSV, om. CM. 11 έφ'] ἀφ' M^a. σμ δ'] B^a, σμδ CMSV. 12 ἑνδεκάκις] iα' SV. 13 ῶν] ῶν τὸ C^aM^a. γίνονται] comp. CSVM^a, γίνε-

fassen wird. Mache so: ich addiere die beiden Durchmesser, gibt 7; $\frac{1}{2} \times 7 = 3\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{2} = 12\frac{1}{4}$, 11 <u>φλε</u> $\times 12\frac{1}{4} = 135$ Fuß,*) $\frac{1}{14} \times 135 = 9\frac{1}{2}\frac{1}{7}$ Fuß. So viel Amphoren faßt sie; eine Amphora aber hat an δ, Fig. 51. s Zahl 48 italische Xesten.**)

Ein kugelähnlicher Pithos, dessen Durchmesser am Rande 28 = 5 Fuß, die Tiefe = 8 Fuß; zu finden, wieviel ε

Amphoren er faßt. Ich mache so: $\frac{1}{2}$ >> Durch- $\begin{array}{l} \text{Imploted of the last. It is made solves } 3 \\ \text{messer} &= 2\frac{1}{2} \ \text{Fu}\beta, \ 3 \\ 2\frac{1}{2} \\ = 7\frac{1}{3} \ \text{Fu}\beta, \ 7\frac{1}{2} \\ + \end{array}$ $\begin{array}{l} \text{10 Tiefe} &= 15\frac{1}{2}, \ 15\frac{1}{3}, \ 25\frac{1}{3} \\ = 240\frac{1}{4} \ \text{Fu}\beta, \ 11 \\ 240\frac{1}{4} \\ = 2642\frac{1}{2}\frac{1}{4} \ \text{Fu}\beta, \ \text{Sodam teile ich: } \frac{1}{2}i \\ 2642\frac{1}{3}\frac{1}{4} \\ = 125\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{84} \ \text{Fu}\beta, \ \text{so viel Amphorem} \end{array}$ Ho wird er fassen, weil 1 Kubikfuß 1 Amphora faßt. Ein anderer Pithos, dessen unterer Durch-

15 messer $= 2\frac{1}{2}$ Fuß, der obere = 3 Fuß, die Tiefe aber hält 6 Fuß; zu finden, wie-viel Amphoren er faßt. Ich mache so: ≠ qλe addiere die beiden Durchmesser, gibt $5\frac{1}{2}$ Ľź Fuß; $\frac{1}{2}$ > $5\frac{1}{2} = 2\frac{1}{2}\frac{1}{4}$, $2\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ > $2\frac{1}{2}\frac{1}{4} = 7\frac{1}{2}\frac{1}{16}$, so dies > die Tiefe, d. h. $7\frac{1}{2}\frac{1}{16}$ > $6 = 45\frac{1}{4}\frac{1}{8}$, $11 > 45\frac{1}{4}\frac{1}{8} = 499\frac{1}{8}$. Sodann teile ich: $\frac{1}{14} > 499\frac{1}{8} = 35\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{112}$. \ddagger) So viel Am-

*) Genau 134<u>3</u>.

) Berechnet ist ein Kreis mit dem Durchmesser $\frac{D+d}{2}$; es fehlt also die dritte Dimension, wohl die Länge, so daß der Pithos als ein Zylinder berechnet wäre; vgl. 23. **) Formel $\frac{\pi}{6} \left(\frac{3}{2} d + h\right)^2$; es fehlt also eine Dimension.

+) Berechnet als ein Zylinder mit dem Durchmesser $\frac{D+d}{2}$.

τόδες] om. C^{*}. 15 $\overline{\alpha}$] C^{*}M^{*}SV, om. CM. 17 έχει] 18 χωρεί] χωρήσει V. ποι $\widetilde{\alpha}$] C^{*}M^{*}SV, ποίει CM. ται Μ. πόδες] om. C^{*}. om. V.

101

βά

Solo 078 πδ'

Fig. 52.

βάθος π =

Fig. 53.

- ΟΜΒ∨ γίνονται πόδες λε ζ ζ ριβ΄. τοσούτους ἀμφορίσκους χωρήσει· δ δὲ ἀμφορίσκος ἔχει πόδα α στερεόν, χωρεϊ δὲ δ στερεὸς ποὺς ξέστας Ἰταλικοὺς ἀριθμῷ μη. γίνονται μόδιοι γ, ἕκαστος μόδιος ἐκ ξεστῶν Ἰταλικῶν ἀριθμῷ τς.
 - 25 "Εστω λουτήρ στρογγύλος, οὖ ή κάτω διάμετρος ποδῶν ε̄, ή δὲ ἀνω πρός τὸ χείλος ποδῶν ῑ, τὸ δὲ βάδος ποδῶν ξ΄ εὐρείν αὐτοῦ τὸ στερεόν. ποιῶ οὕτως: τὰ ε̄ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται κε· καὶ τὰ ῑ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται φ̄. ὁμοῦ φκε. καὶ ποιῶ τὰ ε̄ ἐπὶ τὰ ῑ · γίνον- 10 ται ν̄. ταῦτα προστιθῶ τοἰς φκε· ὁμοῦ γίνονται πόδες φοε. τούτων λαμβάνω τὸ γ' μέρος· γίνονται πόδες νη γ'. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὸ βάθος, ἐπὶ τοὺς š πόδας· γίνονται πόδες τν. ἔσονται στερεοὶ πόδες τν, καὶ χωρήσει κεράμια τν.
- ^{OMS} ["]Εστω κολυμβήθρα καὶ ἐχέτω τὸ μῆκος ποδῶν κε,
 τὸ δὲ πλάτος ποδῶν ιβ, τὸ δὲ ὕψος ποδῶν ε [ἤτοι τὸ βάθος]. εὑρεῖν, πόσα κεράμια χωρήσει, ἢ πόσοι πόδες στερεοὶ γίνονται. ποίει οὕτως. πολυπλασιάζω τὰ ιβ ἐπὶ τὰ κε· γίνονται τ. ταῦτα ἐπὶ τὸ βάθος, ἐπὶ τὰ ε· 20 γίνονται , αφ. τοσαῦτα χωρήσει κεράμια.
 - Από σκιάς εύφειν κίονος μεγάλου η δένδρου ύψη 1 λοῦ τὸ ὕψος ἀπὸ ὥρας ε΄ ἕως ὥρας ζ΄, ὅτε μικρὰν τὴν σκιὰν ἔχει. ποιῶ οὕτως θὲς εἰς τὸν ἥλιον ῥάβδον ἴσην δίπηχυν πλησίον τοῦ δένδρου η κίονος καὶ ἰδέ, πόσην 25 σκιὰν ποιεί, καὶ νόμιζε, ὅτι ἐποίησε τὴν σκιὰν ποδῶν
 5. δῆλον, ὅτι διπλασίονα ἀναλογίαν ἔχει ή σκιὰ πρὸς
 - 2 πόδα α] ἕνα πόδα C^aM^aS^aV, πόδας α΄ Μ. 3 ποὺς] C^aM^aSV, om. CM. ἰτταλικοὺς C. 4 μόδιοι $\overline{\gamma}$] C^aMV, $\mu \overline{\gamma}$ S, γ' μόδιοι M^a, μόδιοι $\overline{\sigma}$ C. ξεστῶν] CMS^aV, ξεστῶν $\overline{\gamma}$ S. ἰτταλικῶν C^a. 5 ἀριθμῶ] comp. dub. SV, ἀριθμῶν M^a. 7 πρὸς] $\overline{\gamma}$ τρὸς Hultsch. 10 $\overline{\rho \pi \epsilon}$] C^aM^aS^aV, σύνθες γίνονται $\overline{\rho \pi \epsilon}$ CMS.

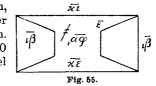
phoren wird er fassen; eine Amphora aber hält 1 Kubikfuß, und 1 Kubikfuß faßt an Zahl 48 italische Xesten, gibt 3 Scheffel, jeden Scheffel an Zahl zu 16 italischen Xesten. Es sei eine runde Badewanne, deren unterer – **25**

Es sei eine runde Badewanne, deren unterer 5 Durchmesser = 5 Fuß, der obere am Rande = 10 Fuß, die Tiefe = 6 Fuß; zu finden deren Rauminhalt. Ich mache so: $5 \times 5 = 25$, 10×10 = 100, 25 + 100 = 125, $5 \times 10 = 50$, 50+ 125 = 175 Fuß, $\frac{1}{3} \times 175 = 58\frac{1}{3}$ Fuß, $58\frac{1}{3}$

 10×6 Fuß der Tiefe = 350 Fuß. Es werden 350 Kubikfuß sein, und sie wird 350 Amphoren fassen.*) Fig. 54.

Es sei ein Bassin, dessen Länge = 25 Fuß, die Breite = 12 26 Fuß, die Höhe = 5 Fuß; zu finden, $\frac{12}{5}$ wieviel Amphoren es faßt, oder

15 wieviel Kubikfuß sich ergeben.
Mache so: 12 × 25 = 300, 300
× 5 der Tiefe = 1500. So viel Amphoren wird es fassen.**)
Zu finden aus dem Schatten

27

20 die Höhe einer großen Säule oder eines hohen Baumes von 1 der 5. bis zur 7. Stunde, wo der Schatten klein ist. Ich mache so: setze in die Sonne einen Stab von z. B. 2 Ellen neben dem Baum oder der Säule und siehe nach, einen wie großen Schatten er wirft; nimm an, daß ein Schatten = 6 Fuß

*) Formel $\frac{1}{3}(D^2 + Dd + d^2) > h$. Für die Wanne als abgestumpften Kegel betrachtet wäre richtig $\frac{11}{14}(D^2 + Dd + d^2) > h$. **) Vgl. 4.

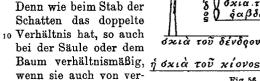
καl—11 $\overline{\varrho}$ πε] om. C^a. 10 $\overline{\epsilon}$ — $\overline{\iota}$] ι' έπι τὰ ε' M^a. 11 $\overline{\nu}$] CM^aSV, ι' M. όμοῦ γίνονται] C^aM^aSV, γίνονται όμοῦ CM. 13 $\overline{\nu}\eta$] CM^aSV, ιη' M. 15 $\overline{\tau}\nu$] CM^aSV, τριακόσια πεντήποντα M. Des. V fol. 22^{*}. 16 τὸ] S, om. CM. 17 ἤτοι τὸ βάθος] deleo. 18 χωρήσει] S, χωρεῖ CM. 19 ποίει] S, ποιῶ CM. πολυπλασιάζω] CS, πολυπλασίαζε M. 21 τοσῶτα] MS, τοσοῦτα C. 22 V fol. 11^{*}. 23 μικρὰν τὴν] scripsi, μικρὴν CMSV, μικρὰν Hultsch. 24 ποιῶ] SV, ποίει CM. ἴσην] fort. οίον. 25 δίπηχυν] Hultsch, και πῆχυν CMSV. κίονος] CMV, κίωνος S. 26 έποίησε] SV, έποίει CM.

- 2 την φάβδον. μετρήσωμεν ούν τοῦ κίονος ἢ δένδρου την σκιάν, καὶ εὐρέθησαν νόμιζε πόδες ϙ. λέγω, ὅτι ν πόδας ἔχει. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς φάβδου διπλασίονα ἀναλογίαν ἔχει ἡ σκιά, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ κίονος ἤτοι ἐπὶ τοῦ δένδρου τῷ διαλογισμῷ, καίτοι διάφοροι εὑρί- 5 σκονται. ὥσπερ οὖν ἐνταῦθα τὰ μὲν οἶον λόγον ἔχει ἡ φάβδος πρὸς την ἀφ' ἑαυτης σκιάν, οὕτω καὶ τὸ δένδρον πρὸς την ἀφ' ἑαυτοῦ σκιὰν καὶ ὁ χίων.
- CMS
 281 'Εάν ή ψαλίς, ή έγγεγραμμένη έστιν έν τετραγώνω, ταύτην μετρήσωμεν οῦτως. ἔστω γὰρ αὐτῆς τὸ μὲν 10 μῆκος ποδῶν κα, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν ιβ, τὸ δὲ βάθος ποδῶν ε̄, τῆς μὲν ψαλίδος ή βάσις ποδῶν ιδ, ή δὲ τῆς καμάρας ποδῶν ις, ή δὲ κάθετος ποδῶν ιδ, τὸ δὲ βάθος ποδῶν β, τοῦ δὲ προσεκβεβλημένου τετραγώνου τὸ μῆκος ποδῶν ε̄, τὸ δὲ πλάτος ἀνὰ ποδῶν δ̄, τὸ δὲ βάθος ποδῶν γ. μετρήσωμεν σύτως. τὸ τετράγωνον ὅλον μετρήσωμεν πρῶτον κατ' ίδίαν οῦτω. τὰ ιβ ἐπὶ τὰ κα. γίνονται σνβ. ταῦτα πολυπλασίασον ἐπὶ τὸ 3 βάθος, ἐπὶ τὰ ε̄. γίνονται ,ασξ. αὐτὴν πάλιν μετρῆ-

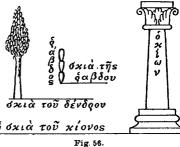
1 τὴν ξάβδον] CM, τῆ ξάβδφ SV. ἢ] CMS, ἢ τοῦ V. 2 εὐρέθησαν] SV, εὑρέθη CM, εὑρεθῆναι Hultsch. πόδες] π CSV, πόδας M. 3 ὅσπερ εοι. ὅσπερ γὰρ. τῆς ξάβδον] Hultsch, τῆ ξάβδω SV, τὴν ξάβδον CM. 4 ἔχει] CSV, ἔχουσα M. ἤτοι] SV, ἢ CM. 5 τοῦ] SV, om. CM. 6 lac. indicani. λόγον] CSV, λοιπὸν M. 7 ἀφ'] CMS, ἐφ' V. ἐαντῆς] des. fol. 47° S. σκιάν-8 κίων] om. V. Des. V. 9 ἢ] Hultsch, ἢ CMS. ἢ] CM, om. S. ἐγγεγαμμένη] S, γεγραμμένη CM. 12 τῆς (pr.)] scr. καὶ τῆς. δ] scr. ε. ἡ (alt.)] CM, τὸ S. 14 δὲ] S, om. CM. προσεκβεβλημένου] S, προεκβεβλημένου CM. 15 τὸ (pr.)] S, καὶ τὸ CM. ε] CS, β΄ M. 16 ποδῶν ἢ] Hultsch, τούτου CMS (quod retinet Hultsch). μετρήσωμεν] S, μετρήσωμεν CM. οῦτως] scripsi, οῦ S, οὖν CM. 17 μετρήσωμεν] S, om. CM. οῦτως] S, μετρήσωμεν CM.

geworfen wird; dann ist es klar, daß der Schatten im doppelten Verhältnis steht zum Stab. Messen wir nun den Schatten 2

der Säule oder des Baumes; es wurden gefuns den z. B. 100 Fuß; ich sage, daß die Säule oder der Baum 50 Fuß ist.

schiedener Größe sind.

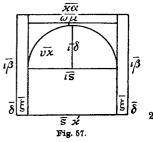

15 Wie nun hier*) [denn immer gilt, daß], wie der Stab sich verhält zu dem von ihm geworfenen Schatten, so auch der Baum oder die Säule zu dem von ihnen geworfenen Schatten. Wenn ein Gewölbebau vorliegt, der in einem Viereck 28

eingeschrieben ist, werden wir ihn messen folgendermaßen: 1 so es sei dessen Länge = 21 Fuß,

die Breite = 12 Fuß, die Tiefe = 5 Fuß, und die Basis des Baues = 4 Fuß, die des Gewölbes = 16Fuß, dessen Senkrechte = 14 Fuß, 25 die Tiefe = 2 Fuß, die Länge aber des hinzugefügten Vierecks = 5

Fuß, die Breite je = 4 Fuß, die Tiefe = 3 Fuß.**) Wir werden sie messen folgendermaßen: messen so wir zuerst das ganze Viereck für

sich so: $12 \times 21 = 252$, 252×5 der Tiefe = 1260.

*) In der Lücke stand etwas von dem nach den Stunden

 (p. 102, 23) wechselnden Verhältnis des Schattens.
 **) Weder diese Angaben noch die Figur, die jedenfalls einen Aufriß darstellt, geben ein anschauliches und genaues Bild des Gebäudes. Es ist eine ziemlich flache Apsisnische mit zirkularer Wölbung. Berechnet wird die Mauermasse.

- CMS σαι την ψαλίδα κατ' ίδίαν. μετοήσωμεν δε αὐτην ούτως σύνθες την κάθετον τα ιδ και έτι την βάσιν της χαμάρας τὰ $\overline{\iota s}$ siς τὸ αὐτό γίνονται $\overline{\lambda}$. τούτων τὸ L' ie· ταῦτα πολυπλασίασον ἐπὶ τὴν κάθετον τῆς καμάφας, έπὶ τὰ ιδ γίνονται σι. ταῦτα δίς γίνον- 5 ται υπ. ταύτα άφαιρούμεν άπό του όλου τετραγώνου, άπὸ τῶν , ασξ. λοιπὸν ωμ. τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ 4 λοιπόν τετράγωνον άνευ τῆς καμάρας. τὸ ἔξωθεν μετρήσωμεν τετράγωνον τὸ προσεκβεβλημένον, τουτέστι τὰ δ ἐπὶ τὰ Ξ. γίνονται π. ταῦτα πάλιν ἐπὶ τὸ βάθος 10 πολυπλασίασον, έπὶ τὰ γ. γίνονται ξ. ταῦτα προσθήσομεν τοις ωμ. γίνονται 🔊 και τοσούτων ποδων έσται 5 τοῦ σχήματος τὸ ἐμβαδὸν σὺν τῆ ψαλίδι. ἐὰν δὲ ϯ μείζων ήμικυκλίου, λαβὲ τῆς ψαλίδος τὸ κα' μέρος, οίον ἂν ἦ τὸ σχῆμα, καὶ προστίθει πρὸς τὸ ὅλον έμ- 15 βαδόν καί τοσούτων ποδών ἔσται τὸ σχημα. ἐάν δὲ ή μείων ήμικυκλίου άν τε ήμικύκλιον, όμοίως μετοήσωμεν καὶ ἐὰν δύο ἦ τετράγωνα προσεκβεβλημένα, ώσαύτως μετρήσωμεν, ώς προγέγραπται.
- 29 "Εστω ψαλίς, ής ή βάσις ποδῶν ιδ, ή δὲ κάθετος so ποδῶν ζ, τὸ δὲ βάθος ἐχέτω ὁ κατακλειόμενος σφὴν ποδῶν β, τὸ πάχος α ζ΄ εύρεῖν τὴν περίμετρον καὶ τὸ στερεόν. σύνθες τὰ ιδ καὶ τὰ ζ̄ γίνονται κα. τούτοις πρόσθες καθόλου τὸ ἴδιον κα΄ γίνεται ᾱ ὁμοῦ γίνεται κβ ποδῶν ή περίμετρος. καὶ πολυπλασιάζω τὰ 25

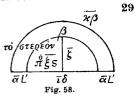
² ἕτι τὴν βάσιν] scripsi, ἐπὶ CMS. 4 τẽ] S, om. CM. 5 $\overline{\iota \delta}$ — ταῦτα] CM, om. S. $\delta \ell_S$] CM, $\overline{\rho}$ S. 6 ἀφαιροῦμεν] CS, ἀφαίρει μὲν Μ. 7 ἀπὸ] CS, ἢ ὡς ἀπὸ Μ. λοιπὸν] CS, λοιπὰ Μ. 8 ἄνευ — 9 τετράγωνον] MS, om. C. 9 προσεκβεβλημένον] CS, προεκβεβλημένον Μ. 11 $\overline{\gamma}$] S, om. CM. προσθήσομεν] Hultsch, προσθήσωμεν CMS. 12 καί] CS,

Ferner den Gewölbebau allein für sich zu messen; messen 3 wir ihn folgendermaßen: 14 der Senkrechten + 16 der Basis des Gewölbes = 30, $\frac{1}{2} \times 30 = 15$, 15×14 der Senkrechten des Gewölbes $\stackrel{z}{=} 210$;*) 210 > 2**) = 420. 5 1260 des ganzen Vierecks : 420 = 840. So viel Fuß wird

- das übrige Viereck ohne den Gewölbebau sein. Messen wir 4 das äußere Viereck, das hinzugefügt ist, d. h. 4 > 5 = 20, ferner 20 \times 3 der Tiefe = 60. 840 + 60 = 900; so viel Fuß wird der Inhalt der Figur sein mit dem Gewölbebau.***)
- Wenn sie aber größer ist als ein Halbkreis, nimm $\frac{1}{21}$ des 5 Gewölbebaus, von welcher Gestalt er auch ist, und addiere 10 dies zu dem ganzen Inhalt; †) so viel Fuß wird die Figur sein. Und wenn sie kleiner ist als ein Halbkreis oder auch ein Halbkreis, messen wir ebenso; und wenn zwei Vierecke 15 hinzugefügt sind, messen wir ebenso, wie vorher beschrieben.

Es sei ein Gewölbe, dessen Basis = 14 Fuß, die Senkrechte = 7 Fuß, und es habe der Gewölbeschluß eine Tiefe = 2 Fuß, die Dicke = $1\frac{1}{2}$ Fuß; 20 zu finden den Umkreis und den Raum-

inhalt. 14 + 7 = 21; addiere allgemein $\frac{1}{21}$ davon, 21 + 1 = 22. So viel

*) Nach der unvollkommenen Formel für ein Segment $\frac{b+h}{2} > h.$

**) Nämlich der "Tiefe".

) Nämlich der "ilele". *) Auf der Figur ist $\xi \varkappa'$ verschrieben für \mathfrak{D} . †) Hier wird an die Stelle der unvollkommenen Formel für das Segment die bessere $\frac{b+h}{2} > h\left(1+\frac{1}{21}\right)$ gesetzt.

14 μείζων] CM, μεζον S. λαβέ] CS, λάβη M. om. M. 15 προστίθει] CM, προστιθείς S. το (alt.)] CS, τον Μ. 17 μείων] M, μεῖον S, μείζων C. 18 προσεκβεβλημένα] CS, προεκβεβλη μένα M. 21 δὲ] CM, om. S. 22 πάχος] MS, τάχος C. 25 γίνεται] comp. S, om. CM. ποδῶν] π S, ταῦτα CM; fort. xal-p. 108, 2 στεφεόν] S, om. CM. τοσούτου.

- CMS $\overline{\beta}$ $\overline{\epsilon}\pi$ \overline{t} \overline{t} \overline{v} \overline{v} $\overline{L'}$ · pluovtai $\overline{\gamma}$. Taūta $\overline{\epsilon}\pi$ \overline{t} $\overline{x}\beta$ · pluetai $\overline{\xi}$ 5 ποδῶν τὸ στερεόν.
- 'Εάν δε ή μείζων καμάρα, και ή έν αὐτη έτέρα έγ-8Õ ¹ γεγραμμένη καμάρα, καὶ ὦσι τῆς μὲν μείζονος καμάρας αί μέν άνωθεν άνὰ ποδῶν $\overline{\beta}$, ή δὲ βάσις ποδῶν \overline{x} , ή s δε κάθετος ποδων τ, της δε ελάσσονος καμάρας ή μεν βάσις ποδῶν ις, ή δὲ κάθετος ποδῶν η, ταύτην μετρήσωμεν ούτως. συνθέντες της μείζονος χαμάρας την βάσιν καί την κάθετον την δλην, τὰ τ καί τὰ π. γίνονται λ. τούτων ληψόμεθα τὸ ζ΄ γίνονται τε. ταῦτα 10 πολυπλασίαζε έπι την κάθετον, έπι τα τ΄ γίνονται σν. τούτοις προσθήσομεν πάντως τὸ κα' μέρος. γίνονται ουζ ζ΄. καί πάλιν δμοίως τῆς ἐλάσσονος καμάρας συνθέντες τά τε $\overline{i5}$ καί τὰ $\overline{\eta}$. γίνονται $\overline{x\delta}$. τούτων δμοίως ληψόμεθα τὸ ζ.΄· γίνονται ιβ. ταῦτα πολυπλασίασον 15 έπὶ τὴν κάθετον, ἐπὶ τὰ $\overline{\eta}$ γίνονται \overline{qs} . τούτων ληψόμεθα δμοίως τὸ κα' μέρος γίνονται δ ζ΄ ιδ΄. ταῦτα προσθήσομεν τοις ζ5. γίνονται ο ζ΄ ιδ΄. ... και τοσούτων ποδών έσονται αί αποχαί τῆς μείζονος καμάρας. τῆ δὲ αὐτῆ μεθόδφ μετρήσωμεν καὶ ἐπ' ἄλλων ἀριθμῶν 20
- 2 το δε περικείμενου οίκοδόμημα τῆς καμάρας μετρήσωμευ οὕτως. σύνθες την ἐλάσσονα περιφέρειαν καὶ την μείζονα, τὰ τε ι καὶ τὰ ιη. γίνονται κη. τούτων ληψόμεθα τὸ L'. γίνονται ιδ. ταῦτα πολυπλασίαζε ἐπὶ τὸ

³ sqq. S fol. 48" (a praecedentibus non distincta). 5 $\dot{\eta}$ dè fáces] ai dè fácees S. 12 $\pi \dot{\alpha} \nu \tau \omega_S$] $\pi \alpha \nu \tau \partial_S$ S. 18 lacunam indicaui. 20 $\ddot{\alpha} \lambda \lambda \omega \nu$] $\dot{\alpha} \lambda \dot{\eta} \lambda \omega \nu$ S.

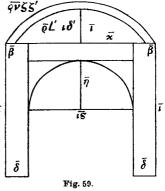
der Umkreis. Sodann $2 > 1\frac{1}{2} = 3$, 3 > 22 = 66 Fuß. So viel der Rauminhalt.*)

Wenn aber ein größeres Gewölbe vorliegt, und darin ³⁰ Leineres eingeschrieben ist, und die Auflager des grös ein kleineres eingeschrieben ist, und die Auflager des grö-

s Beren Gewölbes je = 2 Fuß sind, die Basis = $20 \text{ Fu}\beta$, die Senkrechte = 10 Fuß, die Basis aber des kleineren Gewölbes = 16 Fuß, die Senk-

10 rechte $= 8 \text{ Fu}\beta$, so wollen wir es messen folgendermaßen:**) wir addieren die Basis des größeren Gewölbes $\overline{\iota}$ und die ganze Senkrechte,

15 $10 + 20 = 30; \frac{1}{2} \times 30 =$ 15, 15 > 10 der Senkrechten = 150. Immer dazu $\frac{1}{21}$, gibt $157\frac{1}{7}$. Wiederum auf dieselbe Weise addieren wir

20 bei dem kleineren Gewölbe 16 + 8 = 24; ebenso $\frac{1}{8} \times 24$ = 12, 12 × 8 der Senkrechten = 96; ebenso $\frac{1}{91} \times 96$ = $4\frac{1}{2}\frac{1}{14}$, 96 + $4\frac{1}{2}\frac{1}{14}$ = $100\frac{1}{2}\frac{1}{14}^{+***}$) $[157\frac{1}{7} \div 100\frac{1}{2}\frac{1}{14}$ = $56\frac{1}{2}\frac{1}{14}$]. \div) So viel Fuß werden die Zwischenlager des größeren Gewölbes sein. Und nach derselben Methode wollen 95 wir auch bei anderen Zahlen messen. Den umgebenden Bau 2

*) Der innere Umkreis wird berechnet nach der schlechten Formel $(d+h)(1+\frac{1}{21})$, die hier zufällig stimmt, weil es ein Halbkreis ist mit dem Radius = 7. Dann wird die Mauermasse grob empirisch gefunden durch Multiplikation mit dem Produkt der Mauerdicke und der "Tiefe" berechnet nach dem Schlußstein des Gewölbes.

**) Die Figur ist offenbar falsch; von der Größe der Auf-

lager wird kein Gebrauch gemacht. ***) Der Flächeninhalt der beiden Abschnitte wird nach der Formel $\frac{d+h}{2}h\left(1+\frac{1}{21}\right)$ berechnet. +) So viel wenigstens muß in der Lücke gestanden haben, aber wahrscheinlich fehlt noch mehr.

- s βάθος, ἐπὶ τοὺς ῖ πόδας· γίνονται <u>ϙμ</u>. ταῦτα πολυπλασίασου ἐπὶ τὰ πη· γίνονται , γ ౫ν. καὶ τοσούτων ποδῶν ἔσται ἡ οἰκοδομὴ τῆς καμάρας, τουτέστιν ἡ περικειμένη τῷ κενώματι οἰκοδομὴ μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτῆς.
- 31 "Εστω καμάρα, ης ή διάμετρος ποδῶν κδ, τοῦ δὲ 5¹ κενώματος οἱ πρῶτοι πρωτοσφηνες ἐκ ποδῶν β, τὸ δὲ βάθος ποδῶν ιη. ποίει οὕτως· σύνθες πάντοτε τοὺς πρώτους πρωτοσφηνας· γίνονται δ. τούτοις πρόσθες τὴν διάμετρον τοῦ κενώματος τοὺς κδ· γίνονται κη. τούτους ἐφ' ἑαυτούς· γίνονται ψπδ. ταῦτα ἑνδεκάκις· 10 γίνονται τη. ταῦτα ἀπόγραψαι. εἶτα τὴν διάμετρον τοῦ κενώματος ἐφ' ἑαυτὴν τὰ κδ· γίνονται φος. ταῦτα έν- δεκάκις· γίνονται ζ̄τλς. ταῦτα μέριζε παρὰ τὸν κη·
 γίνονται σκς δ' κη'. ταῦτα ὕφελε ἀπὸ τῶν τη· λοιπὸν 15 πα ἑ. ταῦτα ποίησον ἐπὶ τὸ βάθος, ἐπὶ τοὺς ῖη· γίνον2 ται αῦο ζ' γ'μβ΄. τοσούτων ποδῶν ἔσται ἡ καμάρα. ἐἀν δὲ
 - ἀπὸ περιφερείας μετρῆται ἡ καμάρα ἡ αὐτή, ποιῶ οὕτως: σύνθες τὰ πὸ καὶ πρόσθες τὸν πρῶτον πρωτοσφῆνα, τουτέστι τὸ πάχος τῶν β ποδῶν. ὁμοῦ γίνονται πς. 20 ταῦτα πολυπλασίασον εἰς τὰ γ καὶ ζ' τούτων πρόσθες: γίνονται πα L'ζ' ιδ'. ὡν L' γίνονται μ̈ L'γ' μβ'. τοσούτων ἡ μεσότης τῶν β περιφερειῶν ἐστιν. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὸν πρωτοσφῆνα, ἐπὶ τοὺς β πόδας τοῦ πάχους. γίνονται πόδες πα L'ζ' ιδ'. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὸ 25 βάθος, ἐπὶ τοὺς ῖη πόδας. γίνονται πόδες ,αυο L'γ' μβ'. τοσούτων ποδῶν ἔστω ἡ καμάρα.

4 οἰχοδομὴ μετὰ τοῦ] οἰχοδόμημα τὸ S. αὐτῆς] αὐτήν S. 10 ἐνδεκάκις] τῶ S. 13 ἐνδεκάκις] τῶ S. 16 ἑ̃] \angle ' ε' S. τοὺς τη] corr. ex τὸ στῆ S. 19 πρόσθες] fort. delendum. πρῶτον] ῶ S. 21 ζ'] ζ S. 26 , ανο \angle '] , ανος S; cfr. fig.

des Gewölbes aber wollen wir messen folgendermaßen:*) addiere den größeren Bogen und den kleineren, 10 + 18= 28, $\frac{1}{2} \times 28 = 14$. 14×10 Fuß der Tiefe = 140. $140 \times 28 = 3920$. So viel Fuß wird der Bau des Ge- $_{5}$ wölbes sein, d. h. der den Hohlraum umschließende Bau mit dem Oberteil.

Es sei ein Gewölbe, dessen Durchmesser = 24 Fuß, die 31ersten Keile aber des Hohlraumes je = 2 Fuß, die Tiefe ¹ = 18 Fuß. Mache so: addiere

= 18 Fub. Mache so: adultere in immer die ersten Keile, gibt 4. 4 + 24 des Durchmessers des Hohlraumes = 28, 28 \times 28 = 784, 784 \times 11 = 8624. Davon immer $\frac{1}{28}$, gibt 308.**) 15 Schreibe das auf. Dann 24 des Fig. 60.

von immer $\frac{1}{28}$, gibt 308.**) $\frac{1}{\text{Fig. 60.}}$ Schreibe das auf. Dann 24 des Durchmessers des Hohlraumes $\times 24 = 576$, 11×576 = 6336. $6336:28 = 226\frac{1}{4}\frac{1}{28}$.**) $308 \div 226\frac{1}{4}\frac{1}{28} = 81\frac{5}{7}$. $81\frac{5}{7} \times 18$ der Tiefe $= 1470\frac{1}{3}\frac{1}{3}\frac{1}{42}$. So viel Fuß wird das Gewölbe sein. Wenn aber dasselbe Gewölbe mittels des 2

Gewölbe sein. Wenn aber dasselbe Gewölbe mittels des 2 30 Umkreises gemessen wird, mache ich so: addiere 24 und den ersten Keil, d. h. die Dicke von 2 Fuß; gibt zusammen 26. $26 \times 3 + \frac{1}{7} \times 26 = 81\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14}, \frac{1}{2}(81\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14}) = 40\frac{1}{2}\frac{1}{3}\frac{1}{49}.$ So viel wird die Mittelzahl der 2 Umkreise sein. Dies multipliziere ich mit dem ersten Keil, d. h. mit den 2 Fuß der 25 Dicke; gibt $81\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14}$ Fuß. Dies $\times 18$ Fuß der Tiefe =

 $1470\frac{1}{2}\frac{1}{3}\frac{1}{42}$. So viel Fuß sei das Gewölbe.***)

*) Die Annahmen entsprechen nicht dem Vorhergehenden, und die Rechnung ist mir unverständlich.

**) Die beiden Segmente des Durchschnitts des Gewölbes sind berechnet als Halbkreise nach der Formel $d^2 > \frac{\pi}{8}$, der Rauminhalt des Mauerwerks als Produkt von ihrer Differenz und der Tiefe des Gewölbes, $(d^2 \div d_1^2) > \frac{\pi}{8} > T$.

***) Formel $\frac{1}{2} \left(\frac{d+d_1}{2} \times \pi \right) \times D(\text{icke}) \times T$, was dasselbe ist als die Formel in **), weil $D = \frac{1}{2} (d - d_1)$.

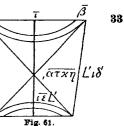
'Ως δεί μετρήσαι καμάραν άπευλόγου. έστω καμάρα, 32 ής ή διάμετρος ποδῶν ĩ, ol δὲ πρωτοσφηνες, ol είσιν πλάτος τοῦ κλίματος τῆς καμάρας, ἑκατέρωθεν ἐκ ποδών β, των άπευλόγων αί βάσεις έκ πάχους ποδών γ. ή δε κάθετος από της κορυφης έπι το κέντρον τοῦ 5 πάχους ποδών ιε, τὸ δὲ βάθος τῆς καμάρας ποδών ιβ. ποιω ούτως τούς του κενώματος τούς ι πόδας έφ' έαυτούς γίνονται ο. ταῦτα ποιῶ ένδεκάκις γίνονται , αǫ. τούτων τὸ κη' γίνονται λθ δ' κη'. ταῦτα ἀπόγραψαι. καί σύνθες την βάσιν της καμάρας σύν πάχεσι, 10 τὰ $\overline{\gamma}$ καὶ τὰ $\overline{\beta}$ καὶ $\overline{\iota\beta}$ καὶ $\overline{\gamma}$. $\delta\mu$ οῦ γίνονται $\overline{\kappa}$. ταῦτα ποίει έπι τὰ τε γίνονται τ. τούτων το ζ' γίνονται σν. άπὸ τούτων ἆοον τὰ λθ δ' κη'. λοιπὸν γίνονται πόδες οι δ. ταῦτα ἐπὶ τὸ βάθος τῆς χαμάρας, ἐπὶ τοὺς ιβ πόδας γίνονται , ατκη L' ιδ'. τοσούτων ποδών έσται 15 τό στερεόν.

33 'Εἀν δὲ ἡ καμάφα ὀπτοπλίνθινος ἦ, τὰ δὲ ἅλλα κάχη διὰ σπαφακτοῦ, καὶ θέλωμεν διαχωφίσαι, τοῦτο ποιοῦμεν οῦτως. σύνθες τοὺς ī πόδας τοῦ κενώματος καὶ τοὺς ἑκατέφωθεν πφωτοσφῆνας τοὺς ἀνὰ β̄. ὁμοῦ 20 γίνονται πόδες ιδ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται φςς. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται ,βρνς. ὡν κη', ἐπειδή ἐστιν L' κύκλου, γίνονται οξ. ἀπὸ τούτων ὕφελε τοὺς τοῦ κενώματος τοὺς λθ δ' κη'· λοιπὸν γίνονται πόδες λξ L' ζ' ιδ'. τούτους ποίει ἐπὶ τὸ βάθος τῆς καμάφας, ἐπὶ 25 τοὺς ιβ πόδας. γίνονται πόδες υνβ L' ιδ'. τοσούτων ποδῶν εἰσιν οἱ ὀπτόπλινθοι. τούτους ὕφελε ἀπὸ τοῦ

Wie man das Gewölbe eines unregelmäßigen Raumes*) 32 mißt. Es sei ein Gewölbe, dessen Durchmesser = 10 Fuß, die ersten Keile, d. h. die Dicke der Gewölbewände, auf jeder Seite je = 2 Fuß, die Basen der unregelmäßigen Räume 5 je 3 Fuß breit, die Senkrechte vom Scheitelpunkt zum Mittelpunkt der Dicke = 15 Fuß, die Tiefe des Gewölbes = 12 Fuß. Ich mache so: die 10 Fuß des Hohlraumes $\times 10$ = 100, 100 $\times 11 = 1100$, $\frac{1}{28} \times 1100 = 39\frac{1}{4}\frac{1}{28}$. Schreibe dies auf. Und addiere die Basis des Gewölbes mit den Dicken,

 $\begin{array}{l} \begin{array}{l} \begin{array}{l} 10 \\ 3 \\ + 2 \\ + 12 \\ + 3 \\ \end{array} \end{array} + \begin{array}{l} 20 \\ + 10 \\ \end{array} + \begin{array}{l} 20 \\ - 15 \\ \end{array} + \begin{array}{l} 20 \\ - 15 \\ \end{array} + \begin{array}{l} 20 \\ - 15 \\ - 10 \\ \end{array} + \begin{array}{l} 20 \\ - 10 \\ - 10 \\ \end{array} + \begin{array}{l} 20 \\ - 10 \\ - 10 \\ - 10 \\ \end{array} + \begin{array}{l} 20 \\ - 10$ Rauminhalt sein.

- Wenn aber das Gewölbe***) aus 15 Backstein ist, die anderen Dicken aber aus Bruchstein, und wir trennen wollen, machen wir es so: addiere die 10 Fuß des Hohlraumes und die beiderseitigen ersten Keile
- 20 zu je 2 Fuß; gibt zusammen 14 Fuß. 14 > 14 = 196, 11 > 196 = 2156,

 $\begin{array}{rcl} & & & \text{Fig. 61.} \\ \hline 28 & & & 2156 \ \text{(weil die Hälfte eines} \\ \hline \text{Kreises vorliegt)} & = 77. & 77 \div 39\frac{1}{4}\frac{1}{28} \ \text{des Hohlraumes} = \\ 37\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14} \ \text{Fu}\text{B.} & 37\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14} \times 12 \ \text{der Tiefe des Gewölbes} = \end{array}$

*) Die Angaben ganz unverständlich, teils wegen des unbekannten Wortes ἀπεύλογον, teils wohl auch wegen Schreibfehler. Z. 7-9 wird der Halbkreis des Hohlraumes berechnet wie in 31. Das Folgende muß die Berechnung der umgebenden Masse enthalten. Vgl. 33.
**) D. i. zweimal die Dicken der ἀπεύλογα (3), einmal die Dicke des Keiles (2), Basis des Gewölbes + Dicke des Keiles

(10 + 2).

***) Dasselbe wie in 32. Der äußere Umkreis = $d^3 > \frac{\pi}{8}$.

14 è] [& o' S. Locum fig. rel. S. 10 πάχεσι] ^α/π καί S. 22 Evdenánis] ia S. 24 29 029 S. 25 ζ] om. S. τούτους] τούτοις S.

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

8

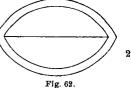
⁸ παντός στερεοῦ τῶν , <u>ατκη</u> L' ιδ' λοιπόν γίνονται σπαρακτοῦ πόδες <u>ῶος</u>.

- 84 'Ως δεί κόγχην μετρείν ἐν τῆ πλίνθω, ἧς ἡ διά-¹ μετρος τοῦ κενώματος ποδῶν τῆ, οἱ πρωτοσφῆνες ἐκατέρωθεν ἐκ ποδὸς ῶ· εὐρεῖν τὸ στερεόν. ποίει οὕτως· ь σύνθες τοὺς τοῦ κενώματος πόδας τῆ καὶ τοὺς πρωτοσφῆνας τοὺς β· γίνονται πόδες κ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ῦ. καὶ πάλιν ἐπὶ τοὺς κ. γίνονται ,ῆ· καὶ ἐγένετο κύβος· ὡν ζ΄ γίνονται ,δ, καὶ πάλιν ὡν κα΄ γίνονται ῷς γ΄ ζ΄. ὅμοῦ γίνονται πόδες ,δρς γ΄ ζ΄. τοσ- 10 ούτου ἔσται ἡ σφαίρα, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ γ΄ τῶν
- 2 Δογιστικών. πάλιν τούς τοῦ κενώματος πόδας τη ἐφ' ἑαυτούς· γίνονται τΧδ. τούτους ἐπὶ τοὺς τη· γίνονται πόδες εῶβ καὶ λ· ὡν ⊥' γίνονται β∑ις. καὶ λαβὲ αὐτῶν τὸ μβ' τῶν εῶλβ· γίνονται ǫλη β ζ΄ κα΄· ὁμοῦ 15 σύνθες· γίνονται πόδες γνδ β ζ΄ κα΄. ταῦτα ὕφειλον ἀπὸ τῶν ,δǫς γ΄ ζ΄· λοιπὸν ,αǫλε ⊥΄ ιδ΄ κα΄. τούτων τὸ δ΄, ἐπειδή κόγχης ἐστίν, ἔστι δὲ δ΄ τῆς σφαίρας·
- 3 γίνονται σπγ ζ γ' ιδ'. τοσούτου τὸ στερεὸν τῆς κόγχης. ἐὰν δὲ νενομισμένη ἦ ἡ μέτρησις ὡς στερεοῦ, καὶ 20 ὑφέλῃς τὸ κένωμα τῆς κόγχης εἰς τὸ ὀπτόπλινθον, καὶ τὸ λοιπὸν ἔσται τῶν νενομισμένων.
- 85 'Εάν δὲ ἦ κόγχη συνεψηφολογημένη, μετρήσεις οὕτως· ἔστω ἡ διάμετρος ποδῶν ἰη. ἐπεὶ ἡ κόγχη δ' μέρος ἐστὶ τῆς σφαίρας, ἡ δὲ τῆς σφαίρας ἐπιφάνεια 25 τετραπλασία ἐστὶ τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῆ σφαίρα κύ-

 $452\frac{1}{2}\frac{1}{14}$. So viel Fuß Backstein gibt es. $1328\frac{1}{2}\frac{1}{14}$ des ganzen Rauminhaltes $\div 452\frac{1}{2}\frac{1}{14} = 876$ Fuß Bruchstein.

Wie man eine Konche im Backstein*) messen soll, deren $\begin{array}{c} 34\\ 1\\ \end{array}$ Durchmesser des Hohlraumes = 18 Fuß, die beiderseitigen $\begin{array}{c} 1\\ 1\\ \end{array}$ 5 ersten Keile je = 1 Fuß; zu finden den Rauminhalt. Mache so: 18 Fuß des Hohlraumes + 2 der ersten Keile = 20 Fuß. $20 \times 20 = 400$; wiederum $20 \times 400 = 8000$, was einen Würfel darstellt; $\begin{array}{c} \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} \\ \end{array}$ 8000 = 4000,

wiederum $\frac{1}{2i}$ × 4000 = 190 $\frac{1}{3}\frac{1}{7}$, 4000 10 + 190 $\frac{1}{3}\frac{1}{7}$ = 4190 $\frac{1}{3}\frac{1}{7}$. So viel wird die Kugel sein, nach Apollonios im 3. Buch der Logistik. Wiederum 18 Fuß des Hohlraumes × 18 = 324, 324 × 18 = 5832 Fuß. $\frac{1}{2}$ × 5832

Hohlraum der Konche aus der Backsteinmasse abzieht, wird auch der Rest die gewöhnliche Größe haben.

Wenn aber eine mit Mosaik ausgelegte Konche vorliegt, wirst du sie mes-25 sen folgendermaßen: es sei der Durch-

messer = 18 Fuß. Da die Konche $\frac{1}{4}$ der Fig. 63. Kugel ist und die Oberfläche der Kugel 4 mal des größten Kreises der Kugel, dessen Durchmesser

*) Wenn richtig, muß das bedeuten, daß der Rauminhalt des Mauerwerkes gemessen werden soll. Es werden die Volumina der äußeren und inneren Kugel gefunden nach der exakten Formel $\frac{d^3}{2}\left(1+\frac{1}{21}\right)$, aber sehr umständlich.

**) D. h. wenn man ohne den Umweg über den Würfel und die ganze Kugel die Konche als solide Backsteinmasse berechnet und dann den Hohlraum abzieht.

8*

- 8 κλου τοῦ ἐπιπέδου ποδῶν ἰη, ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται τκδ. ταῦτα ἑνδεκάκις γίνονται ,γφξδ ὧν ιδ' γίνονται σνδ δ^ζ. τοσούτων ἔσται ποδῶν τὸ ἐν αὐτῆ ψηφολόγημα.
- 36 'Εάν δὲ δλης τῆς σφαίρας βούλη τὴν ἐπιφάνειαν 5 εύρεῖν, τετραπλασίασου τοὺς συδ δ^ζ· γίνονται ,αιη καὶ β ἕβδομα. τοσούτου ἡ τῆς δλης σφαίρας ἐπιφάνεια ἔσται.

λέγει τοῦτο Άρχιμήδης ἐν τῷ περί σφαιρικῶν.

- Καμάραν μετρήσαι έλαττον ήμικυκλίου τὸ έγχυμα 10 37 έχουσαν, ής ή βάσις τοῦ κενώματος ποδῶν ιδ, οί πρωτοσφηνες έκατές ωθεν έκ ποδών $\overline{\beta}$, ή κάθετος έν τῷ κενώματι ποδών 5, τὸ μῆκος ποδών ιε. ποίει ούτως. σύνθες τούς ιδ πόδας τοῦ κενώματος καὶ τοὺς Ξ τῆς καθέτου γίνονται π. τούτων τὸ ζ' γίνονται τ. ταῦτα 15 έπὶ τὰ 5. γίνονται ξ. καὶ σύνθες πάλιν τοὺς τοῦ κενώματος πόδας ιδ καί τούς έκατέρωθεν πρωτοσφήνας άνὰ ποδῶν β. όμοῦ γίνονται τη. τούτοις πρόσθες τὰ ξ τοῦ κενώματος τῆς καθέτου καὶ τοὺς β πόδας γίνονται π5. ών ζ' γίνονται τγ. ταῦτα ἐπὶ τὰ τῆς ὅλης 20 άνατάσεως, έπι τὰ η γίνονται οδ. ἀπὸ τούτων ὕφελε τούς τοῦ κενώματος πόδας ξ. λοιπόν τοῦ στερεώματος πόδες μδ. τούτους ποίησον έπι τους τε τοῦ μήκους. γίνονται πόδες χξ. τοσούτων ή καμάρα.
- 88 Κόγχην μετοῆσαι, ής ή βάσις ποδῶν ιβ, ή δὲ ποὸς 25
 ¹ ὀρθὰς ποδῶν δ, ή δὲ ὑπὸ τὸ ἀναφύσημα ποδῶν γ̄ εὑοεῖν αὐτῆς τὸ στερεόν. ποίει οῦτως· τῶν ιβ τὸ ζ΄.

= 18 Fuß, nehmen wir $18 \times 18 = 324$, $11 \times 324 = 3564$, $\frac{1}{14}\times 3564=254\frac{4}{7}.$ So viel Fuß wird der Mosaikbelag in ihr sein.*)

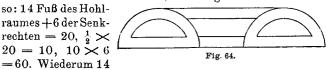
Wenn du aber die Oberfläche der ganzen Kugel finden 36 5 willst, mache $4 > 254\frac{4}{7}$, gibt $1018\frac{2}{7}$. So viel wird die Oberfläche der ganzen Kugel sein.

Das sagt Archimedes in dem Werke über Kugellehre.**)

Ein Gewölbe zu messen, dessen Mündung kleiner ist als 37 ein Halbkreis, die Basis des Hohlraumes - 14 Fuß, die

10 ersten Keile beiderseits je = 2 Fuß, die Senkrechte innerhalb des Hohlraumes = 6 Fuß, die Länge = 15 Fuß. Mache so: 14 Fuß des Hohlraumes + 6 der Senk-

rechten = 20, $\frac{1}{2}$ × $15\ 20 = 10,\ 10 \times 6$

Fuß des Hohlraumes + die beiderseitigen ersten Keile zu je 2 Fu $\beta = 18$. 18 + 6 der Senkrechten des Hohlraumes + 2 Fuß = 26, $\frac{1}{2}$ × 26 = 13, 13 × 8 der ganzen Höhe 20 = 104.***) 104 ÷ 60 Fuß des Hohlraumes = 44 Fuß der

Mauermasse. 44 > 15 der Länge = 660 Fuß. So viel das Gewölbe.

Eine Konche zu messen, deren Basis = 12 Fuß, die 38 Senkrechte = 4 Fuß, die unter der Aufbauschung \dagger) = 1

25 3 Fuß; zu finden deren Rauminhalt. Mache so: $\frac{1}{2} > 12 = 6$,

*) Nach der Formel für den Flächeninhalt des Kreises $d^{2} > \frac{\pi}{4}$.

) D. h. Περί σφαίρας και κυλίνδρου I 33. *) Der größere (äußere) und der kleinere (innere) Kreisabschnitt berechnet nach der schlechten Formel $\frac{d+h}{2} > h$.

†) D. h. die innere Spannweite, ή ἔσω ἕλκουσα I 41.

- s γίνονται $\overline{5}$ σύνθες γίνονται $\overline{\nu\beta}$. πρόσθες αὐτοῖς τὸ L'· γίνονται \overline{ns} · δμοῦ γίνονται $\overline{o\eta}$. καὶ τὰ $\overline{\gamma}$ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται $\overline{\vartheta}$ · μετὰ τῶν $\overline{o\eta}$ δμοῦ γίνονται πζ. ταῦτα ἐπὶ τὰ $\overline{\gamma}$ · γίνονται σξα. ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται $\overline{\beta\omegao\alpha}$. τούτων τὸ μβ΄· γίνονται ξη $\overline{5}$ ζ΄ κα΄· [κατὰ] 5
- 2 τὸ στεφεόν. τῆς αὐτῆς κόγχης εὐφεῖν τὴν ἐπιφάνειαν. ποιῶ οῦτως τῶν $i\beta$ τὸ L΄ γίνονται \bar{s} . ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται $\bar{\lambda}s$. καὶ τὰ $\bar{\delta}$ ἐφ' ἑαυτά γίνονται $\bar{\iota}s$. ἡμοῦ γίνονται $\bar{\nu}\beta$. τούτων τὸ L΄ γίνονται $\bar{\kappa}s$. καὶ τὰ $\bar{\gamma}$ ἐφ' ἑαυτά γίνονται $\bar{\partial}$. ταῦτα πρόσθες τοῖς $\bar{\kappa}s$ · 10 ἡμοῦ γίνονται $\bar{\lambda}ε$. ταῦτα τρίς γίνονται $\bar{\varrho}\bar{e}$. ταῦτα ένδεκάκις γίνονται , αρνε. τούτων τὸ κα΄ γίνονται $\bar{\nu}ε$. ἡ ἐπιφάνεια.
- 89 Κόγχην μετοήσαι, ής ή διάμετοος ποδών ιδ καί ή κάθετος ποδών ζ, τὸ δὲ πλάτος ποδών β̄. εύοείν τὸ 15 στερεόν. ποιῶ οῦτως· σύνθες διάμετρον καὶ τὰ β πάχη· ἰη. ταῦτα κύβισον· γίνονται κωλβ. τούτων ἆρον τὴν διάμετρον κυβίσας· γίνονται ,βψμδ· λοιπὸν γίνον-ται ,γπη. ταῦτα ἐπὶ ἰα· γίνονται γ, γ λξη. τούτων τὸ πδ'· γίνονται υδ γ' κα'. τοσούτων ποδών τὸ στερεόν. 20
- 40 "Αλλως. τῆ διαμέτοφ ποόσθες τὸ ἕν πάχος· γίνουται τς. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται σνς. ταῦτα ἐπὶ ιὰ γίνονται , βωις. τούτων τὸ ιδ'· γίνονται σα ζ'. ταῦτα δίς· γίνονται υβ καὶ β ἕβδομα.

35

 $[6 \times 6 = 36, 4 \times 4 = 16], 36 + 16 = 52, \frac{1}{2} \times 52 = 26, 26 + 52 = 78. 3 \times 3 = 9, 78 + 9 = 87. 87 \times 3 = 261,$ $11 \times 261 = 2871, \frac{1}{43} \times 2871 =$ 68¹/₆ ¹/_{7 21}. Dies der Rauminhalt.*) Zu 2 5 finden die Oberfläche derselben Konche. Ich mache so: $\frac{1}{2} \times 12 = 6$, 6×6 = 36, $4 \times 4 = 16$, 36 + 16 = 52. Fig. 65. $\frac{1}{2}$ > 52 = 26, 3 > 3 = 9, 26 + 9 $= 35, 3 \times 35 = 105, 11 \times 105 = 1155, \frac{1}{21} \times 1155$ 10 = 55. Dies die Oberfläche.**) Eine Konche zu messen, deren Durchmesser = 14 Fuß, 39 die Höhe = 7 Fuß, die Breite***) = 2 Fuß; zu finden den Rauminhalt. Ich mache so: addiere Durchmesser und υδγ' ×α 15 die 2 Dicken, gibt 18; 18³ = 5832. īβ 14^3 des Durchmessers = 2744, 5832 $\begin{array}{l} -2744 = 3088. \quad 11 \times 3088 = \\ 33968. \quad \frac{1}{84} \times 33968 = 404\frac{1}{5}\frac{1}{21}. \text{ So} \\ \text{viel Fuß der Rauminhalt.}^{+} \end{array}$ īδ Fig. 63. Auf andere Weise. Addiere zum Durchmesser die eine 40 Dicke, gibt 16. 16 \times 16 = 256. 256 \times 11 = 2816. ¹/₁₄ \times 2816 = 201[†]/₇. 2 \times 201[†]/₇ = 402²/₇.^{††})

*) Nach der schlechten Formel $\left(\frac{3}{2}\left(\frac{b}{2}\right)^2 + h^2 + r^2\right) > r > \frac{\pi}{12}$, s. I 41.

) Formel $\left(\frac{1}{2}\left(\left(\frac{d}{2}\right)^2 + h^2\right) + r^2\right) > r > \frac{\pi}{6}$, nicht einmal homogen, wenn 3, womit multipliziert wird, r bedeuten soll. *) D. h. Dicke.

†) Die Konche ist hier $\frac{1}{4}$ Kugel und wird berechnet als Differenz zweier Kugelviertel nach der Formel $d^3 > \frac{\pi}{6}$.

++) Wenn p die Dicke bezeichnet, ist die Formel $(d+p)^* > p > \frac{\pi}{4}$, sehr ungenau, wie ja auch das Ergebnis zu 39 nicht stimmt.

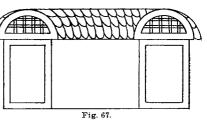
- vs 41 Στοά έχουσα τὸ μὲν μῆκος ποδῶν οιδ, το δὲ πλάτος ποδων ιβ ζ' εύρειν, πόσους πήχεις στρωτήρων λαμβάνει. ποίει ούτως το μηκος έπι το πλάτος γίνονται , αυκε. προστίθει αύτοις δι' όλου το ι' γίνονται <u>ρμβ</u> L'. σύνθες όμοῦ. γίνονται <u>αφξζ</u> L'. τοσούτων 6 πηχών στερεόν λήψεται. προσετέθη το ι' δια την μέλλουσαν απουσίαν γίνεσθαι τοῦ στρωτήρος.
- $\frac{8}{42}$ Έστω πυλών δ ύποκείμενος, ώς κατατέτακται, έχων 1 ἐπάνω τὴν ψαλίδα· ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔστωσαν κίονες στρογγύλοι έπὶ βάσεων, καὶ αἱ μὲν βάσεις ἐχέτωσαν 10 τὰ μèν πλάτη ἀνὰ ποδῶν $\overline{\delta}$ L', τὰ δὲ μήμη ἀνὰ ποδῶν $\overline{\xi}$, tò dè nàzos nodêv $\overline{\gamma}$ L' γ lvovtai krastos tov lidov πόδες οι δ'. έχέτω δε από της βάσεως ήμιπόδια β. άφαιοω τοίνυν άπό τοῦ μήκους λοιπόν ξ. τοσούτων έσται ή βάσις των στύλων. τὸ δὲ ὕψος ἔστω ποδων 15 ιδ, ή δὲ κορυφή ἀνὰ ποδῶν β, τὸ δὲ διάστημα τοῦ πυλώνος ώς έπι των κολοβών κώνων έστιν ύπό τον ανώτερον υποδεδειγμένον ... και όσου έαν ὦσιν. ἐκθήσομαι ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπιχόμενος μέτοῷ τὸ

Ι ποδῶν] α SV, πηχῶν Hultsch. 4 προστίθει] προστιθε S, πρότι^Φ V, πρόσθες Hultsch. τό] S, τοῦ V. 5 τοσοότων-6 στερεόν] τοσούτους πήχεις στρωτήφων Hultsch. 6 πηχῶν] S, πηχυῶν V. στερεόν] scrib. στρωτήφα. 12 ἕκαστος τοῦ] scrib. έξ έκατέφου. 13 $\overline{\varphi\iota} \delta'$] $\overline{\varrho\iota\delta}$ S. έχέτω] scrib. ἀπεχέτω; sed de-sunt nonnulla. Έστω] corr. ex έσται S. 16 $\overline{\rho}$] $\overline{\iota\beta}$ S. 16 β ιβ S.
 έστιν ύπό] cor 19 έπι] fort. 17 lacunam indicaui. χώνων] κιόνων S. ruptum. 18 lacunas indicaui; deest τρόπον. έτι. έπιχόμενος] scrib. έπιχοώμενος.

*) Natürlich muß eine Benennung durchgeführt werden, entweder Fuß oder Ellen.

**) Wenn ἀπουσία richtig ist, wird auf Verlust durch Behauung o. ä. praktische Rücksicht genommen.
 ***) D. h. nach der Figur: Breite der Vorderseite. Hierbei

Eine Halle, deren Länge = 114 Ellen, $\tilde{*}$) die Breite = 121 Elle; zu finden, 5 wieviel Ellen Fußbodenplatten sie faßt. Macheso: Länge×Breite=1425; durchweg $\frac{1}{10}$ ×1425

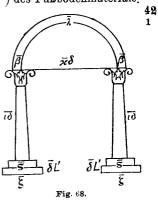
121

 $10 = 142\frac{1}{2}; 1425 + 142\frac{1}{2} = 1567\frac{1}{2}$. Einen Fußboden von so viel Ellen wird sie fassen. $\frac{1}{10}$ wurde hinzugefügt wegen des voraussichtlichen Schwundes**) des Fußbodenmaterials.

Es sei das vorliegende Portal, wie es gezeichnet ist, mit einer

- 15 Wölbung oben; zu beiden Seiten seien runde Säulen auf Basen, und es haben die Basen die Breiten $je = 4\frac{1}{2}$ Fuß, die Längen je = 7 Fuß, die Dicke $= 3\frac{1}{2}$ Fuß; das gibt zu 20 beiden Seiten $110\frac{1}{4}$ Fuß Stein.
- Es sei [die Säule] vom [Rande] der Basis je 1/2 Fuß entfernt. Dies ziehe ich von der Länge***) ab; Rest 6. So viel [Fuß] wird die

25 Basis†) der Säulen sein. Ihre Höhe sei 14 Fuß, der Scheitel je = 2 Fuß, der Zwischenraum des

Portals [zwischen den Säulen = 8 Fuß. Die Säulen berechnen wir] wie bei den abgestumpften Kegeln nach der 30 oben erläuterten Methode ++) [und schreiben auf,] wieviel

sie betragen. Ferner werde ich unter Benutzung desselben Maßes den größeren Halbkreis berechnen, wie wir es gelernt haben; †††) und wenn [die Wölbung] größer oder

ist vergessen, daß bei der geringeren "Dicke" (Tiefe) die Säule dann vorn und hinten über die Basis hinausragen würde.
†) D. h. deren Durchmesser, wie unten beim Scheitel
††) Oben 12, vgl. 20. †††) Geometr. 18.

- S μείζον ήμικύκλιον, ώς έμάθομεν έὰν δὲ ἦ μείζων ἢ ἐλάσσων, ποίει ὡς τὰ τμήματα τοῦ κύκλου.
- 2 τὸ μὲν ἡμικύκλιον μετρηθὲν γίνεται ποδῶν νδ· ὅλην γὰρ ἔχει τὴν βάσιν ποδῶν ιβ. ἔπειτα ἀνταναφέρω τοὺς β πόδας τοὺς ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐξ ἑκατέρου τοῦ 5 μέρους [λοιπόν εἰσι πόδες ν]. ἐμέτρησα νῦν ἕτερον ἡμικύκλιον ἐλασσον, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου μετρηθέντος, καὶ γίνεται ποδῶν κδ· ἂ συναναφέρω ἀπὸ τοῦ μείζονος ἡμικυκλίου, οἶον ἀπὸ τῶν νδ τὰ κδ· λοιπὸν λ. τοσούτων ἔσται αὐτὴ ἡ ψαλίς. τῷ δ' ἐν ταῖς στερεομε- 10 τρίαις ἔξεστιν εὐκόπως κατακολουθεῖν, ἐπεὶ ἑνὸς ἑκάστου ἡ μέτρησις, καθὼς ἄνω προδεδήλωται.
- ³⁰ "Εστω οἶκος ἔχων τὸ μῆκος ποδῶν κ καὶ τὸ πλάτος ποδῶν τ̄γ L'. δεῖ δὲ γνῶναι, πόσαι εἰς τοῦτον τὸν οἶκον κεφαμίδες ἀναβαίνουσιν. ἔστω δὲ ἡ κεφαμἰς πο- 15 δῶν β, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν α L'. ποίει οῦτως. ἐπειδὴ ἡ κεφαμἰς ἡμιπόδιον ὑποτίθεται ὑπὸ τὴν ἑτέφαν κεφαμίδα, ἄφελε ἀπὸ τοῦ μήκους τῆς κεφαμίδος, εἰς ὃν τόπον κατέχει. καὶ ἐπεί ἐστι τὸ μῆκος ποδῶν κ, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν τ̄γ L', πολυπλασίασον τὰ κ ἐπὶ τ̄γ L'. 20

*) Nämlich 8 des Zwischenraumes + 2 + 2 der Scheiteldurchmesser. $\pi = 3$.

^{**)} Nämlich vom Durchmesser des größeren Halbkreises. Der Zusatz $\lambda_{0\iota\pi\delta\nu}-\bar{\nu}$ beweist völligen Mangel an Verständnis der Aufgabe beim Exzerptor; seine Flüchtigkeit hat dann wohl auch z. T. die Auslassungen verschuldet.

kleiner ist [als ein Halbkreis], mache wie bei den Kreissegmenten.

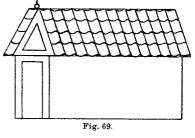
Der Halbkreis gemessen = 54 Fuß; denn er hat die 2 ganze Basis = 12 Fuß.*) Darauf ziehe ich die 2 Fuß des 5 Scheitels zu beiden Seiten ab.**) Sodann messe ich einen anderen, kleineren Halbkreis, wie bei dem zuerst gemessenen; gibt 24 Fuß;***) dies ziehe ich von dem größeren Halbkreis ab, 54 : 24 = 30. So viel wird die Wölbung allein \dagger) sein. Die stereometrische Messung aber ist leicht durch-10 zuführen, da die Vermessung jedes einzelnen Teiles so ge-

schieht, wie es vorhin oben angegeben ist. ++)

Es sei ein Haus, dessen Länge = 20 Fuß, die Breite 43 $= 13\frac{1}{2}$ Fuß; es soll erkannt werden, wieviel Dachziegel auf dieses Haus gehen;

15 ein Dachziegel sei zu 2 Fuß, +++) die Breite aber = $1\frac{1}{2}$ Fuß. Mache so: da vorausgesetzt

wird, daß jeder Dach-20 ziegel 1/2 Fuß unter den anderen hinein sich erstreckt, ziehe dies von

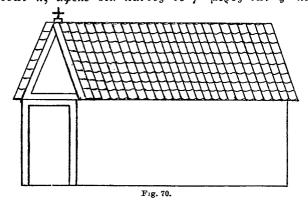

der Länge ab $[2 \div \frac{1}{2}]$ $= 1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{2} > 1\frac{1}{2}$ der ²⁵ Breite $= 2\frac{1}{4}$ Fuß], welchen Raum [1 Dachziegel] einnimmt. Und da die Länge = 20 Fuß, die Breite $= 13\frac{1}{2}$ Fuß, mache

***) $\frac{d^2}{8}\pi$, wenn d = 8, $\pi = 3$. †) D. h. die Vorderfläche des Bogens. $\alpha i \tau \eta$ d. h. ohne die Säulen und Basen; denn offenbar soll der Rauminhalt des ganzen Gebäudes berechnet werden. Für das Gewölbe fehlt wach die Multipilieting mit der Tiefe

ganzen de Multiplikation mit der Tiefe. ††) Die Teile sind Basen, Säulen und Wölbung; vgl. †). Für diese s. 28-29. †††) Nämlich an Länge.

- SVC γίνονται σο. ταῦτα μέρισον εἰς τὰ β δ΄ γίνονται οx. τοσαῦται ἀναβήσονται κεραμίδες ἐπὶ τὸν οἶκον.
- 44 "Εστι δε και ετέρα μεθοδος επι των κεραμίδων.
 εαν η οίκος εχων το μηκος ποδων ξ, το δε πλάτος ποδων λ, άφελε δια παντός το γ' μέρος των ξ. λοι- 5

πὸν $\overline{\mu}$. καὶ ἔτι όμοίως ἀπὸ τοῦ πλάτους ἀπὸ τῶν $\overline{\lambda}$ τὸ γ'· λοιπὸν π. καὶ πολυπλασίασον τὰ $\overline{\mu}$ ἐπὶ τὰ \overline{x} · γίνονται $\overline{\omega}$. τοσαῦται κεραμίδες ἀναβήσονται ἐπὶ τὸν οἶκον. εὕρηται καὶ ταῦτα τῆ μεθόδω.

 ⁵⁰ "Εστω δὲ στῦλος, καὶ ἐπιστηκέτω ἐπ' αὐτὸν ὑδρία 10
 ¹ κεράμιον χωροῦσα Ἱταλικὸν ξεστῶν μη, ἔχει δὲ τρύπημα περὶ τὸν πυθμένα δακτύλου α. ἀπολυομένου οὖν,
 φησί, τοῦ ὕδατος καὶ ἐνεχθέντος ἐπὶ τὴν γῆν παραχρῆμα κενοῦται ἡ ὑδρία. ἐκ τούτου οὖν τοῦ λόγου
 εὑρεῖν τὸ ὕψος τοῦ στύλου. ἀποδειχθήσεται οὖν οῦ- 15
 τως. ἐπειδή ἐστιν ἡ ὑδρία κεράμιον χωροῦσα ξεστῶν

¹ σx] πδ΄ σx' C. 2 τοσαῦτα C. κεραμίδια C. 5 λοιπὰ C. 6 καί] in ras. C. ἔτι] om. C. πλάτους] corr. ex πάχους S. 7 λοιπὰ C. καί] om. C. τὰ (pr.)] οὖν τὰ C.

 $20 > 13\frac{1}{2} = 270$. $270: 2\frac{1}{4} = 120$. So viel Dachziegel gehen auf das Haus.*)

Es gibt aber auch eine andere Methode bei den Dach-44 ziegeln. Wenn ein Haus gegeben ist, dessen Länge = 60

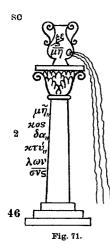
5 Fuß, die Breite = 30 Fuß, ziehe durchweg von 60 ab $\frac{1}{3}$; Rest 40. Ebenso ferner von 30 der Breite $\frac{1}{3}$; Rest 20. 40 > 20 = 800. So viel Dachziegel werden auf das Haus gehen.**) Auch dies ist durch die Methode gefunden.***)

Es sei aber eine Säule, und auf sie sei eine Wasser- 45 10 kanne hingestellt, die eine italische Amphora zu 48 1 Xesten+) faßt und ein Loch im Boden hat von 1 Zoll. Wenn nun, sagt er, ++) das Wasser losgelassen wird und zu Boden fällt, wird die Wasserkanne gleichzeitig geleert. Zu finden aus diesem Verhältnis die Höhe der Säule. Das wird nun 15 bewiesen folgendermaßen: da die Wasserkanne eine Amphora

*) Wenn die gegebene Länge und Breite die einer Seite des Giebeldaches sind, müßte noch mit 2 multipliziert werden (der Scholiast irrt); wenn sie, worauf der Wortlaut führt, die des Hauses sind, paßt die Rechnung nur für ein flaches Dach, nicht für ein Giebeldach.
 **) Die Rechnung ganz willkürlich. Wendet man sie auf 42 an ownibt sich 60.

43 an, ergibt sich 60.
***) Unklar. Wenn man (mit C, worin aber diese Worte eben nicht stehen) dè Z. 10 streicht, könnte man die Worte zum Folgenden ziehen (gegen S).
†) S. oben 3 u. 24, 22 u. 23. Vgl. Geometr. 22, 2.
††) Der exzerpierte Schriftsteller.

8 $i\pi l - 9 \mu s \vartheta \delta \phi$] om. C. Seq. in V in textu duo scholia, quae S m. 1 ad fig. 69 mg. adscripsit: añr η $\mu i \alpha$ $\tau \omega r$ $\pi l s v \varrho \omega r$ $\tau \eta s$ $\delta \iota \varrho \varrho \dot{\tau} \sigma v$ (- ι - deformatum in S, $\delta v \varrho \varrho \dot{\tau} \sigma v$ V) $\sigma r \dot{\epsilon} \gamma \eta s$ ούσα έχει κεραμίδας ξ, ή δὲ ἑτέρα καὶ (e corr. S) ἴση αὐτῆ οὖσα χω-Εχει κεφαμιδας ξ, η δε έτεφα και (e corr. S) ίση αυτη ουσά χω-φήσει τὰς λοιπὰς ξ: — (: — om. V). τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κα-τωτέφω (44) πορδλήματος: ἡ μὲν μία τῶν πλευφῶν τῆς στέγης ὑπογέγφαπται ῦ αἰφουσα κεφαμίδας, ἡ δὲ ἑτέφα καὶ ἀπεναντίου νοουμένη τὰς λοιπὰς ῦ εἰς ἀναπλήφωσιν τῶν ὡ λήψεται. 10 δὲ] om. C. 11 κεφαμίου C. 12 πεφὶ] C, παφὰ S. 13 φησί] S, comp. C. τοῦ ὕδατος] S, τὸ ῦδωφ C. 15 ἀποδειχθήσεται] C, ὑποδειχθήσεται S. οὖν] S, δὲ C. 16 ἐστιν ἡ] ἐστι C, οὖν ἐστιν ἡ S. κεφαμίου C. ξεστῶν] C, ξεστας S.

μη, δ δὲ ποὺς δ τετράγωνος χωρεϊ ξέστας Ίταλικοὺς μη, ἔχει δὲ δ πύβος τοῦ στερεοῦ ποδὸς δακτύλους ,δςς, ἔστι δὲ τὸ τρύπημα δακτύλου α, λήψομαι τοίνυν τῶν ,δςς τὸ ις΄, ἵνα ἔχωμεν πόδας εὐθυμετρικούς, οι εἰσι δακτύλων σνς. τοσούτων ἄρα ποδῶν ἔσται δ στῦλος. ὅπερ ἔδει δείξαι. φανερὸν δέ σοι ἔσται ἐκ τούτου τοῦ λόγου, ὅσου ἀν δοθῃ ἡ ὑδρία, καὶ πηλίκον ἀν ἦ τὸ 10 τρύπημα, ὡς δεῖ μεθοδικῶς ζητῆσαι, καθὡς καὶ ἐπὶ τούτου δέδεικται.

Άμφοοὰ ὕδατος κοέμαται τούπημα ἔχουσα δακτύλων β΄ καὶ συνέβη ἄψα-

σθαι τὸ ὕδωρ τῆς γῆς καὶ κεκενῶ- 15 σθαι τὴν ἀμφοράν. ζητῶ, ἀπὸ πόσων ποδῶν ἐκρέματο τῆς γῆς. ποιῶ οὕτως· ὅσων ἐἀν εἶπῃ δακτύλων, ἕλκε ἐφ' ἑαυτά· γίνονται δ. καὶ ἐπειδὴ ὁ ποὺς ἔχει δακτύλους τ̄ς, ἐφ' ἑαυτούς· γίνονται σν̄ς. ταῦτα μέριζε παρὰ τὸν δ. γίνονται ξδ. τοσούτων ποδῶν τὸ 20 ὕψος ἦν.

^S Ο σωλην δ ούγκίαν φέρων ἔχει την διάμετρον δα-47 κτύλου α. ἐἀν οὖν τις βουληθη κατασκευάσαι σωληνα γραμμάτων θ, εὑρεῖν, πόσων δακτύλων τάσσωμεν τὸν σωληνα ἔχοντα διάμετρον. ποιῶ οὕτως· ἐπειδη δ σω- 25 λην οὐγκίας α δάκτυλον α ἔχει, ἀναλύω την οὐγκίαν

 $[\]begin{array}{c} 3 \ {\rm rodds}] \stackrel{\sigma}{\sigma} {\rm S}, \ {\rm om. C.} \qquad \delta \alpha {\rm rvilovs}] \ \Delta {\rm acc} / {\rm S}, \ \delta \alpha {\rm rvilov} {\rm C}. \\ \hline \overline{\delta q_5} - 5 \ \overline{\tau} \overline{\sigma} {\rm v}] {\rm S}, \ {\rm om. C.} \qquad 5 \ \overline{\delta q_5}] \quad \delta - \ {\rm deformatum \ in \ C.} \\ \hline \delta \ \alpha {\rm rvilow}] \ {\rm comp. \ C}, \ \delta \ \alpha {\rm rvilov} {\rm S}. \qquad 9 \ \overline{\alpha} {\rm v}] \ \ \overline{\alpha} {\rm ec} \ {\rm C \ et \ e \ corr. \ in \ scrib. \ S.} \qquad 10 \ {\rm vol} {\rm elev} {\rm C}. \qquad 12 \ {\rm radds} {\rm vol} {\rm S}, \ {\rm radd} {\rm 'C}. \\ \hline 13 \ \ {\rm dupogel} {\rm S}, \ \ {\rm dupogelev} {\rm S}. \qquad {\rm rodd} {\rm rodd} {\rm S}. \qquad {\rm rodd} {\rm rodd} {\rm c}. \end{array}$

taßt zu 48 Xesten und der Quadratfuß*) 48 italische Xesten faßt, und der Würfel des Kubikfußes 4096 Zoll hat, und das Loch 1 Zoll ist, so nehme ich $\frac{1}{16}$ von 4096, um Quadratfuß zu bekommen zu 256 Zoll. So viel Fuß

- 5 wird also die Säule sein; was zu beweisen war. Und aus 2 diesem Raisonnement wird es dir klar sein, wie groß auch die gegebene Wasserkanne ist und von welchem Umfang das Loch, in welcher Weise man methodisch suchen muß, wie es auch hier bewiesen ist.**)
- ¹⁰ Eine Amphora mit Wasser, die ein Loch hat von 2 Zoll, ist aufgehängt; und indem die Amphora entleert ist, erreicht das Wasser gleichzeitig den Fußboden. Ich suche, wieviel Fuß über der Erde sie aufgehängt war. Ich mache so: so viel Zoll er

¹⁵ angegeben hat, multipliziere mit sich selbst; gibt 4.
Und da der Fuß 16 Zoll hat, mache 16 × 16 =
256. 256: 4 = 64. So viel Fuß war die Höhe.**) Fig. 72.

Die Röhre, die eine Unze führt, hat den Durch-

messer = 1 Zoll. Wenn man nun eine Röhre zu 9 Gramm 20 konstruieren will, ist zu finden, zu wieviel Zoll wir den Durchmesser der Röhre setzen sollen. Ich mache so:***) da

*) Sollte heißen: Kubikfuß.

**) Die Aufgabe ist vom Exzerptor völlig mißverstanden und entstellt worden. Gemessen wurde die Höhe des Parallelepipedons, das der Wasserinhalt des Gefäßes zwischen dem (quadratischen) Loch und dem Fußboden bilden würde, wenn man sich ihn als kontinuierliche Masse vorstellt in dem Augenblick, wo das Gefäß entleert ist und das Wasser gerade den Fußboden erreicht.

***) Die Rechnung ist sinnlos.

14 $\xi_{\chi 0 \nu \sigma \alpha}$] S, $\xi_{\chi \omega \nu}$ C. $\delta \alpha \kappa \tau \dot{\nu} l \omega \nu \bar{\beta}$] $\Delta / \alpha \bar{\beta}$ S, $\delta \alpha \kappa \tau \dot{\nu} l o \nu s$ d'o C. $\kappa \alpha l$] C, om. S. 15 $\kappa \epsilon \nu \sigma \tilde{\nu} \sigma \delta \alpha \alpha$ C. 16 $\tau \dot{\eta} \nu \dot{\alpha} \mu \phi \rho \rho \dot{\alpha} \nu$] S, $\tau \dot{\nu} \nu$ $\dot{\alpha} \mu \phi \rho \rho \dot{\alpha} \alpha$ C. 19 $\xi_{\chi \epsilon \iota - \overline{\iota s}}$] S, $\delta \alpha \kappa \tau \dot{\nu} l \sigma \nu s$ is ' $\xi_{\chi \epsilon \iota} \pi \sigma \dot{\epsilon} \iota$ o $\tilde{\nu} \tau \omega s$ C. 20 $\tau \dot{\nu} \nu \bar{\delta}$] $\tau \tilde{\omega} \nu \tau \epsilon \sigma \sigma \dot{\alpha} \rho \omega \nu$ C. 22 $\delta \alpha \kappa \tau \dot{\nu} l \sigma \nu$] Δ / α S. 24 $\pi \delta \sigma \omega \nu$ $\delta \kappa \kappa \tau \dot{\nu} l \sigma \nu$] $\pi \delta \sigma \sigma \nu s \delta \alpha \kappa \tau \dot{\nu} l \sigma \nu s$ S. 26 $\sigma \dot{\nu} \gamma \kappa l \alpha s$] Fo S.

46

- s els γοάμματα·γίνονται πδ. καὶ πολυπλασιάζω τὰ πδ έφ' έαυτά γίνονται φος. έπειδη σωληνα θ γοαμμάτων βουλόμεθα κατασκευάσαι, πάλιν ποιῶ τὰ θ ἐφ' ἑαυτά. γίνονται πα. ταῦτα εἰς φος· γίνονται ξδ. τοσούτων δακτύλων τὸν σωλῆνα τῶν θ γραμμάτων τάσσομεν.
- вс **48** Πῶς δεῖ όθόνας έχμετρεῖν εἰς ἄρμενον. ἔστω ίστός, ού τὸ μὲν ὑποκέρας ποδῶν π, βάθος ποδῶν ν. εύρειν, πόσα δθόνια έμπεσοῦνται είς τὸ ἄρμενον έχούσης τῆς όθόνης τὸ μὲν μῆκος ποδῶν δ, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν $\overline{\gamma}$. ποίει ούτως τὰ $\overline{\gamma}$ ἐπὶ τὰ $\overline{\delta}$. γίνονται $i\overline{\beta}$. ταῦτα 10 τετράκις· γίνονται $\overline{\mu\eta}$. και τὰ $\overline{\pi}$ ἐπι τὰ $\overline{\nu}$ · γίνονται $\overline{\delta}$. τούτων τὸ μη'· γίνονται πγ γ'. τοσαῦτα ἀπέρχεται ὀθόνια

49 "Αλλως τὸ αὐτό.

τὰ $\overline{\nu}$ ἐπὶ τὰ $\overline{\pi}$. γίνονται δ . ὡν δ' γίνονται $\overline{\alpha}$. καὶ ποιῶ τοὺς $\overline{\gamma}$ ἐπὶ τοὺς $\overline{\delta}$ · γίνονται πόδες $\overline{\iota\beta}$. λ αμβάνω 15 τῶν , α τὸ ιβ' γίνονται πγ γ'. φανερόν.

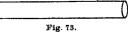
Πλοίου τὸ μῆχος ποδῶν κδ, ή δὲ βάσις ποδῶν Ξ, 5Ŏ ή δε κατάβασις ποδών δ. εύρειν, πόσα κεράμια η πόσους μοδίους χωρεῖ. ποιῶ οῦτως τὴν κατάβασιν ἐπλ

4 ξδ] ηξδ S. 6 πῶς—ἄρμενον] S, om. C. 9 πλάτος] $\frac{1}{\pi}$ S. II τετράχις] C, $\hat{\sigma}$ S. 13 τδ] S, είς τδ C. 14 δ'] S, τδ δ' C. 15 $\bar{\gamma}$] C, $\bar{\gamma}$ S. $\bar{\sigma}$] S, τέσσαρις C. 16 φανερόν] S, om. C. 18 κατάβασις] fort. κάτω βάσις; sed cfr. lin. 19. πόσα] om. S. Fig. 75 post 51 repetit S.

^{*)} D. h. Höhe. **) Wonn die Figur richtig ist, müßte das Ergebnis dop-pelt so groß sein; aber vielleicht ist das Segel nicht als rechtwinkliges Dreieck gedacht, sondern von dieser Form, die dann empirisch berechnet wäre. Dieselbe Rechnung findet sich in 49, wo sie sachgemäßer dar-gestellt ist. Darauf bezieht sich wohl $\varphi \alpha \nu s \varrho \delta \nu Z$. 16.

die Röhre zu 1 Unze 1 Zoll hält, löse ich die Unze in Gramm auf; gibt 24. 24 > 24 = 576. Da wir eine Röhre zu 9 Gramm konstruieren wollen, mache ich

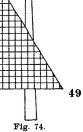
s wiederum 9 >> 9 = 81. 576:

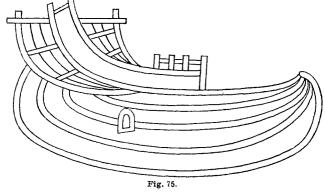
81 = 64. Zu so viel Zoll setzen wir die Röhre von 9 Gramm. Wie man Leinwand ausmessen soll zu einem Segel. Es 48 sei ein Mast, dessen untere Raae 80 Fuß ist,

die Tiefe*) = 50 Fuß; zu finden, wieviel Stück 10 Leinwand auf ein Segel gehen werden, wenn ein Stück Leinwand die Höhe = 4 Fuß, die Breite = 3 Fuß hat. Mache so: 3 > 4 = 12, $4 \times 12 = 48. \ 80 \times 50 = 4000. \ \frac{1}{48} \times 4000$ = $83\frac{1}{3}$. So viel Stück Leinwand gehen 15 drauf.**)

Dasselbe auf andere Weise. $50 \times 80 = 4000$, $\frac{1}{4} \times 4000 = 1000$. $3 \times 4 = 12$ Fuß, $\frac{1}{13} \times 1000 = 83\frac{1}{3}$. Das leuchtet ein.**)

Die Länge eines Schiffes = 24 Fuß, die Basis = 6 Fuß, 50 80

die untere Basis = 4 Fuß; zu finden, wie viel Amphoren oder wie viel Scheffel es faßt. Ich mache so: die untere Heronis op vol. V ed. Heiberg. 9

- s την βάσιν γίνονται πόδες κδ. τούτους πολυπλασιάζω
 ἐπὶ τὸ μῆκος, ἐπὶ τοὺς κδ. γίνονται πόδες φος. τούτων τὸ γ΄ προστιθῶ τοἰς φος. ὁμοῦ γίνονται ψξη.
 τοσαῦτα κεφάμια χωφεῖ. χωφεῖ δὲ τὸ κεφάμιον μοδίους
 ῖ. γίνονται ,ξχπ.
- 51 "Έστω πλοίον, και έχέτω [μηκος] ἀπὸ κορύμβου εἰς κόρυμβον τὸ μὲν μηκος ποσῶν ν̄, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν ιβ και τὸ βάθος ποδῶν ζ. ποίει οὕτως· τὰ ν̄ ἐπὶ τὰ ιβ· γίνονται χ. ταῦτα ποιῶ ἐπὶ τὸ βάθος, ἐπὶ τοὺς ζ· γίνονται ,δσ. ταῦτα ποιῶ δι' ὅλου έξάκι· γίνονται 10 β, ξσ. τοσούτους μοδίους χωρήσει τὸ πλοῖον.
- 52 Πλοϊον μετρήσωμεν, οὖ τὸ μῆκος πηχῶν μη, ἡ δὲ ἐμβασις πηχῶν δ̄ καὶ ἡ διάβασις πρώρας πηχῶν ς̄, ἡ δὲ ἄνω βάσις πρύμνης καὶ πτέρνης πηχῶν η καὶ ἡ βάσις μέση πηχῶν δ̄ εὐρεῖν, πόσους μοδίους χωρεῖ. 15 ποίει οῦτως σύνθες πρώραν καὶ πρύμναν γίνονται iδ. τούτων τὸ L'. γίνονται ζ. τούτοις πρόσθες τὴν διάβασιν τῆς μέσης ὁμοῦ γίνονται πήχεις is. τούτων τὸ L'. γίνονται πήχεις is. τούτων τὸ L'. γίνονται πήχεις is. τούτως και πήχεις δ πήχως, ἐπὶ τοὺς 20 μη πήχεις. γίνονται πήχεις λβ. ἐπὶ τὸ μῆχος, ἐπὶ τοὺς 20 μη πήχεις γίνονται πήχεις ,αφλ5. ὁ δὲ πῆχυς χωρεῖ

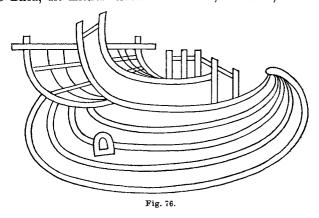
⁶ μήπος] deleo. 12 πηχῶν] $\frac{\pi}{2}$ S, et sic deinceps. 13 πφώφ [δας S. 15 μοδίους] μ S. 16 πφώφδαν S. πφύμν S. 18 πήχεις] $\frac{\pi}{2}$ S, et sic deinceps. 19 τοὺς] τὰς corr. ex τὰ S. 20 πήχεις (pr.)] sic S. 21 πήχεις (pr.)] sic S. πήχεις (alt.)] $\frac{\pi}{2}$ S. πήχυς] sic S.

Basis > Basis = 24 Fuß. 24 > 24 der Länge = 576 Fuß. $\frac{1}{5} > 576 + 576 = 768$. So viel Amphoren faßt es. Die Amphora aber faßt 10 Scheffel; gibt 7680.*)

Es sei ein Schiff, und es habe von Schnabel zu Schnabel 51 5 die Länge = 50 Fuß, die Breite = 12 Fuß, die Tiefe = 7 Fuß. Mache so: $50 \times 12 = 600, 600 \times 7$ der Tiefe = 4200. Dies durchweg $\times 6 = 25200$. So viel Scheffel wird das Schiff fassen.**)

Messen wir ein Schiff, dessen Länge = 48 Ellen, die 52 10 untere Breite = 4 Ellen, das Quermaß des Vorderteils = 6 Ellen, die obere Breite des Hinterteils und der Ferse =

8 Ellen, die mittlere Breite = 9 Ellen; zu finden, wie viel

Scheffel es faßt. Mache so: Vorderteil + Hinterteil = 14, $\frac{1}{2} \times 14 = 7$. Hierzu die mittlere Breite; gibt zusammen 15 16 Ellen. $\frac{1}{2} \times 16 = 8$. 8×4 Ellen der Basis = 32 Ellen. 32×48 Ellen der Länge = 1536 Ellen. Die Elle aber

*) = Stereom. I 53. $\varkappa \epsilon \varrho \dot{\mu} \iota o \nu$ ist hier = 1 röm. Kubikelle. **) Da ein Kubikfuß = 3 $\mu \dot{o} \delta \iota o \iota$, sollte mit 3 statt mit 6 multipliziert werden.

8'Ιταλικούς μοδίους ιβ L' γίνονται μόδιοι Μ΄ σσ. τοσούτους μοδίους χωρήσει τὸ πλοῖον.

sv 53 132

Μέτρησις ὄντος σίτου έξ ἀποθέσεως.

 ό στεφεός πούς ἔχει σίτου μοδίους γ̄, ἕκαστος μόδιος ἀπὸ ξεστῶν ις· γίνονται ξέσται μη. ἕκαστος ξέστης 5 ἀπὸ Γο ϰ̄.

έαν δε η μόδιος ξεστών $i\eta$, δ στεφεός πούς έχει σίτου μοδίους $\overline{\beta}$ L' 5'.

έαν δε $\tilde{\eta}$ μόδιος ξεστών $\bar{\varkappa}$, δ στερεός πούς έχει μοδίους $\bar{\beta}$ γ' iε'.

έαν δε $\tilde{\eta}$ μόδιος ξεστών $\overline{x\beta}$, δ στερεός πούς έχει μοδίους $\overline{\beta}$ 5' ξ5'.

έαν δε \tilde{n} δ μόδιος ξεστῶν $\overline{x\delta}$, δ στερεός πούς έχει μοδίους $\bar{\beta}$.

έαν δὲ $\frac{5}{2}$ δ μόδιος ξεστῶν $\overline{x\epsilon}$, δ στερεός ποὺς ἔχει 15 μόδιον $\overline{\alpha}$ \angle' γ' ιε' ν'.

έαν δε $\tilde{\eta}$ δ μόδιος ξεστῶν $\overline{x\eta}$, δ στερεός ποὺς έχει μόδιον $\overline{\alpha}$ L' ζ' ιδ'.

έαν δὲ η δ μόδιος ξεστῶν $\overline{\lambda}$, δ στεφεὸς ποὺς ἔχει μόδιον $\overline{\alpha}$ L' ι'. ἕχαστος ξέστης ἀπὸ Γο \overline{x} . 20

εί δὲ $\tilde{\eta}$ δ μόδιος ξεστῶν $\lambda \overline{\beta}$, δ στερεὸς ποὺς ἔχει μόδιον $\overline{\alpha}$ L'.

2 Δει οὖν εἰδέναι ἐπὶ τῆς μετρήσεως τῶν δρίων καὶ λαμβάνειν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ παντὸς καὶ ποιείν ἐπὶ τὸ ὕψος ἤτοι ἐπὶ τὸ βάθος, καὶ ὅτε εὕρης τὸ στερεὸν τοῦ 25

faßt $12\frac{1}{2}$ italische Scheffel;*) gibt 19200 Scheffel. So viel Scheffel wird das Schiff fassen.**)

Vermessung von aufgespeichertem Getreide.

- Der Kubikfuß hält 3 Scheffel Getreide, jeder Scheffel zu 1 5 16 Xesten; gibt 48 Xesten. Jeder. Xestes zu 20 Unzen.
- Wenn aber der Scheffel zu 18 Xesten ist, hält der Kubikfuß $2\frac{1}{2}\frac{1}{6}$ Scheffel Getreide.

Wenn aber der Scheffel zu 20 Xesten ist, hält der Kubikfuß $2\frac{1}{3}\frac{1}{15}$ Scheffel.

Wenn aber der Scheffel zu 22 Xesten ist, hält der Kubik-10 fuß $2\frac{1}{6}\frac{1}{66}$ Scheffel.

Wenn aber der Scheffel zu 24 Xesten ist, hält der Kubikfuß 2 Scheffel.

Wenn aber der Scheffel zu 25 Xesten ist, hält der Kubik-15 fuß $1\frac{1}{2}\frac{1}{3}\frac{1}{15}\frac{1}{50}$ Scheffel.

Wenn aber der Scheffel zu 28 Xesten ist, hält der Kubikfuß $\underline{1\frac{1}{2}}_{7}\frac{1}{7}\frac{1}{14}$ Scheffel.

Wenn aber der Scheffel zu 30 Xesten ist, hält der Kubikfuß $1\frac{1}{2}\frac{1}{10}$ Scheffel. Jeder Scheffel zu 20 Unzen.

Wenn aber der Scheffel zu 32 Xesten ist, hält der Kubik-20 fuß $1\frac{1}{2}$ Scheffel.

Man muß nun zur Vermessung der Speicher schreiten 2 und den Flächeninhalt des Ganzen nehmen und ihn mit der Höhe oder Tiefe multiplizieren, und wenn du den ganzen

*) Scheint sonst nicht vorzukommen.

**) Es wird zuerst eine Art Mittelzahl der drei Breiten a, b, c gefunden als $\left(\frac{a+b}{2}+c\right):2$ statt $\frac{a+b+c}{3}$. Die folgende Rechnung ist unverständlich, weil die Tiefe nicht be-achtet wird. $\ell\mu\beta\alpha\sigma\iota_S$ p. 130, 13 kann nicht die Tiefe sein wegen p. 130, 19, wo dieselbe Dimension $\beta\alpha\sigma\iota_S$ genannt wird.

133

¹⁴ $\mu o\delta(ov_S] \mu \overset{\circ}{O}$ S. 18 ξ'] V, τ' S. 19 δ (pr.)] S, om. V. 20 $\tilde{\epsilon} \kappa \alpha \sigma \tau o_S - \bar{\kappa}$] S, om. V. 21 η] Hultsch, ϵt S, η V. 22 Post \lfloor' add. $\tilde{\epsilon} \kappa \alpha \sigma \tau o_S$ $\xi \epsilon \sigma \tau \eta_S$ $\dot{\alpha} \pi \delta$ $o\delta \gamma \gamma \iota \tilde{\omega} \nu \bar{\kappa} \nabla$, cfr. lin. 20. 23 $\epsilon i \delta \epsilon \nu \alpha \iota$] S, $\epsilon i \nu \alpha \iota$ V; scrib. $i \epsilon \nu \alpha \iota$. Scrib. $\tau \eta \nu \mu \epsilon \tau \rho \eta \sigma \iota \nu$. 25 $\epsilon \tilde{\epsilon} \tilde{\epsilon} \eta \eta_S$] S, corr. ex eveeis V.

^{SV} παντός [έμβαδοῦ] τῆς ἀποθέσεως τοῦ σίτου, τότε ποὸς τὸν μόδιον ποίει τὰ μέτρα οῦτως.

8 ἐἀν ἦ ὁ μόδιος ἑεστῶν ιΞ, ποίει τὸ στερεὸν τοῦ σίτου ἤτοι κριθῶν ἐπὶ τὰ ϝ· καὶ τοσοῦτοι μόδιοι ἔσονται, ἐπειδὴ ὁ στερεὸς ποὺς χωρεῖ μοδίους ϝ, ἕκαστος 5 μόδιος ἀπὸ ἑεστῶν ιΞ; ἕκαστος ἑέστης ἀπὸ Γο κ.

έαν δὲ η δ μόδιος ξεστῶν $i\eta$, ποίει τὸ στερεὸν τοῦ σίτου ήτοι κριθῶν, καθὰς προγέγραπται, ἐπὶ τὰ $\overline{\beta} L' 5'$ καὶ τοσοῦτοι μόδιοι ἔσονται.

έὰν δὲ $\tilde{\eta}$ δ μόδιος ξεστῶν $\bar{\varkappa}$, ποίει τὸ στερεὸν τοῦ 10 ποδισμοῦ ἐπὶ τὰ $\bar{\beta}$ γ' ιε'· καὶ τοσοῦτοι ἔσονται μόδιοι.

έλν δὲ $\tilde{\eta}$ δ μόδιος ξεστῶν $\overline{x\beta}$, ποίει τὸ στερεὸν τοῦ ποδισμοῦ ἐπὶ τὰ $\overline{\beta}$ 5' ξ5' καὶ τοσοῦτοι ἔσονται μόδιοι.

έαν δε $\tilde{\eta}$ ό μόδιος ξεστῶν \overline{x} ε, ποίει τὸ στερεὸν τοῦ ποδισμοῦ ἐπὶ τὸν $\overline{\alpha}$ L' γ' ιε' ν'· καὶ τοσοῦτοι ἔσονται 15 μόδιοι.

έαν δε $\tilde{\eta}$ δ μόδιος ξεστῶν $x\eta$, ποίει τὸ στερεὸν τοῦ ποδισμοῦ τῆς ἀποθέσεως τοῦ σίτου ἤτοι κριθῶν διὰ τῶν $\bar{\alpha}$ L' ζ' ιδ'· καὶ τοσοῦτοι ἔσονται μόδιοι.

4 Δεῖ δὲ εἰδέναι ἐν τῆ ἀποθέσει τοῦ σίτου ἤτοι κοι- 20 θῶν, ὅτι, ἂν πρόσφατος ἀποτεθῆ, ψυγόμενος ὁ στερεὸς ποὺς ἀποποιεῖ μέρος ι΄ νε΄ οῦτως.

όντος σίτου έξ ἀποθέσεως ὁ στερεὸς ποὺς ἔχει ξέστας νε, ἕκαστος ξέστης Γο κ. εἰ δὲ πρόσφατος ἐτέθη, ἔχει ὁ στερεὸς... 25

1 έμβαδοῦ] S, έμβαδον V; deleo. 3 μόδιος] μ S, ut saepius. 4 ήτοι] S, ήτε V. κριθῶν] κρί S, κρί V. τοσούτων μοδίων V. 5 μοδίους] μ S. 6 ἀπὸ Γο] S, οὐγγιῶν V. 8 ήτε κριθ' V. τὰ] S, τὸν V. 9 τοσού μ V. 11 τοσούτων] V. μ V. 13 ξ5'] ζ' SV. καί] V, s' S, ut saepius. τοσούτων V. μόδιοι] S, μ V. 15 τὸν] S, τὸ V. 18 κρί S, κριθ'

Rauminhalt für die Aufspeicherung des Getreides gefunden hast, dann bestimme die Maße nach Scheffel folgendermaßen:

Wenn der Scheffel zu 16 Xesten ist, multipliziere den 3 Rauminhalt von Getreide oder Gerste mit 3; und es werden 5 so viel Scheffel sein, weil der Kubikfuß 3 Scheffel faßt, jeder

Scheffel zu 16 Xesten, jeder Xestes zu 20 Unzen.

Wenn aber der Scheffel zu 18 Xesten ist, multipliziere den Rauminhalt von Getreide oder Gerste, wie vorher angegeben, mit $2\frac{1}{2}\frac{1}{6}$; und es werden so viel Scheffel sein.

¹⁰ Wenn aber der Scheffel zu 20 Xesten ist, multipliziere den Rauminhalt der Vermessung mit $2\frac{1}{3}\frac{1}{15}$; und es werden so viel Scheffel sein.

Wenn aber der Scheffel zu 22 Xesten ist, multipliziere den Rauminhalt der Vermessung mit $2\frac{1}{6}\frac{1}{66}$; und es werden 16 so viel Scheffel sein.

Wenn aber der Scheffel zu 25 Xesten ist, multipliziere den Rauminhalt der Vermessung mit $1\frac{1}{3}\frac{1}{5}\frac{1}{15}\frac{1}{50}$; und es werden so viel Scheffel sein.

Wenn aber der Scheffel zu 28 Xesten ist, multipliziere 20 den Rauminhalt der Vermessung für Aufspeicherung des Getreides oder der Gerste mit $1\frac{1}{2}$ $\frac{1}{7}$ $\frac{1}{14}$; und es werden so viel Scheffel sein.

Bei der Aufspeicherung von Getreide oder Gerste muß 4 man aber wissen, daß, wenn es frisch aufgespeichert wird.

25 der Kubikfuß durch Eintrocknen $\frac{1}{10} + \frac{1}{55}$ verliert folgendermaßen:

Wenn Getreide aufgespeichert ist, hält der Kubikfuß 55 Xesten, jeder Xestes zu 20 Unzen. Wenn es aber frisch aufgespeichert wurde, hält der Kubikfuß ...*)

*) Der ganze Schluß ist verdorben und verstümmelt; es folgte vermutlich die Tabelle 53, 1 mit Abzug des Schwundes $\frac{1}{10} \frac{1}{55}$.

136

HERONIS

Μέτρησις δρίων διαφόρων.

- v 54 Σῖτος ἀπόθετος ἀποτεθεὶς ποὸ φανεροῦ χρόνου εύρέθη είς τον στερεον πόδα μοδίων β ζ άπο ξεστων πβ. γίνονται ξέσται Ίταλικοί νε άπο Γο π. έπιβάλλουσιν els τόν στερεόν πόδα λίτραι σα β. έν δὲ τῷ 5 προσφάτως άποτεθέντι έν τοΙς δρίοις εύρέθησαν εls τόν στερεόν πόδα μόδιοι β ξέσται μδ [καί] Γο π. γίνονται λίτραι π. δπερ δριον έμετρήθη.
- Όριον κριθών άποκειμένων πρό φανερού χρόνου. 2 καί εύρέθησαν είς τον στερεόν πόδα των κριθών μό- 10 διοι β L' από ξεστών κβ έξ Γο κ. γίνονται λίτραι σα β. έν δε ταις προσφάτως άποτεθείσαις κριθαις ευρέθησαν els τον στεφεόν πόδα ξέσται Ίταλικο
l $\overline{\mu\eta}$ ζ' τ' Γο $\bar{\mathbf{x}}^{\cdot}$ 3 γίνονται λίτραι $\overline{\pi}$ L' γ'. οἴνου εἰς τὸν στερεὸν πόδα Ίταλικούς λ5 γίνονται ξέσται μ τη. λάρδου είς πόδα 15 α λίτραι σε. ταῦτα δὲ ἐξαγιάσθησαν ἐπὶ Μοδέστου τηνικαῦτα ὄντος ἐπάρχου πραιτωρίων.

55

Μέτρησις πυραμίδων.

Πυραμίδα έπὶ τετραγώνφ βεβηκυῖαν μετρήσωμεν ούτως. έκάστη των πλευρων της βάσεως άνὰ ποδων 20 πδ καί τὰ κλίματα τῆς πυραμίδος ἀνὰ ποδῶν τη. ποίει τὰ πδ ἐφ' ἑαυτά γίνονται φος. ὧν ζ' γίνονται σπη. καί τὰ τη έφ' έαυτά γίνονται τκδ. ἀπὸ τούτων ἄφελε τάς σπη· λοιπόν λ5· ών πλευρά τετραγωνική γίνεται ποδῶν ξ. τοσούτων ἔσται ή κάθετος τῆς πυραμίδος. 25 έπει οὖν ή κάθετός έστι ποδῶν 5, λάμβανε τῆς καθέτου γ'· γίνονται β. ταῦτα ποίει ἐπὶ τὰ φος· γίνονται αρνβ. τοσούτου ἔσται τὸ στερεόν.

1-17 fol. 23^v V. 4 xβ] Hultsch, xπ V. έπιβάλλουσιν] scripsi, έπιβάλλει V. 5 λίτραι] 2 V, λίτρας Hultsch. β] β'

Vermessung verschiedener Speicher.

Aufgespeichertes Getreide, hingelegt eine gewisse Zeit 1 vorher, wurde gefunden zu $2\frac{1}{3}$ Scheffel pr. Kubikfuß,*) der Scheffel zu 22 Xesten; gibt 55 italische Xesten zu 20 Un-5 zen. Auf 1 Kubikfuß kommen $91\frac{2}{3}$ Liter. Bei dem in den Speichern frisch hingelegten aber wurden 2 Scheffel gefunden oder 44 Xesten zu 20 Unzen; gibt 80 Liter;**) so groß wird der Speicher ausgemessen.

Ein Speicher mit Gerste, hingelegt eine gewisse Zeit 2 10 vorher; und es wurden gefunden pr. Kubikfuß $2\frac{1}{2}$ Scheffel Gerste zu 22 Xesten zu 20 Unzen; gibt $91\frac{2}{3}$ Liter. Bei der frisch aufgespeicherten Gerste aber wurden gefunden pr. Kubikfuß $48\frac{1}{2}\frac{1}{6}$ italische Scheffel zu 20 Unzen; gibt $80\frac{1}{2}\frac{1}{3}$ Liter.**) Von Wein geht auf 1 Kubikfuß ... Von Schweine- 3

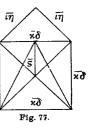
15 fett auf 1 Kubikfuß 75 Liter. Diese Maße wurden unter Modestus festgesetzt, der damals Prätorianpräfekt war.

Vermessung von Pyramiden.

Eine Pyramide auf einem Quadrat wollen wir messen folgendermaßen:***) jede Seite der Basis

20 = 24 Fuß und die Kanten der Pyramide je = 18 Fuß. Mache 24 \times 24 = 576, $\frac{1}{2} \times 576 = 288$. Und 18 \times 18 = 324. 324 \div 288 = 36, $\sqrt{36} = 6$ Fuß. So viel wird die Höhe der Pyramide sein. $\bar{x\delta}$ 25 Da nun die Höhe = 6 Fuß, so nimm

 $\frac{1}{3}$ der Höhe = 2. 2 \times 576 = 1152. So viel wird der Rauminhalt sein.

*) Die Zahl der Scheffel müßte nach 53, 1 sein 2¹/₆ ¹/₆.
 **) Diese Zahlen stimmen nicht zu 91²/₃.
 ***) = Stereom. I 30 (wo Z. 19 τετραγώνου).

V. 7 Étorai & V, Ésorão Hultsch. xal V, árd Hultsch; deleo. 9 xeið V. 11 β β' V. 14 $\lfloor'\gamma'$ β' Hultsch. 15 $lralinoùs - i\eta$ corrupta, $lralinàs lireas \pi' yivovrai Étorai$ $<math>\frac{\mu\eta'}{\pi\nu\beta}$ Hultsch. 18 inc. fol. 55 S. 24 $\overline{\sigma\pi\eta}$ $\overline{\pi\eta}$ S. 28 $\overline{\alpha\varrho\nu\beta}$ $\overline{\alpha\nu\beta}$ S.

137

54

- ⁵/₅₆ "Εστω πυραμίς έχουσα τὴν βάσιν τετράγωνον, καὶ 1 ἐχέτω τὸ τετράγωνον ἑκάστην πλευρὰν ἀνὰ ποδῶν ī, ἡ δὲ πυραμίς ἐχέτω πλευρὰς ἀνακεκλιμένας ἀνὰ ποδῶν īγ Ĺ΄ εὑρεῖν τῆς πυραμίδος τὴν κάθετον καὶ τὸ στερεόν. ποιῶ οὕτως· πολυπλασιάζω τοῦ τετραγώνου τὴν 5 πλευρὰν ἐφ' ἑαυτήν· γίνονται ǫ. τούτων τὸ L΄· γίνονται ν. καὶ πολυπλασιάζω τὰ īγ L' ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ǫπβ δ΄. ἀφαιρῶ ἀπὸ τούτων τὰ ν. λοιπὸν ǫλβ δ΄. τούτων λαμβάνω πλευρὰν τετραγωνικήν· γίνονται īα L΄.
- 2 ἐσται ή κάθετος ποδῶν τα ζ΄. τὸ δὲ στεφεὸν εὐφήσομεν 10 οῦτως. ποιῶ τοῦ τετφαγώνου τὸ ἐμβαδόν. γίνονται φ. ταῦτα πολυπλασιάζω ἐπὶ τὸ γ΄ τῆς καθέτου, ὅ ἐστι ποδῶν γ ζ΄ γ΄. γίνονται τπγ γ΄. ἔσται τὸ στεφεὸν τῆς πυφαμίδος τπγ γ΄.
- 57 Πυραμίδα μετρήσαι βάσιν έχουσαν τετράγωνον, 15 1 ώστε έχάστην των περί την βάσιν πλευρων έχειν ποδων $i\beta$, τὰ δὲ κλίματα ἐκ ποδων $\overline{\lambda 5}$. εύρειν αὐτῆς τὴν κάθετον καί την βάσιν. ποιώ ούτως την πλευράν την περί την βάσιν τὰ ιβ πολυπλασίαζε έφ' έαυτά γίνονται <u>ομδ</u>. είτα την έτέραν έφ' έαυτην· γίνονται <u>ομδ</u>· 20 όμοῦ σύνθες γίνονται σπη ών πλευρά τετραγωνική γίνεται ποδών ιζ μετά διαφόρου. τοσούτου ή διαγώνιος τοῦ περί τὴν βάσιν τετραγώνου. ὧν ζ γίνονται η ζ΄. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται οβ δ΄· ἀπόγραψαι. 2 και τὰ τοῦ κλίματος τὰ λ5 ἐφ' ἑαυτά γίνονται ,ασς5. 25 άπὸ τούτων ἆρον τὰ οβ δ΄ λοιπὸν μακδ μετὰ διαφόοου. ών πλευρά τετραγωνική γίνεται λε μετά διαφόρου. τοσούτου καί ή κάθετος. ταῦτα ποίει ἐπὶ τὰ ομό τὸ

² τὸ τετράγωνον] τοῦ τετραγώνου S. τ] coir. ex iβ S. 10 εὐρήσωμεν S. 14 dis. fol. 55° S, add. έξῆς ή καταγραφή;

Es sei eine Pyramide mit quadratischer Basis, und es habe das Quadrat jede Seite -10 Fuß, die Pyramide aber habe die schrägen Kanten je = $13\frac{1}{3}$ Fuß; zu finden die Höhe s und den Rauminhalt der Pyramide. Ich mache so: Seite des Quadrats \times Seite = 100, $\frac{1}{2}$ \times $100 = 50. \ 13\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2} = 182\frac{1}{4}, \ 182\frac{1}{4} -$

 $50 = 132\frac{1}{4}$. $\sqrt{132\frac{1}{4}} = 11\frac{1}{2}$. Es wird die Höhe $= 11\frac{1}{2}$ Fuß sein. Den Rauminhalt aber 10 werden wir finden folgendermaßen: ich nehme

- den Flächeninhalt des Quadrats = 100, $\frac{1}{3}$ der Höhe = $3\frac{1}{2}\frac{1}{3}$ Fuß, $100 > 3\frac{1}{2}\frac{1}{3} = 383\frac{1}{3}$. Der Rauminhalt der Pyramide wird = $383\frac{1}{3}$ sein.*)
- 15 Eine Pyramide zu messen mit quadratischer Basis derart, daß sie jede Seite an der Basis = 12 Fuß hat, die Kanten aber je = 36 Fuß; zu finden deren Höhe und Basis. Ich mache so: 12 der Seite an der
- so Basis > 12 = 144. Darauf noch einmal**) $12 > 12 = 144; 144 + 144 = 288, \sqrt{288}$ = 17 mit einer Differenz.***) So viel die Diagonale des Quadrats an der Basis. $\frac{1}{2}$ >> $17 = 8\frac{1}{2}, 8\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2} = 72\frac{1}{4}$. Schreibe dies 25 auf. 36 der Kante $\times 36 = 1296, 1296$

 $\div 72\frac{1}{4} = 1224$ mit einer Differenz, $\sqrt{1224}$

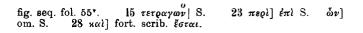
= 35 mit einer Differenz.⁺) So viel ist die Höhe. 35 > 144des Flächeninhalts = 5040. $\frac{1}{3} \times 5040 = 1680$. So viel

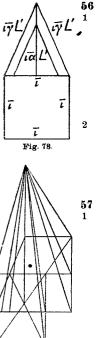
- Stereom. I 39.

) *) Im Text etwas ungeschickt ausgedrückt.

17 > 17 = 289.

+) 35 >> 35 = 1225, also noch ungenauer, als es scheint, da eigentlich $\sqrt{1223\frac{1}{2}\frac{1}{4}}$ gefunden werden soll.

2

Fig. 79.

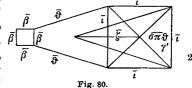
⁸ έμβαδόν· γίνονται , εμ. τούτων λαβὲ τὸ γ΄· γίνονται
³ ζαχπ. τοσούτου ἔσται τὸ στερεόν. διὰ τί δὲ τὸ γ΄;
ὅτι πῶν πρίσμα στερεὸν διαιρεῖται εἰς γ̄ πυραμίδας
ἰσας [τῷ ὕψει τοῦ πρίσματος] τριγώνους βάσεις ἐχούσας·
πεποιήκαμεν δὲ ὡς στερεὸν παραλληλεπίπεδον, τὸ δὲ
στερεὸν παραλληλεπίπεδον ἔχει πρίσματα β̄, ἕκαστον δὲ
πρίσμα τῆς καθ' ἑαυτὸ πυραμίδος ἐστὶ τριπλάσιον τὸ
ἐπὶ τῆς ἡμισείας τῆς ὑποκειμένης πυραμίδος·
ἔστι γὰρ
τετράγωνον βάσιν ἔχουσα. ἀπέδειξεν Εὐκλείδης ἐν τῷ
δωδεκάτῷ.

- $\mathbf{58}$ Πυραμίς κόλουρος τετράγωνος, ής αί πλευραί της βάσεως ανα ποδών ι και αί πλευραί της πορυφής ανα ποδῶν β, τὸ δὲ κλίμα ποδῶν θ. μετρηθήσεται ούτως. ύφελε τὰ β τῆς κορυφῆς ἀπὸ τῶν ῖ τῆς βάσεως. λοιπον η. ταυτα έφ' έαυτά γίνονται ξδ. ών ζ' γίνονται 15 λβ. καὶ τὰ δ ἐφ' ἑαυτά γίνονται πα. ἀπὸ τούτων ύφελε τὰ λβ. λοιπόν μθ. ών πλευρά τετραγωνική γί-2 νεται ποδών ξ. τοῦτό ἐστιν ή κάθετος. ἐπεί οὖν ή κάθετος ποδων ζ, εύρεθήσεται τὸ στερεὸν οὕτως σύν- ϑ ες τὰ $\overline{\beta}$ τῆς πορυφῆς παὶ τὰ $\overline{\iota}$ τῆς βάσεως δ μοῦ γί- 20 νονται ιβ. ών [' γίνονται Ξ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται $\overline{\lambda 5}$. είτα άφελε άπὸ τῶν $\overline{\iota}$ τὰ $\overline{\beta}$ τῆς κορυφῆς. λοιπόν η. ών ζ' γίνονται δ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται τ5. ών γ' γίνονται ε γ'. ταῦτα πρόσθες τοις 15. δμοῦ γίνονται μα γ'. ταῦτα ἐπὶ τὰ ζ τῆς καθέτου. 25 γίνονται σπθ γ'. τοσούτων έσται τὸ στερεὸν ποδῶν.
- 59 Πυραμίδα ήμιτελή μετρήσαι την λεγομένην κόλου-1 ρου την βάσιν έχουσαν τετράγωνον, ής αί περί την

⁴ τῷ ῦψει τοῦ πρίσματος] deleo; ἀλλήλαις Euclides IV p. 172, 15. 5 παραλληλεπίπεδον] παράλληλον ἐπίπεδον S.

wird der Rauminhalt sein. Warum aber $\frac{1}{8}$? Weil jedes*) 3 solides Prisma in 3 gleiche Pyramiden mit dreieckigen Basen geteilt wird; und wir haben gerechnet wie mit einem soliden Parallelepipedon, ein solides Parallelepipedon aber hat 2

- 5 Prismen*), jedes Prisma*) ist das dreifache der entsprechenden Pyramide, und es steht auf der Hälfte der vorliegenden Pyramide; denn diese hat eine quadratische Basis.**) Bewiesen von Euklid im XII. Buch [7].
- Eine abgestumpfte quadratische Pyramide, in der die 58 10 Seiten der Basis je = 10 Fuß und die Seiten der Scheitel-¹ fläche je = 2 Fuß, die Kante aber = 9 Fuß.***) Sie wird gemessen folgendermaßen: 10 der Basis - 2 der Scheitelfläche = 8, 8 > 8 = 64,
- $\frac{1}{2} > 64 = 32$. Ferner 9 Γ $15 > 9 = 81, 81 \div 32 = 49,$ $\sqrt{49} = 7$. Das ist die Höhe. $\bar{\beta}$ Da nun die Höhe - 7 Fuß, ã wird der Rauminhalt gefunden folgendermaßen: 2

20 der Scheitelfläche + 10 der

- Basis = $12, \frac{1}{2} > 12 = 6, 6 > 6 = 36$. Sodann $10 \div 2$ der Scheitelfläche = $8, \frac{1}{2} > 8 = 4, 4 > 4 = 16, \frac{1}{3} > 16$ = $5\frac{1}{3}$. $36 + 5\frac{1}{3} = 41\frac{1}{3}$. $41\frac{1}{3} > 7$ der Höhe = $289\frac{1}{3}$. So viel Fuß wird der Rauminhalt sein.
- Zu messen eine unvollständige, sogenannte abgestumpfte 59 25 Pyramide mit quadratischer Basis, deren Seiten an der 1

*) D. h. jedes dreiseitige (so Euklid). Aber hier wird das

") D. n. jedes dreiseitige (so Euklid). Aber hier wird das Prisma immer als dreiseitig angenommen. **) Die Rechnung wird also folgendermaßen dargestellt: Länge \times Breite \times Höhe = dem Parallelepipedon = 2 Prismen = 6 dreiseitigen Pyramiden = 3 \times der gegebenen Pyramide, diese also $\frac{1}{4}L \times B \times H$. ***) = Stereom. I 32.

⁶ δέ] om. S. 7 καθ' ἐαυτό] καθέτου S. 10 des. fol. 55° S, add. ἑξῆς ή καταγραφή; fig. seq. fol. 56°. 12 ἀνὰ ποδῶν] corr. ex ἀπό τῶν S. 13 $\overline{\beta}$] τ τῆς βάσεως S, cfr. lin. 14. 14 τὰ] tàs S.

- S βάσιν πλευραί είσιν έκ ποδῶν ις καὶ αἱ περὶ τὴν κορυφὴν ἐκ ποδῶν Ϛ καὶ τὰ κλίματα ἐκ ποδῶν μ· εὑρεῖν, πόσων ἐστὶ ποδῶν. ποίει οὕτως· τὰ ις ἐφ' ἑαυτά· γίνονται σνς· καὶ ὁμοίως τὰ ἔτερα ις ἐφ' ἑαυτά· γίνονται σνς. σύνϑες ὁμοῦ· γίνονται φιβ. τούτων ἀεὶ λάμβανε πλευρὰν τετραγωνικήν· γίνονται κβ β. τοσούτου μετὰ διαφόρου ἡ
- 2 διαγώνιος τοῦ ἐν τῆ βάσει τετραγώνου. εἶτα όμοίως τὰ περὶ τὴν κορυφὴν τὰ ξ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται λξ. καὶ όμοίως τὰ παρακείμενα τὰ ξ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται λξ. σύνθες όμοῦ· γίνονται οβ. τούτων πλευρὰ τετραγω- 10 νικὴ γίνεται η ζ΄ μετὰ διαφόρου. τοσούτου ἡ διαγώ-
- 3 νιος τοῦ περὶ τὴν κορυφὴν τετραγώνου. ταῦτα ὕφελε ἀπὸ τῆς ἐν τῆ βάσει διαγωνίου, ἀπὸ τῶν κβ β λοιπὸν ἰδ 5΄. ταῦτα πολυπλασίαζε ἐφ' ἑαυτά· γίνονται ਓ γ' δ' θ'. καὶ ὁμοίως τὰ τοῦ κλίματος τὰ μ̄ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται 15 ,αχ. ἀπὸ τούτων ὕφελε τὰ σ̄ γ' δ' θ'. λοιπὸν ,αῦ· ὧν πλευρὰ τετραγωνικὴ γίνεται λζ δ' 5΄ μετὰ διαφόρου.
- 4 τοσούτου ή κάθετος. ἔχομεν οὖν λίθον μείουρον, ὅ ἐστιν ἀνισοπαχοῦντα, οὖ αί περὶ τὴν βάσιν πλευραὶ ἐκ ποδῶν τ̄ς, αί δὲ περὶ τὴν κορυφὴν ἐκ ποδῶν ϛ̄, 20 μῆκος ποδῶν λζ δ΄ 5΄. ποίει οὕτως· τοὺς ἐν τῆ βάσει δι' ἀλλήλων· γίνονται σῦς. καὶ ὁμοίως τοὺς ἐν τῆ κορυφῆ ξ· γίνονται λ̄ς. σύνθες ὁμοῦ· γίνονται σζβ· ὡν L' γίνονται σῦς. ταῦτα ἐκὶ τὴν κάθετον, ἐκὶ τὰ λζ δ΄ 5΄· γίνονται ευξγ. τοσούτων ποδῶν ἡ κόλουρος 25 πυραμίς καλουμένη.
- 5 ἐἀν δὲ μὴ ἦ ἡ βάσις μήτε ἡ κορυφὴ τετράγωνος ἀλλὰ ἑτερομήκης, κατὰ ἑκάστην τῶν πλευρῶν πολυ-

¹ έκ] έκ (h. e. έκάστη) S; item lin. 2 (utr.). 2 ποδῶν \vec{s} καl) $\vec{\pi}$ $\vec{\theta}$. ζ seq. spat. 1 litt. S. 6 τοσούτου μετὰ διαφόζου]

Basis je = 16 Fuß, die an der Scheitelfläche je = 6 Fuß, die Kanten je = 40 Fuß; zu finden, wieviel Fuß sie ist. Mache so: $16 \times 16 = 256$; ebenso nochmals 16×16 = 256; 256 + 256 = 512. Immer $\sqrt{512} = 22\frac{2}{3}.*$) So viel s — mit einer Differenz — die Diagonale des Quadrats an der Basis. Ferner ebenso 6 der Scheitel-2 fläche > 6 = 36; und ebenso die 6 daneben $\times 6 = 36$, 36 + 36 = 72, $\sqrt{72}$ $= 8\frac{1}{2}$ mit einer Differenz.**) So viel die 10 Diagonale des Quadrats an der Scheitelfläche. $22\frac{9}{3}$ der Diagonale der Basis : $8\frac{1}{2}$ 3 = $14\frac{1}{6}$. $14\frac{1}{6} > 14\frac{1}{6} = 200\frac{1}{8}\frac{1}{4}\frac{1}{9}$. Ebenso 40 der Kante > 40 = 1600; $1600 \div 200$ Fig. 81. $\frac{1}{3}\frac{1}{4}\frac{1}{9} = 1400$;***) $\sqrt[7]{1400} = 37\frac{1}{4}\frac{1}{6}$ mit einer Differenz.†) 16 So viel die Höhe. Wir haben also einen spitz zulaufenden, 4

d. h. ungleich dicken, Stein, dessen Seiten an der Basis je = 16 Fuß, die an der Scheitelfläche je = 6 Fuß, die Länge = $37\frac{1}{4}\frac{1}{6}$ Fuß. Mache so:+; 16 der Basis $\times 16 = 256$; ebenso 6 der Scheitelfläche $\times 6 = 36$; 256 + 36 = 292, so $\frac{1}{2} \times 292 = 146$. $146 \times 37\frac{1}{4}\frac{1}{6}$ der Höhe = 5463.+++)

So viel Fuß die sogenannte abgestumpfte Pyramide. Wenn aber weder Basis noch Scheitelfläche quadratisch 5

ist, sondern rektangulär, so multipliziere die Seiten einzeln*+)

*) Etwas zu groß $(22\frac{2}{3} \times 22\frac{2}{3} = 513\frac{7}{9})$. **) $8\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2} = 72\frac{1}{4}$. ***) Die Brüche $\frac{1}{3}\frac{1}{4}\frac{1}{9}$ sind also weggeworfen. †) $37\frac{1}{4}\frac{1}{9}$ ist schon ein wenig zu groß $(37\frac{1}{4}\frac{1}{9} \times 37\frac{1}{4}\frac{1}{9} = 1)$ 1400 $\frac{1}{144}$), was den Fehler vergrößert, da 1400 für 1399 $\frac{11}{36}$ genommen ist.

(1) Nach der Regel oben 17. (++) Abgerundet für 5462½3, was wiederum den Fehler vergrößert. *+) Nämlich: mit sich selbst. Die Ausdrucksweise ist über-

haupt sehr summarisch.

fort. μ età diagógov · tosoútov. $\overline{\sigma} \gamma'$] $\overline{\sigma \gamma}$ S. **16** $\overline{\sigma} \gamma'$] $\overline{\sigma \gamma}$ S. 14 $\iota \overline{\delta}$] $\iota \overline{\varsigma}$ S. ς'] e corr. S. 18 μείουρον] νειον S.

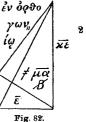

- ⁸ πλασιάσας συνθήσεις [την πλευράν] είς τὸ την διαγώνιόν σε εύρειν. οἶον ἐπὶ ὑποδείγματος. ἐἀν ἡ μία τῶν περὶ την βάσιν ἦ ποδῶν τ̄ς, ἡ δὲ ἐτέρα ποδῶν τῶ, ποιήσεις. τὰ τ̄ς ἐφ' ἑαυτά. γίνονται σνς. ὁμοίως καὶ τὰ τῶ ἐφ' ἑαυτά. γίνονται ομδ. σύνθες ὁμοῦ. γί- 5 νονται ῦ. ὡν πλευρὰ τετραγωνικὴ γίνεται π. τοσούτου ἡ διαγώνιος τοῦ ἐν τῆ βάσει τετραγώνου. τοῦ κατ αὐτὴν μεθόδου εύρήσεις τὸ στερεόν.
- 60 Πυραμίδα μετρήσαι τρίγωνον δρθογώνιον βάσιν ¹ έχουσαν, ής τὰ κλίματα οὐκ ἐπ' ἀνάγκης ζητήσαι ὀρθής 10 οὕσης τῆς καθέτου. ἔστω ἡ μὲν κάθετος ποδῶν κε, ἡ δὲ πρώτη τῶν περί τὴν ὀρθὴν γωνίαν τοῦ περί τὴν βάσιν τριγώνου ποδῶν δ̄, ἡ δὲ ἑτέρα ποδῶν ε̄. ποίει οῦτως· τοὺς δ̄ ἐπὶ τοὺς ε̄· γίνονται κ̄· ὧν ζ΄ γίνονται Γ. τούτους ἐπὶ τοὺς κε τῆς καθέτου· γίνονται σ̄ν· ὧν τὸ 15
- 2 5' γίνονται μα β. δι' αἰτίαν τοιαύτην. πῶν πρίσμα τρίγωνον ἔχον βάσιν ἐστὶν ήμισυ τετραγώνου, διαιρεῖται δὲ εἰς γ̄ πυραμίδας τριγώνους βάσεις ἐχούσας καὶ δμοίως τῷ πρίσματι. τοῦτο ἀποδείκνυσιν Εὐκλείδης ἐν τῷ ιβ'. εἰ οὖν τὸ πρίσμα ἐστὶν ήμισυ τετραγώνου 20 καὶ διαιρεῖται εἰς γ̄ πυραμίδας, γίνεται ἀναγκαίως τὸ τῆς πυραμίδος τῆς τρίγωνον βάσιν ἐχούσης ἕκτον
- ³ βάσιν έχούσης. ἀποτετραγωνισθείσης οὖν ληψόμεθα τὸ 5΄. ἐἀν δὲ ἦ τὸ τρίγωνον ἰσοσκελές· οἶον ἔστωσαν

und addiere um die Diagonale zu finden; z. B., wenn die eine der Seiten an der Basis = 16 Fuß, die andere = 12Fuß, wirst du machen 16 > 16 = 256; ebenso auch 12 $\times 12 = 144$; 256 + 144 = 400, $\sqrt{400} = 20$. So viel s die Diagonale des Vierecks*) an der Basis. [Auf dieselbe Weise findet man die Diagonale der Scheitelfläche, und darauf] wirst du wie vorhin den Rauminhalt finden.

Eine Pyramide mit einem rechtwinkligen Dreieck als 60 1 Basis zu messen, bei der es nicht notwendig ist die Kanten

- 10 zu suchen, weil die Höhe senkrecht ist.**) Es sei die Höhe = 25 Fuß, die eine der den rechten Winkel des Dreiecks an der Basis umschließenden Seiten - 4 Fuß, die andere = 5 Fuß. Mache so: $4 > 5 = 20, \frac{1}{2} > 20$
- = 10; 10 × 25 der Höhe = 250; $\frac{1}{6}$ × 250 15 = 41 $\frac{9}{5}$. [$\frac{1}{6}$ nehmen wir] aus folgendem Grund: jedes Prisma mit dreieckiger Basis ist die Hälfte des viereckigen und wird geteilt in 3 Pyramiden mit dreieckigen, der des Prismas gleichen Basen; dies beweist

20 Euklid im XII. Buch [7]. Wenn also das Prisma die Hälfte eines viereckigen ist und in 3 Pyramiden geteilt wird, ist der Raum-

inhalt der Pyramide mit dreieckiger Basis notwendig $\frac{1}{6}$ des [entsprechenden Parallelepipedons].***) Nachdem sie \dagger) also 25 viereckig gemacht ist, werden wir $\frac{1}{6}$ nehmen. Wenn aber 3

das Dreieck gleichschenklig ist - es seien z. B. die glei-

*) τετραγώνου Ζ. 7 ist entweder eine Gedankenlosigkeit oder steht in der allgemeineren Bedeutung: Viereck.

**) Sehr ungeschickter Ausdruck; vielleicht ist für oodns Z. 10 zu lesen: Sodelong.

***) Diese Begründung ist richtig, aber dabei ist vergessen, daß Z. 14-16 der Flächeninhalt des Dreiecks, nicht des Rechtecks, genommen wurde, so daß mit 3, nicht mit 6 zu dividieren ist; vgl. zu 63, 4.

†) Die Pyramide, die in ein Parallelepipedon verwandelt wird; vgl. 57, 3.

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

10

ð

- s al loai êx nodõv $i\beta$, η β ásis nodõv $\overline{\eta}$, tà ulluata êx ποδών πε της πυραμίδος. ποίει ούτως δίελε την βάσιν, τών η το L': γίνονται δ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται 15. και ποίει μίαν των πλευρών τα ιβ έφ' έαυτά γίνονται ομδ. από τούτων ύφελε τα δ έφ' έαυτά γί- 5 νονται 15. λοιπά σχη. ών πλευρά τετραγωνική ποδών τα δ' κβ' μδ'. τοσούτου έσται ή κάθετος ή έν τη βάσει 4 τοῦ Ισοσκελοῦς τριγώνου. τὸ δὲ ἐμβαδὸν ποιήσεις οὕτως την κάθετον έπι την βάσιν, τους τα δ' κβ' μδ' έπι τούς η γίνονται 🤅 🗋 κβ΄. τούτους έπι την κάθ- 10 ετον τῆς πυραμίδος, ἢν εύρήσεις οὕτως ἐπὶ παντὸς τριγώνου καθόλου λαμβάνων της καθέτου της έν τή βάσει τὸ ζ', τῶν τα δ' κβ' μδ'. γίνονται ε ζ' η' μδ' πη'. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· γίνονται λβ μδ'· καὶ τὰ τοῦ κλίματος έφ' έαυτά γίνονται χχε. λοιπόν ύφελε τούς λβ 15 μδ' γίνονται φην. τούτων πλευράν τετραγωνικήν γίνονται πό δ' η' μετά διαφόρου. τοσούτου ή κάθετος. 5 ταῦτα ἐπὶ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τριγώνου, ἐπὶ τοὺς $\overline{q} \not\sqsubseteq' \varkappa \beta'$.
- γίνονται , βσζ. τούτων λάμβανε 5'..... τετραγώνου.
- 6 γίνονται πόδες τξζ L' γ'. τοσούτου ή πυραμίς. ἐἀν δὲ 20 ἦ πυραμὶς τρίγωνον ἀμβλυγώνιον βάσιν ἔχουσα, τοῦ ἀμβλυγωνίου τριγώνου τὸ ἐμβαδὸν ποίει ἐπὶ τὴν κάθ-

4 $\mu(\alpha\nu) \alpha' S$. $\delta \varphi' \delta \alpha \nu \tau \alpha' \delta \varphi^{\varepsilon} S$, ut solet.	6 λοιπά
$\overline{\alpha} \overline{\alpha} \overline{\eta}$] corr. ex loind $\overline{\nu} \overline{n} S$. 9 to $\overline{\nu} S$] to $\overline{\nu} S$. 10 []	om. S.
13 $i\alpha$] $i\alpha'$ S. 15 $\overline{\chi \pi s}$] χ - postea add. S. 16 $\mu\delta'$]	⊿′S.
18 $\overline{q} \angle 1$ $\overline{q_5}$ S. 19 $\overline{\beta \sigma \xi}$ $\overline{\pi \beta} \angle S$. lac. indicaui.	
τξς S. γ'] om. S. 21 $\tilde{\eta}$] ή S. τρίγωνος ἀμβλυγών	vios S.

^{*)} Ein wenig zu groß. $(11\frac{1}{4}\frac{1}{22}\frac{1}{44})^3 = 128\frac{49}{484}$.

^{**)} Diese Rechnung setzt voraus, daß die Höhe der Pyramide die Höhe der Basis halbiere, was nur bei dem gleichseitigen Dreieck der Fall ist.

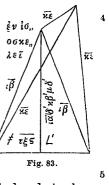
chen Seiten je = 12 Fuß, die Basis = 8 Fuß, die Kanten der Pyramide je = 25 Fuß -, mache so: teile die Basis. $\frac{1}{2} > 8 = 4$; 4 > 4 = 16. 12 der einen Seite > 12 = 144. $144 : 4 \times 4 = 144 : 16 = 128, \sqrt{128} = 11\frac{1}{4}\frac{1}{22}\frac{1}{44}$ Fuß.*)

5 So viel wird die Höhe des gleichschenkligen Dreiecks der Basis sein. Seinen Flächeninhalt aber wirst du finden folgendermaßen: 11_{4}^{1} $\frac{1}{22}$ $\frac{1}{44}$ der Höhe $\times 8$ der Basis = 90_{2}^{1} $\frac{1}{22}$. Dies \times die Höhe 10 der Pyramide, die du so finden wirst: bei jedem Dreieck allgemein nimmst du 1

der Höhe der Basis,**) $\frac{1}{2} > 11\frac{1}{4}\frac{1}{224}\frac{1}{48} = 5\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}\frac{1}{44}\frac{1}{88}, 5\frac{1}{9}\frac{1}{8}\frac{1}{44}\frac{1}{88} > 5\frac{1}{2}\frac{1}{8}\frac{1}{44}\frac{1}{88} = 32\frac{1}{44}.***)$ 25 der Kante > 25 = 625. Sodann

15 $625 \div 32\frac{1}{44} = 593.$ ⁺) $\sqrt{593} = 24\frac{1}{4}\frac{1}{8}$ mit einer Differenz.⁺⁺) So viel die Höhe. $24\frac{1}{4}\frac{1}{6} > 90\frac{1}{2}\frac{1}{22}$ des Flächeninhalts des Dreiecks = 2207. ++) Davon $\frac{1}{6}$ [, weil das dreimal so große Prisma die Hälfte ist] 20 des viereckigen;*†) gibt 367

 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ Fuß. So viel die Pyramide. Wenn aber die Pyramide ein stumpfwinkliges Dreieck als Basis hat, multipliziere den 25 Flächeninhalt des stumpfwink-

6

Fig. 84.

ligen Dreiecks mit der Höhe; davon wirst du 1/3 nehmen, und du wirst den Rauminhalt

***) $\frac{1}{44}$ abgerundet für $\frac{49}{1936}$, was besser weggelassen wäre.

+) $\frac{1}{44}$ also weggelassen. ++) Viel zu groß. $(28\frac{3}{8})^2 = 594\frac{9}{64}$. ++) Eigentlich 2207 $\frac{1}{32}$. Da auch die folgende Zahl verschrieben ist, sind die beiden aufgenommenen Änderungen unsicher.

*+) Vgl. 60, 2.

s ετον, και λήψη τὸ γ' και έξεις τῆς πυραμίδος τὸ στεοκο ρεόν. δμοίως κἂν δξυγώνιος η_l.

61 "Εστω πυραμίς έχουσα βάσιν τρίγωνον όρθογώνιον,

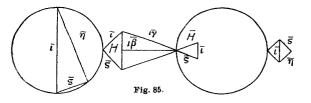
- οὖ ἔστω ή κάθετος ποδῶν Ξ, ή δὲ βάσις ποδῶν η, ή δὲ ὑποτείνουσα ποδῶν ι, ή δὲ πυραμὶς ἐχέτω ἐκάστην 5 πλευρὰν ἀνὰ ποδῶν ιγ· εὑρεῖν αὐτῆς τὴν κάθετον.
 2 ποιῶ οῦτως· εὑρίσκω πρῶτον τὴν διάμετρον τοῦ κύκλου τοῦ περιγράφοντος τὸ τρίγωνον ποδῶν ι, ήτις
- κλου του περιγραφοντος το τριγωνον ποσων ι, ητις έστιν ή ύποτείνουσα. τούτων λαβέ τὸ L'. γίνονται ε. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται πε. και τὰ τὴ τοῦ κλίματος 10 ἐφ' ἑαυτά γίνονται φξθ. ὑφαιρῶ ἀπ' αὐτῶν τὰ πε. λοιπὸν φμδ. τούτων λαμβάνω πλευρὰν τετραγωνικήν.
 γίνονται πόδες τβ. τὸ δὲ στερεὸν εὐρήσομεν οὕτως. πρῶτον ποιῶ τοῦ τριγώνου τὸ ἐμβαδόν, καὶ εἰσὶ πό-δες κδ. καὶ λαμβάνω τῆς καθέτου τὸ γ', ήτις ἐστὶ 15
- τῆς πυφαμίδος. γίνονται δ. ταῦτα πολυπλασιάζω ἐπὶ τὸ ἐμβαδόν. γίνονται ζ5 πόδες. τοσούτου τὸ στεφεόν.
- 2 των έσται ή κάθετος. ἐπεὶ οὖν ἡ κάθετος ποδῶν $\bar{\iota}$, εύρεθήσεται τὸ ἐμβαδὸν οὕτως· τὰ $\bar{\lambda}$ ἐφ' ἑαυτά· γί- 25 νονται $\overline{\mathfrak{D}}$. τούτων τὸ γ' καὶ τὸ ι'· γίνονται τ̄ς. τού-

² des. fol. 57° S. 3 S fol. 58°. δοθογώνιον, οδ] M, οδ δοθόγω οδ C, οδ δοθογωνίου S. 4 ή δε (pr.)] CS, και ή M. 7 ποῶτον] α' S, om. CM. 11 δυαιρῶ] S, δυρερῶ CM. 12 λοιπον] S, λοιπὰ CM. λαμβάνω] S, λάμβανε CM. 13 στερεον] corr. ex ξτερον S, ξτερον CM. εδρήσομεν] CM, -o- e corr. in scrib.

der Pyramide haben. Ebenso auch, wenn [die Basis] spitzwinklig ist.

Es sei eine Pyramide mit einem rechtwinkligen Dreieck 61 als Basis, dessen Kathete = 6 Fuß, die Basis = 8 Fuß, die ¹

5 Hypotenuse = 10 Fuß, und es habe die Pyramide jede Seite = 13 Fuß; zu finden deren Senkrechte. Ich mache 2 so: ich finde zuerst den Durchmesser des das Dreieck um-

schreibenden Kreises = 10 Fuß; er ist nämlich = der Hypotenuse. $\frac{1}{2} \times 10 = 5$, $5 \times 5 = 25$, 13 der Seitenlinie $10 \times 13 = 169$, $169 \div 25 = 144$, $\sqrt{144} = 12$ Fuß. Den 3 Rauminhalt aber werden wir finden folgendermaßen: zuerst nehme ich den Flächeninhalt des Dreiecks, gibt 24 Fuß; sodann nehme ich $\frac{1}{3}$ der Senkrechten der Pyramide = 4; $4 \times$ Flächeninhalt = 96 Fuß. So viel der Rauminhalt.*)

¹⁵ Eine Pyramide auf einem gleichseitigen Dreieck stehend werden wir messen folgendermaßen: es sei jede Seite der Basis = 30 Fuß, die Seitenlinie = 20 Fuß. $30 \times 30 = 900, \frac{1}{3} \times 900 = 300; 20$ $_{20} \times 20 = 400, 400 \div 300 = 100, \sqrt{100}$

= 10 Fuß. So viel wird die Senkrechte sein. Da nun die Senkrechte = 10 Fuß,

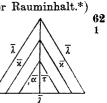

Fig. 86.

1 1)

 $\mathbf{2}$

149

wird der Rauminhalt so gefunden: 30 > 30 = 900, $(\frac{1}{3} + \frac{1}{10})$

*) Vgl. I 38.

 S.
 17 τοσούτου]
 MS, τοσοῦτου
 C.
 20 ποδῶν (alt.)]
 C,

 α
 S, πόδας
 M.
 22 λοιπόν]
 CS, λοιπὰ
 M.
 23 ποδῶν]
 ສ SC,

 om.
 M.
 25 οῦτως]
 CM, om.
 S.
 23 ποδῶν]
 ສ SC,

CMS των τὸ γ΄· γίνονται ǫλ. ταῦτα ἐπὶ τὰ ι τῆς καθέτου· γίνονται πόδες ,ατ. τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ στεφεόν.

63 "Εστω πυραμίς πεντάγωνον βάσιν ἔχουσα τὴν ὑπο-¹ γεγραμμένην, ἦς ἑχάστη τῶν περί τὴν βάσιν πλευρῶν

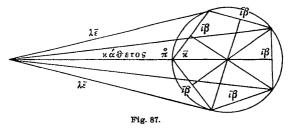
- ἀνὰ ποδῶν $i\beta$, τὰ δὲ κλίματα ἐκ ποδῶν $\overline{\lambda\epsilon}$. εὐρεῖν τὴν 5 2 κάθετον καὶ τὸ στερεόν. καὶ περιγεγράφθω περὶ τὸ πεντάγωνον κύκλος ἔχων τὴν περίμετρον ποδῶν ξ̄γ. ἔσται ἄρα ἡ διάμετρος ποδῶν κ. ταύτης λαβὲ τὸ L'. γίνονται $\overline{\iota}$. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά. γίνονται $\overline{\varrho}$. καὶ τοὺς τοῦ κλίματος πόδας $\overline{\lambda\epsilon}$ ἐφ' ἑαυτούς. γίνονται , ασκε. 10 ἆρον ἀπὸ τούτων τὰ $\overline{\varrho}$. λοιπὸν , αρκε. ὦν πλευρὰ τετραγωνικὴ ποδῶν $\overline{\lambda\gamma}$ L' κβ' μετὰ διαφόρου. τοσούτου
- 3 έσται ή κάθετος. ταῦτα ποίει ἐπὶ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ πενταγώνου οῦτως. λαβὲ τῶν ἐν τῆ βάσει ποδῶν iβτὸ L'. γίνονται Ξ. τούτους ἐφ' ἑαυτούς. γίνονται $\overline{\lambda}$ 5. 15 καὶ τὸ L' τῆς διαμέτρου τοὺς ī ἐφ' ἑαυτούς. γίνονται πόδες $\overline{\rho}$. ἀπὸ τούτων ὕφελε τοὺς $\overline{\lambda}$ 5. λοιπὸν γίνονται πόδες $\overline{\xi}$ δ. ὧν πλευρὰ τετραγωνική γίνεται ποδῶν $\overline{\eta}$.
- 4 τοσούτου ή κάθετος ή έν τῷ τριγώνῳ. τούτους ἐπὶ τὴν βάσιν, ἐπὶ τοὺς ιβ΄ γίνονται ςς. ών ζ΄ γίνονται 20 μη. τοσούτου ἔσται τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τριγώνου. ταῦτα ποίει πεντάκις, ἐπεὶ ε τρίγωνά ἐστιν· γίνονται πόδες σμ. ταῦτα ποίει ἐπὶ τὴν κάθετον, ἐπὶ τοὺς λγ ζ΄ κβ΄· γίνονται πόδες ην. τούτων λάμβανε τὸ ς΄, ἐπεὶ ς΄

3 την] addidi, om. CMS. **4** τῶν – πλευρῶν] S, τῶν πλευρῶν τῶν περὶ τὴν βάσιν CM. **5** ἐμ] MS, ἀνὰ C. **6** περίγεγράφθω] MS, περιγεγράφω C. τὸ (alt.)] Hultsch, τὸν CMS. **7** κύκλος] S, κύκλον CM. **8** ἔσται] CS, ἔστιν M. **11** λοιπὸν] S, λοιπὰ CM. **12** ποδῶν] π S, om. CM. **15** τὸ] CM, ῶν τὸ S. λ₅ – **16** γίνονται] MS, om. C. **17** ὕφελε] S, ὕφειλε CM. **18** πόδες] π S, om. CM. γίνεται] comp. CS, γίνονται M. ποδῶν] π S, om. CM. **19** ή (alt.)] S, ποδῶν ή CM. **22** έπεὶ]

 $\times 900 = 390, \frac{1}{3} \times 390 = 130, 130 \times 10$ der Senkrechten = 1300 Fuß. So viel Fuß wird der Rauminhalt sein.*)

Es sei eine Pyramide mit einem Fünfeck als Basis, wie 63 5 unten gezeichnet, in der jede Seite der Basis = 12 Fuß, die ¹

Seitenlinien je = 35 Fuß; zu finden die Senkrechte und den Rauminhalt. Es sei um das Fünfeck ein Kreis beschrie- 2

ben mit dem Umkreis = 63 Fuß; der Durchmesser wird also sein = 20 Fuß.**) $\frac{1}{2} \times 20 = 10$, $10 \times 10 = 100$;

- 10 35 Fuß der Seitenlinie $\times 35 = 1225$, $1225 \div 100 = 1125$, $\sqrt{1125} = 33\frac{1}{2}\frac{1}{23}$ Fuß annähernd. So viel wird die Senkrechte sein. Multipliziere dies mit dem Flächeninhalt des 3 Fünfecks folgendermaßen: $\frac{1}{2} \times 12$ Fuß an der Basis = 6, 6 > 6 = 36; $\frac{1}{3} >$ Durchmesser, d. h. 10, > 10 = 100 Fuß,
- $_{15} 100 := 36 = 64$ Fuß, $\sqrt{64} = 8$ Fuß. So viel die Senkrechte des Dreiecks. 8×12 der Basis - 96, $\frac{1}{2} \times 96 = 48.4$ So viel wird der Flächeninhalt des Dreiecks sein. 5 > 48(weil es 5 Dreiecke sind) = 240 Fuß, $240 \times 33\frac{1}{5}\frac{1}{22}$ der Senkrechten = 8050 Fuß,***) $\frac{1}{6} \times 8050$ (weil es $\frac{1}{6}$ eines

*) Vgl. I 36. **) Also Durchmesser: Fünfeckseite = 5:3, eine schlechte Annäherung.

^{***)} Genau 8050<u>9</u>11.

CM, corr. ex $i\pi l$ in scrib. S. $\overline{\epsilon}$] S, $\pi i \nu \tau \epsilon$ CM. $i\sigma \tau \nu$] S, $\epsilon i\sigma \iota$, $\epsilon i\sigma \iota \nu$ M. 23 $\tau \alpha \tilde{\nu} \tau \alpha$] CS, $\tau o \dot{\nu} \tau \sigma \nu \sigma$ M. 24 $\overline{\eta \nu}$] S, $\eta \nu \alpha'$ CM. $i\pi \epsilon l$] CM, corr. ex $i\pi l$ in scrib. S. ς' (alt.)] $\overline{\varsigma}$ S.

- CMS πρίσματός έστιν γίνονται πόδες , ατμα β. τοσούτου
 5 ἕσται τὸ στερεόν. δύναται δὲ καὶ χωρὶς τῆς περιγραφῆς τοῦ κύκλου ἡ διάμετρος εύρεθῆναι. ἐπεὶ γὰρ ἡ τοῦ πενταγώνου δύναται τὴν τοῦ ἑξαγώνου καὶ τοῦ δεκαγώνου, τὸ L' τῆς πλευρᾶς, λέγω δὲ τῶν ιβ τὸ L' · 5 γίνονται ξ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται πόδες λ5 · καὶ τὰ ιβ ἐφ' ἑαυτά γίνονται ομδ. ἀπὸ τούτων ὕφελε τὰ λ5 · λοιπὸν ǫŋ · ὡν πλευρὰ τετραγωνικὴ γίνεται ποδῶν ι γ' ιε'. τοσούτου ἔσται τοῦ ἑξαγώνου ἡ πλευρά. τοῦ
 64 Καὶ τὴν ἑξάνωνου μετράσεις οῦτωο οἰνάτι ἐκτῶν
 - Kai την έξάγωνον μετρήσεις ούτως οὐκέτι ζητῶν την διάμετρον· οἶον ἔστω πυραμίς έξάγωνος, ῆς έκάστη τῶν πλευρῶν ἀνὰ ποδῶν ιβ, τὰ δὲ κλίματα ἐκ ποδῶν λε· εύρεῖν την κάθετον καὶ τὸ στερεόν. ποιῶ οὕτως· τὰ ιβ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται φμδ· καὶ τὰ λε ἐφ' ἑαυτά· 15 γίνονται , ασκε. ὕφελε ἀπὸ τούτων τὰ φμδ· λοιπὸν , απα· ὧν πλευρὰ τετραγωνική γίνεται ποδῶν λβ ζ δ'
 - 2 η' ξδ'. συντείνει τοσούτου ή κάθετος. ταύτην ποίησον έπὶ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἑξαγώνου, λήψη δὲ οῦτως· ἐπεὶ ἕξ τρίγωνα ἰσόπλευρα ἔχει τὸ ἑξάγωνον, τοῦ ἑνὸς τρι- 20 γώνου τὸ ἐμβαδὸν λαβὼν ἑξάκι ποιήσεις, καὶ εύρήσεις τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἑξαγώνου τοῦ ἰσοπλεύρου· ποιήσεις δὲ
 - 3 ούτως· την α αὐτοῦ πλευρὰν ἐφ' ἑαυτήν· γίνονται <u>φμδ</u>. τούτων τὸ γ'· γίνονται μη· καὶ τὸ ι'· γίνονται ιδ γ' ιε'· ὅμοῦ γίνονται ξβ γ' ιε'. ταῦτα ποίησον 25 ἑξάκι, ἐπεὶ Ξ τρίγωνά ἐστιν· γίνονται τοδ γ' ιε'. ταῦτα

¹ πρίσματός] S, πρίσματα CM. έστιν] S, έστι CM. πόδες] ^oπ S, om. CM. <u>ατμα</u> β] S, ατμβ' CM. 3 ή (pr.)] S, om. CM. έπει γὰρ] S, om. CM. 4 και τοῦ] S, και CM. 5 // (pr.)] MS, ήμισυ C. 7 ὕφελε] S, ὕφειλε CM. 8 λοιπὰν] C, λοιπὰ Μ, ὁμοῦ S. γίνεται] comp. CS, γίνονται Μ. ποδῶν] ⁿα CS, πδ M.

Prismas*) ist) = $1341\frac{9}{3}$ Fuß. So viel wird der Rauminhalt sein. Es kann aber der Durchmesser auch, ohne daß 5 ein Kreis umschrieben wird, gefunden werden. Da nämlich die Seite des Fünfecks² = die Seite des Sechsecks² + die 5 Seite des Zehnecks², nehme ich $\frac{1}{2}$ \times die Seite, d. h. $\frac{1}{2}$ \times 12

- $= 6, 6 \times 6 = 36$ Fuß; $12 \times 12 = 144, 144 \div 36 = 108,$ $\sqrt{108} = 10\frac{1}{3}\frac{1}{15}$ Fuß.**) So viel wird die Sechseckseite sein.***) So viel ist der Halbdurchmesser; denn sie sind gleich.
- Und die sechsseitige Pyramide wirst du ohne den Durch- 64 10 messer zu suchen so messen: es sei z. B. eine sechsseitige 1 Pyramide, in der jede Seite = 12 Fuß, die Seitenlinien je = 35 Fuß; zu finden die Senkrechte und den Rauminhalt. Ich mache so: $12 \times 12 = 144$, $35 \times 35 = 1225$, 1225
- $15 \div 144 = 1081, \sqrt{1081} = 32\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{64}$. \ddagger So viel beträgt die Senkrechte. Multipliziere damit den Flächeninhalt des 2 Sechsecks, diesen aber wirst du finden folgendermaßen: da das Sechseck 6 gleichseitige Dreiecke enthält, so wirst du den Flächeninhalt von 1 Dreieck nehmen und mit 6 multi-
- 20 plizieren; dann hast du den Flächeninhalt des gleichseitigen Sechsecks; du wirst aber so machen: 1 Seite $\times 1$ Seite = 3144, $\frac{1}{3} \times 144 = 48$, $\frac{1}{10} \times 144 = 14\frac{1}{3}\frac{1}{15}$, $48 + 14\frac{1}{3}\frac{1}{15} = 62\frac{1}{3}\frac{1}{15}, \dagger \dagger + 16 \times 62\frac{1}{3}\frac{1}{15}$ (weil es 6 Dreiecke sind) $= 374\frac{1}{3}\frac{1}{15}$;

*) Ein grober Fehler statt $\frac{1}{3}$; ebenso 64, 3. Vgl. zu 60, 2. **) Annähernd. ***) Nach Euklid, Elem. XIII, 10, ist $s_5^2 = s_5^2 + s_{10}^2$, also $s_6^2 = s_5^2 \div s_{10}^2$. Es wird gerechnet $s_6^2 = s_5^2 \div (\frac{1}{2}s_5)^2$, also fehler-haft $s_{10} = \frac{1}{2}s_5$. — Fig. 87 steht in S hinter 64, das mit 63 un-mittelbar verbunden ist. +) Guta Annäherung

†) Gute Annäherung. (††) Formel für das gleichseitige Dreieck $s^2(\frac{1}{3} + \frac{1}{10})$.

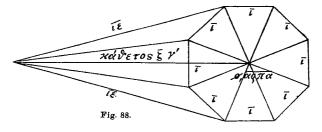
9 $\overline{\iota} \gamma'$] MS, $\iota\gamma''$ C. $\mu(\alpha)$ scripsi, sis CMS. $\lambda o \iota \pi \dot{\alpha}$ C. $\mu(\alpha)$ scripsi, sis CMS. $\lambda o \iota \pi \dot{\alpha}$ C. 21 $\dot{\epsilon} \xi \dot{\alpha} \kappa \iota$] S, comp. C, $\dot{\epsilon} \xi \dot{\alpha} \kappa \iota$ M. $\mu(\iota sch, \dot{\epsilon} \xi \upsilon \gamma \dot{\alpha} \nu \sigma \sigma \tau)$ Hultsch, $\dot{\epsilon} \xi \upsilon \gamma \dot{\alpha} \nu \sigma \sigma \tau$ $\gamma \dot{\alpha} \nu \sigma \sigma \tau$ CMS. $\lambda \sigma \tau \dot{\alpha}$ C. $23 \overline{\alpha}$] (h. e. $\mu(\alpha \nu)$ C, $\pi \rho \dot{\alpha} \tau \eta \nu$ MS. S, comp. C, $\dot{\epsilon} \xi \dot{\alpha} \kappa \iota$ M. $\overline{\epsilon}$] S, $\xi \xi$ CM. $\dot{\epsilon} \sigma \iota \nu$ S, $\epsilon \delta \sigma \iota \nu$ S, $\epsilon \delta \sigma \iota \tau \sigma$ $\delta \sigma \tau \nu$ CMS. $\delta \sigma \iota \nu \sigma \sigma \sigma \tau \sigma \tau$ $\delta \sigma \iota \nu \sigma \sigma \tau \sigma \tau$ $\delta \sigma \iota \nu \sigma \sigma \tau \sigma \tau$ $\delta \sigma \tau \nu$ S, $\epsilon \delta \sigma \iota \nu$ S, $\epsilon \delta \sigma \tau \nu$ S, $\epsilon \delta \sigma \tau \nu$ M. νονται τοδ] CS, γίνεται τὸ δ' M. γ'] CM, δ' S. $\iota \epsilon'$] CS, ϵ'' M.

- OMS ποίησου έπὶ τὴν κάθετου, ἐπὶ τὰ $\overline{\lambda\beta}$ L' δ' η' ξδ'· γίνουται πόδες $\underline{\alpha}$, $\overline{\beta\tau\iota\delta}$. ὦν ἕκτου, ἐπεὶ 5' πρίσματος. γίνονται πόδες $, \overline{\beta\nu\beta}$ γ'. τοσούτων ἔσται ποδῶν ἡ πυραμίς, ποδῶν $, \overline{\beta\nu\beta}$ γ'.
- 65 Πυραμίδα έπὶ ὀπταγώνου βάσεως βεβηχυῖαν με- 5 1 τρῆσαι. ἔστω πυραμἰς ἔχουσα ἐκάστην τῶν ἐν τῆ βάσει πλευρῶν ἀνὰ ποδῶν ῖ, τὰ δὲ κλίματα ἀνὰ ποδῶν ἰε· εύρεῖν αὐτῆς τὴν κάθετον καὶ τὸ στερεόν. ποιῶ οὕτως λαμβάνω τὸ L' τῆς πλευρᾶς τοῦ ἐν τῆ βάσει ἀκταγώνου, τουτέστιν τῶν ῖ τὸ L' γίνονται ε. ταῦτα 10 ἐφ' ἑαυτά γίνονται κε. ταῦτα ποίει δίς· γίνονται ν· ὧν πλευρὰ τετραγωνικὴ γίνεται ποδῶν ξιδ'. τούτοις προστιθῶ τὸ L' τῆς τοῦ ἀπταγώνου πλευρᾶς τοὺς ε πόδας· ὁμοῦ γίνονται πόδες ιβιδ'. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά.
- 2 γίνονται πόδες <u>QUS</u> μετὰ διαφόζου. καὶ τὸ L' τῆς πλευρᾶς 15 ποίει ἐφ' ἑαυτά· γίνονται κε. ταῦτα συντίθημι μετὰ τῶν <u>QUS</u>· γίνονται <u>QOC</u>. καὶ τὰ τε τοῦ κλίματος ἐφ' ἑαυτά· γίνονται <u>σκε</u>. ἀπὸ τούτων αἰζω τὰ <u>QOC</u>· λοιπὸν νδ· ὧν πλευρὰ τετραγωνική γίνεται ξ γ'. τοσούτου
- ⁸ ἕσται ή κάθετος. τὸ δὲ στερεὸν οὕτως· λαμβάνω τοῦ ἐν 20 τῆ βάσει ὀκταγώνου τὸ ἐμβαδὸν καὶ ποιῶ ἐπὶ τὴν κάθετον, καὶ τῶν γενομένων τὸ γ΄· ἔστιν δὲ ,αρπα. τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ στερεὸν τῆς πυραμίδος τῆς ὀκταγώνου.

 $[\]begin{array}{c} 2 \ \alpha, \overline{\beta\tau\iota\delta} - 3 \ \pi\delta\delta\epsilon\varsigma] \ \text{S, om. CM.} 2 \ \epsilon\pi\epsilon! \ \epsilon\pi 1 \ \text{S.} 3 \ \epsilon\sigma\tau\alpha t \\ \piodar] \ \text{S, } \piodar \ \epsilon\sigma\tau\alpha t \ \text{CM.} 4 \ \piodar] \ \pi \ \text{S, om. CM.} 5 \ \deltar-\tau\alpha\gamma \omega rov] \ \text{corr. ex } \deltar\pi\alpha\gamma \omega r\omega \ \text{in scrib. S, } \deltar\pi\alpha\gamma \omega r\omega \ \text{CM.} 5 \ \deltar-\tau\alpha\gamma \omega rov] \ \text{corr. ex } \deltar\pi\alpha\gamma \omega r\omega \ \text{in scrib. S, } \deltar\pi\alpha\gamma \omega r\omega \ \text{CM.} 5 \ \deltar-\tau\alpha\gamma \ \text{CM.} 5 \ \deltar-\tau\alpha\gamma \ \text{CM.} 5 \ \deltar-\tau\alpha\gamma \ \omega r\omega \ \text{CM.} 5 \ \deltar-\tau\alpha\gamma \ \omega r\omega \ \text{CM.} 5 \ \deltar-\tau\alpha\gamma \ \text{CM.} 5 \ \deltar-\tau\alpha\gamma \ \text{CM.} 5 \ \deltar-\tau\alpha \ \text{CM.} 5 \ \sigmar-\tau\alpha \$

 $374\frac{1}{3}\frac{1}{15} > 32\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{64}$ der Senkrechten = 12314 Fuß,*) $\frac{1}{6} > 12314$ (da sie $\frac{1}{6}$ eines Prismas ist)**) = $2052\frac{1}{3}$. So viel Fuß wird die Pyramide sein, nämlich $2052\frac{1}{3}$.

Eine Pyramide auf achteckiger Basis zu messen. Es sei 65 5 eine Pyramide, in der jede Seite der Basis = 10 Fuß, die ¹ Seitenlinien je = 15 Fuß; zu finden deren Senkrechte und Rauminhalt. Ich mache so: ich nehme die Hälfte der Seite des Achtecks der Basis, d. h. $\frac{1}{2} \times 10 = 5$, $5 \times 5 = 25$, $2 \times 25 = 50$, $\sqrt{50} = 7\frac{1}{14}$, $7\frac{1}{14} + \frac{1}{2} \times$ Seite des Achtecks,

- 10 d. h. $7_{14}^1 + 5$ Fuß = 12_{14}^1 Fuß, $12_{14}^1 \times 12_{14}^1 = 146$ Fuß annähernd. $\frac{1}{2}$ Seite $\times \frac{1}{2}$ Seite = 25, 146 + 25 = 171;***) 2 15 der Seitenlinie $\times 15 = 225$, $225 \div 171 = 54$, $\sqrt{54}$ = 7_3^1 . So viel wird die Senkrechte sein. Den Rauminhalt 3 aber so: ich nehme den Flächeninhalt des Achtecks der
- 15 Basis und multipliziere ihn mit der Senkrechten, von dem Ergebnis $\frac{1}{3} = 1181$;) So viel Fuß wird der Rauminhalt der achtseitigen Pyramide sein.
 - *) Annähernd. **) Irrtum statt ½. Vgl. 63, 4. ***) Formel für den Radius (exakt)

$$R^{2} = \left(\frac{s}{2}\right)^{2} + \left(\frac{s}{2} + \frac{1}{2}\right)^{2} \left(\frac{s}{2}\right)^{\frac{3}{2}}^{\frac{3}{2}}.$$

t) Also Achteck = $483\frac{3}{22}$. Formel $\frac{29}{6}s^{2} (= 483\frac{1}{3})$.

ex $\pi oi\epsilon \overline{i}$ S, $\pi oi\overline{\omega}$ CM. 17 $\rho o\overline{\alpha}$] CM, $\rho o\overline{\delta}$ S. $\kappa \alpha l - 18 \overline{\rho o \alpha}$] CM, om. S. 19 $\gamma i \nu \epsilon \tau \alpha i$] comp. CS, $\gamma i \nu o \nu \tau \alpha i$ M. 21 $\epsilon \mu \beta \alpha \delta^{0}$ / S. 22 $\epsilon \sigma \tau i \nu$] S, $\epsilon \sigma \tau i$ CM.

156

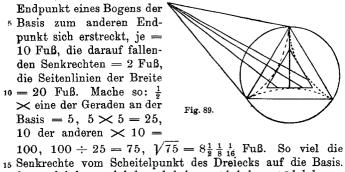
HERONIS

CMS Έστω πυραμίς ξυστρωτή τρίγωνος έπι βάσεως περιί φερειών έλασσόνων ήμικυκλίου, ής από πέρατος έπί πέρας ή ύποτείνουσα τῆς ἐν τῆ βάσει περιφερείας έκάστη ποδών τ και αι προσπίπτουσαι κάθετοι ποδών β, πλάτους τὰ κλίματα ἐκ ποδῶν κ. ποίει οὕτως· λαβὲ 5 μιας εύθείας των έν τη βάσει το L' γίνονται ε. ταυτα έφ' έαυτά γίνονται πε και την έτέραν έφ' έαυτην, τὰ τ. γίνονται ο. ἀπὸ τούτων ὕφελε τὰ πε. λοιπόν οε τούτων λαβέ πλευράν τετραγωνικήν γίνεται ποδών $\overline{\eta}$ L' η' ι5'. τοσούτου ή ἀπὸ τῆς χορυφῆς τοῦ τρι- 10 2 γώνου έπι την βάσιν κάθετος. ταύτης λαβε το L'. γίνονται δ δ' ις' λβ'. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά γίνονται τη L' δ' θ' μετὰ διαφόρου [τοσούτου]· καὶ τὸ L' τῆς βάσεως τὰ ε έφ' έαυτά γίνονται πε όμοῦ γίνονται μγ L'δ' θ'. τούτων λαβέ πλευράν τετραγωνικήν· γίνονται 15 ξ ζ' θ'. τοσούτου ή έκ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου τοῦ 3 περιγραφομένου περί τὸ τρίγωνον. εύρεῖν τὴν κάθετον. ποίει τὰ 5 L' θ' έφ' έαυτά γίνονται πόδες μγ ζ' δ' θ' καὶ τὰ τοῦ κλίματος τὰ x ἐφ' ἑαυτά γίνονται \overline{v} · ἀπὸ τούτων ἆοον τὰ $\overline{\mu\gamma}$ L' δ' θ'· λοιπὸν 20 τν5 ιη'. τούτων λαβέ πλευράν τετραγωνικήν γίνονται 4 τη ζ'δ' θ'. τοσούτου ή κάθετος. ταύτην έπι το έμ-

 $i \eta \ L \ 0 \ v$. τουσυτου η καυτιός. ταυτην επι το εμ βαδόν τοῦ τριγώνου, λήψη δὲ οῦτω· τὴν L' τῆς βάσεως τὰ $\bar{\epsilon}$ ἐπὶ τὴν κάθετον τῆς βάσεως τοῦ τριγώνου, ἐπὶ τοὺς $\bar{\eta}$ L' η' ις'· γίνρνται $\bar{\mu}\gamma$ L'. τοσούτων ποδῶν 25 ἔσται τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τριγώνου. ταῦτα ἐπὶ τοὺς $\bar{i}\eta$ L' δ' θ'· γίνονται πόδες ῶκ L'. τοσούτου τὸ στερεὸν

² $\ell \lambda \alpha \sigma \sigma \delta \nu \omega \nu$] S, $\ell \lambda \alpha \tau \tau \delta \nu \omega \nu$ CM. $\eta \mu i n \nu n \lambda l \omega \nu$ CM. 8 $\tilde{\nu} \sigma \rho \epsilon \lambda \epsilon$] S, $\tilde{\nu} \sigma \rho \epsilon \iota \lambda \epsilon$ CM. 9 $\gamma \ell \nu \epsilon \tau \alpha \iota$] comp. CS, $\gamma \ell \nu \sigma \nu \tau \epsilon \iota$ M. $\pi \sigma \delta \tilde{\omega} \nu \eta$] scripsi, $\pi \eta$ S, η CM. 10 ιs '] MS, $\iota \beta$ C. 13 $\tau \sigma \sigma \sigma \delta \tau$ $\tau \sigma v$] S; deleo; $\tau \sigma \sigma \sigma \delta \tau \sigma \nu \eta$ x $\delta \theta \epsilon \tau \sigma s \tau \eta s$ $\pi \nu \varphi \alpha \mu \ell \delta \sigma s$ CM. 14 $\delta \mu \sigma \tilde{v}$]

Es sei eine dreiseitige kannelierte Pyramide auf einer 66 Basis von Kreisbögen kleiner als ein Halbkreis, in der die ¹ Gerade, die von dem einen

¹⁵ Senkrechte vom Scheitelpunkt des Dreiecks auf die Basis. ¹/₂ × 8¹/₃ 8¹/₁₆ = 4¹/₄ 1¹/₁₆ 8¹/₃₂ × 4¹/₄ 1¹/₆ 8¹/₃₂ = 18¹/₂ 4¹/₄ 9¹/₉ an-2 nähernd; ¹/₂ × Basis = 5, 5 × 5 = 25, 18¹/₂ 1¹/₄ 9¹/₉ + 25 = 43¹/₂ 4¹/₉, $\sqrt{43^{1}/_{2}} 4^{1}/_{9} = 6^{1}/_{2} 9^{1,*}$) So viel der Radius des um das Dreieck umschriebenen Kreises. Zu finden die Senk-3 ²⁰ rechte. 6¹/₂ 9 × 6¹/₂ 9 = 43¹/₂ 4¹/₄ 9 Fuß, 20 der Seitenlinie × 20 = 400, 400 ÷ 43¹/₂ 4¹/₄ 9 = 356¹/₁₈,**) $\sqrt{356^{1}}_{18} = 18^{1}/_{2} 4^{1}/_{9}$. So viel die Senkrechte Multipliziere sie mit dem Flächen-4 inhalt des Dreiecks, den du so finden wirst: 5 der halben Basis × 8¹/₂ $\frac{1}{8}$ der Senkrechten des Dreiecks der Basis ²⁵ = 43¹/₂.***) So viel Fuß wird der Flächeninhalt des Dreiecks sein. $43^{1}/_{2} \times 18^{1}/_{3} 4^{1}/_{9} = 820^{1}/_{2}$ Fuß.⁺) So viel der

*) Grobe Annäherung. Außerdem ist irrtümlich $\frac{1}{2}$ der Senkrechten statt $\frac{1}{3}$ genommen.

- **) Genau 356<u>5</u>.
- ***) Genau 437.
- †) Annähernd.

S, σύνθες όμοῦ CM. 15 τετραγωνικήν] CM, om. S. 16 τοσούτου ή] S, τοσούτων CM. τοῦ περιγραφομένου] scripsi, περιγραφή οὐ CMS. 17 τρίγωνον] S, γ'' CM. 24 τὴν] S, τὰ CM, τὸ Hultsch. 25 $\overline{\mu\gamma}$] CM, $\overline{\kappa\gamma}$ S. ποδῶν ἔσται] S, ἔσται ποδῶν CM. 26 ταῦτα] S, om. CM. 27 $\overline{\omega\varkappa}$ ['] CM, $\overline{\varkappa\kappa}$ S.

158

HERONIS

- ^{CMS} $_{5}^{5}$ τοῦ συμπληρώματος. ἀπὸ τούτων δεῖ ὑφελεῖν τὰς ξύστρας. ποιήσεις δὲ οὕτως. σύνθες τὴν βάσιν καὶ τὴν κάθετον, τὰ ἶ καὶ τὰ β̄· γίνονται πόδες ἰβ. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον τῆς πυραμίδος, ἐπὶ τὰ ἰη L' δ' θ'· γίνονται πόδες $\overline{σx_5}$ γ'. ταῦτα τρισσάκι, ἐπειδὴ γ̄ ξύστραι $_{5}$ εἰσίν· γίνονται χοθ. ἦν δὲ τὸ ὅλον συμπλήρωμα ποδῶν ῶκ L'· ἀπὸ τούτων ἐὰν ὑφέλωμεν τὰ χοθ, λοιπὸν ǫμα L'· ὧν 5' [γίνονται \overline{xy} β], ἐπειδὴ ἕκτον πρίσματός ἐστι· γίνονται \overline{xy} β. τοσούτου τὸ στερεὸν τῶν ξυστρῶν.
- 67 Δέδεικται δὲ ἐν τῷ ιβ' τῶν Στοιχείων, ὅτι πᾶν 10 πρίσμα τρίγωνον ἔχον βάσιν διαιρεῖται εἰς γ πυραμιδας ἴσας ὅθεν φανερόν, ὅτι πᾶσα πυραμίς τρίτον μέρος ἐστὶ τοῦ πρίσματος τοῦ τὴν αὐτὴν βάσιν ἔχοντος καὶ ὕψος ἴσον. ἐκ δὲ τούτων δῆλον, ὅτι πᾶσα πυραμίς ἐπὶ οίουδηποτοῦν σχήματος βεβηκυῖα γ' μέρος ἐστὶ 15 στερεοῦ παραλληλεπιπέδου τοῦ τὴν αὐτὴν βάσιν ἔχοντος καὶ ὕψος ἴσον.
- 68 Τον δὲ λεγόμενον βωμίσχον μετρήσομεν ούτως, οὖ ¹ τὸ μὲν ὕψος ἐστὶ ποδῶν ν̄, ἡ δὲ βάσις τοῦ βωμίσκου ἔχουσα τὴν μὲν μείζονα πλευρὰν ποδῶν κδ, τὴν δὲ 20 ἐλάσσω ποδῶν ιΞ, ἡ δὲ κορυφὴ ἐχέτω ἡ μὲν μείζων 2 πλευρὰ πόδας ιβ, ἡ δὲ ἐλάσσων πόδας ῆ. συνέθηκα τῆς κορυφῆς καὶ τῆς βάσεως τὰς μείζονας πλευράς, οἶον τὰ ιβ καὶ τὰ κδ. γίνονται λ̄ς. καὶ ἔτι τὰ τῆς

βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς τὰς ἐλάσσονας πλευρὰς συν- 36

Rauminhalt des vollen Körpers. Hiervon muß man die 5 Kanneluren abziehen. Dies wirst du aber so machen: 10 der Basis + 2 der Senkrechten = 12 Fuß, $12 \times 18\frac{1}{2}\frac{1}{49}$ der Senkrechten der Pyramide $= 226\frac{1}{3}$ Fuß;*) $3 > 226\frac{1}{3}$

- 5 (weil es 3 Kanneluren sind) = 679. Der volie Körper aber war = $820\frac{1}{2}$ Fuß, $820\frac{1}{2} \div 679 = 141\frac{1}{2}, \frac{1}{6} \times 141\frac{1}{2}$ (weil es $\frac{1}{6}$ eines Prismas**) ist) = $23\frac{9}{3}$.***) So viel der Rauminhalt des kannelierten Körpers.
- Es ist aber im XII. Buch der Elemente [Eukl. XII 7] 67 10 bewiesen, daß jedes Prisma mit dreiseitiger Basis in 3 gleiche Pyramiden geteilt wird; daraus ist es klar, daß jede Pyramide $\frac{1}{3}$ ist des Prismas, das dieselbe Basis hat und gleiche Höhe [Eukl. XII 7 coroll.]. Daraus aber geht hervor, daß jede Pyramide, auf welcherlei Figur sie auch steht, $\frac{1}{3}$ ist

15 des Parallelepipedons, das dieselbe Basis hat und gleiche Höhe. Ein sogenanntes Altärchen aber, dessen Höhe = 50 Fuß, 68die Basis aber des Altärchens habe die größere Seite=241

Fuß, die kleinere = 16 Fuß, die Scheitelfläche aber habe die größere Seite = 12 Fuß, die kleinere = 8 Fuß, - werden 2

20 wir messen folgendermaßen: 12 + 24 der größeren Seiten der Scheitelfläche und der Basis = 36; ferner 16 + 8 der kleineren Seiten der Basis und der Scheitelfläche $= 24. \frac{1}{2} \times 36 = 18;$ ebenso $\frac{1}{2} \times 24$

*) Die Rechnung sinnlos. Die punktierten Linien auf der Figur fehlen in S. **) Irrtümlich statt 1. Vgl. 63, 4; 64.

***) Genau 23<u>7</u>12.

M. II διαιοείται] cum Euclide Hultsch, διαιοεί CMS. $\overline{\gamma}$] MS, τρείς C. 12 ίσας] cum Euclide Hultsch, ίσου CMS. I5 σίουδηποτοῦν] S, σίου δή τινος C, σίου δή τινος M. γ] S, τρίτου CM. 16 παραλληλεπιπέδου] Hultsch, παραλλήλου έπι-πέδου CMS. 18 μετρήσομεν] MS, μετρήσωμεν C. 20 τὴν (alt.)] MS, τὰ C. 21 έλάσσω] S, έλάσσονα C, έλάττονα M. πέδου CMS. 18 μετρήσομεν [MS, μετρήσωμεν C. 20 την (alt.)] MS, τὰ C. 21 ἐλάσσω] S, ἐλάσσωνα C, ἐλάττονα M. 22 πόδας (pr.)] M, π S, ποδῶν C. ἐλάσσων] S, ἐλασσον C, ἐλάττων M. πόδας] M, π S, ποδῶν C. 24 τὰ (tert.)] del. Hultsch. 25 ἐλάσσονας] CS, ἐλάττονας M.

CMS έθηκα είς τὸ αὐτό, οἶον τὰ is καὶ τὰ η̄. γίνονται κδ. λαβὲ τὸ L' τῶν λ̄s. γίνονται iŋ. ὁμοίως καὶ τῶν κδ τὸ L' γίνονται iβ. πολυπλασίασον ταῦτα ἐπὶ τὰ iŋ. 3 γίνονται σ̄is. καὶ πάλιν ἀφαιοῶ ἀπὸ τῆς μείζονος πλευρᾶς τὰ iβ ἀπὸ τῶν κδ. λοιπὸν γίνονται iβ. τού- 5 των τὸ L' γίνονται s. καὶ πάλιν ὁμοίως τὴν κορυφὴν ἀπὸ τῆς βάσεως τὴν ἐλάσσονα πλευράν, οἶον τὰ η ἀπὸ τῶν īs. λοιπὸν γίνονται η. τούτων τὸ L' γίνονται δ. ταῦτα πολυπλασίασον ἐπὶ τὰ s. γίνονται 4 κδ. τούτων τὸ γ' μέρισον. γίνονται η. ταῦτα προσ- 10 έθηκα τοῖς σ̄is. γίνονται ὁμοῦ σκδ. ταῦτα πολυπλασίασον ἐπὶ τὸ ὕψος, ἐπὶ τὰ ν̄. γίνονται α., ᾱs καὶ τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ στερεὸν τοῦ βωμίσκου. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων ἀριθμῶν μετρήσομεν.

69 69

Εύοειν ήμας, πόδα έπι πόδα τι συνάγει; 15 Ποίει ούτως δ πους έχει δακτύλους ις. τούτους έπανάλαβε γίνονται ις ούτοι έπι τους ις σνς. τούτους άνάλυε είς τους ις δακτύλους γίνονται ις, πους είς. έχομεν ούν έν άποδείζει έν τοῦ είπειν ήμας άπο ις

- 2 δακτύλων τὸν πόδα, ὅτι γέγονεν εἶς πούς. ὁ δὲ εἶς L'²⁰ ποὺς ἐπὶ $\overline{\alpha}$ L' πόδα οῦτως ψηφισθήσεται· ἐπεὶ τὸν πόδα $\overline{\iota\varsigma}$ ἐφωρίσαμεν δακτύλων εἶναι, γίνεται ὁ εἶς L' ποὺς δάκτυλοι $\overline{u\delta}$. λέγεις οὖν αὐτὰ ἐφ' ἑαυτά· γίνονται $\overline{φος}$. ταῦτα ΰφειλε παρὰ τῶν $\overline{\iotas}$ · γίνονται $\overline{\lambda\varsigma}$, οἵτινες
- 3 ποιοῦσι πόδας $\overline{\beta}$ δ'. \angle δ' πόδα ἐπὶ \angle δ' ποίει οῦτως 25 τὸ \angle δάκτυλοι $\overline{\eta}$, τὸ δ' $\overline{\delta}$, δμοῦ $i\overline{\beta}$, ἄτινα αὐτὰ ἐφ' ἑαυτὰ γίνονται $\overline{\rho\mu\delta}$. ἐπανάλαβε καὶ τὸν πόδα, τουτέστι τοὺς $\overline{\iota_5}$ δακτύλους, ἐπὶ τοὺς $\overline{\iota_5}$. γίνονται $\overline{\sigma\nu5}$. σκόπει οῦν ἄρτι, τὰ $\overline{\rho\mu\delta}$ τί γίνεται εἰς τὰ $\overline{\sigma\nu5}$, καὶ λέγομεν \angle ι_5' . ὡς δῆλον εἶναι, δτι \angle δ' ἐπὶ \angle δ' γίνεται \angle ι_5' . 30

= 12; 12 \times 18 = 216. Ferner 24 der größeren Seite 3 \div 12 = 12, $\frac{1}{2} \times 12 = 6$; ebenso 16 der kleineren Seite der Basis \div 8 der kleineren Seite der Scheitelfläche = 8, $\frac{1}{2} \times 8 = 4$, 4 \times 6 = 24. $\frac{1}{3} \times 24 = 8$, 216 + 8 = 224, 4 5 224 \times 50 der Höhe = 11200. So viel Fuß wird der Rauminhalt des Altärchens sein.*) Und entsprechend werden wir messen auch bei anderen Zahlen.

Wir sollen finden, wie viel Fuß mit Fuß multipliziert beträgt. 69

Mache so: 1 Fuß hat 16 Zoll. Multipliziere sie, 16 > 16 1 10 = 256, 256 : 16 Zoll = 16 oder 1 Fuß. Also haben wir bewiesen, da wir den Fuß zu 16 Zoll bestimmt haben, daß es 1 Fuß gibt. $1\frac{1}{2}$ Fuß $> 1\frac{1}{2}$ Fuß werden wir so rechnen: 2 da wir 1 Fuß zu 16 Zoll bestimmt haben, wird $1\frac{1}{2}$ Fuß = 24 Zoll. Du sagst also 24 > 24 = 576, 576:16 = 3615 = $2\frac{1}{4}$ Fuß. $\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ Fuß $> \frac{1}{2}\frac{1}{4}$; mache so: $\frac{1}{2}$ Fuß = 8 Zoll, 3 $\frac{1}{4}$ Fuß = 4 Zoll, 8 + 4 = 12, 12 > 12 = 144. Multipliziere ferner 1 Fuß oder 16 Zoll > 16 = 256. Suche sodann 144 : 256, gibt $\frac{1}{2}\frac{1}{16}$; folglich ist $\frac{1}{2}\frac{1}{4} > \frac{1}{2}\frac{1}{4} = \frac{1}{2}\frac{1}{16}$.

*) Berechnet als eine abgestumpfte Pyramide nach der Formel $\left(\frac{S+S_1}{2} \times \frac{s+s_1}{2} + \frac{1}{3} \times \frac{S+S_1}{2} \times \frac{s+s_1}{2}\right) \times h$ (vgl. I 35).

5 τὰ---κδ] ἀπὸ τῶν κδ' τὰ ιβ' susp. Hultsch. γίνονται] comp S, om. CM. 6 τὴν κοξυφὴν] CMS, τῆς κοξυφῆς Hultsch. 7 ἐλάσσονα] CS, ἐλάττονα M. 8 γίνονται (pr.)] comp. S, om. CM. 11 σιξ] S, σνζ' CM. ὁμοῦ] S, om. CM 12 α, ασ] S, α΄ ασ' CM. 13 ἔσται] S, ἐστι CM. 14 ἄλλων ἀξιθμῶν] scripsi, ἄλλον ἀξιθμὸν CMS, ἄλλου ἀξιθμοῦ Hultsch. τέλος σὺν θεῶ τῶν μηχανικῶν μετζῶν "Hearos M. Des. M et S fol 61^τ. 21 α] ἐνὸς C. πόδα (pr.)] scripsi, ποδὸς C. 24 ῦφειλε] C, ῦφελε Hultsch. τῶν] fort. τοὺς. 25 πόδα] C, ποδὸς Hultsch. 27 εἰς τὰ] εἰσ΄ C.

Heronis op. vol. V ed. Heiberg

11

HERONIS STEREOMETRICA.

162

1 δ' (alt.)] Hultsch, om. C. 4 sis τὰ] s_{t}^{τ} C, sis τοὺs Hultsch. 5 $\overline{\varrho \xi \alpha}$] Hultsch, $\overline{\varrho \xi}$ C. sis τὰ] sis C. 7 γεγόνασιν] B, γεγόναιν C.

4 $2\frac{1}{9}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{16}$ $> 2\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{16}$; mache so: 2 > 16 = 32, $\frac{1}{2} > 16$ = 8, $\frac{1}{4} > 16 = 4$, $\frac{1}{8} > 16 = 2$, $\frac{1}{16} > 16 = 1$, 32 + 8 + 4 + 2+ 1 = 47; 47 > 47 = 2209. Dividiere dies mit 256 so: 8 > 256 = 2048; es bleiben noch 161, und 161: 256 = $\frac{1}{9}\frac{1}{8}\frac{1}{266}$; wir haben also gefunden $2\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{16} > 2\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{16} = 5$ 5 $8\frac{1}{2}\frac{1}{8}\frac{1}{266}$. Dies sei nun genug, um die sehr genaue Berech-

*) Vgl. Περί μέτρ. 27.

nung des Fußes zu zeigen.*)

ΗΡΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

1 Τῶν μέτοων ἐστίν εἴδη τρία, εὐθυμετρικόν, ἐπίπεδον, στερεόν. εὐθυμετρικὸν μὲν οὖν ἐστι πῶν τὸ κατὰ μῆκος μετρούμενον, ἐπίπεδον δὲ τὸ ἐν μήκει καὶ πλάτει μετρούμενον, στερεὸν δὲ αὐτὸ τὸ συνάγον τὴν τῶν s ποδῶν συναγωγήν.

2

Μέτοησις ἀσβέστου.

Λάκκον ἀσβέστου μετρήσωμεν οὕτως. ἔστω τὸ μῆκος ποδῶν \bar{i} , τὸ δὲ πλάτος ποδῶν $\bar{\eta}$, τὸ δὲ βάθος ποδῶν $\bar{\gamma}$. πολυπλασίασον τὸ βάθος ἐπὶ τὸ πλάτος. γί- 10 νονται πόδες $\bar{\kappa}\bar{\delta}$. τούτους ἐπὶ τὸ μῆκος. γίνονται πόδες $\bar{\sigma}\mu$. τοσούτων ποδῶν ἔσται τὸ στερεὸν τοῦ λάκκου τοῦ ἀσβέστου.

8

Μέτρησις φρέατος.

Φρέαρ μετρήσωμεν ούτως, οὖ τὸ βάθος ποδῶν \overline{n} , 15 τὸ δὲ διάμετρον τοῦ κενώματος ποδῶν $\overline{\delta}$, τὸ δὲ πάχος ποδὸς $\overline{\alpha}$. δίπλωσον τὸ πάχος· γίνονται πόδες $\overline{\beta}$ · πρόσθες τούτους ἐπὶ τοὺς τοῦ κενώματος· γίνονται $\overline{5}$ · πολυπλασίασον· γίνονται $\overline{\lambda5}$ · ἐξ αὐτῶν ὕφελε τὸ δ΄· λοιπὸν μένουσιν πζ. πολυπλασίασον τοὺς τοῦ κενώματος 20 τοὺς $\overline{\delta}$ ἐπὶ τοὺς $\overline{\delta}$ · γίνονται πόδες $\overline{15}$ · ἐξ αὐτῶν ὕφελε τὸ δ΄· μένουσι πόδες $\overline{16}$. πάλιν τοὺς αὐτοὺς ὕφελε ἀπὸ

HERON VON MASZEN.

Von den Maßen gibt es drei Arten: Längenmaße, Flächen- 1 maße, körperliche Maße. Längenmaß ist nun alles, was der Länge nach gemessen wird, Flächenmaß aber, was in Länge 5 und Breite gemessen wird, körperliches Maß aber, was geradezu die Vereinigung der Fußmaße bildet.

Vermessung von Kalk.

2

3

Eine Kalkgrube können wir messen folgendermaßen: es sei die Länge = 10 Fuß, die Breite = 8 Fuß und die Tiefe 10 = 3 Fuß. Tiefe >> Breite = 24 Fuß, 24 Fuß >> Länge = 240 Fuß. So viel Fuß wird das Volumen der Kalkgrube sein.

Vermessung eines Brunnens.

Einen Brunnen, dessen Tiefe = 20 Fuß, Quermaß der ¹⁵ Öffnung = 4 Fuß, Dicke = 1 Fuß, können wir messen folgendermaßen: 2 \times Dicke = 2 Fuß, 2 Fuß + Größe der Öffnung = 6 Fuß, 6 \times 6 = 36, 36 $\div \frac{1}{4} \times 36 = 27$. 4×4 Fuß der Öffnung = 16 Fuß, $16 \div \frac{1}{4} \times 16 = 12$ Fuß;

των πζ. μένουσι τε. πολυπλασίασον τούς τε πόδας έπλ τὸ βάθος, τουτέστιν ἐπὶ τοὺς π. γίνονται πόδες τ. τοσούτων ποδών εύρήσεις το φρέαρ.

Μέτοησις λίθου τετραγώνου.

Λίθον τετράγωνον μετρήσωμεν ούτως, ού το μημος 5 ποδῶν $\overline{\epsilon}$, πλάτος ποδῶν $\overline{\gamma}$, πάχος ποδῶν $\overline{\beta}$ τοὺς $\overline{\beta}$ έπι τούς γ. γινονται 5. τούτους έπι τούς ε. γινονται πόδες λ. 5

Μέτρησις λίθου στρογγύλου.

Λίθον στρογγύλον μετρήσωμεν ούτως, οδ το μημος 10 ποδῶν $\overline{\iota \epsilon}$, ή περίμετρος ποδῶν $\overline{\delta}$ ποίησον $\overline{\delta}$ έπὶ $\overline{\delta}$. γίνονται $i\overline{5}$. ΰφελε τούτων τὸ δ'. γίνονται πόδες $\overline{\delta}$. τούτους τούς δ έπι το μημος γίνονται πόδες ξ.

6

7

Μέτρησις ξύλου τετραγώνου.

Έστω ξύλου τετράγωνον, οὗ τὸ μῆκος ποδῶν π, τὸ 15 δε πλάτος δακτύλων τς, το δε πάχος δακτύλων τβ. ποίει ούτως. πολυπλασίασον τὸ πλάτος ἐπὶ τὸ πάχος. γίνονται δάκτυλοι οςβ. τούτους έπι το μημος. γίνονται δάκτυλοι γωμ.

Μέτρησις ξύλου στρογγύλου.

20

Ξύλον στρογγύλον μετρήσωμεν ούτως, ού τὸ μῆκος ποδών λ και ή διάμετρος δακτύλων ις. τούτους τους το δακτύλους έφ' έαυτούς γίνονται σνο. δν υφελε το δ' λοιπά μένουσιν οςβ ταῦτα ἐπὶ τὸ μῆκος γίνονται εψξ' τούτους μέρισον είς οςβ' γίνονται πόδες λ. 25

166

⁵ μέτρησον Q. τό] PQ, τό μὲν V. 6 πλάτος] PQ, τό δὲ πλάτος V. πάχος] PQ, τὸ πάχος V. 8 λ' πόδες V. 10 μέ-τρησον Q. τό] το μὲν V. μακρόν λίθον καὶ κίονα οὕτως mg. Q, μακρόν λίθον μέτρησις mg. P. 11 περίμετρος] διάμετρος Tan-

wiederum $27 \div 12 = 15$, 15 Fuß \times Tiefe $= 15 \times 20 = 300$ Fuß. So viel Fuß groß wirst du den Brunnen finden.

Vermessung eines viereckigen Steins. 4 Einen viereckigen Stein, dessen Länge = 5 Fuß, Breite s = 3 Fuß, Dicke = 2 Fuß, können wir messen folgendermaßen: 2 > 3 = 6, 6 > 5 = 30 Fuß.

Vermessung eines runden Steins. 5 Einen runden Stein, dessen Länge = 15 Fuß, Umkreis = 4 Fuß, können wir messen folgendermaßen: 4 × 4 = 16, 10 16 : 4 = 4, 4 × Länge = 60 Fuß.*)

Vermessung eines viereckigen Holzes. 6 Es sei ein viereckiges Holz, dessen Länge = 20 Fuß, Breite = 16 Zoll, Dicke = 12 Zoll. Mache so: Breite × Dicke = 192 Zoll, 192 Zoll × Länge = 3840 Zoll.**)

¹⁵ Vermessung eines runden Holzes. 7 Ein rundes Holz, dessen Länge = 30 Fuß, Durchmesser = 16 Zoll, können wir messen folgendermaßen: 16 Zoll \times 16 Zoll = 256, 256 $\div \frac{1}{4} \times 256 = 192$, 192 \times Länge = 5760, 5760:192 = 30 Fuß.

*) Richtig wäre: Länge = 15 Fuß, Durchmesser = 4 Fuß;
 4 × 4 = 16, 16 ÷ ↓ × 16 = 12, 12 × 15 = 180 Fuß.
 **) 3840 sollte nicht als Zoll bezeichnet werden; richtig cap. 7.

nery; tum scr. lin. 12 $i\beta$ pro $\overline{\delta}$, 13 $\overline{i\beta}$ pro $\overline{\delta}$, $\overline{\varrho\pi}$ pro $\overline{\xi}$; et ita demum recte dicitur lin. 12 $\tilde{v}\varphi \epsilon l\epsilon \tau \delta \delta'$ et ratione procedit computatio. 12 $\overline{\iota s}$] QV, $\pi \delta \delta \epsilon s$ $\overline{\iota s}$ P. $\tilde{v}\varphi \epsilon \iota \varphi \epsilon V$. $\pi \delta \delta \epsilon s$] om. V. 13 $\tau \alpha \acute{v} \tau \alpha \varsigma$ $\tau \dot{\alpha} \varsigma$ V. 15 $\pi \delta \delta \tilde{\omega}$] $\pi \eta \chi \tilde{\omega} v$ Tannery, coll. Didymi Mens.marm.8. 16 $\delta \dot{\epsilon}$ (pr.)] om. V. $\tau \delta \delta \dot{\epsilon} \pi \dot{\alpha} \chi \sigma s$] supra ser. Q². $\delta \dot{\epsilon}$ (alt.)] om. V. 18 $\varsigma \beta'$ V. 20 $\sigma \tau \varrho \delta \gamma \gamma \acute{v} \delta \sigma \sigma s$ 21 $\mu \dot{\epsilon} \tau \varrho \eta \sigma \sigma v$ Q. 22 $\pi \delta \delta \tilde{\omega}$] $\pi \eta \chi \tilde{\omega} v$ Tannery. $\kappa \alpha l$] om. V. 23 $\dot{\epsilon} \varphi' \dot{\epsilon} \alpha v \tau \delta \varsigma' \varsigma$] V, $\dot{\epsilon} \pi \dot{\iota} \alpha \dot{v} \tau \sigma \varsigma' PQV$. 25 $\mu \dot{\epsilon} \varrho \iota \sigma \sigma r$] $\mu \dot{\epsilon} \tau \rho \eta \sigma \sigma V$ Q. $\pi \delta \delta \epsilon s$] $\pi \dot{\eta} \chi \epsilon \iota \varsigma$ Tannery.

Μέτρησις ξύλου μυούρου.

Ξύλον μύουρον μετρήσωμεν ούτως, ού τὸ μημος ποδῶν ιβ, τὸ δὲ πλάτος δακτύλων ια, τὸ δὲ μέσον δακτύλων 3, τὸ δὲ πάχος δακτύλων η ποίει ούτως. τετράγωνον· ήμισυ τῶν $\overline{\eta}$ $\overline{\delta}$ · ταῦτα ἐπὶ τὰ $\overline{\vartheta}$ · γίνον- 5 ται λς. ταῦτα ἐπὶ τὸ μῆκος. γίνονται δάκτυλοι υλβ. ούτοι είσιν πόδες λ.

9

Μέτρησις ξύλου ίσοπλεύρου.

Ξύλον ίσόπλευφον μετφήσωμεν οΰτως, οὖ τὸ μῆκος ποδῶν $\overline{\lambda}$, ή δὲ περίμετρος δακτύλων $\overline{\lambda 5}$. ποίησον $\overline{\lambda 5}$ 10 έπι λη. γίνονται , ασς5. ὦν τὸ ιβ΄. γίνονται ǫη. ταῦτα έπι το μηχος γίνονται δάκτυλοι . γόμ.

10

Μέτοησις σχεδίας.

Σχεδίαν μετρήσωμεν ούτως. έστω το σύναρμα πηχῶν ῖ, τὸ δὲ πλάτος πηχῶν ϰ, τὸ δὲ μῆκος πηχῶν μ. 15 ποίησον ούτως. τὸ σύναρμα ἐπὶ τὸ πλάτος. γίνονται πήχεις σ. τούτους έπι το μηπος. γίνονται πήχεις η.

11

Μέτρησις χίονος.

Κίονα μετοήσωμεν ούτως, οὗ τὸ μῆχος ποδῶν ι, ή δε μείζαν διάμετοος ποδῶν δ, ή δε έλάττων ποδῶν 20 \overline{eta} · σύμβαλλε τὰ $\overline{\delta}$ καὶ \overline{eta} · γίνονται $\overline{5}$ · ὧν τὸ ήμισυ κράτει γ· ταῦτα δίπλωσον καὶ ποίησον 5. διὰ τὸ οὖν ύφαιοεθηναι τὰ $\overline{\delta}$ · σύνθες τὰ $\overline{\beta}$ εἰς $\overline{\delta}$ · γίνονται $\overline{\varsigma}$ · καί τὰ ἄνω Ξ: γίνονται ιβ. σύμβαλλε ἐπί τὰ ῖ· γίνονται πόδες χβ. 25

168

¹ μειούφου Hultsch. 2 μείουφου Hultsch. μέτρησου Q. 3 dè (alt.)] supra scr. Q. 4 $\hat{\sigma}$] s' V 5 $\tau \alpha \tilde{\upsilon} \tau \alpha$] V, $\tau \alpha \tilde{\upsilon} \tau \alpha s$ PQ. $\tau \dot{\alpha}$] scripsi, $\tau \dot{\alpha}$ s PQV, $\tau o \dot{\upsilon}$ s Hultsch. yiverau Q. 6 $\tau \alpha \tilde{\upsilon} \tau \alpha$]

8

9

10

169

Vermessung eines spitz ablaufenden Holzes. Ein spitz ablaufendes Holz, dessen Länge = 12 Fuß, Breite = 11 Zoll, Mittleres = 9 Zoll, Dicke = 8 Zoll, können wir messen folgendermaßen. Mache so: Quadrat,*) $5\frac{1}{9} \times 8 = 4, 4 \times 9 = 36, 36 \times Länge = 432$ Zoll = 30 Fuß.

Vermessung eines gleichseitigen**) Holzes.

Ein gleichseitiges**) Holz, dessen Länge = 30 Fuß, Umkreis = 36 Zoll, können wir messen folgendermaßen: 36 $10 \times 36 = 1296, \frac{1}{12} \times 1296 = 108, 108 \times Länge = 3240$ Zoll.***)

Vermessung eines Floßes.

Ein Floß können wir messen folgendermaßen: es sei die Umfassung = 10 Ellen, Breite = 20 Ellen, Länge = 40 15 Ellen. Mache so: Umfassung × Breite = 200 Ellen, 200 Ellen × Länge = 8000 Ellen.

Vermessung einer Säule.

Eine Säule, deren Länge = 10 Fuß, der größere Durchmesser = 4 Fuß, der kleinere = 2 Fuß, können wir messen 20 folgendermaßen: 4 + 2 = 6, $\frac{1}{2} \times 6 = 3$, $2 \times 3^+$) = 6, 2 + 4 = 6, 6 + 6 = 12, 12 + 10 = 22 Fuß.

*) Unverständlich. S. Tannery, Mém. soc. Bordeaux, 2. sér., V S. 316 = Mém. scientif. I S. 409.

**) Muß heißen: rund, vgl. Didymos 4 (Tannery, Rev. archéol. 1881, II S. 163 = Mém. scientif. I S. 153).

***) Vgl. zu 6.

†) Von hier an unverständlich; Ergebnis falsch.

V, ταύτας PQ γίνεται Q. 7 είσιν] P, είσι QV. 9 μέτρησον Q. 10 ποδῶτ] πηχῶν Tannery. 11 γίνονται (utr.)] γίνεται Q, comp. PV, ut semper. ταῦτα] Hultsch, ταῦτας V, ταὐτας PQ. 12 γίνεται Q. 14 σχεδίας μέτρησον Q. 16 γίνεται Q, ut semper deinceps. 18-25 om. V. 19 μέτρησον Q. 21 τὰ] τὰς PQ, τοὺς Hultsch, ut lin. 23 bis, 24 (pr.). 22 κράτει] fort, scrib. κράτει· γίνονται. ταῦτα] Hultsch, ταύτας PQ. 23 σύνθε Q. 24 \overline{s}] om. Q. σύμβαλλε] corr ex μβαλλε Q.

12

170

Μέτρησις τοίχου.

Τοίχον μετρήσωμεν ούτως, οὖ τὸ μῆκος ποδῶν \bar{x} , τὸ δὲ ὕψος ποδῶν $i\bar{\beta}$, πάχος ποδῶν $\bar{\beta}$ · ποίησον τὸ πάχος ἐπὶ τὸ ὕψος· γίνονται πόδες $\bar{x}\bar{\delta}$ · ταῦτα ἐπὶ τὸ μῆκος· γίνονται πόδες $\bar{v}\bar{x}$.

Б

18

Μέτρησις τυμπανέως.

Τυμπανέα μετρήσωμεν ούτως, οὗ ή βάσις ποδῶν $\overline{i\delta}$, ή δὲ κάθετος ποδῶν $\overline{\xi}$, τὸ δὲ πάχος ποδῶν $\overline{\beta}$ · ποίει ούτως πολλαπλασίασον τοὺς $\overline{\xi}$ ἐπὶ τοὺς $\overline{i\delta}$ · γίνονται $\overline{c\eta}$ · ὕφελε τούτων τὸ δ΄· μένουσιν \overline{op} \angle '· πολ- 10 λαπλασίασον τοὺς $\overline{\beta}$ ἐπὶ τοὺς \overline{op} \angle '· γίνονται πόδες $\overline{o\mu\xi}$.

14

Μέτρησις σκούτας στρογγύλης.

"Εστω ήμας μετρήσαι σκούταν στρογγύλην, ής τὸ διάμετρον ποδῶν ι. ποιήσωμεν ι ἐπὶ ι γίνονται φ΄ τούτων ὕφελε τὸ δ΄ λοιπὸν γίνονται πόδες σε. δμοίως καὶ ἐπὶ ἡμισκούτου εὐρήσομεν πόδας λζ ζ.

15

Μέτρησις πύργου.

Πύργον μετρήσωμεν ούτως, οἶ τὸ ὕψος ποδῶν ξ, ἔσωθεν δὲ διάμετρος ποδῶν π, πάχος ποδῶν β· ταῦτα δίπλωσον· γίνονται δ· πρόσβαλε τοὺς π· γίνονται πό- 20 δες πδ· ταῦτα ἐφ΄ ἑαυτά· γίνονται φος· τούτων τὸ δ΄ λαβέ· μένουσιν υλβ. ποίησον τοὺς τοῦ κενώματος πόδας π ἐπὶ π· γίνονται υ· τούτων ἆρον τὸ δ΄· μένουσιν π· ταῦτα ὕφελε ἀπὸ τῶν υλβ· μένουσιν πόδες $\overline{ολ\beta}$ · ταῦτα ἐπὶ τοὺς τοῦ ὕψους· συνάγονται πόδες $\overline{ζ}$ Μπ. 25 τοσούτων ποδῶν ἐστιν δ πύργος.

2 μέτρησον Q. 3 πάχος] PQ, τὸ πάχος V. 4 ταῦτα] V, ταύτες PQ. 5 Post υπ add. σχ. ὁμοίως τῷ λάκκο τοῦ ἀσβέστου καὶ τῷ τετραγώνο λίθο Q. 6—11 om. V. 6 τυμπανέως] Q, τυμπανέως P. 7 τυμπανέα] τυμπανέαν Q, τυμπάνεον P, τυμπάνιον Hultsch. μέτρησον Q. 8 ποδῶν (alt.)] om. Q.

12 Vermessung einer Wand. Eine Wand, deren Länge = 20 Fuß, Höhe = 12 Fuß, Dicke = 2 Fuß, können wir messen folgendermaßen: Dicke \times Höhe = 24 Fuß, 24 Fuß \times Länge = 480 Fuß.

Vermessung einer Trommel.*)

5

13 Eine Trommel, deren Grundlinie = 14 Fuß, die Senkrechte = 7 Fuß, Dicke = 2 Fuß, können wir messen folgendermaßen. Mache so: $7 \times 14 = 98, 98 \div \frac{1}{4} \times 98 =$ $73\frac{1}{2}, 2 > 73\frac{1}{2} = 147$ Fuß.

10 Vermessung eines runden Schildes. 14 Es sei unsre Aufgabe, einen runden Schild zu messen, dessen Durchmesser = 10 Fuß. Nehmen wir 10 > 10 = 100, $100 \div \frac{1}{4} > 100 = 75$ Fuß.

In derselben Weise werden wir auch bei einem Halb-15 schilde finden 37¹/₂ Fuß.

Vermessung eines Turmes.

Einen Turm, dessen Höhe = 60 Fuß, innerer Durchmesser = 20 Fuß, Dicke = 2 Fuß, können wir messen folgendermaßen: $2 \times 2 = 4$, 4 + 20 = 24 Fuß, 24×24 $20 = 576, 576 \div \frac{1}{4} \times 576 = 432$. Die 20 Fuß der Öffnung $\times 20 = 400, 400 \div \frac{1}{4} \times 400 = 300, 432 \div 300 = 132$ Fuß, 132 × Höhe = 7920 Fuß. So viel Fuß ist der Turm.

*) Eine Walze, deren Grundfläche eine Ellipse ist (2 >> 14). $\pi = 3$, wie in 3, 7, 14, 15

9 πολυπλασίασον Q. 11 $\overline{\beta}$] $\widetilde{\Delta}^{\acute{m}}$ Q. 14 ποίησον V. 15 τούτου V. ΰφαιοε V. λοιπόν] PQ, om. V. 16 Post \angle' add. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ χωρίου Q, eadem mg. P. 18 μέτρησον Q. Mg. ὁμοίως τῷ φρέατι P. 19 ἔσωθεν] ἡ V. πάχος ποδῶν] κράτει V. ταῦτα] V, ταύτας PQ. 20 πρόσβαλε] V, πρόσβαλλε PO. 91 στοτή PD. 42 ματή δρ $\pi \varphi \sigma \tau \tau \alpha$ $\nabla \tau \alpha$ $\tau \alpha$ τ

15

Μέτρησις καμάρας.

"Εστω ούτω. καμάρα έχουσα την κατά νώτου περιφέρειαν ήγουν την στεφάνην ποδῶν x, την δὲ ὑπὸ γαστέρα ἔχουσα ποδῶν iŋ, ἡ δὲ κατάβασις τῆς καμάρας ποδῶν xð. εὑρεῖν τὸ στερεὸν τῆς καμάρας. ποίει οὕτως. σύνθες τοὺς κατὰ κορυφῆς x πόδας καὶ τοὺς ὑπὸ γαστέρα πόδας iŋ. ὁμοῦ γίνονται πόδες λη. ὧν τὸ ήμισυ. γίνονται πόδες iθ.....

πολυπλασίασον τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος· γίνονται πόδες πδ

μέτρει ούτως, έὰν ἔχη ἡ ὑπόστρωσις πήχεις $\bar{\varkappa}$ καὶ τὸ ὕψος πήχεις $\bar{\gamma}$ γ', περιπάτου πήχεις $\bar{\beta}$ 5', δρόμου πήχεις $\bar{ο\gamma}$ · σύμβαλλε τοὺς πήχεις τῆς στρώσεως καὶ τοῦ περιπάτου καὶ τοῦ ὕψους καὶ τούτους ἐπίρριπτε ἐπὶ τὸν δρόμου, καὶ εὑρήσεις τὴν ἀλήθειαν συνάγουσαν 15 πόδας υλς.

17

Μέτρησις πλοίου.

Πλοΐον μετοήσωμεν ούτως. ἔστω πλοΐον ἔχον τὸ μῆχος πηχῶν μ, πλάτος πηχῶν ιδ, τὸ δὲ βάθος πηχῶν δ· εὐφεῖν, πόσων μοδίων ἐστὶ τὸ πλοΐον. ποίει ούτως 20 πολυπλασίασον τὸ μῆχος ἐπὶ τὸ πλάτος. γίνονται πήχεις υπ. τούτους πολυπλασίασον δεκάκις καὶ τὰ γενόμενα πάλιν πολλαπλασίασον ἐπὶ τοὺς δ πήχεις τοῦ βάθους. καὶ εὐφήσεις χωφοῦν τὸ πλοΐον σίτου μοδίους α΄, ὅσ ἰταλικούς. ἐὰν δέ τις [εἰς] καστφησίους είποι 25 μοδίους, ἀνάλυσον τοὺς μοδίους εἰς ξέστας καὶ ψήφι-

172

¹ inc. V* (hab. capp. 16-23). 2 οῦτω] PQ, οῦτως V*,
om. V. καμάρα ἔχουσα] V, om. PQV*. νώτου] PQ, νῶτον
VV*. 3 ἤγουν] Hultsch, ἤτουν V, ἔχουσαν PQV*. 4 γαστέραν PV*. ἔχουσα] V, ἔχουσαν PQV*. 5 ποίησον VV*.
6 κορυφῆς] PQ¹V*, κορυφήν VQ*. 7 γαστέραν P. πόδας]

16

173

Vermessung eines Gewölbes.

Es sei so: ein Gewölbe, das den äußeren Umkreis oder den Kranz = 20 Fuß hat, den inneren = 18 Fuß, und der Abstieg des Gewölbes sei = 24 Fuß; zu finden den Körper 5 des Gewölbes. Mache so: die oberen 20 Fuß + die unteren

18 Fuß = 38 Fuß, $\frac{1}{2} \times 38 = 19$ Fuß ... Länge \times Breite = 24 Fuß ...*)

Miß so, wenn die Unterlage = 20 Ellen, die Höhe = $3\frac{1}{3}$ Ellen, der Umgang $= 2\frac{1}{6}$ Ellen, der Gang = 73 Ellen: ad-10 diere die Ellen der Unterlage, die des Umgangs und die der Höhe, wirf**) sie auf die des Ganges, und du wirst finden, daß das Ergebnis 436 Fuß beträgt.

Vermessung eines Fahrzeuges.***)

Ein Fahrzeug können wir messen folgendermaßen: es 15 sei ein Fahrzeug, dessen Länge = 40 Ellen, Breite = 12 Ellen, Tiefe = 4 Ellen; zu finden, wie viel Scheffel das Fahrzeug faßt. Mache so: Länge × Breite = 480 Ellen, 10 > 480 und das Produkt wieder > 4 Ellen der Tiefe; und du wirst finden, daß das Fahrzeug 19200 italische 20 Scheffel Getreide faßt. Wenn aber Lagerscheffel gemeint

*) Dies ist ein Bruchstück einer anderen Aufgabe, da von ⁽¹⁾ Dies ist ein Brüchstuck einer anderen Aufgabe, da von Länge und Breite des Gewölbes nicht die Rede sein kann.
 Das Folgende ist der Schluß einer dritten Aufgabe.
 ^(**) D. h. dividiere sie mit? Vgl. ἐπιβάλλειν; der fragmen-tarische Zustand macht das Verständnis der einzelnen Termini

und der Rechnung unmöglich. Es handelt sich offenbar um ein Gebäude.

***) Eine flache, rektanguläre Fähre. 1 Kubikelle wird = 10 ital. Scheffeln gerechnet. Vgl. Christ, Neue Jahrb. 1865 S. 454 ff.

9 γίνονται] om. VV^{*}. om. V. 8 Post $\overline{\iota \vartheta}$ lacunam indicaui. 10 Post $\overline{\kappa\delta}$ lacunam indicauit Schmidt. 12 πήχεις (pr.)] om. 13 σύμβαλε VV^a. 14 επίριπτε P. 18 μέτρησου Q. έχου] om. V^a. 19 πη-Q. περίπατος V. 17-p. 174, 3 om. V. χ ῶν (pr.)] $\frac{\chi}{\pi}$ P, πήχεις QV^{*}. πηχῶν (sec.)] $\frac{\chi}{\pi}$ PQ, ποδῶν V^{*}. 21 πήχεις] Q, $\frac{\chi}{\pi}$ P, πηχῶν V^{*}. 23 έπὶ-24 βάθους] Q, om. P. 25 εἰς] deleo. καστρησίου V 22 καὶ--24 βάθους] om. V^a. 25 εἰς] deleo. καστρησίου V^a.

σον τὸν μόδιον τοῦ σίτου κατὰ \overline{xd} ξέστας. γίνονται σίτου μόδιοι μυριάδες $\overline{\beta}$, $\overline{\delta xx}$. δ ποὺς δέχεται σίτου μοδίους $\overline{\beta}$.

18

174

Άλλη μέτρησις πλοίου.

Πλοΐον μετρήσωμεν ούτως, έὰν ἔχη πήχεις μ τὸ ς μῆχος, ἡ δὲ διάμετρος τῆς πρώρας πήχεις ζ, πρύμνης πήχεις Ξ, κοιλίας πήχεις ῆ, ὕψος πήχεις δ΄ σύνθες πρώραν καὶ πρύμναν· γίνονται πήχεις λ5· σύνθες τοὺς Ξ καὶ τοὺς ῆ· γίνονται ιδ· ὧν τὸ ῆμισυ· γίνονται ζ. τούτους ἐπὶ τὸ βάθος· γίνονται πήχεις πη· τούτους 10 ἐπὶ τὸ μῆχος· γίνονται πήχεις <u>π</u>φ. δ πῆχυς χωρεῖ ἀρτάβας γ· γίνονται ἀρτάβαι γτζ. ἔχει ἡ ἀρτάβα μοδίους $\overline{\beta}$ δ'....

δ πῆχυς χωρεί μοδίους ϊ Ίταλικούς, μοδίους τγ

15

19

Μέτρησις χολύμβου.

Κόλυμβου μετρήσωμευ ούτως. έστω κόλυμβος έχων μηκος ποδών $\overline{\mu}$, τὸ πλάτος ποδών \overline{n} , τὸ δὲ βάθος ποδών $\overline{\delta}$. εύρειν, πόσους μετρητὰς χωρεί ὁ κόλυμβος. ποίει ούτως. πολυπλασίασον τὸ μηκος ἐπὶ τὸ πλάτος. γίνονται πόδες $\overline{\omega}$. τούτους πολυπλασίασον ἐπὶ τὸ βά- 20 θος. γίνονται $\sqrt{\gamma\sigma}$. λέγε, ὅτι τοσούτους μετρητὰς δέχεται ὁ χόλυμβος. ὁ γὰο ποὺς $\overline{\alpha}$ μετρητὴν δέχεται.

¹ $\overline{x\delta}$] Christ, $\overline{\delta}$ PQV^a. $\xi \delta \sigma \tau \alpha \varsigma$] ξ'' P, ξ Q semper, ξ'' V^a. 2 $\mu \delta \delta \alpha Q$. $\mu \nu \rho \iota \delta \delta \varsigma S$] V^a, $\mu \nu \rho \iota \delta \delta \alpha \varsigma Q$, $\mu \iota \rho \iota \delta \delta \alpha \varsigma P$. $\overline{\delta \tau \kappa}$] PV^a, $\overline{\alpha \tau \kappa} Q$. $3 \mu \delta \delta \iota \alpha \delta \delta \circ Q$. $4 \, {}^{*}A \lambda \eta$] om. V. Post $\pi \lambda o lov$ add. o $\nu \tau \alpha \varsigma \delta \kappa \rho \iota \delta \delta \circ Q$. $4 \, {}^{*}A \lambda \eta$] om. V. Post $\pi \lambda o lov$ add. o $\nu \tau \alpha \varsigma \delta \kappa \rho \iota \delta \delta \circ Q$. $4 \, {}^{*}A \lambda \eta$] om. V. Post $\pi \lambda o lov$ add. o $\nu \tau \alpha \varsigma \delta \kappa \rho \iota \delta \delta \circ Q$. $4 \, {}^{*}A \lambda \eta$] om. V. Post $\pi \lambda o lov$ $\delta \delta \sigma \rho \sigma \kappa \alpha' V^{a}$. $6 \, \pi \rho \delta \rho \rho \sigma \delta \nabla V^{a}$. $\pi \rho \delta \mu \nu \sigma V$. 7 $\kappa \iota \lambda l \alpha \sigma \delta \nabla V^{a}$. $\pi \rho \delta \mu \nu \tau \delta \delta \sigma Q$. 8 $\pi \rho \delta \rho \rho \alpha \nu V V^{a}$. $\pi \rho \delta \mu \nu \tau \delta \delta \sigma Q$. 8 $\pi \rho \delta \rho \rho \alpha \nu V V^{a}$. $\pi \rho \delta \mu \nu \tau \delta \delta \mu \iota \sigma \nu \tau \delta \delta \mu \iota \sigma \nu \tau \delta \delta \mu \iota \sigma \nu \tau \delta \delta \sigma$ 9 $\iota \delta J \pi \eta \chi \delta \nu \iota \delta \delta \Lambda^{a}$. $\tau \delta J$ $\tau \delta V$. 11 $\overline{\alpha \rho \kappa}$, $\overline{\alpha \sigma \kappa} V V^{a}$, corr. V^{a} . 12 $\overline{\gamma \chi \xi} \nabla V^{a}$. $\delta \rho \tau \delta \delta \sigma \Lambda^{a}$

sind, so löse die Scheffel in Xesten auf und rechne den Scheffel Getreide zu 24 Xesten; es werden so 24 320 Scheffel.*) Ein Fuß faßt 2 Scheffel Getreide.

Eine andere Vermessung eines Fahrzeugs.**) 18 Ein Fahrzeug, wenn seine Länge = 40 Ellen, der Durch-5 messer des Vorderteils = 6 Ellen, der des Hinterteils = 6Ellen, der des Lastraums = 8 Ellen, die Höhe***) = 4 Ellen, können wir messen folgendermaßen: Vorderteil + Hinterteil = 12, $\frac{1}{2} \times 12 = 6$, $\frac{1}{2}$) 6 + 8 = 14, $\frac{1}{2} \times 14 = 7$, 7 × 10 Tiefe = 28 Ellen, 28 × Länge = 1120 Ellen. 1 Elle faßt 3 Artaben; es werden so 3360 Artaben. 1 Artabe faßt

 $2\frac{1}{4}$ Scheffel; (es werden so 7560 Scheffel). 1 Elle fast 10 italische Scheffel, 15 Lagerscheffel. ++)

Vermessung eines Schwimmbeckens.

15 Ein Schwimmbecken können wir messen folgendermaßen: es sei ein Schwimmbecken, dessen Länge = 40 Fuß, Breite = 20 Fuß, Tiefe = 4 Fuß; zu finden, wie viel Metreten das Schwimmbecken faßt. Mache so: Länge × Breite = 800 Fuß, 800 >Tiefe = 3200; gieb an, daß das Schwimm-20 becken so viel Metreten faßt; denn 1 Fuß faßt 1 Metretes.

*) Die Zahl ist falsch, die folgende Notiz unrichtig und nicht zugehörig, s. Tannery, Rev. archéol. 1883, I S. 64 - Mém. scientif. I S. 460.

**) Hier ein wirkliches, vorn und hinten schmaleres, Schiff.
***) D. i. Tiefe.
+) So Tannery l. c.; es wird eine Art von mittlerem Wert

der 3 Durchmesser genommen. ++) So ist wohl zu lesen.

Q, ἀφτάβας Ρ, ἀφτάβη VV^{*}. VV^{*}; deinde lacunam indicaui. 13 $\overline{\beta} \delta'$] Tannery, $\overline{\beta}$ PQ, δ' 14 \overline{i} 'Iralizoús] Tannery; τ, 'Ιταλικούς QVV^a, τ γίνονται 'Ιταλικά Ρ. μό^δ Ρ. τη lacunam indicaui; ιγ' L' VV^a; γίνονται ζφξ' Tannery, qui δ—'Ιταλικούς pro glossemate habet. 15—p. 176, 2 om. V. 16 μέτηπου Q. ούτως και κινστέρναν (κιστέρναν Q) μετοήσομεν (μετοήσομεν P) mg. PQ. 17 το (pr.)] το δε V^a. 21 γσ] scripsi, μετοηταί γσ PQ, μετοηταί γL' V^a, πόδες γσ' Hultsch. 22 ο κόλυμ-βος—δέχεται] PQ, om. V^a. α μετοητήν] scripsi, δ μετοητάς PQ.

175

δ δè μετρητής χωρεί χόας $\overline{\eta}$, δ δè χοῦς χωρεί ξέστας $\overline{\vartheta}$. γίνονται μυριάδες \overline{xy} καί \overline{v} .

20

176

Μέτρησις κιστέρνας.

"Εστω κιστέρνα, είς ην είσέρχονται άγωγοι $\overline{\beta}$. δ μέν είς γεμίζει αὐτην εἰς ῶραν μίαν, καὶ δ εἰς γεμίζει αὐ- τ την εἰς ῶρας δ. διὰ πόσων ὡρῶν ὁμοῦ γεμιοῦσιν την κιστέρναν; ποίει οὕτως. α καὶ δ ε. ἀποτίθου την κιστέρναν ποδῶν $i\overline{\beta}$. τὰ $i\overline{\beta}$ μέρισον εἰς ε. καὶ εὑρήσεις, ὅτι γεμιοῦσιν αὐτην διὰ $\overline{\beta}$ γ' ιε' ὡρῶν.

21

Άλλως ή μέτρησις.

10

Είς πιστέρναν ἐπέρρεεν διὰ κενώματος μέρος ζ', ἐποίει δὲ ἀπόρροιαν μέρος ια', ἐχώρει δὲ κεράμους $\overline{\varrho}$ · εἰπεῖν, εἰς πόσας ἡμέρας ἐγεμίσθη ἡ πιστέρνα. ποίει οῦτως· τὰ ξηθέντα σοι πολυπλασίασον, οἶον $\overline{\xi}$ $\overline{\iotaa}$ · γίνονται $\overline{o\xi}$ · ἐπανάβαλε τὰ $\overline{\varrho}$ ἐπὶ τὰ $\overline{o\xi}$ · γίνονται $\overline{\xi\psi}$. 15 ἄρτι θὲς $\overline{\xi}$ καὶ $\overline{\iotaa}$ · γίνονται $\overline{\iota\eta}$ · τὸ ιη' τῶν , $\overline{\xi\psi}$ · γίνονται \overline{vx} ζ Ψ' θ'· ὡς δῆλον, ὅτι ἐπληρώθη ἡ πιστέρνα διὰ ἡμερῶν \overline{vx} ζ Ψ' θ'.

22

Μέτοησις κολυμβήθοας.

Κολυμβήθραν μετρήσωμεν ούτως, ης ή διάμετρος 20 της στρογγύλης έχει πόδας πό, βάθος πόδας η· πολυ-

² γίνονται – \overline{v}] om. V^{*}. μυριάδες] scripsi, μέτρα PQ. 3 πινστέρνης VV^{*}. 4 ἔστω] VV^{*}, ἔστιν PQ. πινστέρνα PQ. δύο V^{*}. 5 εἰς (pr.)] $\overline{\alpha}$ V. αὐτὴν] ταύτην V. εἰς] PQ, ἄλλης VV^{*}. γεμίζει αὐτὴν] om. Q. 6 $\overline{\delta}$] τέσσαρας V^{*}. δ μοῦ] om. VV^{*}. γεμιοῦσιν] Q, γεμίσουσιν P, γεμίζουσιν V, γεμίζουσιν όμοῦ V^{*}. 7 πινστέρναν VV^{*}. $\overline{\alpha}$] V, μία PQV^{*}. $\overline{\delta}$] τέσσαρες P, δ' γίνονται V. $\overline{\epsilon}$] πέντε P. ὑποτίθου Hultsch. πινστέρναν VV^{*}. 8 ποδῶν] om.

1 Metretes aber faßt 8 Choes, 1 Chus faßt 9 Xesten; es werden so 230400 (Xesten).

Vermessung einer Zisterne.

177

20

21

Es sei eine Zisterne, in die zwei Zuleitungsröhren ein-5 münden; die eine füllt sie im Laufe von 1 Stunde, die andere füllt sie im Laufe von 4 Stunden; in wie viel Stunden füllen sie beide gleichzeitig die Zisterne? Mache so: 1 + 4 = 5; setze*) die Zisterne = 12 Fuß; 12:5, und du wirst finden, daß sie in $2\frac{1}{3}\frac{1}{15}$ Stunden sie füllen werden.

10

Die Vermessung in anderer Weise.

Eine Zisterne hatte durch ein Loch einen Zufluß von $\frac{1}{7}$, einen Abfluß von $\frac{1}{11}$, und faßte 100 Keramen; zu sagen, in wie viel Tagen die Žisterne voll wurde.**) Mache so: multipliziere die dir genannten Zahlen, nämlich $7 \times 11 = 77$, 15 100 $\times 77 = 7700$; weiter 7 + 11 = 18, 7700: 18 = $427\frac{9}{3}\frac{1}{9}$; es ist also klar, daß die Zisterne in $427\frac{9}{3}\frac{1}{9}$ Tagen gefüllt wurde.

Vermessung eines Schwimmbeckens."

Ein Schwimmbecken, dessen Durchmesser der Rundung 20 = 24 Fuß, Tiefe = 8 Fuß, können wir messen folgender-

*) Die folgende Rechnung sinnlos, das Ergebnis falsch. **) Die Angaben unverständlich, wenigstens unvollständig, die Rechnung jedenfalls sinnlos.

VV[•]. τὰ] VV[•], τὰς PQ. πέντε P. καl-9 ὡφῶν] γίνονται $\overline{\beta} \stackrel{\cdot}{\gamma} \overline{\iota\epsilon} \cdot \stackrel{\cdot}{\epsilon} v$ ῶφαις $\overline{\beta} \stackrel{\cdot}{\overline{\gamma}} \overline{\iota\epsilon}$ γεμίζεται ή κινστέφνα V. 9 ὅτι] om. Q. γεμιοῦσιν] Q. γωμοῦσιν P. γεμίζουσιν V^{*}. ὡφῶν] om. P. 10 ἄλλω V. ή] addidi, om. PQVV[•]. μέτοησις] περι κινστέφνης VV[•]. 11 κιν-στέφναν VV[•]. ἐπέφεεν P. διὰ κενώματος] V, δικαιώματος QV^{*}, δικαιώματος P. 13 ή κιστέφνα] om. V, η κινστέφνα V^{*}. 14 σοι] VV[•], σοι ιῶ PQ. πολλαπλασίασον Q. γίνονται] om. VV[•]. 15 έπανάβαλε] P, ἐπανάβαλλε Q, ἐπανάλαβε VV[•]. 17 ψ΄] $\overline{\phi}$ VV[•], καὶ PQ. κινστέφνα VV[•]. διὰ Q. 18 ψ΄] $\overline{\phi}$ VV[•]. $\overline{\xi}$ PQ. 20 μετρήσομεν Q. 21 πόδας (alt.)] om. V. 21 πόδας (alt.)] om. V. μετρον κδ] om. Q.

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

πλασίασον την διάμετρον πο έπι πο γίνονται πόδες φος- τούτων έπαρον τὸ δ΄ φμδ. μένουσι πόδες υλβ. τούτους έπι τὸ βάθος. γίνονται πόδες γνυνς.

28

178

Ούγκιασμός ύδατος.

Ούγκιασμόν ύδατος γνωρίζομεν διά ποδισμού και 5 σωλήνων. δ πούς έχει μημος δακτύλων τς και ούγκίας ιβ. γίνονται έπίπεδοι δάκτυλοι συς και ούγκίαι ομδ. καί δέχεται δ στερεός πούς κατά την των μηχανικών διατύπωσιν και παράδοσιν μοδίους γ δακτύλων πε γ καί ξεστῶν τ5. ἀπὸ δὲ τούτων εύρίσκεται ή διαφορά 10 τῶν σωλήνων, δπόσον δέχεται έκαστος αὐτῶν ὕδωο. σωλήν δακτύλων ιβ έχει έμβαδούς δακτύλους σιγ ζ. γίνονται ποδός δ' η' ις', ούγκίαι ξη L', μόδιος α δ' ις'. καί δακτύλων τ έχει έμβαδούς δακτύλους ση ζ΄ ιδ΄. γίνονται ποδός δ΄ ιη', ούγχίαι μδ, μοδίου ζ΄ δ' 5'. 15 καί δακτύλων $\overline{\eta}$ έχει έμβαδούς δακτύλους $\overline{
u}$ δ' κη'· γίνονται ποδός η' ιδ', ούγκίαι πη, μοδίου L' ιβ'. καί δακτύλων 🛱 ἔχει έμβαδούς δακτύλους πη γ΄· γίνονται ποδός ι' π', ούγκίαι $\overline{\iota 5}$, μοδίου γ'. καί δακτύλων $\overline{\delta}$ έχει έμβαδούς δακτύλους ιβ ζ΄ γίνονται ποδός κα΄, 20 ούγκίαι ξ, μοδίου ζ΄.

¹ πόδες] om. V. 2 άφον Q. δ'] δ' γίνονται V. 4 Ante ούγπασμός ras. 15 litt. Q. 5 ούγπασμός VV^{*}. γνωφίζομεν] scripsi, γνωφίζομεν ού Ρ, γνωφίζομεν ού Q, γνωφιζόμενος VV^{*}. και σωλήνων] del. Tannery, fort. τῶν σωλήνων; και σωλήνων ὕδατος V^{*}. 6 δαπτύλων] comp. PQV, δαπτόλους V^{*}. ούγπίας] V^{*}; Γο PQV, ut semper. 9 $\overline{\pi\epsilon}$] $\overline{\pi\epsilon}$ V. 10 καί] Γο VV^{*}, ούγπιῶν μη Tannery. ξεστῶν $\overline{\iotas}$] Tannery, $\overline{\xi}$ PQVV^{*}. τούτου V. 11 δπόσον] scripsi, ὅπως PQVV^{*}. ξπαστος] V, ξκαστα PQV^{*}. 12 δαπτύλων] δαπτόλους V^{*}. έμβαδικούς Hultsch,

maßen: multipliziere den Durchmesser 24 > 24 = 576 Fuß, hiervon $\frac{1}{4} = 144$, 576 \div 144 = 432 Fu**B**, 432 \times Tiefe = 3456 Fuβ.

Vermessung des Wassers nach Unzen.*)

- Den Unzengehalt an Wasser erkennen wir durch Ver-messung der Röhren nach Fuß. Der Fuß hat eine Länge 5 von 16 Zoll und hat 12 Unzen; das gibt als Flächenmaß 256 Zoll und 144 Unzen; der körperliche Fuß faßt nach dem System und der Tradition der Mechaniker 3 Scheffel
- 10 zu $85\frac{1}{3}$ Zoll und zu 16 Xesten.**) Von hier aus läßt sich der Unterschied der Röhren bestimmen, wie viel Wasser
- der Unterschied der Kohren bestimmen, wie viel Wasser jede von ihnen faßt. Eine Röhre von 12 Zoll hat $113\frac{1}{7}$ Quadratzoll; das gibt $\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{16}$ Fuß, $63\frac{1}{2}$ Unzen, $1\frac{1}{4}\frac{1}{16}$ Scheffel. Eine Röhre von 10 Zoll hat $78\frac{1}{2}\frac{1}{14}$ Quadratzoll; das gibt 15 $\frac{1}{4}\frac{1}{16}$ Fuß, 44 Unzen, $\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{6}$ Scheffel. Eine Röhre von 8 Zoll hat $50\frac{1}{4}\frac{1}{28}$ Quadratzoll; das gibt $\frac{1}{8}\frac{1}{14}$ Quadratzoll, 28 Unzen, $\frac{1}{2}\frac{1}{19}$ Scheffel. Eine Röhre von 6 Zoll hat $28\frac{1}{3}$ Quadratzoll; das gibt $\frac{1}{10}\frac{1}{80}$ Fuß, 16 Unzen, $\frac{1}{3}$ Scheffel. Eine Röhre von 4 Zoll hat $12\frac{1}{2}$ Quadratzoll; das gibt $\frac{1}{81}$ Fuß, 7 Unzen, 20 $\frac{1}{8}$ Scheffel. 20 ¹/₇ Scheffel.

*) S. Tannery, Revue archéol., 3. sér., VI S. 365 ff. = Mém. scientif. II S. 202 ff.

**) Die Herstellung etwas unsicher, weil die Xesten weiter nicht benutzt werden.

ut deinceps. 13 ις (alt.)] Tannery, η' PQVV^a. 14 δακτύλων] δακτύλους V. έχει] om. VV^a. δάκτυλοι V^a. ιδ'] Tannery, δ' PQVV^{*}. 15 $\iota\eta'$] Tannery, $\eta'\iota'$ PQVV^{*}. Deinde add. $\gamma\iota \stackrel{\nu o}{\pi}_{\dot{H}} \dot{\iota}$ V, reg VV². Is $t\eta$] rannery, η t Fe VV². Define and η t η t τ , sed del. $\mu o\delta(ov]$ om. V. $\lfloor \dot{\sigma}' \sigma' \rfloor$ $\delta \Delta \nabla^a$. 16 $\delta \alpha \pi \tau \delta h \omega \eta \rfloor \delta \alpha - \pi \tau \delta h \omega v \eta$ om. V^a. $\tau \tau \delta h v \eta$] Tannery, $\overline{\tau \eta}$ PQVV^a. $\xi_{\chi \varepsilon \iota} - 17 \ \mu o\delta(ov]$ om. V^a. 16 $\overline{\nu} \rbrack \overline{\eta}$ Q. $\pi \eta'$] Tannery, $\eta' \iota'$ PV, $\overline{\eta}$ Q. 18 $\delta \alpha \pi \tau \delta h \omega v \eta$ $\delta \alpha \pi \tau \delta h \omega v \nabla$. 19 π'] VV^a, η' PQ. $\delta \alpha \pi \tau \delta h \omega v \nabla$. 20 $\delta \alpha - \pi \tau \delta h \omega v \eta$ $\pi \tau \delta h \omega v \nabla^a$. 21 ξ'] VV^a, $\xi' \lambda \varsigma'$ PQ. Des. V^a. 12*

23

Μέτρησις θεάτρου.

Θέατρον μετρήσωμεν ούτως εστω θέατρον, ού ή μείζων περιφέρεια ποδών ǫ και ή μικροτέρα ποδών μ. εύρειν, πόσους ανθρώπους χωρεί. ποίει ούτως την μείζω περιφέρειαν και την έλάσσω σύμμιξον γίνονται 5 πόδες σμ. ών το ήμισυ γίνονται πόδες ο. ήριθμήσαμεν τὰ βάθρα τοῦ θεάτρου καὶ εὕραμεν ὄντα αὐτὰ 🤕 πολυπλασίασον τούς ο έπι τούς ο. γίνονται πόδες , ξ. τοσούτους άνδρας χωρεί το θέατρον, τουτέστιν ζ.

25

Άλλως ή ψηφος.

10

Έστω θέατρον, ού ή μείζων περιφέρεια ποδών ο, ή δε έλάσσων ποδών π. εύρειν, πόσοι άνθρωποι καθέζονται. ποίει ούτως τούς 🦁 ἐπὶ τοὺς π̄. γίνονται ,η. τοσούτοι άνδρες καθέζονται.

ίστέον, ὅτι κατὰ πόδα α καθέζεται ἀνήο εἶς, τουτ- 15 έστιν είς δακτύλους τς.

26

Μέτρησις ίπποδρόμου.

Ίπποδρόμιον μετρήσωμεν ούτως, ώστε γνῶναι ἡμᾶς, πόσους άνδρας χωρεί. έχέτω μημος ποδων σ. τούτους δίπλωσον γίνονται υ. ἀρίθμησον τὰ βάθρα τοῦ ένὸς 20 μέρους έν ύποδείγματι έχέτω ν. δίπλωσον και ταῦτα γίνονται $\overline{\varrho}$ · τὰ $\overline{\varrho}$ ἐπὶ τὰ $\overline{\upsilon}$ γίνονται μυριάδες $\overline{\delta}$ · ὡς δηλον, ότι χρη ήμας είπειν, δ μυριάδας χωρειν το ίπποδρόμιον.

¹⁻¹⁶ om. V. 2 μέτρησου Q. ού] Q, om. P. 3 Mg. μεζου (h. e. μζου) την μείζονα περιφέρειαν και την έλάσσω (comp.), λαβὲ τὸ ῆμισυ και πολλαπλασίασου ἐπι την ποσότητα τῶν βαθμῶν, και εὐρήσεις τὸ ποσόν P, eadem post lin. 16 Q (μίξον, και την 5 έλάσσω] P, $\overset{\alpha}{\varphi}$ Q. γίνεται Q, ut semper.

έλάσσω] πτχ).

24

181

Vermessung eines Theaters. Ein Theater können wir messen folgendermaßen: es sei der größere Umkreis eines Theaters = 100 Fuß, der kleinere = 40 Fuß; zu finden, wie viel Personen es faßt. Mache so: s der größere Umkreis + der kleinere = 140 Fuß, $\frac{1}{2} \times 140$ $Fu\beta = 70$ Fub. Wir zählten die Stufen des Theaters und fanden, daß 100 da waren; $100 \times 70 = 7000$ Fuß; so viel Personen faßt das Theater, d. h. 7000.

Die Rechnung in anderer Weise.

Es sei ein Theater, dessen größerer Umkreis = 100 Fuß, 10 der kleinere = 80 Fuß; zu finden, wie viel Personen darin sitzen können. Mache so: $100 \times 80 = 8000$; so viel Personen können darin sitzen.

Man muß wissen, daß auf 1 Fuß 1 Person sitzen kann, 15 d. h. auf 16 Zoll.*)

Vermessung einer Rennbahn.

26

25

Eine Rennbahn können wir messen folgendermaßen, so daß wir erfahren, wie viel Personen sie faßt. Sie habe eine Länge = 200 Fuß, $2 \times 200 = 409$. Zähle die Stufen der

20 einen Seite; es seien beispielsweise 50. $2 \times 50 = 100, **$ 100 > 400 = 40000; es ist also klar, daß wir sagen müssen, 40000 fasse die Rennbahn.

*) Da von Quadratfuß die Rede ist, ist diese Angabe wenig angebracht (statt 256 Zoll). Die ganze Rechnung ist haltlos. **) Es werden nur die beiden Langseiten gerechnet, als Rektangel zu 200×50 ; also wird 1 mal zuviel mit 2 multi-pliziert ($200 \times 50 + 200 \times 50 = 20000$), wie das Scholion Z. 21 in P heapert in P besagt.

7 εύφομεν Q. 10 ή] Q. om. P. 12 ελάττων Q. 15 τουτ-έστιν-16 τ.] del. Hultsch. 17 ύπποδοομίου Q. 18 μέτρησον Q. γνῶναι ήμᾶς] μετρῆσαι V. 19 εχέτω] V. ἔχει τὸ PQ. 21 έχέτω] V. ἔχει PQ. Post ν add. σφάλμα όφείλει (ἀφείλει P) γὰρ τὸ μὲν μῆκος διπλάσαι τὰ δὲ βάθρα μή PL. ταῦτα] P. τούτους V, om. Q. 22 $\overline{\delta}$] QV, τέσσαφες P. 23 τεσσάρεις μοιοιάδας Ρ.

Μέτοησις τοῦ ποδός.

Εύρειν ήμας χρή, πούς έπὶ πόδα τί συνάγει. ποίει ούτως. δ πούς έχει δακτύλους τς. τούτους έπανάλαβε. γίνονται τη έπι τούς τη σνη τούτους ανάλυε είς τούς τς. γίνονται δάκτυλοι τς πούς α. έχομεν ούν ένα πόδα ε έκ τοῦ είπεῖν ἡμᾶς ἅπαξ τς καὶ ἕτερον πόδα έκ τοῦ πολλαπλασιασμού του τ5 έπι τ5. γίνεται οὖν πούς έπι πόδα $\overline{\alpha}$ L' έπὶ τὸν $\overline{\alpha}$ L' οῦτως ἀπόθου $\overline{\iota s}$ καὶ τὸ L' η. γίνονται πδ. έπι αύτά. γίνονται φος. τούτων το ις'. γίνονται δάκτυλοι $\overline{\lambda_5}$, οι είσιν πόδες $\overline{\beta}$ δ'. L δ' έπι 10 τὸ L' δ'· ποίει οῦτως· L' τῶν $\overline{\iota 5}$ · γίνονται $\overline{\eta}$ · καὶ δ' τῶν $\overline{\iota 5}$ · γίνονται $\overline{\delta}$ · δμοῦ γίνονται $\overline{\delta}$ καὶ $\overline{\eta}$ $\overline{\iota \beta}$ · ἐπανάβαλε ιβ έπι ιβ. γίνονται ομδ. έπανάβαλε και τον πόδα, τουτέστι τούς τ5 δακτύλους, έπι τούς τ5. γίνονται συ5. σκόπει οὖν ἄρτι τὰ ρμδ, τι γίνονται τῶν σν5. λέγομεν 15 L' 15' ώς δηλον είναι, ότι τὸ L' δ' ἐπὶ τὸ L' δ' γίνονται L' 15'. $\overline{\beta}$ $\dot{\epsilon}\pi\dot{l}$ $\overline{\beta}$. $\pi olei o \ddot{v}\tau \omega g$. $\delta lg \overline{is} \overline{\lambda\beta}$. $\dot{\epsilon}\pi\dot{l} \overline{\lambda\beta}$. $\gamma lvov \tau \alpha i$, απδ· ών τὸ ι5'· γίνονται ξδ. ἀνάλυε εἰς τὸν πόδα, δ έστιν είς τούς το δακτύλους. γίνονται δ το ξδ. ώς γίνεσθαι δύο έπὶ δύο πόδας δακτύλους ξδ. γίνονται πό- 20 $\delta \varepsilon_{\mathcal{S}} \ \overline{\delta}. \ \overline{\beta} \ \underline{L}' \ \delta' \ \eta' \ \iota \overline{\varsigma}' \ \varepsilon \pi \iota \ \tau \circ \iota \varsigma \ \overline{\beta} \ \underline{L}' \ \delta' \ \eta' \ \iota \overline{\varsigma}' \cdot \pi \circ \iota \varepsilon \iota$ outwos dis $\overline{\imath s}$ $\overline{\lambda \beta}$, to $\angle \imath s \overline{\imath v}$, to $\delta' \underline{\imath s} \overline{\imath v}$, to η' τῶν $\overline{\iota 5}$ $\overline{\beta}$, rò $\iota 5'$ τῶν $\overline{\iota 5}$ $\overline{\alpha}$. όμοῦ $\overline{\mu \xi}$. ταῦτα ἐφ' έαυτά γίνονται βσθ. ταῦτα ἀπάρτιζε εἰς τὸν τ5 οῦ- $\tau \omega_{S}$. denánis $\overline{\varrho}$, $\overline{\alpha}$, étánis $\overline{\varrho}$, $\overline{\chi}$, denánis $\overline{\lambda}$, $\overline{\tau}$, étánis $\overline{\lambda}$, $\overline{\varrho \pi}$, 25 δεκάκις $\overline{\eta}$ $\overline{\pi}$, έξάκις $\overline{\eta}$ $\overline{\mu\eta}$, λοιπον $\overline{\alpha}$. γίνονται δάκτυλοι $\overline{\varrho\lambda\vartheta}, \pi\delta\delta\epsilon_S \ \overline{\eta}$ ' [' η' 15'. $d\varrho\kappa\epsilon$ it $\omega \ over the overlap over the overlap over the overlap over the overlap overlap over the overlap ove$ τοῦ ποδὸς ἀχριβοψηφίας.

27

183

Vermessung des Fußes.*) Wir sollen finden, was Fuß \times Fuß ergibt. Mache so: 1 Fuß = 16 Zoll, $16 \times 16 = 256$, 256: 16 = 16 Zoll = 1 Fuß; also haben wir einen Fuß durch die einfache Ans nahme von 16 Zoll, einen anderen durch die Multiplikation 16 \times 16. $1\frac{1}{2}$ Fu β \times $1\frac{1}{2}$ Fu β ergibt sich so: nimm 16 und $\frac{1}{8} \times 16 = 8$, 16 + 8 = 24, $24 \times 24 = 576$, $\frac{1}{16} \times$ $576 = 36 \text{ Zoll} = 2\frac{1}{4} \text{ Fu}\beta$. $\frac{1}{2}\frac{1}{4} \text{ Fu}\beta \times \frac{1}{2}\frac{1}{4} \text{ Fu}\beta$; mache so: $\frac{1}{8} \times 16 = 8, \frac{1}{4} \times 16 = 4, 4 + 8 = 12, 12 \times 12 = 144;$ 10 multipliziere auch den Fuß, d. h. 16 Zoll > 16 = 256; untersuche dann weiter, welcher Teil 144 ist von 256; wir sagen $\frac{1}{2}\frac{1}{16}$; also ist es klar, daß $\frac{1}{2}\frac{1}{4} \times \frac{1}{2}\frac{1}{4} = \frac{1}{2}\frac{1}{16}$. 2×2 ; mache so: $2 \times 16 = 32$, $32 \times 32 = 1024$, $\frac{1}{16} \times 1024$ = 64; dividiere sie mit dem Fuß, d. h. mit 16 Zoll, 4×16 15 = 64; also ist 2 × 2 Fuß = 64 Zoll = 4 Fuß. $2\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{16}$ $\times 2\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{8}\frac{1}{16}$; mache so: $2 \times 16 = 32, \frac{1}{2} \times 16 = 8, \frac{1}{4} \times$ $\overline{16 = 4, \frac{1}{8} \times 16} = 2, \frac{1}{16} \times 16 = 1;$ Summe 47; 47 × 47 = 2209; dividiere dies mit 16 só: 10 × 100 = 1000, 6 > 100 = 600, 10 > 30 = 300, 6 > 30 = 180, 10 > 880 = 80, 6 > 8 = 48, Rest 1; es werden 139 Zoll,***) $8\frac{1}{2}\frac{1}{8}\frac{1}{16}$

Fuß. Dies sei genug zur Erklärung der genauen Rechnung mit Fuß.

") Diese Überschrift hat keinen Sinn; richtig Stereom. II 69 S. 160, 15.

**) Ungenau für $138\frac{1}{16}$ Zoll $(8\frac{1}{2}\frac{1}{8}\frac{1}{256}$ Fuß), indem der Rest 1 ungeteilt hinzugerechnet ist.

11 [' (alt.)] tò [' Q. 12 έπανάβαλε] Q, έπανάλαβε Ρ. 13 έπανάβαλε] και έπανάβαλε Q, έπανάλαβε P. 15 aqti] om. $Q. \quad \lambda \acute{\epsilon} \gamma \omega \mu \epsilon \nu \ P. \quad 16 \ \iota \mathfrak{s} \ '] \ \varkappa' \ Q. \quad \tau \grave{o} \ (pr.)] \ om. \ \underline{Q}.$ 17 Ante pr. β spat. reliquit P. $\pi ol \varepsilon_1$ lac. 6 litt. P. δl_s β P. $\epsilon \pi l \ \overline{\lambda \beta}$ om. Q. 18 $[\alpha \kappa \delta]$ corr. ex $[\alpha \kappa \kappa \delta]$ Q, $[\alpha \kappa \kappa \delta]$ P. 21 Ante pr. β spat. rel. P. Post alt, ι_5 spat. rel. P. 22 $\delta l_5 [\beta]$ P. $\tau \delta$] om. Q. $\tau \delta$] om. Q. $\tau \delta$]om. Q. 23 $\tau \delta$] om. Q. $\tau \delta \nu$ (alt.)] om. Q. 24 $\tau \alpha \delta \tau \alpha$] Hultsch, ταύτας PQ. 25 δεκάκις φ-26 π, έξάκις] ι΄ φ α 5 φ χ τ 26 λοιπόν α] scripsi, λοιπά & PQ. $\overline{\lambda}\overline{\tau}\overline{s}\overline{\lambda}\overline{\varrho}\overline{\pi}\overline{\iota}\overline{\eta}\overline{\pi}\overline{s}$ PQ.

28 Μέτρησις τμήματος μείζονος ήμικυκλίου.

- 1 Ἐχέτω διάμετρον ποδῶν τψ ∠', πλάτος $\overline{\beta}$ ∠', κάθετων ποδῶν $\underline{\zeta}$ δ'· γίνονται πόδες $\overline{\varrho} q \overline{\epsilon}$ οὕτως· τρισκαιδεκάκις τψ $\overline{\varrho} \overline{\xi} \overline{\vartheta}$ · καὶ τὸ ∠' τῶν τψ $\overline{\epsilon}$ ∠'· γίνονται πόδες $\overline{\varrho} o \overline{\epsilon}$ ∠΄. καὶ τοῦ πλάτους $\overline{\beta}$ ∠' ἐπὶ $\overline{\beta}$ ∠'· γίνονται $\overline{\epsilon}$ · $\overline{\epsilon}$ καὶ τῆς καθέτου $\overline{\zeta}$ δ' ἐπὶ $\overline{\zeta}$ δ'· γίνονται $\overline{\iota} \overline{\delta}$ ∠'· δμοῦ γίνονται πόδες $\overline{\varrho} q \overline{\epsilon}$. εὐρεῖν τὸν ἀέρα· ποίει οὕτως· τὴν διάμετρον ἐφ' ἑαυτήν, ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται πόδες $,\overline{\beta}\overline{\beta}$ · ὧν τὸ κη'· γίνονται πόδες $\overline{o} \overline{\alpha}$ ∠'· ταῦτα ἐπὶ τὸ πλάτος· γίνονται πόδες $\overline{\varrho} \overline{\eta}$ ∠ δ'. καὶ τὸ περισσὸν 10 τῆς καθέτου τὸ ∠' τοῦ ποδὸς ἐπὶ τὴν διάμετρον, ταῦτα ἐπὶ τὸ πλάτος· γίνονται πόδες $\overline{\iota} \overline{\zeta}$ · ὁμοῦ πόδες $\overline{\varrho} \overline{q} \overline{\epsilon}$.
- 2 Τὸ δὲ βησαλικόν σύνθες τὴν διάμετρον καὶ τὸ <u>πάχος</u> γίνονται πόδες ιε ταῦτα ἐνδεκάκις γίνονται <u>φξε</u> τούτων τὸ ζ΄ γίνονται πόδες κỳ L΄ ιδ΄. καὶ τὸ 15 περισσὸν τῆς καθέτου ἐπάρας τὸ ἐξ εὐλόγου, τουτέστι τοὺς š L' δ΄ πόδας, λοιπὸν μένει σοι ποδὸς τὸ L'. ταῦτα σύνθες, ἐπειδὴ ἔνθεν καὶ ἐκείθεν περισσεύονται τοῦ ποδὸς τὸ L'. γίνεται ποὺς ā. μίξον τοῖς κỳ L'.

² διάμετοον] scripsi, διαμέτοον PQ. κάθετον] scripsi, καθέτου PQ. 3 $\overline{\rho}\overline{q}\overline{\epsilon} \mid Q$, $\overline{\rho}\overline{q}\overline{\beta}$ P. τρισκαιδεκάκις] $\overline{\gamma} \overline{\iota}$ P, $\gamma \iota' Q$. 5 έπι $\overline{\beta} \lfloor \prime \rceil$ έπι δύο $\lfloor \prime$ έπι δύο $\lfloor \prime Q$. 8 ένθεκάκις] $\overline{\iota}\overline{\alpha}$ PQ. 11 τοῦ P, om. Q. 14 πόδες] P, om. Q. ένδεκάκις] $\overline{\iota}\overline{\alpha}$ PQ. 15 $\overline{x}\overline{\gamma} \lfloor \prime \iota \delta' \rceil$ Hultsch, $\overline{x} \gamma r \iota \delta'$ P, $x\gamma' Q$. 17 τοῦς] scripsi, τοῦ PQ.

^{*)} Die Üherschrift falsch; es ist ein Körper, eine Scheibe von $2\frac{1}{2}$ Fuß Dicke ausgeschnitten aus einem Zylinder, wovon durch einen mit der Achse parallelen Schnitt weniger als die Hälfte entfernt worden, so daß zwei der die Scheibe begrenzenden Flächen kongruente Kreissegmente sind größer als ein Halbkreis (Sehne $13\frac{1}{2}$, Senkrechte $7\frac{1}{4}$).

Vermessung eines Segments größer als ein Halbkreis.*) 28

Es habe einen Durchmesser = $13\frac{1}{2}$ Fuß, Breite = $2\frac{1}{2}$; 1 Höhe = $7\frac{1}{4}$; das gibt 195 Fuß folgendermaßen: 13 × 13 = 169, $\frac{1}{2} \times 13 = 6\frac{1}{2}$, 169 + $6\frac{1}{2} = 175\frac{1}{2}$ Fuß; $2\frac{1}{2}$ der 5 Breite + $2\frac{1}{2} = 5$, $7\frac{1}{4}$ der Höhe + $7\frac{1}{4} = 14\frac{1}{2}$; Summe 195 Fuß.**) Zu finden den Hohlraum; mache so:***) Durchmesser × Durchmesser × 11 = 2002 Fuß, †) $\frac{1}{28} \times 2002$ = $71\frac{1}{2}$ Fuß, $71\frac{1}{2} \times$ Breite = $178\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ Fuß; Überschuß der Höhe $\frac{1}{2}$ Fuß × Durchmesser × Breite = 17 Fuß; ††) 10 Summe 195 Fuß.†††)

Und die Umfassung:*†) Durchmesser + Dicke = 15 Fuß, 2 15 × 11 = 165, $\frac{1}{7}$ × 165 = $23\frac{1}{2}\frac{1}{14}$ Fuß; und der Überschuß der Höhe nach Abzug des passenden Teils,**†) d. h. $6\frac{1}{2}\frac{1}{4}$, Rest $\frac{1}{2}$ Fuß; addiere dies zu sich selbst, weil hier und

**) Die Rechnung von $\tilde{v\tau}\omega\varsigma$ Z. 3 an ist sinnlos, $\tilde{\epsilon}\pi l$ zur Bezeichnung der Addition (statt der Multiplikation) Z. 5—6 ungewöhnlich. Die richtige Berechnung derselben Größe folgt Z. 7 svo $\tilde{\epsilon}rv$ $\pi\tau\lambda$.

***) Der Inhalt des Segments wird berechnet nach der Formel (d = Durchmesser, d. h. Grundlinie oder Sehne, $h = H\ddot{o}he$) $\frac{11d^2}{28} + \left(h \div \frac{d}{2}\right)d$, s. Tannery, Mém. soc. Bordeaux, 2. sér., V S. 348 ff. = Mém. scientif. I S. 422 ff. Darauf wird der Rauminhalt durch Multiplikation mit der Breite (Dicke) gewonnen.

†) $13\frac{1}{2} > 13\frac{1}{2} = 182\frac{1}{4}$, der Bruch wird weggeworfen.

(††) Abgerundet für $16\frac{7}{8}$.

 \dagger \dagger \dagger Die Brüche $\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ weggeworfen.

*†) Der Bogen des Segments berechnet nach der Formel $\frac{11 d}{7} + 2 \left(h \div \frac{d}{2}\right)$, s. Tannery S. 355 (431), nur daß statt 11 d

genommen wird 11(d + ,,Dicke'') $(1\frac{1}{2}, also etwas anderes als die Breite); es wird dann mit der Breite multipliziert, indem die Umschließung der Scheibe als ein Rechteck behandelt wird, dessen Grundlinie = dem Umkreis des Segments.$

**†) Diese und die Z. 18 folgenden Worte zeigen, daß das Verfahren nicht verstanden ist. -- Vgl. S. 112, 1, 4.

γίνονται πόδες πό ζ΄ ταῦτα ἐπὶ τὸ πλάτος καὶ ἐπὶ τὸ πάχος ā ζ΄ γίνονται πόδες ζα ζ΄.

29

186

Άλλη μέτρησις μείζονος ήμικυκλίου.

"Εστω τμήμα καὶ ἐχέτω τὴν μὲν βάσιν ποδῶν $\overline{k\delta}$, τὴν δὲ κάθετον ποδῶν \overline{ks} , ὅ ἐστι μεῖζον ἡμικυκλίου. 5 ποίει οῦτως· σύνθες βάσιν καὶ κάθετον· γίνονται πόδες $\overline{\mu}$ · ταῦτα ἐπὶ τοὺς \overline{ks} τῆς καθέτου· γίνονται έκκαιδεκάκις $\overline{\mu}$ $\overline{\chi\mu}$ · ὡν τὸ ∠΄· γίνονται $\overline{\tau x}$ · πρόσθες αὐτοῖς καὶ τὸ κα΄· γίνονται \overline{ks} 5΄ ιδ΄· ὁμοῦ γίνονται πόδες $\overline{\tau \lambda s}$ 5΄ ιδ΄. τοσούτων ποδῶν ἐστι τὸ ἐμβαδόν. 10

80 Μέτοησις τμήματος έλάσσονος ήμικυκλίου,

81

Άλλως ή ψηφος.

20

Ποίει την κάθετον και την βάσιν· γίνονται πόδες $\overline{\iota 5}$. ων το L'· γίνονται $\overline{\eta}$ · ταῦτα ἐπὶ την κάθετον· γί-

 $[\]begin{array}{c} 2 \ \overline{\alpha} \left[{}^{\prime} \right] \ \text{scripsi}, \ \omega \ \text{P}, \ \widetilde{\omega} \ \text{Q}. \qquad 3 \ \widetilde{\alpha} \lambda \eta] \ \text{om. V. } \mu \acute{\epsilon} \tau \varrho \eta \sigma \iota s \\ \mu \acute{\epsilon} \tau \varrho \eta \sigma \iota s \ \tau \mu \acute{\mu} \mu \alpha \tau o s \ \text{Hultsch.} \qquad 5 \ \mu \acute{\epsilon} \acute{\ell} \circ \sigma \alpha \ \text{Q}. \qquad 7 \ \acute{\epsilon} \kappa n \alpha \alpha \delta \iota \kappa \dot{\alpha} \kappa s \\ \overline{\mu}] \ \overline{\iota s} \ \mu' \ \text{PQ}, \ \text{om. V.} \qquad 8 \ \gamma \iota \sigma \sigma \tau \alpha i] \ \text{om. Q}. \qquad 9 \ \kappa \alpha'] \ \kappa \partial' \ \text{P}. \\ \overline{\iota s}] \ \overline{\epsilon} \ \text{V}. \qquad \delta \mu \sigma \widetilde{\upsilon}] \ \text{om. Q}. \qquad 10 \ \acute{\epsilon} \sigma \iota \ \pi \sigma \partial \widetilde{\alpha} \nu \ \text{V}. \qquad 11 \ \mu \acute{\epsilon} \tau \varrho \sigma \sigma \\ \overline{V}. \qquad 13 \ \pi \delta \delta s c] \ \text{om. V}. \qquad 14 \ \tau \alpha \widetilde{\upsilon} \tau \alpha \ \tau \dot{\alpha}] \ \text{Hultsch.} \ \tau \alpha \acute{\upsilon} \tau \alpha s \\ \overline{P} Q V. \qquad 15 \ \lambda \alpha \beta \acute{\epsilon}] \ \text{om. V}. \qquad 16 \ \gamma \acute{\iota} \sigma \sigma \tau \alpha \ (\text{alt.})] \ \gamma \acute{\iota} \sigma \tau \alpha \ Q, \ \text{ut} \end{array}$

dort ein Überschuß von $\frac{1}{2}$ Fuß da ist, macht 1 Fuß; $1 + 23\frac{1}{2}^{*} = 24\frac{1}{2}, 24\frac{1}{2} \times \text{Breite} \times \text{Dicke } 1\frac{1}{2} = 91\frac{1}{2} \text{FuB.}^{**}$

Eine andere Vermessung eines Segments größer 29 als ein Halbkreis.***)

Es sei ein Segment, und es habe die Grundlinie = 245 Fuß, Höhe = 16 Fuß, so daß es also größer ist als ein Halbkreis. Mache so: Grundlinie + Höhe = 40 Fuß, 40 \times 16 der Höhe = 640, $\frac{1}{2} \times 640 = 320$, dazu $\frac{1}{21}$ oder $15\frac{1}{6}\frac{1}{14}$; Summe $335\frac{1}{6}\frac{1}{14}$ Fuß. So viel Fuß ist der Flächen-10 inhalt.

Vermessung eines Segments kleiner als ein Halbkreis, †) 30 dessen Grundlinie = 12 Fuß, Höhe = 4 Fuß. Mache so: Grundlinie + Höhe = 16 Fuß, $\frac{1}{2} \times 16 = 8$, $8 \times$ Höhe = 32 Fuß; nimm ferner $\frac{1}{2} \times$ Grundlinie = 6 Fuß, 6×6 15 = 36, $\frac{1}{14} \times 36 = 2\frac{1}{2}\frac{1}{14}$ Fuß, $2\frac{1}{2}\frac{1}{14} + 32 = 34\frac{1}{2}\frac{1}{14}$ Fuß. So groß ist der Flächeninhalt.

Die Rechnung in anderer Weise. ++) 81 Nimm Höhe + Grundlinie, gibt 16 Fuß; $\frac{1}{2} > 16 = 8$, 8 > Höhe = 32 Fuß, addiere $\frac{1}{16}$, macht 34 Fuß. Den Um-

*) $\frac{1}{14}$ weggeworfen. **) Weggeworfen $\frac{3}{8}$. ***) Formel $\frac{d+h}{2}h\left(1+\frac{1}{21}\right)$, s. Tannery S. 348 (423). †) Formel $\frac{d+h}{2}h + \frac{1}{14}\left(\frac{d}{2}\right)^2$, s. Tannery S. 348 ff. (423 ff.). (++) Nach der Formel $\frac{d+h}{2}h\left(1+\frac{1}{16}\right)$, s. Tannery l. c.; der Umkreis nach der Formel $\frac{\left(\frac{d}{2}+h\right)22}{14}$, s. Tannery S. 355

(432).

semper; $\tau \alpha \tilde{v} \tau \alpha \gamma (v \circ v \tau \alpha \iota \ \nabla, \ om. \ P.$ $\dot{\epsilon} \xi \dot{\alpha} \kappa \iota \varsigma \ \overline{\varsigma}] \varsigma \ \overline{\varsigma} \ P, \ \overline{\varsigma} \ \varsigma' \ Q,$ om. ∇ . 17 $\tau \alpha v' \ Q$. 18 $\tau \sigma \tilde{\iota} \varsigma] \tau \delta \dot{\tau} \varsigma \ P$. 21 $\pi \delta \delta \varsigma] \ om. \ \nabla$.

νονται πόδες $\overline{\lambda\beta}$. πρόσθες τὸ ις'. γίνονται πόδες $\overline{\lambda\delta}$. τὴν δὲ περίμετρον εύρήσομεν οῦτως. σύνθες τὸ ήμισυ τῆς διαμέτρου καὶ τὴν κάθετον. γίνονται ī. ταῦτα ἐπὶ τὰ $\overline{\lambda\beta}$. γίνονται πόδες $\overline{\sigma_n}$. ὧν τὸ ιδ'. γίνονται πόδες $\overline{\imath\epsilon}$ L' ζ' ιδ'.

5

Μέτρησις τμήματος μείζονος ήμικυκλίου.

"Εστω τμήμα καὶ ἐχέτω τὴν βάσιν ποδῶν \bar{k} , τὴν δὲ κάθετον ποδῶν $\bar{\lambda}$. εύρειν αὐτοῦ τὸ ἐμβαδόν. ποίει οῦτως: ἐπειδὴ μεῖζόν ἐστιν ἡμικυκλίου, προσαναπληρῶ τὸν κύκλον καὶ εὑρίσκω τοῦ ἐλάσσονος τμήματος τὴν 10 κάθετον οῦτως. λαμβάνω τὸ Ľ τῆς διαμέτρου. γίνονται πόδες ī. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά. γίνονται πόδες $\bar{\varrho}$. ταῦτα μερίζω παρὰ τὸν $\bar{\lambda}$ τῆς καθέτου. γίνονται πόδες $\bar{\varrho}$. ταῦτα μερίζω παρὰ τὸν $\bar{\lambda}$ τῆς καθέτου. γίνονται πόδες $\bar{\varphi}$ ' ταῦτα μερίζω παρὰ τὸν $\bar{\lambda}$ τῆς καθέτου. γίνονται πόδες $\bar{\varphi}$ ' ταῦτα μερίζω παρὰ τὸν $\bar{\lambda}$ τῆς καθέτου. γίνονται πόδες $\bar{\varphi}$ ' ταῦτα μερίζω τοἰς $\bar{\lambda}$. λοιπὸν μένουσίν μοι $\bar{\gamma}$ γ'. ἐἰςω ἀπὸ τούτων τοὺς $\bar{\lambda}$. λοιπὸν μένουσίν μοι $\bar{\gamma}$ γ'. ἐστω τοῦ 16 ἐλάσσονος τμήματος ἡ κάθετος. ἄρτι εὑρίσκω ὅλου τοῦ κύκλου τὸ ἐμβαδόν. γίνονται πόδες ῶογ Ľ, ὡς προδέδεικται καὶ τοῦ ἐλάσσονος τμήματος εὑρίσκω, ὡς προεδίδαξα, καὶ αἰρω ἀπὸ ὅλου τοῦ κύκλου, καὶ τὸ λοιπὸν ἔστω τοῦ μείζονος τμήματος τὸ ἐμβαδόν, καθὼς 20 προεῖπον.

83

Μέτρησις έτέρου τμήματος.

"Εστω τμήμα και έχέτω την μεν βάσιν ποδών $\overline{\mu}$, την δε κάθετον ποδών $\overline{\iota}$ εύρειν αυτού την περίμετρον. ποίει ούτως πάντοτε συντίθει την διάμετρον και την 25 κάθετον. γίνονται πόδες $\overline{\nu}$. ύφελε καθολικώς τούτων

188

kreis aber werden wir finden folgendermaßen: 1/2 Durchmesser + Höhe = 10, $10 \times 22 = 220$, $\frac{1}{14} \times 220 = 15\frac{1}{2}\frac{1}{7}\frac{1}{14}$ Fuß.

Vermessung eines Segments größer als ein Halbkreis.*) 82 Es sei ein Segment, und es habe die Grundlinie =

5 20 Fuß, Höhe = 30 Fuß; zu finden seinen Flächeninhalt. Mache so: da es größer ist als ein Halbkreis, ergänze ich den Kreis und finde die Höhe des kleineren Segments folgendermaßen: $\frac{1}{3}$ Durchmesser = 10 Fuß, 10 × 10 = 100 Fuß, 100 : 30 der Höhe = $3\frac{1}{3}$ Fuß, 30 + $3\frac{1}{5}$ = $33\frac{1}{3}$, $33\frac{1}{3}$ $30 \div 30 = 3\frac{1}{3};**)$ so groß sei die Höhe des kleineren Segments. Weiter finde ich den Flächeninhalt des ganzen Kreises -873¹/₂ Fuß,***) wie früher bewiesen, und ich finde den des kleineren Segments wie vorher angegeben und ziehe ihn vom ganzen Kreis ab; der Rest sei der Flächeninhalt des 15 größeren Segments, wie ich eben sagte.

Vermessung eines anderen Segments.+) 33 Es sei ein Segment, und es habe die Grundlinie -40 Fuß, Höhe = 10 Fuß; zu finden seinen Umkreis. Mache so: allemal Durchmesser + Höhe = 50 Fuß, ziehe allgemein \ddagger ;

*) Durch Abzug des kleineren Segments, dessen Höhe nach der Formel $\left(\frac{d}{2}\right)^2 \frac{1}{\hbar}$ berechnet wird, s. Tannery S. 348 (423); die Rechnung ist nicht durchgeführt. **) Zweck dieses Hinundher ist den Durchmesser des Krei-ses (33 $\frac{1}{4}$) zu finden, der für das Folgende notwendig ist. ***) Für $\pi = \frac{22}{7}$ etwas zu groß, ohne Zweifel willkürlich abgerundet.

abgerundet.

rundet. †) Nach der Formel (für den Umkreis) (d+h) $\left(1 \div \frac{h}{d}\right)$ $(1 + \frac{h}{d})$, s. Tannery S. 355 (432).

(†) Während $\pi \acute{a}\nu\tau\sigma\tau\epsilon$ Z. 25 richtig ist, scheint $\kappa\alpha\vartheta ohn \widetilde{\alpha}\kappa$ Z. 26 u. S. 190, 2 Unklarheit über das Verfahren zu zeigen; S. 190, 4-5 ist richtig gesagt, daß $\frac{1}{4}$ (d. h. $\frac{\hbar}{d}$) nur im vorliegenden Fall gilt.

18 έλάσσονος] Ρ, έπι Q. εύρήσεις Q. 19 ἔρω Ρ. 22 έτέρου] Hultsch, στερεού PQ. 25 συντίθε Ρ.

τὸ δ'· γίνονται $\overline{\iota\beta}$ \underline{L}' · λοιπὸν $\overline{\lambda}\underline{\zeta}$ \underline{L}' · τούτοις προστίθει καθολικῶς τὸ δ'· γίνονται $\overline{\vartheta}$ δ' η'· σύνθες ὁμοῦ· γίνονται πόδες $\overline{\mu}\overline{\varsigma}$ \underline{L}' δ' η'. τοσούτων ἔσται ἡ περίμετρος τοῦ τμήματος. ὑφείλαμεν δὲ δ' καὶ προσεθήκαμεν δ', ἐπειδὴ δ' μέρος ἐστὶν ἡ κάθετος τῆς βάσεως.

84

Μέτρησις έτέρου τμήματος.

Έστω τμῆμα έχον βάσιν ποδῶν ιδ. εύφεῖν αὐτοῦ τὴν περίμετρον. ποίει οὕτως. τὴν βάσιν ένδεκάκις ταῦτα παφὰ τὸν κβ. γίνονται πόδες κβ. τὸ δὲ ἐμβαδόν. ιδ..... ἕν τὸ κη'. γίνονται πόδες οζ..... ἔστιν δὲ 10 ἐξ εὐλόγου.

85

Μέτρησις κύκλου.

"Εστω κύκλος, οὖ ή διάμετοος ποδῶν ιδ. εὐρείν τὴν περίμετρον. ταῦτα καθάπαξ τρισσάκις καὶ τὸ ζ΄ γίνονται πόδες μδ. τὸ δὲ ἐμβαδόν. ταῦτα τὰ ιδ ἐφ' ¹⁵ ἑαυτά. γίνονται πόδες ǫς5. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται πόδες ,βρν5. ὧν τὸ ιδ΄. γίνονται πόδες ǫνδ [ΰφελε. λοιπὸν μένουσι τοῦ ἐμβαδοῦ πόδες ,ββ].

86

Μέτρησις σφαίρας.

"Εστω σφαίρα έχουσα διάμετρον ποδῶν ιδ. εύρειν 20 αὐτῆς τὸ στερεόν. ποίει οὕτως, τὰ ιδ ἐφ' ἑαυτά γίνονται πόδες ǫςς. ταῦτα πάλιν ἐπὶ τὰ ιδ. γίνονται

¹ λοί $\overset{\pi}{P}$, λοιπὰ Q. 4 ὑφείλομεν Q. 6 ἑτέρον] στερεοῦ PQ. 8 ἑνδεκάκι P. 9 γίνονται] γίνεται γίνεται Q. 10 δὲ] om. Q. 14 τρισσάκις] V, τρισάκις PQ. 16 ταῦτα] καὶ ταῦτα Q. ἑνδεκάκι P. 17 ὕφελε] Q, ὑφελῶν P. ὕφελε-18, $\overrightarrow{\beta\beta}$] om. V. 18 μένουσι] μ̂ Q, μέῦ P. τοῦ] om. Q. 20 Mg. οὕτω καὶ ἀρχιμήδης: κύκλος πρὸς τὸ ἐκ τῆς διαμέτρου τετράγωνον λόγον ἔχει δν τα πρὸς τὸ P. 22 πόδες] om. V. ἐπὶ] ἐπεὶ Q. τδ] τὸ. Υ. P.

davon ab $\frac{1}{4} = 12\frac{1}{2}$, Rest $37\frac{1}{2}$, dazu allgemein $\frac{1}{4} = 9\frac{1}{4}\frac{1}{8}$, Summe $46\frac{1}{3}\frac{1}{4}\frac{1}{8}$ Fuß; so groß wird der Umkreis des Segments sein. Wir haben aber $\frac{1}{4}$ abgezogen und $\frac{1}{4}$ zugelegt, weil die Höhe = $\frac{1}{4}$ der Grundlinie.

84

191

Vermessung eines anderen Segments.*) Es sei ein Segment, dessen Grundlinie = 14 Fuß; zu finden seinen Umkreis. Mache so: 11 × Grundlinie, dies mit 22 dividiert = 22 Fuß. Der Flächeninhalt: 14 (>> 14 = 196, $11 \times 196 = 2156$, 2156; 28 = 77 Fuß 10 Dies ist aber annähernde Schätzung.

б

Vermessung eines Kreises.

Es sei ein Kreis, dessen Durchmesser = 14 Fuß; zu finden den Umkreis. Allgemein 3 >Durchmesser $+ \frac{1}{7}$ desselben, macht 44 Fuß. Und den Flächeninhalt: 14 >> 14 $_{15} = 196, 11 \times 196 = 2156, \frac{1}{14} \times 2156 = 154$ Fuß, 2156 $\div 154 = 2002$ Fuß des Flächeninhalts.**)

Vermessung einer Kugel.

36

35

Es sei eine Kugel, deren Durchmesser = 14 Fu β ; zu finden ihren Rauminhalt. Mache so: 14 > 14 = 196 Fuß,

*) Unvollständig und verdorben; es fehlt die notwendige Angabe der Höhe. Einige der aufgegebenen Zahlen führen darauf, daß der Umkreis nach der Formel $\frac{11d}{7} + 2\left(h \div \frac{d}{2}\right)$ - s. Tannery S. 355 (431) -, der Inhalt nach $\frac{11d^2}{28} + \left(h \div \frac{d}{2}\right)d$ - ib. S. 348 (423) - berechnet werden sollte. Z. 9-10 ist zu lange der Lunge lesen: τὸ δὲ ἐμβαδόν· ιδ έφ' ἑαυτά· γίνονται ϱςς. ταῦτα ἑνδεийнь уівовтан $\overline{\beta \varrho v 5}$ or to ну usw.; nach of Z. 10 ist eine Lücke, und für das erstere $\overline{\kappa\beta}$ Z. 9 ist zu lesen ξ .

**) ΰφελε κτλ. Ζ. 17-18 beruht auf Mißverständnis; es soll nicht $\frac{1}{14}$ abgezogen, sondern mit 14 dividiert werden, wie schon geschehen ist.

 $,\overline{\beta\psi\mu\delta}$ [τὸ κα' τούτων $\overline{\rho\lambda}$ L' ζ' ἐγγύς. περιττεύει γὰρ δ L'. τούτων τὸ στερεόν ἐστιν]. ὧν τὸ κα' ἔστω τὸ στερεόν. τὴν δὲ ἐπιφάνειαν αὐτοῦ εὐρεῖν. ποίει οῦτως. τὴν διάμετρον ἐφ' ἑαυτήν. ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται πόδες , $\overline{\beta}\rho\nu$ ς. τούτων τὸ ιδ'. γίνονται πόδες $\overline{\rho\nu\delta}$. 5 ταῦτα τετράκις. γίνονται πόδες $\overline{\chi_{15}}$. ἐπειδὴ ἡ σφαῖρα $\overline{\delta}$ κύκλων ἐμβαδὸν ποιεῖ [ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς].

"Αλλως ή μέτρησις.

Τὴν διάμετοον ἐπὶ τὴν περίμετρον καὶ ἔστιν ἡ ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας.

38

87

Μέτρησις τεταρτημορίου κόγχης.

"Εστω τέταρτον μόριον κόγχης, οὗ ἡ διάμετρος ποδῶν ī L' δ', ἡ δὲ κάθετος ποδῶν Ξ δ', τὸ δὲ πάχος ποδὸς ā δ', τὸ δὲ κέντρον ποδῶν ε L' δ'. ποίει οὕτως: τὴν διάμετρου καὶ τὸ πάχος σύνθες: γίνονται πόδες 15 τβ· ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται πόδες $\overline{\rho}\lambda\beta$ · πάλιν ταῦτα ἑνδεκάκις· γίνονται πόδες , αυνβ· τούτων τὸ ιδ'· γίνονται πόδες $\overline{\rho}\gamma$ Ψ' ζ' κα'. ταῦτα ἐπὶ τὸ πάχος ā δ'· γίνονται πόδες $\overline{\rho}n\overline{\partial} \gamma'$ δ' ζ' κα' κη' πδ', ὅ ἐστι τὸ στερεὸν τοῦ βησαλικοῦ. ἄρτι πρόσθες τὸ ὑπερβάλλον τῆς καθέτου· 20 ποίει οὕτως· τὰ $\overline{ιβ}$ τῆς διαμέτρου σὺν τῷ πάχει γίνονται $\overline{ιγ}$ δ'· ὦν τὸ ζ'· γίνεται ā Ψ' ζ' κα' κη'· ὁμοῦ γίνονται πόδες $\overline{ι}$ Ψ' δ' ζ' κα' κη'. ταῦτα ἐπὶ τὸν ā δ'·

^{1,} $\overline{\beta\psi\mu\delta}$], $\overline{\beta\tau\mu\delta}$ P (in L ras. ante τ , mg. ψ). $\tau\delta-2$ $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] om. V, del. Hultsch I $\kappa\alpha'$] $\kappa\delta'$ Q. $\pi\epsilon\rho\iota\tau\epsilon\nu\epsilon\iota$ Q. 2 $\tau\sigma\nu-\tau\alpha\nu$] P, $\tau\sigma\bar{\nu}\tau\sigma$ Q. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] comp. P, om. Q. 4 $\delta\iota\dot{\epsilon}\mu\epsilon\tau\rho\sigma\nu$] Hultsch, $\delta\iota\dot{\epsilon}\mu\epsilon\tau\rho\sigma\nu$ $\beta\dot{\epsilon}\sigma\iota\nu$ PQ, $\beta\dot{\epsilon}\sigma\iota\nu$ V. $\dot{\epsilon}\nu\delta\epsilon\kappa\dot{\epsilon}\kappa\iotas$] $\iota\alpha'$ PQ, $\tau\dot{\kappa}$ $i\overline{\alpha}$ V. 5, $\overline{\beta}\rho\nu\overline{s}$] P, $\rho\nu\overline{s'}$ Q, $\beta\rho\overline{q}\overline{s}$ V. $\overline{\rho\nu\delta}$] $\overline{\rho}\overline{v}\overline{s}$ V. 7 $\dot{\epsilon}\mu-\beta\alpha\delta\sigma\nu$] Hultsch, $\dot{\epsilon}\mu\beta\alpha\delta\sigma\nu$ PQV. $\dot{\eta}-\alpha\delta\tau\eta\overline{s}$] deleo. 8–10 om. V. 12 $\tau\epsilon\tau\alpha\rho\tau\sigma\nu$ $\mu\phi\rho(\sigma\nu)$] Hultsch, $\tau\epsilon\tau\alpha\rho\tau\sigma\nu$ $\mu\rho\rho(\sigma\nu)$ PV, $\tau\epsilon$ -

 $196 \times 14 = 2744; \frac{1}{21} \times 2744$ sei der Rauminhalt.*) Zu finden ihre Oberfläche. Mache so: Durchmesser \times Durchmesser $\times 11 = 2156$ Fuß, $\frac{1}{14} \times 2156 = 154$ Fuß, $4 \times 154 = 616$ Fuß (die Kugel bildet nämlich einen Flächen- $_{5}$ inhalt = 4 Kreisen).

Die Vermessung in anderer Weise. 37 Durchmesser 🔀 Umkreis; gibt die Oberfläche der Kugel.

Vermessung einer Viertelkonche.**)

Es sei ein Viertel einer Konche, dessen Durchmesser = 10 $10\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ Fuß, Höhe = $6\frac{1}{4}$ Fuß, Dicke = $1\frac{1}{4}$ Fuß, Zentrum $5_{2} \frac{1}{4}$ Fuß. Mache so: Durchmesser + Dicke = 12 Fuß, $11 \times 12 = 132$ Fuß, wiederum $11 \times 132 = 1452$ Fuß, $1452 \times \frac{1}{14} = 103\frac{2}{3}\frac{1}{7}\frac{1}{21}$ Fuß;***) dies mit der Dicke $1\frac{1}{4}$ mul-tipliziert = $129\frac{1}{3}\frac{1}{4}\frac{1}{7}\frac{1}{21}\frac{1}{28}\frac{1}{34}$; das ist der Rauminhalt der $129\frac{1}{3}\frac{1}{4}\frac{1}{7}\frac{1}{21}\frac{1}{28}\frac{1}{34}$; das ist der Rauminhalt der 15 Umschließung. Weiter addiere den Überschuß der Höhe; mache so: 12 des Durchmessers + Dické = $13\frac{1}{4}$, +) $\frac{1}{7} \times 13\frac{1}{4}$ = $1\frac{2}{3}\frac{1}{7}\frac{1}{21}\frac{1}{28}$, Summe $14\frac{2}{3}\frac{1}{4}\frac{1}{7}\frac{1}{21}\frac{1}{28}$ Fuß; dies $\times 1\frac{1}{4} = 18\frac{1}{6}\frac{1}{14}\frac{1}{28}$, +) dies multipliziert mit dem Überschuß der Höhe

*) Es muß noch mit 11 multipliziert werden. $\pi = \frac{32}{7}$ wie in 35. $\tau \partial \ \varkappa \tau \lambda$. Z. 1–2 ist nicht nur überflüssig vor $\omega \nu \tau \partial \ \varkappa \alpha'$, sondern auch falsch; $\overline{\varrho \iota} \not \zeta'$ ist nicht zu groß sondern zu klein (richtig $130\frac{1}{2}\frac{1}{6}$).

) Heillos verunstaltet, s. Tannery l. c. S. 365 ff. (443 ff.). *) $\frac{1}{7}$ sollte fehlen (Hultsch), wird aber im folgenden Produkt gerechnet, wo Hultsch $\frac{1}{7}$ und $\frac{1}{28}$ tilgt.

†) Aber 12 ist schon Durchmesser + Dicke. ††) Richtig wäre $18\frac{1}{9}\frac{1}{6}\frac{1}{7}\frac{1}{21}\frac{1}{28}$.

ταφτημοφίου Q.13 $\overline{\iota} [\dot{ \delta}]$ Tannery, $\overline{\iota} \delta'$ PQV.14 ποδός]om. Q.κέντφον] * P. $\overline{\epsilon} [\dot{ \delta}]$ in ras. Q.16 ένδεκάκις]ια' PQV.17 ένδεκάκις] ια' PQV.αννβ] in ras. Q.18 $\overline{\varrho r}$] $\overline{\varrho v}$ V.ω'] μ P, β Q, β V.ταῦτα] V, ταῦτας PQ. $\overline{\alpha}$] τοῦ $\overline{\alpha}$ V.20 βησαλικοῦ V, βισαλικοῦ P, βηνσαλικοῦ Q.22 ω'] β' PQ, β V.22 ω'] β' PQ, β V.23 ω'] β' P, β' Q, β V. Heronis op. vol. V ed. Heiberg. 13

193

γίνονται πόδες $i\eta \leq i\delta' x\eta'$ ταῦτα ἐπὶ τὸ περισσὸν τῆς καθέτου τῶν $i\delta$ ταῦτα πρόσθες τοἰς $\overline{\rho x \gamma}$ Ψ' καὶ τῶν ἀλλων λεπτῶν. ὕφελε τὸ ἐλλεῖπον τοῦ κέντρου τοὺς Ξ δακτύλους ποιῶν οὕτως τὴν διάμετρον ἑνδεκάκις. ὡν τὸ ζ' γίνονται $i\eta$ ἐξ ὡν τὰ $\overline{\gamma}$ δ' λοιπὸν τ iζ δ' ταῦτα ἐπὶ τὸ πλάτος πρόσθες καὶ τὰ δύο πάχη γίνονται πόδες \overline{v} ῦφελε ἐκ τῶν $\overline{\rho \mu \vartheta}$ λοιπὸν πόδες $\overline{\rho \mu}$.

Μέτρησις πυραμίδος.

"Εστω πυραμίζ έπι τετραγώνου, ης ή βάσις ποδών 10 πδ, τὰ δὲ κλίματα ποδών τη· εύρειν τὸ στερεὸν τῆς πυραμίδος. ποιῶ ούτως· λαμβάνω ἀπὸ τῆς πυραμίδος τῆς βάσεως τετράγωνον· γίνονται πόδες φος· και τὰ τη τοῦ κλίματος ἐφ' ἑαυτά· γίνονται πόδες τκδ· λαβὲ τὸ L' τοῦ ἀπὸ τῆς βάσεως τοὺς σπη· λοιπὴ ή ὑπεροχὴ πό- 15 δες λ5· ὡν πλευρὰ τετραγωνικὴ γίνεται ποδῶν Ξ· ἔστω ή κάθετος τῆς πυραμίδος. εὐρεῖν τὸ στερεόν. τῆς καθέτου τὸ γ'· γίνονται πόδες β· ταῦτα ἐπὶ τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως· γίνονται πόδες μονβ. τοσοῦτο τὸ στερεὸν τῆς πυραμίδος. 20

194

14,*) addiere dies zu den $123\frac{2}{3}$ und den übrigen Brüchen.**) Subtrahiere den Unterschuß des Zentrums = 6 Zoll,***) indem du so machst: 11 > Durchmesser, davon $\frac{1}{7} = 18, \ddagger$) $18 \div \frac{3}{4} = 17\frac{1}{4}, \ 17\frac{1}{4} > Breite, addiere \ 2 > Dicke, d. h.$ $521\frac{1}{2}\frac{1}{16}+2\frac{1}{2}=24\frac{1}{16}$ Fuß, $24\frac{1}{16}$ > 6 Zoll = 9 Fuß, ++) 149 +++) \div 9 = 140 Fuß.

Vermessung einer Pyramide.*+)

Es sei eine Pyramide auf einem Quadrat, deren Grundlinie = 24 Fuß, die Seiten = 18 Fuß; zu finden den Raum-10 inhalt der Pyramide. Ich mache so: ich nehme das Quadrat der Grundlinie der Pyramide = 576 Fuß, 18 der Seite imes $18 = 324, \frac{1}{2} >$ Quadrat der Grundlinie = 288, $324 \div 288$ = 36 Fuß, $\sqrt{36}$ = 6 Fuß; das sei die Höhe der Pyramide. Zu finden den Rauminhalt. $\frac{1}{3}$ × Höhe = 2 Fuß, 2 × 15 Flächeninhalt der Grundfläche = 1152 Fuß. So groß ist der Rauminhalt der Pyramide.

*) $\tau \tilde{\omega} \nu \ i \overline{\delta}$ Z. 2 sinnlos. Überschuß der Höhe ist (vgl. 28)

 $6\frac{1}{4} \div \frac{1}{2} \left(10\frac{1}{2}\frac{1}{4}\right) = \frac{7}{8}.$ **) Gemeint ist wohl $103\frac{2}{8}\frac{1}{7}\frac{1}{21}$ S. 192, 18. Der Genetiv ist vielleicht erklärlich als $\overline{e\gamma}$ µετά ω' και τῶν κτλ.

***) $5\frac{1}{2}\frac{1}{4} \div \frac{1}{2}(10\frac{1}{2}\frac{1}{4}) = \frac{3}{8}$ Fuß = 16 Zoll. Man erwartet $\frac{1}{2}$ Höhe \div "Zentrum" (d. h. innere Spannweite).

†) Richtig $16\frac{1}{2}\frac{1}{4}\frac{1}{14}\frac{1}{28}$.

 \dagger †) Weggeworfen $\frac{1}{64}\frac{1}{128}$.

+++) Die Zahl 149 hatte sich also im vorhergehenden ergeben, wohl als Summe von $123\frac{2}{3}$ (103 $\frac{2}{3}$ usw.) und der S. 192, 20 ff. angegebenen positiven Korrektion.

*†) Nach den rationellen Formeln (s Seite der Grundfläche, *l* Seite der Pyramide, *h* Höhe der Pyramide) $h = \sqrt{l^2 \div \frac{s^2}{2}}$, Rauminhalt $=\frac{1}{3}hs^2$. S. Tannery, Mém. soc. Bordeaux, 2. sér. V S. 320 = Mém. scientif. I S. 414.

13*

195

"Αλλη μέτρησις πυραμίδος.

Πυραμίς έπι ίσοπλεύρου τριγώνου τεθηκυΐα. μετρήσωμεν ούτως. έχέτω γὰρ έκάστη πλευρά τῆς βάσεως ἀνὰ πόδας λ΄ ἐφ' ἑαυτά γίνονται ઝ. τούτων τὸ γ΄ καὶ τὰ κ̄ ἐφ' ἑαυτά γίνονται υ. τούτων ὕφελε τὰ τ̄. 5 λοιπὸν ῷ. ὧν πλευρὰ τετραγωνικὴ γίνεται ι. τοσούτου ἡ κάθετος. τὸ δὲ ἐμβαδόν..... τοῦ τριγώνου τῆς βάσεως τὸ γ΄ ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον. τοσούτου τὸ στερεόν.

41

Μέτοησις πυραμίδος τετραγώνου.

Πυραμίδα έπι τετραγώνου ίσοπλεύρου μετρήσωμεν 10 ούτως· τὰ μὲν κλίματα ἀνὰ ποδῶν τς, ἡ δὲ βάσις ποδῶν τη· εὑρεῖν αὐτῆς τὴν κάθετον. πολυπλασίασον μίαν πλευρὰν τῆς βάσεως· ταῦτα δίς· ὧν τὸ τέταρτον. καὶ τῶν κλιμάτων Ἐν ἐφ' ἑαυτό· ἀπὸ τούτων ὕφελε· λοιπὸν ζδ γίνονται. τοσούτου ἡ κάθετος. τὸ δὲ στε- 15 ρεόν· τὰ τη ἐφ' ἑαυτά· ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον· τούτων τὸ τρίτον. τοσούτου τὸ στερεόν.

42 Μέτοησις πυραμίδος τετραγώνου τεθραυσμένης, τουτέστιν ήμιτελοῦς.

Αί πλευραί τῆς πορυφῆς ἀνὰ ποδῶν $\overline{\delta}$, τὰ δὲ πλί- 20 ματα ἀνὰ ποδῶν $\overline{\iota \epsilon}$, αί δὲ τῆς βάσεως πλευραὶ ἀνὰ ποδῶν $\overline{x\eta}$. εύρεῖν τὸ στερεόν. ἄφελε πορυφὴν ἀπὸ

196

² τεθημυΐα] scrib. aut βεβημυΐα (Schmidt) aut έστημυΐα. μετοήσομεν Q. 4 \Im] Hultsch, $\overline{\lambda}$ PQ. 5 $\overline{\tau}$] $\widehat{\tau}$ P. 6 λοιπῶν P. τοσούτου] Hultsch, τοσούτους PQ. 10 μέτοησου Q. 12 αὐτῆς] scripsi, αὐτοῦ PQ. 13 ὧν] Hultsch, or PQ. τὸ] om. P. 14 ξυ έφ' ἑαυτό] scripsi, έφ' ἑαυτῶν PQ. 16 τούτων τὸ τρίτου] addidi, om. PQ. 17 τὸ στερεόυ] Hultsch, ἐπὶ τὴν κάθετον PQ. 18 τεθραυσμένου Q, comp. P.

40

197

Eine andere Vermessung einer Pyramide.*) Eine Pyramide steht auf einem gleichseitigen Dreieck. Sie können wir messen folgendermaßen: es sei jede Seite der Grundfläche = 30 Fu β ,**) $30 \times 30 = 900, \frac{1}{3} \times 900$ $5 = 300; 20 \times 20 = 400, 400 \div 300 = 100, \sqrt[]{100} = 10.$ So viel die Höhe. Und den Flächeninhalt:***) $\frac{1}{3}$ des Dreiecks der Grundfläche, dies × Höhe. So viel der Rauminhalt.

Vermessung einer quadratischen Pyramide.⁺) 41 Eine Pyramide auf einem gleichseitigen Quadrat können

10 wir messen folgendermaßen: jede Seite – 16 Fuß, die Grundlinie = 18 Fuß; zu finden deren Höhe. Multipliziere eine Seite der Grundfläche mit sich selbst, dies 2 mal, davon $\frac{1}{4}$, und eine Seite der Pyramide mit sich selbst, davon jenes, Rest 94. So viel die Höhe. Und den Rauminhalt: 15 18 \times 18 \times Höhe, davon $\frac{1}{3}$. So viel der Rauminhalt.

Vermessung einer abgestumpften oder unvollständigen 42quadratischen Pyramide.

Jede Seite der Spitze++) = 4 Fuß, jede Pyramidenseite = 15 Fuß, jede Seite der Grundfläche = 28 Fuß; zu finden 20 den Rauminhalt. $\uparrow\uparrow\uparrow\uparrow$) Grundlinie \div Spitze* \uparrow) = 24, davon

*) Formel $h = \sqrt{l^2 \div \frac{s^2}{3}}$; Rauminhalt $= \frac{1}{3}h \times \text{Grund-fläche}$; s. Tannery l. c ***) Es fehlt: $\tau \delta \delta i \lambda l \mu \alpha \bar{\lambda}$. ***) Es fehlt die Berechnung der Grundfläche ($\ell \mu \beta \alpha \delta \delta v$) — nach der Formel $s^2(\frac{1}{3} + \frac{1}{10})$, s. Tannery l. c., also 390 Fuß — und $\tau \delta \delta i \sigma \epsilon \sigma \epsilon \sigma v$. und τὸ δὲ στεφεόν.

†) Wie 39, nur gerechnet $h = \sqrt{l^2 \div \frac{2s^2}{4}}$, s. Tannery l. c. ††) D. h. der Grundfläche des abgeschnittenen Teiles. †††) Formel für die Höhe des Trapezes, das den Stumpf umschließt (s =Seite der Grundfläche, $s_1 =$ Seite der oberen Fläche) $h = \sqrt{l^2 \div \left(\frac{s \div s_1}{2}\right)^2}$; s. Tannery S. 321 (416). *†) D. h. Seite der oberen Fläche.

βάσεως. λοιπὸν $\overline{x\delta}$. ὡν τὸ L'. ἐφ' ἑαυτά. καὶ τὸ κλίμα. ὕφελε τὰ $\overline{\rho\mu\delta}$. λοιπὸν πα. τοσούτου ἡ κάθετος τοῦ τετραπεδικοῦ. καὶ πάλιν ἄφελε κορυφήν. ὡν τὸ L'. ἐφ' ἑαυτά. γίνονται $\overline{\rho\mu\delta}$. ἐξ ὡν πα τοῦ τετραπεδικοῦ. λοιπὸν ξγ. τούτου πλευρὰ τετραγωνική. τοσούτου ἡ 5 κάθετος. τὸ δὲ στερεόν. σύνθες κορυφὴν καὶ βάσιν. ὡν τὸ L' ἐφ' ἑαυτά. λαβὲ κορυφὴν ἀπὸ βάσεως. ὡν τὸ L'. ἐφ' ἑαυτά. τούτων τὸ γ'. γίνονται μη. πρόσθες τοῖς σνς. γίνονται τδ. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον. γίνονται πόδες ,βρκη. τοσούτου τὸ στερεόν. 10

43

Μέτρησις κώνου Ισοσκελοῦς,

ού ή διάμετρος ποδῶν ιδ, ή δὲ πλευρὰ ποδῶν ι. ποίει ούτως· λαβὼν τὴν περίμετρον τοὺς μδ πολυπλασίασον έπὶ τὰ ι. ὡν τὸ ζ. γίνονται σκ. τοσούτου ή ἐπιφάνεια.

44

Μέτρησις κώνου κολούρου,

οὖ ἡ διάμετρος ἡ κάτω ποδῶν $i\overline{\vartheta}$, ἡ δὲ ἄνω ποδῶν $\overline{\epsilon}$, ΰψος ποδῶν ζ. εὐρεῖν τὴν ἐπιφάνειαν. ζητῶ πρῶτον τὰ κλίματα, ὧν ἄνευ ἐπιφάνειαν οὐ δυνατόν. ἀπὸ τῆς μείζονος διαμέτρου ἀφαιρῶ τὴν ἐλάσσονα· καὶ λαμβάνομεν τὸ L'. γίνονται ζ, ὅπερ ὀρθογωνίου τριγώνου, 20 οὖ ἡ κάθετος ποδῶν ζ, βάσις ἐστίν· ὥστε ποδῶν $\overline{\vartheta}$ δ΄

198

¹ καί] om. Q. 7 \angle '] ημισυ Q. 8 \angle '] ημισυ Q. 13 πολυπλασίασον] scripsi, και πολυπλασίασον P, και πολλαπλασιάσας Q. 16 ή κάτω] scripsi, κάτω PQ. ή κάτω διάμετρος Hultsch. 18 έπιφάνειαν] scripsi, έπιφανείας PQ. 19 άφερῶ Q. τὴν ἐλάσσονα] scripsi, το \angle ' PQ. 20 ὅπερ] P, ὅσπερ Q. δρθογωνίου τριγώνου, οὕ] scripsi, όρθογώνιου τρίγωνου PQ. 21 έστίν· ὥστε] addidi, om. PQ. $\overline{\phi} \delta' \eta' \dot{\eta}$] scripsi, πδ PQ.

 $\frac{1}{2}$, mit sich selbst multipliziert, auch die Seite mit sich selbst, davon abgezogen 144, Rest 81;*) so viel die Höhe der viereckigen Seitenfläche. Wiederum ziehe ab die Spitze,**) davon $\frac{1}{2}$, mit sich selbst multipliziert, macht 144, 144 \div 81 ⁵ der viereckigen Seitenfläche^{***}) = 63, $\sqrt{63}$ = der Höhe.[†]) Und den Rauminhalt: Spitze^{**}) + Grundlinie, davon $\frac{1}{2}$, macht 16, 16 mit sich selbst multipliziert, Grundlinie ÷ Spitze,**) davon $\frac{1}{2}$, mit sich selbst multipliziert, davon $\frac{1}{3}$, macht 48; 256 + 48 = 304, 304 \times Höhe = 2128 Fuß. \ddagger

10 So viel der Rauminhalt.

43

199

Vermessung eines gleichschenkligen Kegels, dessen Durchmesser = 14 Fuß, Seite = 10 Fuß. Mache so: Umkreis = 44, $\uparrow\uparrow\uparrow$) 44 > 10, davon $\frac{1}{2}$ = 220. So viel die Oberfläche.

Vermessung eines abgestumpften Kegels,*+) 44 15 dessen Durchmesser unten = 19 Fuß, oben = 5 Fuß, Höhe = 7 Fuß; zu finden die Oberfläche. Ich suche zuerst die Seiten, ohne welche es nicht möglich ist die Oberfläche zu finden. Vom größeren Durchmesser ziehe ich den kleineren 20 ab, davon $\frac{1}{2} = 7$, was Grundlinie ist eines rechtwinkligen

- *) Hier fehlt: $\delta v \pi \lambda \varepsilon v \rho \dot{\alpha} \tau \varepsilon \tau \rho \alpha \gamma \omega v \iota \kappa \dot{\eta} \vec{\vartheta}$. **) D. h. Seite der oberen Fläche.
- ***) D. h. deren Höhe.

***) D. h. deren Höhe. +) D. h. des Stumpfes, nach der falschen Formel $h = \sqrt{\left(\frac{s \div s_1}{2}\right)^2 \div h_1^2}$; s. Tannery S. 322 (416). ++) Also wird gerechnet $\sqrt{63} = 7$. Die Formel für den Raum-inhalt ist $\left(\left(\frac{s + s_1}{2}\right)^2 + \frac{1}{3}\left(\frac{s \div s_1}{2}\right)^2\right)h$; s. Tannery S. 321 (416). +++) $\pi = \frac{22}{7}$.

*†) Formel für die Seite $l = \sqrt{h^2 + \left(\frac{d-d_1}{2}\right)^2}$, für die

Oberfläche $\frac{11 (d + d_1) l}{7}$; s. Tannery S. 310 (403).

η' ή ύποτείνουσα, δ δη χλίμα έστίν. χαί συντίθημι έχάστοτε τὰς δύο διαμέτρους. γίνονται χδ. ταῦτα ἐπὶ τὸ χλίμα, ὡς γίνεσθαι σχε. ταῦτα ἐνδεχάχις. τούτων μέρος ζ'. γίνονται πόδες τνγ ζ΄ ιδ΄. τοσούτου ἔσται ή ἐπιφάνεια.

45 "Άλλη μέτρησις σφαίρας. "Έστω ἐπιφάνεια τμήματος σφαίρας ἔχοντος τὴν διάμετρον ποδῶν κδ, τὴν δὲ κάθετον ποδῶν ε. ποιῶ οὕτως· τῆς βάσεως τὸ L'· ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· καὶ τὴν κάθετον ἐφ' ἑαυτήν· μίξας γίνονται πόδες οξδ· ταῦτα 10 τετράκις· ταῦτα ἑνδεκάκις· τούτων τὸ ιδ'· γίνονται πόδες φλα ζ'. τοσούτου ἡ ἐπιφάνεια. τὸ δὲ στερεὸν εὑρήσομεν οὕτως· τὴν βάσιν ἐφ' ἑαυτήν· ἀπὸ τούτων ὑφαιρῶ μέρος δ'· λοιπὸν πόδες υλβ. τούτοις τοῖς υλβ προσβάλλω μέρος ω΄· γίνονται πόδες σπη· ὁμοῦ ψκ. 15

46

στέραν ούχ εύραμεν.

"Αλλη μέτρησις σφαίρας καθολική.

τοσούτου το στερεόν. ταύτης της έπιλύσεως άκριβε-

Αί μὲν εὔταχτοι ἐπιφάνειαι ἐμετρήθησαν· αί δὲ ἄταχτοι καταδιαιφοῦνται εἰς τφίγωνα ἢ εἰς τμήματα, 20 ὡς ἂν ἐπιδέχηται τὸ σχῆμα. εἰ δὲ μὴ ἐπίπεδος, ἀλλὰ ἄταχτος, ὥσπεφ ἀνδφίαντος, ὁθόνην ἢ χάφτην πεφιειλεῖν καὶ ἐχτείνοντα μετφεῖν.

¹ δή] P, δὲ Q. ἐστίν] scripsi, \angle' PQ. συντίθημι ἑκάστοτε] scripsi, ὑποτιθῶ ἑκάστω P, ὑποτίθημι ἑκάστω Q. 4 τνγ \angle' ιδ'] scripsi, Λ' μβ \angle' \angle' C, $\overline{\chi}$ μβ \angle' s' s' Q. 7 ἐπιφανει

τμημα P. ξ_{00} P. 10 μίξον Hultsch. 14 ὑφεφω P. τοίς] om. Q. 15 ω'] Hultsch, $\overline{\beta}$ P, β Q. 17 εδφομεν Q. 18 σφαίφας] \oplus P, del. Hultsch. 20 η] addidi, om. PQ. 21 έπιδέχεται P. εί] Q, η P. 23 καί] addidi, om. PQ. μετφείν] scripsi, cfr. Metr. p. 90, 13 sqq.; μέτφα P, τὰ μέτφα Q.

Dreiecks, dessen Senkrechte = 7 Fuß; also die Hypotenuse, d. h. die Seite des Kegelstumpfes, = $9\frac{1}{4}\frac{1}{8}$ Fuß. Und immer addiere ich die beiden Durchmesser; macht 24; 24 × Seite = 225, 11 × 225 × $\frac{1}{7}$ = 353 $\frac{1}{2}\frac{1}{14}$ Fuß. So viel wird die 5 Oberfläche sein.

Eine andere Vermessung einer Kugel.*)

Es sei die Oberfläche eines Kugelsegments, dessen Durchmesser = 24 Fuß, Höhe = 5 Fuß. Ich mache so: von der Grundlinie $\frac{1}{2}$, dies mit sich selbst multipliziert, und die ¹⁰ Höhe mit sich selbst, beides addiert = 169 Fuß; $4 \times 169 \times 11 \times \frac{1}{14} = 531\frac{1}{7}$. So viel die Oberfläche.**) Den Rauminhalt aber werden wir so finden: Grundlinie × Grundlinie, davon $\frac{1}{4}$, Rest 432 Fuß, $\frac{2}{3} \times 432 = 288$, 432 + 288 = 720. So viel der Rauminhalt.***) Eine genauere Lösung 15 als diese haben wir nicht gefunden.

> 46 Eine andere allgemeine Vermessung einer Kugel. †)

Die regelmäßigen Flächen sind somit gemessen; die unregelmäßigen aber werden in Dreiecke oder Segmente zerlegt, wie es die Figur verträgt. Wenn die Oberfläche aber 20 nicht eben, sondern unregelmäßig ist, wie die einer Bildsäule, wickelt man Leinwand oder Papier darum, streckt es dann aus und mißt es.

*) Überschrift falsch wie die folgenden zwei; es ist von einem kleineren Kugelsegment die Rede. **) Richtig nach der Formel $\left(\left(\frac{d}{2}\right)^2 + h^2\right) 4 > \frac{11}{14}$, tatsäch-lich eins mit Archimedes, De sph. et cyl. I 42. ***) Die Rechnung ist nicht durchgeführt, und das Ver-fahren scheint mißverstanden zu sein; es sollte wohl die Formel rahren scheint mitverstanden zu sein; es sollte wohl die Formel $\frac{11}{21}\left(3\left(\frac{d}{2}\right)^2h+h^s\right)$ in irgendeiner Umformung verwendet wer-den; vgl. Tannery, Mém. soc. Bordeaux, 2. sér. V S. 364 = Mém. scientif. I. S. 442. †) Überschrift falsch.

201

Καθολική μέτρησις σφαίρας,

ού ή βάσις ποδῶν πό, ή δὲ κάθετος ποδῶν λς. λαμβάνω τὸ L' τῆς βάσεως. ἐφ' ἑαυτά τρισσάκις ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον. γίνονται πόδες ä εφνβ. καὶ ἀπὸ τῆς καθέτου τῶν λς κύβον πρόσαγε. γίνονται πόδες ς ,βση. 5 ταῦτα ἑνδεκάκις. γίνονται ξη μυριάδες ,δσπη. ταύτας τὰς ξη μυριάδας ,δσπη μέρισον παρὰ τὸν πα. γίνονται γ μυριάδες ,βφπε ζ΄. τοσούτου μεῖζον τμῆμα σφαίρας.

48

Μέτρησις μείζονος τμήματος σφαίρας.

Μείζονος τμήματος σφαίρας, οὗ ἡ κάθετος ποδῶν $\overline{x\delta}$, 10 ἡ δὲ βάσις ποδῶν $\overline{x\delta}$, προσαναπληροῦται ἡ ὅλη σφαίρα. τὸ L' τῆς βάσεως· ἐφ' ἑαυτά· ταῦτα μέρισον παρὰ τὴν κάθετον· γίνονται πόδες \overline{s} · ἔσται ἄρα τοῦ προσαναγραφέντος ἐλάσσονος τμήματος ἡ κάθετος \overline{s} · ὡς τὴν ὅλην ποδῶν $\overline{\lambda}$. μέτρει οὖν κύκλον, οὑ ἡ διάμετρος ποδῶν 15 $\overline{\lambda}$ · γίνονται πόδες $\overline{q\delta}$ δ'· ταῦτα ἐπὶ τὴν διάμετρον· γίνονται πόδες , βωκη· τούτων τὸ δ'· γίνονται ψζ· ἀπὸ τούτων ὑφεῖλον τῶν ψζ τοῦ ἐλάσσονος τμήματος τὸ ἐμβαδόν· γίνονται πόδες \overline{q} . ἔσται οὖν τοῦ μείζονος τμήματος πόδες \overline{y} ιζ, τοῦ δὲ ἐλάσσονος πόδες \overline{q} . 20

1 σφαίρας] \bigoplus P, μείζονος τμήματος σφαίρας L. 2 οὕ] ής Q. 4 α̈] ᾱ PQ. , εφνβ̃] K, ενβ PQ. ἀπδ] Q, έπ P. 5 τῶν] τὸ PQ. ϛ̈] ϛ̄ PQ. 6 ἐνδεπάπης P. μνοιάδες] μ̈ Q, μ P. 7 μνοιάδας] μ̈ Q, μ̈ P. 8 γ̄] Q, τ̄ P. μνοιάδες] μ̈ Q, μ̈ P. , βφπε] Tannery, βψοε PQ. μείζον τμῆμα Μ τμητ μα P, μείζονος τμήματος Q. 10 μείζονος τμήματος] Q, Μ τμημα P, μείζον τμῆμα Hultsch. 13 προσαναγραφέντος] scripsi, προαναγραφέντος PQ. 14 ἐλάττονος Q. τμημα P. ξ] addidi,

47

Allgemeine Vermessung (eines Segments) einer Kugel,*) 47 dessen Grundlinie = 24 Fuß, Höhe = 36 Fuß. Ich nehme $\frac{1}{2} \times$ Grundlinie, mit sich selbst multipliziert, $\times 3$, dies \times Höhe = 15 552 Fuß, 15 552 + 36³ = 62 208, 11 \times 5 62 208 = 684 288, 684 288 : 21 = 32 585. So viel ist das größere Segment der Kugel.**)

Vermessung eines größeren Segments einer Kugel.***) 48
Zu einem größeren Segment einer Kugel, dessen Höhe = 24 Fuß, Grundlinie = 24 Fuß, wird die ganze Kugel vervoll10 ständigt; ¹/₂ × Grundlinie, mit sich selbst multipliziert, dividiere dies mit der Höhe, macht 6 Fuß; also ist die Höhe des hinzukonstruierten kleineren Segments = 6 Fuß, die ganze also 30 Fuß. Miß also einen Kreis, dessen Durchmesser = 30 Fuß, gibt 94¹/₄ Fuß;⁺) dies × Durchmesser
15 = 2828 Fuß, ¹/₄ × 2828 = 707; von diesen 707 ziehe ab den Flächeninhalt des kleineren Segments = 90 Fuß.⁺⁺)
Also wird der Flächeninhalt des größeren Segments sein = 617 Fuß, der des kleineren = 90 Fuß.

*) Es ist von einem größeren Kugelsegment die Rede (daher Z. 2 o \dot{v}).

**) Formel $\frac{11}{21}\left(3\left(\frac{d}{2}\right)^2h+h^3\right)$, s. Tannery, Mém. soc. Bordeaux, 2. sér. V S. 365 = Mém. scientif. 1 S. 442.

***) Es handelt sich in Wirklichkeit um ein Kreissegment, s. Tannery l. c. S. 350 (425). Die Höhe des kleineren Segments wird gefunden durch Eukl. VI 13.

†) Größe des Kreisumfangs für $\pi = \frac{23}{7}$, genauer $94\frac{3}{7}$. Auch 2828 ist abgerundet für $2827\frac{1}{2}$. 707 ist Flächeninhalt des Kreises.

(++) Berechnet nach der ungenauen Formel $\frac{d+h}{2}h$, s. Tannery S. 348 ff. (423).

om. PQ. την δλην] scripsi, της δλης PQ; fort. γίνεσθαι την

 $\tilde{o}l\eta v$. 18 $\dot{v}\varphi \epsilon \tilde{i} lov$] P, $\tilde{v}\varphi \epsilon l \epsilon$ Q. $\tau \tilde{\omega} v$] Hultsch, $\overset{S}{\tau}$ P, $\tau o \dot{v} \varsigma$ Q.

Μέτρησις τετρασιρίου,

HERONIS

οῦ ἡ διάμετρος ποδῶν $\overline{\vartheta}$ ∠΄, ἡ δὲ κάθετος ποδῶν ζ, τὸ δὲ μῆχος ποδῶν $\overline{\imath\gamma}$. σύνθες τὴν διάμετρον καὶ τὸ μῆκος. ὧν τὸ ∠΄· ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· καὶ ταῦτα πάλιν ἑνδεκάκι· γίνονται πόδες ,ατςα ∠΄· ὧν τὸ ιδ'· γίνονται πόδες 5 $\overline{q\vartheta}$ δ'. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον· γίνονται <u>χαδ</u> ∠΄ δ'· καὶ τούτων πρόσθες τὸ ιδ'· γίνονται πόδες μϑ ∠΄ η'· ὡς γίνεσθαι ὕψους ψμδ ∠΄. ἐἀν δὲ θέλης εὑρεῖν αὐτοῦ τὸ βησαλικόν, σύνθες τὴν διάμετρον καὶ τὸ μῆχος· ὧν τὸ ∠΄· γίνονται πόδες ιῶ δ'· ταῦτα τρισσάκις καὶ τὸ 10 ζ'· γίνονται πόδες $\overline{\lambda\epsilon}$ δ'· ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον· γίνονται πόδες $\overline{σμ5}$ δ'.

 $\mathbf{50}$

204

49

Μέτρησις έξαγωνίου.

Το δε έξαγώνιον έαν έχη διάμετρον μονάδων ī, μηχος μονάδων ī, κάθετον μονάδων ē, πόσου το στε- 15 ρεον τοῦ ἀέρος; ποίει οὕτως· ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· ταῦτα ἐννεακαιδεκάκις· τούτων το κα'. την δε ἐπιφάνειαν τῆς χωρήσεως· την διαγώνιον ἐφ' ἑαυτήν· ταῦτα ἑνδεκάκις· τούτων το ιδ'. τοσούτου ἡ ἐπιφάνεια τοῦ έξαγωνίου.

51

Μέτρησις έξαγωνίου.

Περί τῆς ὑφαιρέσεως τοῦ ἔσωθεν ἀέρος, ἐὰν ἔχη μῆχος ποδῶν $\overline{\varsigma}$, πλάτος ποδῶν $\overline{\varsigma}$, χάθετον ποδῶν $\overline{\gamma}$

1–12 V fol. 23^r. 1 τετφασειφίου V. 2 ή (pr.)] supra scr. V. ποδῶν (pr.)] $\stackrel{0}{\pi}$ V supra scr. πόδες m. 2. 3 τὸ μῆχος] τὴν μήπει Q. 4 ἐνδεχάχι] ιὰ V. 5 ιδ'] Hultsch, ιβ' PQ. 6 δ' (alt.)] Hultsch, om. PQ. 7 η'] addidi, om. PQ. 8 ψμδ] Hultsch, ψμα PQV. 9 σύνθες] δὲς V. καλ–10 \angle] addidi, om. PQV. 10 τοισσάχις] τοισάχις V, τοισάχις PQ. 11 ζ'] ξ V. 12 σμς \angle 'δ'] Hultsch, om. PQV. 15 κάθετον] comp. P, καθ-

Vermessung eines viereckigen Speichers,*) 49 dessen Durchmesser = $9\frac{1}{2}$ Fuß, Höhe = 7 Fuß, Länge = 13 Fuß. Durchmesser + Länge, davon $\frac{1}{2}$, dies mit sich selbst multipliziert, dies wiederum $> 11 = 1391\frac{1}{2}$ Fuß, $\frac{1}{14} > 1391\frac{1}{2} = 99\frac{1}{4}$ Fuß, $99\frac{1}{4} >$ Höhe $= 694\frac{1}{2}\frac{1}{4}$, dazu $\frac{1}{14} = 49\frac{1}{3}\frac{1}{8}$, also die Höhe**) $= 744\frac{1}{2}$. Wenn du aber dessen Umfassung finden willst, so addiere Durchmesser und Länge, davon $\frac{1}{2} = 11\frac{1}{4}$ Fuß, $3\frac{1}{7} > 11\frac{1}{4} = 35\frac{1}{4}$ Fuß, $35\frac{1}{4}$ > Höhe $= 246\frac{1}{2}\frac{1}{4}$ Fuß.

10 Vermessung eines Sechsecks. Wenn aber ein Sechseck den Durchmesser = 10 hat, Länge = 10 und Höhe = 5, wie viel beträgt dann der Inhalt des leeren Raums?***) Mache so: die gegebenen Zahlen unter sich multipliziert, dies $\times 11$, davon $\frac{1}{31}$. Und die ¹⁵ Fläche des Innenraums⁺): die Diagonale mit sich selbst mul-

tipliziert, dies > 11, davon $\frac{1}{14}$. So viel ist die Fläche des Sechsecks.

Vermessung eines Sechsecks.

In bezug auf den Abzug des inneren Hohlraums, wenn 20 er die Länge = 6 Fuß hat, Breite = 6 Fuß, Höhe = 3 Fuß

*) Ein (unterirdischer) Getreidebehälter mit viereckiger Basis und Tonnengewölbe; die Berechnung nach groben em-pirischen Formeln, die Zahlen meist abgerundet, s. Tannery I. c. S. 367 ff. (447 ff.).
**) Gemeint ist Volumen.
***) Es handelt sich wie in 51 um einen prismatischen Be-bälten such sechneckinger Basis. De Durchmenren (Breite) und

5

hälter auf sechseckiger Basis. Da Durchmesser (Breite) und Länge gleich sind, muß darunter (ungenau) der Durchmesser des umschriebenen Kreises verstanden werden. Die Formel $\frac{d^2\pi}{c} > h$ ist eine rohe empirische.

†) Die innere Fläche ohne die Umfassung; sie wird berechnet als ein Kreis mit der Diagonale (d_1) als Durchmesser:

$d_1^{2}\pi$ 4

. 18 χωρήσεως] scripsi, χρήσεως PQ. ένδεκάκις] ρα΄ 19 έξαγώνου Ρ. 23 πλάτος] και Q. έτου Q. Ρ, ια΄ Q.

205

50

έκτὸς τοῦ πάχους τοῦ βησάλου, ποίει οῦτως πολυπλασίασον τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος γίνονται πόδες $\overline{\lambda_5}$. ταῦτα ἐπὶ τὴν κάθετον γίνονται πόδες $\overline{\varrho\eta}$. ταῦτα δισσάκις γίνονται $\overline{σι5}$. τούτων τὸ γ΄. γίνονται πόδες $\overline{\rho \beta}$. καὶ εὐρίσκεις τοὺς λαγῶνας.

5

Μέτρησις δκταγώνου.

"Εστω δατάγωνον Ισόπλευρον καὶ Ισογώνιον καταγράψαι. ποίει τετράγωνον σχημα καὶ βλέπε αὐτοῦ τὴν διαγώνιον καὶ ὅταν εὕρης τὸ ζ΄ τῆς διαγωνίου, λάμβανε ἀπὸ γωνίας εἰς γωνίαν, καὶ εὑρίσκεις στῆσαι τὰς 10 πλευράς.

Άλλη μέτρησις δαταγωνίου.

"Εστω δαταγώνιον Ισόπλευφον και Ισογώνιον έχον τὴν πλευφάν κδ. ταῦτα ἐφ' ἑαυτά· ταῦτα ἐπὶ τὸν κ̄θ· ταῦτα μέφιζε ἐπὶ τὸν ξ· τοσοῦτον τὸ ἐμβαδόν. τὴν δὲ 15 πεφίμετφον· τφισσάκις τὴν διάμετφον τοῦ κύκλου· καὶ τὸ ιδ΄· καὶ εὐφίσκεις τὴν πλευφάν ἀκφιβῶς.

54

Μέτρησις χωρῶν.

"Εστω χώρα τρίγωνος ίσοσκελής. μετρήσωμεν ούτως' τὸ ήμισυ τῆς ὑποποδίας ἐπὶ τὸ μῆκος τῆς κατα-20 τεινούσης, καὶ εὑρήσεις τὴν ἀλήθειαν.

55 Τρίγωνον χώραν καὶ παρασκελῆ μετρήσωμεν οὕτως. ἡ μὲν κατατείνουσα ἀριστερὰ ἔχουσα ἀκαίνας τξε, ἡ δὲ

206

 $\mathbf{52}$

DE 🛛	MENSURIS.
------	-----------

die Dicke der Umfassung abgerechnet, mache so: Länge imesBreite = 36 Fuß, $36 \times \text{Höhe} = 108$ Fuß, $2 \times 108 = 216$, $\frac{1}{3} > 216 = 72$ Fuß; so findest du die Hohlräume.*)

Vermessung eines Achtecks.**)

- Es sei zu konstruieren ein gleichseitiges und gleichwink-5 liges Achteck. Mache ein Quadrat und betrachte seine Diagonale; und wenn du die Hälfte der Diagonale gefunden hast, so nehme von Winkel zu Winkel;***) so findest du, wie die Seiten zu errichten.
- Eine andere Vermessung eines Achtecks. †) 53 10 Es sei ein gleichseitiges und gleichwinkliges Achteck mit Seite = 24. 24 > 24, dies mit 6 dividiert; so groß der Flächeninhalt. Und den Umkreis: 3 >> Durchmesser des Kreises, davon $\frac{1}{14}$; so findest du die Seite genau.

Vermessung von Grundstücken.++) $\mathbf{54}$ 15 Es sei ein Grundstück von der Gestalt eines gleichschenkligen Dreiecks. Das können wir vermessen folgendermaßen: $\frac{1}{2}$ Grundlinie imes Länge der Schenkel; so wirst du die genaue Größe finden.

Ein dreieckiges und ungleichschenkliges Grundstück 55 20 können wir messen folgendermaßen: der linke Schenkel =

- *) Formel $\frac{2}{3} d^2 h$. **) Überschrift falsch statt: Konstruktion eines A.
- ***) Unverständlich.

†) Nach der Heronischen Formel (Metr. I 21) $\frac{29 s^2}{6}$. Die

Formel für die Seite ist dagegen grob empirisch. ++) Ganz verkehrt (Schenkel statt Höhe).

207

είσχης Q. 18 Rursus inc. VV^{*}. 19 ἔστω] QV, ἐστιν V^{*} et comp. P. μετρήσωμεν] PV^{*}, ῆν μετρήσωμεν V, μέτρησον Q. 20 ῆμισυ] PQV^{*}, [' V. ἐπὶ τὸ μῆχος] ἐπιτομῆς Q. 22 πα-ράσκελον VV^{*}. μετρήσωμεν] PVV^{*}, μέτρησον Q. 23 ἀκαίνας] VV^{*}, ἀκένας PQ.

κατατείνουσα δεξιὰ ἀκαίνας $\overline{\tau\iota}$, ή δὲ ὑπὸ πόδα ἀκαίνας $\overline{\sigma}$ · σύμβαλε τὰς δύο κατατεινούσας, καὶ τούτων τὸ L'ἐπὶ τὸ L' τῆς ὑπὸ πόδα· καὶ εὐρήσεις τὴν ἀλήθειαν.

- 56 Στοογγύλην χώραν άλωνοειδη μετρήσωμεν ούτως, η
 δς έστιν η περίμετρος άκαινῶν φμ, η δε διάμετρος 5 ἀκαινῶν ǫπ. ποίει ούτως· τὸ γ' τῆς διαμέτρου ἐπὶ τὴν περιφέρειαν· καὶ εύρήσεις τὴν ἀλήθειαν.
- 57 Χώφαν μετρήσωμεν, ήτις ἔχει τετφάγωνον καὶ ἀπὸ αὐτῆς τφίγωνα δύο· τὸ τετφάγωνον χωφἰς καὶ τὰ τφίγωνα χωφἰς ἐν δυσἰν σχήμασιν. 10
- 58 Χώφαν έξάγωνον μετρήσωμεν ούτως την μέσην τετράγωνον καί τὰς μέσας τριγώνους, καθώς καί τὰς λοιπάς, όμοίως καί όκταγώνους χώρας καί χωρίς τὰ τρίγωνα.
- 59 Χώραν έτεροπλατοῦσαν ἐν τέσσαρσιν τόποις μετρή- 15 σωμεν ούτως. ἔχει τὸ πλάτος ἀχαίνας π, τὸ δὲ παρὰ μέσον ἀχαίνας τε, ἔτι ἀχαίνας τβ, τὸ δὲ στενὸν ἀχαίνας η. τὰ πάντα συμμίξας μέριζε τέταρτον. καὶ εύρήσεις την ἀλήθειαν. ἡ ἅχαινα ἔχει πόδας τβ. 20

1 ἀπένας P. ἀπένας P. 2 σύμβαλλε P. δύο] $\overline{\beta}$ QV^a. $\lfloor \prime \dot{\epsilon} \pi l \ \tau \delta \ \lfloor \prime \rfloor$ Q, $\lfloor \prime \dot{\epsilon} \pi l \ \tau \delta \ P, \ \lfloor \prime \ V, \ \tilde{\eta} \mu \iota \sigma v \ V^a$. 3 ὑπό πόδα] ὑποποδίας V^a. 4 μέτρησον Q. 5 ἀπαινῶν] ἀπενῶν P. δὲ] om. V^a. 6 ἀπαινῶν] VV^a, om. PQ. ποιήσωμεν VV^a. γ΄] PV, τρίτον QV^a. 7 ἐπιφέρειαν V^a. 8 μετρήσομεν Q. τετράγωνα VV^a. ἀπ' V. 9 δύο] β' VV^a. τετράγωνον] τρί γωνον Q. 10 δυσίν] P, δυσί QVV^a. 11 μέτρησον Q, μετρήσω V^a. τετράγωνον] \Box P, τετραγώνους QVV^a. 12 καί (pr.) – τριγώνονς] om. V^a. τὰς λοιπάς] Hultsch, τοὺς λοιπούς PQVV^a. 13 διπαγών^ος V^a. 15 τέσσαρσιν] P, τέσσαροι QVV^a. μέτρησον Q. 16 ἀπαίνας] ἀπένας P. παρὰ] πάχος V^a. 17 ἕτι] PQ,

365 Akainen, der rechte = 310 Akainen, die Grundlinie = 200 Akainen; addiere die beiden Schenkel, davon $\frac{1}{9}$, dies $\times \frac{1}{2}$ Grundlinie; so wirst du die genaue Größe finden.*)

Ein rundes, tennenförmiges Grundstück, dessen Umkreis 56 5 = 540 Akainen, der Durchmesser aber = 180 Akainen, können wir messen folgendermaßen. Mache so: $\frac{1}{2}$ Durchmesser **) > Umkreis; so wirst du die genaue Größe finden.

Wir wollen ein Grundstück messen, das aus einem Qua- 57 drat besteht und daran zwei Dreiecken: das Quadrat für 10 sich und die Dreiecke für sich als zwei Figuren.

Ein sechseckiges Grundstück können wir messen fol- 58 gendermaßen: das mittlere Quadrat und die mittleren Dreiecke,***) wie auch die übrigen, ähnlich wie bei achteckigen Grundstücken; und die Dreiecke für sich.

¹⁵ Ein Grundstück, dessen Breite an vier Stellen wechselt, **59** können wir messen folgendermaßen: die Breite = 20 Akainen, neben der Mitte = 15 Akainen, weiter = 12 Akainen, das schmale = 8 Akainen; addiere alles und dividiere mit 4; du wirst finden $13\frac{1}{2}\frac{1}{4}$; dies wieder > Länge; so wirst du 20 die genaue Größe finden.†) Die Akaina faßt 12 Fuß.††)

*) Die Formel ist ganz falsch, aber analog der in 54 für das gleichschenklige Dreieck benutzten.

**) Richtig wäre $\frac{1}{4}$.

***) Unverständlich.

+) Sehr summarisch.

††) Römisch.

είτε VV^a. ἀκαίνας (sec.]) ἀκένας P. ἀκαίνας (tert.)] Q, ἀκενας VV^a, ἀκένας P. 18 τέταρτον] Hultsch (fort. τὸ τέταρτον), τετάρτου P, τετάρτας Q, δ V^a, δ V. 19 τούτους] ταύτην V. 20 η -ιβ] om. V. ἄκαινα] V^a, ἄκενα PQ.

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

14

2 Κεντηνάφιον ἀπὸ τοῦ παφὰ Ῥωμαίοις κεντούμ, ὅ ἐστιν φ.

10

- 3 Λίτρα δὲ ἐξ Ἑβραίδος· λὶ γὰρ λέγεται ἐμοί, τρὰ δὲ τὸ διαφέρει.
- 4 'Η ούγκία ἔχει στατῆρας β, 'Εβραιστὶ δὲ λέγεται χουζά. ἔστι δὲ δ στατὴρ ζ΄ μὲν Γο, δύο δὲ δίδραγμα, ὰ καλεῖται ἐπικεφάλαια, κατὰ δὲ 'Ρωμαικὴν διάλεκτον 15 καπιτίων καποὺδ γὰρ τὴν κεφαλὴν καλοῦσιν. ἔστι δὲ τὸ δίδραγμον δύο δραγμαί.
- 5 Σίκλον ἀπὸ τῆς σεκὲλ Ἐβραίδος, ὅ ἐστι δοπή· ἔχει δὲ δύο τὰ λεπτὰ καλούμενα, ἅ είσι δραγμαὶ β̄.
- 6 Δύο δὲ δίδραγμά εἰσι δύο σίκλοι κατὰ τὸ σίκλου 20 τὸ ἅγιον, οἱ ποιοῦσι στατῆρα ἕνα.
- 7 Ο στατήο ή δλκή β διδοάγμων αποτελεί μέτοον.
- 8 Καλεῖται δὲ κοδράντης τὸ σίκλον, ἑρμηνεύεται δὲ ἐκ τῆς Ἑβραίδος κοδράντης ἤγουν ἀπόδεσμος.
- 9 Αὐτὸ δὲ τὸ σίκλον δ' μὲν τῆς Γο ἐστίν, L' δὲ τοῦ 25 στατῆρος, $\overline{\beta}$ δὲ δραγμὰς ἔχει· η' γὰρ τῆς Γο ἐστίν ἡ δραγμή. καλεῖται δὲ ἡ δραγμὴ καὶ δλκή.

² λιτρῶν] Salmasius, 5 P. 8 ήσαν] L, είσι Ο, ήν Ι. 16 καπίτιον Hultsch. καπονδ] καπουδ⁵ L, καππουδης Ο, κα-

Von Gewichten.

60

211

Talent. Dies ist zu 125 Liter, und in bezug auf die 1 Unterabteilungen, die als Kleinmünze geprägt sind, wird es in 6000 Kleinmünzen geteilt, die Asse heißen, was aus dem

- 5 Hebräischen übersetzt "verkleinert" bedeutet. 60 Asse sind ein Silberstück. Denare aber waren jene zwei, die von der Witwe in den Tempelstock gelegt wurden,*) welche auch 2 Kleinmünzen genannt wurden. Denn Asse waren Kleinmünzen zweiten Grades.
- Kentenarion von dem römischen "kentum", d. h. 100. 2 10 Litra stammt aus dem Hebräischen; denn "li" heißt 3 "mir", "tra" aber "zerteilt".

Die Unze hält 2 Statere; hebräisch heißt sie "chuza". 4 Ein Stater ist 1/2 Unze, 2 Didragma, die "Kopfgeld" heißen, 15 in römischer Sprache "kapition"; denn "kapud" nennen sie

den Kopf. Ein Didragmon aber ist 2 Dragmen.

Siklon stammt vom hebräischen "Sekel", d. h. Gewicht; 5 es hat 2 sogenannte Kleinmünzen, die 2 Dragmen sind.

Zwei Didragma aber sind zwei Siklen nach dem heiligen 6 20 Siklon, die 1 Stater ausmachen.

Der Stater oder Holke füllt das Maß von 2 Didragma. 7 Das Siklon wird Kodrantes genannt, Kodrantes aber ist 8 hebräisch und bedeutet "Bündel".

Das Siklon selbst ist $\frac{1}{4}$ Unze, $\frac{1}{2}$ Stater, und hat 2 Drag- 9 25 men; die Dragme ist nämlich $\frac{1}{8}$ Unze. Die Dragme wird aber auch Holke genannt.

*) Marc. 12, 41 ff. : λεπτά δύο, δ έστιν κοδράντης. Luc. 21, 1 ff. : δύο λεπτά.

- ---- ---- - -

ποὺτ Ι. 23 δὲ] Ι, διὰ e corr. O, δὲ ς̀ L. τὸ σίκλον] L, om. O; τὸ σίκλον γὰρ τουτέστιν α΄ ζ΄ ξắγιον Ι, sed del.; σίκλον δίδραγμον κοδράντης κατὰ σταθμὸν τὸ αὐτὸ γίνεται, τουτέστιν $\overline{\alpha}$ ζ΄ ξắγ΄ mg. P. 24 ἤγουν] Ι, ηγ^Q P. 25 τὸ] L, om. P. 27 δραγμὴ (alt.)] L, δραχμὴ I et -χ- e corr. O.

14*

212

HERONIS

10	Ή	ÐqlĘ	δè :	τoῦ	xovęs	εύμο	τος	το	ῦ Ἀβεο	σαλ	àμ	Ŷ	'n
	δλχῆς	σίκλω	ν σχε	, ő	έστιν	$\Gamma \mathfrak{d}$	λα	καὶ	σίχλου	α,	ή	$\bar{\beta}$	Ľ
	λιτοῶι	, nal c	5ίχλο τ	ο <i>έ</i> 1	νός.								

- 11 'Οβολός. τοῦτο ὄγδοόν ἐστι τῆς Γο ἀπὸ σιδήφου πεποιημένον. βέλος δὲ τοῦτο ἦν' ποὸ γὰο τῆς Χριστοῦ 5 παρουσίας διὰ τὸ ἐν πολέμοις συγκεῖσθαι τὴν ζωὴν αὐτῶν χρείαν εἶχον ποὸς τοὺς ὑπεναντίους καὶ διὰ τῶν τοιούτων τὰς διοικήσεις ἐποιοῦντο ἐκάστου διδόντος ε βέλη ἢ ī καὶ ἄρτον ἀγοράζοντος ἤ τι ἄλλο. ἔστι δὲ τοῦτο κατὰ μὲν τὴν δλκὴν η' τῆς Γο. ἦν δὲ καὶ 10 ἕτερος ὀβολὸς ἐξ ἀργύρου τυπτόμενον νόμισμα, ὅ ἦν λεπτότατον, ὀγδοηκοστὸν δὲ τῆς Γο. τὸ δὲ δίδραγμον κ ᠔βολοί, ὅ ἐστι δ' τῆς Γο.
- 12 Ο δε χαλκός άργύριον έστι τετυπωμένον, όθεν παρά Άλεξανδρεῦσι τὰ άργύρια χαλκινὰ καλείται. 15
- 13 Έστι δὲ η' τῆς Γο ἡ δραχμή.
- 14 Μνα ἀντὶ τοῦ μανή τῆ γὰρ Ἐβραίδι μανὴ ὁ ἄργυρος καλεῖται. ἡ μὲν Ἰταλικὴ μ στατήρων ἐστί, τουτέστιν Γο κ, Α ā καὶ διμοίρου, ἡ δὲ Θηβαικὴ στατήρων ξ, τουτέστι λιτρῶν β ζ΄. 20
- 15 Πολλοί δὲ τύποι ἀργυρίων τὸ πάλαι, οῦς νουμμοί ἐκάλουν ἀπὸ Νούμμα, ἐξ οῦ καὶ τὸ νόμισμα.
- 16 Μιλιαρίσιον δε τὸ ἀργυροῦν, ὅ ἐστι ā στρατιωτικὸν δόμα· μιλιτία γὰρ ή στρατεία.
- 17 Ο φόλλις σπε ἀργύρια πληφοῦ καλεῖται δὲ παρὰ 25 'Ρωμαίοις θύλαχος.
- 18 Μαφής μέτρον ἐστὶ Ποντικὸν β ὑδριῶν, ή δὲ ὑδρία παρ' αὐτοῖς ī ξεστῶν ἐστιν, ὡς εἶναι τὸν κύπρον κ ξεστῶν Ἀλεξανδρινῶν.

² ή] Hultsch, ε P. 3 Post λιτρών add. και ούγγίας μιάς Hultsch. 16 δραχμή ΙΟ, δραγμή L. 21 νουμμοί] Ι, νν' L,

Das Haar der Schur Abesaloms war an Gewicht 125 10 Siklen,*) d. h. 31 Unzen und 1 Siklon, oder $2\frac{1}{2}$ Liter und 1 Siklon.

Obol. Dies ist $\frac{1}{8}$ Unze, aus Eisen gemacht. Es war aber 11 5 ein Wurfgeschoß; denn vor der Gegenwart Christi hatten sie solche nötig wider ihre Gegner, weil das Leben immer von Kriegen heimgesucht wurde, und mittels solcher geschah der Handelsverkehr, indem jeder 5 oder 10 Wurfgeschosse gab und dafür Brot oder anderes einhandelte. Es ist aber

10 an Gewicht $\frac{1}{8}$ Unze. Es gab aber auch einen anderen Obol, eine geprägte Silbermünze, die sehr klein war, $\frac{1}{80}$ der Unze; ein Didragmon aber ist 20 Obol, d. h. $\frac{1}{4}$ Unze.

Ein Chalkos ist ein geprägtes Silberstück, weshalb bei 12 den Alexandrinern Silbergeld Kupfernes genannt wird.

15 Die Drachme ist $\frac{1}{8}$ Unze.

Mine steht für Mane; denn hebräisch heißt Silber Mane. 14 Die italische ist 40 Statere, d. i. 20 Unzen, $1\frac{2}{3}$ Liter, die thebaische aber 60 Statere, d. h. $2\frac{1}{2}$ Liter.

In alter Zeit gab es viele Arten von geprägtem Silber- 15 20 geld, die "Nummi" genannt wurden nach Numa, nach dem es auch Nomisma heißt.

Miliarision ist das Silberstück, das 1 Soldatengabe ist; 16 "militia" heißt nämlich Kriegsdienst.

Der Follis beträgt 125 Silberstück; es bedeutet bei den 17 25 Römern Beutel.

Mares ist ein pontisches Maß zu 2 Kannen, die Kanne 18 aber ist bei ihnen 10 Xesten, so daß der Kypros 20 alexandrinische Xesten ist.

*) 2. Kön. 14, 26: διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῶ.

lac. O. 23 α στρατιωτικόν] α³ στατιωτικόν L, άστρατιωτικόν
IO. 25 Ό φόλλις] Salmasius, εφολ⁵ L, όφολ⁵ O, όβόλους Ι. άργύρια] O, άργύριον Ρ. 27 Μαρής] Ρ, μάρις Ι. Ποντικόν]
Ι. ποντικών Ρ.

213

19	O'	κύπι	pog	μέτροι	ง ธิฮา	ελ μοδί	ων	β,	λέγε	ται δε	είναι
	παρὰ	τοῖς	Π	οντικοί	ῖς χ	οινίκωι	, <u>ē</u> .	ή	δε	χοϊνίξ	έστι
	ξεστῶι	ν <i>β</i> ,	ക്ട	εἶναι	τόν	χύποο	ע אי	δ	γὰο	μέγας	παρ'
	αὐτοῖς	μόδ	iog	ξεστῶ	v Ес	τι πδ.			- ,		•

- 20 Λίτοα παρά Ρωμαίοις έρμηνεύεται λίβρα, ήτις έτυ- 5 μολογεῖται παρ' αὐτοῖς ἰσότης ήτουν ἰσοκανονία ἔχει δὲ ὀγκίας ἰβ. παρήχθη δὲ τὸ τῆς Γο ὄνομα ἐξ Ἑλληνίδος ἀπὸ τοῦ ὄγκου.
- 22 "Allws dè ráliv μ eol(zerai $\dot{\eta}$ odynla raqà 'Eboalois 15 els stat η qas $\overline{\beta}$, d dè stat η q ëzei slulous $\overline{\beta}$, tò dè sinlov ëzei lentà dúo, tò dè lentòv dluù $\overline{\alpha}$ éstl, η' t η s Γ o.
- 23 Παρά τισι δὲ καὶ ὀβολὸς νόμισμα ἀπὸ τοῦ παρὰ τῶν βασιλέων ἐν τούτῷ νομίσαι τὸν κόσμον διοικεῖσθαι. 20 ἀργύριον καλοῦμεν διὰ τὸ ἐξ ἀργύρου τετύφθαι. μέγα δέ ἐστιν, ὅς ἐκλήθη ἀργυροῦς, δηναρίων ϙ, ἕκαστον δὲ δηνάριον ἀσσαρίων ἐστὶν ξ.
- 24 Ο δε άργυρος μανή πας' Έβραίοις λέγεται.
- 25 Ξέστης έξ Έλληνίδος ἀπὸ τοῦ ξέεσθαι τὰ μεγάλα 25 μέτρα εἰς λεπτότητα.

214

р

³ γὰρ] fort. δὲ. 4 μόδιος] Hultsch, μοδιων Ρ. 5 έτυμολογεῖται] Ι, ἐτοιμολογεῖται Ρ. 6 ἤτουν] Ρ, ἤγουν Ι. 7 ὀγχίας] L, ὀγγίας Ο, οὐγχίας Ι. 11 χαρπῶν] Ρ, καρποῦ Ι.

Der Kypros ist ein Maß zu 2 Scheffeln, und es heißt, 19 daß dieser*) bei den Pontikern 5 Choinikes hält; die Choinix aber hält 2 Xesten, so daß der Kypros 20 hält. Der große Scheffel dagegen hält bei ihnen 24 Xesten.

5 Liter heißt römisch "libra", was nach ihrer Etymologie 20 Gleichheit oder Gradheit bedeutet; es hält aber 12 Unzen. Der Name Unze aber ist aus dem Griechischen abgeleitet von "onchos".

Ein Liter ist 288 Gramm, jedes Gramm ist 6 Keratia; 21 10 diese aber sind Steine der Früchte des Johannisbrotbaums, und dieser Stein hat, wenn er voll entwickelt ist, das Gewicht von 2 wohl gediehenen Gerstenkörnern, so daß ein Liter 3456 Gerstenkörner, 1728 Keratia, 288 Gramm, 12 Unzen ist; die Unze aber ist 24 Gramm.

15 Auf andere Weise wiederum wird die Unze bei den 22 Hebräern geteilt in 2 Statere, der Stater aber hat 2 Siklen, das Siklon 2 Lepta, und das Lepton ist 1 Holke, $\frac{1}{8}$ Unze.

Bei einigen aber heißt auch der Obol Nomisma, weil 23 sie meinen, daß die Welt damit von den Königen verwaltet 20 werde. Argyrion nennen wir das Geld, weil es aus Silber

geprägt ist. Das große Geld, das Silberstück genannt ist, hält 100 Denare, und jeder Denar ist 60 As.

Das Silber aber heißt bei den Hebräern "mane".**) 24 Xestes stammt aus dem Griechischen von "xeesthai", 25 25 weil die großen Maße zur Kleinheit abgeschabt werden.

ούτος] Hultsch, ουτως Ρ. 13 κόκκων] Hultsch, κόκκον Ρ. 17 δέ] Ι, οm. Ρ. 20 τῶν βασιλέων] Ι, των βασιλεῦσιν L, τοῖς βασιλεῦσιν Ο. νομίσαι] Ρ, τῷ νομίσματι Hultsch. 22 δς] δ Gronovius. Εκαστον] Ι, έκατον Ρ. 24 ἄργυρος] Ι, ἀργυρ^ς L, ἀργυροῦς Ο. 25 έξ] addidi, om. Ρ. Έλληνικός Hultsch.

^{*)} Der Scheffel.

^{**)} Vgl. 14.

216

Р

61

Περί μέτρων.

- Κόρος μόδιοι λ. παρ' Έβραίοις δὲ χὸρ λέγεται. 1
- Λεθέκ μόδιοι τε. 2
- 3 Γόμοο δμοίως μόδιοι τε.

Βάτον μέτρον ξεστῶν ν. 4

- Μνάς δέκα μόδιοι σίτου ή κριθής είληπται έκ τοῦ 5 μεδιούμ 'Ρωμαίου, δ έστι μέσον.
- Médiuvog. $\Sigma \alpha \lambda \alpha \mu i \nu o i \mu o d o \nu \overline{\epsilon}$, $\Sigma i \kappa \epsilon \lambda o i d \overline{\delta} L'$. 6
- Σάτον μόδιον κουμουλάτον, πας' Έβραίοις θηλυ-7 κώς, παρ' Έλλησιν δε ούδετέρως. έστι δε μόδιος κου- 10 μουλάτος πας' Έβραίοις, και διὰ τοῦ κουμουλάτου τὸ δ΄ τοῦ μοδίου τὸ ὑπέρχυμα εἴρηται σαὼ ἤγουν λῆψις η άρσις. μόδιον παρ' Έβραίοις ξεστῶν πβ.
- Κάβος πῆ μὲν τὸ δ' τοῦ μοδίου, πῆ δὲ τὸ ε', πῆ 8 δε το 5'. καβά δέ έστιν Έβραιστι το έτεμεν, και διά 15 τό τέμνεσθαι είς μικοά τὸ μόδιον ούτως ώνομάσθη. παρά δε Έλλησιν έλέχθη κάβος διὰ την τρανότητα.
- 9 Χοΐνιξ και ύφει έν μέν έστι μέτρον, διττόν δέ όνομα κέκληται, έν μεν τῆ Έβραίδι ἀρσενικῶς, έν δε τῆ Ἑλληνίδι θηλυκῶς. ἔστι δὲ η' τοῦ παοὰ Κυποίοις 20 μοδίου, δς έστι μόδιος παρ' αύτοις ξεστων τζ και ποτηρίου. τὸ δὲ ὑφεὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Ἑβραίδος λέγεται όφέν, ő έστι των β δρακων της χειρός τὸ μέτρον.
- Δράξ τὸ χειρόπληθες τῆς μιᾶς χειρός. 10
- Άρτάβη παο' Έβραίοις ξεστῶν οβ, όμοίως δὲ καί 25 11 δ μετρητής οβ έστι ξεστών κατά το μέτρον το άγιον δ τε ύγοὸς μετοητής καὶ ἡ ἀοτάβη τοῦ γενήματος.
 - 6 Mvàs] P, $\mu\nu\alpha\sigma$ ls Hultsch. $\ddot{\eta}$] I, om. P. 7 'Pωμαίου, 8] Ο, 'Ρωμαίους L, 'Ρωμαίος Ι. 8 μοδίων] μδ Ρ, μοδίους Ι. 10 "Ελλησιν] L, "Ελλησι ΙΟ. 12 ήγουν] Ι, ηχ L, ή γάο Ο. 13 'Εβραίοις] Ι, Έβραίων Ρ. 15 καί] L, ώς Ο, τό Ι. 18 διττόν]

Von Maßen.

61

4

217

Koros ist 30 Scheffel; bei den Hebräern heißt es "Chor". 1 2 Lethek 15 Scheffel. Gomor ebenfalls 15 Scheffel. 3

Baton ein Maß zu 50 Xesten. 5

- Mnas ist 10 Scheffel Getreide oder Gerste; es ist ab- 5 geleitet von dem römischen "medium", d. i. mittlere.
- Medimne. Die Salaminier zu 5 Scheffeln, die Sikeler aber 6 $zu 4\frac{1}{2}$.
- Saton hält einen Modius cumulatus, bei den Hebräern 7 10 weiblichen Geschlechts, bei den Griechen aber Neutrum. Bei den Hebräern ist es ein modius cumulatus, und weil der cumulatus einen Überschuß von $\frac{1}{4}$ Modius hat,*) heißt es "Sao", d. h. Nehmen oder Erhebung. Ein Scheffel ist bei 15 den Hebräern 22 Xesten.

Kabos ist bald $\frac{1}{4}$ Scheffel, bald $\frac{1}{5}$, bald $\frac{1}{6}$. "Kaba" be- 8 deutet auf Hebräisch "er schnitt", und es wurde so benannt, weil der Scheffel in kleine Teile zerschnitten wird; bei den Griechen aber wurde es Kabos genannt wegen des Klanges.

Choinix und Hyphei ist ein Maß aber doppelt benannt, 20 im Hebräischen männlichen Geschlechts, im Griechischen aber weiblichen. Es ist $\frac{1}{8}$ des Scheffels der Kyprier, welcher Scheffel bei ihnen 17 Xesten und etwas ist. Hyphei ist aus dem Hebräischen selbst abgeleitet, nämlich Ophen, d. h. das 25 Maß von 2 Handvoll.

Drax ist 1 Handvoll.

10

Artabe ist bei den Hebräern 72 Xesten, und ebenso ist 11 auch der Metretes 72 Xesten nach dem heiligen Maß, sowohl der Metretes für flüssiges als die Artabe von Früchten. Der

.

*) Die Stelle scheint nicht in Ordnung zu sein.

Ο, διττω L, δίττα Ι. 20 Κυπρίοις] Ι, Κυπρίων Ρ. 21 μο-δίου] Ι, μοδί Ρ. αὐτοῖς] scripsi, αὐτῶν Ρ. ποτηρίου] ποστη-μορίου Hultsch. 23 δφέν] Ρ, όφεί Hultsch. 25 Ἑβραίοις] Ι, Ἐβραίων Ρ. 26 ό] Ι, οm. L, ή Ο. κατὰ] scripsi, καὶ Ρ. 27 γεννήματος Hultsch.

- ^P ἀρτάβη δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ παρ' Αἰγυπτίοις ὀρτόβ, δ ἐστι καλῶς συνηγμένον.
- 12 Μέτρα γ τὸ μικρὸν γόμορ, ὅ ἐστι ξεστῶν Ξ, ὥστε εἶναι τὸ ι΄ τῆς ἀρτάβης.
- 13 Τρία μέτρα σεμιδάλεως. ταῦτα τὰ τρία μέτρα ἕκα- 5 στον γόμορ ἐχώρει, τὸ δὲ γόμορ δέκατον ἦν τοῦ μεγάλου μέτρου, τουτέστι τῆς ἀρτάβης, ὃ γίνεται ξ ξέσται καὶ ε΄ ῶστε τῷ αὐτῷ μέτρῷ τοῦ γόμορ τρία μέτρα πάλιν ὑπῆρχεν, ἂ ἐγίνοντο ἀπὸ ξεστῶν β καὶ γ΄ ιε΄. καὶ τὸ μὲν μέτρον τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· καὶ γὰρ 10 τὸ μάνα ἢ γόμορ ἐν μέτρῷ παρείχετο, ὅ ἐστι κατὰ μὲν τὴν ίερωσύνην γ δεκάτωσις, κατὰ δὲ τὸ σύμβολον τοῦ ὀνόματος, ἐπεὶ πῶν δέκατον γίνεται μέτρῷυ ἰῶτα δηλοῖ, ὅ ἐστι ἄρτου ὀνομα^τ iῦ, ἐν ῷ μέτρῷ τὰ τρία μέτρα συναγόμενα ἐν ἑνὶ παρείχεν αὐτῆς τῆς ἁγίας 15 τριάδος τὴν ὁμοουσιότητα.

¹ παρ'] ΙΟ, παρα L. Αἰγυπτίοις] Ι, Αἰγυπτίων Ρ. 8 ῶστε] ωςς L, ῶδε Ο, ῶστε εἶναι Ι. τῷ αὐτῷ μέτρῷ] Ο, τω αυτω μετρον L, τὸ αὐτὸ μέτρον Ι. 9 ἂ] Ι, οι Ρ. 10 τρόπον] des. I. 11 μάνα] des. Ο. η̃] fort. $\overline{β}$; cfr. Exod. 16, 22. 13 γίνεται] \aleph post lac. 4 litt. L.

219

Name Artabe kommt vom ägyptischen "Ortob", d. h. "schön gesammelt".

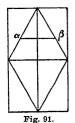
3 Maß das kleine Gomor, das 6 Xesten ist, also $\frac{1}{10}$ 12 б Artabe.*)

Artabe.*) Drei Maß feines Weizenmehl.**) Diese drei Maße faßten 13 je 1 Gomor, 1 Gomor aber war $\frac{1}{10}$ des großen Maßes, d. h. der Artabe, was $7\frac{1}{5}$ Xesten gibt; folglich hielt dasselbe Maß 10 des Gomor wiederum 3 Maß zu $2\frac{1}{3}\frac{1}{15}$ Xesten. Und das Maß verhält sich in dieser Weise; denn auch die Manna wurde nach Maß geliefert, je 2 Gomor***) in welchem Maß die drei Maße in eins vereinigt die Wesens-einheit der heiligen Dreiheit selbst darstellton

einheit der heiligen Dreiheit selbst darstellten.

*) Unverständlich.
 **) Bezieht sich auf 1. Buch Mosis 18, 6.
 ***) Das Folgende ist heillos verdorben und lückenhaft, der ganze Schluß höchst dunkel.

- Ad Geometr. 6, 2 p. 208^a, 14 (S² fol. 7^r). Κάθετος ή τῶν ις. τὸ ζ΄ τῶν ξβ ἐπὶ ταῦτα γίνονται υςς. τοσούτων τὸ ἐμβαδόν.
- 2. Ad Geometr. 24, 31 p. 434, 20 (S³ fol. 7^{*}). 5 Τετμήσθω ή τοῦ τριγώνου γωνία δίχα. διὰ δὲ τὸ γ΄ τοῦ ૬΄ τῶν Στοιχείων τὰ τῆς βάσεως τμήματα τὸν αὐτὸν ἕξει λόγον ταῖς λοιπαῖς τοῦ τριγώνου πλευραῖς. αί δὲ λοιπαὶ ἴσὰι καὶ τὰ τμήματα ἴσα. ἐὰν δὲ δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς ταῖς δυσὶ πλευραῖς ἴσας ἔχη καὶ τὴν βάσιν τῆ 10 βάσει καὶ τὴν γωνίαν τῆ γωνία ἴσην ἔχη, καὶ αἰ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται καὶ τὰ ἑξῆς. ὅστε κάθετος ἔσται ή ἐπὶ τὴν βάσιν ἡγμένη ἀπὸ τῆς πορυφῆς τοῦ τριγώνου εἰς δύο οὖν ἴσα ὀσογώνια τρίγωνα διαιρεῖται. ὥστε τὸ ἀπὸ τῆς ὑποτεινούσης τὴν ὀσθὴν γωνίαν ἴσον 16 ἔσται τοῖς ἀπὸ τῶν τὴν ὀσὴν γωνίαν περιεχουσῶν. τριαποντάκις δὲ τὰ λ ῶ· ἀλλὰ καὶ τὰ ιε΄ ἐφ΄ ἑαυτὰ σκε. ταῦτα ἐκβλητέον ἀπὸ τῶν χὰρ χος ἑστὶ πυρίως. ὡς ἔγγιστα δὲ τὰ

κε΄ καὶ πεντηκονταὲν πεντηκοστὰ δεύτερα. 20 ἔστω οὖν ὅμως ἡ κάθετος κς΄· τὸ ἐμβαδὸν ἄφα τοῦ τριγώνου τς. (fol. 8^r) τοῦτο τετφάκις, καὶ γίνεται τὸ γφαφὲν παφαλληλόγφαμμον ἔχον τὸ ἐμβαδὸν , αφξ. σύνθες τὰς τρεῖς πλευφάς, καὶ γίνεται εὐθεῖα ζ΄. 25 παφάβαλλε παφὰ ταύτην τὸ χωφίον, οὖ τὸ ἐμβαδὸν , αφξ, καὶ γίνεται τὸ πλάτος ἡ αβ ἤτοι ἡ διάμετφος τοῦ κύκλου ιζ γ΄. τὸ αὐτὸ δὲ

2 refertur ad numerum areae in figura correctum. 15 rd] rd | rd S. 17 $\overline{\lambda}$ $\overline{\Im}$] λ \Im in ras. rd (alt.)] supra scr. 22 Ante rovro del. rg. 25 ylverau evorela $\widetilde{\Gamma}$ ev $^{\theta}$. 27 rd $\pi\lambda$ áros]

τούτο del. τζ. 25 γίνεται εύθεία] | εύ[°]. 27 το πλάτοι supra sor.

εύρεθήσεται καὶ κατὰ τὴν τοῦ "Ηρωνος ἀπόδειξιν, ἡν ἐν τῆ ἄνευ καθέτου εύρέσει τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν τριγώνων ἐξέθετο ὅν γὰρ λόγον ἔχει τὸ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τῆ<u>ς</u> περιμέτρου τοῦ τριγώνου, τῶν με δηλονότι: γίνονται δὲ ,βκε' πρὸς τὰ χοε τὰ γινόμενα ὑπὸ τῆς ἡμισείας τῆς περιμέτρου καὶ τῆς ὑπεροχῆς, ἡ ὑπερέχει αῦτη τῆς πλευρᾶς, οῦτω καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ὑπεροχῆς, τῶν ιε' δηλαδή γίνονται δὲ σκε [πρὸς οε. ὧν πλευρὰ τετραγωνική ὀκτὰ καὶ β γ'] πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου τοῦ ἐγγραφομένου τῷ τριγώνῷ. ὅν δὲ

- 10 λόγου ἔχει τὰ , βπε πρὸς χοε', τὸυ αὐτὸυ λόγου ἔχει καὶ τὰ σκε πρὸς σε' τριπλάσιου γάρ ῶστε ή ἐκ τοῦ κέντρου ἔσται πλευρὰ τῶυ οε'. ἔστι δὲ τῶυ σε πλευρὰ ὡς ἔγγιστα η' καὶ β' γ'. τούτων διπλῆ ή διάμετρος ἤτοι ιζ΄ γ'.
- 3. Ad Geometr. 24, 31 p. 434, 20 (quo signo .9. refertur) 15 (S³ fol. 8^r).
 - Σαφέστερον οῦτω δειχθήσεται ἐπεὶ διὰ τὸ ιβ' τοῦ ιγ' τῶν Στοιχείων τὸ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ τριγώνου τριπλάσιόν ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς ἐκ κέντρου, ἔσται ἡ ἐκ τοῦ κέντρου πλευρὰ τῶν τ΄ καὶ ταῦτα δίς, καὶ ἕξεις τὴν διάμετρον.
- 20 4. Ad Geometr. 24, 32 p. 436, 10 (S³ fol. 8^r).
- λδ ζ΄ 5΄ μαλλον έν τῆ παφαβολῆ μαλλον συμβάλλει τὸ η'. 5. Ad Geometr. 24, 32 p. 436, 5 (S³ fol. 8^r).
- Έπει ή τοῦ τριγώνου πλευρὰ δυνάμει τριπλασίων τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου, ή δὲ διάμετρος τῆς ἐκ τοῦ κέν-
- 25 τρου δυνάμει τετραπλασίων, τὸ ἀπὸ τῆς διαμέτρου ἐπίτριτον λόγον ἔχει πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς. ἔστι δὲ καὶ ἡ διάμετρος τῆς καθέτου μήκει ἐπίτριτος ἡ γὰρ ἐκ τοῦ κέντρου διπλασίων τῆς ἐκ τοῦ κέντρου ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ τριγώνου, ὡς ὁ Υψικλῆς ἐν τῷ πρώτῷ τῶν εἰς Εὐκλείδι,ν δυ ἀναφερομένων ἐπορίσατο καὶ Πάππος ἀπέδειξεν. τὸ δὲ

, uruq

5

1 ^{*''*}Hǫωνος] Metr. I 8. 7 πǫδς—8 γ'] del. S; etiam seqq. inducta sunt. In fig., quae ipsa quoque deleta est, supra αβ numerus additus est ($\overline{v\pi}$?). 10 $\overline{\beta\pi\epsilon}$], β- corr. ex 5. 21 5'] incertum; quid uoluerit non satis intellego. 24 Inter διαμέτρου et έπίτοιτου schol. 4 eadem manu prius scriptum. 29 *Tψιπλ*ης] Eucl. opp. V p. 6, 15. 30 Πάππος] V 76.

ύπὸ τῆς ἐπιτοίτου καὶ ὑπεπιτοίτου παφαλληλόγφαμμον ὑπεπίτριτόν ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιτρίτου (διὰ τὸ μετὰ τὸ κα΄ τοῦ ι΄ τῶν Στοιχείων λῆμμα). ἔστι δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ τριγώνου τοῦ αὐτοῦ τετραγώνου ὑπεπίτριτον ἴσα ἄφα. ἅστε καὶ τὸ πλάτος τὸ γινόμενον ἐκ τῆς παφα- 5 βολῆς τοῦ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τετραγώνου παφὰ τὴν κάθετον ἡ διάμετρός ἐστιν.

 Ad Geometr. 24, 33 p. 436, 11 (ad cuius fig. signo (refertur) (S³ fol. 8^r).

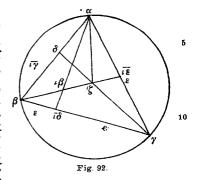
Κατὰ τὴν τοῦ "Ηφωνος ἀπόδειξιν τὸ L" τῆς πεφιμέτφου τοῦ 10 τριγώνου κα', τὸ ἀπ' αὐτῆς υμα', τὸ ὑπὸ τῆς ἡμισείας ἤτοι τῶν κα' καὶ τῆς ὑπεφοχῆς, ἦ ὑπεφέχει ἡ ἡμίσεια τῆς πεφιμέτ<u>φου</u> τοῦ τριγώνου τὴν πλευφὰν τὴν οὖσαν ιδ' ἤτοι τῆς ζ΄ φμζ. ὡς δὲ τὰ υμα πρὸς τὰ φμζ. ἔστι δὲ τριπλασίονα· οῦτω τὸ ἀπὸ τῆς ὑπεφοχῆς, ἦ ὑπεφέχει ἡ ἡμίσεια 15 τῆς πεφιμέτφου τοῦ τριγώνου τὴν ιε' πλευφάν, πφὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντφου τοῦ ἐγγραφομένου κύκλου τῷ τριγώνω· ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη ὑπεφοχὴ ζ΄. ὅστε τὸ ἀπὸ τῶς ται τὸς', τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντφου ιβ'. ἡ ἐκ τοῦ κέντφου ἀφα ἔσται πλευφὰ τοῦ ιβ', ἡ διπλῆ ταύτης διάγεται. ἔστι 20 δὲ τῶν ιβ' ἡ πλευφὰ γζ" ὡς ἔγγιστα· ἡ διάμετφος ἄφα ζ΄.

7. Ad Geometr. 24, 34 p. 436, 20 (S³ fol. S⁷). Η κάθετος τοῦ τριγώνου ιβ τεμνομένης τῆς ιδ πλευρᾶς εἰς ε΄ καὶ θ΄, τὸ ἐμβαδὸν πδ. καὶ ἐπεὶ ὀξυγώνιον τὸ τρίγωνον, ἐν μείζονι τμήματι ἡμικυκλίου συνίσταται, κατὰ 26 γοῦν τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ε΄ θεωρήματος τοῦ δ τῶν Στοι χείων, ἐπεὶ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου ἐντός ἐστι τοῦ τριγώνου. τέμνω τὴν μείζονα πλευρὰν καὶ τὴν ἐλάττονα δίχα, τὰς ιγ καὶ ιε΄, καὶ ἀπὸ τῶν διχοτομιῶν ἤχθωσαν κάθετοι

² διὰ – 3 λῆμμα] mg. interiore ead. manu, signo /. huc relata. 4 τετφαγώνου]] infra scr. 5 πλάτος] corr. ex μῆκος. 10 "Ηφωνος] Metr. I 8. 12 ή] corr. ex αῦτη. 13 ιδ'] e corr. 14 τφιπλασίονα] -ίονα incertum. 16 Ante προς del. ἕστι δὲ 5΄... 20 διάγεται] h. e. διάμετφός ἑστι. 24 καὶ ἐπεὶ] e corr. 29 post ιε΄ del. καὶ ἀπὸ τοῦ δ. κη κέντφου καθέ^τ.

raîs πλευφαίς αί $\overline{\delta \zeta}$, $\overline{\zeta} \varepsilon$. συμπεσοῦνται οὖν. συμπιπτέτωσαν κατὰ τὸ ζ΄. καὶ ἐπεὶ αί αδ, $\overline{\delta \beta}$ ἴσαι εἰσί, κοινὴ δὲ ἡ $\overline{\delta \zeta}$,

xaì yavla $\dot{\eta}$ ὑπὸ αδζ yavíq τῆ ὑπὸ ζδβ ἴση, xaì $\dot{\eta}$ aζ τῆ ζβ ἴση· ὡσαὐτως xaì ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὥστε aĩ aζ, ζβ, ζγ ἴσαι· κέντοον ἄφα ἐστὶ τὸ ζ τοῦ περὶ τὸ τρίγωνον γραφομένου κύκλου. ἐπεὶ δὲ ὁρθογώνιόν ἐστι τρίγωνον τὸ βδζ, $\dot{\eta}$ βζ τῆς βδ ἐπιτέταρτός ἐστιν· ἔστα δὲ ἡ βδ ς L^{...} ἡ ἄφα βζ ἔσται η΄ καὶ ὄγδοον. ἔστι

225

δὲ ἐκ τοῦ κέντρου ἡ διπλῆ ταύτης, ῆτις καὶ διάμετρός 15 ἐστιν, ἔσται ις καὶ δ΄. ἡ δέ γε $\overline{\zeta\delta}$ δ΄ καὶ ở δέκατα Ἐν ὡς ἔγγιστα, ἡ γδ κάθετος ιβ καὶ κε εἰκοστοἐκτων ὡς ἔγγιστα, ἡ βε κάθετος ια΄ Δ΄. ἔστι δὲ τὸ ὑπὸ τῶν δύο πλευρῶν τῶν ιγ΄ καὶ ιε΄ ἰσον τῷ ὑπὸ τῆς καθέτου ἤτοι τῶν ιβ καὶ τῆς διαμέτρου τῶν ις δ΄ παφαβαλλόμενον οὖν τὸ ὑπὸ τῶν πλευ- 20 ρῶν παφὰ τὴν κάθετον πλάτος ποιεῖ τὴν διάμετρον.

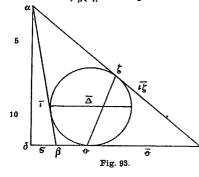
- 8. Ad schol. 7 (pertinet ad lin. 18 sqq.) (S³ fol. 8^v).
 Τὸ ἀληθέστερον τοῦτό ἐστιν[•] ὃν λόγον ἔχει τὰ ιβ πρὸς τὰ ιγ΄, τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει τὰ ιε΄ πρὸς τὰ ις δ΄. τὰ ἄρα ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν μέσων.
- Ad Geometr. 24, 35 p. 438, 3 (quo signo (relatum est) (S³ fol. 8^v).

Ἐπεὶ ἀμβλυγώνιόν ἐστι τὸ αβγ τρίγωνον, τὸ ἀπὸ τῆς αγ ὑπερέχει τῶν ἀπὸ αβ, βγ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν $\overline{\gamma\beta}$, $\overline{\beta\delta}$. ὑπερέχει δὲ $\overline{\rho\eta}$. ὥστε η $\overline{\delta\beta}$ ἔσται ἕξ η ἀρα αδ ἔσται η΄. ξ΄ 30

l συμπιπέτωσαν. 17 εἰχοστοέχτων] corr. ex εἰχοστόεχτα (?). figuram 48 p. 437 expleuit S³. 24 ιε΄] corr. ex ις δ΄. 25 ὑπὸ] corr. ex ἀπὸ. 30 ante ξ΄ eras. τοῦ (?).

Heronis op. vol. V ed. Heiberg.

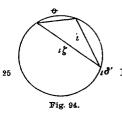
ούν όντος τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου τοῦ αδγ καὶ ἀφηρημένου ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ αδβ κδ΄ κατα-

λείπεται τὸ ἐμβαδὸν τοῦ αβγ ἀμβλυγωνίου τοιγώνου λ≤΄. ἤχθω παφάλληλος τῆ αδ ἡ ζθ ἰσογώνια ἄφα τὰ τρίγωνα τὰ γαδ γζθ ἀνάλογον ἄφα αί πλευφαὶ αί πεφὶ τὰς ἴσας γωνίας. ὃν ἄφα λόγον ἔχουσι τὰ ἰζ πφὸς τὰ η΄ διπλασιεπγ όγδοον δέ καὶ τὰ θ΄ πφὸς τὰ δ. τεσσάφων ἄφα ἔσται ἡ ζθ διάμετφος τοῦ κύπλου

15 ώς ἔγγιστα. ἀλλὰ καὶ ὅν λόγον ἔχει τὰ ιε πρός τὰ η' ἔχει δὲ τὸν η' καὶ ζ' ὄγδοα τὸν αὐτὸν καὶ τὰ ζ' πρός τὰ δ̄ ἔχει γὰρ τὸν δ̄ καὶ ζ̄ ὄγδοα ἤτοι ἡμίση. ὡς ἔγγιστα δὲ εἶπον διὰ τὸ μὴ τετμῆσθαι ἀνάλογον κυρίως τὰς αζ, ζγ, δϑ, ϑγ, ἀλλὰ παρὰ μικρὸν καὶ ἔγγιστα ἀνάλογον.

20 10. Ad Geometr. 24, 36 p. 438, 19 (S³ fol. 9^r).

Όν λόγον ἔχει τὰ η πρός τὰ ι', τὰ ιζ πρός τὰ κα' δ' τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν μέσων καὶ τὸ ὑπὸ τῶν μέσων ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν ἀκρων. 13' 11. Ad Geometr. 17,4 p. 332°,1 (S⁵fol. 9^r).

> 'Απέδειξεν 'Αρχιμήδης, ὅτι ἡ περίμετρος τοῦ κύκλου τῆς διαμέτρου τριπλασιεφέβδομος ὡς ἔγγιστα, καὶ ὅτι ια΄ τε-

τράγωνα τὰ ἀπὸ τῆς διαμέτρου ἶσα γίνεται ιδ κύκλοις 30 ἔχουσι τὴν αὐτὴν διάμετρον, ἀφ' ἧς τὰ τετράγωνα. διὰ

16 $\tau \delta \nu$ (pr.)] corr. ex $\hat{\tau}$. 17 $\bar{\xi}$] e corr. fig. 49 p. 438 expleuit S⁵. 23 $\delta \pi \delta \tau \delta \nu$ (pr.)] e corr. 24 $\delta \pi \delta$] corr. ex $\delta \pi \delta$. fig. 50 p. 439 mutauit S⁵. 29 $\gamma (\nu \epsilon \tau \alpha \epsilon) \prod_{i=1}^{\ell} 30 \tau \epsilon \epsilon \rho \delta \gamma \delta \nu \epsilon \alpha \delta \prod_{i=1}^{\ell} \Delta i$.

τοῦτο ἐνδεκάκις ποιῶν τὸ τετφάγωνον μερίζει παφὰ τὸν ιδ΄. καὶ ἐπεὶ τὰ κβ΄ τῶν ζ΄ τφιπλασιεφέβδομα, τὴν διάμετφον ἐπὶ τὰ κβ, καὶ τὰ γινόμενα μέφιζε παφὰ τὸν ζ΄, καὶ εύφήσεις τὴν πεφίμετφον.

- 12. Ad Geometr. 17, 5 p. 332*, 14 (S³ fol. 9^x). 5
 "Η καὶ συντομώτερον οὕτω' τριπλασίασον τὴν διάμετρον καὶ τοῖς γινομένοις πρόσθες τὸ δ' τῆς διαμέτρου, καὶ ἕξεις τὴν περίμετρον.
- 13. Ad Geometr. 17, 6 p. 334^a, 6 (S¹ fol. 9^r).

Τὴν περίμετρον ἐπὶ τὰ ζ πολλαπλασιάζων καλῶς λαμβάνει 10 τῶν γινομένων τὸ κβ΄, ὅτι ὁ κβ τοῦ ζ τριπλασιεφέβδομός ἐστιν· ἀπέδειξε δὲ ᾿Αρχιμήδης τὴν τοῦ κύκλου περίμετρον τριπλασίαν οὖσαν τῆς διαμέτρου καὶ ἔτι ἑβδόμφ μέρει ὑπερέχουσαν.

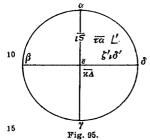
- 14. Ad Geometr. 17, 1 p. 336^a, 21 (S³ fol. 10^r). 15 Δείκνυσιν δ 'Αρχιμήδης, στι το ύπο τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου καὶ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου διπλάσιόν ἐστι τοῦ κύκλου⁻ το ἄρα ὑπο τῆς διαμέτρου, διπλασίονος οὕσης τῆς ἐκ τοῦ κέντρου, καὶ τῆς περιφερείας τετραπλάσιόν ἐστι τοῦ κύκλου. διὰ τοῦτο ληπτέον το δ'. 20
- 15. Ad Geometr. 17, 4 p. 336^a, 10 (S³ fol. 10^r). Ἐἀν ἅπαξ τὴν διάμετρον μετὰ τῆς περιμέτρου ποιήσας λαμβάνης τὸ δ΄. ἐἀν τὰ κβ΄ τῆς περιμέτρου ποιήσας ἐφ' ἑαυτά γίνονται δὲ υπδ καὶ ταῦτα μετὰ τῆς διαμέτρου ἤτοι τῶν ζ΄, λήψη πάντως τὸ γινόμενον ὑπό τε τοῦ δ΄ καὶ 25 τοῦ εἰκοστοδύου τὰ γὰρ κβ΄ τῶν υπδ εἰκοστόδυον καὶ τὸ γινόμενον ἐκ τούτων μόριόν ἐστι τὸ ὀγδοηκοστοόγδοον. τὸ ὀγοστοόγδοον οὖν τῶν γτπη ἕστι δὲ λη ζ΄. ἔσται τὸ ἐμβαδόν.
- 16. Ad Geometr. 18, 4 p. 352^a, 1 (S³ fol. 10^r).
 Eἰ μὲν τὸν ὅλον κύκλον ἔμελλες μετρῆσαι, ὥφειλες λαβεῖν τὸ ιδ΄· δέδεικται γὰο τῷ ᾿Αρχιμήδει, ὅτι ια΄ τὰ ἀπὸ

1 παρά] e corr. 27 post έστι 1 litt. del.

15*

τῆς διαμέτοου ιδ΄ κύκλοις τοῖς τὴν αὐτὴν διάμετοον ἔχουσιν ἴσα εἰσί. ἐπεὶ δὲ τὸν L'', λαμβάνεις καὶ τὸ L'' τοῦ ιδ΄ ἤτοι τὸ εἰχοστὸν ὄγδοον.

- 17. Ad Geometr. 20, 4 p. 364^a, 1 (S³ fol. 11^r).
- 5 Τοῦ μείζονος τμήματος τοῦ κύκλου τὸ ἐμβαδὸν κατὰ τὴν τοῦ Ἡρωνος ἀπόδειξιν εῦρίσκεται οῦτως ἀναπεπληρώσθω

ό κύκλος, καὶ ἤχθω ἡ κάθετος ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἡ αεγ. καὶ ἐπεὶ ἡμικύκλιόν ἐστι τὸ αβγ, τὸ ἐγγραφόμενον αὐτῷ τρίγωνον τὸ αβγ ὅηλαδὴ ὀρθογώνιον ἔσται καὶ κάθετος ἐπὶ τὴν βάσιν ἡ βε. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν αε, εγ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς εβ. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς βε ρμδ. καὶ τὸ ὑπὸ τῶν αε, εγ ἄρα. ἀλλ' ἡ αε ις΄. ἡ εγ ἄρα Φ΄. εὐρεθήσεται οὖν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ

βγδ τμήματος έλάττονος ὄντος ήμικυκλίου κατά τὴν έφεξῆς μέθοδον. ἐπεὶ δὲ ἡ διάμετρος τοῦ κύκλου εὕρηται πε, ἡ περίμετρος ἔσται τριπλασιεφέβδομος. εὐρεθέντος οὖν καὶ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ ὅλου κύκλου καὶ ἀφαιρεθέντος

- ουν και του εμρασού του ολού κυκλού και αφαιρευενιος έξ έκείνου τοῦ έμβαδοῦ τοῦ ἐλάττονος τὸ λοιπὸν ἔσται τοῦ μείζονος τμήματος.
- 18. Ad Geometr. 19, 5 p. 358, 30 (quo signo .9. relatum est) (S³ fol. 11^r).

25 Αύτη ή μέθοδος έφαφμόζει έπι των έλαττόνων τοῦ ήμιπυπλίου τμημάτων, οὐ μέντοι ἐπι πάντων, ἀλλ' ἐφ' ὕσων ή βάσις τῶν τμημάτων μή μείζων ἦ ἢ τριπλασίων τῆς καθέτου ἐφ' ὕσων δὲ μὴ οῦτως ἔχει, ὡς ἐπι τοῦ ἔχοντος τὴν βάσιν μ΄, τὴν δὲ κάθετον ι΄, τότε χρὴ λαμβάνειν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τριγώνου τοῦ ἐγγραφομένου εἰς τὸ τμῆμα

228

⁵ τοῦ —τµήµατος] corr. ex τὸ µεῖζον τµῆµα. 6 ^{['}Hǫωνος] Metr. I 33. figuram a m. 1 semicirculum cum radio $\overline{\iota_{\varsigma}}$ praebentem in circulum explexit S⁸, deinde arcum βνδ minorem fecit.

tem in circulum expleuit S⁸, deinde arcum βyδ minorem fecit. 25 Aliud initium ξοικεν ώς ή τοιαύτη μέθοδος από τῶν ήμικυκλίων ἐλήφθη. ἔστω γὰς ήμικύ del. 27 τριπλασίων] τρι- e corr. 28 μή] e corr. ώς] e corr.

τοῦ κύκλου καὶ προστιθέναι αὐτῷ τὸ τρίτον τούτου καὶ τοσούτων αποφαίνεσθαι το τμημα τοῦ κύκλου δείκνυσι γὰο δ 'Αρχιμήδης, ὅτι πῶν τμῆμα κύκλου μεῖζόν ἐστιν ἢ έπίτριτον τριγώνου τοῦ τὴν αὐτὴν βάσιν ἔχοντος καὶ ὕψος ່ໄσον. όμως ώς έγγιστα τοσούτων ἀποφαντέον τὸ $ar{eta}$ τοῦ 5 κύκλου τμημα. έπει οὖν ή βάσις τοῦ τμήματος μ, ή δὲ κάθετος τ, τοῦ τριγώνου τοῦ ἐγγραφομένου εἰς τὸ τμῆμα τὸ ἐμβαδὸν ἔσται σ. τούτοις προσθετέον τούτων τὸ τρίτον. έστι δε ξη δίμοιοον το άρα εμβαδόν τοῦ τμήματος έσται σξς β. ἐπεὶ δὲ διὰ τὸ λε΄ θεώρημα τοῦ τρίτου τῶν Στοι- 10 χείων, έαν έν κύκλω δύο ευθείαι τέμνωσιν αλλήλας, τὸ ύπὸ τῶν τμημάτων τῆς μιᾶς ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν τμημάτων της έτέρας, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν τμημάτων της βάσεώς έστι υ, καί τὸ ὑπὸ τῆς καθέτου καί τοῦ ἑτέρου τμήματος τῆς διαμέτρου ἔσται καὶ αὐτὸ υ. ώστε ἡ διάμετρος ἔσται ν. 15 ή ἄφα περίμετρος τοῦ ήμικυκλίου ἔσται οη δ΄ ἕβδομα καὶ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἡμικυκλίου ,αξη ["δ' ὅστε, ὃν λόγον έχει τὸ ἐμβαδὸν πρὸς τὸ ἐμβαδόν, καὶ ἡ περιφέρεια πρὸς την περιφέρειαν.

- 19. Ad Geometr. 20, 9 p. 370^a, 6 (S³ fol. 12^r). 20 Ως δ "Ηρων απέδειξε μαλλον· έπι γαρ των τμημάτων των έχόντων την βάσιν μείζονα τῆς καθέτου ή τριπλασίονα έκείνη έφαρμόζει μαλλον.
- 20. Ad Stereometr. I, 3 p. 4^b, 1 (S¹ fol. 12^r). Έπει γαο Άοχιμήδης απέδειξεν, ότι τα κύβοι οι από της 25 διαμέτρου της σφαίρας ίσοι γίνονται κα σφαίραις, δια τοῦτο τὴν διάμετρον πρῶτον μέν ἐφ' ἑαυτήν, εἶτα ἐπὶ τὰ γινόμενα πολλαπλασιάζει, ίνα τὸν ἐξ αὐτῆς κύβον λάβη. ταῦτα πάλιν ένδεκάκις ποιῶν μερίζει παρὰ τὸν πα.
- 21. Ad Stereometr. I, 3 p. 4^{b} , 23 (S³ fol. 12^{v}). 30 Απέδειξεν 'Αρχιμήδης έν τοῖς περί σφαιρικῶν, ὡς ἡ τῆς σφαίρας έπιφάνεια τετραπλασία έστι τοῦ έν αὐτῆ μεγίστου κύκλου. δεδομένης ούν τῆς περιμέτρου και τῆς διαμέτρου

2 τοσούτων] e corr. 3 Άρχιμήδης] cfr. Hero, Metr. I 32. 21 Ηρων] Metr. I 32. 25 Άρχιμήδης] De sph. et cyl. I 34 coroll. 26 σφαίραις] σφαίραι. 31 Άρχιμήδης] De sph. et cyl. I 33

πολλαπλασίασον την διάμετρον μετὰ τῆς περιμέτρου καὶ τοῦ ἐκ τούτων γεγονότος τέταρτον δ κύκλος· ὥστε τὸ ὅλον ἡ τῆς σφαίρας ἐπιφάνεια, εἰ γε τετραπλασίων ἐστὶν τοῦ ἐν αὐτῆ μεγίστου κύκλου.

- 5 22. Ad Stereometr. I, 55 p. 58, 6: ἀέρα (S³ fol. 12^v).
 "Ητοι σφαῖραν μὴ ναστήν.
 - 23. Ad Stereometr. I, 55 p. 58, 10 (S³ fol. 12^{*}).
 [']Η αἰτία προείρηται.
 - 24. Ad Stereometr. I, 56 p. 58, 23 (S³ fol. 12^{*}).
- 10 Ἐπεὶ ια' κύβοι ἀπὸ τῆς διαμέτοου τῆς σφαίρας ἴσοι γίνονται κα' σφαίραις, καλῶς ἐπὶ μὲν σφαιρῶν μερίσεις παρὰ τὰ κα', ἐπὶ δὲ ἡμισφαιρίων παρὰ τὰ μβ' αί γὰρ κα' σφαῖραι ἡμισφαίρια μβ'.
 - 25. Ad Stereometr. I, 58 p. 60, 15 (ubi add. $-\varsigma$) (S³ fol. 13^r).
- 15 ξ Η διάμετρος μετὰ τῆς περιμέτρου τοῦ ἡμισφαιρίου ποιει τὸ ὅλον τῆς σφαίρας ὡστε τὸ ೭″ τούτων τῶν ἀποτελουμένων ἔσται τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἡμισφαιρίου.
- 26. Ad Stereometr. I, 59 p. 60, 22 (S³ fol. 13^v).
 ²Επεί ἐπὶ μὲν ὅλης τῆς σφαίρας ἐγίνετο ὁ μερισμὸς παρὰ
- 20 τὰ κα', δι' Ϋν αἰτίαν εἰρηκεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμισφαιρίου παρὰ τὰ μβ', ἀκολούθως ἐπὶ τοῦ τεταρτημορίου τῆς σφαίρας παρὰ τὰ πδ.
 - 27. Ad Stereometr. I, 19 p. 20^b, 5 (S¹ fol. 14^r).
- Ότι και καθόλου παν σχήμα στεφεόν πάχος έχον ίσον και 25 τὸ ὕψος πρός ὀφθὰς τῆ βάσει μετφείται τῆς βάσεως αὐτοῦ μετφηθείσης και ἐπὶ τὸ ὕψος πολλαπλασιασθείσης. τοῦτο
 - γὰρ καί Ήρων ἐν ἑτέροις ἀπέδειξεν. 28. Ad Stereometr. I, **12** p. 10^b, 10 (S¹ fol. 14^r).
- ²Επεί γὰο ἐν τῷ ἐπάνω θεωρήματι τὸ στερεὸν τοῦ κυλίν δρου μετρῶν τὸ τῆς βάσεως ἐμβαδὸν ἐπὶ τὸ ῦψος ὅλον
 αὐτοῦ πολλαπλασιάζει, καλῶς ἄρα τὸν κῶνον ἄρτι μετρῶν

³ post $\dot{\eta}$ del. rov xúrlov. 27 $\tilde{H}\rho\omega\nu$] Metr. II 3.

ἐπὶ τὸ τρίτον τοῦ ὕψους τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπολλαπλασίασεν· ἀπέδειξε γὰρ Εὐκλείδης ἐν τῷ β΄ τῶν στερεῶν, ὅτι πᾶς κῶνος κυλίνδρου τρίτον μέρος ἐστὶ τοῦ τὴν αὐτὴν βάσιν ἔχοντος αὐτῷ καὶ ὕψος ἴσον.

- Ad Stereometr. I, 18, 3 p. 18^b, 15 (S⁸ fol. 14^v).
 Σήτει περί τῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου.
- 30. Ad Stereometr. I, 63 p. 62, 19 (S³ fol. 15^{*}). El μεν βούλεται λαβειν την ύποτείνουσαν την γωνίαν την ύπο της από της πουυφης της πυυαμίδος ηγμένης καθέτου έπι την πλευράν και της ήμισείας της πλευρας, όρ- 10 δως έχει ή μέθοδος. έπει δε ούχ ή κάθετος αυτη τό υψος της πυραμίδος έστίν, άλλ' ή άπο της πουυφης της πυραμίδος έπι το έπιπεδου έντος άγομένη, ητις και τέμνει την διάμετρον τοῦ έπιπεδου δίχα, ούχι της πλευρας δει λαβειν το L", άλλα της διαμέτρου. έκάστη δε ήμίσεια της 15 διαμέτρου πλευρά έστι τῶν σ. ή γὰρ ὅλη διάμετρος τῶν ω έστι πλευρά.
- 31. Ad Stereometr. I, **39**, 1 p. 42^b, 1 (S³ fol. 16^r). [']Ορθῶς ἔχει ἡ μέθοδος αὕτη ἡ γὰρ διάμετρος τοῦ τετραγώνου τούτου πλευρὰ τῶν σ ἐστιν, εἴ γε ἡ πλευρὰ ϊ· ὥστε 20 ἡ ἡμίσεια τῆς διαμέτρου τῶν ν΄· τὰ μήκει γὰρ διπλάσια δυνάμει τετραπλάσια.
- 32. Ad Stereometr. I, 32, 1 p. 32^b, 7 (S³ fol. 16^{*}).
 ⁶ Η μέθοδος αῦτη μετὰ ἀποδείξεως ἐν τοῖς "Ηφωνος.
- 33. Ad Stereometr. I, 35, 1 p. 36^b, 7 (S³ fol. 17^r). Διὰ τὸ ιβ΄ τοῦ ιγ΄ τῶν Στοιχείων λέγει γάο ἐὰν εἰς κύκλον τρίγωνον ἰσόπλευρον ἐγγραφῆ, ἡ τοῦ τριγώνου πλευρὰ δυνάμει τριπλασίων ἐστὶ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου.
- 34. Ad Stereometr. I, 44 p. 50, 26 (S³ fol. 17^r). 30 Ωσπερ έπὶ τοῦ κύκλου τὸ τῆς διαμέτρου ἕβδομον.

² Εὐπλείδης] Elem. XII 10. 9 ante ὑπὸ (ὑ- corr. ex ἀ-) del. γινομένην. 15 ἐκάστη] incertum. 24 [°]Hewvos] Metr. II 7.

- 35. Ad Stereometr. I, 42 p. 46^b, 1 (S³ fol. 17^{v}). CH tauta.
- 36. Ad Stereometr. II, 20 p. 98, 7 (S¹ fol. 45^{v}).
- Ταὐτὸν δέ ἐστι καὶ κόλουρος πυραμὶς ἀπὸ τετραγώνου 6 βάσεως ναστὴ οὖσα.
- 37. Ad Stereometr. II, 27 (S¹ fol. 47^r mg. inf.). Δύο γὰρ γίνεται ὅμοια τρίγωνα ὀρθογώνια τό τε ὑπὸ τῆς ἀπτίνος καὶ τῆς ῥάβδου καὶ τῆς σκιᾶς αὐτῆς περιεχόμενον καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἀπίνος καὶ τοῦ κίονος ἢ τοῦ δένδρου
- 10 και τῆς σκιᾶς αὐτοῦ, και ἐστιν ἀνάλογον, ὡς ἡ σκιὰ τῆς ፩άβδου πρός αὐτὴν τὴν ፩άβδον, οῦτως ἡ σκιὰ τοῦ κίονος ἢ τοῦ δένδρου πρός τὸν κίονα ἢ τὸ δένδρον. ἔστι δὲ λόγος τῆς σκιᾶς τῆς ፩άβδου πρός τὴν ፩άβδον δοθείς. ἄμφω γὰρ μετρεῖσθαι δύνανται· καὶ ὁ τῆς σκιᾶς ἄρα τοῦ δέν-
- 15 δρου πρός τόν κίονα η τό δένδρον λόγος δεδομένος έσται. δεδομένη δε και ή εκάστου τούτων σκιά και γαρ δυνατόν έστι παραθέσει δητοῦ κανόνος μετρεῖσθαι δέδοται ἄρα και ό κίων η τό δένδρον τῷ ὕψει.
 - 38. Ad Stereometr. Π, 44 p. 124, 9; u. appar. crit. (S¹ fol. 52^r).

⁴ χόλουφος] mut. in χώλουφος in scrib. 14 δύνανται] δύναται. τοῦ] scrib. τοῦ χίουος ἢ τοῦ.

INDICES

AD VOLL. IV ET V

I

INDEX VERBORUM

Citantur paginae et uersus, uoluminis IV nullo praemisso numero, uoluminis V addito V

άβαθής 1426 2015	άεί 184 2810 445 4813 1185
άγαθός 1262022	134_{15} 1509 1683 22030 22225
άγελαΐος 4149	2246 al.
άγευστος 11018	άής 202122 667 1021424 10415
äyios V 21021 21626 21815	16218 V 5861626 60924 624 7827
άγνωστος 1604	1847 2041622
άγοράζω V 2129	<i>ädetos</i> 1242124
άγω 4106; άγομαι 4618 48916	άθρόος 10422
70 22 al.; ήγαγε 108 11; άγαγεῖν	άίδιος 1624
826 946; ἄξαι 218 29; ήγμένη 32 25	
4621 543 687 al.; ήχθω 25019	αίφέω 408 26
272 27 320 4 29 al.: ἤχθωσαν 296 11	αίοω 288 5 10 14 19 368 18 370 8
316 23 al.; & 20 16 174 10 220 18	430 30 al ; 200 v 220 13 246 12 2784
272 27; azdetoa 320 30; azdelons	30415 al.; ἆραι V 461
372 28	alognois 11012 1246 16228
άγωγός V 1764	αίσθητός 98 22 100 4 20 102 22
άγών 4067	1104 1245 130141921 14216 152
άδελφός 10812	89 15423 1621025 16411
άδιακόπως 1421	αίτέω 11619; ήτήσθω 945
άδιαίφετος 1416 1001	αίτημα 12010121319 1489 15612
άδιάστατος 1411 1744	15816 16046
άδιάστροφος 15414	αίτησις 16611
άδιδάπτως 11222 1602	altia 118 21 126 10 21 130 16 24
άδύνατος 763 11224 114141822	152 23 1547 156 24 162 13 194 24 al.
12215	αίτιολογέω 1069

$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{c} \beta \alpha \sigma_{13} & 46 \\ 13 \\ 46 \\ 13 \\ 13 \\ 14 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 11 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 12 \\ 15 \\ 15 \\ 15 \\ 15 \\ 15 \\ 15 \\ 10 \\ 15 \\ 15$
28 60 12 62 19 66 15 21 134 11 148 18 14 al.; $\beta \dot{\alpha} \alpha_{5} q definitur Def. 86;$ 178 1; $\beta. x \dot{\alpha} vov definitur Def. 95$ $\beta \dot{\alpha} vor V 2165$ $\beta \dot{\alpha} vor V 2165$ $\beta \dot{\alpha} vor V 2165$ $\beta \dot{\eta} \mu \alpha 86 14 88 45 7 9 13 16 19 225$ 90 s 182 19 184 s 188 9 13 21 190 19 194 11 17 23 al. $\beta \eta \sigma \alpha l x \dot{\alpha} V 70 b^{6} 184 18 192 20$ 204 9 $\beta \dot{\eta} \sigma \alpha l x \dot{\alpha} V 70 b^{6} 184 18 192 20$ 204 9 $\beta \dot{\eta} \sigma \alpha l x \dot{\alpha} V 70 b^{6} 184 18 192 20$ $\beta \dot{\eta} \sigma \alpha l x \dot{\alpha} V 206 1$ $\beta \dot{\eta} \delta \alpha v V 116 5 128 3; \beta \dot{e} \beta \dot{v} \dot{n} \eta\gamma \dot{v} \delta \alpha v 156 14 196 19 222 2 2247;\gamma v \dot{v} \delta \alpha v 156 14 196 19 222 2 2247;\gamma v \dot{v} \delta \alpha v 156 14 196 19 222 2 2247;\gamma v \dot{v} \delta \alpha v \delta 7 0 7 V 158 18 19 160 13\gamma \alpha \delta \gamma \eta \delta \gamma \delta 1 2 18 12 18 14 26 4 9 15 21\gamma \alpha \delta \gamma \eta \delta \gamma \delta 1 2 18 2 9 4 14 15 18 19 20 21 29\gamma \delta \alpha \eta \gamma \eta \lambda v \delta \eta \delta \eta \lambda \eta\gamma v \dot{v} \delta \alpha \gamma \delta 1 2 12 9 4 14 15 18 19 20 21 29\gamma a \delta \alpha \eta \gamma \eta \lambda v \delta \eta \delta \eta \lambda \eta\gamma v \delta \eta \delta 1 3 cl.\gamma v \sigma \delta \tau h 12 2 16 120 16 136 24\gamma v \delta \sigma \eta \delta 1 1 2 4 12 8 3 6 8 11\gamma v \delta \sigma \eta \delta 1 1 2 4 12 8 3 6 8 11\gamma v \delta \sigma \eta \delta 1 1 2 4 2 2 4 8 2 5 7 2 1 8 0 19\gamma v \delta \eta \eta \delta \eta \gamma \gamma \gamma 2 16 8 0 17\gamma v \delta \eta \delta \eta \delta \eta \gamma \gamma \gamma 2 16 8 0 0\gamma v \delta \eta \delta \eta \delta \eta \gamma \gamma \gamma 2 16 8 0 0\gamma v \delta \eta \delta \eta \gamma \gamma \gamma \delta \delta \eta \delta \eta \gamma \gamma \gamma \delta \delta \eta \delta \eta$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
178 1; β . x δ xvov definitur Def. 84; β . xv l k δ pov definitur Def. 95 β δ farov V 2165 β δ farov V 2161 β β δ farov V 2061 β δ farov V 2061 β δ farov V 2065 β δ farov V 2068 β δ farov V 2105 16 4002 V 1165 12823; β δ δ δ δ farov V 224 al.; yevaµéxow 3985; yéyova 108 22 124 23 27228 2865 290 12 322 16 al.; yev β σ σ σ σ δ farov V 2107 γ α δ farov V 2107 γ α farov V 2107 γ α farov V 17247 γ ϵ farov V 17247 γ ϵ farov V 17656913 γ γ δ farov V 21627 γ ϵ farov V 17656913 γ δ δ 1105 112 16 120 16 136 24 γ δ δ 1105 112 16 120 16 136 24 γ δ δ 1105 112 28 2620 γ γ δ
$ \begin{aligned} \beta. xvlivδροv definitur Def. 95 βάτον V 2165 βάτον V 2165 βέραιόω 1228; βεβαιώσηται 1142 βέραιδω 1228; βεβαιώσηται 1142 βέραιδω 1228; βεβαιώσηται 1142 βέραιδω V 2159 908 18219 1842 18891321 19019 194 111723 al. βησαλιχόν V 70b6 184 18 19220 2049 βήσαλον V 2061 βίρλίον 37425 382 2231 βίος 11015 1722 βότσαλον V 2068 βόιχός 9819 βότας 20268 2251 46 1 376 16 4002 V 1165 1283; βεβούλη- ται 825; βουληθη V 12623 βούτης V 56 1017 βούτης V 92514 βοαχίς. βραχύτατος 1942 βόσχος 4124 βαμίσχος 707 V 158 1819 16013 γαζοφυλάχιον V 2107 γάρ 146161821 1814 26491521 γαστήρ V 17247 γείχος 41229 414 15 18192021 γείχος 4122 4 16224 γείχος 4122 4 16224 γείχος V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γεμίζω V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γεμίζω V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γεμίζω V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γεμίζω V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γεμίζω V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γεμίζω V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γεμίζω V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γεμίζω V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γεμίζω V 176 56913 γένεσις 74 10 12828 15425 γένεικός 3817; γενιχώτατος 10410 γεννητιχός 124 13 10 10 10 16 24 γεμμα 1886 410 71819 V 126 24 γεμμα 1886 410 71819 V 126 24 $
$\begin{array}{c} \beta \alpha \tau \circ V \ 2165 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1228; \ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ \sigma \eta \tau \alpha \iota 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha \iota \circ 0 \ 1165 \ 1282 \ 1248 \ 1282 \ 1282 \ 1248 \ 1282 \ 1248 \ 1282 \ 1282 \ 1248 \ 1282 \ 1282 \ 1248 \ 1282 \ 1282 \ 1248 \ 1282$
$\begin{array}{c} \beta \epsilon \beta \alpha i \delta \omega \ 122 \ 23; \ \beta \epsilon \beta \alpha i \delta \omega \eta \tau \alpha i \ 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha j \delta \omega \ 122 \ 23; \ \beta \epsilon \beta \alpha i \delta \omega \eta \tau \alpha i \ 1142 \\ \beta \epsilon \beta \alpha j \delta \omega \ V \ 212 \ 59 \\ \beta \eta \mu \alpha \ 361 \ 4 \ 88 \ 45 \ 79 \ 131 \ 619 \ 922 \ 52 \ 78 \ 129 \ 164 \ 7 \ 168 \ 5 \\ 90 \ 8 \ 182 \ 19 \ 184 \ 2 \ 188 \ 91 \ 182 \ 190 \ 19 \ 172 \ 163 \ 192 \ 92 \ 196 \ 62 \ 120 \ 18 \ 20 \ 20 \ 18 \ 20 \ 20 \ 18 \ 20 \ 20 \ 18 \ 20 \ 20 \ 18 \ 20 \ 20 \ 20 \ 18 \ 20 \ 20 \ 20 \ 18 \ 20 \ 20 \ 20 \ 20 \ 20 \ 20 \ 20 \ 2$
$\begin{array}{c} \beta \ell \lambda os \ V \ 212 \ 59 \\ \beta \tilde{\eta} \mu \alpha \ 86 \ 14 \ 88 \ 45 \ 79 \ 13 \ 16 \ 19 \ 92 \ 25 \\ \beta \tilde{\eta} \mu \alpha \ 86 \ 14 \ 88 \ 45 \ 79 \ 13 \ 16 \ 19 \ 92 \ 25 \\ 90 \ 8 \ 182 \ 19 \ 184 \ 2 \ 188 \ 91 \ 82 \ 19 \ 19 \ 19 \ 19 \ 19 \ 11 \ 17 \ 28 \ 3 \\ \eta \alpha \lambda \lambda v V \ 70 \ b \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda \lambda v V \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda \lambda v V \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda \lambda v V \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda \lambda v V \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda \lambda v V \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda \lambda v \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda \lambda v \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda \lambda v \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda \lambda v \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda v \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda v \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda v \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda v \ 70 \ b \ 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \\ \rho \eta \alpha \lambda v \ 206 \ 1 \\ \rho \delta v \ 116 \ 5 \ 122 \ 24 \ 32 \ 212 \ 42 \ 22 \ 224 \ 22 \ 224 \ 22 \ 22$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
908 182 19 184 2 188 9 18 21 19019 194 11 17 23 al. $\beta\eta\sigma\alpha\lambda tx \delta v \ V 70^{b} 6$ 184 18 192 20 204 9 $\beta\eta\sigma\alpha\lambda v \ V 2061$ $\betatj\sigma\lambda ov \ V 2061$ $\betatj\sigma\lambda ov \ V 2061$ $\betatjo\lambda ov \ V 2061$ $\betatjo\lambda ov \ V 2063$ $\betatos \ 11015 \ 172 2$ $\beta\delta\delta v \ 126 \ 128 \ 228 \ 288 $
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{c} \beta\eta \sigma \lambda lx \delta v \ V \ 70^{b} 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \ 204 \ 9 \\ \rho \eta \sigma \lambda lx \delta v \ V \ 70^{b} 6 \ 184 \ 18 \ 192 \ 20 \ 214 \ 13 \ 192 \ 20 \ 214 \ 214 \ 22 \ 20 \ 214 \ 22 \ 22 \ 22 \ 22 \ 22 \ 22 \ 2$
$\begin{array}{c} 2049\\ 2049\\ \beta\eta\sigma\alpha\lambda\sigma\nu \ V\ 2061\\ \betai\beta\lambdaiov\ 37425\ 382\ 22\ 31\\ \betaios\ 110\ 15\ 172\ 2\\ \betaios\ 116\ 5\ 122\ 24\ al.\ ;\ \gamma\epsilon\nu\alpha\mu'\epsilon\nu\nu\nu\\ \betaichiov\ 206\ 8\\ \betaichiov\ 374\ 25\ 382\ 22\ 31\\ \betaios\ 116\ 5\ 122\ 24\ al.\ ;\ \gamma\epsilon\nu\alpha\mu'\epsilon\nu\nu\\ \betaichiov\ 116\ 5\ 128\ 3;\ \beta\epsilon\betao'\lambda\eta\\ \gamma\alpha\delta\sigma\mu\alpha \ 44\ 6\ 120\ 22\ 146\ 1\ 376\\ 16\ 400\ 2\ V\ 116\ 5\ 128\ 3;\ \beta\epsilon\betao'\lambda\eta\\ \gamma\alpha\delta\sigma\mu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\epsilon\mu'\sigma\sigma\nu\alpha \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\mu'\sigma\sigma\sigma\nu \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\mu'\sigma\sigma\sigma\nu \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\mu'\sigma\sigma\sigma\nu \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\mu'\sigma\sigma\sigma\nu \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\mu'\sigma\sigma\sigma\nu \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\mu'\sigma\sigma\sigma\nu \ 156\ 14\ 196\ 19\ 222\ 2247\ ;\ \gamma\mu'\sigma\sigma\sigma\nu \ 156\ 11\ 100\ 15\ 5\ 6\ 17\ 124\ 10\ 156\ 126\ 17\ 126\ 126\ 117\ 126\ 126\ 126\ 126\ 126\ 126\ 126\ 126$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{c} \beta_i\beta_ilov\ 374\ 25\ 382\ 22\ 81\\ \beta_io_5\ 110\ 15\ 172\ 2\\ \beta_io_5\ 110\ 15\ 172\ 2\\ \beta_io_5\ 110\ 15\ 172\ 2\\ \beta_io_5\ 120\ 20\ 8\\ \beta_io_5\ 120\ 12\ 120\ 8\\ 2\\ \beta_io_5\ 120\ 20\ 8\\ 2\\ \beta_io_5\ 120\ 22\ 8\\ 2\\ \beta_io_5\ 120\ 22\ 146\ 1\ 376\\ 16\ 400\ 2\ V\ 116\ 5\ 122\ 22\ 146\ 1\ 376\\ 16\ 400\ 2\ V\ 116\ 5\ 122\ 32\ 146\ 1\ 376\\ 16\ 400\ 2\ V\ 116\ 5\ 122\ 32\ 146\ 1\ 376\\ 16\ 400\ 2\ V\ 116\ 5\ 122\ 32\ 146\ 1\ 376\\ 16\ 400\ 2\ V\ 116\ 5\ 122\ 32\ 146\ 1\ 376\\ 16\ 400\ 2\ V\ 116\ 5\ 122\ 32\ 146\ 1\ 376\\ 16\ 400\ 2\ V\ 116\ 5\ 122\ 32\ 124\ 22\ 222\ 224\ 7;\\ \gamma\nuisofxing\ V\ 156\ 10\ 17\\ \beta_io_5\ rightarrow V\ 210\ 7\\ \gamma_io_6\ 126\ 12\ 4\ 11\ 13\ 100\ 15;\ \delta\ \ell^intur\ Def.\ 57\ \gamma\nuisointur\ V\ 172\ 16\ 126\ 22\\ \gamma\nuisointur\ V\ 178\ 5\\ \gamma\nuisointur\ Def.\ 57\ \gamma\nuisointur\ V\ 178\ 5\\ \gamma\nuisointur\ Def.\ 58\ 18\ 166\ 17\\ \gamma\nuisointur\ Def.\ 58\ 110\ 136\ 24\ 142\ 17\ 172\ 18\ 20\ 110\ 11\ 24\ 16\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 20\ 110\ 112\ 42\ 18\ 26\ 112\ 43\ 22\ 142\ 17\ 172\ 18\ 20\ 110\ 11\ 24\ 22\ 48\ 22\ 72\ 1\ 80\ 12\ 142\ 17\ 172\ 18\ 20\ 110\ 11\ 24\ 22\ 48\ 22\ 72\ 1\ 80\ 12\ 142\ 15\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 15\ 18\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 17\ 172\ 18\ 142\ 11\ 128\ 142\ 11\ 112\ 128\ 142\ 11\ 128\ 142\ 11\ 112\ 142\ 11\ 112\ 142\ 11\ 112\ 142\ 11\ 112\ 112$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{c} forderightarrow of the second secon$
16 $400 2 \text{ V } 1165 128 \text{ s}; \beta \epsilon \beta o \delta l \eta$ $\tau \alpha \iota 825; \beta o v l \eta \vartheta \tilde{y} \text{ V } 126 28$ $\beta o \delta \tau \eta_5 \text{ V } 56 10 17$ $\beta o \delta \tau \eta_5 \text{ V } 56 10 17$ $\beta o \delta \tau \eta_5 \text{ V } 56 10 17$ $\beta o \delta \tau \eta_5 \text{ V } 92 5 14$ $\beta o \alpha \chi \delta \tau \alpha \tau o s 194 2$ $\beta o \delta \chi \delta s 124$ $\beta o \alpha \chi \delta \tau \alpha \tau o s 194 2$ $\beta o \delta \chi \delta s 124$ $\beta o \alpha \chi \delta \tau \alpha \tau o s 194 2$ $\gamma \alpha \zeta o \phi v l \dot{\alpha} \iota \iota o v \text{ V } 210 7$ $\gamma \dot{\alpha} \rho 44 6 16 18 21 18 14 26 4 9 15 21$ $\gamma \alpha \zeta o \phi v l \dot{\alpha} \iota \iota o v \text{ V } 210 7$ $\gamma \dot{\alpha} \rho 44 6 16 18 21 18 14 26 4 9 15 21$ $\gamma \alpha \delta \tau \eta \Phi \text{ V } 172 4 7$ $\gamma \epsilon \iota h \delta s 2 15 24 16 224$ $\gamma \epsilon \iota \kappa \delta s 412 29 414 15 18 19 20 21 29$ 28 24 25 $\gamma \epsilon \mu \ell_{\infty} \text{ V } 176 5 \epsilon 9 13$ $\gamma \epsilon \nu \kappa \delta g 38 17; \gamma \epsilon \nu \iota \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta s 17; \gamma \epsilon \nu \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta s 17; \gamma \epsilon \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \alpha \tau o s 104 10$ $\gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta \tau \eta \tau \kappa \tau \sigma \delta \tau \eta \tau \delta \tau \eta \tau \delta \tau \eta \tau \delta \tau \eta \tau \delta \tau \delta \tau$
ται 825 ; $βουληθỹ$ V 126 28γιτώσχομαι 18079 ; γνῶναι 2529 $βούτης$ V 561017 $318 24 3661$ V $48 215 5217 al.;βοῦττις V 92514318 24 3661 V 48 215 5217 al.;βοαχύς 124βοαχύτατος 1942γμσωξισων 17216βραχύς 4124γμσωξισων 14113 10015;δενβοαχύς 5707 V 1581819 16013παφαλληλογράμμω γνώμων definiturγαζοφυλάχιον V 2107γμφμως 13617;γνώμων 441113 10015;γαζοφυλάχιον V 2107γμφμως 11216 12016 13624γαζοφυλάχιον V 2107γμφμως 11216 12016 13624γαστής V 17247γνωφίζω V 1785γειχός 41229 416 224γνωστιχός 11216 12016 13624γενεσις 7410 12829 15423γενωμίζω V 17656913γένεσις 7410 12829 15423γέντμως V 21627γενιχός 3817; γενιχώτατος 104109827 10010 10624γεμμζω V 12627γρφμμω 1886 41071819 V 12624$
$\begin{array}{c} \beta o \delta \tau \eta_{5} \ V \ 56 \ 10 \ 17 \\ \beta o \delta \tau \tau \eta_{5} \ V \ 56 \ 10 \ 17 \\ \beta o \delta \tau \tau \eta_{5} \ V \ 92 \ 514 \\ \beta o \alpha \chi \delta \tau \pi \tau o 5 \ 194 \ 2 \\ \beta o \delta \chi \delta \tau \sigma 5 \ 70 \ 7 \ V \ 158 \ 18 \ 19 \ 160 \ 18 \\ \rho \alpha \zeta o \varphi \nu l \dot{\alpha} \kappa \iota o \nu \ V \ 210 \ 7 \\ \gamma \dot{\alpha} \varphi \ 14 \ 61 \ 61 \ 82 \ 1 \ 1814 \ 264 \ 915 \ 21 \\ \gamma \alpha \delta \tau \eta_{6} \ V \ 178 \ 12 \ 1814 \ 264 \ 915 \ 21 \\ \gamma \alpha \delta \tau \eta_{6} \ V \ 172 \ 16 \ 12 \ 24 \ 16 \ 128 \ 14 \ 15 \ 181 \ 92 \ 02 \ 128 \\ \gamma \nu \delta \phi (\iota \mu \sigma \gamma \nu \delta \mu \omega \gamma \nu \delta \mu \omega \nu \ \delta \sigma \theta \tau h \sigma \eta \sigma$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{c} \beta_{0} \dot{\phi} \dot{\phi} \phi_{0} & \dot{f} 124 \\ \beta_{0} \omega_{0} \dot{f} x \phi_{0} & \dot{f} 124 \\ \beta_{0} \omega_{0} \dot{f} x \phi_{0} & \dot{f} 124 \\ \beta_{0} \omega_{0} \dot{f} x \phi_{0} & \dot{f} 124 \\ \gamma_{0} \dot{f} \dot{f} \phi_{0} \dot{f} \dot{f} h \dot{h} h \dot{f} h \dot{h} h h h \dot{h} h h h h h h h h h h h h h h h h h h $
$\begin{array}{c} \beta \omega \mu l \sigma xo_{5} \ 70 \ 7 \ V \ 158 \ 18 \ 19 \ 160 \ 13 \\ \hline \pi \alpha \varrho \alpha \lambda \lambda \eta \lambda o \gamma \varrho \dot{\alpha} \mu \mu \omega \ \gamma \nu \dot{\omega} \mu \omega \nu \ definitur \ Def. \ 57 \ ; \ \gamma \nu \dot{\omega} \mu \omega \nu \ xo \iota \nu \ddot{\omega} \varsigma \ de-finitur \ Def. \ 58 \\ \hline \gamma \alpha \zeta 0 \ \varphi \nu \lambda \dot{\alpha} \chi \iota o \nu \ V \ 210 \ 7 \\ \hline \gamma \dot{\alpha} \ 14 \ 61 \ 61 \ 82 \ 1 \ 181 \ 4 \ 26 \ 491 \ 52 \ 1 \\ \hline \gamma \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \nu \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \nu \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \nu \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \nu \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \nu \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \nu \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \nu \omega \rho l \chi \omega \ V \ 178 \ 5 \\ \hline \gamma \nu \omega \sigma \sigma \tau n \dot{\omega} \ V \ 176 \ 5 \ 6 \ 913 \\ \hline \gamma \nu \nu \omega \sigma \tau \iota n \dot{\omega} \ S \ 126 \ 20 \\ \hline \gamma \nu \omega \sigma \sigma \tau \iota n \dot{\omega} \ S \ 126 \ 20 \\ \hline \gamma \nu \omega \sigma \sigma \tau \iota n \dot{\omega} \ V \ 166 \ 11 \ 24 \ 29 \ 27 \ 1 \ 80 \ 19 \\ \hline \gamma \nu \nu \nu \kappa \delta \ 38 \ 17 \ \gamma \nu \nu \omega \tau \pi \sigma \tau \sigma s \ 104 \ 10 \\ \hline \gamma \nu \nu \nu \eta \tau \kappa \delta \ 38 \ 17 \ \gamma \nu \pi \nu \omega \tau \pi \sigma \tau \sigma s \ 104 \ 10 \\ \hline \gamma \nu \nu \mu \mu \mu \ 188 \ 6 \ 410 \ 71 \ 81 \ 9 \ 126 \ 24 \\ \hline \gamma \nu \omega \mu \mu \mu \ 188 \ 6 \ 410 \ 71 \ 81 \ 9 \ 126 \ 24 \\ \hline \end{array}$
$\begin{array}{c} & tur \ Def. \ 57; \ yv \dot{\omega} \mu \omega v \ xolv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 57; \ yv \dot{\omega} \mu \omega v \ xolv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 57; \ yv \dot{\omega} \mu \omega v \ xolv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ yv \omega elso v \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ yv \omega elso v \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ yv \omega elso v \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ yv \omega elso v \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ yv \omega elso v \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ volv \dot{\omega} s \ de-finitur \ Def. \ 58; \ de-finitur \ de-finitur \ de-finitur \ 58; \ 58; \ 58; \ 58; \ 58; \ 58; \ 58; \ 58; \ 58; \ 58; \ 58;$
$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$
$\begin{array}{c} \gamma \alpha \varrho & 14\ 6\ 16\ 18\ 21 & 18\ 14 & 26\ 49\ 15\ 21 \\ 28\ 10 & 30\ 18 & al. \\ \gamma \alpha \sigma \tau \eta \varrho & V\ 172\ 47 \\ \gamma \varepsilon & 112\ 24 & 162\ 24 \\ \gamma \varepsilon i \kappa \delta \varsigma & 412\ 29 & 414\ 15\ 18\ 19\ 20\ 21\ 22 \\ 28\ 24\ 25 \\ \gamma \varepsilon \mu i \zeta \omega & V\ 176\ 5\ 6\ 9\ 18 \\ \gamma \varepsilon \sigma \sigma \tau \eta \varsigma & V\ 176\ 5\ 6\ 9\ 18 \\ \gamma \varepsilon \sigma \sigma \sigma \tau \eta & V\ 176\ 5\ 6\ 9\ 18 \\ \gamma \varepsilon \sigma \sigma$
$\begin{array}{c} 28 10 & 30 13 & al. \\ \gamma \alpha \sigma \tau \eta \phi & V 172 47 \\ \gamma \epsilon 112 24 & 162 24 \\ \gamma \epsilon \nu \kappa \delta g & 412 29 & 414 15 18 19 20 21 29 \\ \gamma \epsilon \nu \kappa \delta g & 412 29 & 414 15 18 19 20 21 29 \\ \gamma \epsilon \nu \kappa \delta g & 412 29 & 414 15 18 19 20 21 29 \\ \gamma \epsilon \nu \kappa \delta g & 412 29 & 414 15 18 19 20 21 29 \\ \gamma \epsilon \nu \kappa \delta g & 412 29 & 414 15 18 19 20 21 29 \\ \gamma \epsilon \nu \kappa \delta g & 542 15 \\ \gamma \epsilon \nu \kappa \delta g & 38 17; \gamma \epsilon \nu \kappa \delta \sigma \pi \sigma ros f 104 10 \\ \gamma \epsilon \nu \eta \tau \kappa \delta g & 124 13 \end{array}$
$\begin{array}{c} \gamma \alpha \sigma \tau \eta \rho & \mathbb{V} \ 172 \ 47 \\ \gamma \varepsilon \ 112 \ 24 \ 162 \ 24 \\ \gamma \varepsilon \ 112 \ 24 \ 162 \ 24 \\ \gamma \varepsilon \ x \delta \varsigma \ 412 \ 29 \ 414 \ 15 \ 18 \ 19 \ 20 \ 21 \ 29 \\ 28 \ 24 \ 25 \\ \gamma \varepsilon \mu \ \zeta \sigma \ V \ 176 \ 5 \ 6 \ 91 \ 3 \\ \gamma \varepsilon \nu \varepsilon \sigma \varsigma \ 74 \ 10 \ 128 \ 29 \ 154 \ 23 \\ \gamma \varepsilon \nu \tau \sigma \ x \delta \ 38 \ 17 \ \gamma \varepsilon \nu \tau \sigma \ x \delta \ 74 \ 10 \ 128 \ 29 \ 154 \ 23 \\ \gamma \varepsilon \nu \tau \eta \ \mu \alpha \ V \ 216 \ 27 \\ \gamma \varepsilon \nu \tau \tau \tau \delta \ 5 \ 81 \ 166 \ 17 \\ \gamma \nu \sigma \sigma \ \sigma \ 10 \ 61 \ 128 \ 142 \ 17 \ 172 \\ 18 \ 20 \\ \gamma \nu \sigma \sigma \ \tau \ r \sigma \ r \ r \ r \ r \ r \ r \ r \ r \$
$\begin{array}{c} \gamma\varepsilon 112\ 24\ 162\ 24\\ \gamma\varepsilon\varkappa\delta\varsigma\ 412\ 29\ 414\ 15\ 18\ 19\ 20\ 21\ 22\\ 28\ 24\ 25\\ \gamma\varepsilon\mu\delta\varsigma\ 412\ 29\ 414\ 15\ 18\ 19\ 20\ 21\ 22\\ 28\ 24\ 25\\ \gamma\varepsilon\mu\delta\varsigma\ 412\ 29\ 414\ 15\ 18\ 19\ 20\ 21\ 22\\ \gamma\varepsilon\omega\delta\tau\iota\kappa\delta\varsigma\ 126\ 20\\ \gamma\omega\delta\tau\iota\kappa\delta\varsigma\ 126\ 20\\ \gamma\delta\mu\delta\varsigma\ V\ 216\ 42\ 18\ 36\ 81\ 1\\ \gamma\delta\nu\kappa\delta\varsigma\ V\ 52\ 14\\ \gamma\delta\nu\eta\mu\alpha\ V\ 216\ 27\\ \gamma\varepsilon\nu\tau\kappa\delta\varsigma\ 38\ 17\ \gamma\varepsilon\nu\kappa\delta\tau\kappa\delta\tau 31\ 10\ 410\\ 98\ 27\ 100\ 10\ 106\ 24\\ \gamma\delta\mu\mu\alpha\ 188\ 6\ 410\ 71\ 81\ 9\ V\ 126\ 24\\ \end{array}$
γεϊκός 412 29 414 15 16 20 21 22 18 20 28 24 25 γεωστικός 126 20 γεωστικός 126 20 γεμίζω V 176 5 5 9 γέμου V 216 2 18 20 γεωστικός 126 216 218 36 11 24 29 216 21 20 21 20 21 20 21 20 21 20 21 20 21 20 21 21 21 20 21 20 21 20 21 21 20 21 20 21 20 21 20 21 20
$\begin{array}{c} 28 \ 24 \ 25 \\ \gamma \varepsilon \mu i \zeta \omega \\ \gamma \varepsilon \mu i \zeta \omega \\ \gamma \varepsilon \mu i \zeta \omega \\ \gamma \varepsilon \nu \varepsilon \sigma i s \\ \gamma \varepsilon \nu \varepsilon \sigma i s \\ \gamma \varepsilon \nu \varepsilon \sigma i s \\ \gamma \varepsilon \nu \tau i s \\ \gamma \varepsilon $
γεμίζω V 17656913 γένεσις 74 10 128 22 154 23 γένημα V 216 27 γενικός 3817; γενικώτατος 104 10 γεννητικός 124 13 γούμο V 216 4 218 36811 γουβικός V 52 14 γοῦν 16 11 24 22 48 22 72 1 80 12 98 27 100 10 106 24 γράμμα 1886 410 7 18 19 V 126 24
γένεσις 74 10 128 22 154 23 γένημα V 216 27 γενικός 38 17; γενικώτατος 104 10 γεννητικός 124 13 γεννητικός 124 13 γεννητικός 104 10 γεννημα 1886 410 7 18 19 V 126 24
γένημα V 216 27 γενικός 3817; γενικώτατος 10410 γεννητικός 124 13 γεννητικός 124 13 γεννητικός 124 13
γενικός 3817; γενικώτατος 10410 9827 10010 10624 γεννητικός 12413 γράμμα 1886 41071819 V 12624
γεννητικός 124 13 γράμμα 1886 4107 18 19 V 126 24
γένος 38 21 98 21 112 4 150 5 12812 5 214 913 14
176 17 180 1 398 26 γραμμή 14 12 22 16 18 188 saep.;
γεωθαισία 100 4 102 1 164 12 γραμμή definitur Def. 2; εύθεία
1662 Ιγραμμή definitur Def. 4; κυκλική

 $\mathbf{239}$

16

 $\mathbf{241}$

διό 54 22 130 1 144 13	ι δρόμος V 172 12 15
διοικέομαι V 214 20	δυαδικός 1187
διοίκησις 398 27 V 212 8	δυάς 1266 132 24 134 1 2 220 27
διόνυξ V 82 21	
διοπτεία 100 14 17	
	δύναμαι 662 7857 11427 14018
διόπτρα 100 14	20 142 21 144 13 146 18 25 150 25
διόρθωσις V 225	160 20 386 14 al.; εδύνατο 410 5;
διορίζω 104 19; διορίζομαι 134	
20; διωρισμένος 9810	δύναμις 84 24 86 23 118 13 18 120 1
διορισμός 120 28 122 3 17 134 17	124 18 128 11 132 2 25 138 4 6 24
20 24	1406 1465 1525 1546 1807 3054
διότι 1269 1749 V 10014	402 24 al.
δίπηχυς V 102 25	δυνατός 114 11 134 7 1768 3744
διπλάζω. δίπλασον V 305; δι-	
πλασιάζομαι 8014	δύο 16 24 18 5 16 20 14 16 22 4
διπλάσιος 80 15 24 94 24 132 19	249 36517 1922 saep.
146 22 268 25 302 21 304 29 306 16 al.	δύομαι 106 2
διπλασίων 8011 V 10227 1043	δύσις 176 18
διπλοείλητος V 7214	δώδεκα 1863 4141
διπλούς 665 1188 188 13 V 50	δωδεκαγώνιον 3866
23 30	δωδεκάγωνον 386 10 396 1
διπλόω. δίπλωσον V 16417 168	δωδεκάεδοον 64 9 11; definitur
22 17020 1802021	Def. 102
δίς 202 23 206 10 218 10 256 29	δωδεκάκις 382 19
262 20 360 28 380 25 394 9 αl.	δωδεκαόργυιος 192 s1 194 s
δισσάκις 🔻 2064	δωδέκατος V 140 10
διττός 1146 1244618 1263 138	
18 23 V 28 6 216 18	έάν 18 22 20 1 32 14 16 54 10 56 14
δίχα 341 1445	58 2 94 11 19 20 21 22 134 22 144 10
διχάς 400 12 17	1484 1782 216 18 23 28 218 1 18 29
διχώς 122 21 23	220 22 226 11 15 22 232 15 242 6
δοκεί 669 1747; δόξειεν 1724	252 9 270 15 296 20 318 23 332 7 12
doxis 62 14	17 28 334 6 15 23 336 1 10 30 342 21 24
doxós 6820 V 5215 8621; de-	3584 36217 366119 372 30 3741
finitur Def. 112	2 10 21 3761 15 378 4 b6 1 7 15 3804 23
δόλιχος 188 24 194 26	386 19 388 4 6 8 9 22 394 4 8 12 396 13
δόμα V 212 24	414 28 422 189 428 2 434 1 442 22
δόξα 110 23 156 23	23 444 3 9 13 18 446 4 V 8 21 18 7
δοξαστικός 1106	40 12 42 18 48 2 11 52 16 54 10 76
δοχείον 20 23	11 12 13 25 78 6 10 82 17 18 26 86 9 23
δραγμή V 210 17 19 26 27	881 1049 106 13 16 18 108 3 110 17
δράμα 1668	1121711420231165120181221
δραματικός 1666	1244 12617 23 1327 - 19 1343 - 17
δράξ V 216 23 24	14227 144224 14620 1587 17211
δραχμή 100 2 408 16 17 18 19 26 410	24 1745 204 8 14 82
7 9 17 18 20 V 212 16	έαυτόν 15411; έαυτήν 110 8 1127
	currer 10411, carryr 11081127

1208 1381 154 1617 1721 204 12	132 15 134 3 142 24 144 3 146 20
218 14 222 26 al.; Éauto 1129 122 2	150 28 152 11 16 158 69 11 176 17
136 25 158 19 208 57 3624; έαυ-	180 11 182 1 188 16 268 21 274 21
τοῦ 48 22 124 14 1288 154 12 21	392 18 400 3 11 402 26 V 164 9
V 1048; έαυτης 223 24212 2822	
1107 11214 12812 1321114 148	είχοσάεδρον 64 14; definitur Def.
23 152 24 V 104 7; έαυτῶ 1109	
120 23 154 8 19; Eauto 1103 120 23 154 8 19; Eauto 128 19;	
έαυτούς 110 16 336 14 337 3 354 7	
356 20 V 110 10 112 8 al.; έαυτάς	
130 18 204 2 206 1 390 269; έαυτά	
136 11 172 3 202 3 204 19 24 206	
10 13 14 21 2 1 2 al.; Éourois V 827;	
έαυταῖς V 44 11; ἑαυτῶν 50 13 120 6	
V 8 29	είκοσιοκτώ 200 22 267 7 268 3
έβδομηκονταεπτά 3563	είκοσιπέντε 268 20
έβδομος 17221 3443; έβδομον	
334 21 V 116 7 118 24	είποστομόνα V 2 13
έγγίνομαι 1045	είχοστόπεμπτος 3489 35027
έγγράφω 254 28 428 1 430 8 27	είκοστόπρωτος 340 29
432 12 23 438 10 al ; έγγραφηναι	
66 3; έγγεγράφθω 428 4 19 430 2	είκών 106 16 118 20 128 21 130 3
432518 434521 43612 al.; έγγε-	
γραμμένη V 104 9 1084	είλημα V 7816
έγγύς. έγγυτέρω 1284; έγγιστα	είλικοινής 1625
288 20 324 22 386 18 V 42 9	είμι 126 24; ιτέον 1749
έγκλίνω. έγκλινάσης 2622; έγκε-	
κλιμέναι V 16 ^a 4 ^b 5	iunct. 24 19 32 15 16 58 3 70 22 72
ἔγπυμα V 116 10	21 80 1 10 al.; imperat. 200 22 202
έγχωρεί 106 21	6 21 204 13 206 18 21 al.; opt. 1086
έγχώριος 92 31 1868	116 16; particip. 14 20 16 23 18 11
έγώ. έμοί V 210 11; cf. με	60 25 66 25 76 6 al.; infin. 14 13 14
έδαφος V 54 10 13 88 19	16515 2018 6659 74 20 7629 al.;
έδρα V 2014 222	imperf. 134 22 158 10 162 1 176 8
žog 150 9	398 20 al.; fut. 14 7 18 27 202 5
εί 76 11 100 2 102 25 114 20 116	
15 17 21 120 19 134 21 158 10 172 13	
194 15 21 212 17 21 294 11 354 3 376 2	
3 88 14 408 8 442 7 11 444 18 V 221	
4811 5430 5626 589 6213 64210	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	
154 24 144 20 200 21, 21 - 2122 158 10	13 156 12 13 21 158 19 160 21 166 12
	174 6 288 28 292 25 344 30 4001
είδησις 160 21	
είδοποιία 132 23	4088 al.; έγγράφειν είς 4325
	440 3 al.; συμποσοῦσθαι είς 204
110821 11820 124218 1301317	7 8 206 2 256 14 al.; πολυπλασιά-
	16*

 $\mathbf{246}$

ζεύγνυμαι 36 17; έπεζεύχθην 36 1; έπεζεύχθωσαν V 80 28 30 4 52 4 62 22 64 7 15 19 80 19 112 22 114 18 122 16 124 16 126 18 25 128 2 134 5 158 58 184 18 188 9 έπίκειμαι 806 έπικεφάλαιον V 210 15 1905 1926 έπειδήπεο 242 12 368 b6 V 46 18 έπείπεο 136 15 έπικρατέω 154 18 έπιλἀμπω 1325 έπιλέγω 16617 έπείσειμι 15812 έπεισοδιώδης 1105 έπειτα 1644 V 1224 έπεξευρίσκω. έπεξεῦρου 1687 έπίλυσις V 200 16 έπινοέω 44 1; έπενόησα 176 9 398 20: έπινοήσαι 72 18; έπινενοηέπέοικα 166 18 μένα 86 17 έπί cum acc. 16124 18141519 έπίνοια 1765 39816 20 10 11 14 18 22 21 26 89 28 16 32 έπίπεδος 20 15 25 22 10 24 4 5 14 18 25 361 486716 544 60 20 21 80 24 26 23 30 2 21 22 al.; έ. έπιφάνεια definitur Def. 9; ¿. ywvía defini-174516 V 212 124281013 1562 al.; tur Def. 14; έ. εὐθύγραμμος γω-ria definitur Def. 15; ἐπίπεδα σχήματα 30 22; τὸ ἐπίπεδον 183 22 24 24 8 14 30 32 24 32 11 15 16 20 έ. τι μέρος 386 25; έ. τοῦτο 408 27; de multiplicatione 200 28 202 3 11 20 28 2104 214 18 216 30 V 126 18 saep.; de divisione 252 20 V 172 15 206 15; εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα 26891521; ἐπ' ἄ×çον saep.; έ. έκβαλλόμενον 28 24 έπιπροσθέτησις 100 22 16 23 189; έπ' ἄπειρον 28 11 14 38 11 22 25 44 1 al.; έ. πλείον 162 6 έπιροέω. έπέροεεν V 17611 έπιροίπτω V 172 14 έπισκεπτικός 16212 1663 398 26 - cum gen., de loco 16 23 22 2 34 22 48 10 54 12 106 5 έπισκοπέομαι 108 14 1086 2163 al.; de materia 3217 3820 725 7415 76724 781 8012 έπίσταμαι 132 26 408 7 έπιστατέω 1529 14 19 82 20 22 92 15 17 264 8 10 12 13 έπιστήχω. έπιστηχέτω V 124 10 14 19 82 20 22 92 15 17 264 810 12 13 268 15 18; $\delta \nu o \mu \alpha \ \vartheta \epsilon \sigma \vartheta \alpha \ \epsilon \pi i$ 160 25; de tempore 108 23 V 136 16; de divisione 204 68 206 56 212 24 264 11 310 7 8; $\epsilon \pi^{2} \ \epsilon \vartheta \vartheta \epsilon i \alpha \varsigma 24 9$ 285 94 7; $\epsilon \varphi^{2} \ \epsilon \alpha \nu \tau \tilde{\alpha} \nu 120 6; \ \epsilon .$ $\mu \epsilon \varrho o \nu \varsigma$ 166 9; $\epsilon \pi l \ \vartheta \tau \alpha \delta \epsilon i \gamma \mu \alpha \tau \sigma \varsigma$ V 144 2; $\epsilon \pi^{2} \ \alpha \nu \alpha \gamma \nu \eta \varsigma$ V 144 10 — cum dat. 136 23 164 5 178 4 286 έπιστήμη 962 1004 11028 126 18 1281212 14616 162627 1741 έπιστημονικός 162 3 166 20 — έπιστημονικώς 1226 έπιστρέφω 144 22; έπιστρέφομαι 1108; έπέστραπται 154 12 έπιστροφή 110 16 154 4 έπίταγμα 422 21 ἐπιτάσσω. ἐπετάγην 218 18 29 220 22; ἐπιταχθέν 424 12 30 426 17 16 290 10 έπιβάλλω 96 8 202 23 212 27 V 1364; έπιβαλλομένης 3225; έπι-βληθέν 25029 2521 364 19 έπιτηδείως 1623 επιτιθέμαι 1784 επιτιθέμαι 1784 επίτριτος 408 23 V 26 10 28 5 82 6 έπιγράφω. έπιγέγραμμαι 1749 έπιδείκηνμι 82 14 106 19 έπιδέχομαι 78 12 118 6 144 14 έπιφαίνομαι 2016 έπιφάνεια 14 17 23 16 4 20 19 20 25 176 16 1781 1863 V 200 21; έπι-22 2 7 10 20 24 saep.; definitur Def. 8; έ. κεκλασμένη 28 20; έ. έκβαλδέξομαι 7814 έπιζεύγνυμι 1817 V 22 25; έπι- λομένη 28 22

έφέδοα V 222 *ή*πω 1184 έφεδρος V 20 15 έφεξης 26 10 483 178 21 3889 ήλιαχός 166 ήλικιῶται 406 12 έφευρίσκω. έφευρείν 2952 ήλικοσδήποτε 7420 ήλιος 100 21 104 18 106 17 168 έφικνέομαι. έφίκωνται 282 έφίστημι. έφεστηκυῖα 483 έφορίζω, έφωρίσαμεν V 16022 15 172 12 V 102 24 ήμεῖς 16 15 412 5; ήμᾶς 82 6 116 έφοδεύομαι 104 27 19 142 14 172 15 176 2 398 13 al.; ἔφοδος 114 16 250 6 362 28 ἔχω 14 15 16 10 11 18 15 15 20 20 ήμεν 968 116 14 120 13 136 23 156 12 al.; ήμῶν 110 16 ήμέρα V 176 13 18 11 13 22 7 12 16 28 17 saep.; ESO 1329 362 21 374 11 376 19 3948 al.; ήμιαμφόριον 4123 ἔσχε 3209 V 4624; σχη 134 16; ἐσχημώς 58 17; cum aduerb. 143 ήμίεπτον 41216 ήμικύκλιον 326 34510121619 52 22 10 28 10 30 5 32 17 42 20 68 15 17 18 20 25 76 2 92 12 13 180 22 23 352 1 al.; definitur Def. 29 74 14 90 1 saep. ếως 18 24 28 1 34 2 V 48 2 12 56 3 ήμιόλιος 80 16 17 18 412 19 V 27 ήμιπόδιον V 120 13 122 17 62 23 64 1 90 12 102 23; ἕως ἄν 28 4 114 1; ἕως ὅπου ∇ 90 16; ήμισειάζομαι 212 19 264 8 330 14 ήμίσχουτον V 170 16 έως ού 36212 $\eta \mu \iota \sigma v_S$ 94 25 184 5 186 3 190 3 200 24 68 204 21 26 212 48 214 9 15 ζητέω 9810 10219 10615 1444 422 217 424 8 al.; ζητέομαι 112 25 114 313 120 10 25 122 35 13 128 18 218 26 220 9 17 V 84 25 saep. ήμισφαίριον 50 18 V 58 17 25 26 al.; ζητήση 881; ζητήσωμεν 3944; ζητήσαι V 126 11 144 10 601291115 661179226 68821 70 1 8 76 11 al. ήμιτελής V 34 23 140 27 196 19 ζήτησις 1223 166 9 ζωδιακός 166 25 168 9 ήνωμένως 260 17 294 24 ήρῷον 406 10 ζωή 14211 15016 V 2126 ήτοι 92 12 188 6 202 1 206 19 210 ζωον 156 15 17 22 24 26 214 146 220 3 11 13 236 17 238 20 240 16 14 256 4 21 25 28 258 8 15 17 260 6 13 31 262 8 17 28 35 264 22 24 31 266 23 34 268 2 17 29 274 3 $- \ddot{\eta} 801 13216; \ \ddot{\eta}\tau o \iota - \ddot{\eta} 1817$ 80 5 82 9 $\ddot{\eta}$ quam 80 11 16 82 4 al. ηγέομαι 744 82 16 17 25 84 1456 89 11 13 142 5 388 18 ηττων 92 13 118 10 11 25 148 22 178 23 24 180 23 220 12 234 3 5 11 19 242 7 14 saep. ήγεμονέω 12613 $\begin{array}{c} \eta_{1} \rho_{1} \rho_{2} \rho_{1} \rho_{2} \rho_{3} \rho_{3}$ θέατρον 182 7 V 46 21 48 11 17 180 1 2 7 9 11 Secos 118 12 16 120 3 128 22 1304 13 228 16 25 230 7 10 18 19 22 saep. ήδη 169 70 25 98 24 164 1 142 16 1524 1586 1747 ήδονή 11019 θέλω 136 24 216 18 24 28 218 1

222 17 226 11 15 22 232 15 296 21	<i>ίππόδο</i> ομος V 180 17
354 4 388 14 23 408 8 440 21 442 8 al.	
θεολογικός 160 12	loánis 78 24 25 80 27 82 9
Deóg 142 18 150 10	ίσάριθμος 408 21 V 46 16
θεομός 120 17	ίσογώνιος 4819 62 24 64 310 1162
θέρμος 410 19	144 22 148 2 384 8 13 18 23 28 386 6 12
Đếơng 14 15 96 7 102 7 124 22 126 1	V 206 7 13
136 18 19 138 2 142 24 144 1 18 146	ίσοδύναμος 410 14
6818 16217 al.	ίσοκανονία V 214 6
θετικός 1149 10	ίσόμετρος 282 28 328 5
θεωρέω 9818 10417 1068 25 1585;	
	ίσοπερίμετρος 54 18 72 11
θεωρέομαι 1207 162 15	ίσόπλευρος 38 18 22 24 40 2 15 23
θεώρημα 8213 9223589111417	421471012 4819 62 23 24 saep.;
94 3 98 18 108 15 120 21 122 10 144	τρίγωνον i. definitur Def. 42
20 146411 156618 15817 17411	loos 1622 222 2671011192021
176 17 180 13 al.	32 14 19 40 2 5 42 13 24 44 2 saep.;
θεωρητικός 162 10 27	cum genet. 268 26
θεωρία 146 98 13 104 3 26 10669	ίσοσχελής 381821 40516 4623
160 10 11 24 166 20	56 20 92 6 10 saep.; τρίγωνον l.
θηλυκώς V 216920	definitur Def. 43; τραπέζιον l.
θήρα 1226	definitur Def. 62; xãvos i. de-
θηράομαι 100 17	finitur Def. 87
θραύω. τεθραυσμένη V 30 *13	<i>ζ</i> σοστάσιος 408 20 410 14
34 1 40 17 196 18	ίσότης 721 1022 10623 11623
θείξ V 2121	118 1 5 136 2 142 10 22 144 18 152
θύλακος V 212 26	56 al.
θυφεοειδής 603	ίστημι. ἕστησα 3846; στᾶσα 1126;
	στήσαι V 206 10; έστημα 28 10 12 13
ίδέα 400 2 5	έστώς 124 12; έστάναι 148 19; στα-
ίδιάζω 626	Deig 2691621 282 17820
ίδιος 14220 1449 1768 34029	ίστορέω 166 24
398 20 408 15 410 1 30 V 46 9 82 20	ίστός V 1286
104 17 106 1 24; ἰδία 322 23 — ἰδίως	ίσχύω 250 15 320 23 432 13
30 1 62 22 82 20 160 21 252 9 366 1;	livs 374 24
ίδιαίτερον 160 25	<i>ί</i> ῶτα V 21813
ίδιότης 1209	
ίδούω 112 13	нава́ V 216 15
ίερωσύνη V 218 12	κάβος 4125 V 216 14 17
ίθυτένεια 1041	κάδος 4123
ίμάτιον 167	xadá 1563
ίνα 108 6 144 4 154 1 172 24 420 1	καθάπαξ V 190 14
V 12 23 126 5	nadáneg 1106 1286
ίούγερου 86 18 88 18 90 12 186 12	καθαμές 1106 1286 καθαρός. καθαρώτερος 110 24;
20 22 188 23 194 5 400 13 402 8 404	
12 al.	καθαρώτατος 1289
	καθαφότης 1201
ίπποδρόμιον 4067 V 180 18 23	καθαρτικός 11019

καπούδ V 210 16 κάρη 1645 καστρήσιος V 172 24 κατά cum acc., de positione 20 16 22 56 52 14 62 3 70 10 74 19 987 106 25 26 116 8 124 24 162 18 168 2 al.; κατ' εὐθεῖαν et similia 62 4 102 10 14 15 17 18 23 104 7 24 106 1 2 270 27 29 282 28 285 13 298 2 326 6 328626; xatà µíar 7226 742 248 18; cf. 72 10 15 986 194 b 20 22 V 180 15; καθ' αύτό 96 8 112 16 120 8 16 122 2 al.; καθ' ἕκαστα 124 9 130 24 al.; secundum 14 4 19 16 12 22 11 24 12 50 19 60 19 21 72 10 15 80 13 14 86 22 90 2 102 23 104 169 124 2 126 14 al.; (είναι) κατά re-spondere 256 23 258 13 262 7 27 2929 V 212 10 al.; ή κατὰ τὴν κορυφήν 294 14; δ κατά την πλευράν πολυπλασιασμός 230619 234 15 236 18 238 30 al.; de relatione 163 442 78111315 8221 10416 108 3 110 10; de modo 102 13 1288 $132\ {\color{red}10}\ 142\ {\color{red}14}\ {\color{red}23}\ 152\ {\color{red}910}\ 154\ {\color{red}22}\ 176$ 24 1803; cf. 62 21 72 14 104 21 22 10648 112591214 1183 12827; κατά τὸ συνεχές 947; κ. τὸ περιφερές 154 21; κατὰ περίμετρον 1783; κατὰ τὸ ἀκόλουθον 386 15; κ. κορυφήν 178 2; κατὰ φύσιν 154 9; κ. ὑπόθεσιν 116 15; κ. ἰδίαν V 104 17 1061; x ovdév 28616; xat' 0 20 19 21 110 2; xat' 000v 130 3 152 8 9; κ. κδ ξέστας V 1741 - cum genet. κ. γοαμμῆς 181727 206 24218 2822 5013; κ. νώτου V 1722; κ. κορυφῆς V 1726 κατάβασις V 128 18 19 1724 κατάγνυμι. κατεαγότα 10625 καταγράφω V 2067 καταδέομαι 128 18 καταδιαιρέομαι 386 12 V 200 20 κατακλάω 106 3 κατακλείω. κατακλειόμενος V 106 21

κριθή V 134481820 13691012 2141213 2166 χοιλία V 1747 xoĩλog 18141519 2011 2817 36 131719 383 5820; ή xolλη V 82 xqixos 6227; definitur Def. 97 κρίνομαι 1721 κρίσις V 286 12 13 19 xolvóg 70 21 84 22 86 3 94 17 96 20 22 112 21 114 7 132 25 142 20 156 13 160 1 162 1 418 20 V 78 22 **κριτικός** 128 13 κούφιος 126 11 - κουφίως 110 10 κύαθος 4129 V 981419 κυβίζω. κυβίσεται V 70 ^b4; κύ-- κοινῶς 248 28 16 34 18 κοινωνία 112 10 128 24 130 8 21 xοινωνός 41819 βισον 4162 13 V 46 81 6421 66 21923 70^b7 al.; κυβίσας V 2 15 70^b9 118 18; κυβισθέντος V xóxxivos 41419 κόππος 412 27 V 214 13 πολοβός V 120 17 46 18 κύβος 304 6213 642 6817 9218 **κολοβόω** 5816 κολοσσοποιός 1084 138 13 16 180 10 182 5 al.; definitur xólovços 5816 10012 18256 V 1227 14112 30^{ab}13 841 4018 Deff. 100 111 κυπλικός 16 19 332 1; κ. γραμμή definitur Def. 5 — πυπλικῶς 132 1 140 11 al. κόλπος 126 2 κολυμβήθρα V 52 14 22 54 3 4 10 11 15 86 20 88 6 13 18 19 102 16 176 13 142 14 xúxlog 1891028 325710111718 1924 saep.; definitur Deff. 27 80; ol έν τη σφαίψα κύκλοι V 821 sq.; όξων κ. V 10 1 19 20 κόλυμβος V 174 15 16 18 22 κόπτω V 210 3 κυκλοτεφής 104 25 κυλιστεφής 104 25 κυλισδοικός 50 23 100 11 κύλισδοις 20 9 50 17 60 8 62 7 92 18 106 24 182 5 al.; definitur κόρος 412 23 V 216 2 κόρυμβος V 130 6 7 ×οούσσομαι 1644 κορυφή 481522 561416 581622 Def. 95 176 22 178 24 5 10 276 36 al.; de**πυμάτιον** 400 9 finitur 1784; x. xwvov definitur **πυνόστομον** 184 26 Def. 85 κύπρος V 212 28 214 13 x0 ουφόομαι 104 7 xvolws 1461 16619 χόσμος 74 24 154 1 1684 V 214 20 xvęrós 36 14 17 22 38 3 58 19 x ω v ι x δ 5 5 5 14 1/22 5 6 5 5 8 19 x ω v ι x δ 5 5 0 25 5 27 5 6 10 x δ v o g 30 6 50 17 54 26 V 10^{ab} 112 115^{ab} 1 14 112 16^b 1 18^a 1 al.;definitur Def. 83; x o g v g η x ώ v o vDef. 85; β ά σις x. Def. 84; άξωνx. Def. 86; x. loo s x h g Def.<math>27, w c w a low of Def. 28, x d. ×οτύλη 4128 κοτυλη 4128 κουμουλάτος V 21691011 κοῦπα V 5428 569; κοῦππα V 86 20 90 10 24 κού ευμα V 212 1 κουφίζω. κούφισον 380 22 V 40 10 87; κ. σκαληνός Def. 88; κ. όρχοχλιάριον 412 11 12 θογάνιος Def. 89; κ. δξυγάνιος Def. 90; κ. άμβλυγώνιος Def.91; κ. κόλουφος Def. 92; τομή κώνου ×çãois 162 23 κρατέω 8623; κρατέσμαι 1185; έκράτησα 9230 1867; κράτει 386 28 388 9 V 2016 168 22 Def. 94 χρέμαμαι V 126 13; έχρέματο V 126 16

λαγχάνω. ἕλαχον 118 22 λαγών V 206 5 λíθog V 52 15 86 21 94 14 16 17 96 1891621 120 12 142 18 16645910 λάγκος V 164 8 12 λάκκος V 164 8 12 λαμβάνω 161 98 15 100 8 112 20 λιπαρός 414 13 16 λίστριον 412 10 11 158 24 160 21 saep.; λαμβάνομαι 76 2 805 100 21 120 20 144 15 156 18 λίτρα 196 20 22 24 25 26 27 28 29 saep. λιχανός 184 25 λιχάς 182 18 184 12 19 22 188 18 190 2 saep.; λήψομαι 378 b10 *13 3 V 108 10 15 16 23 120 6 126 4 144 23 148 1 152 19 156 23; Ελαβον V 8 5 15 12 λογικός 100 19 4 10 18; λάβης 388 6; λάβωμεν 378 1 7 15; λαβέ 210 9 14 216 9 17 26 29 λόγιον 130 1 λογισμός 156 24 saep.; λαβών 112 24 164 23 174 12 λογιστής 410 30 214 8 19 268 18 saep.; λαβείν 96 20 3885 V 2 9 11 16 76 8; είλημαι 116 15 166 15 V 216 6; είληφθην 18 16 34 28 80 2; ληπτόν 14 12 λογιστικός 162 2 - λογιστική 98, 13 100 10 13 164 12 22 λόγος proportio 64 21 76 21 784 7 19 22 saep. — ratiocinatio 108 4 V 126 9 — notio 112 6 12 118 4 λαμπρός. λαμπρότατος 14 3 386 130 14 20 142 16 — expositio 164 17 176 2 398 14; cf. 44 7 400 1 V 82 4 — ratio V 2 8 13 78 22 23 388 13 λανθάνω 4109 λάρδον V 136 15 λέγω 16 11 72 8 76 1 9 24 78 6 86 loinós 48 10 70 22 86 16 20 92 21 15 116 13 17 saep.; λέγομαι 16 5 32 5 7 50 12 68 23 70 15 76 10 78 94 20 22 116 9 122 16 22 138 24 140 23 168 6 saep. λοξός 320 11 λουτής V 102 6 22 saep.; 1650 82 20; 600 76 8 378 $\begin{array}{c} \begin{array}{c} 23 \ \text{sd}(p_1, n_2 \otimes 0, 2, 2), \ \text{sd}(n_1 \otimes 0, 2) \\ \text{sl}(n_1 \otimes 1, 0) \\ \text{sl}(n_1 \otimes 1, 0) \\ \text{sl}(n_1 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_2 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_2 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_1 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_2 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_2 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_1 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_2 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_1 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_2 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_1 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_2 \otimes 1, 2) \\ \text{sl}(n_1 \otimes 1, 2) \\$ λόχμη 194^b 14 είπε γ 36 8; είπειν γ 160 19 14613 180 23 182 6; είσημαι 30 11 44 16 66 4 74 23 76 22 82 19 saep.; έλέχ-θη 136 26 V 216 17; φηθέντα V 176 14; φηθείσαν 298 2 326 7; φη-τέον 78 11 298 5; λεπτέον 112 5 μάθημα 110 1 18 128 10 138 10 160 21 174 8 μαθηματικός 22 18 96 26 114 4 160 12 162 8 174 15 - μαθημα-TINÝ 110 1 20 21 126 25 128 15 160 λεθέκ V 216 3 13 17 23 25 162 26 27 164 2 9 17 166 λείος 104 14 162 19 4 15 λεπτεπίλεπτον 7 210 8 μάθησις 110 3 160 22 162 3 μάλα 160 12 --- μαλλον 14 22 38 6 76 6 118 9 11 25 148 22 164 22 ---*λεπτός. λεπτόν* 220 3 11 14 236 15 21 27 31 266 1 290 1 29 292 10 14 18 μάλιστα 14 3 μάνα V 218 11 — μανή V 212 17 31 294 6 9 21 30 saep. — λεπτότατος V 212 12 λεπτότης V 210 3 214 26 ληψις 84 13 5 13 120 15 V 216 12 λί V 210 11 214 24 μανθάνω 112 16 158 18 160 5 20; εμαθον 440 6 V 122 1; μάθης V 52 16; μαθείν V 46 21 λιβάδιον 192 25 λίβοα V 214 5 λιθικός 190 1 414 6 μαρής V 212 27 μάρμαρος V 54 6 9 13 14

192 20 298 3 saep.; μετοούμαι 84 21 86 1 92 28 136 16 180 3 192 2 saep.; μετοήται V 110 18; μετοή-σω 248 13 272 28 V 4 ^b1 10 ^b1 saep.; έμέτρησα V 12 23 16 16 20 3 38 9 42 2 5 84 6 saep ; μετρήσης

Heronis op. vol. V ed. Heiberg

96 12 98 16 104 19 112 17

136 14

oiovei 116 14 οίος 14 14 15 106 17 108 7 414 14 V 104 6 106 15; οίος τε 174 10; οίον 16 23 18 3 32 5 46 9 50 14 80 19

οίοσδήποτε 292 4 322 16

17

definitur Def. 79; π. κύκλου έν opaloa definitur Def. 81 πολύγωνος 62 20 - πολύγωνον 38 11 46 10 114 27 116 9 146 25 πολύεδρος 30 4 — πολύεδρον πολυπλασιάζω 208 24 210 31 2129 218 13 30 saep.; πολυπλασιάζομαι 78 5 7 9 204 2 206 1 saep.; έπολυ-πλασίασα V 12 7 14 5 16 19 20

ποταμός 100 26 414 21

264

saep.; de proportione 64 22 7847	90 2 saep.; προστιθώ 252 20 360 5
19 22 23 80 8 10 11 15 16 V 104 78 sae-	23 28 368 16 420 24 saep.; προστί-
pissime; cf. V 102 27; de relatione	θεμαι 92 16 182 2 256 13 258 23
36 12 13 132 9 138 2 140 19 398 23	286 23 348 24 33 saep.; πρόστιθε
410 3; $\chi \rho \eta \sigma \sigma \alpha \iota \pi \rho \delta s$ 100 15 410	V 82 20; προστίθει 360 12 362 6 V
13 cf. 162 68; secundum 106 23 25	1901; προσθήσομεν V 106 10 108
108 6 400 2 V 134 1; adversus 78	12 18; προσέθημα 108 20 360 15 V
5 16 V 212 7; de multiplicatione	147 160 10 190 4; πρόσθες 218
390 5 V 162 16 - cum dat., de loco	25 220 27 334 27 saep.; προσετέθη
24 14 21 28 17 20 62 18 144 11 146 19	V 120 6; προστεθή 94 19 21
148 5 406 10 V 94 9; praeter 112 3	πρόσφατος V 134 21 24 – προσφά-
162 20; de additione 1903 224 19 246 20 260 25 262 20 2644 388 22 saep. προσάγω V 202 5; προσάγαγε V	τως V 136 6 12 προσχράομαι 98 26 100 20 πρόσω 22 21 98 2
2010 34 19 36 19 427 saep.; προσ-	πρότασις 120 23 24 122 1 8 12 134
αγόμενος 254 1	14 16 22 146 12 156 7 9 14 17 19
προσαγορεύω 408 9; προσαγο-	προτάσσω. προτεταγμένος 124 15
αξοδαγούενω 408 5; προσαγο εεόομαι 104 21 114 14 410 12 προσαναγράφω V 202 13 προσαναπληρόω 368*7 ^b 8 V 188	προτείνω 116 15; προτείνομαι 124 22 πρότερος 416 8; πρότερον 160
9 ; προσαναπληρόομαι 362 11 364 9 V 202 11	22 174 10 348 14 17 V 42 8 προυπάρχω 252 5 προφαίνω. προφαίνεται 110 11
προσβάλλω V 200 15; πρόσβαλε	πρόμνα V 130 14 174 68
396 7 V 74 6 86 2 170 20	πρώρα V 130 13 16 174 68
πρόσδεξις 156 25	πρώρα V 130 13 16 174 68
προσδέομαι 146 13 προσεγγίζω 164 21 προσεκβάλλω, προσεκβαλλόμενος	108 10 23 112 11 126 9 130 11 134 4 5 144 18 20 146 18 148 3 150 8 sae-
24 12; προσεκβεβλημένος V 104 14	pissime
106 9 18	πρωτοσφήν V 110681924 112220
προσέοικα 118 28	11446 1161117
προσεχῶς 128 10 150 11	πρωτουργός 1547
προσηγορία 162 7	πτέρνα V 130 14
προσήκει 106 16 118 16; προσ-	πτῶσις 14679
ήκειν 1268	πυγών 188 20 190 12 400 12 24
προσθήκη 25230 38623 38813	πυθμήν V 124 12
προσλαμβάνω 43018 V 7424;	πυλών V 120 8 17
προσλαβόν 44 13 48 22 50 2; πρόσ-	πυνθάνομαι 116 17
λαβε 340 22; προσείληφα 44 14	πῦς 120 18
προσπαράχειμαι 176 26	πυςαμίς 30 3 62 13 17 19 23 66 11
προσπίπτω 32 14 52 14 54 13 1026	1220 9219 1826 V 28 3016 3024
V 1564	11 saep.; definitur Def. 99
προσπολυπλασιασμός 78 11 14	πύργος 1025 V 17017 1826
προστάττω 120 13 προστίθημι 122 6 444 23 V 88 21	πυρείον 104 21

266

I. INDEX VERBORUM

τίς 76 21 22 82 7 84 17 120 25 134 20 158 18 22 160 4 17 162 26 164 21

270

182 2

sime

166 10

τοΐος 1601

20 saep.

τοιόσδε 112 21 134 22

19 21 27 58 1 3 8 10 saep.

τοσόσδε 7816

saep.

1166 146 22 24 1484 1564 166 10	ύπεςθαυμάζω 1729
saep.	ύπεριδρύω. ύπερίδρυται 1286;
τριττός 122 27	ύπεριδρυμένος 11022
τριγή 22 18 19	ύπεροχή 36 18 23 80 19 23 24 82 11
τριχώς 122 23 166 5	12 84 36 1329 V 194 15
τροπή 168 2	ύπέςτες ος 132 25 26
τρύπος 102 13 104 27 142 24 146 7	ύπέρχυμα V 216 12
154 12 1666 1686 17226 1743	<i>ὑπό cum acc.</i> 561 9827 17812
V 218 10	V 116 26 120 17 122 17; ἡ ὑπὸ
τρύπημα V 124 11 126 4 11 13	γαστέρα V 17236; ή ύπὸ πόδα
τυγχάνω 14 13 44 3 110 18 1146	V 208 1 3; ύφ' εν 412 27 - cum
136 15 saep.; Ervzov 366 7825	dat. 24 15 28 20 106 10 - cum
172 3 5 376 2 V 48 11 54 30	gen., apud passiuum 20 8 9 17 22 20
τυμπανεύς V 17067	23 28 18 saep.; cf. 76 3; τὸ ὑπό 341
τυπόομαι 1105 V 212 14	89 378 ab 1 4 6 12 V 80 20 saep.
τύπος 158 11 V 212 21	ύποβάλλω. ύποβεβλησθαι 1009
τύπτω V 212 11; τετύφθαι V	ύποβολή 166 10
214 21	ύπόγεως 414 18
A14 21	ύπογραφή 825
	ύπογράφω 14 2; ύπογεγραμμένος
ύγρός 412 18 414 10 V 216 27 —	V 1504
ύγρος 412 18 414 10 7 210 2.	ύπόδειγμα 2161 22410 31821
ύδρία V 124 10 14 16 126 10 212 27	320 8 18 322 6 366 5 8 370 6 11 saep.
υδωο 20 22 102 17 106 8 10 V 124 13	ύποδείκνυμι. ύποδείξομεν 4004;
	ύποδεδειγμένος V 120 18
126 13 15 178 4 5 11	ύπόθεσις 16 12 102 25 104 26 112
<i>ΰελος</i> 102 16 106 3 10	20 114 2 116 15 126 25 148 11 158
ύετός 414 15 ή2η 98 25 100 9 104 10 120 14	16 22 24 166 4 5 7 10 13
	ύποθετικός 114 19
124 4 6 24 162 8 25 412 26	ύπόκειμαι 285 863 106 18 116 16
ύμήν 102 17 106 8 10	1244 12819 1569101518 16214
υπαρξις 124 10	286 24 290 12 372 25 saep.
ύπάρχω 32 20 122 11 124 11 136 20	286 24 250 12 51 2 25 sucp. ύπόκερας V 128 7
1386823 39826 V 21025 2189	ύπολαμβάνω 160 24
ύπεναντίος V 2127	ύπολείπω. ύπολείπομαι 44629;
ύπεξαιρέω. ύπεξαιρέομαι 19418	υπολεισθείς 396 18
204 67 206 56 212 28 264 10 saep.;	
vnégele 22818 230618 236618	ύπόληψις 156 24 ύπολιμπάνομαι 242 14 252 14 366
246 16 saep.; ὑπεξαιρεθήτω 362 27;	7 17 370 17 372 5 374 22
ύπεξαιρεθείς 8414	
ύπεξαίοω 224 31 284 19	ύπομένω 1844
ύπεραπλόω. ύπερήπλωται 12810	ύπόμνημα 156 21
ύπερβάλλω V 192 20	ύπόνοια 1826
υπεοβολή 605 1206 148 22	ύποπίπτω 164 1
ύπερέχω 7858 8012021 82129	ύποποδία V 206 20
84 3 saep.; υπερέχομαι V 2838;	ύπόστασις 161 447 7420 1245
ύπεφέξω 7810	15214

νήσομαι 106 19 108 5 φανερός 116 23 1766 286 25 322 16 372 26 398 17 19 434 16 436 8 14 24 saep. φαντάζομαι 1249 152 21

V 148 54 20 160 30 176 17 180 22 1766 saep. $\begin{array}{c} \chi_{\omega} \varrho(s \ 112\, 23 \ 122\, 3 \ 160\, s \ 162\, 1 \ 182\, 16\, 19 \ 200\, s \ 202\, 14 \ 204\, 7 \ 212\, 28 \ V \ 58\, 8 \ 60\, 1\, 27 \ 152\, 2 \ 208\, 9\, 10\, 13 \ 214\, s\, 12 \end{array}$

Heronis op. vol. V ed. Heiberg

χείοων 11815

χήρα V 2107

χθών 1645

μαι 128 15

78 16 saep.

χρόα 2019

11 13 15

χουσούς 4106 χοῶμα 104 16 χυδαΐος V 26 1

χωρήσαι 398 27

χορηγός 118 18

18

II. INDEX NOMINUM

II

INDEX NOMINUM AD VOLL. IV-V

Άβεσαλώμ V 212 1	Εβραίοι V 214 15 24 216 2 9 11 13 25
Άθηναΐος 108 19	'Εβεαίς V 210 5 11 18 24 212 17 216
Alywalos 410 10	19 22
Αίγύπτιοι 108 10 160 15 176 59	
398 16 21 408 9 V 218 1	Ellques 64 17 108 11 V 216 10 17
Άλεξάνδρεια 410 2	Ελληνικός 86 19 404 10 12
'Aλεξανδρείς V 212 15	Filmula V 914 For 916
Άλεξανδρινός V 212 24	Ellnvis V 214725 21620
Άναξανόρας 108 15	Έρατοσθένης 80 12 108 24
Άναξίμανδοος 1688	Εύδημος 166 24
	Ečdožos 108 19 158 2
Άναξιμένης 1684	Εύκλείδης 14 5 64 23 72 2 82 6 84 19
Άνατόλιος 1608	108 22 116 13 152 12 158 2 332 25
Αντιόχεια 408 28 410 22	390 15 V 12 12 140 9 144 19 223 29
AVTIOXINÓS 408 21 28 412 6	231 2; Eroizsia citantur V 158 10
Άπολλώνιος 158 2 V 114 11	222 6 223 16 224 2 229 10 231 26;
Αφιστοτέλης 110 17 112 15 156 24	cf. 64 23 108 22
1609	Εύριπίδης 1668
'Αρχιμήδης 66 1 98 19 108 24 134 s	'Εφοδικόν opus Archimedis V
1581 386 16 V24 69 86 80 20 823	82 8
116 9 226 26 227 12 16 32 229 3 25 31	
Άρχύτας 108 18	Ζήνων 156 25
Άσκληπιάδης 166 14	Ήλείος 108 13
Άστφολογίαι opus Eudemi 166 24	"Home 19 00 00 176 4 44 199 48 984
ATTINÓS 408 20 410 6 13 412 20	Ήοων 12 23 26 176 1 14 188 15 374
	25 382 22 384 7 388 11 398 12 412 28
Δαρεικός 410 6	V 223 1 224 10 228 6 229 21 230 27
Δημόκοιτος 166 13	231 24
Διονύσιος 143	Malina 10811 1681
Δωρίς 1582	Θαλής 108 11 168 1 Θάσιος 108 18
	Cautos 10018

II. INDEX NOMINUM

Θεαίτητος 108 19	Πολιτεία Platonis 156 21
Θεάδωφος 108 16	Ποιτικός V 212 27 214 2
Θηβαικός V 212 19	Ποςφύειος 114 5
'Ιππας 108 12	Πτολεμαικός 408 20 22 410 11
'Ιπποκράτης 108 17	412 19
'Ιταλικός 184 10 188 11 190 10 192	Πτολεμαίος primus 108 23
36 29 194 148 13 19 25 1964 11 392	Πυθαγόζας 108 13 160 26 166 16
26 400 22 31 402 246 91 315 18 410 14	218 17 418 18
15 412 7 414 11 V 100 4 102 3 4	Πυθαγόζειος 20 20 24 22 126 8
124 11 126 2 132 1 136 4 13 15 172 24	152 8 218 19
174 14 212 18	Πυθαγοζεικός 418 17
Κνίδιος 108 19 Κύπριοι V 216 20 Κυρηναΐος 108 16 Κωνοειδή opus Archimedis V 80 20	Υρόδιος 410 10 Υρωμαϊκός 184 5 390 10 412 22 V 210 15 Υρωμαΐοι 410 25 30 412 3 V 210 9 212 26 214 5 216 7 Υρωμαιστί 404 9
Λεωδάμας 108 18	Σαλαμινοί V 216 8
Λογιστικά opus Apollonii V	Σιδόνιος 156 21
114 12	Σικελοί V 216 8
Μακάφιος 388 13	Στησίχοφος 108 12
Μαμέφτιος 108 12	Στοιχός 190 17
Μένων 156 23	Στοιχέτα υ. Εύκλείδης
Μοδέστος V 136 16	Συφακούσιος 158 1
Νεΐλος 1766 3981722	Ταφαντίνος 108 18
Νειλφος 19015	Ταφάξιππος 406 11
Νούμμα V 21222	Ταδφος 156 21
Οίνοπίδης 108 16 166 24	' Υψικλής V 223 29
Όλυμπιακός 406 7	Φιλεταίρειος 1848 1908 1922 5
Όμηφος 410 5	28 31 194 37 12 18 24 196 3 10 400 21
Πάππος V 223 30 Πατρίπιος 386 23 V 22 5 Περίπατος 160 18 Περσιπός 86 19 196 15 402 22 Πλάτων 64 18 66 14 108 16 17 23 110 19 154 10 156 22 174 7 220 21 23	